

Collectanea et excerpta de variis rebus, imprimis medicis

<https://hdl.handle.net/1874/354441>

Para 405

II

Ret. III Pl. F'

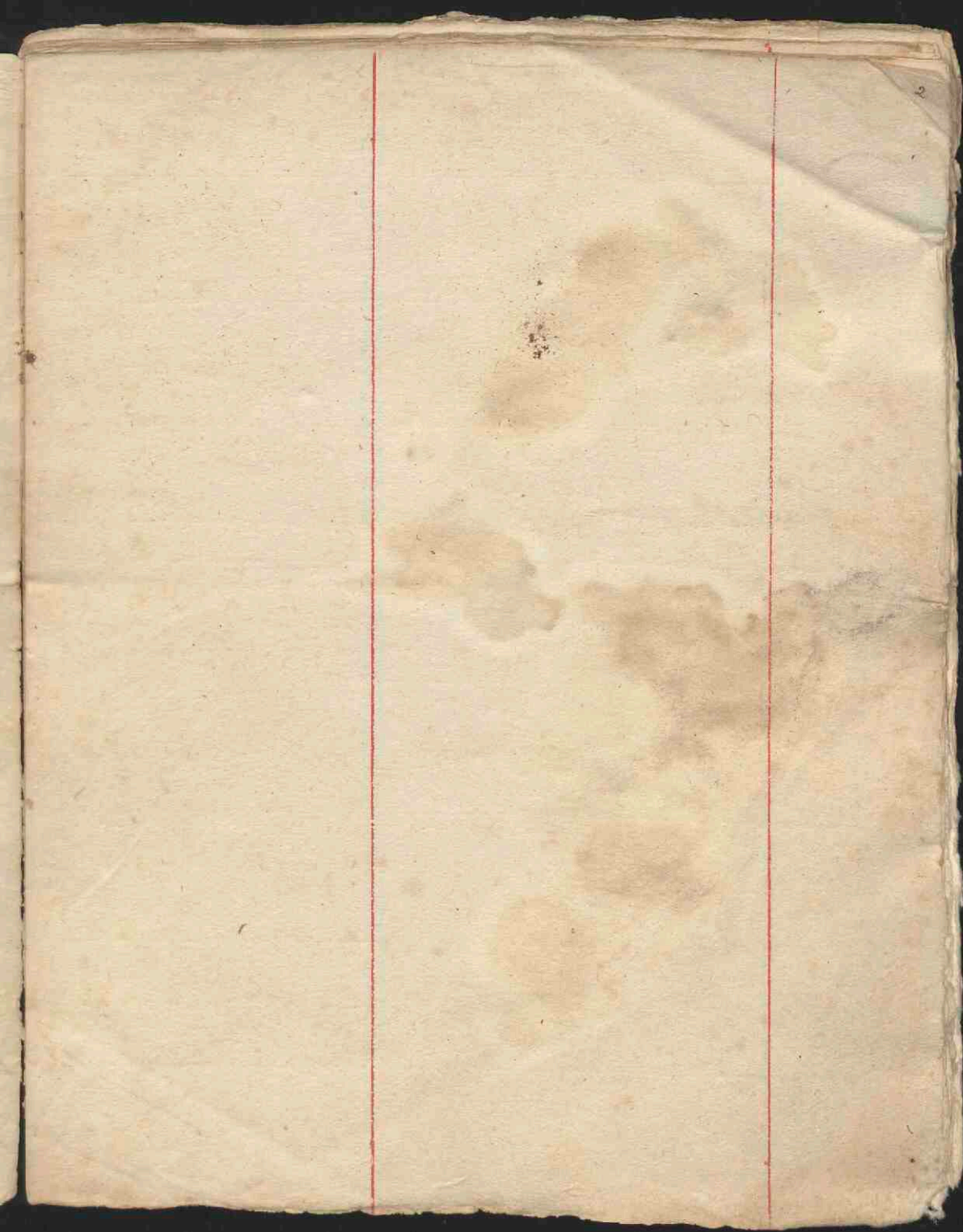
No 8

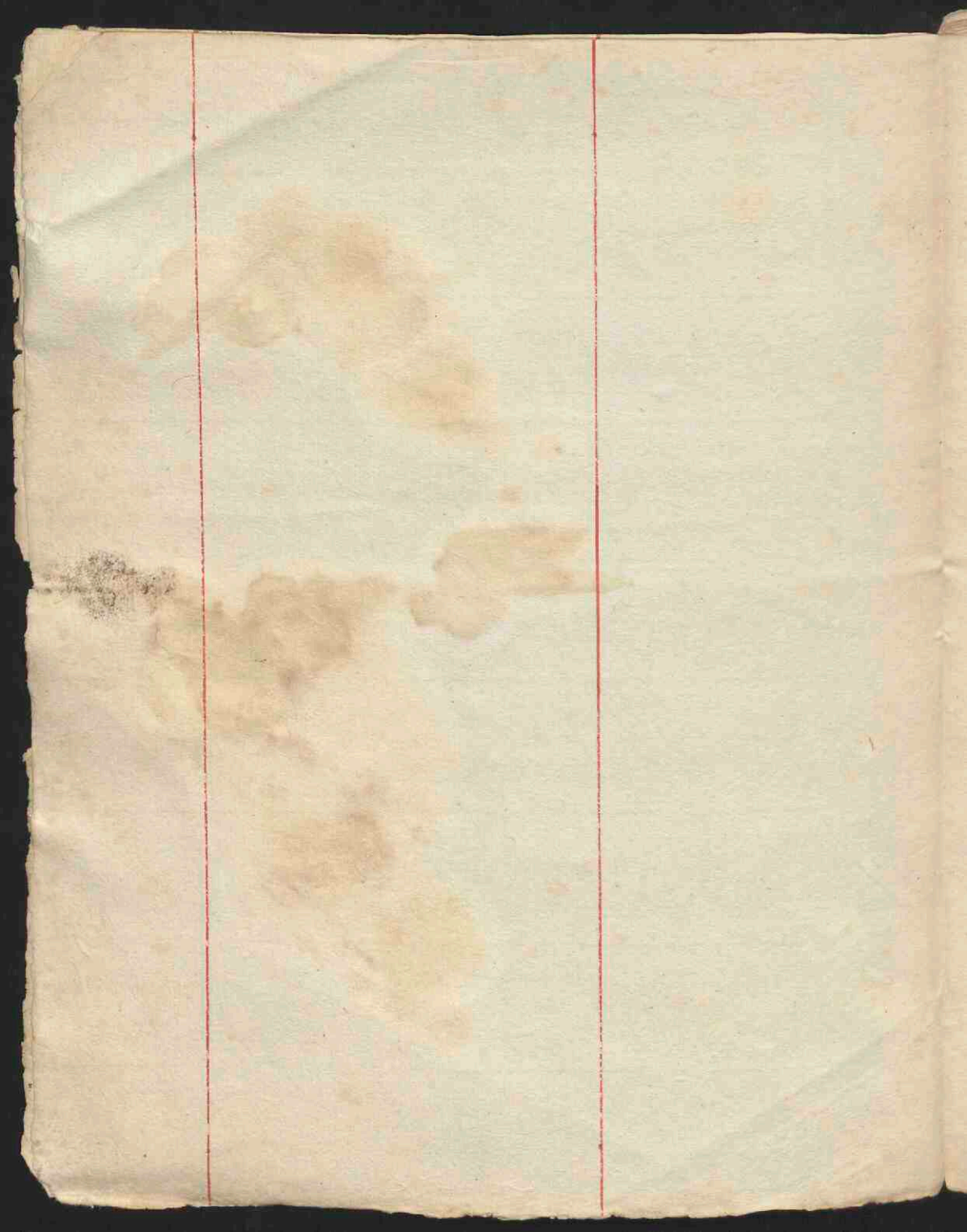
Hs.
7 F 8

Aevum recens.
Scripta varii arg.
N° 405

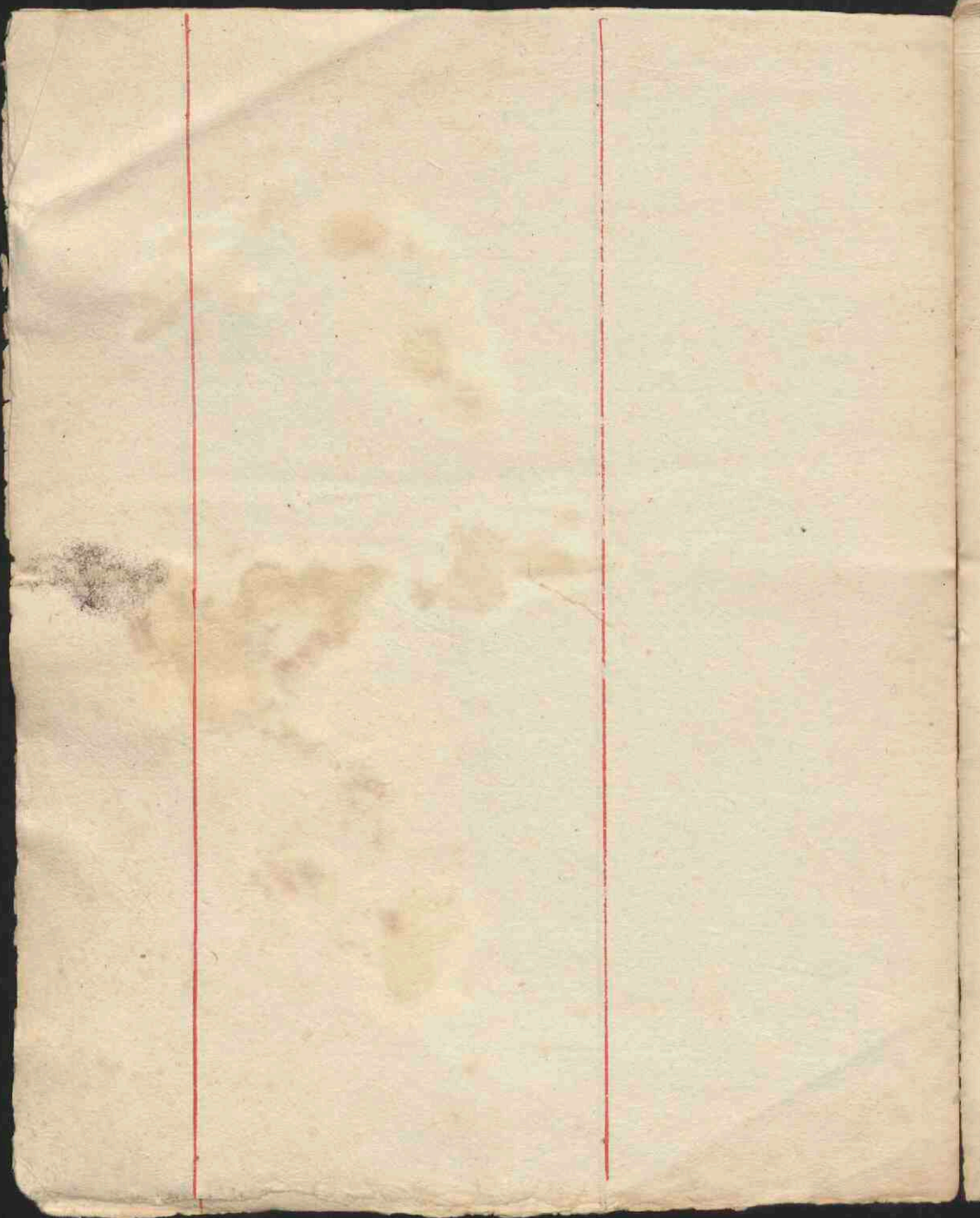

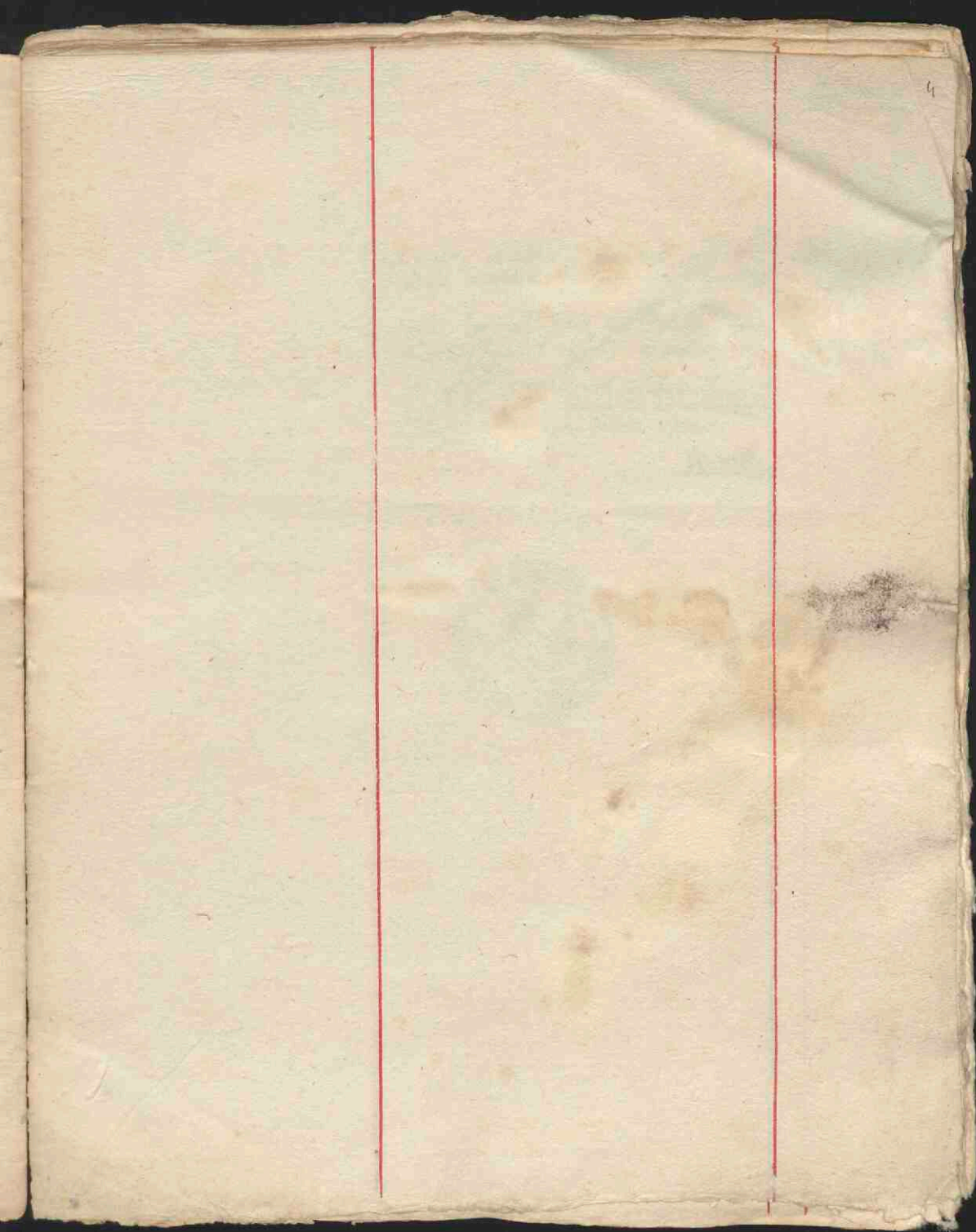

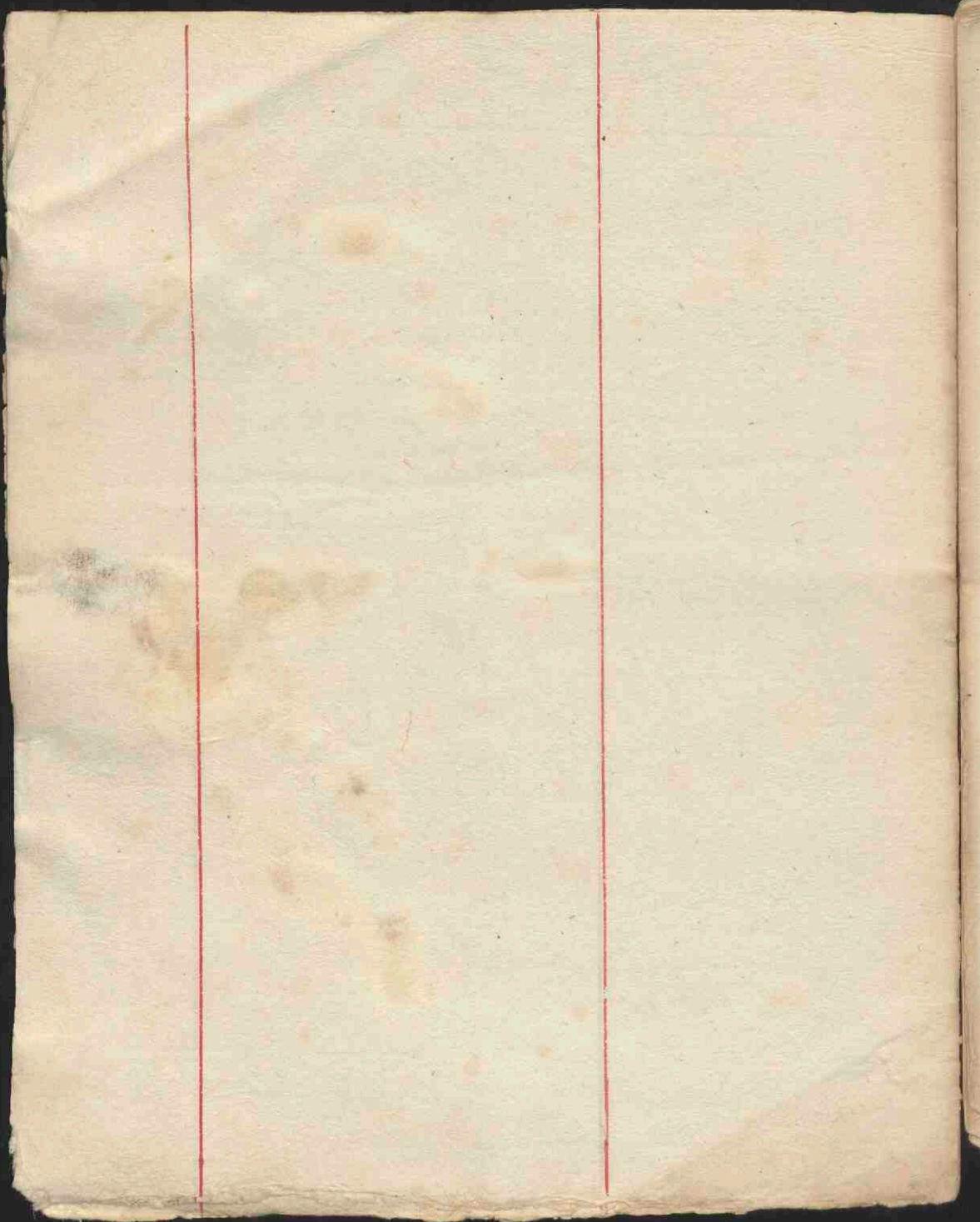

Quo melius exhibitis diaphoreticis quibus sudor
 lecto se committat, stragulis . . . cooperitis,

quod si hoc modo sudor non sequatur, vel

Calentes^A laterales pedibus convenienter subji-

ciantur,

Lagena aqua calente repleta, lintibus

involata (inducant) alis accommodentur

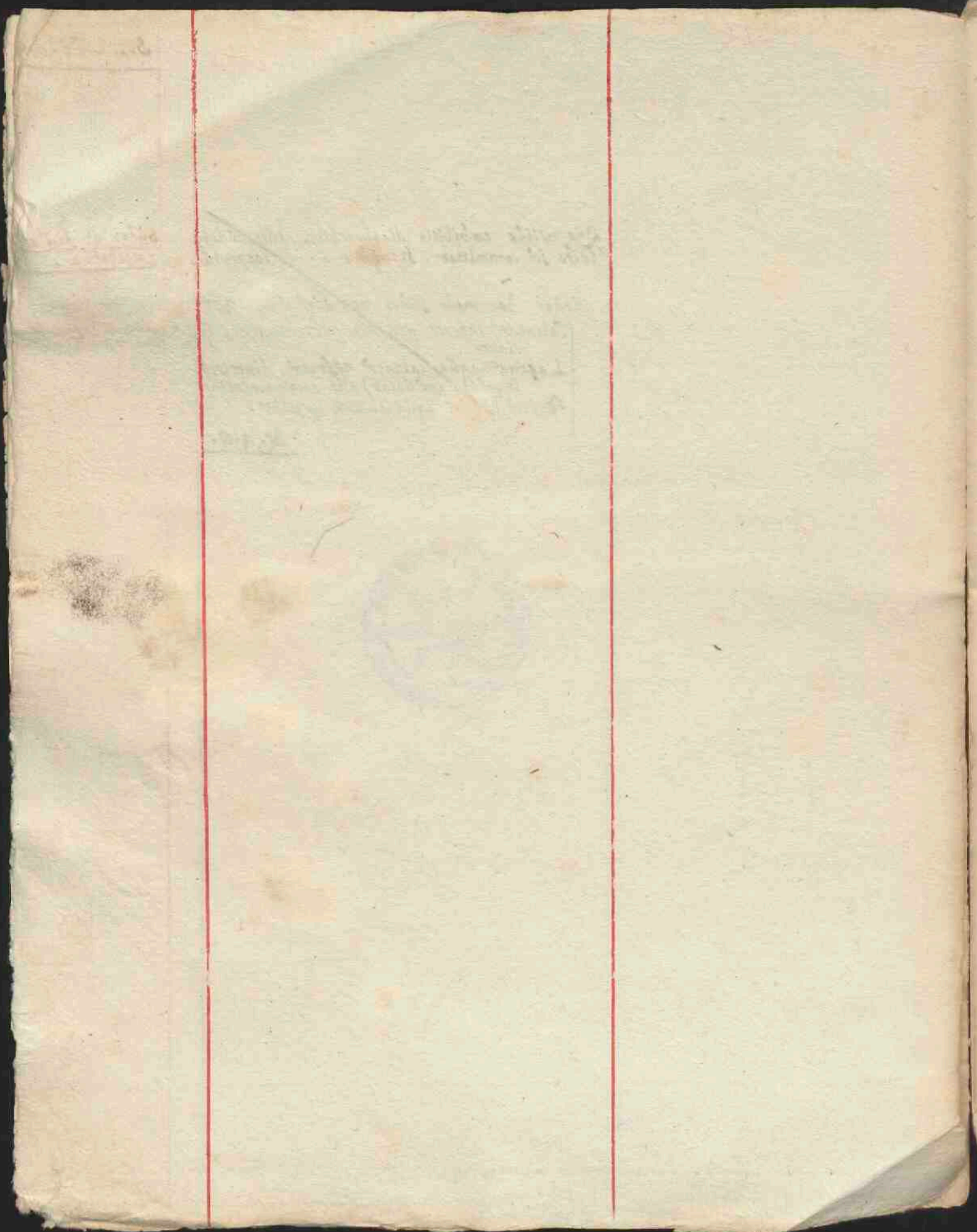
vesica^B libula aqua calenti impletur.

Re. 410.

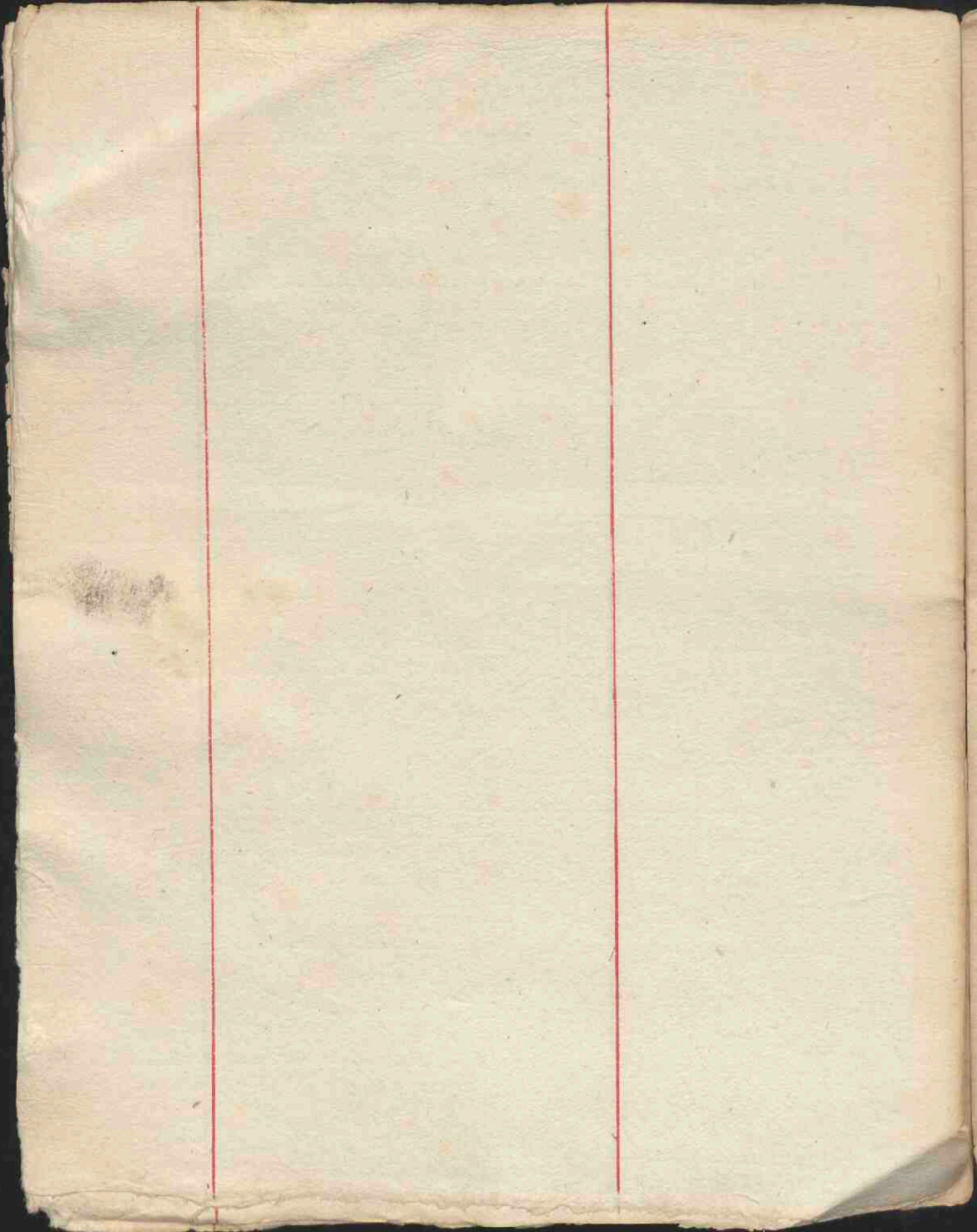
Sudor ut facile
 excitetur.

^A candentes lapides in
 vino captivi.

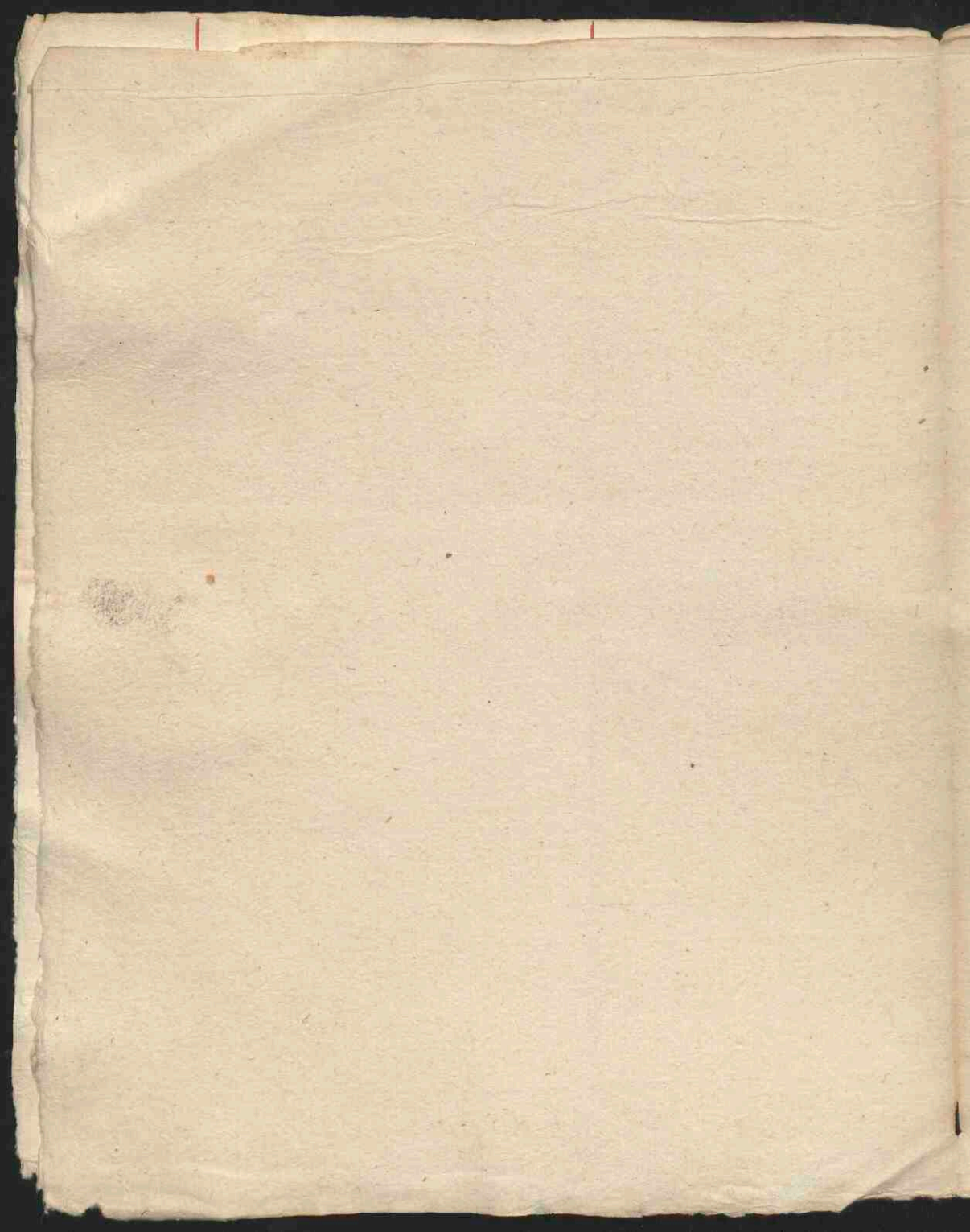

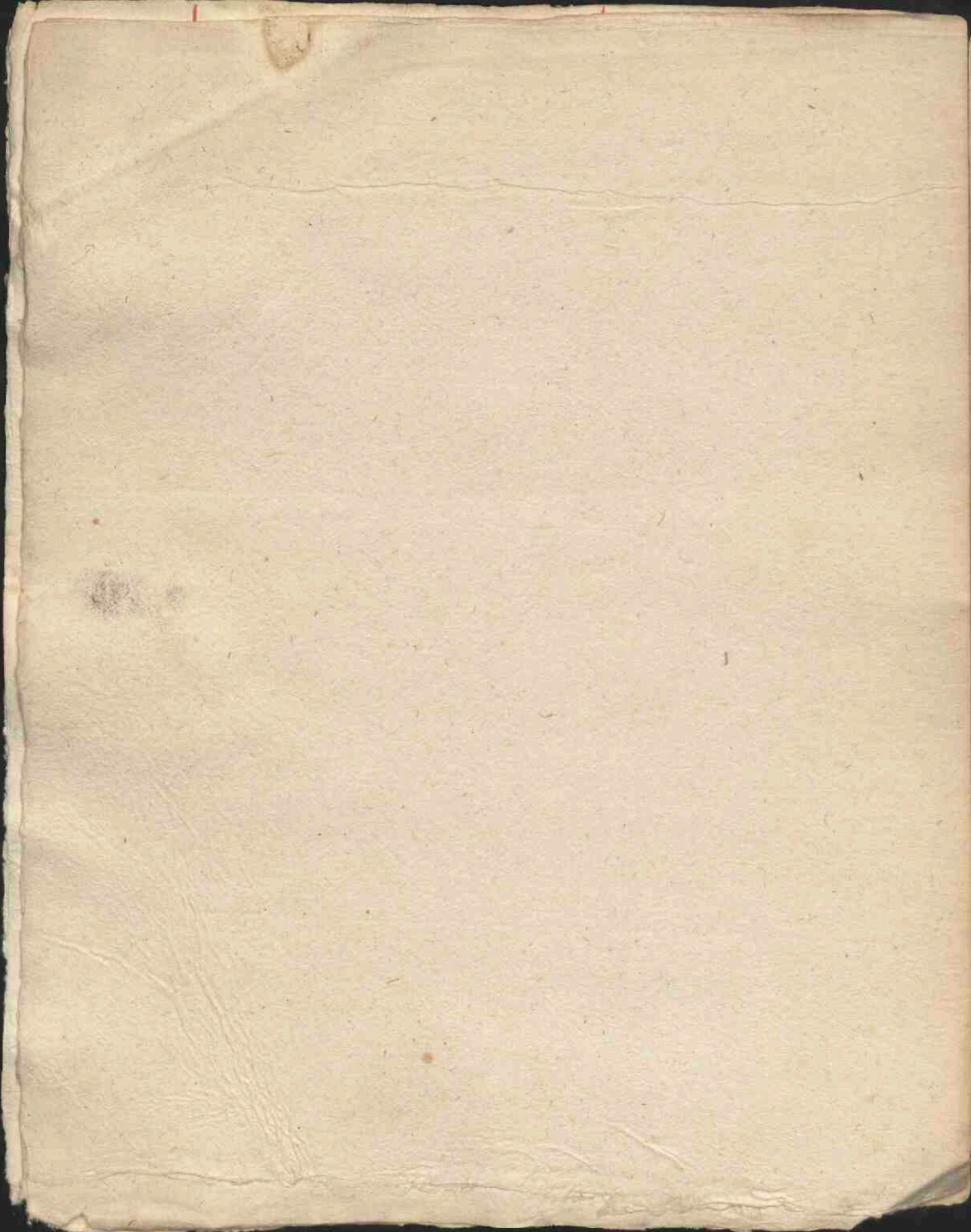

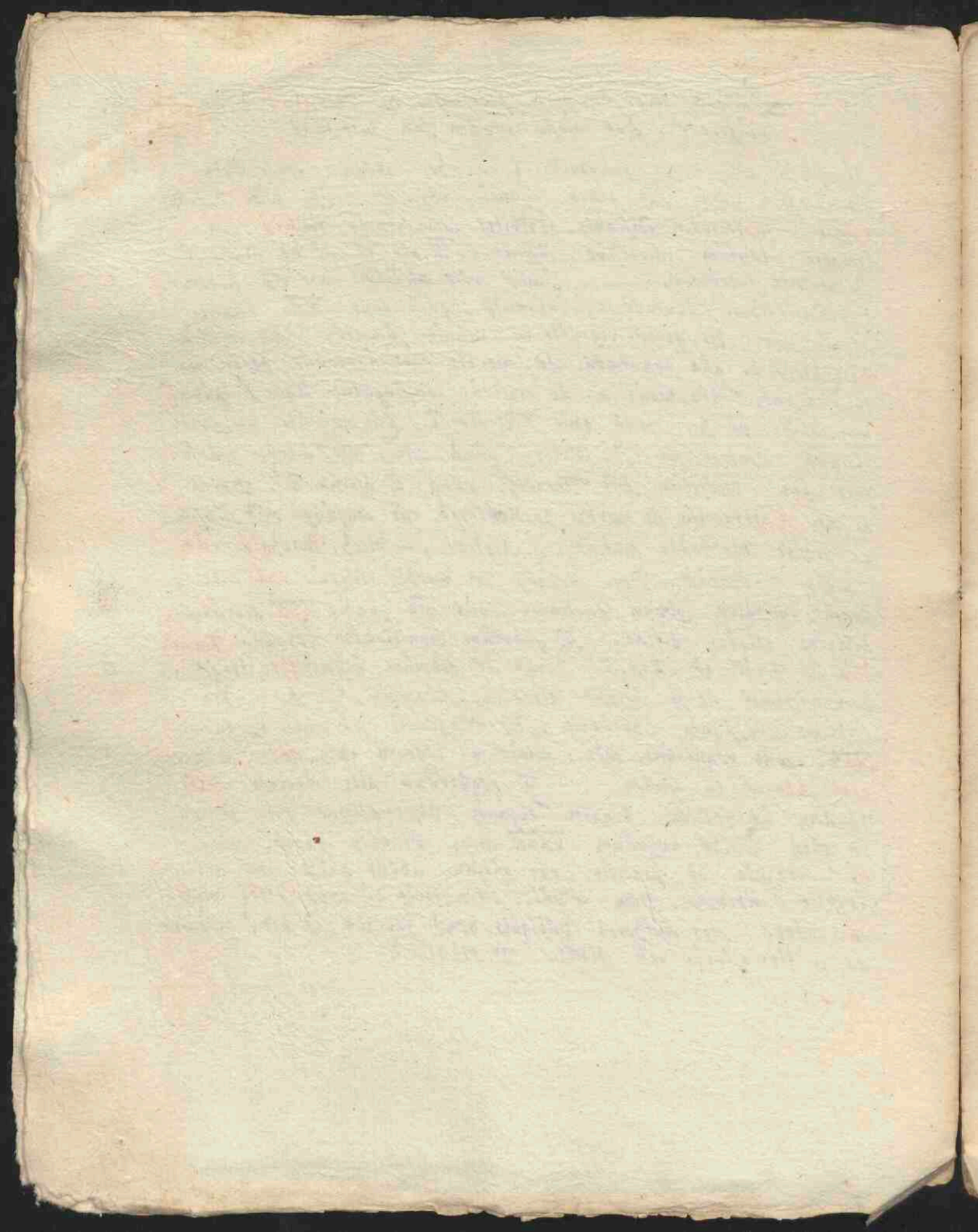

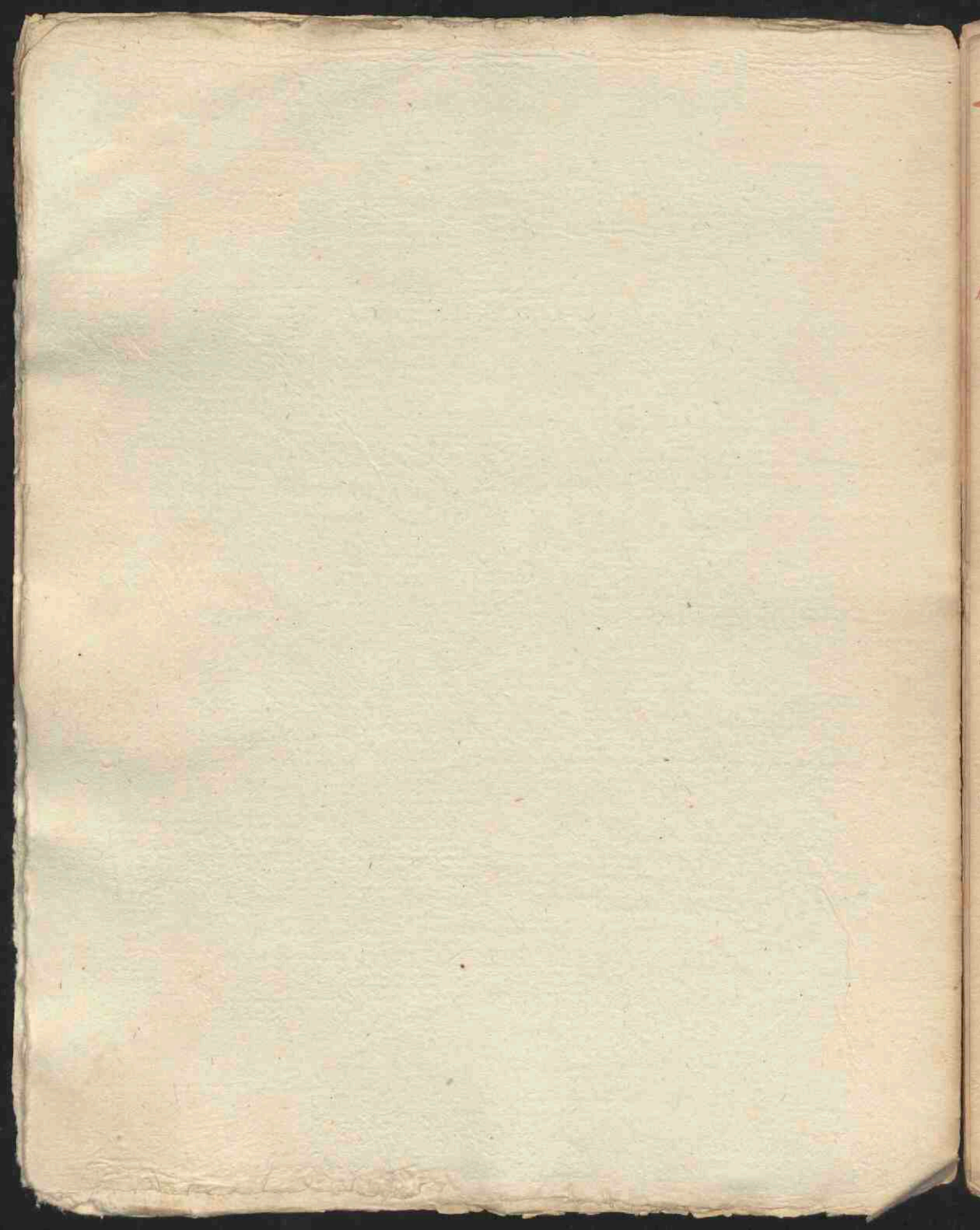

Quisquis brevi tempore plurimum in Medicina velit
præstare, hoc modo studia sua instituat.

His artibus & scientiis præcognitis, & ad hoc studium requiruntur,
Grammatica latina & græca, Logica, Physica, In notæ D. & M.
Apherisui Hippocratis ediscant, adhibitis commentarijs Hællery sed
tempore tantum successivo, sufficit. a. III. aut IV de die didicisse
& memoria mandasse. — Omne vero studium ante eam debet
discendis libris Anatomicis A. Laurentij, quod opus XX circiter
dierum est. His præbe cognitis in manus sumatur Ars medica
D: Piddely in qua tractatus de morbis particularibus postremo
loco discat, tractatus a. de crisi bus conjugatur liber A. Laurentij
jam dicti & hoc credo opus XX dier. E. Quo absolute evoluerit
studiose controversia Fr. Valesij, quod quoq. XX dierum opus E.
Post has Medicina Joris Forstij, quod I dierum E. Dein
discat Capivaccius de morbis particularib. cui conjugari aut subju-
gi potest Methodus medendi J. Krolani, — Mich. Paschaly cum
Scholis P. Pereda. Item Hællery de morbis internis opus uberrimam
remedior. sylvam continens, qua oia spatio XX dierum
diligens aliquis discat. Ad febrium cognitionem legatur Fern-
lius de Febris. & Rod. de Veyga de febrium differentijs, longe. a.
accuratissime de his scripsit Horatius Algerius. De morbis a.
externis consulat Chirurgia Joris Taguelli, ad quam discendam
XXX credo requiruntur dies, deinde a. legantur Tab. Rodor. a Veyga
commentaria in Galen. & requirunt dies circiter XLV.
 tandem ad felicem præxim legantur Observationes Petri Foresti.
ad quod facile reguntur LXXX dies. Videat quoq. Hællery
in metodo ad præxim, quo quidem libello auctor ille nihil
scripsit divinius. Item Guil. Senaffinus de compositione medi-
camentor. Hos auctores quisquis bene legerit & bene didicerit
ne is dignissimus est titulo D. Medici. &

MEDICINA, Hipp: ἰατρικὴ τέχνη ἡ ἀφ' ἧς ἰατρὸς κέρει ἰατρῶν
πρόβου, ἀφ' ἧς ἰατρὸς δὲ τῶν ἐπιπεπραμένων.

II. Gal: ἰατρικὴ τέχνη ἡ ἀφ' ἧς ἰατρὸς κέρει ἰατρῶν
πρόβου, ἀφ' ἧς ἰατρὸς δὲ τῶν ἐπιπεπραμένων.

III. Hipp: ἰατρικὴ τέχνη ἡ ἀφ' ἧς ἰατρὸς κέρει ἰατρῶν
πρόβου, ἀφ' ἧς ἰατρὸς δὲ τῶν ἐπιπεπραμένων.

Ad perfectam medicinam cognitionem cognitū necessaria
sunt Res naturae, & naturales, & contra naturam.

ELEMENTUM Gal: minima pars ejus, cujus est elementū
Form: corpus simplex, ex quo quilibet
primū constituitur, & in quod cetera per
struuntur.

II. ergo { Elementa - cetera,
Partes simili - ad sensum } sunt simplicissima
Principia - cogitatione } corpora.

II. Corpus, a. naturam non ex partibus elementis, sed
ex qualitatibus ipsarum consentit, & ab aliis
inter se mixtis.

II. Mixtio, Aristoteli est mixtio alterorum unio.

II. Alterantia, a. qualitates, in quibus forma, elē-
menta tota totis commiscuitur.

TEMPERAMENTUM ergo (propter formam & finem mixtionis,
mixtiq; formam, scilicet naturam) est prospectio
IV primariorum qualitatum, orta ex mixtione
perfecta, ut sit ~~ad illas~~ ~~involuntaria~~ ~~indefinita~~
ad omnes ~~in illis~~ ~~animas~~ ~~functionibus~~
naturalibus obediens idonea.

PARS quali signifi: est quicquid ad humani corporis con-
stitutionem facit. quomodo Hippocri de VIII
libro, in de Igore, & de Urina, & de Evacuatis.
propter ac praefero Form. est corpus totū
cohaerens, est vita corporis, & ad illius
usum functionum comparationem.

HUMOR generaliter vocat, omne corpus liquidum, & fluidum,
non solum, sed alia superflua contentum.
Specialiter vero dicitur de Chymo, seu quatuor
elementaribus, & alimentariis corporis huius
humoribus.

II. Humidum radicale, seu humor pinguis,
ut sibi sit oleaginosa, solidioribus partibus
ab origine insita, Spiritus, & Caloris immati basii.
quia tota duo nonnumquam vocantur.

II. Calidum immaturum, a humor radicalis spiritus
& calorem perfusus.

SPIRITUS est corpus tenuissimum ac levisimum,
caloris nativi sedis, facultatem medicamentum
primūq; obediendum functionum instrumentum.

II. Anima est forma corporis viventi.

Aristoteli: est Entelechia corporis ~~incompleta~~ na-
turalis, rationis, potentiae vitam habentis.

II. Anima humana, Aristoteli: est principium vivendi,
sentienti, & intelligendi.

alij est, Causa prima omni functionum
nostri corporis, & ~~ad~~

Ad quas functionis obediens multiplici
facultate praedita est.

FACULTAS est insita animae vis, qua ad profecto
videndas actiones ipsa agit. est. n. Galeno
effectoria actionum causa.

II. Non a. solum ab Anima, sed etiam a tota
paramente Facultas manens constituitur:
ab anima quidem, tanquam essentiali, a tem-
peramento vero tanquam accidentali forma.

quemadmodum a. a forma facultatis, ita a
facultatis functionibus dependunt.

FUNCTIO, seu ἐνέργεια, est motus ^{activus} a facultate
procedens.

Morbis, ἐστὶν ὁ ἀδύνατος παρὰ φύσιν, ὅπως ἔστι
ἐν ἑσπερα βακτηρίῳ πάλω. Gal. de Symptom.

Causa morbi ἐστὶν ὁ ἀδύνατος παρὰ φύσιν,
ὡς ἔστιν ἐν ἀεὶ ἐξ ἑσπερα.

- 1) Externa, (quae per se in corpore est) est
quae extrinsecus patitur primū, sed deorsū
his originem praebet.
- 1) Interna, quae contritionem vitium est ut
1) Antecedens, (concupiscentia) quae morbum
facit
- 1) Continens, (concupiscentia) quae proximo
morbum facit: quia praesente
adest morbus, sublata tollitur.

SYMP TOMA est affectus praeter naturam, qui mor-
bum sequitur, ut umbra Corpis.

Signum est, quicquid sensibus nostris obstat,
aliud quippiam latens & occultum conuincit
& indicat.

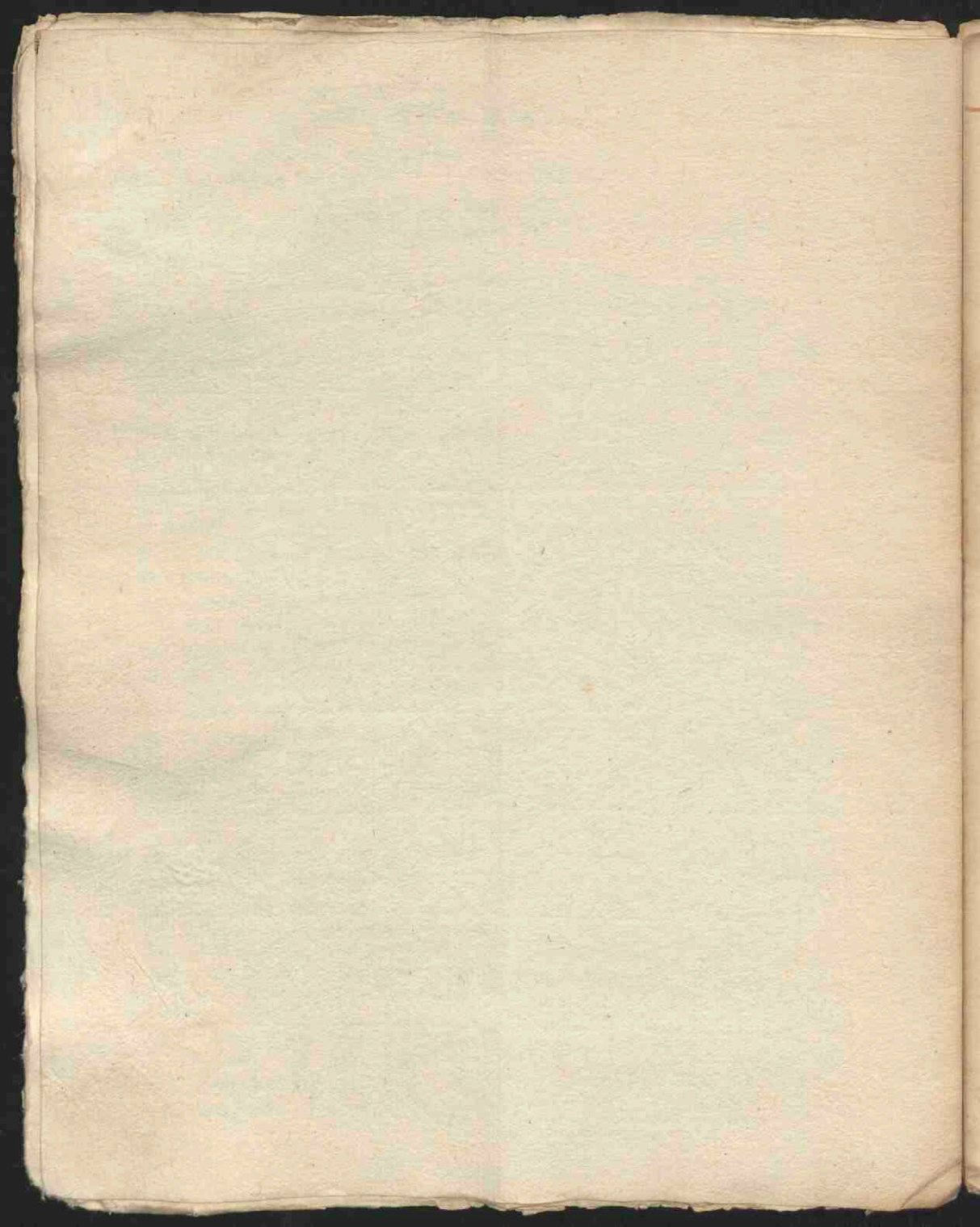
- 1) Diagnostica signa, quae praesentem morbum statim
1) Prognostica, quae futurum indicant.
- 1) Anamnesticum, quae praeteritum conuincunt
1) Pathognomonica, quae morbum praesentem conuincunt
1) Assistentia, quae multis morbis communi, modo
cum morbo inuadunt, modo se praesentia
modo etiam se oia adhaerent.
- 1) Epigenomica signa sunt Symptomata, quae
per causas propagationem superuenientia,
morbum adhaerentem significant.
- 1) Epiphanomica, quae volūt foras exiunt
manifeste se praesentia.

Ratio est ὁ ἀδύνατος ἐν νόσῳ μελαστοῦ
πρὸς ἰσχυρῶν, ἢ ὁ ἀδύνατος.

1) Ratio perfecta bona est,
quae per se signis dno indicat apparentia,
his praemonstrata, sed periculose sympto-
matis dno Critico perficitur, cum manifesta
excussione, pro morbi specie & exortantis
natura.

1) <u>Dies Critici</u> .	VII.	XIV.	XX.	XXI.
<u>Indices</u> .	IV.	XI.	XVII.	
<u>Intercalares</u> .	3.5.	9.13.	19.	
<u>Medicinales</u> .	6.	10.14.	18.10.	

Operatio, seu Medendi Methodus, est
via generalis, certa, & artificiosa inveniendi
per indicationes, quod unicuique generi in qualitate,
tate, quantitate, tempore, & utriusque modo,
morbo cui libet medendum sit. J.H. Hyg. m.

Indicatio, (Evidet Ergo, xi ordois Graecis) est
verba ratio dictans, quid ad sanitatem instans
eandem agendum sit. Famb. lib. 205.

Coindicatio, quae una cum principio indicanti
quid agendum sit insinuat.

Contraindicatio, quae impedit ne id fiat, quod
primo indicatur.

Correspondentia, quae una cum contraindicanti
relinquitur, ne id, quod indicatum, agatur.

Indicantia ergo praecipua, (quae quid agendum sit
hortantur) sunt

1. Vires, sibi custodiam indicantis.

2. Morbus, sibi amotionem indicans: & quod
vel Causa, quod ab hac inchoanda sit
curatio.
Morbus,

Symptoma, si utrumque Causae rationes
habens vires nimium imminuat,
at, aut morbum augeat.
Aliqua nulla ab eo petitis indicatio
cum morbo curato protinus evanescat.

Contraindicantia vero iam dicta indicantia
dicuntur, si scopo suo ulterius.

Coindicantia sunt.

Correspondentia vero haec Coindicantia fiunt,
si una cum Contraindicanti indicanti res
ulterius.

1. Vires ante omnia respiciendae in curatione oportet,
cum ipsarum conservandarum ergo curatio
instituitur. Gal. ix. Metb. Med.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

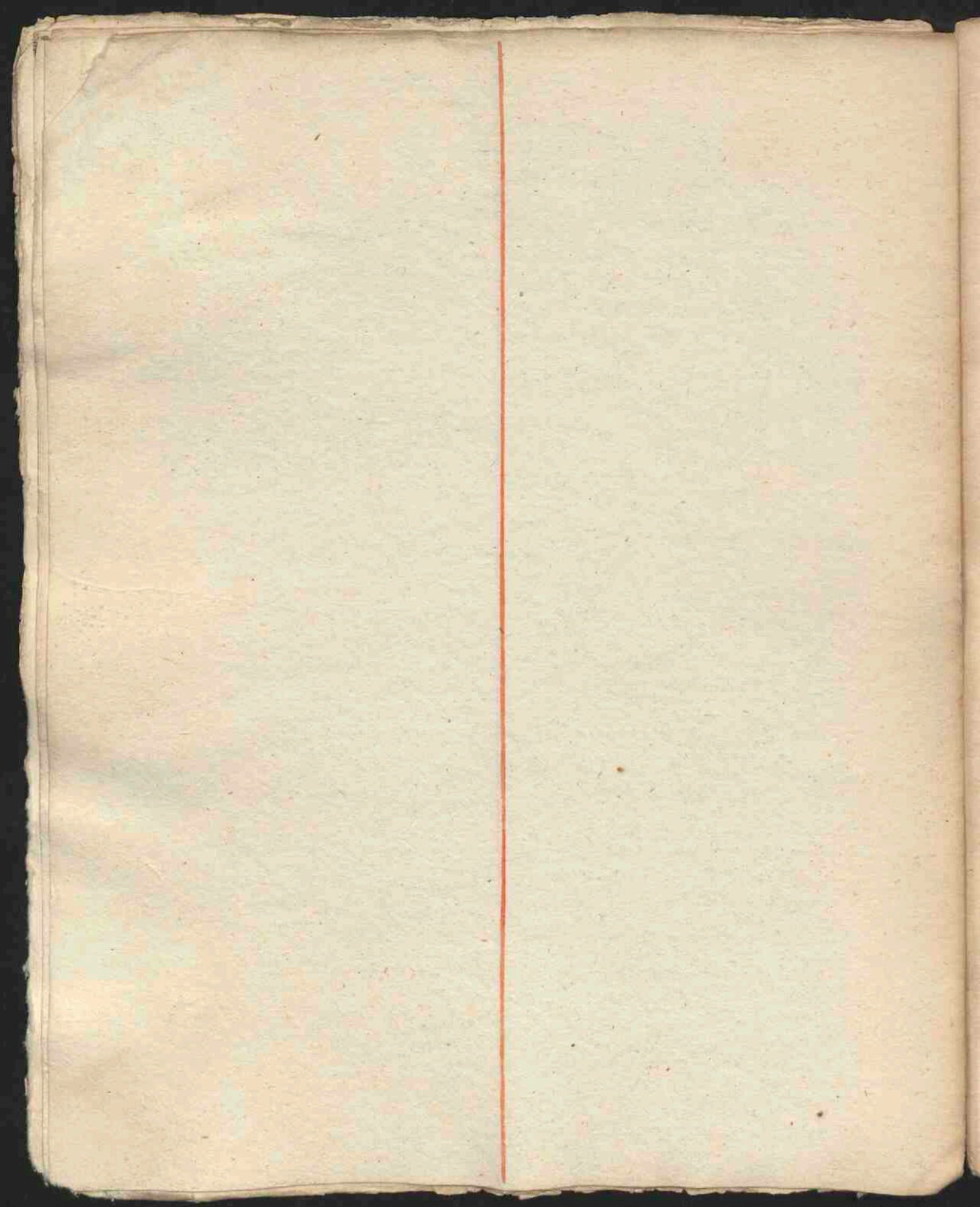
Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

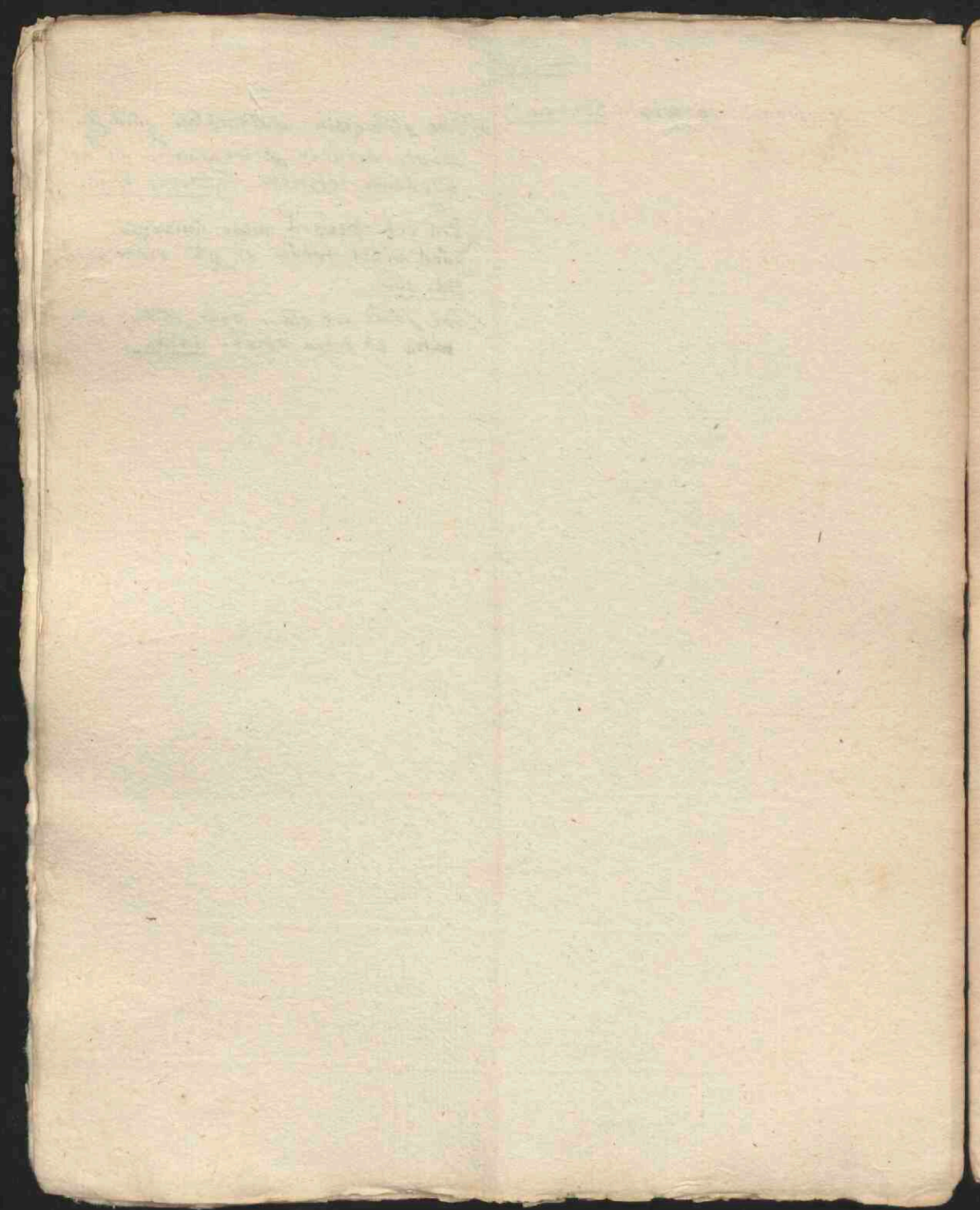
De cognitione egregie Seneca
1. nat. qst. ff.

Vera philosophia contemplari quid sit
Deus, totus in se intendat, an nos
aliquando respiciat. Senec. ff. qt. nat.

Quid est Deus? mens uniuersi.
quod vides totum et quod non vides totum.
Id. ibid.

Si solus est omnia, opus suum et
extra et intra tenet. ibid.

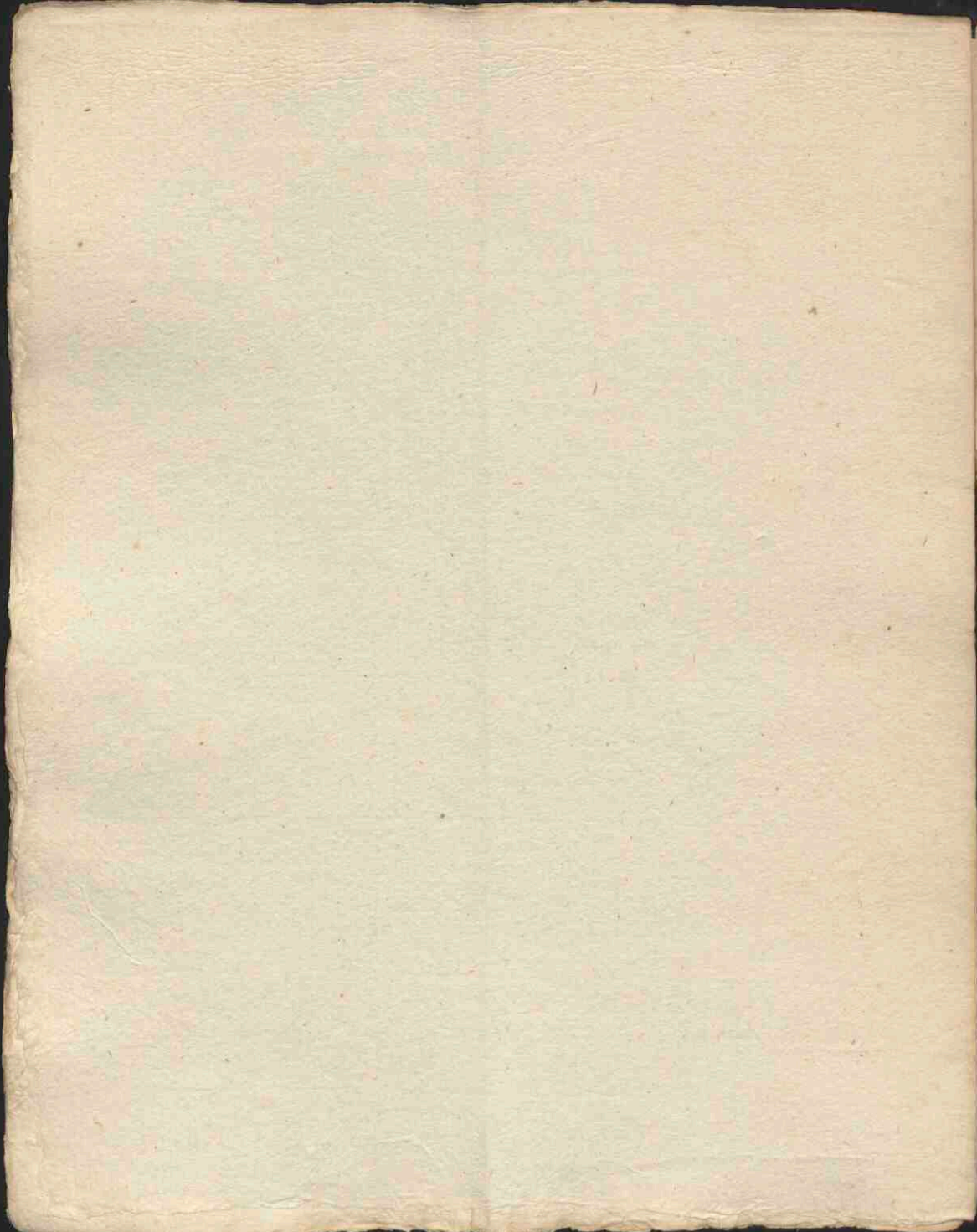

Conscious

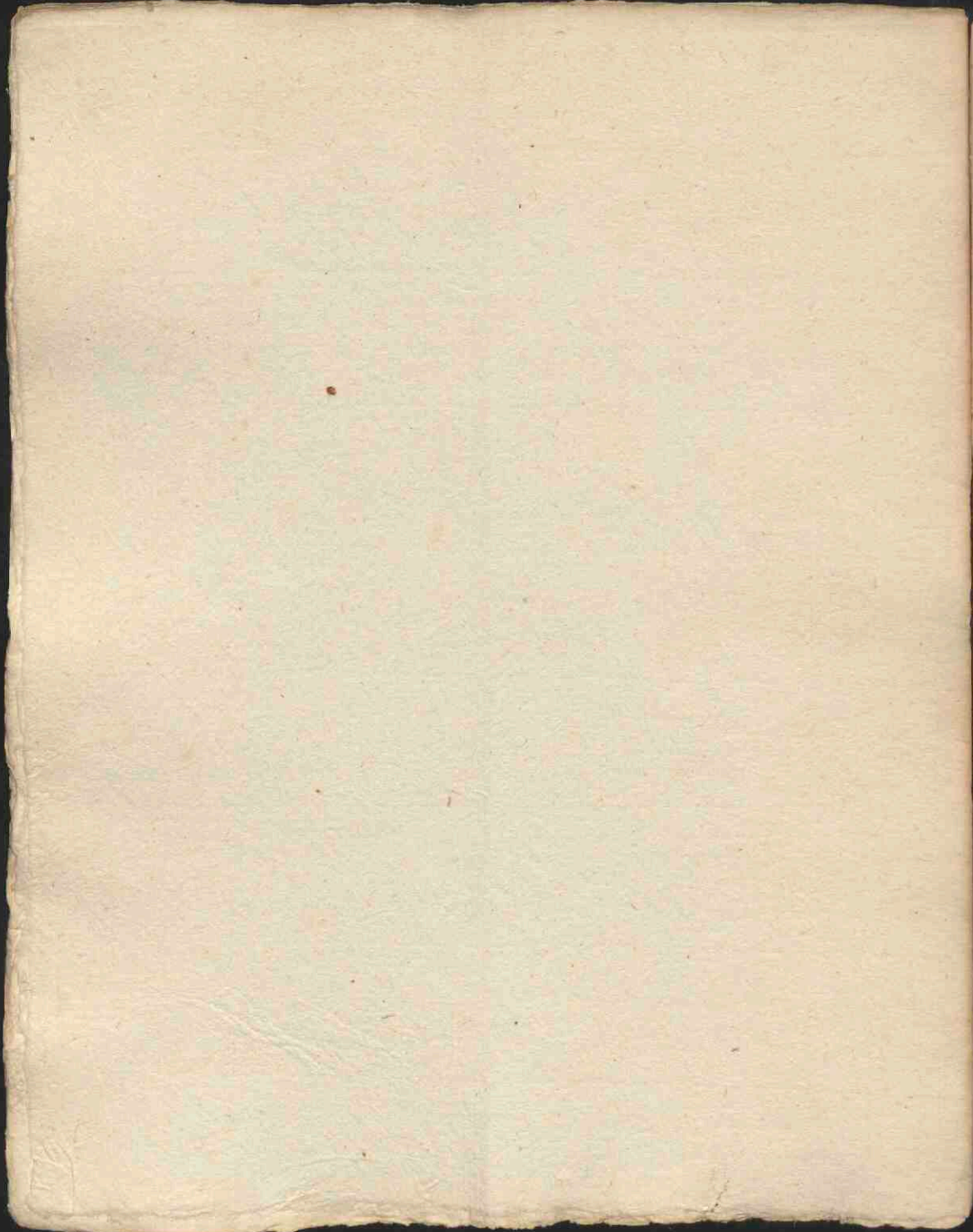
Εἰ Θεὸς ἐστὶ σοφὸς δυνατὸς ἢ ἄλλα καὶ πολὺ ἄλλοις. — εἰ δὲ Θεὸς
ἀγνοεῖ τις ἐπιπέσει τι λαβί-
μεν ἔσθων. —

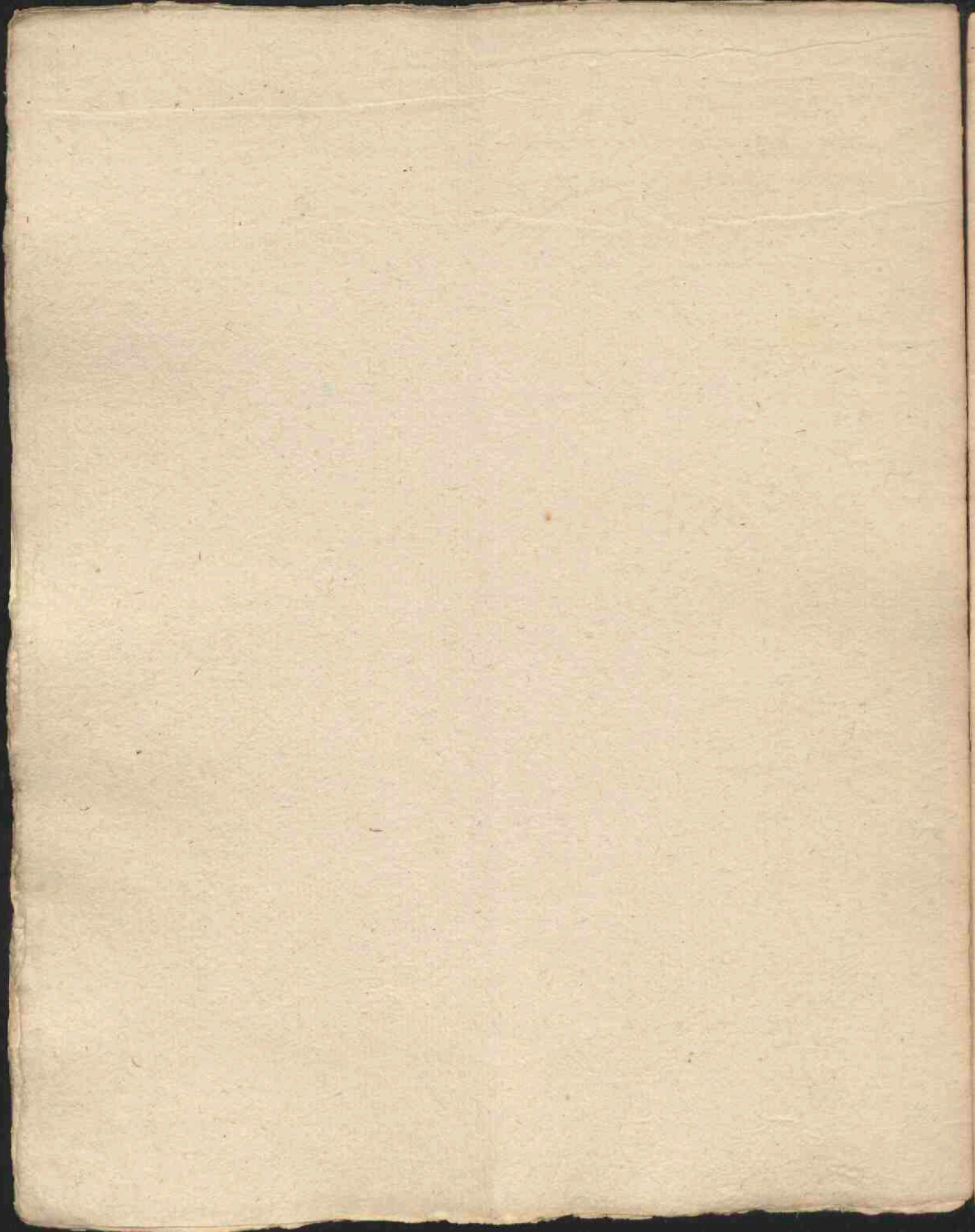

De die. viduo

Agost. lib. 3, cap. 2.

Conferin. cap. xxiii.

Dies civilis includit & noctem & DIES.

diem naturalem. Cels. c. xxiii.

& spatium xxv horar. quò minuti noctis - absoluit, Recentiores quàm
Naturalem vocant.

Romanis dies civilis incipiebat noctis mediè,
& hora sexta, finiebatq; sequentis noctis
eàdem horà. Agell. 3. 2. Caesar. 23.

Sic & nobis hauris.

Babylonis unus dies habebatur id tempus
mediū, q; est a Sole exorto ad iterum
orientem. Agell. 3. 2. Caesar. c. 23.

Athenienses diem cum habebant, q; esset
a Sole occaso, ad iterum occidentem. *
Agell. 3. 2. Cels. c. 23. Caesar. 23.

Castell. in not. ad. Génes.

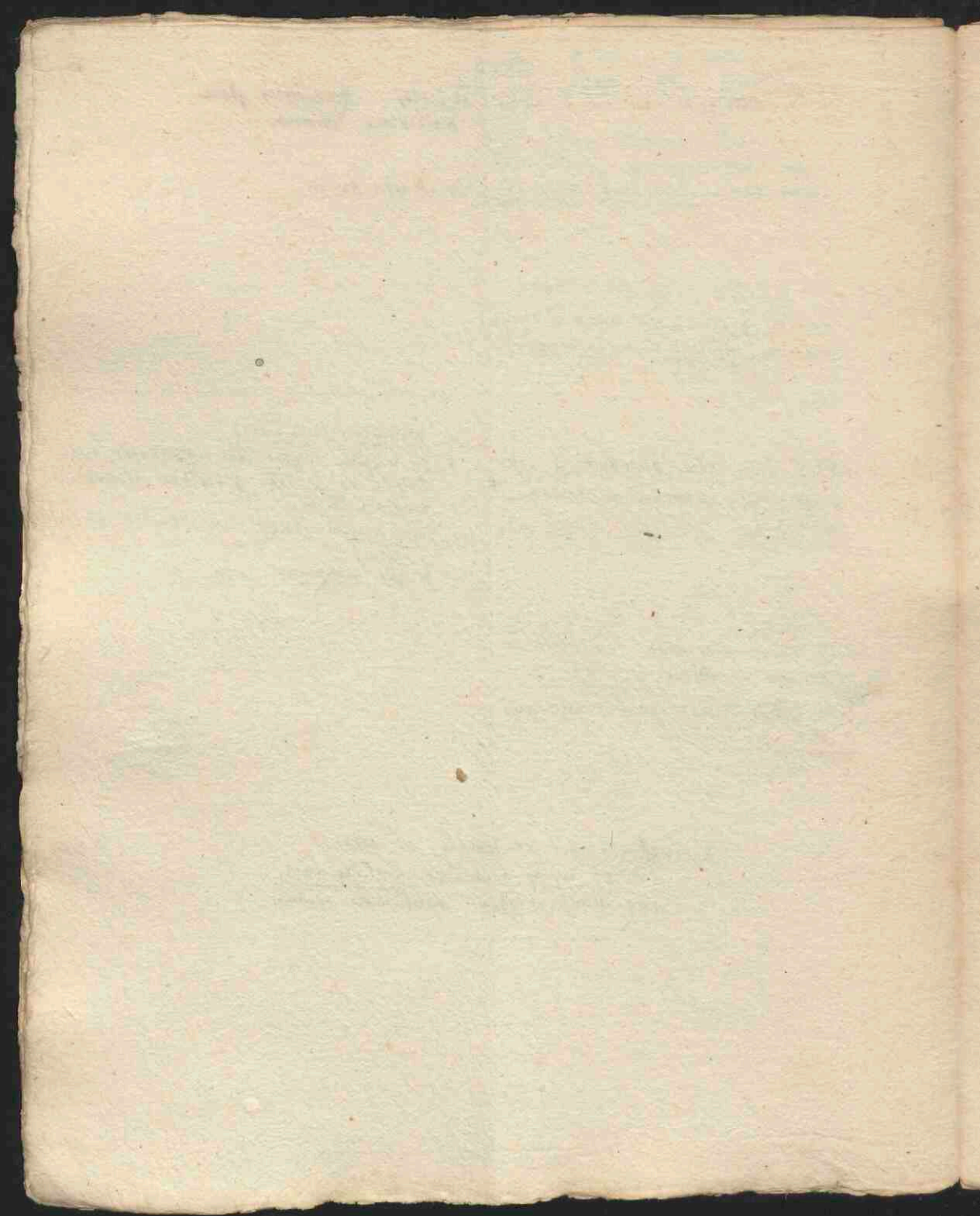
*. Sic & apud Iudæos omni aspiciantur, fini-
tibus: ea de rā q; tenebræ fuerint ante
occurtam lucem.

Idem & apud Gallos olim obtinuisse testatq;
Caesar.

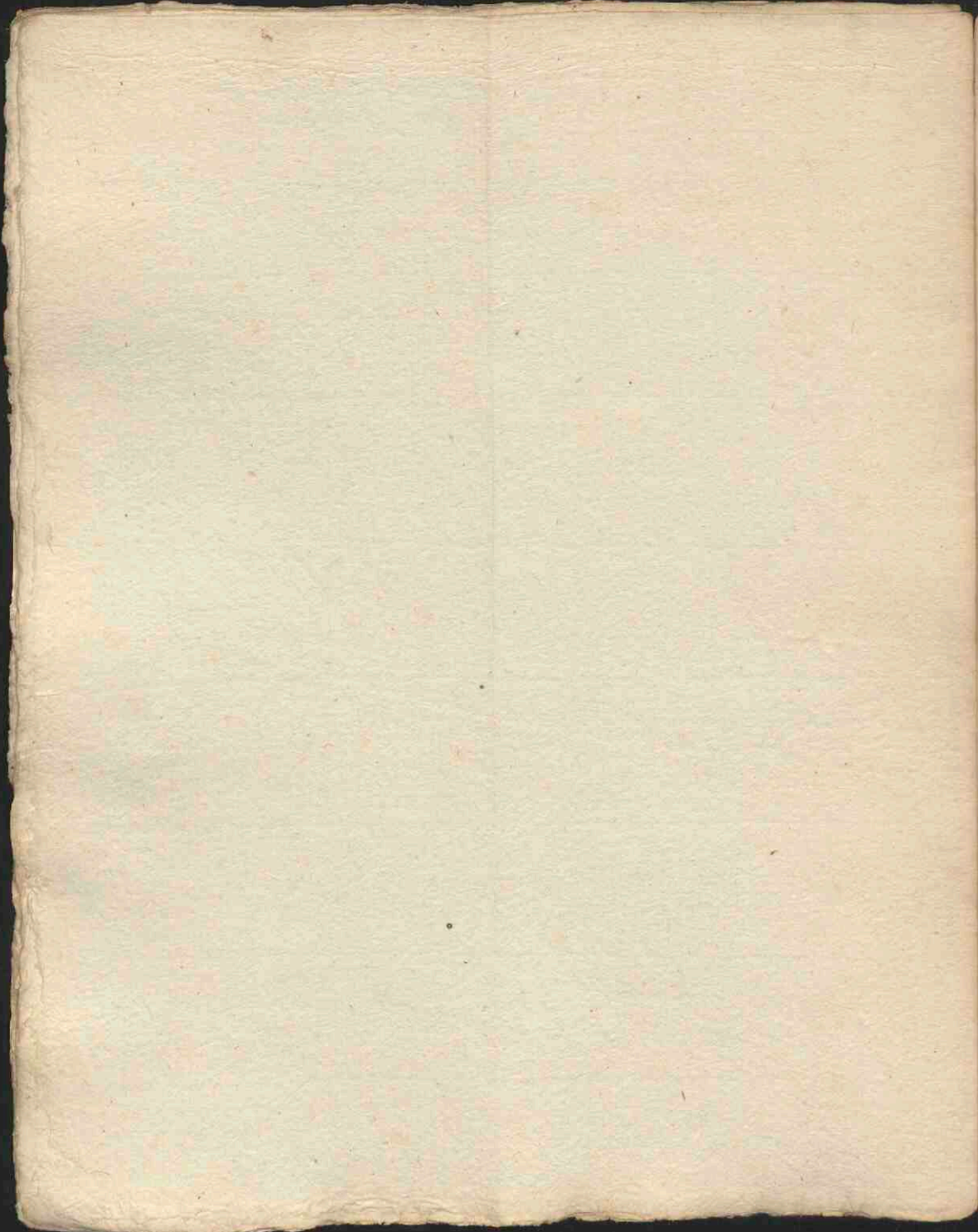
& apud Germanos TACITUS.

In Umbria multus dies erat a meridie ad
sequentem meridiem. Agell. 3. 2. Cels. 23.
quàm & diem initium ponunt astronomi.
C. Valer. spb.

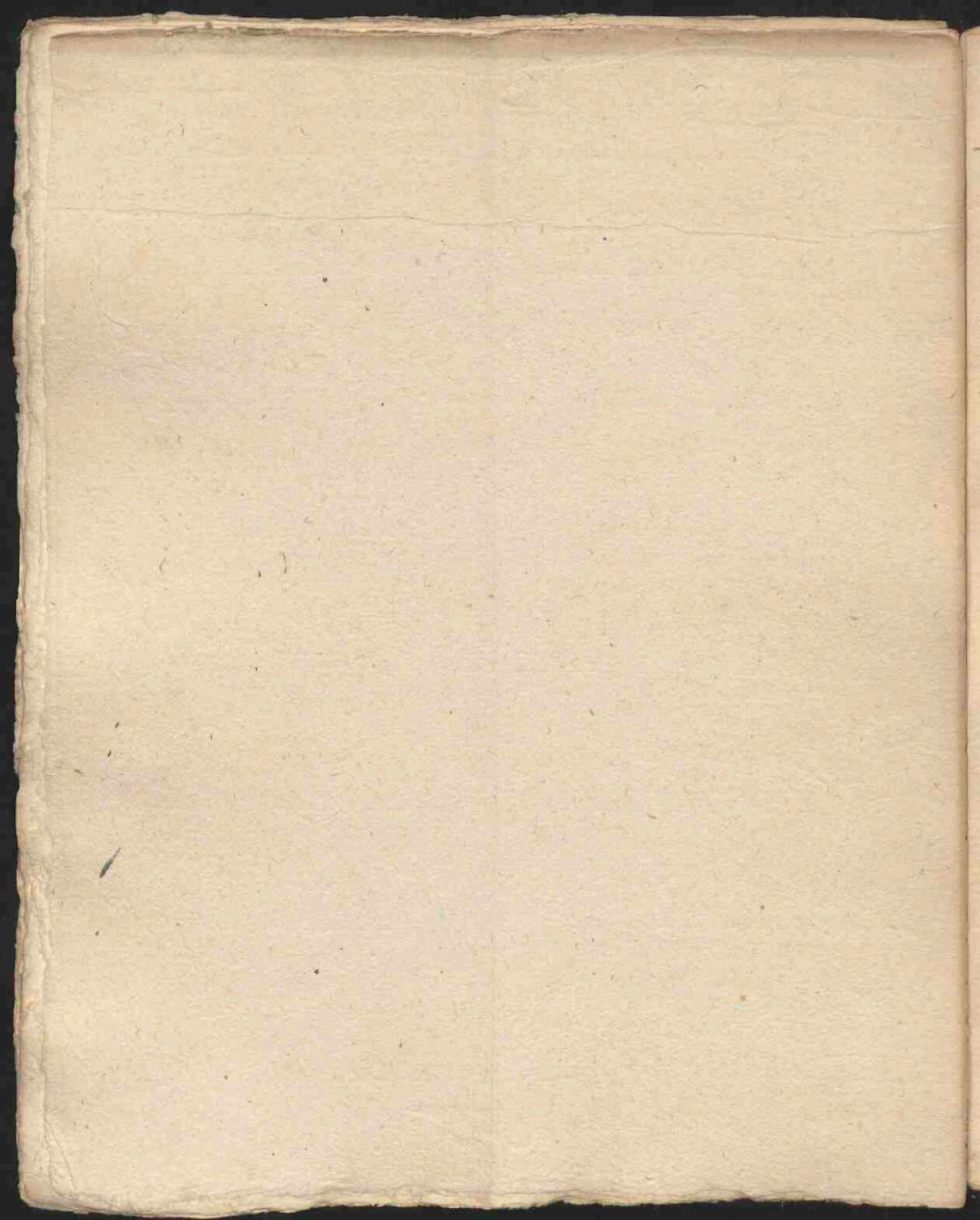
NATURALIS dies est tempus ab oriente
sole ad solem occasum. Cels. Cap. xxiii.
quàm recentiores quàm Artificialem vocant.

Euripid.

ὄψορος δ' ἀνίστας
 οὐδ' ἐστὶν ἄρα γυσιμώτερον βελούσις.

Sapientis diffidentia
 Non est aliud utilius mortalibus.

v. Lips. polit. 4. 14-

Epichar.

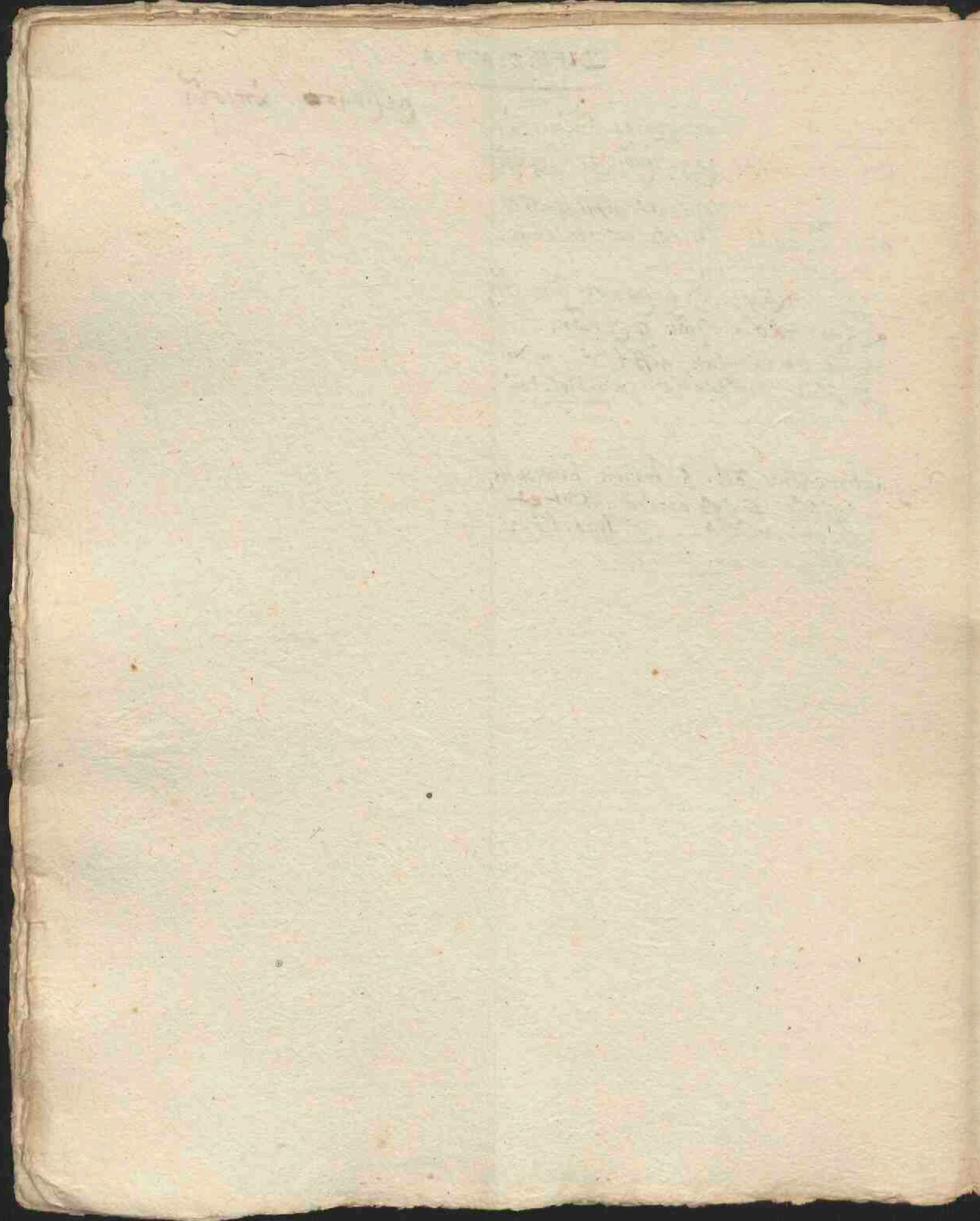
ἄγε, καὶ ἐφυγασσάμενοι
 ἀγρυπνᾶ τὰ ὄψα τῶν φρενῶν.

vigilans et memento diffidendi, mēvi
 si sunt prudentia. — v. Lips. ibid.

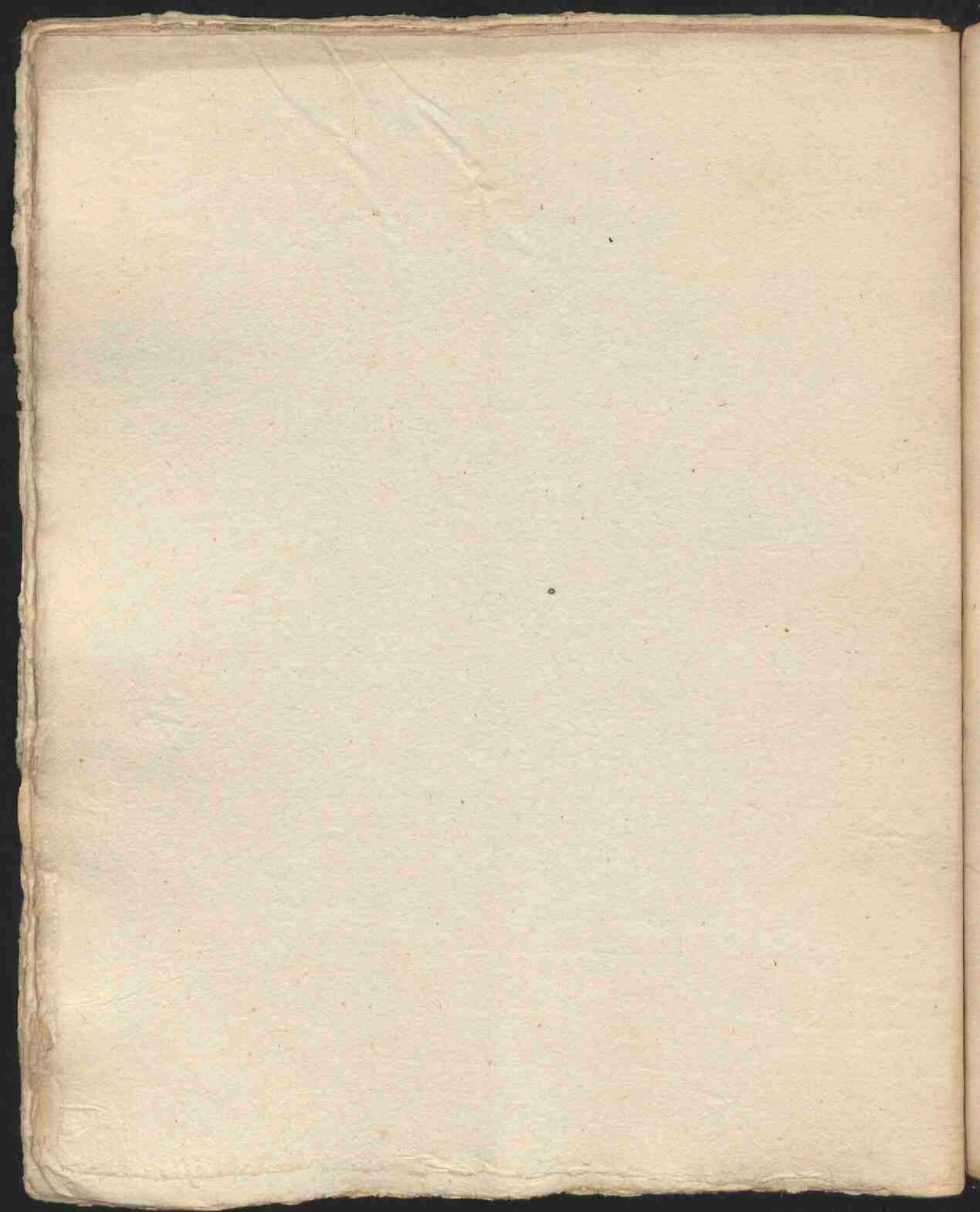
Pragmatici sōis, οὐβ. Historicis præceptis,
 versibus deniqs cavere jubent et
 vident credere. Cic. Epao. lib. 2.
ad Att. — v. Lips. d. l.

ἐφυγασσάμενοι
 ἀπιστεῖν.

Discordia civilis q. exordio fuit. q.
gregio Pd. Ballist. orat. 1. de opp. orat.

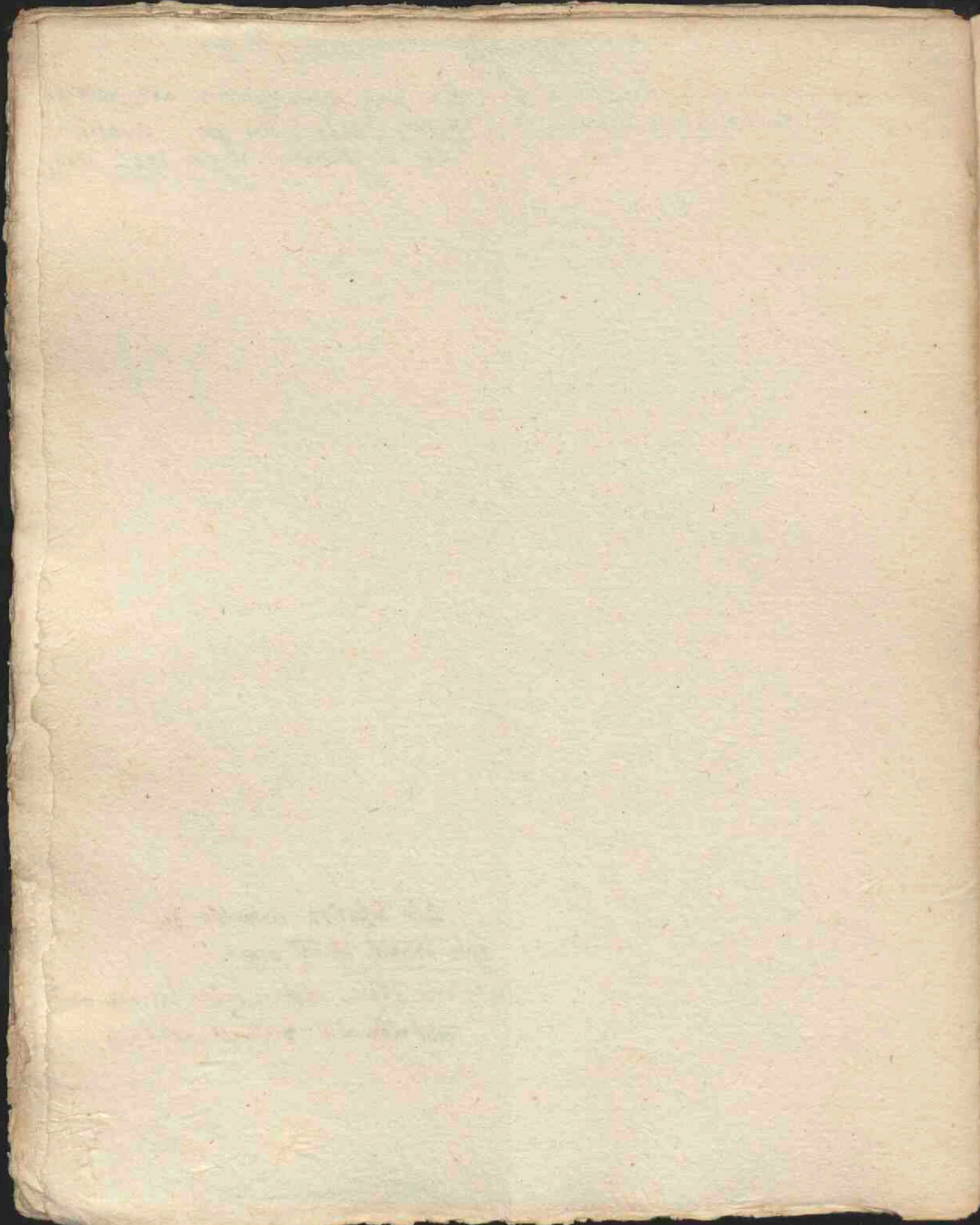
ὄνα δὸν κατὰ ἐπτεν ἀρχαίων.
Homér. abusf. Sine pu. Domesti-
cām disfidium, de quo Erast. adag.

Duo discordes notantur hoc

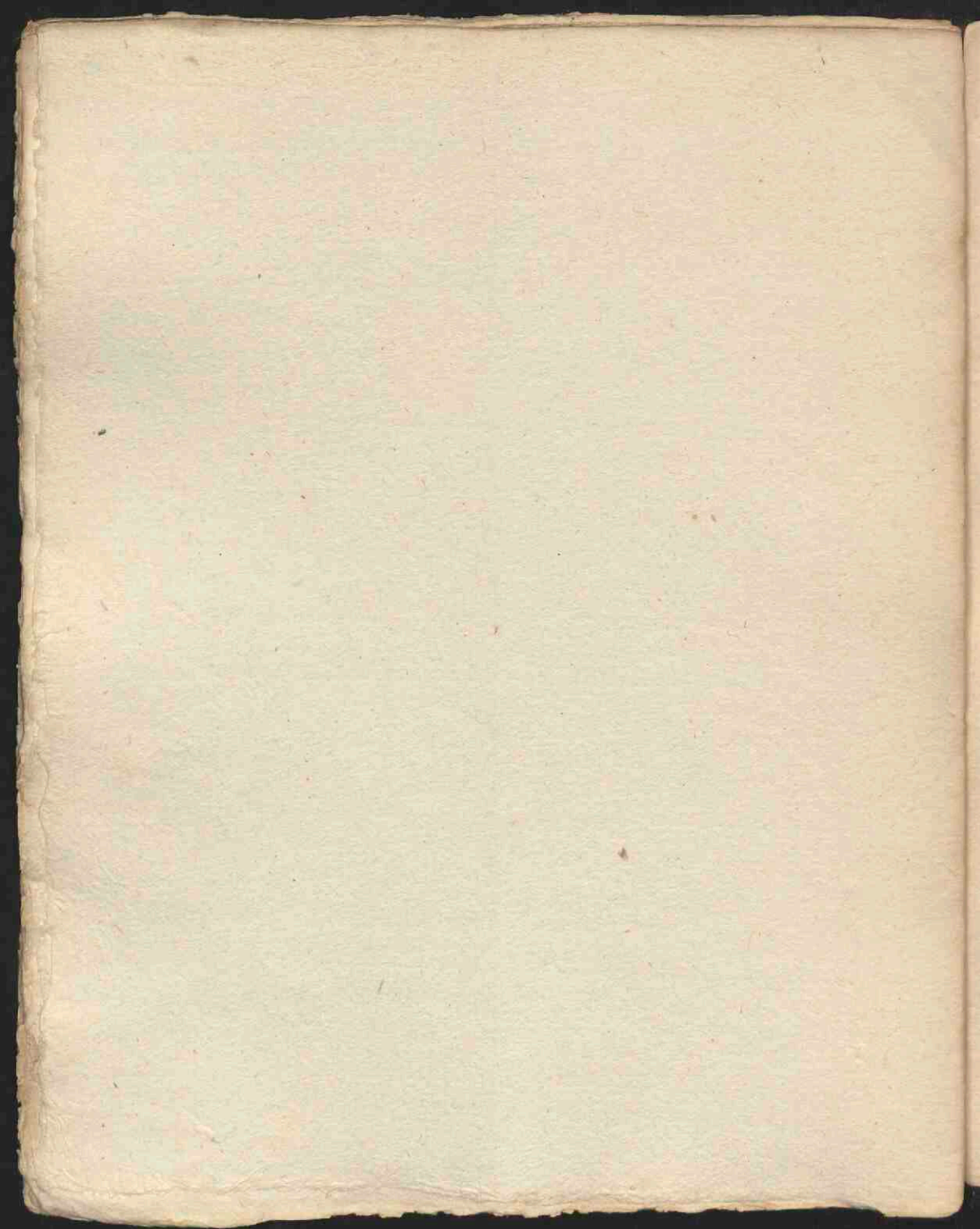
Epig. lxxxiv. lib. vi. Mart.

Insequeris, fugis; fugis, insequer. hoc mihi nasci.

Quello tuum nolo, Sindyma, nolle volo.

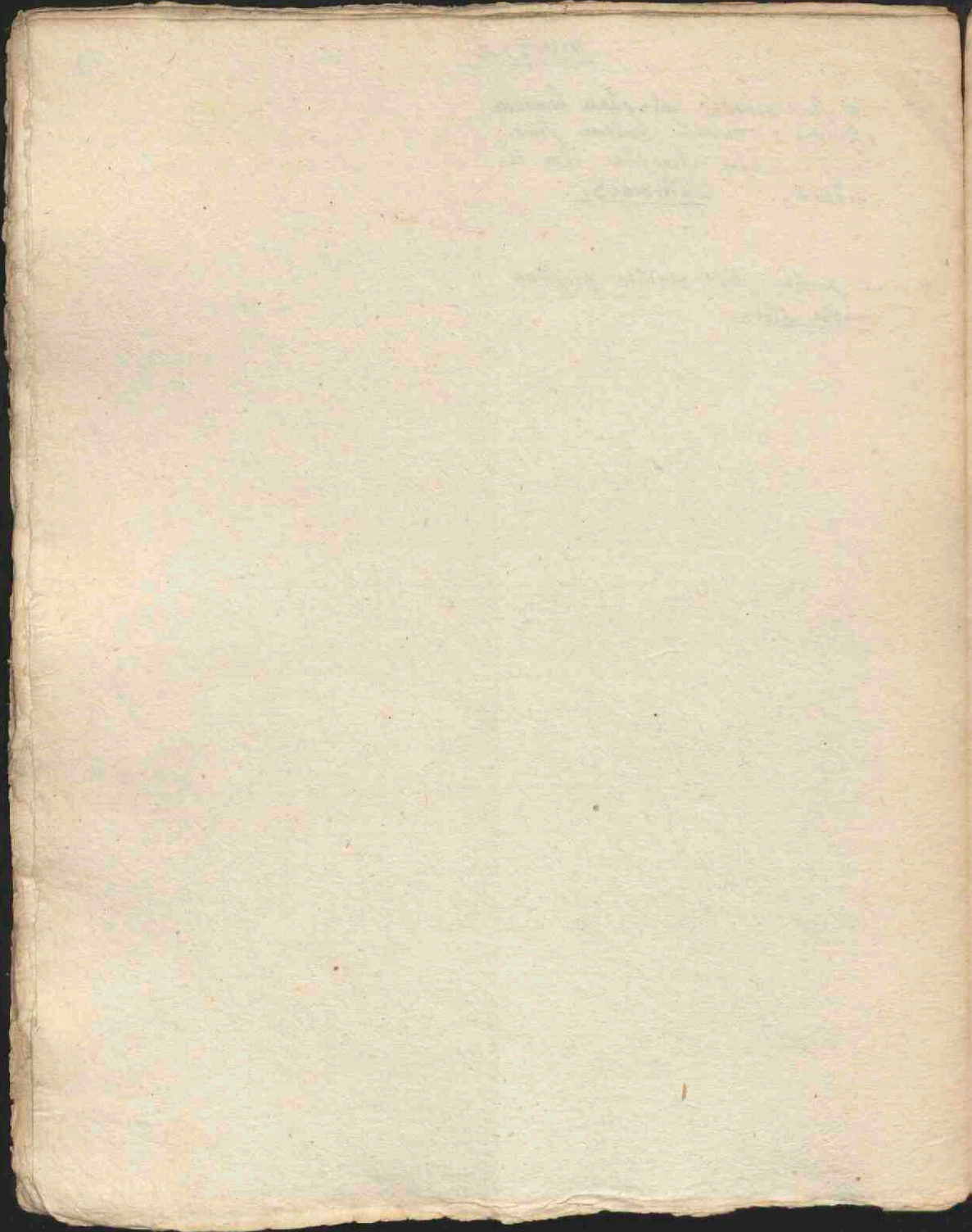

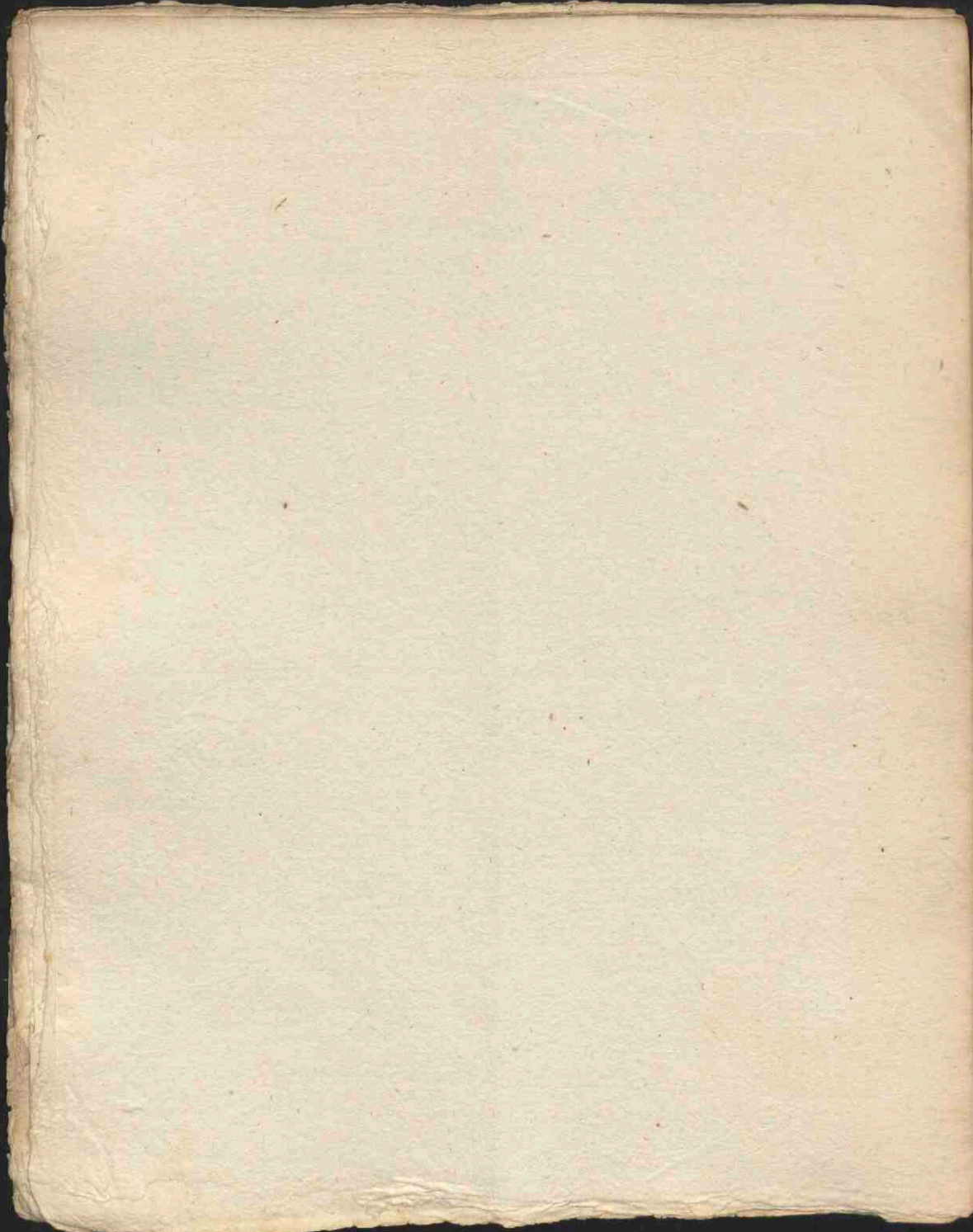
Divitiæ sine virtute minquam hominem
efferunt; Virtus contra sine
divitijs parùm admodùm eum il-
lustrat. Callimachus.

Divitiæ parùm sine virtute proficiunt.
Sapientia.

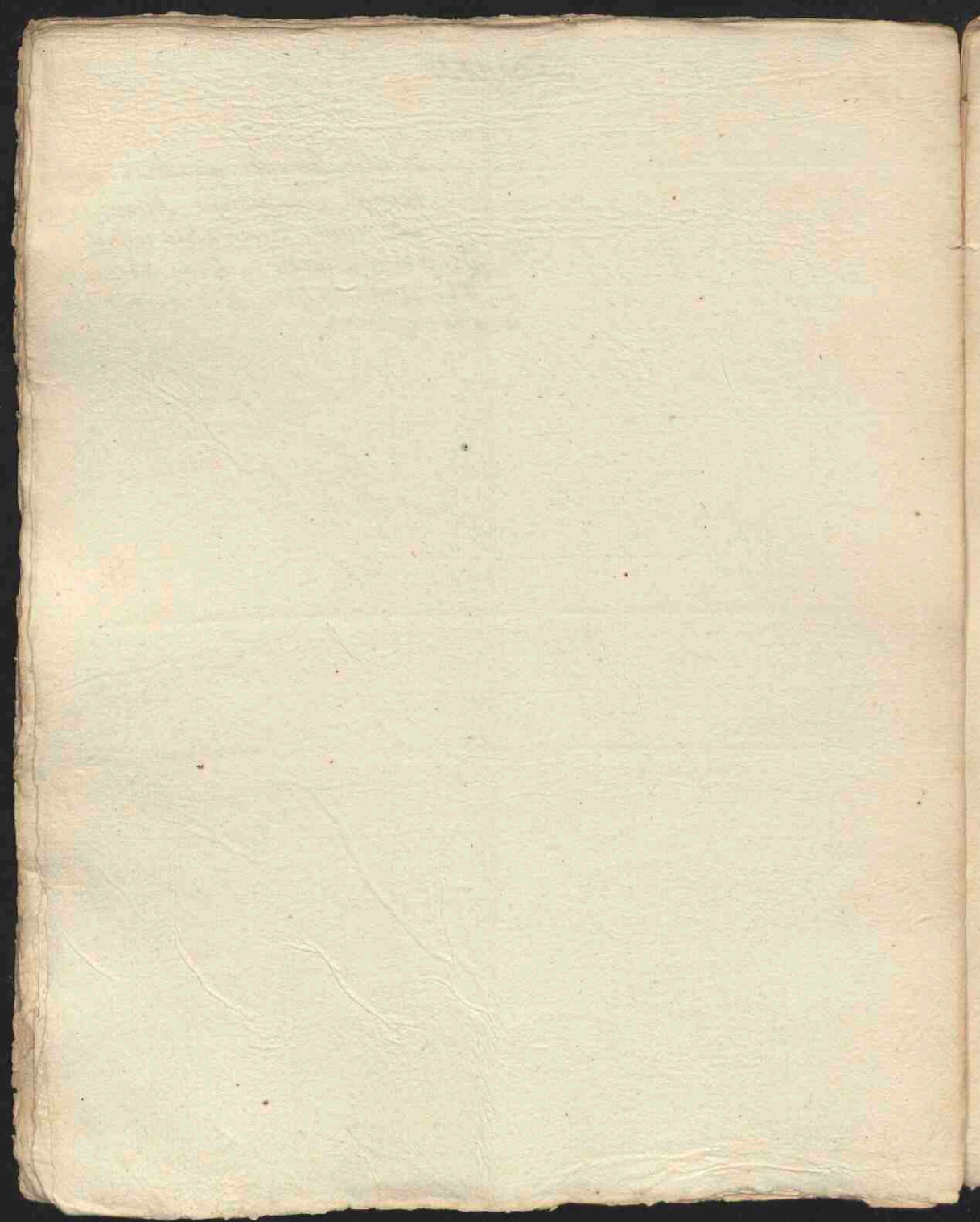

1
2
3

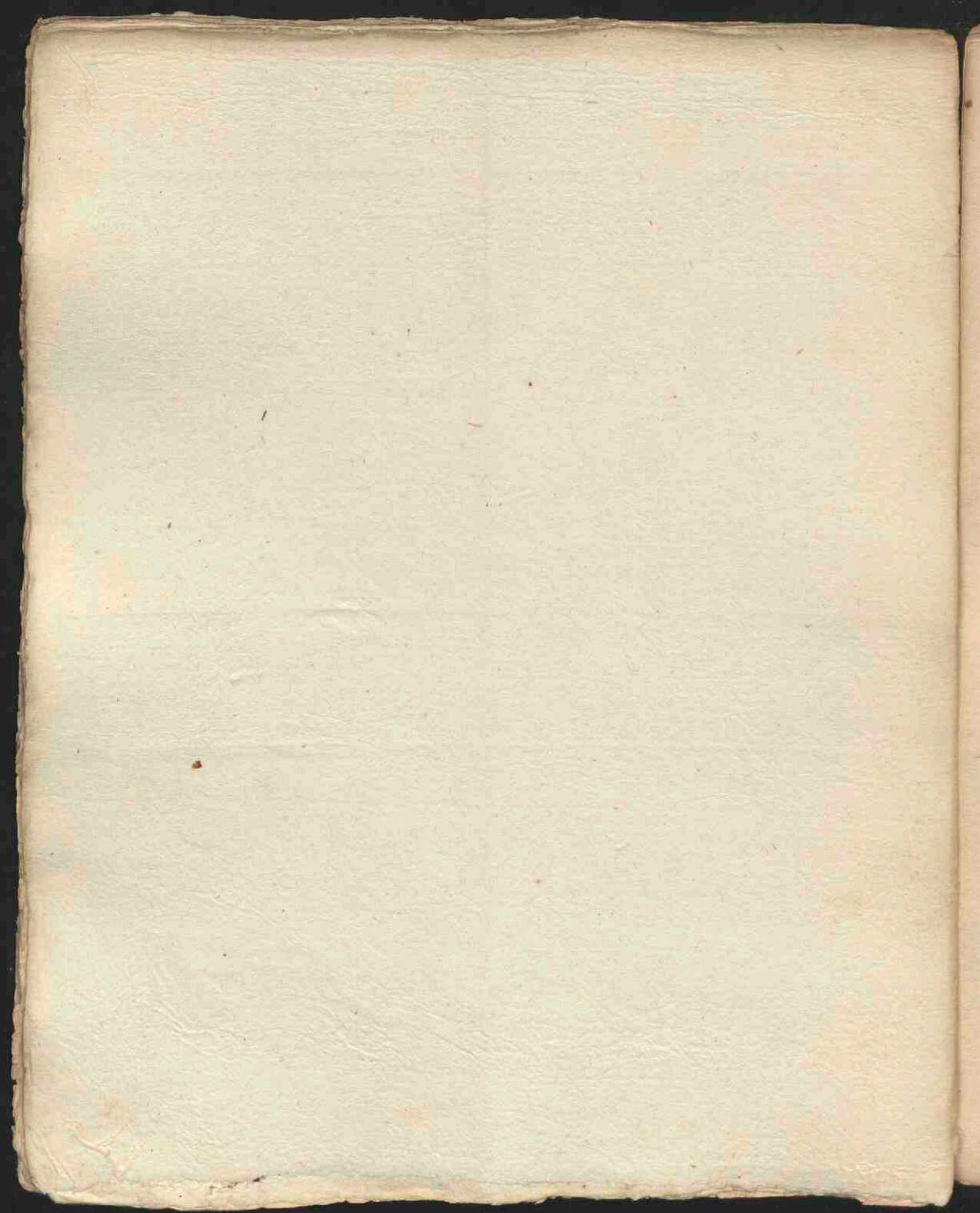

In epist. Bernardi Silvestri, operibus
Bernardi Claravallensis Abbatis inserta
ante vitam S. Malachie episcopi.

“Qui se ebriūm verbis excūsat, Ebrietatem
a suam aperte accūsat. Male convenit juveni
a vina cognoscere.”

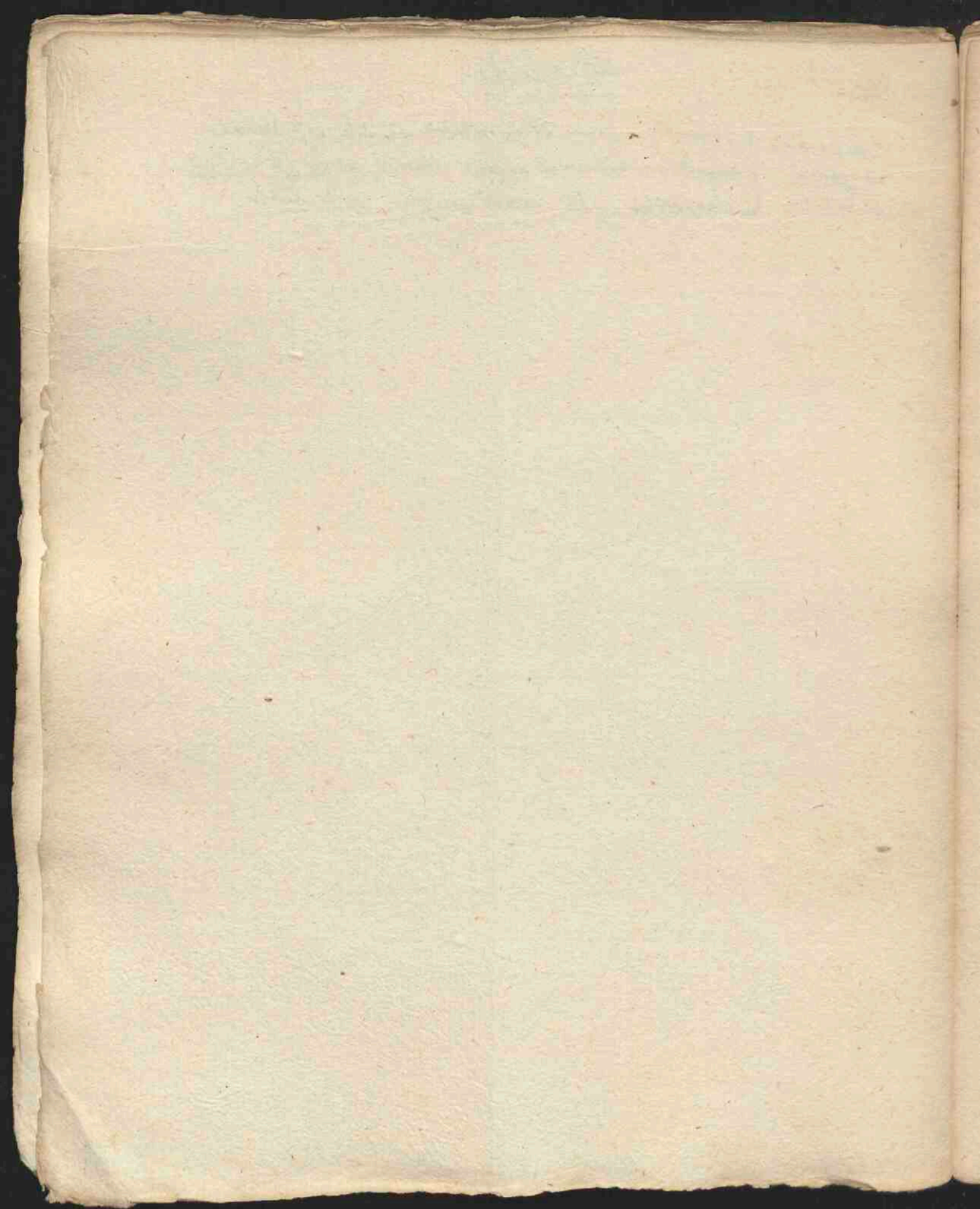

ELOCUTIO.

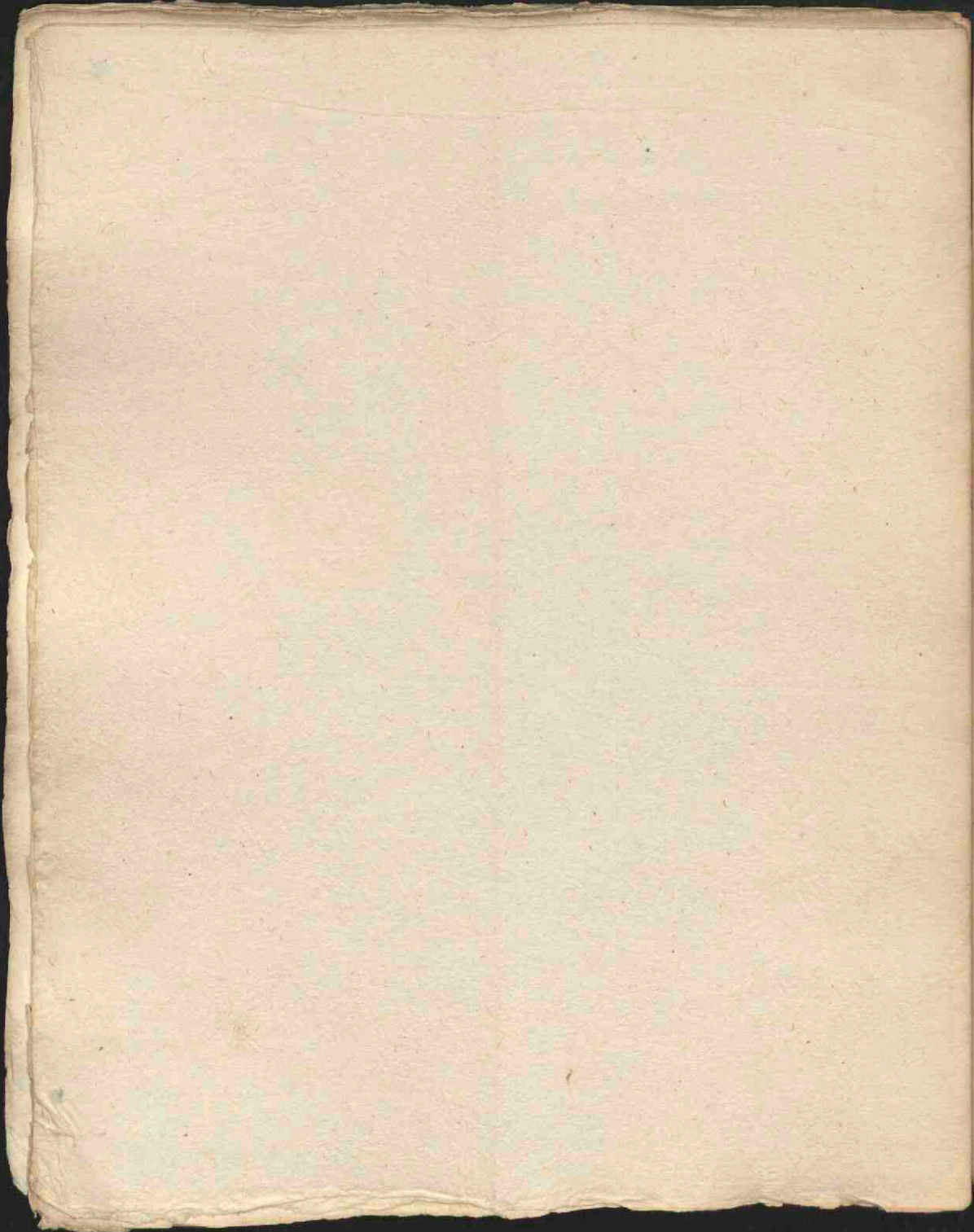
31

ELOCUTIONIS } Elegantia, facit ut emendate & distincte dicamus.
III partibus } Dignitas, efficit ut ornatis utamur verbis sententiisque.
Nov. part. Orat. §. 1. } Compositio, quia ordine singula collocantur.

LOQUENTIA.

~~de loquentia~~
Habeti vulgo eloquentes solent, q
longa ambage verborumq; corras-
ionē utuntur, cum tū n̄ loquentes
at loquentes dicendi sint; illaq;
proloquia n̄ virorum, at fe-
minarum atq; puerorum sit

Eloquens is habendus q q̄ dictanda
sunt, paucis concinno c̄

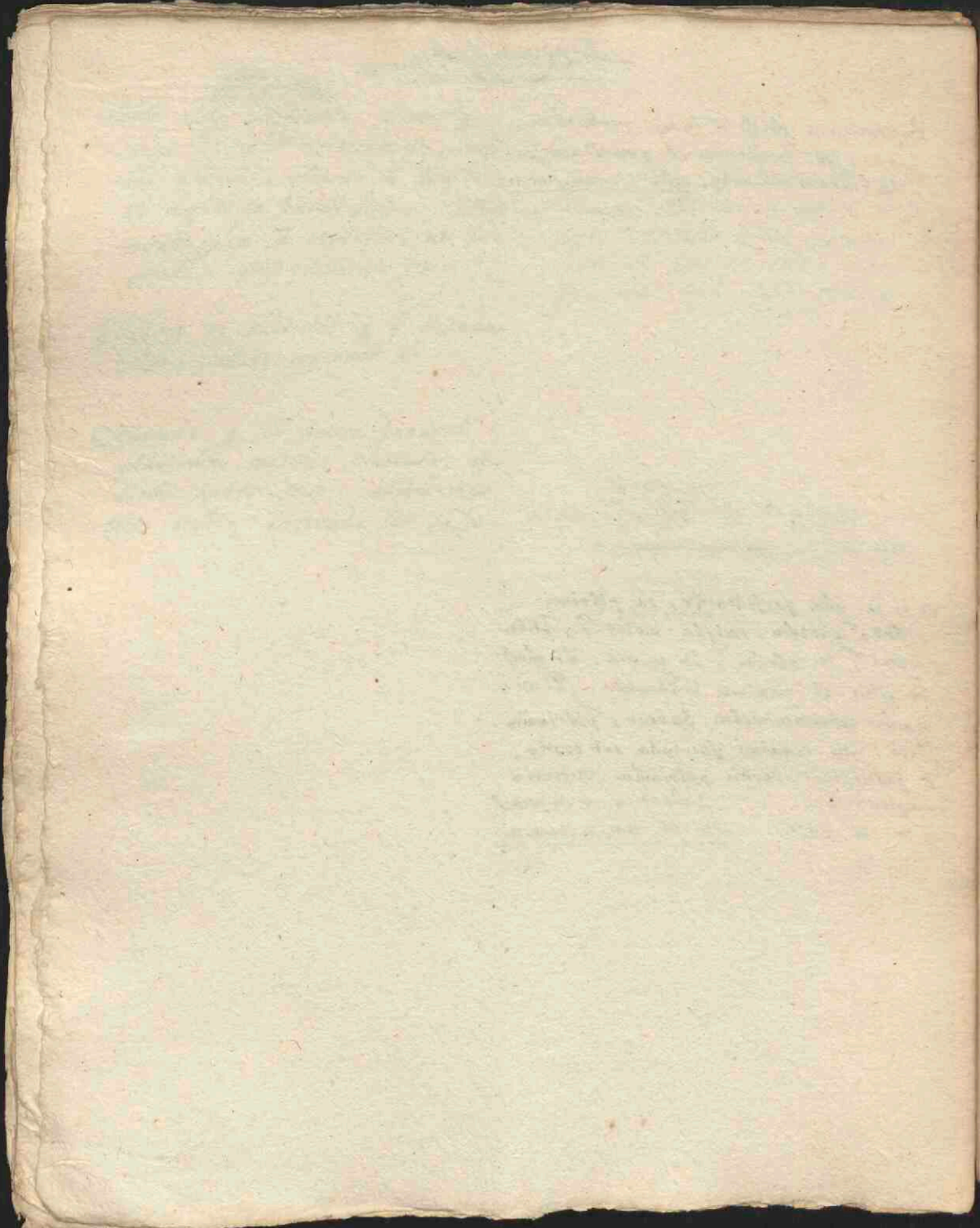
Nummus q sub parvo pondere
plurimum valoris continet, op-
timis haberi solet, quidni ergo
talis dictio p̄tenda sit fusa

Opportet si loquaris multarum rerum
summas explicans in paucis: minor
sigt; respensio totum, satietas enim
continua stertat ceteris mentis. Et.
q v. apud Pynd. p̄yts. ad. 1. 56. 2.

facundia
do Sac breviloquentia. v. Erasmi. adag.
~~facundia~~ sub sis titulis.
infacundia.
garrulitate

Sapientissimi quicquid non inani verborum
sono, sed bonitate et gravitate sen-
sentiarum dicuntur. Muret. 2. tom. orat. 11.

Ut in his quae possidentur, ea plurimum
sunt, quorum exigua moles est, fructum
ingens, ut aurum, ut gemma: ut quicquid
in cibis ei maxime laudantur, qui mi-
nimum detrimentorum habent, plurimum
succum: ita maxime facienda est oratio,
quae paucis finis verbis plurimum sententiae
amplectitur. Judicat. n. se in plectro
non in ore nasei. Muret. tom. 2. orat. 11.

Epilogus.

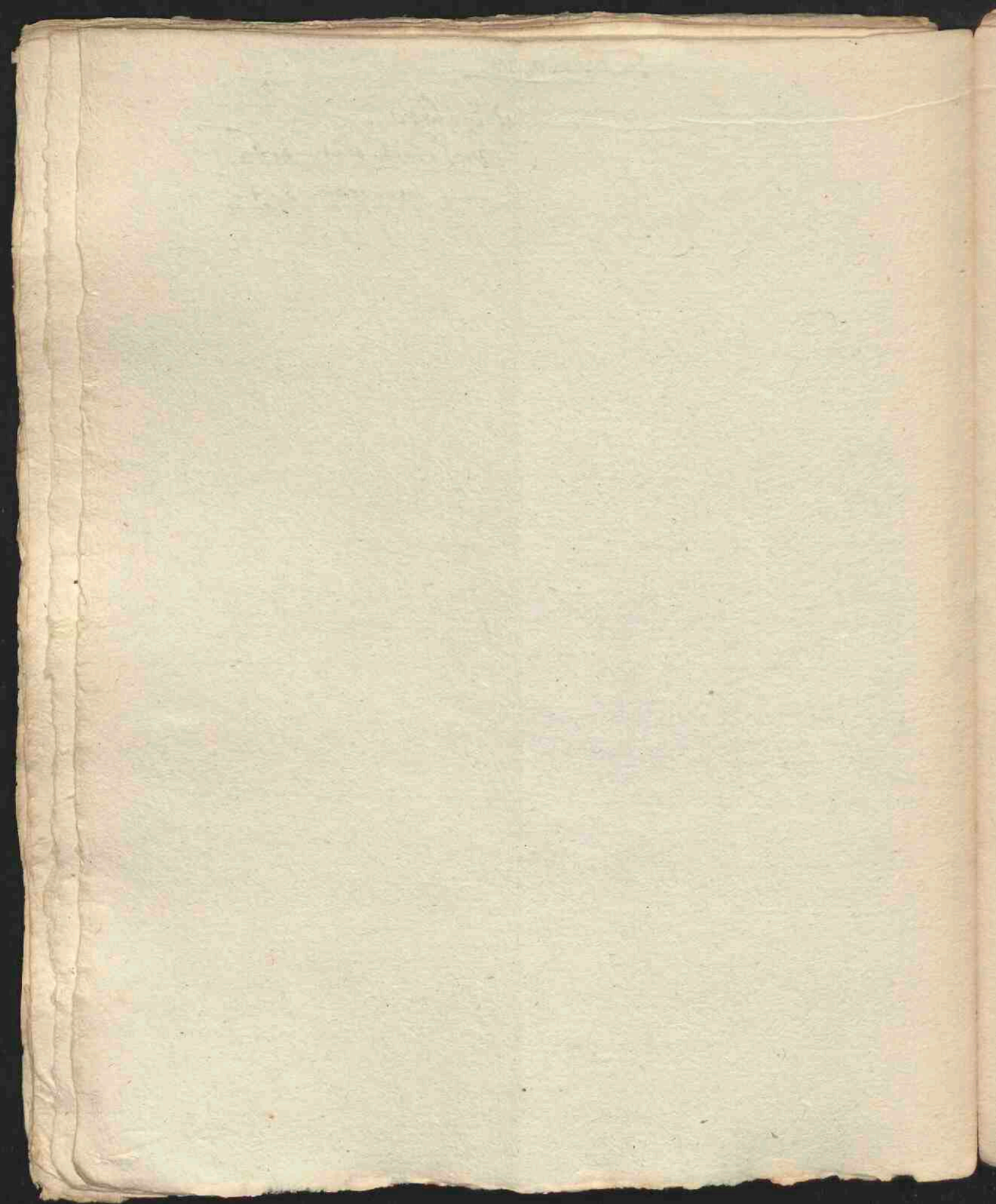
35

ad Epilogo .

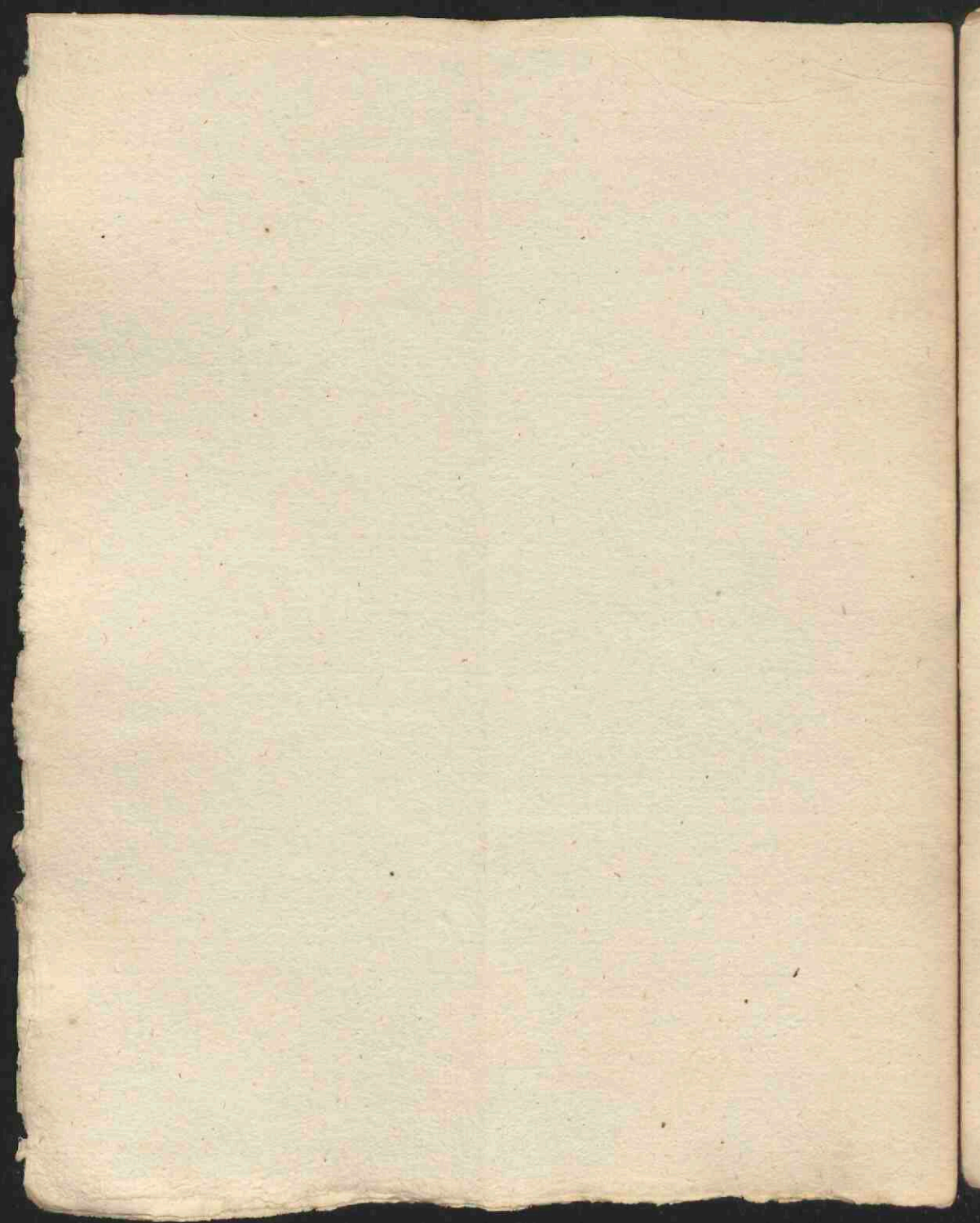
Vost. inst. orat. 3. 6.

— part. orat. 3. 9.

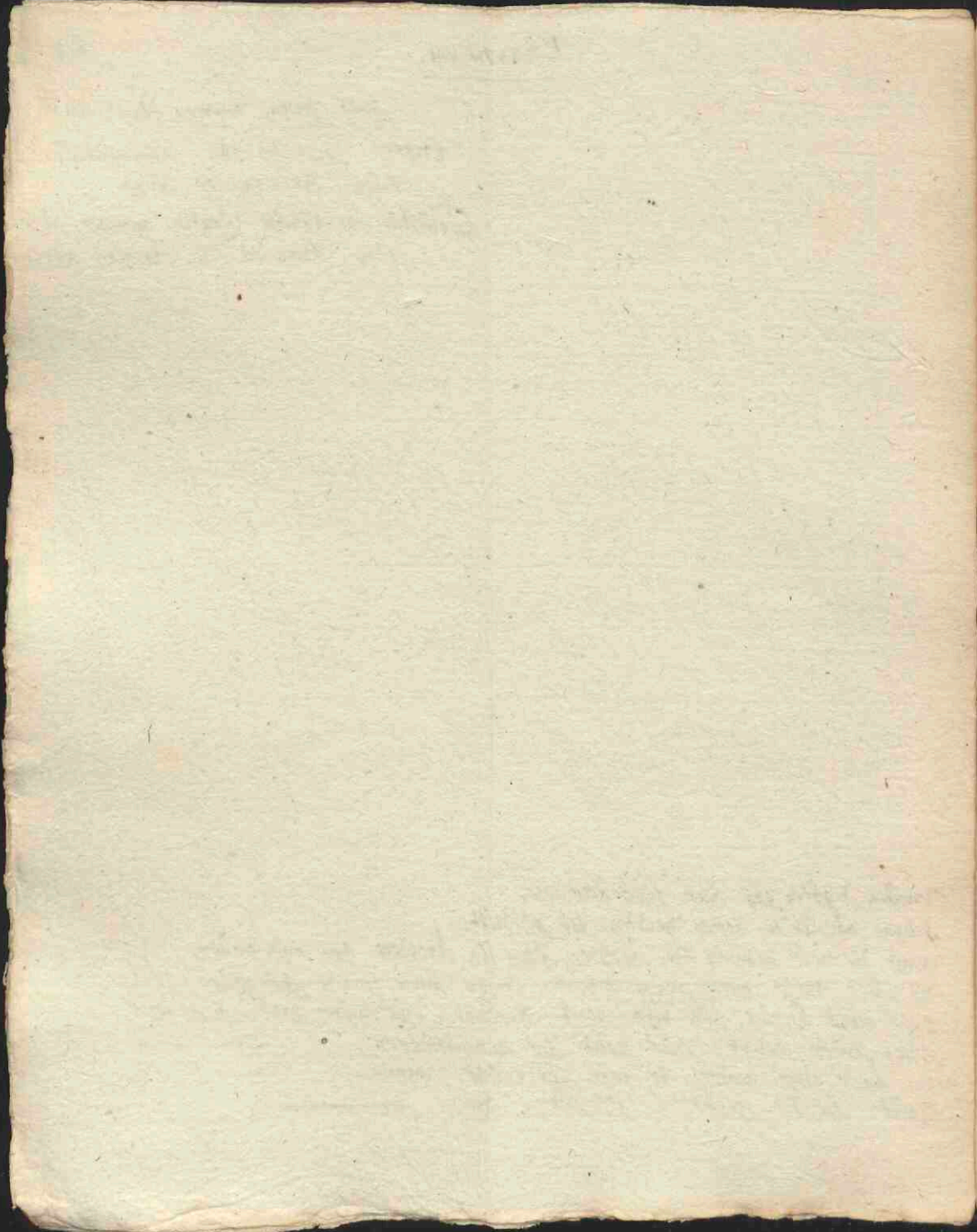

Apud Iovium. Pontum. titmūt. lib. II.

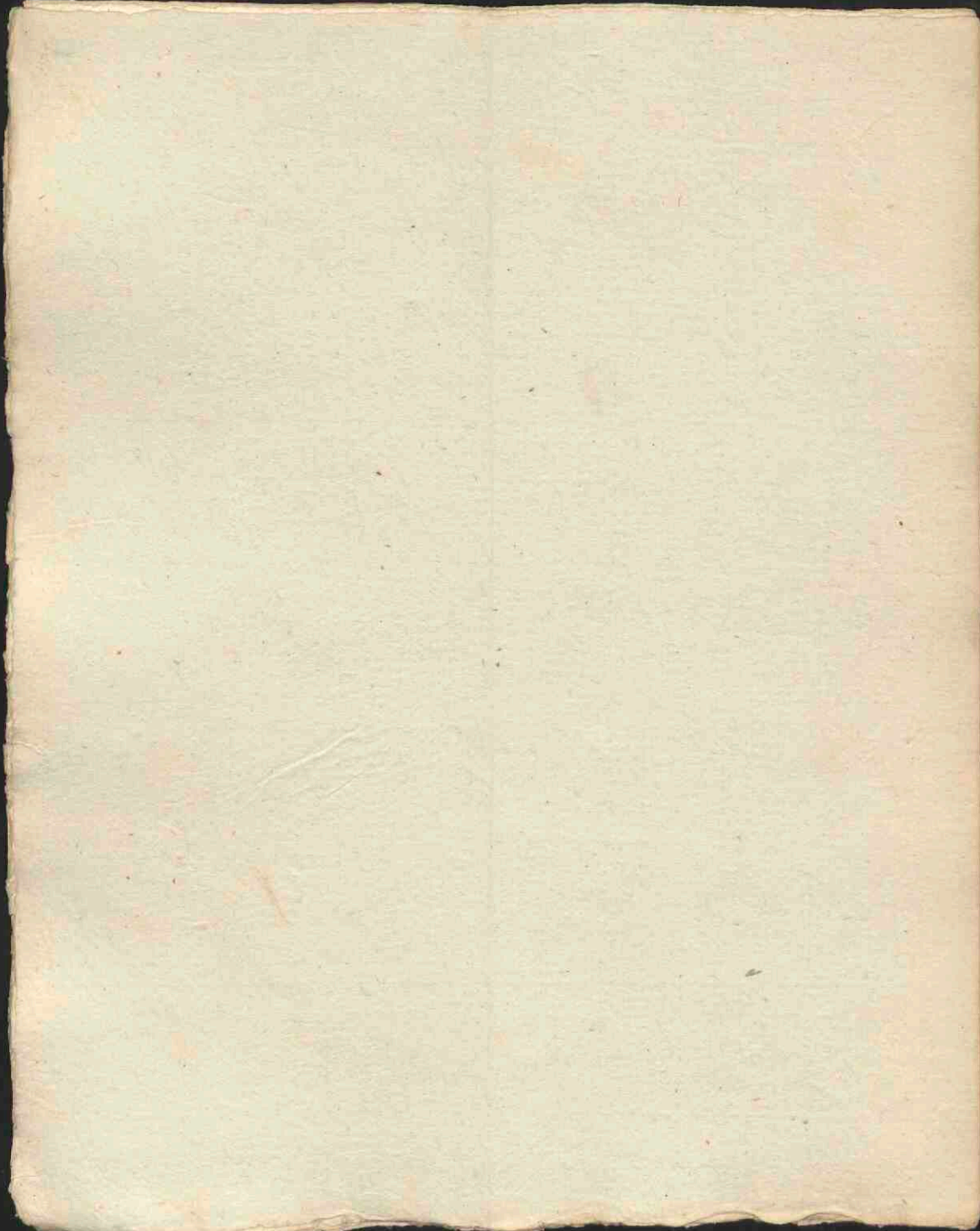
EPITAPHI: LUCRETIAE alexandri VI
FILIAE, MARETR: & NURUS.

Ceditur hac tumulo Lucretia nuntius, sed et
Thais, Alexandri filia, sponsa, nurus.

Vrienden, ik gheen ghy hier geschildert siet,
 Schynt waerndt om hooren nochtans ist geschildert:
 want die twee mannen ter rechter hand sijn broeders van mijn vader,
 die ander twee van mijn moeder, en sijn mijn ooms te gader,
 Deze twee kleens sijn mijn ooms broeders, ende mijn kinderen.
 Alles sonder recht ende echt te verminderen.
 En haer aller vader is mijn getroude man,
 Raedt hoe dit wettelick geschilderen kan.

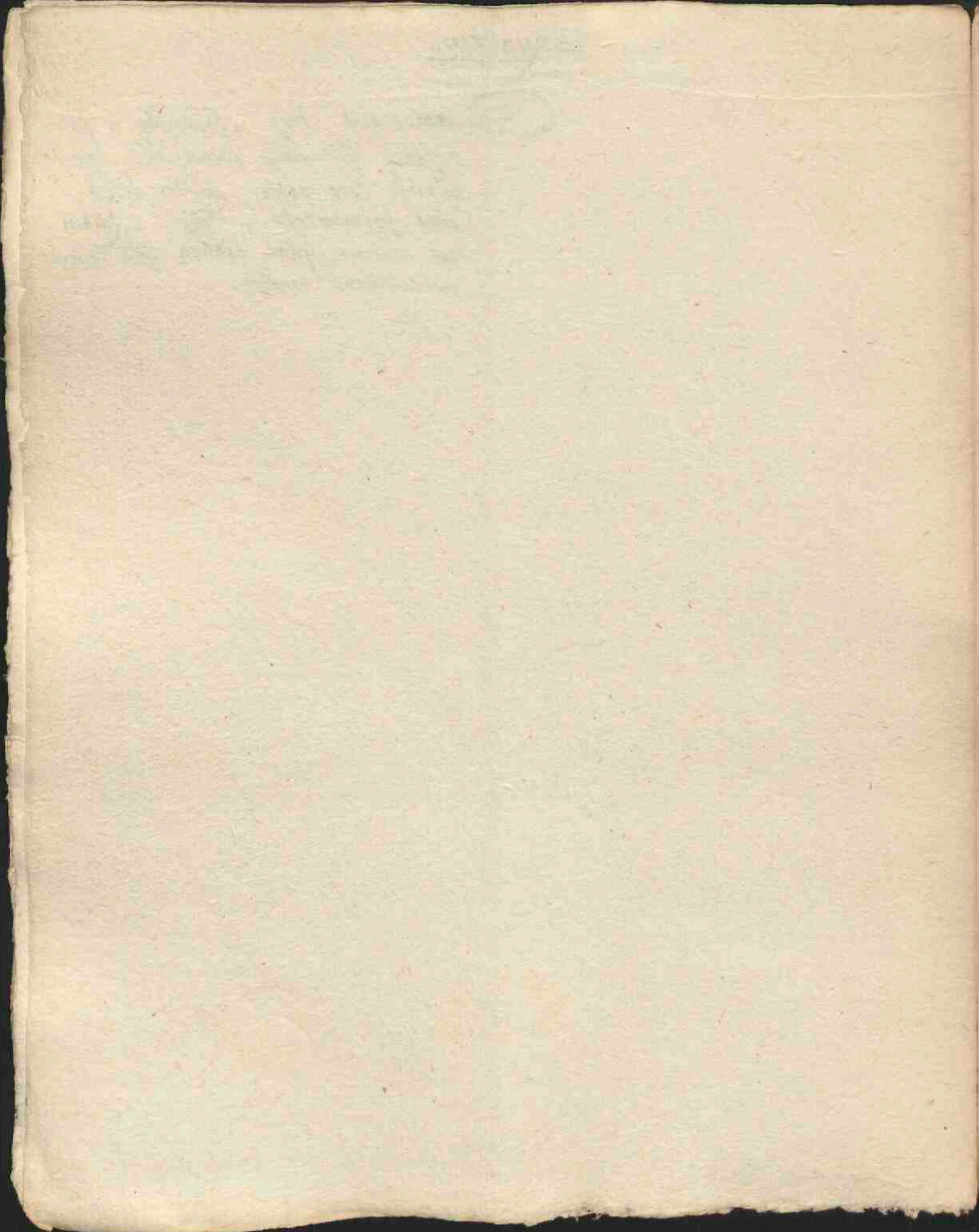

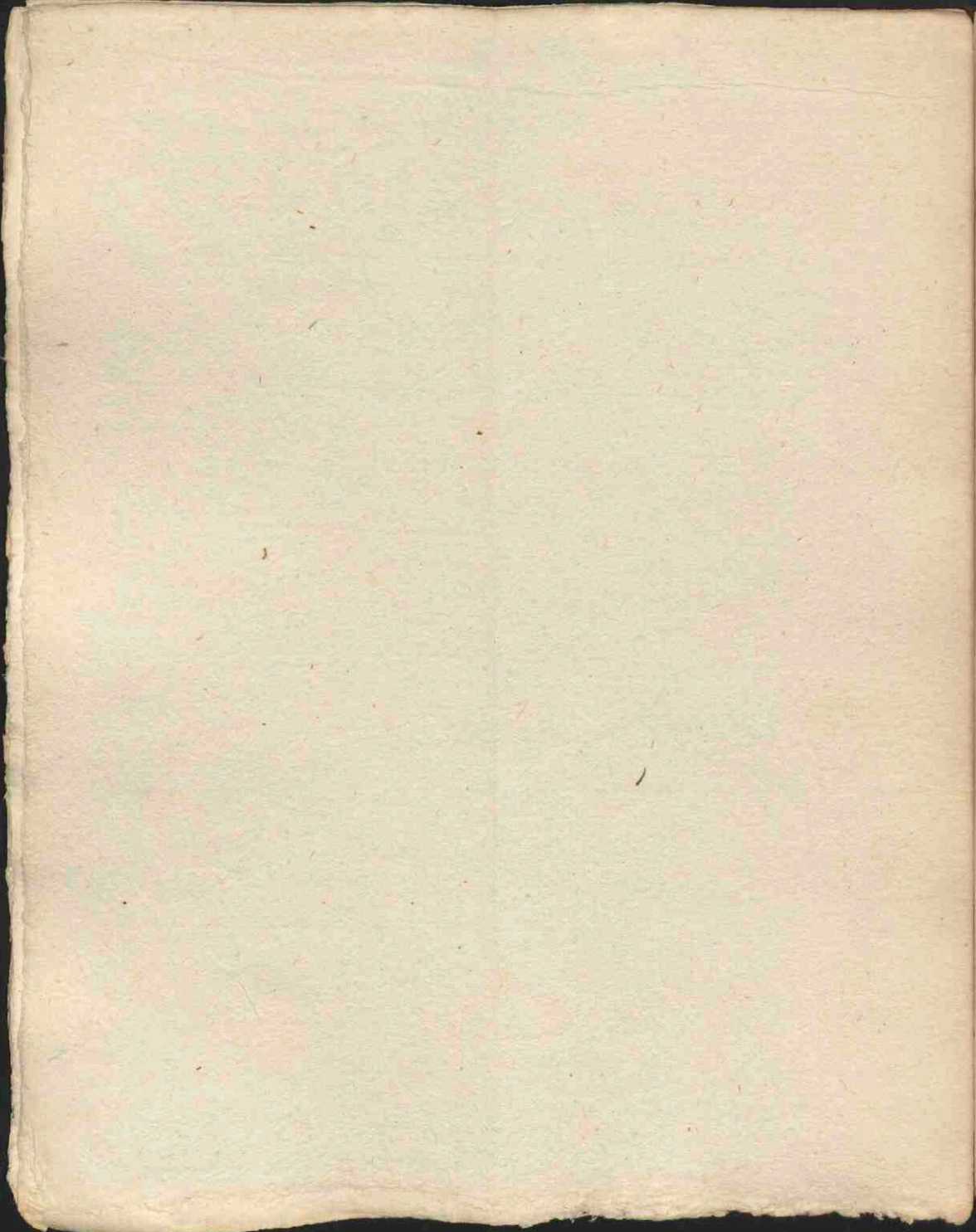

Sigismundus Imp. respiciens a quibusdam Germanis principibus quod humili loco ortos, doctos licet, adeo promoveret, &c. Quidam eos autem, quos natura ipsa ceteris antecellere voluit.

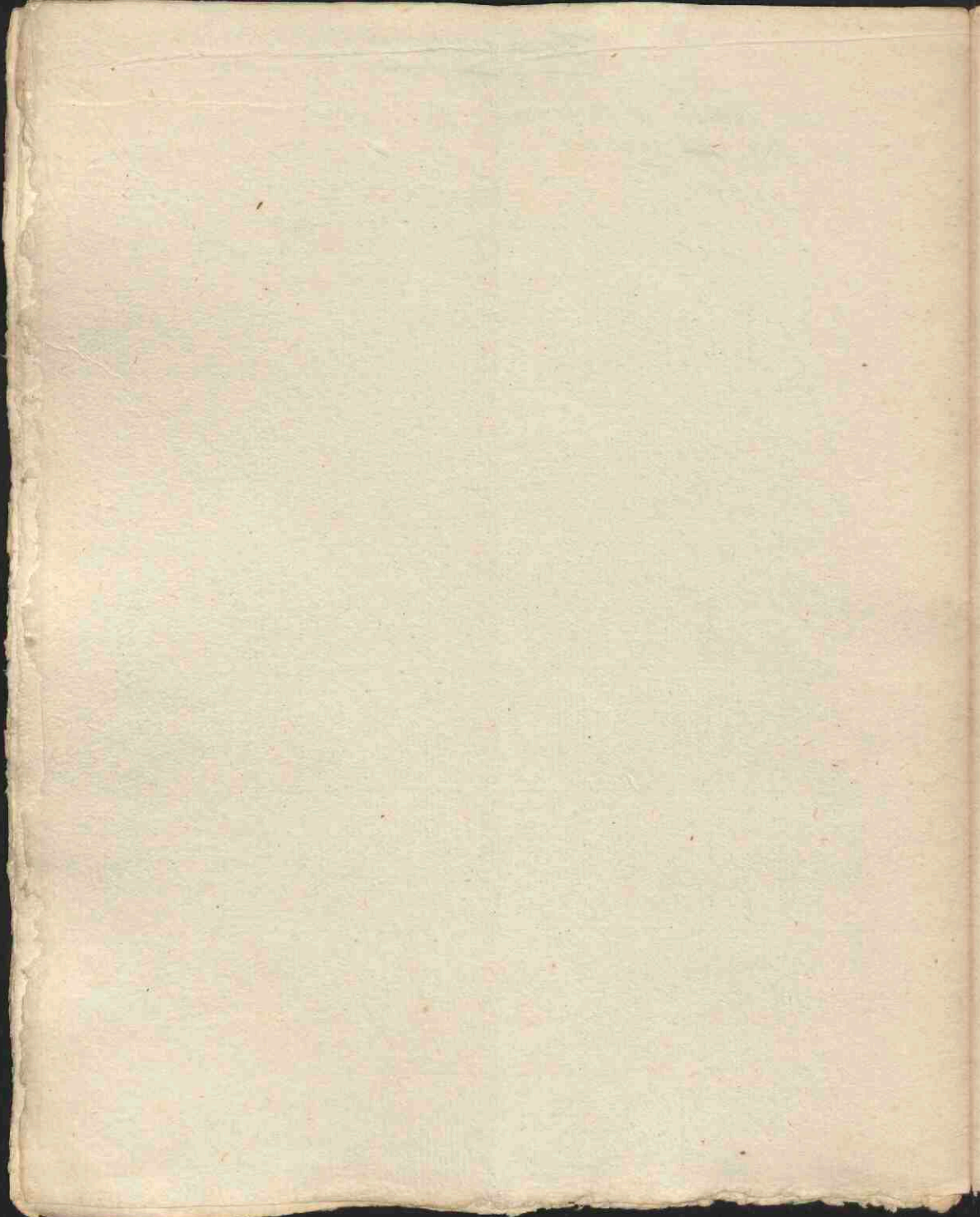

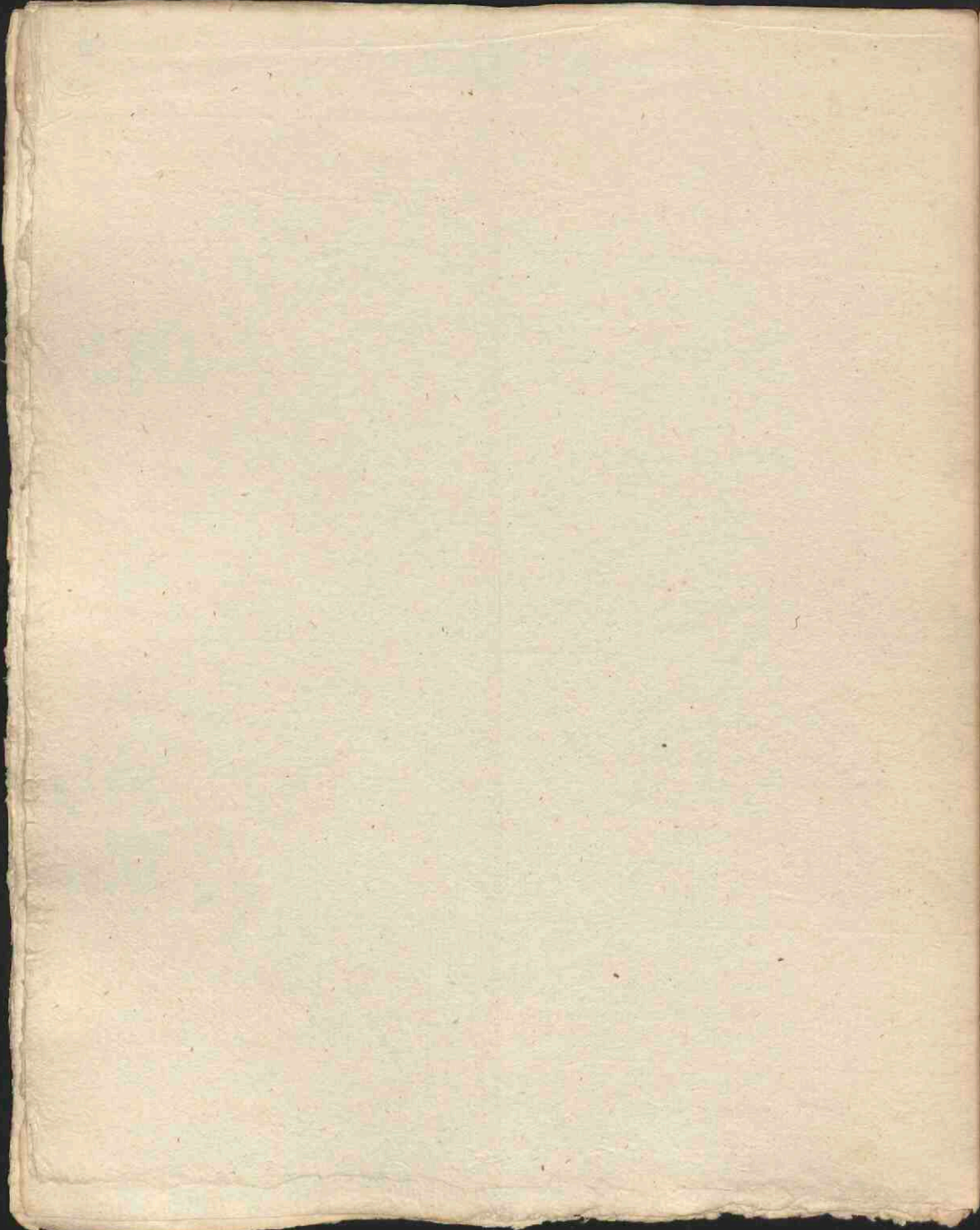

Omnia mala exempla ex bonis ini-
fici orta sunt. Sall. Catil.

NB. Voss. inst. or. 371

de exordio.

In exordij videndum est,

— ut sit prope qd re, n̄ corā nobis
cū adversario, vel etiam commu-
tabilia, q̄ ad adversariū facile ad
sua cā utilitatem deflectat.

Voss. orat. inst. 3. 2.

— paet. 3. 2/3, 4.

Valer. Aset.

— In genere demonstrativo & juridicali
videndum est, ut ex re quasi nata,
atq̄ ex visceribus cā velut p̄tracta
sint, n̄ separata et longe arcostita.

— In demonstrativo separatis exordijs[†]
n̄ licet; in quo genere oratores
quidvis initio dicant, et cū
religū oratione conjungant.

— Item in q̄stionibz infinitis locū s̄t.

Voss. p. 372.

† Separatis proxijs s̄pissimē utitur
Cicero, q̄ antea librū exordior.
scripsisset: Sine fit q̄ aliquando
idem exordium bis usurpasset,
ac q̄o r. Tull. ip̄. ep. 5. l. 16. Attic.

Item memosthenes ut fecisset,
si ejus sint LXX illa concionū
exordia q̄ s̄b ejus nōve circumfer-
runtur. de quo v. Voss. inst. p. 372

Valer. Aset.

de Callistij exordijs Sistoriar.

v. Feb. 1. 3. c. 10. Gal. de rep̄. 1. 3.

c. 96. Voss. inst. orat. p. 372.

Verder. cens. p. 80.

Laudatur exordium quod ex ipsa cā
profertur auditur.

Resp̄dit q̄ 2

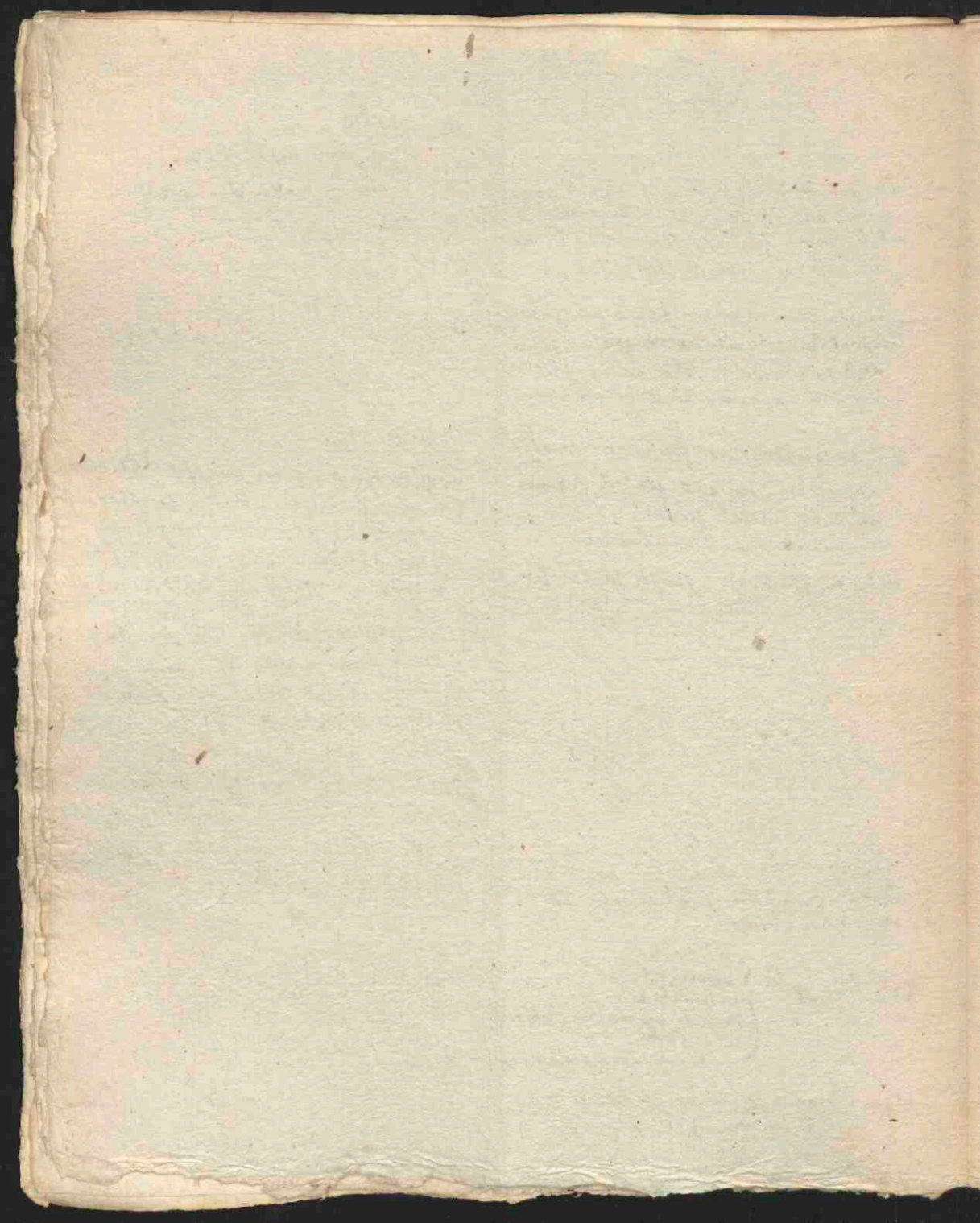
{	Alienū.
	Commū.
	Commūtabile.
	Nimis apparatus, et timid.
	Langue.

Præceptis contrarium.

de qb. Cicero 1. de invent. p. 80. C. D. E.

1. ad m̄. p. 5. 7. 9.

Exordium esse primum in oratione locum
tenet, u' tamen primum, sed postremo
ei mens ac manus adhibenda, contra
quam vulgò multi faciunt.

Voss. inst. orat. p. 372. et 373.

v. c. Cic. 2. ad orat.

Qua gratulatoria ac funebri oratione
nihil prohibet, quò minus ab ex-
ordio aspiciatur, nã in Silius Iudici
nã facile exordium dicat ab-
fatis.

Alias quãss interitum usũ venit,
ut se sponte offerat. Voss. inst. or. 373.

EXORDIUM. Vos]. inst. or.

Captatur in exordio

Benevolentia

a { persona. { dicentis, p. 349.
                  {   { apud quem dicitur. p. 351.
                  { re.   { contra quem dicitur. p. 351.

———— Benevolentiam minus occupamus
in honesto genere cause, nisi
auditor sit vel persuasus,
                  , vel desensus.

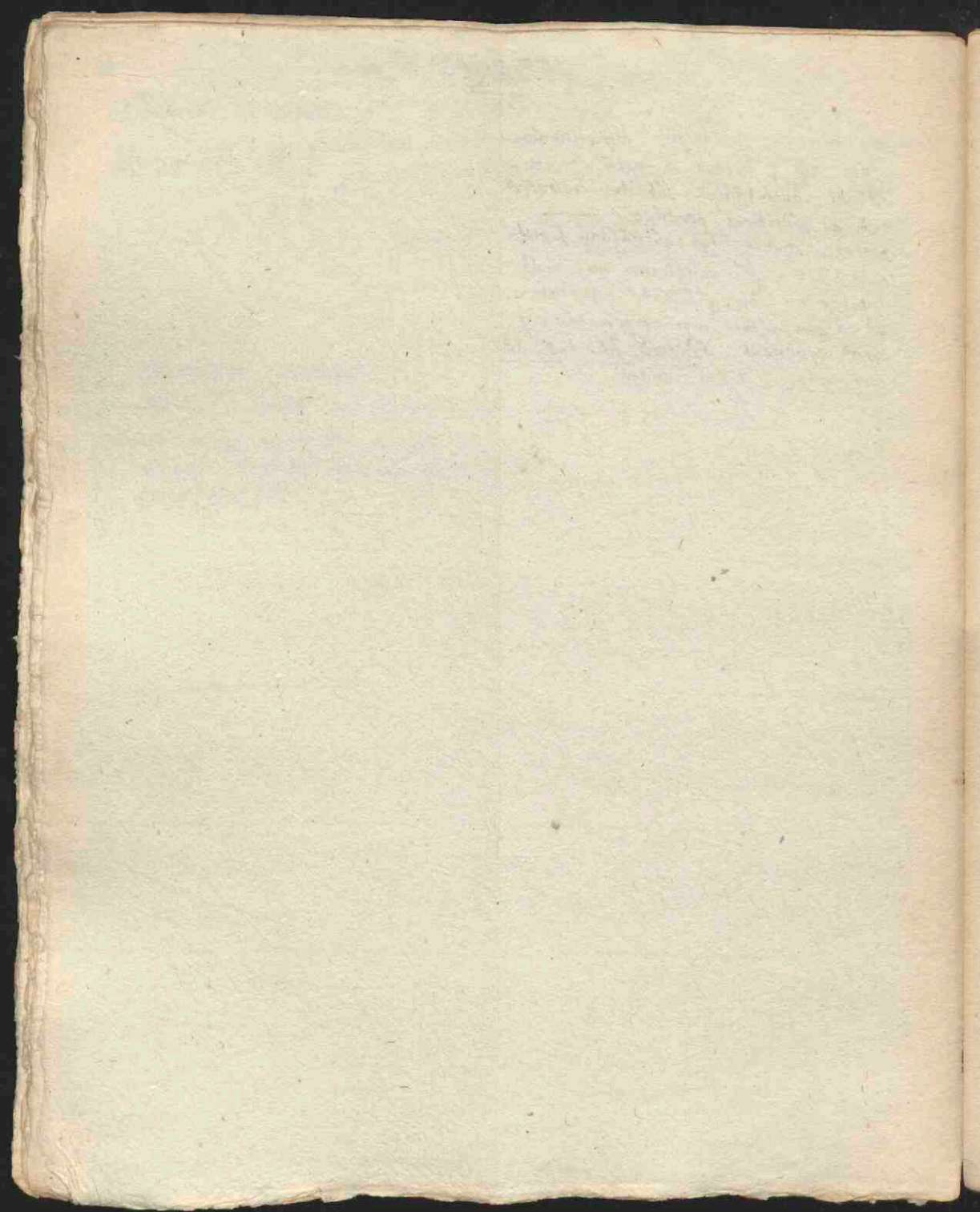
Maximè a. opus è Benevolentia in
1 — re infavorabili

2 — admirabili, sicut in negotio

Attentionem paramus,

1. In humili, turpi, aut accipiti genere.
2. Quando iudex adversam partem au-
diendo defatigatus est. Vos]. inst.
or. p. 354, 355.

Principio humanar. societatum difficillimum
fuit his q̄ perant a raptu & in-
deudi consuetudine subditos diuocare
& ad iustitiam perducere
proinde comunitatis quibusdam fabellis
opus fuit, quibus religionem multumq̄
intenterent his q̄ iniuste agerent;
& ad spem futuri boni erigerentur, q̄
iuste viverent. Patric. ff. l. s. de
inst. resp. quem vide

Æsopius quid immerito sapiens iudicatur
 est, cum q̄ utilia suasi, moni-
 tūq̄ traxit, n̄ impiose precepit, ut
 philosophis mos est: sed festivos
 delectabilesq̄ apologos comitatus
 res salubres et cognitū nūc̄ facias
 in aros Sotus cum auiditūdi quādam
 illucetra induit. Agell. 2. 29.

De FATO.

v. Cic. libr. de fato.

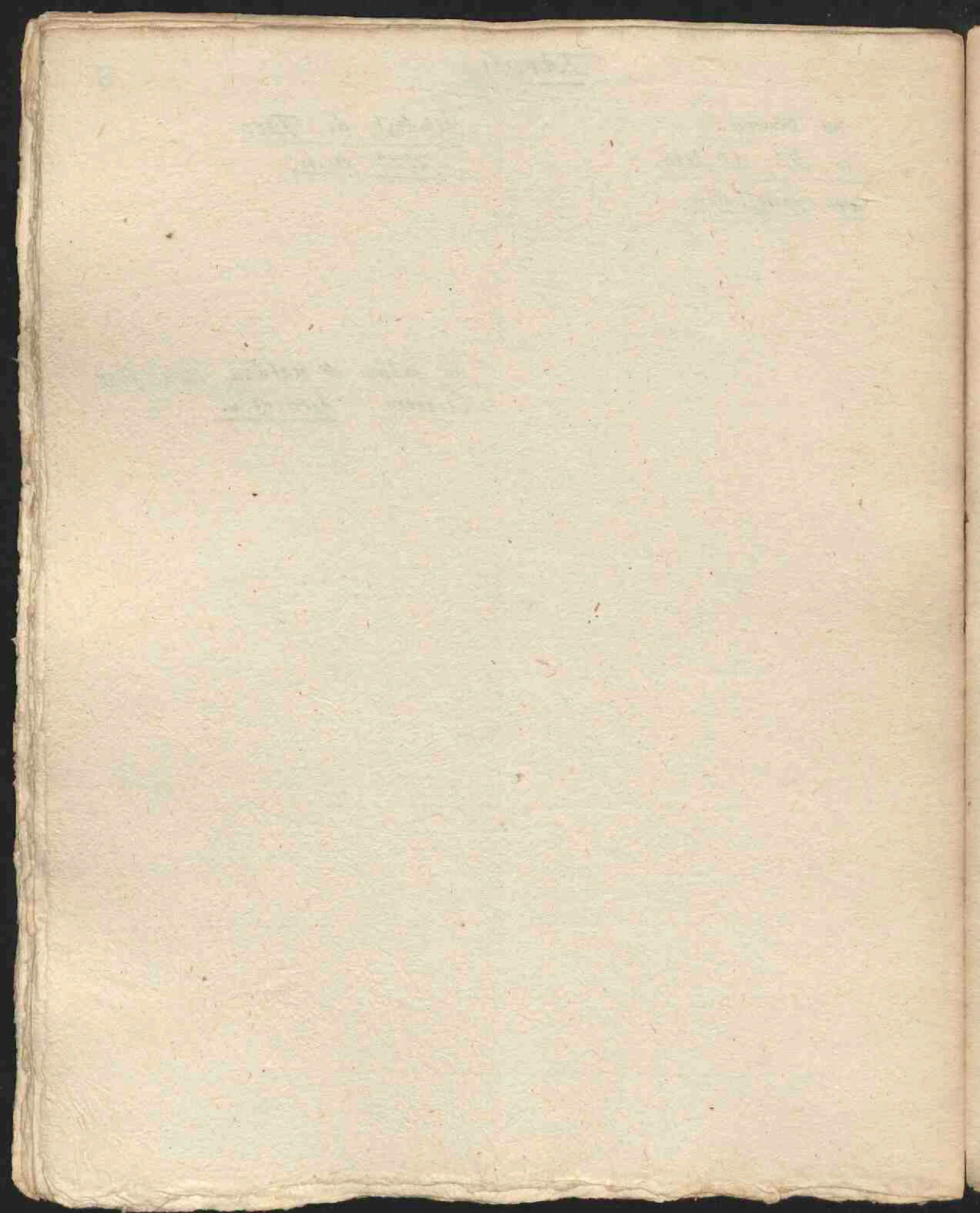
Lips. philof. stoe.

Disputat de FATO

Agell. vi. 11.

An fatum & natura idem sint
Ciceroni. Agell. 13. 1.

De FATISSENECA TRAG. Oedipo, act. v. sc. II.

Fatis agimur, ceditur fatis:

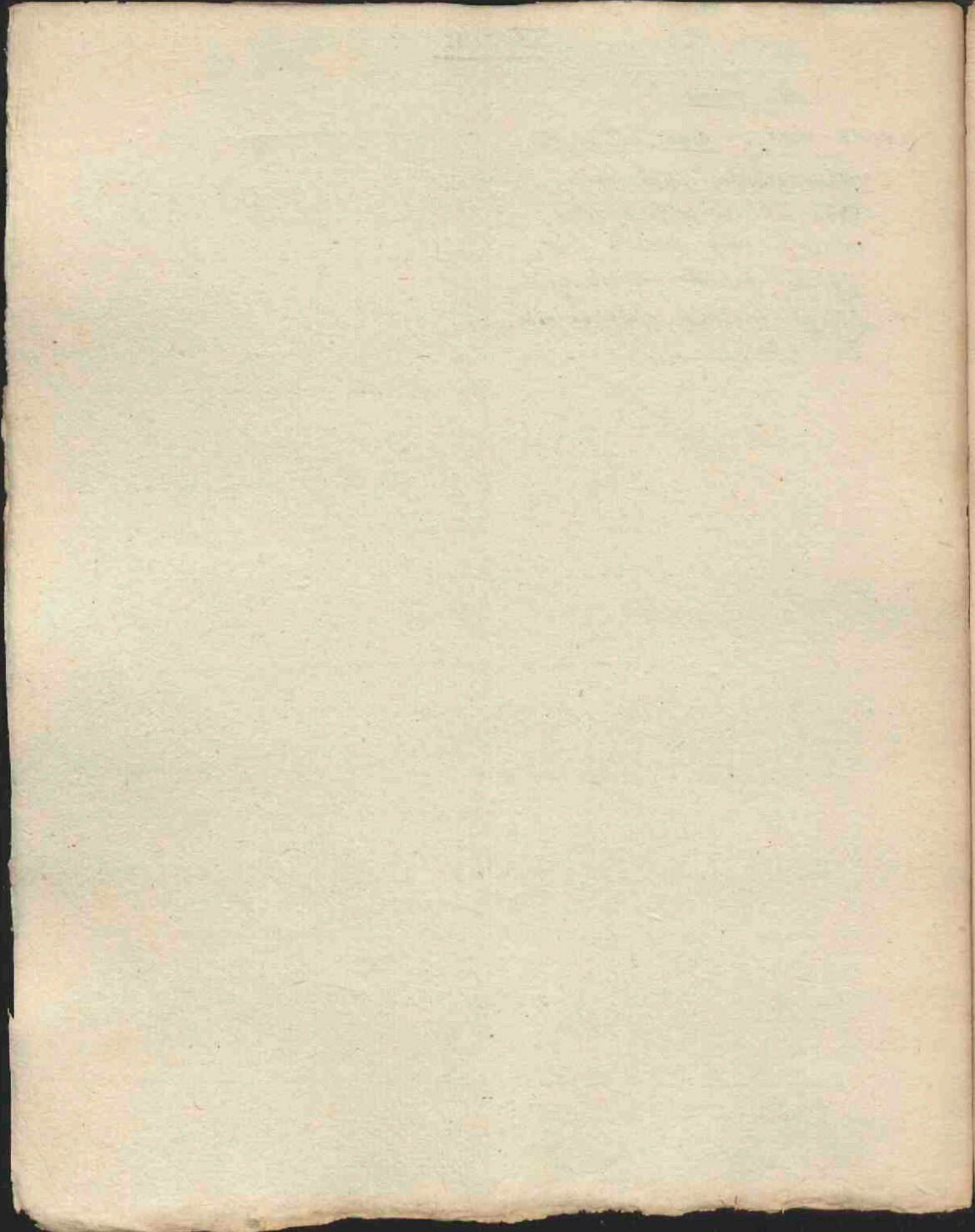
Non sollicita possunt curae

placere rati stamina fusi:

Quicquid patimur mortale gentis,

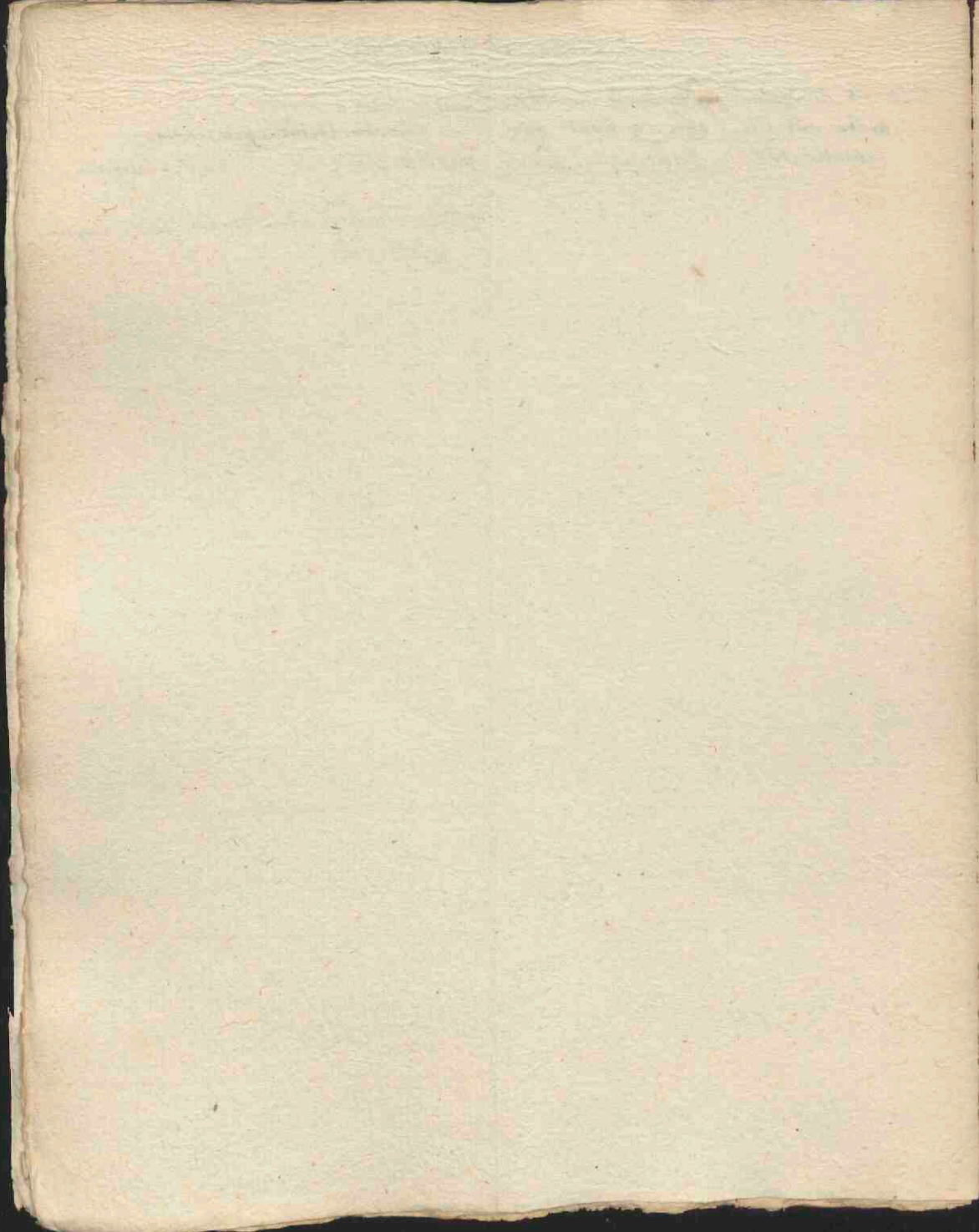
Quicquid facimus, venit ex alto.

etc. —

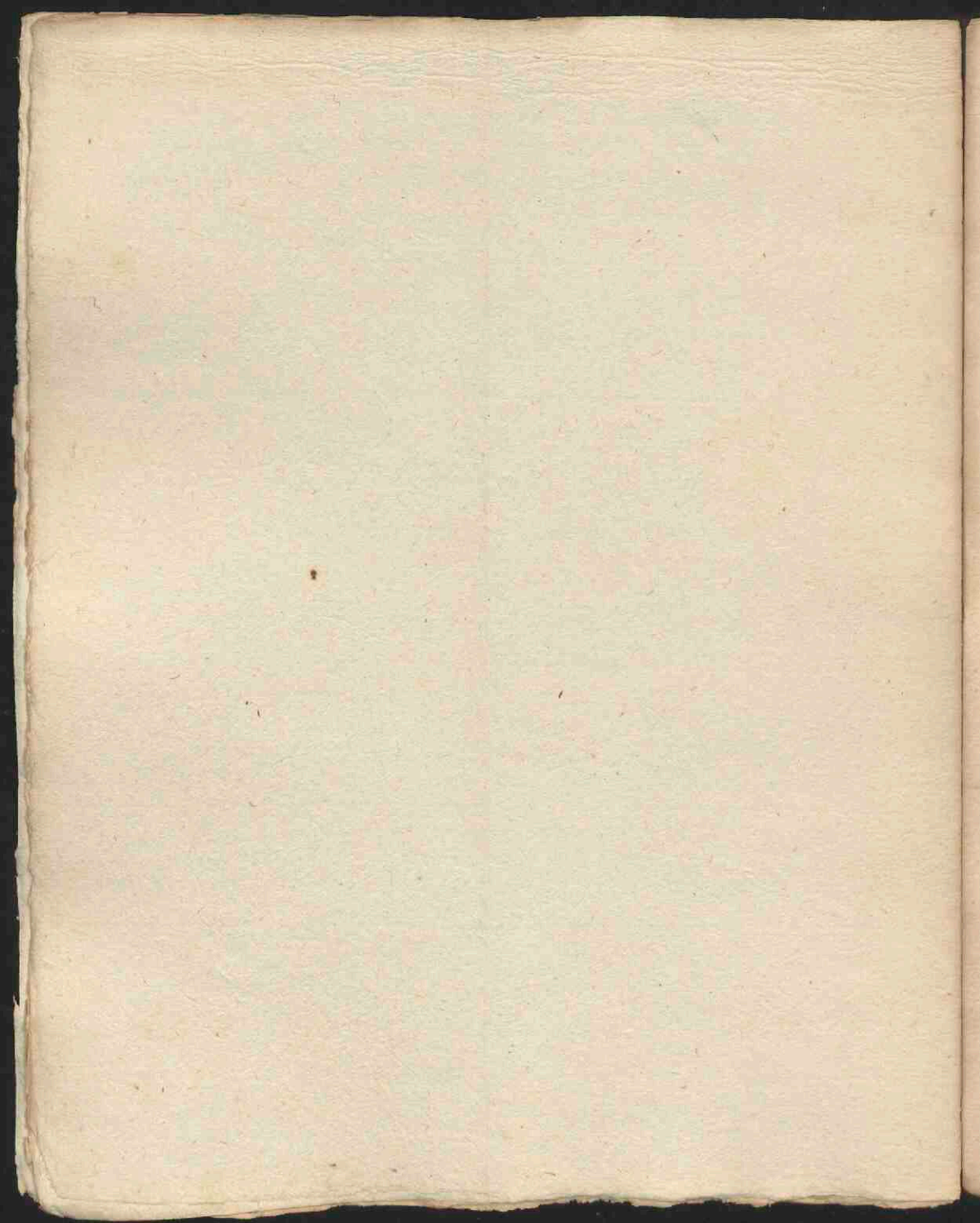

Fides est dictorum ^{completa} ~~completa~~ ^{completa} constantia Genes. Octav.
dicta, ut Cic. 1. offic. q. sicut quae — Fidum dicitur principem,
promittuntur. v. Patrie. repub. 3. tit. 1. Melius fides — non se habet

Fides stabile et eternum facit impium.
A. Curt. l. D.

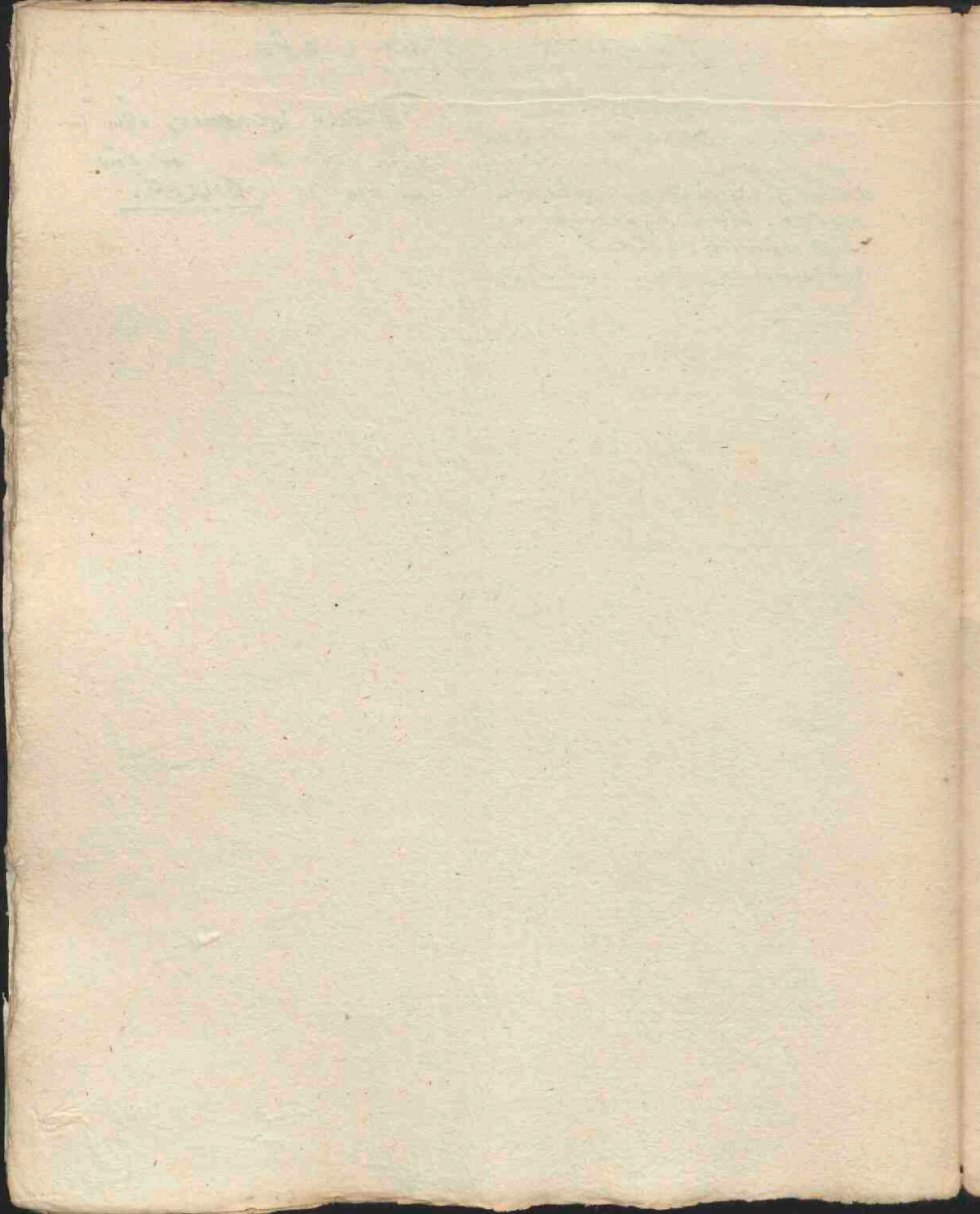

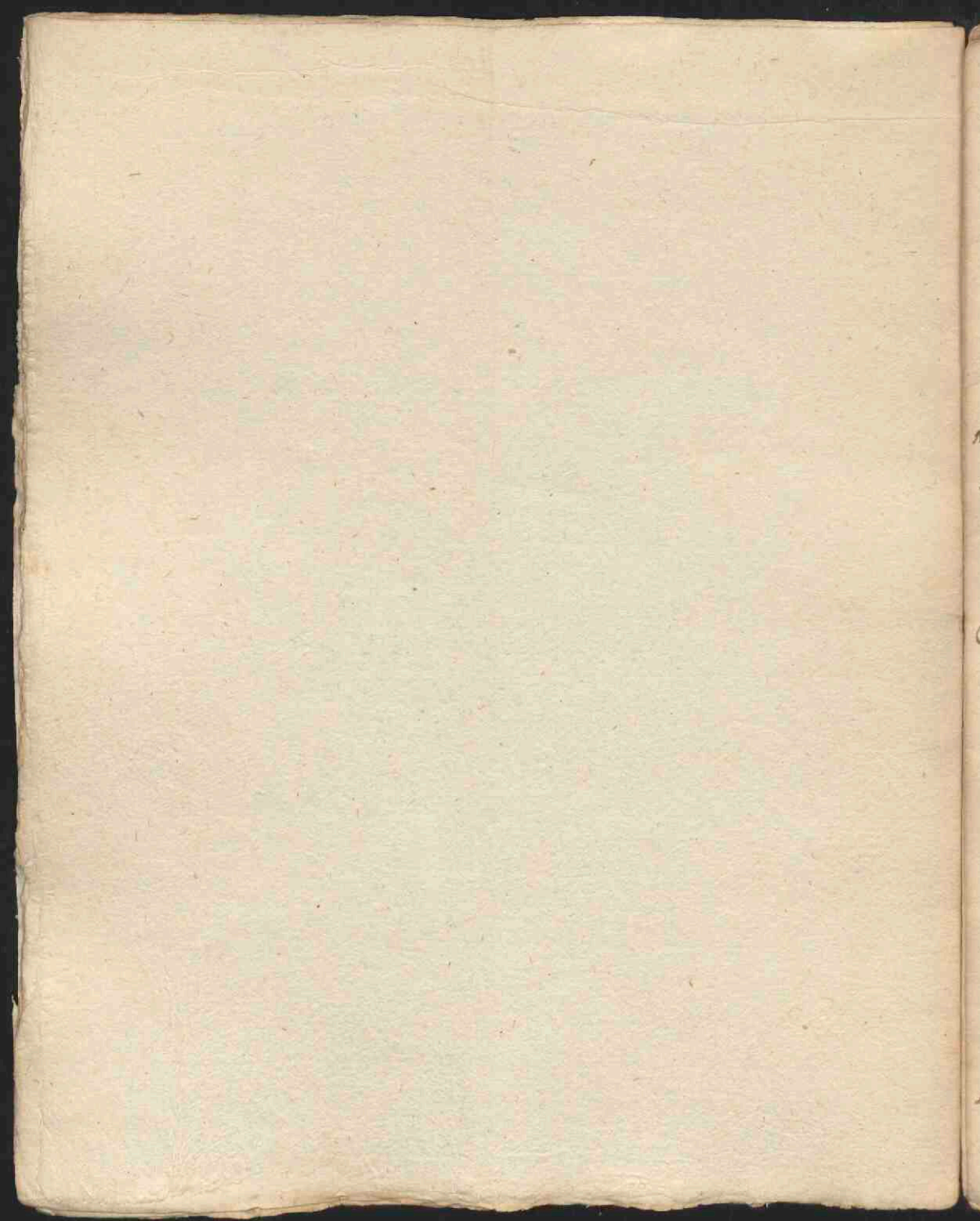
Gracchum in concione agentem
fistulatozem adhibuisse, qui sonis
tuum placidus, tui citatis, aut do-
mestici jacentibus suis orationem
erigeret, aut ferocientem savien-
tibus cohiberet: autor d. Cicero
3. de orator. in Luc. c. 2. et 11. h.
1. 1. c. 11.

Solent Leceonorum olim in
sello fidei uti, de quo
suo loco in Bellum.

L. SICINIVS DENTATUS, adeo strenuus bellator
fuit, ut ACHILLES ROMANUS dictus
sit. Agell. l. 2. c. 11.

Ipse ob summam fortitudinem donatus
Coronæ xxvi, torques LXXXIII, Ho-
millæ pler. CLX, hastæ XLIX, Pha-
leræ xxv. Triumphavit cum impa-
toribus suis triumphis IX. In hoste
q̄pp̄ CXX plijs pugnabat, Cicæ
tracem aversam nullam, adversas
XLV fecit. Agell. l. 2. c. 11. &
Plin. l. 7. c. 28.

Namquam tantæ exercituum adeo exigua ma-
nus fudit: quantum Atgeniensis
MILTIADE ducem vicæ in agro Maratone,
cum inibi Dary copias centies
millie perditum, & decies milium
tium, decem Atgeniensium millia
trucidavit ac fugavit. Am.
Prob. is mittiad.

Q: CEDITIUS, quem Labeium Quadrigarius
appellat? In Sicilia bello Pin. pr.
exercitum Roman. ab exitio
liberavit dum Consul autor e,
ut ecce milites, ad pugnam q̄ for-
tissimos quosdam hostium perlicerent,
ad verum aliquam occupandam
mitterent: Ipse a. d. coram
cum hoste conflixit, effecit, ut
interdici, dum ea pugna fit, exci-
tus Romanis se in lucra tuta
subducit: Cæsi ad interfectionem
ecce in milites, ipse a. Ceditius
defatigatus vulneribus illo in
capite, virans reptus & prolatus
e, & convalescit, sapiensq̄ opam
cip. sortem & stromam p̄hibuit.
Agell. 3. 7.

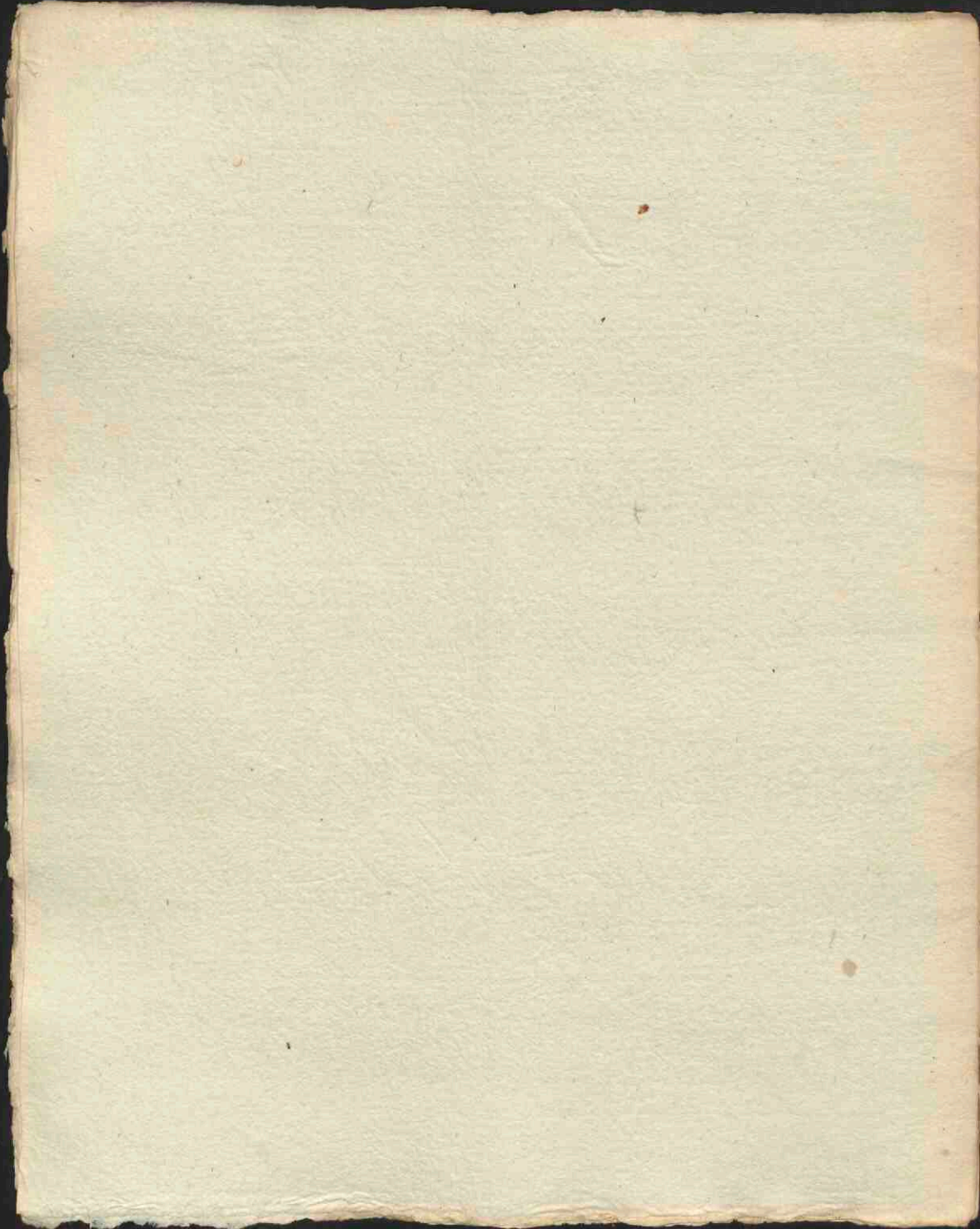
LEONIDAS similis apud THEMOPYLAS fuit.
Agell. 3. 7.

De Fortitudine claris. Plin. l. 7. c. 28.

De Persarum mulierum fortitudine.
v. Tit. MULIERES BELLO FORTES.
Aust. l. 1.

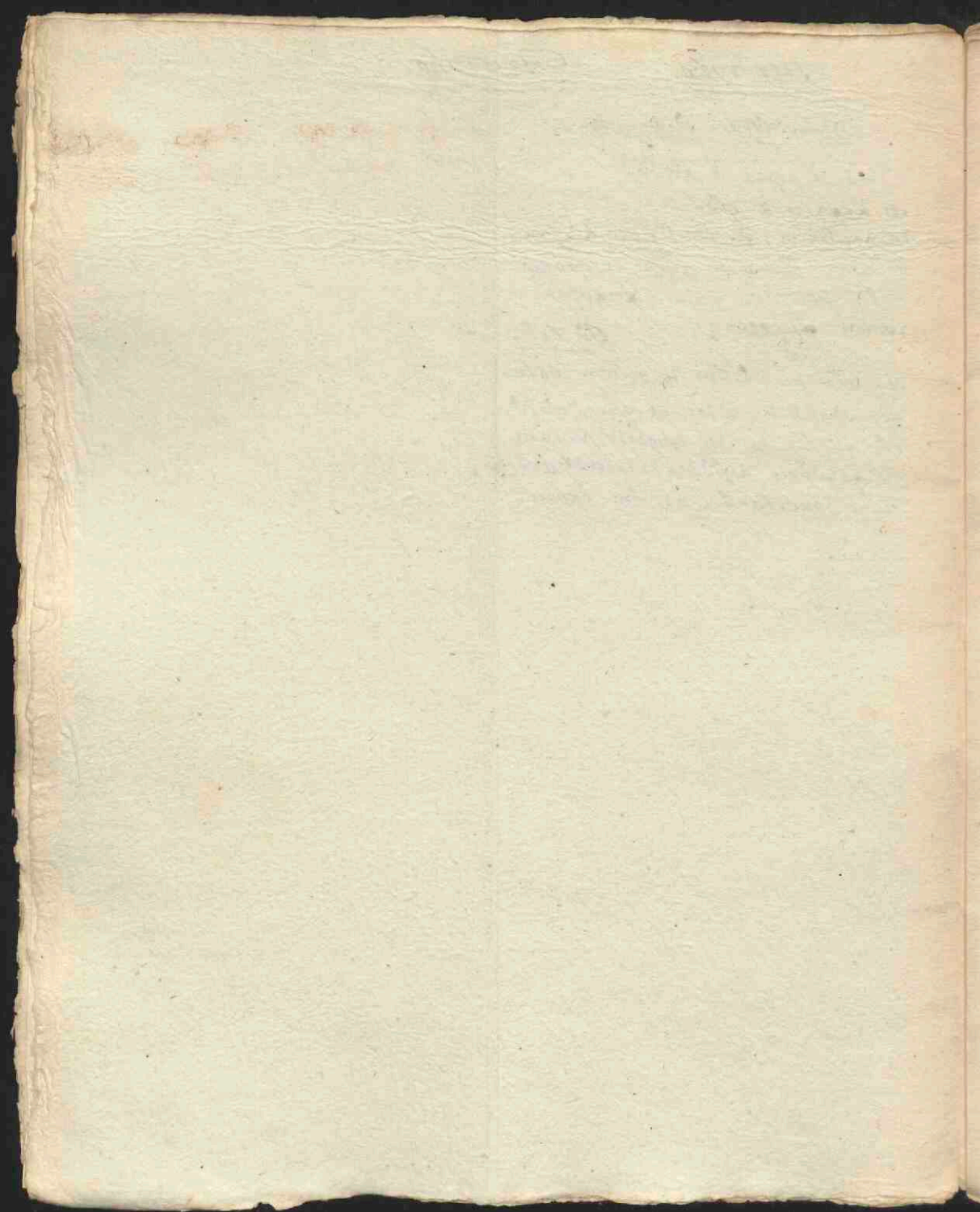

Πυδαρ. Ολυμπ. οδ. 1.

— ὁ μὲν δὲ κέρου-
 ρος ἀραξαίη ὁ φῶ-
 ρα λαμβάνει. ἑαυτὴν δ' οἶον ἀνάγκη,
 τί κέ τις ἀνόντων γῆρας ἐν οὐρανῷ
 καθήμενος ἔφοι μάταια, ἀπαρτῶν
 καλῶν ἀμύμονος; Id est.

magnum periculum imbellem vicium
 non admittit. Mori. a. qd. necesse,
 cum aliquis ex illis ignobilis seminum
 in tenebris desidens maceret frustra,
 omnium souestiarum rerum expertus?

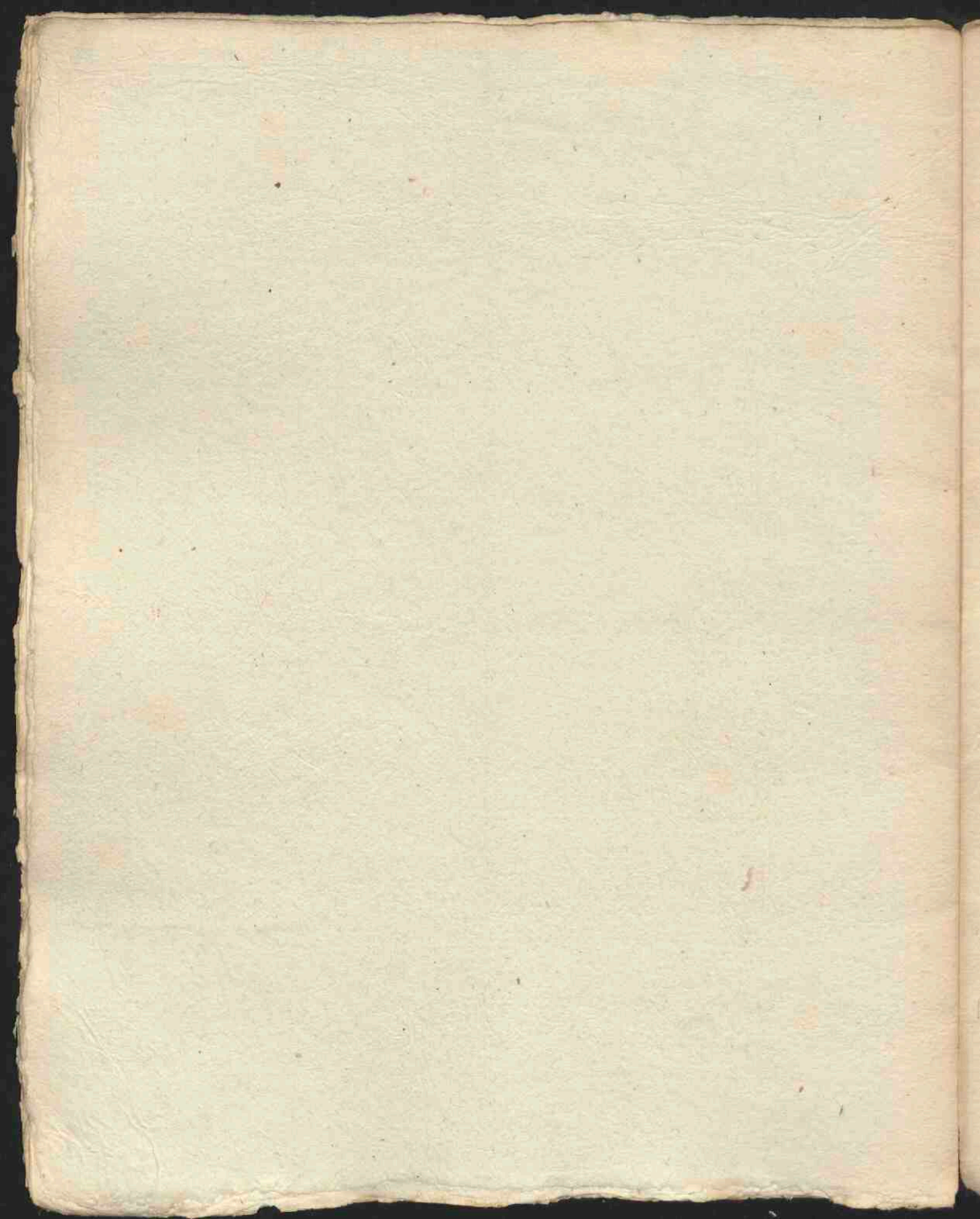

FORTIS nullo modo se potest a dolo-
rum summum malum iudicat. Cic.
offic. 1. p. 463. F.

1771

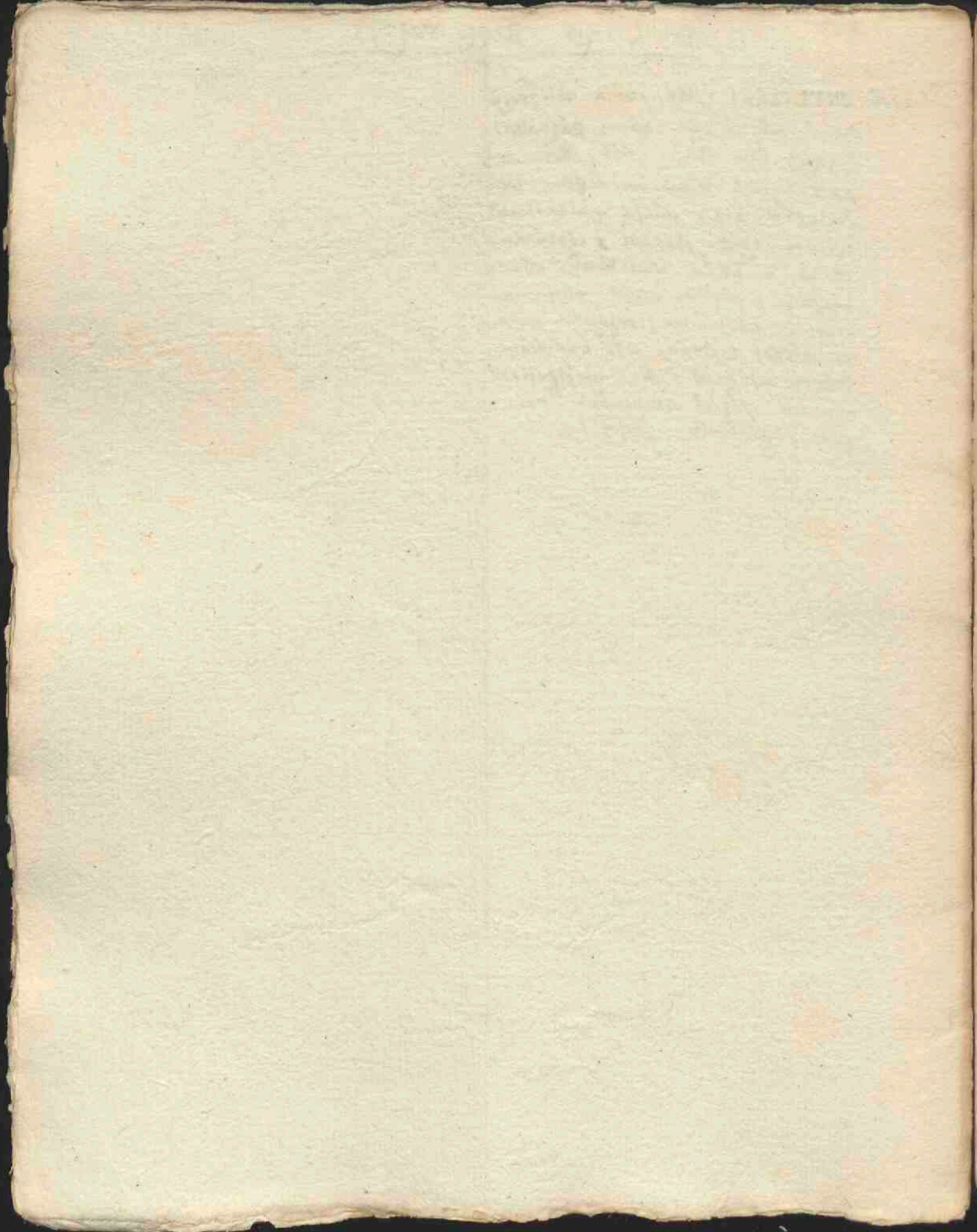
Received of the
Honble East India Company
the sum of

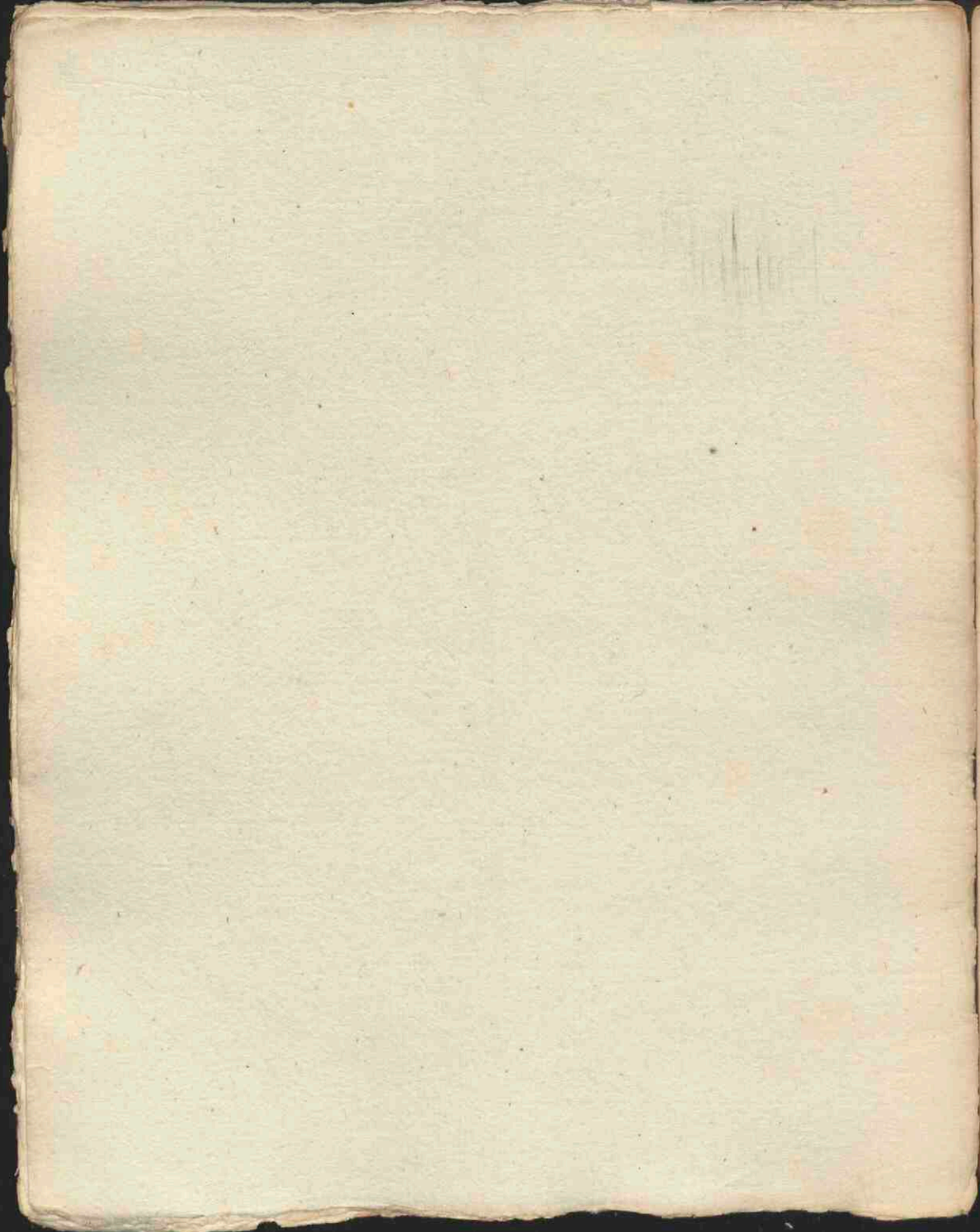

PERSÆ MULIERES suis causa victoria
 facta, pugna eâ, quam pugnat
 Cyrus cum Persis suis, contra avum
 ASTIAGEM Medorum regem; Ubi
 Persarum aciei pulsæ paulatimq;
 cedenti ipsæ obviam currunt,
 orant in Plurimæ revertant; cunctis
 tantibus, sublata veste, obscena
 corporis ostendunt; rogantes num
 in uteros matrum vel uxorum
 velint refugerè: Hac castigatione
 atpressi superè compellunt eos
 quos fugiebant. Jusf. l. 1.

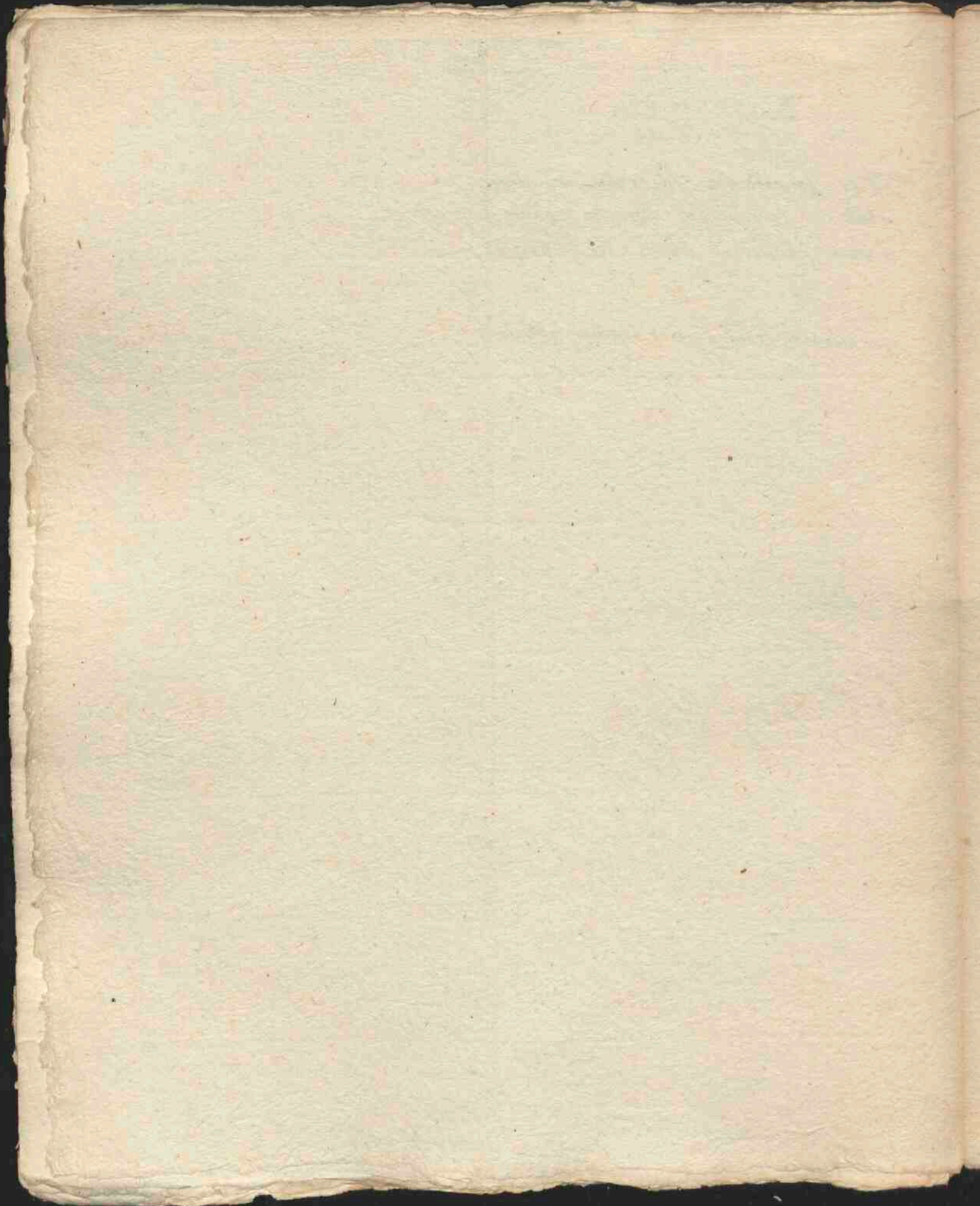

M. CATO inorat.

apud Agell. lib. xi. cap. xviii

- “ Fures privatorum furtorum in nervo,
- “ atq; in compedibus atatem agunt:
- “ fures publici in auro, atq; in purpura.

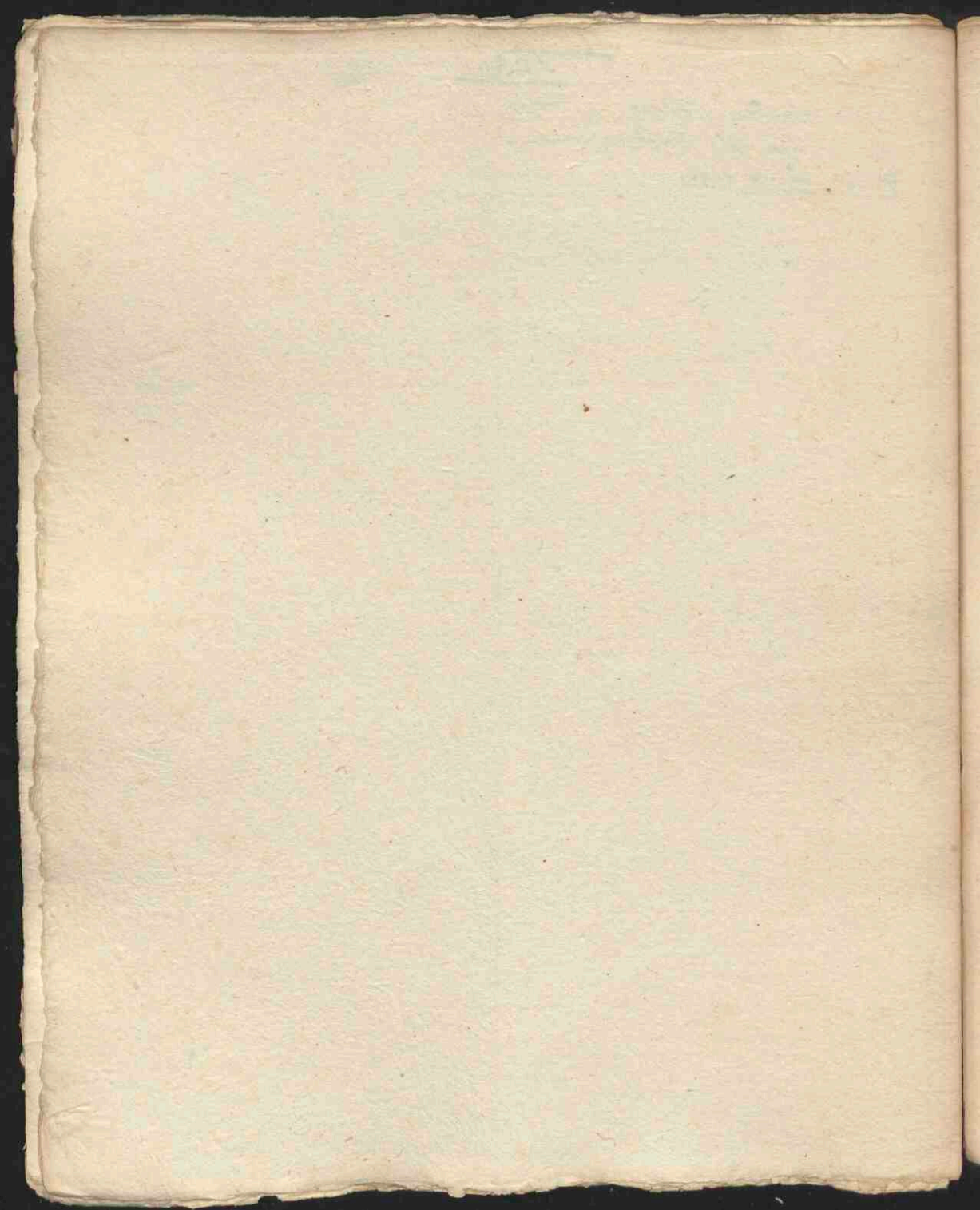
Sat veniam corvis, vexat censura columbas.

Homo trium litterar. — FVA.

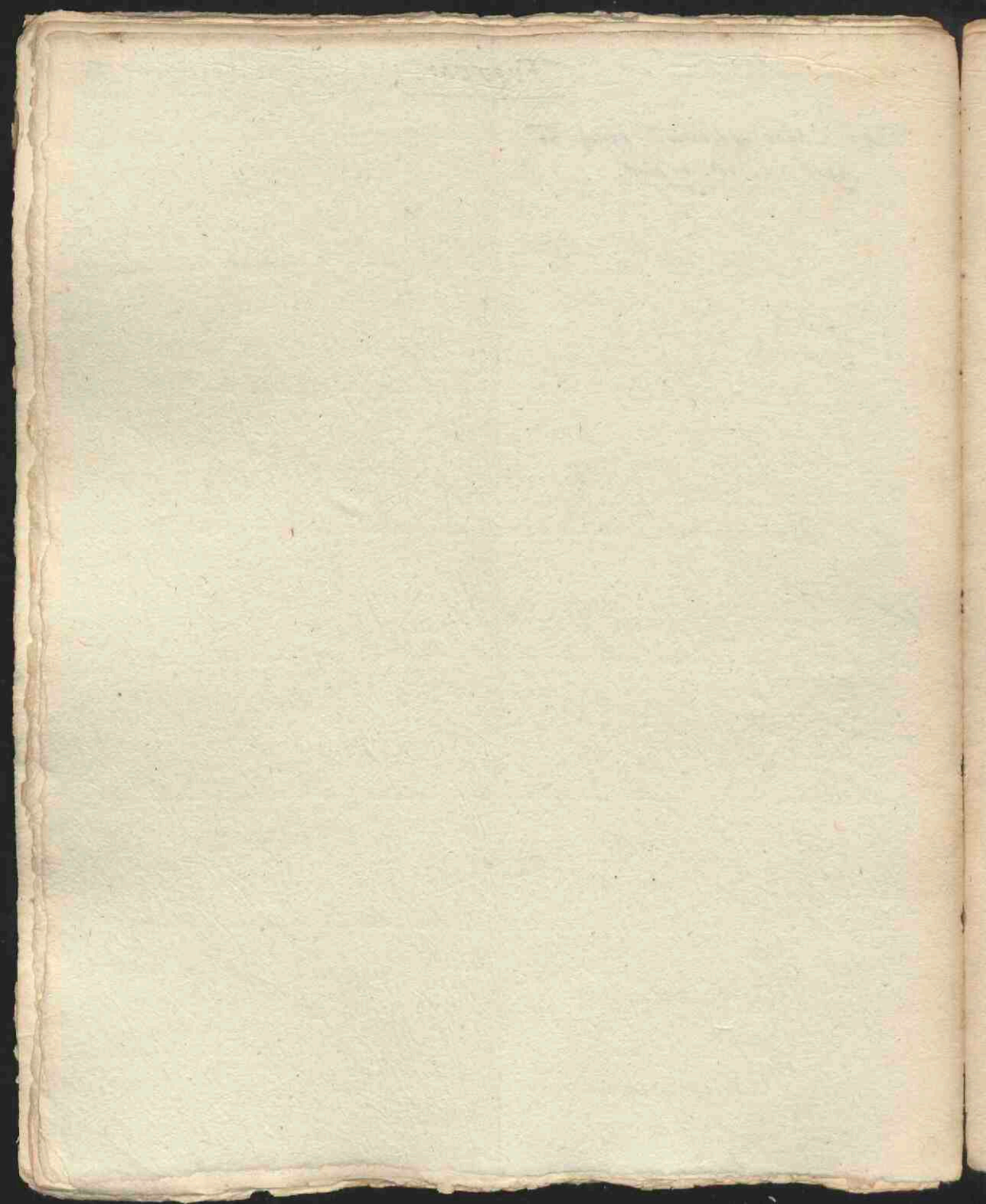
Re — Etiam seu trifurcifer —

Plaut., aul. 2. 4. 46.

FURTI dñas definitiões egreg. St
Agell. n. 10. in fine.

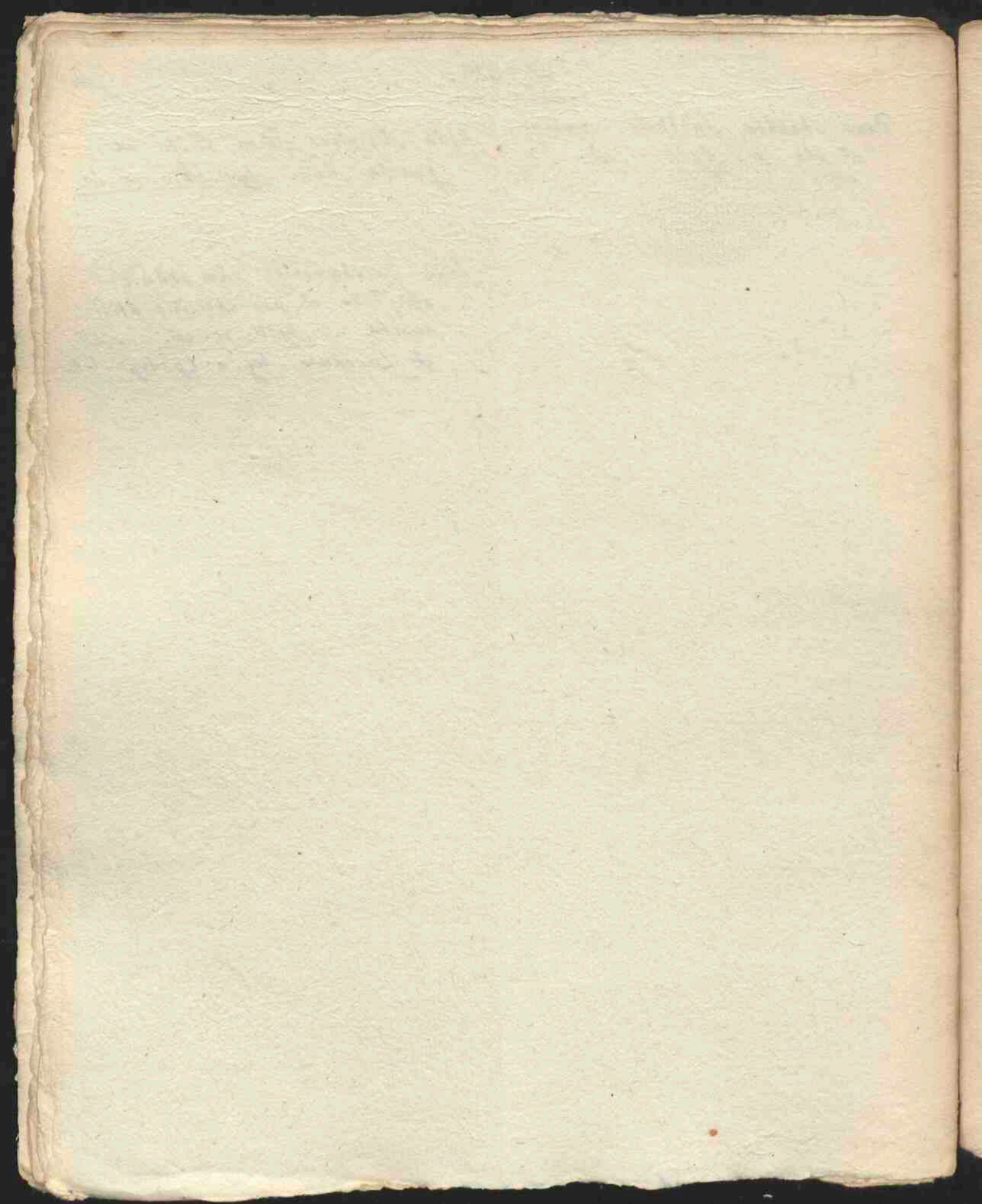

FURTUM.

Pena statuta furtibus varia, Apud Egyptios furtiva licita et
di^o g^{ra} a. Agell. II. 10. punita sunt. Agell. lib. II. cap. 10.

Apud Lacedaemonios cum studio
affectata & pro exercitio utili
habita. Agell. II. 10. videri
& Lacedaem. leg. a Lycurgo. lat.

De garrulitate Servos :

Siv. sat. ix.

Vivendum recte, cum propter gloriam, tunc hinc
Præcipue cautes, ut linguas mancipiorum
Contemnas. Nam lingua mali pars pessima fecit.

1792

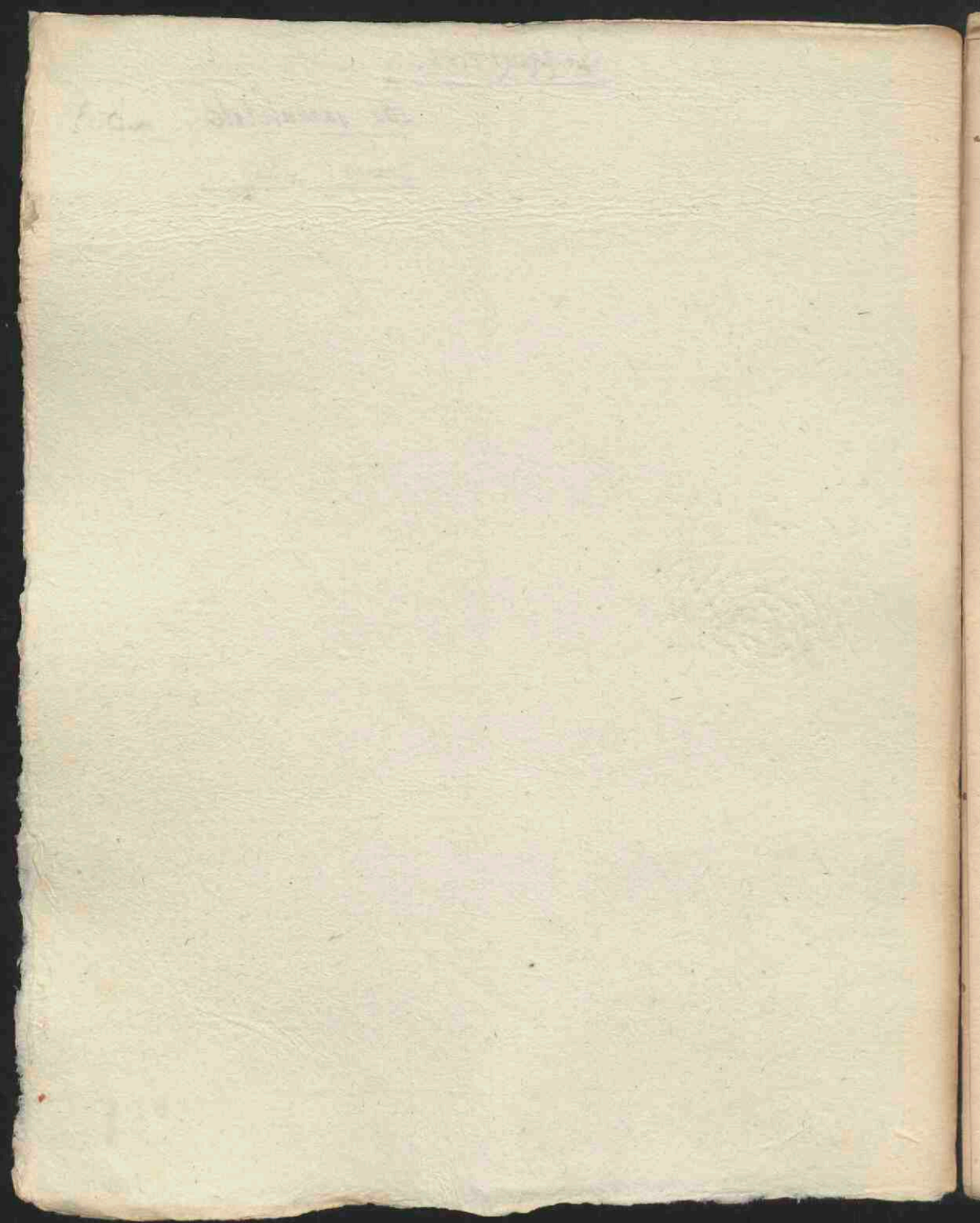
Received of the Honble
the East India Company
the sum of one hundred
and fifty rupees
for the purchase of
one hundred and fifty
pieces of cloth
of the value of
one hundred and fifty
rupees

GARRULITAS.

66

De garrulitate. vid. 3.

Erasm. Adag.

GEOMETRIA.

67

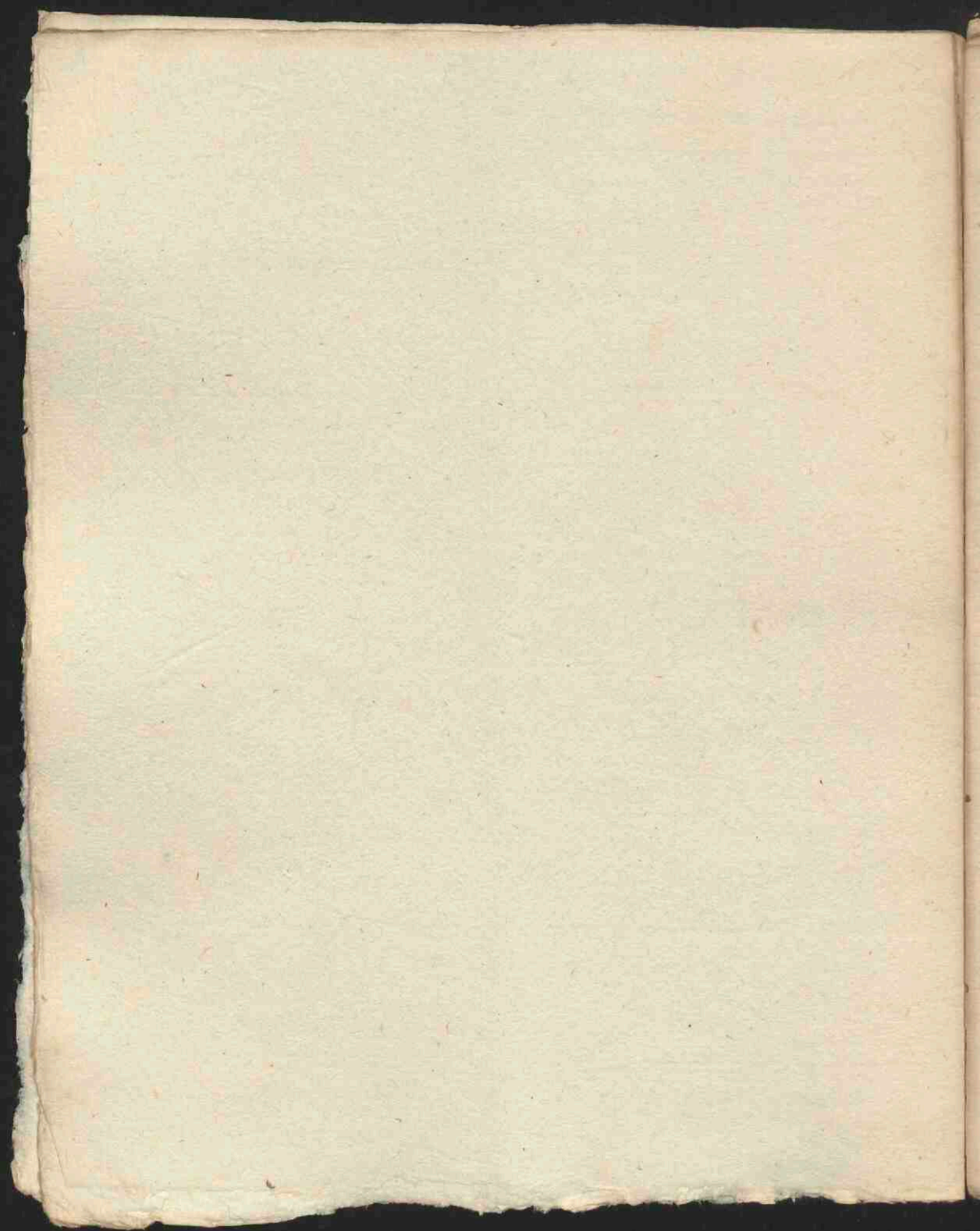
SEN. POMPEIUM. Cn. Pompey patrum in
geometria diligentissimum fuisse refert.
Cic. 1. offic. p. 466. d.

1840

John ...
...

DE LAUDE HISTOR.

Beding ff. metS. histor.

Sigonij orat. subjanct. orat. Mutti.

Patric. l. 2. ad inst. 209. tit. 10.

J. Rosæ prolegomenon ad Heroes Rom.

Lips. politic. 1. c. 9. & in notis ad idy cap.

Cic. 2. de orat. p. 202. F.

Nicopsorij. Gregoras. Hist. R. ff.

Diodorij Siculij. bibl. Hist. ff.

DE ARTE HISTORICA

Vosijus libr. edidit in 4.º

DE VERA HISTORIA duos libros
Lucianus scripsit.

de officio historici

Lips. in ffat. ad Tacitum.

Stæbanus in Cic. oratorum. p. 64.

Cic. 2. de oratore. p. 206. E.

HISTORIA.

Historici est ut I. apposite & ad
delectationem. II. ut ad fidem.
III. ad vitam informanda scribat.
& hæc tria simul misceat ac
temperet. Lips. P. Taciti sui.

Veritas est pes & caput est
historia. Lips. P. VIII. Patermili.

Quis noscit, primam esse historiae legem,
1- ut quid falsi dicere audeat 2. deinde
2- ne quid veri non audeat 3.
3- nequa suspicio gratia sit in scribendo
4. nequa firmitatis.

hæc sicut fundamenta nota sunt omnibus.

ipsa autem historiae exedificatio
posita est in rebus & verbis. etc.

Cic. 2. de orat. p. 206. l. 7.

HISTORIA.

7

Historia lux veritatis, et magistra
vitae. Cic. 2. de orat. sic Lips. polit.
plemni. 9

Historia testis temporum, lux veritatis,
vita memoria, et magistra vitæ,
materia aeternitatis. 2. de orat.
p. 202. F. s. et Ross. c. 5. art. Hist.

ἡ ἱστορία φιλοσοφία ἐστὶ ἐκ
παράδειγματων. Dionys. Halicar.

HISTORIA.

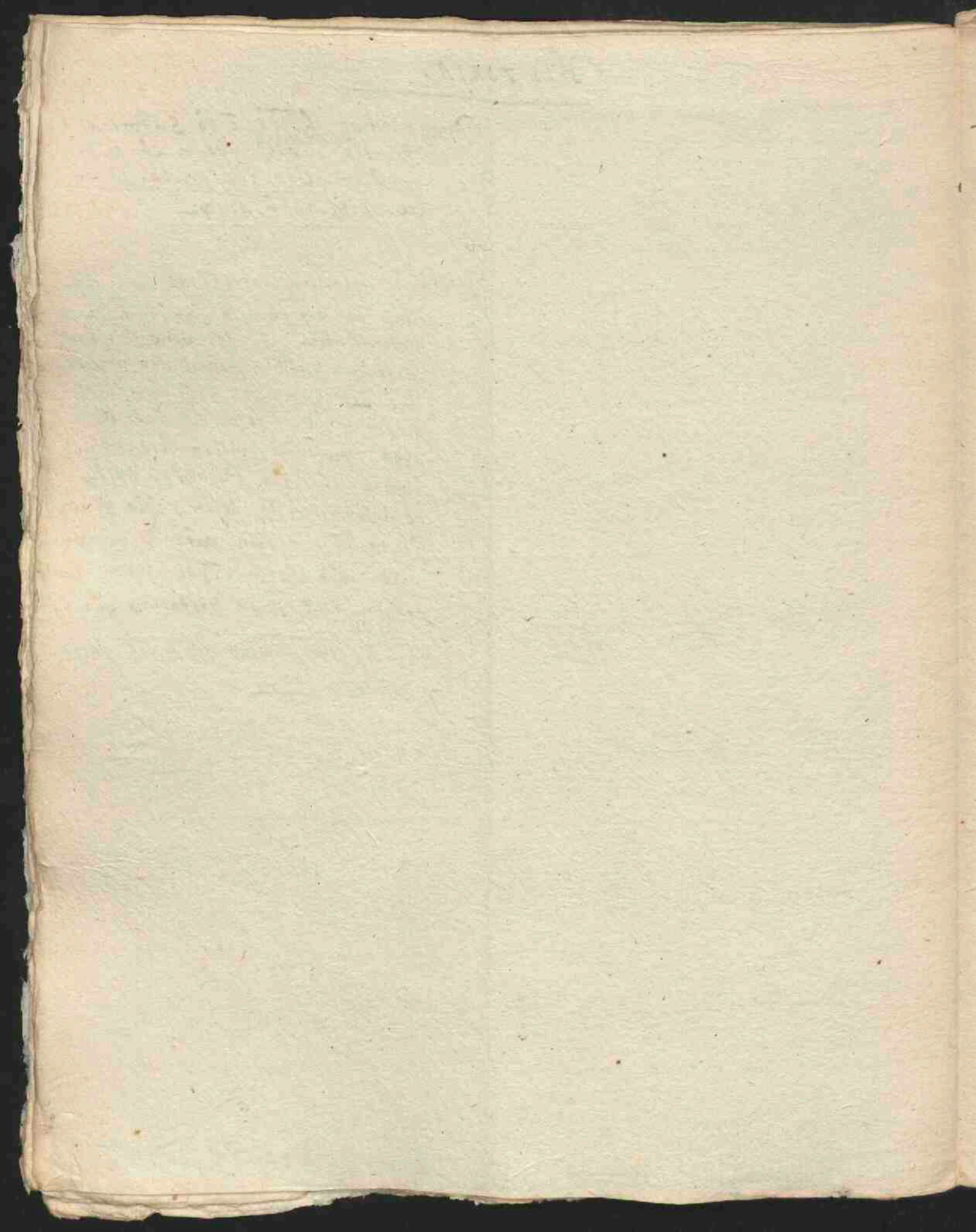
Cognoscendus est rerum gestarum et me-
moriarum veteris ordo. Nescire autem
quod antea, quam natus sis acciderit, id est
semper esse puerum: Quod enim est
aetas hominis, nisi cum ea memoria
rerum veterum cum superiorum
aetate contextitur? Cic. de p[ro]t[ul]o orat.

p. 360. d. 2. de g[ra]o dicto et
Sigonij orat. VI.

Pragmatici ^{de finibus acutis} ~~lores~~ ^{capitis} ~~omnes~~ ^{capitis} ~~historicos~~
 preceptis ^{capitis} ~~capitis~~ jubent, et vitant
 credere. Cic. l. 2. ep. 20. ad Att.
 v. Lips. polit. 4. 19.

Historia mendacij corrigenda non est,
 cum ea reprehensio fabulari sit, a
 historiaram, nisi verae sint, non
 historiae ^{nam} appellari debent: cum
 sine ea veritate neque consistere
 possit, sed tota corruat et quasi
 algam projectam villior sordet; ut
 utpote cui pes et caput, ipsa
 denique medulla desit: Quo finem
 Plato semper rationem aut veram
 esse aut falsam dicebat: hanc
 potest illam vero historiam nuncupare
 poetarum id est, veri nihil omnia falsa
 promere. —

Tametsi laudatam par gloria sequat
 scriptorem et auctorem rerum; tamen
 in primis arduum videtur, res gestas
 scribere: primum quod facta dictis
 exagrandia sunt, dein quae plerisque,
 quae maledicta represententur, malivolentia
 et invidia dicta putant. Salust.
pt. Catal.

Historiam apte scribere majorum
 temporibus non solum magna sed
 etiam rara laus fuit. Utriusque
 causa a difficultate est. Diffi-
 cultas ex eo quod quae ex alijs scientijs
 fere singula proponuntur, ea his-
 toriae legitime uniuersa. &c.
 vide Lips. pt. ad Tacitum.

Historia.

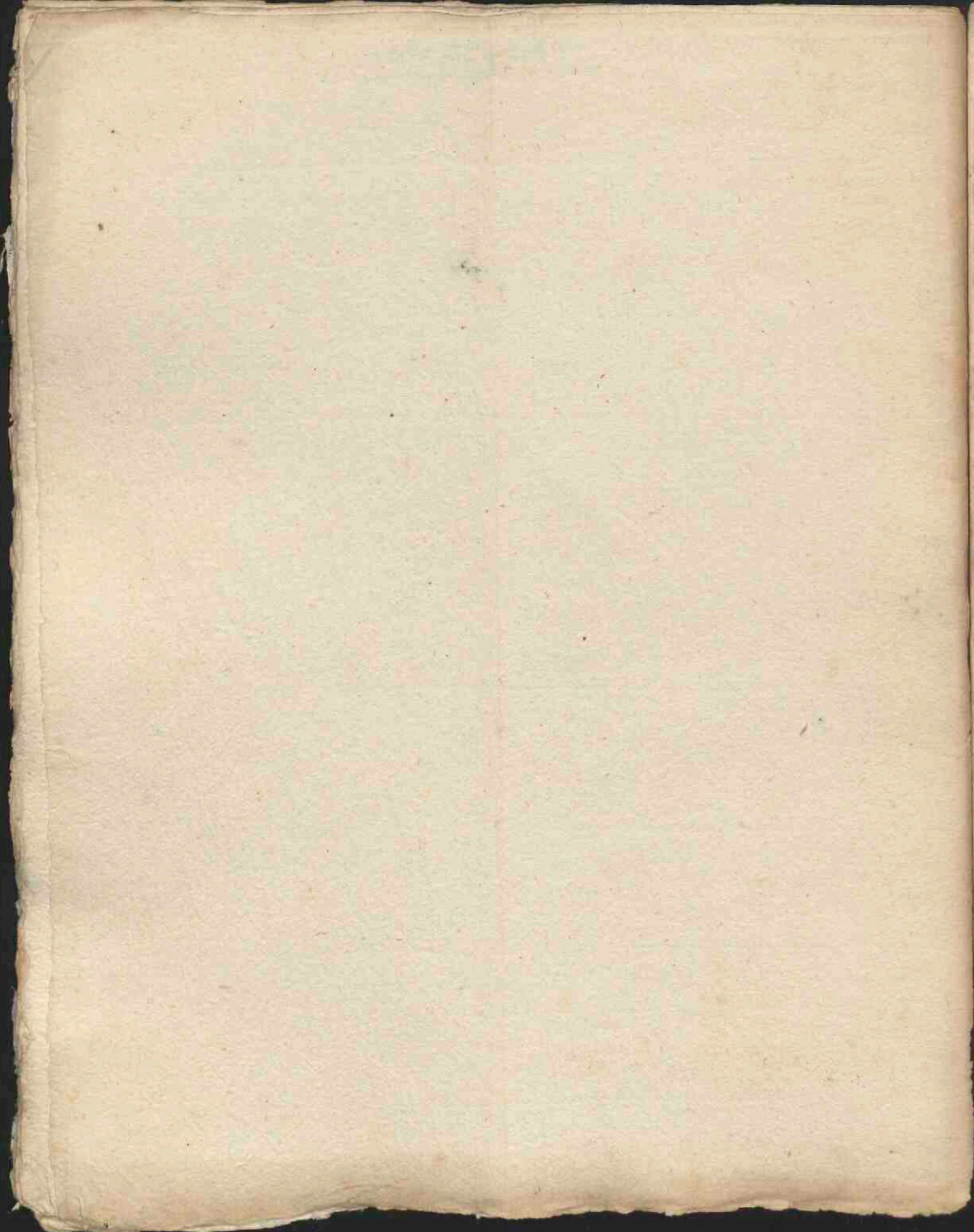
Historia, est res gesta, sed ab aetatis
nostra memoria remota. Cic. ad
Atr. p. C. B.

Historia. & Vera narrationis tria
sunt genera: humanum, naturale
& divinum. Boet. cap. 1. metaph. 5. tit.

Cum historia infinitam habeat utili-
tatem, facilitatem maximam,
majorem etiam oblectationem
nullius unquam parvis e appetita.
Bodin. ff. suits. hist.

HISTORIA.

cc
1
nr.

Ἰατρικὴ, Ἀεσθησιολογία.

Ipsa Ars medica vel a nāa nobis inest,
 Ne longe abeam, Fames morbus est. Quicquid
 qd. n. hōi molestiam adfert, morbum appellatur.
 Sc. 4. Hippocr. lib. de flat. p. 296.

MEDICINA.

Materialium artium Illustrissima Medicina, cuius
 sedesque omnes q̄ ad vitam victumq̄ ha-
 rata sunt. De. Scalig. 3. de re poet. c. 1.

De medicina multa

Plin. xxix. 1.

Scalig. de re poet. 3. 1. — et. 1. 1. — 3. 15.

Cal. f. Bodig. var. in loc.

Medicina ferenda arti dicendi. Scal. 3. de poet. 15.

In medicina laudem dixit

Eva huius.

Dionud. Coznarius hoc observ. scrias.

De prisca Medicina.

librum scripsit Hippocr. in 4. p. 2.

MEDICINA

MEDICINA a medendo dicta proprie legitur
Lexip Lexip spectat, q̄ morbos tollend
docet, q̄ maxima necessaria, et penitus
urgēbat, dū inveniuntur. Deinde
adjecta est ea quāq̄ pars q̄ p̄sentis sanita-
tem t̄lectit. Sennart. Inst. 1. cap. 1.
Horst. Inst. 1.

MEDICINA est Ars, quantum possibile, sani-
tatem s̄m p̄sentis conservandi, amissas
vero instaurandi. Sennart. d. l.

MEDICINA ars hinc est, quod non cognitionem
solum, sed affectionis sanitatis s̄m habeat
propositam. Sennart. 1. Inst. 1.

Scientiæ nomen Medicina n̄ convēnit, nisi
latiori significatione, quatenus n̄n̄po
complectitur artes et licentias. Sennart. d. 3.

De origine MEDICINÆ,

Plin. xxix. 1,

Horst. 1. Inst. 1.

Sic Galgen, (quam male Plin. p. 1.
atq̄ Liv. i. v. r. Antonis dictam putat.)
atq̄ liv. i. v. r. est.

Medicina

MEDICINA.

DE SECTIS,

libr. scripsit Galen.

vide & Liddet. 1. inst. 2.

De Paracelsistica secta vide

Liddet. 1. inst. 2.

Initium Medicæ arti dedit experientia. Ex-
 perientia occasionem præbuit colligendam
 necessitas. Heurn. i. inst. 1.

1. hinc nata Secunda Empirica.
empiricæ

Ægyptiæ Medicinæ debetur origo. Heurn. i. inst. 1.

Cum bonis rerum experientias causas fir-
 maverunt optarent. Ita paulatim

2. Dogmatica ~~Empirica~~ medicina subnasci
 cepit: quæ fuit ante Hippocratem
 apud Cnidios, Rhodios, Coos.

Hinc majestatem et splendorem pri-
 mum afflavit Hippocrates. Heurn.

1. inst. 1. H. Triverus in præm.

- l. 1. Celsi.

Rationales naturas rerum rimabantur,
 morborum causas investigabant. Signis
 ad causarum investigationem uterentur,
 indicationibus ad curationem pergebat.

Heurn. d. 1.

— Hanc nos amplectimur ex
 ratione et experientia collatum.

— Experientia primum Diateticam
 induxit. Heurn. i. inst. 1.
Coll. 1. 1.

quam sectam primus fecit Acron Agri-
 gentinus in Sicilia auctoritate
 Empedoclis physici commendatus.

Plin. xxix. 1. Diog. Laert.

Plutarchus de Ægypto et Ægypti.

Hinc secuti sunt Philinus, Philistion,
 Crito, Serapion, et Menodotus.

Etenim ante hanc sectam Græci qui nu-
 dendo excellabant Deo. filij vocabantur.
Heurn. i. inst. 1.

Empirici causarum et naturarum in-
 vestigationem respiciebant: Syndromas
 seu signorum concursus in dignoscendis
 morbis observabant. medicamentis ute-
 rantur. Fidem habebant experientis aliorum.
 In incognitis morbis ad similia remedia et
 membra transibant, quem empirico-
 rum appellabant. Heurn. d. 1. Liddet. 1. inst. 2.

3. Methodica omnium postrema curata
fuit, de cuius orig. video
Plin. 7. 37. — et xxvii. 3. —

Hanc sententia est Themison Saodicani
Syrus; hic primus methodicae
sectae nomen dedit. Huius memi-
nit Juvenalis sat. x. p. 221.

Hieron. 1. iust. 1. ubi recenset senectutis mala, tot
ei inespō ait,

Quot Themison aegros autumno occidit ano.

Methodici, signis contemptis, nec causis
multum inspectis, in cunctis morbis
duo perpetuo occurrentes defenebant,
ab ipsis communitates dicta, a quibus
remedia possunt evocari, laxum et
strictum. Praeterea in omnibus
morbis in euntibus inedia utebantur,
quam Diatriton appellabant, diem
cyclos quosdam in mitricendo et me-
dendo observabant. quorum hos
ελαουραξις, quasi evocantes hu-
mores, illos εσφουρις appellabant.

Hieron. d. l.

Hebr. 1. inst. 1.

Cum Græcia & Latini florent,
 nunq̄ Arabia ex studijs cognita fuit.
 his tandem fractis hanc gloriam
 literariam Arabes his etiam ab-
 ripsē conati sunt. quos inter
 p̄ter varios Pelano eruditos
 Horii + Avicennas ano ∞ c.

Paulo post studia apud Gallos parum
 reviviscere cepit: temporē Gratiani
 & P. Lombardi.

Ita paulatim ad nos p̄venere Occiden-
 talium impatorum op̄a: q̄ Sarūn
 regionū Academijs crexerūt.
Hebr. 1. inst. 1.

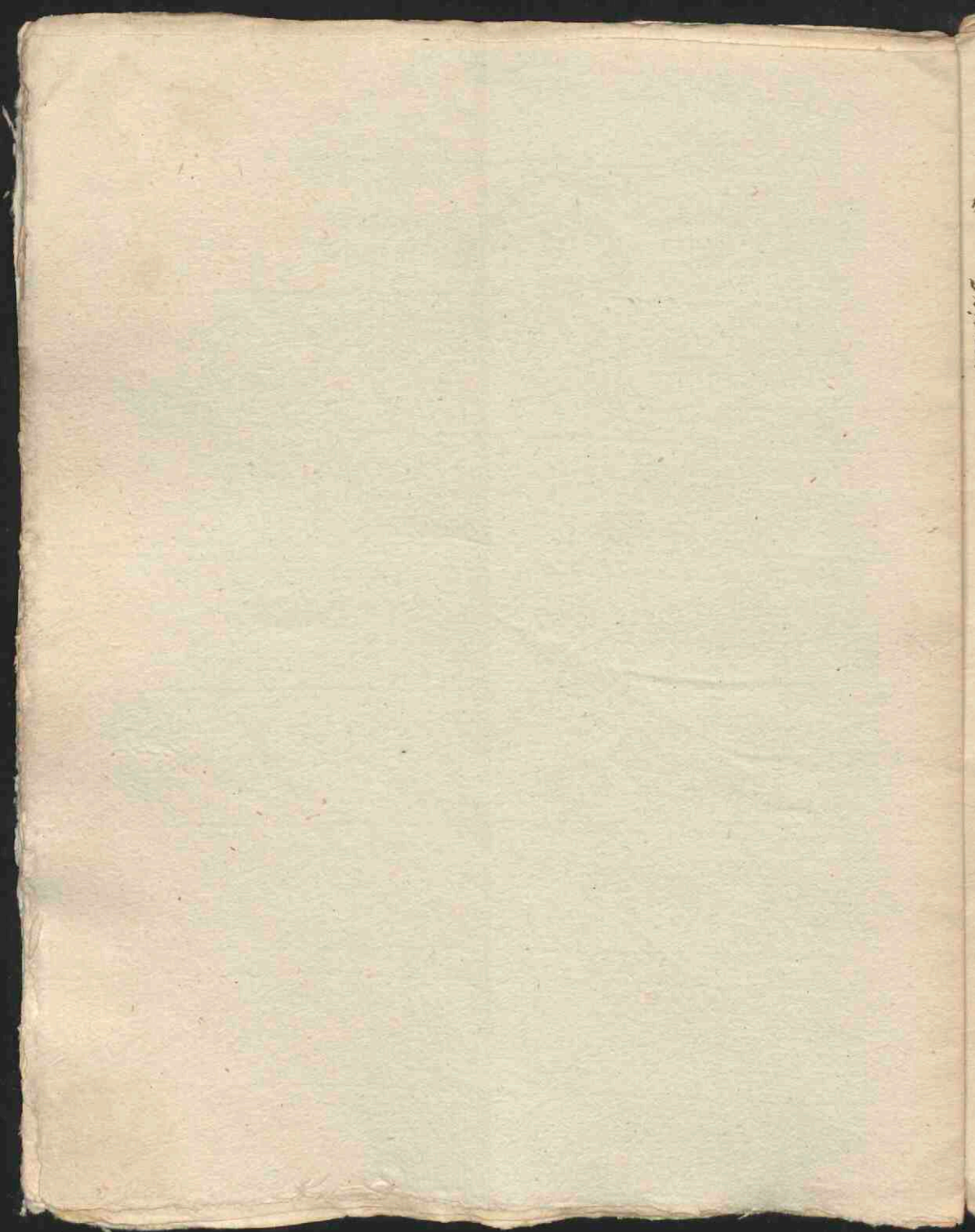
MEDICINA.

Liddell. 1. inst. 1.

Medicinae principia
triplicia

1. Inventionis principium primum
antiquissimum Experientia.
2. Constitutionis & Perfectionis,
Ratio 2° Experientia.
3. Interpretationis & Demonstrationis,
singulorum, Naturalis speculatio.

Riol. compend. Tit.

MEDICA SCIENTIA

salubrium, quæ *ὑγιεινὴ* appellatur.

Insalubrium { *ποθοχορμία* si theoriam
species vocatur.

{ *θεραπευτική* si praxin
species vocatur. *ἰατρικὴ*

{ *διαλετική,*
χαρμηλική,
φαρμακευτική.

* quæ tres postremas principalibus annu-
merandas n̄ censet. Semart. l. c. 2.

vocat illas Medicinae practicae species n̄
partis. Fernel. pt. Med.

Sunt qui Medendi artem aspernati sunt,
ut tam se miserum fecerint disciplinam.
Gal. Methodiq. lib. xxx. cap. xi

Artes medicae ut cito addiscant fieri negant, pro-
pterea quod in ea firma aliqua doctrina tradi
non potest. Eorum & nunc & paulo post
non idem, sed sibi contraria facit, eaq[ue]
sibi ipsis contraria. et Hipp. de locis in hom.
p. 920. n.º 44.

Tota medendi ars magnam apud vulgum
calumniam obtinet, eo q[uod] in acutis morbis
maximè disputatione Medici hæc bona, illa
mala eximunt. Hippoc. de morbis acutis. lib. 1. cap. 1.
in morb. acut. p. 309.

Imit. Legis Hippoc.

Quinimò profecto artem medicina nobilissimam,
obtinere propter eorum qui eam exercent ignorantiam,
~~eorum~~ qui tunc ad hæc iudicant, omnibus ar-
tibus jam longe inferior habets. p. 1.º 2.º

ἰατρὸς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης, ἰατρείας, ἰατρικῆς, & ἰατρικῶν. Suid.

Ἡίψη. ἰατρὸς, θεραπευτὴς, ἢ ἰατρικῆς
ἢ ἡρώδης ἀθηνῶν ἰατρείας. καὶ ἡ
ἀπόλλων. — Suidam

De medico.

Hippocr. liber est. p. 10.

mitte Thom libro

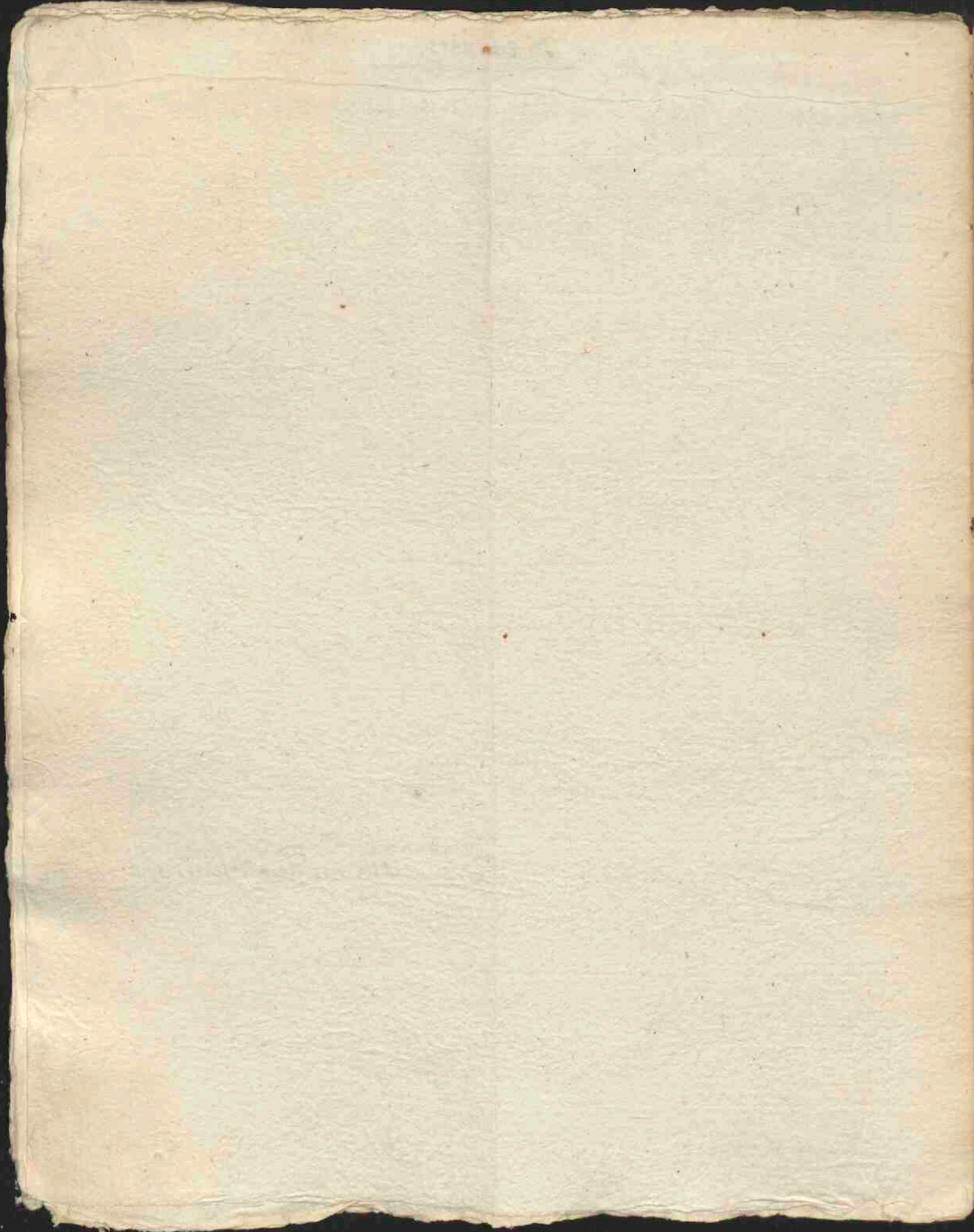
preception. p. 25. 26. 27.

MEDICUS.

Medicus est sensualis physicus, ne proinde
intellectibus posthabitis sensualia
tantum curat. Riol. comp. phys. sect. 1. c. 1
Dicitur p. 16. veritatem sensuum sed et ef-
fectis solet explicari. id. p. 16.

Peregrinatio n facit medicum, n ora-
tionem: n illa ars loco discitur. Senec. ep. CIV.

Apud Ægyptios singulū morbi suos habebant medicos. — Æstiv. i. inst. 1.

De medicis. Plin. xxix. 1.

Æstiv. i. inst. 1.

Cal. h. odig. var. loc.

GÆCI qui autē Empiricam sectam mendo excellebant, deorum filij appellabantur. Æstiv. i. inst. 1.

Tertius enim APOLLO inventor Medicinæ, et ipse ait, apud Ovid. i. metam. oep.

- || Inventum medicina moenū ē, opifexq; p orbem
- || Dicor, et herbarum subiecta potētia nobis.

Thess. Castald. med. c. 1.

ÆSCULAPIUS filius APOLLINIS paullo subtilius eā excelsit. In deorum ministrum quoq; clarus. —

ÆSCULAPIO hūo filij fieri, abo medici, PODALIRIUS et MACHAON, q bello troiano dūcem Agamemnonem secuti non mediocre opē comilitonibus suis attulerunt, et ob id Homericō carmine laudati.

Floruit et Æsculapj tempore Chiron centaureus, Thesalus, Satirui et Phylira filius, Achillis pceptor, quō herbarum utpote pitiosimo Centaurium moen retinet, Atas huc de cā medicina inventor creditur a Plinio. 7. 56. — et alijs.

MEDICUS.

Scammato Medicos ferit

Cureg. sat. in med. post ver.

linga e injuria, lingua

Ambari.

Jacobo Coctorio

Ludov. xi. rex Gall. medico mot dabit men-
struum stipendium sexcenti aliter millia, sic
ut intra quinquaginta menses ille acciperet ab
eo ad quinquaginta quatuor millia. Phil.
Comitatus, Comitat. lib. 652. § 667.

Nec id modo, sed episcopatum Ambianensem
suis nepoti, et munera publica multa
largiebatur, eius propinquis et amicis, Et
tamen Medicus tam erat verbis in eum
asper et durus, ut nihil supra. Com. p. 670.

Quocitur in eos

Cato apud Plin. xxix. 1. f. totu

Quanto honore habuerit Carolis in. et Henr. III.
Galles: reges, medicum suum ducunt, vnde
Meth. Adam in vita Henr. p. 369.

Adrianus medicus vulgo infirmitatibus

verba medicorum interfecit regem

Carl. Abodig. lib. xxix. cap. xi

Fr. vallesius regem Galliarum postquam a febri
7 in dies decaverat, liberasset. mille coronatos
et phœra annuum stipendium nactus est.
Nihilominus dixisse fertur, Poterat Rex
tantas etiam plus dare.

Chir. medicus olim honoratus, mino
stunt inglorius Greg. Biol. Hist.
ad Tern. de temp. p. d. b. & g.

Medicis anteq̄ occidit, multos occidit.

MEDICUS.

N^o. Scalig. ad 2° poet. l. 1.

Medicina carabiles morbos semp curat, medicus
non sanctor, quia multis cum contingit pe-
viri impedimentis. Quare si tunc
agit qua medicus est.

MEDICI OFFICINA

//
//
//
//
enim incurabilem aggrediatu agri-
tudinem, ne sit negligens, ne amens,
ne avarus, ne praiceps.

Evocet quosq eventus consueverunt
agrotis ab agrotis ipsis; a familiaribus;
ab eventu; veluti aere, solo, rore,
ira, maere, mltu, etc. q Na
Eosber vocant. Scal. d. l.
ad q attendere nos vult Medicor. maxime
l. ap. 1.

Medicus magister est vitae.
Scal. 3. de 2° poet. l. 1.

// Ovid. 1. post. q.

non est in medico sanctor, relictis ut ager;
Interdum docta plus valet arte malum. etc.
v. 2° Sennart. inst. p. 2.

Medice descriptio.

Homer.

inlego xag anie, noxar avla, etc. etc.

Scal. 3. de 2° poet. c. 18.

Medicum, virum doctum, probum, lenem,
diligentem, matiam, fortunatum,
Deo fretum, non sua vel scientia vel
opera, vel successu tumidum.

Non cuiusmodi vulgo herbam videmus a
primis litterarum videntis continue scripta
eo nomine venditantes, invidas, maledica,
obsc. fatricem, novam species Cynicorum,
avarum, tenuitatem, supinam, ignavam
simil atq signaram.

In acutis morbis Medicus vel plebeius
tanq̄ mortuum suscitare. Ar. Hipp. p. 391.

Gravissima infamia Medici est, opus
quætere. Multi quos auerant morbos, et
irritaverant, ut majore gloria sanarent,
non potuerunt discedere, aut cum magna
miserorum vexatione vicerunt. Seneca
vi de benef. xxxv.

Solent Medici vitam dare.
Seneca. 3. de benef. xxxv.

quale quod in Psalm. Seneca traged. ad
victoriam edit. Plant. in 16.

In corrigendis authoribus faciunt plerique,
quod Medici improbi, quibus volupe
si nulli auge: desiderant male adfecti
sint auctores, ut ipsi sanent; nihil
occurrat, præter impuritati laudari non
verentis.

In epist. Bernardi Silvestri episcopi
Bernardi Claravall. Abbatis iustitiam.
ante vitam S. malachie Episcopi.

Quod & iuuenis excrucienda pauci aptissimas
 esse possit. Tr. Valles. pt. viii Controv. p. 359.

Quercetum: ff. ad veritatem
hermetica philosophia.

Fuge medicum scientia plenum, & exerci-
 citio non probatum. Fuge medicum
 ebrium. Cave medicum in te volentes
 experiri, qualiter alios de simili morbo
 curabit.

MEDICUS.

Si id, quod in proverbio dici solet, Hominem
Homini terram, aliquam locum habeat,
certe id Medicus summo jure sibi ven-
dicet, cum divina plane vi salutem,
quam ~~multis~~ omnes huic exoptamus,
tueatur & ab invicem malis liberet.

Quis
Quisquam profecto dubitet, cum Dei immor-
talis animus sit, quod ~~medicinis~~ ^{vincam, negotii, sumis} Medicinae
quod eandem salubriter transigamus?
Nisi utique Deus ipse ^{ostendat} mortalibus ~~quod~~
plus nos profecto ^{habet} hinc, quam ipsi Deo
dubere affirmare.

Hippocrates constantis Herodoti fuit,
Herod. 1. iust. 1.

genitus in insula Cos, Esculapio sacro.
Plin. xxix. 1.

Vixit sub Dario Longimano Hesteris
 Iosth filio, q̄ nupserat Astihero, quos
 Græci Xerxem, Chaldaei Ar-
 taxerxem appellant. Herod. 1. iust. 1.

Democratis ut quidam crediderunt disci-
 pulus; vir et arte et facundia
 insignis. C. Celsus. 1. proam.

omnis medicinae pater dicitur, ab eodem
C. Celso. 7. proam.

Illyris venientes pestilentiam perdidit,
 ob q̄ meritum Græcia honoris illi,
 quos Herodoti, decernit. Plin. vii. 37.

primus morandi precepta clarissimi
 condidit. Idem. Plin. xxvi. 2.
Flores. Comp. med. cap. 1.

Arctagoras Lytaniae filius primus
 e medicis Peloponneso Romam venit
 A. V. C. dxxxv. L. Emilio, M. Livio
 Coss. Eius in Quiritium datum,
 et taberna in compito Actio ob id
 publiceempta. Venerarius primus
 dictus, miraq̄ gratis aduentus eius
 initio, mox a sanitia secundi iudicij
 transijt nomen in Carnificem,
 et in tedium ars p̄terq̄ medici.
Plin. xxix. 1. ex Cassio Hemina.

MEDICUS.

MEDICI ARABES, Felari.

Isaac, Serapion, Averrhoes,
Avicennas, Razes, Mesua.

AVICENNAS floruit anno Christi cb.c.

1150. 1. iust. 1.

MEDICUS.

Vitas Medicorum Germanorum con-
scripta a Melchior Adamis.
prostat in. N.º Haydelbergae 1620.

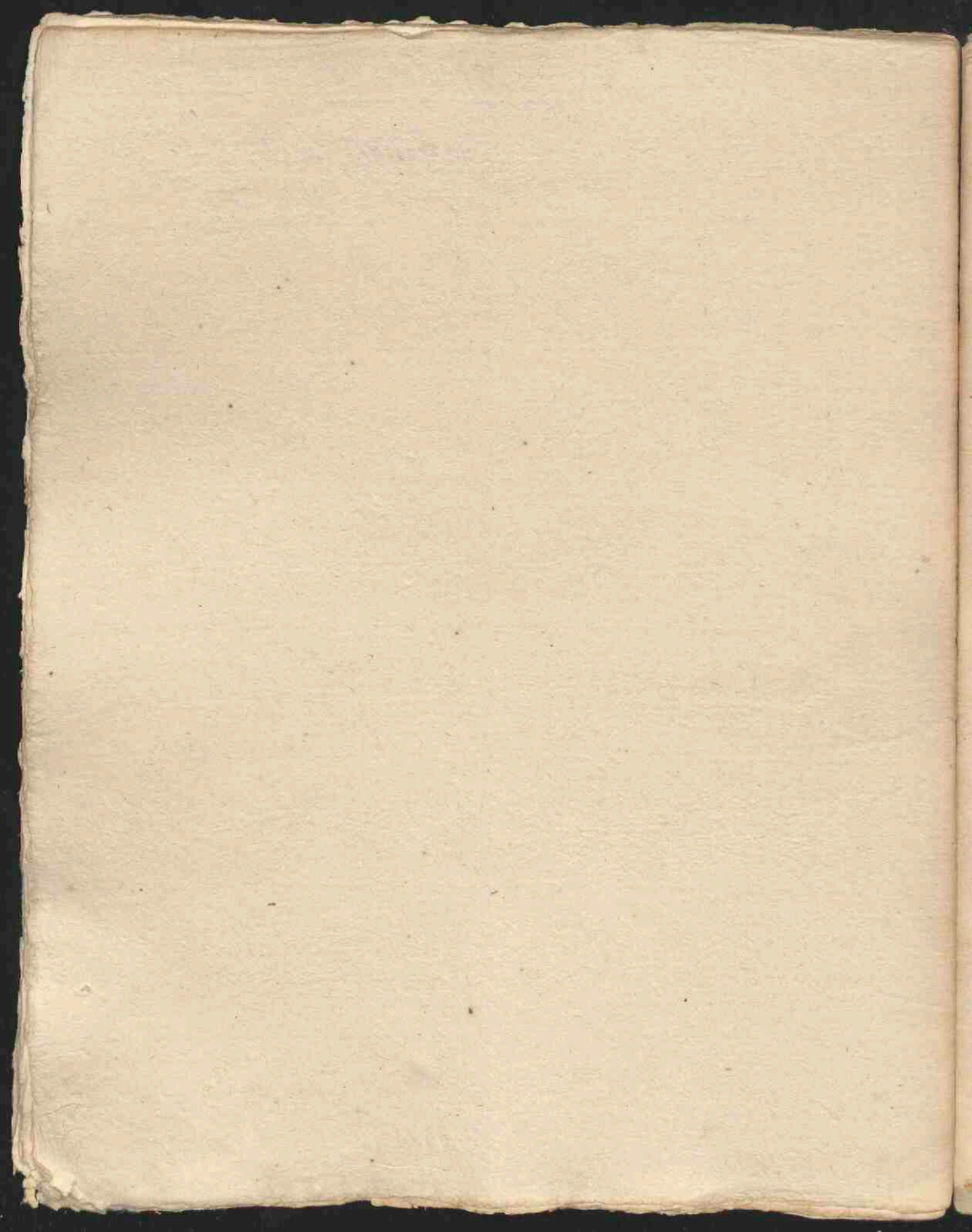
HIPPOCRATES.

91

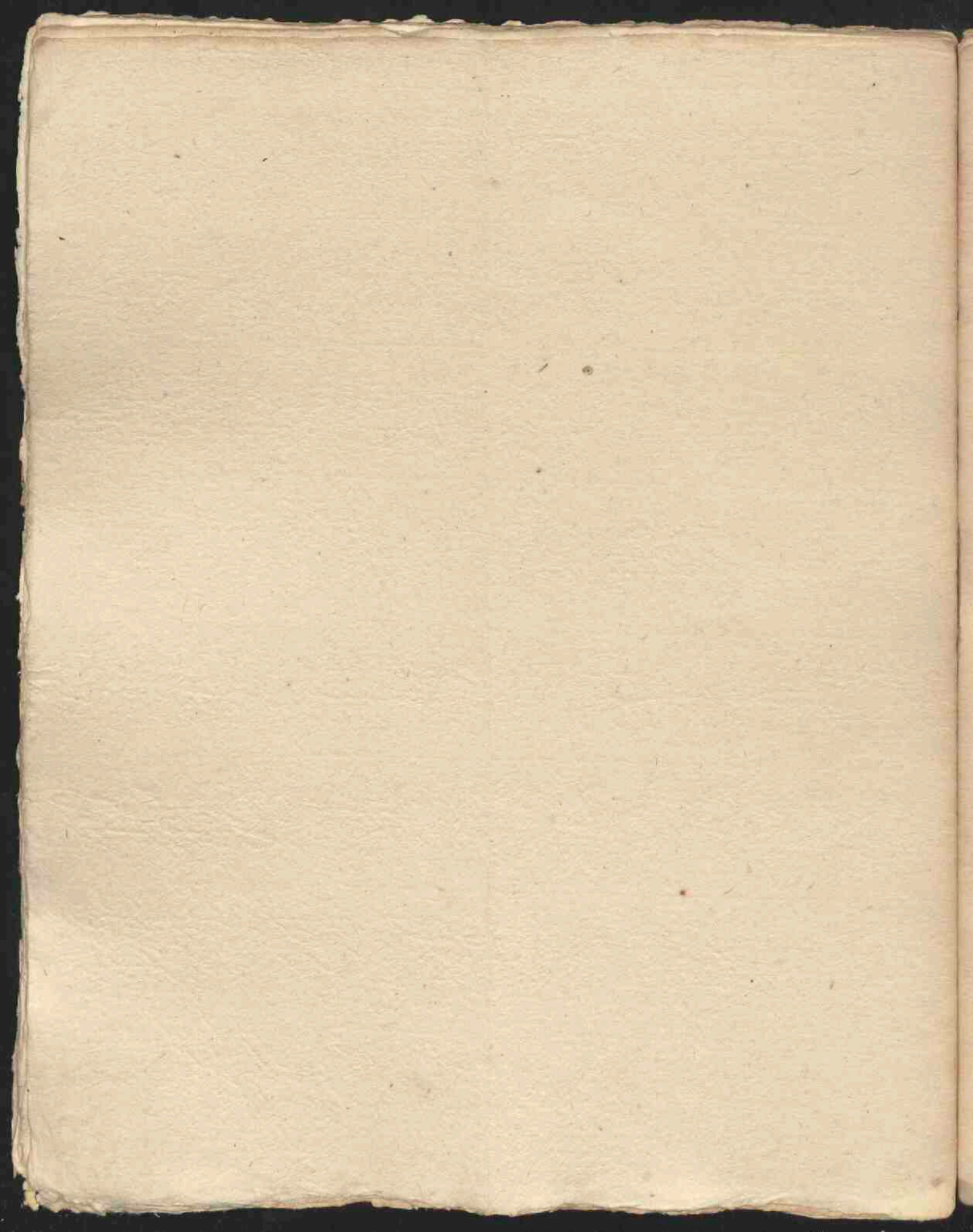
Hippocratis Leds.

Plin. xxvii. 2.

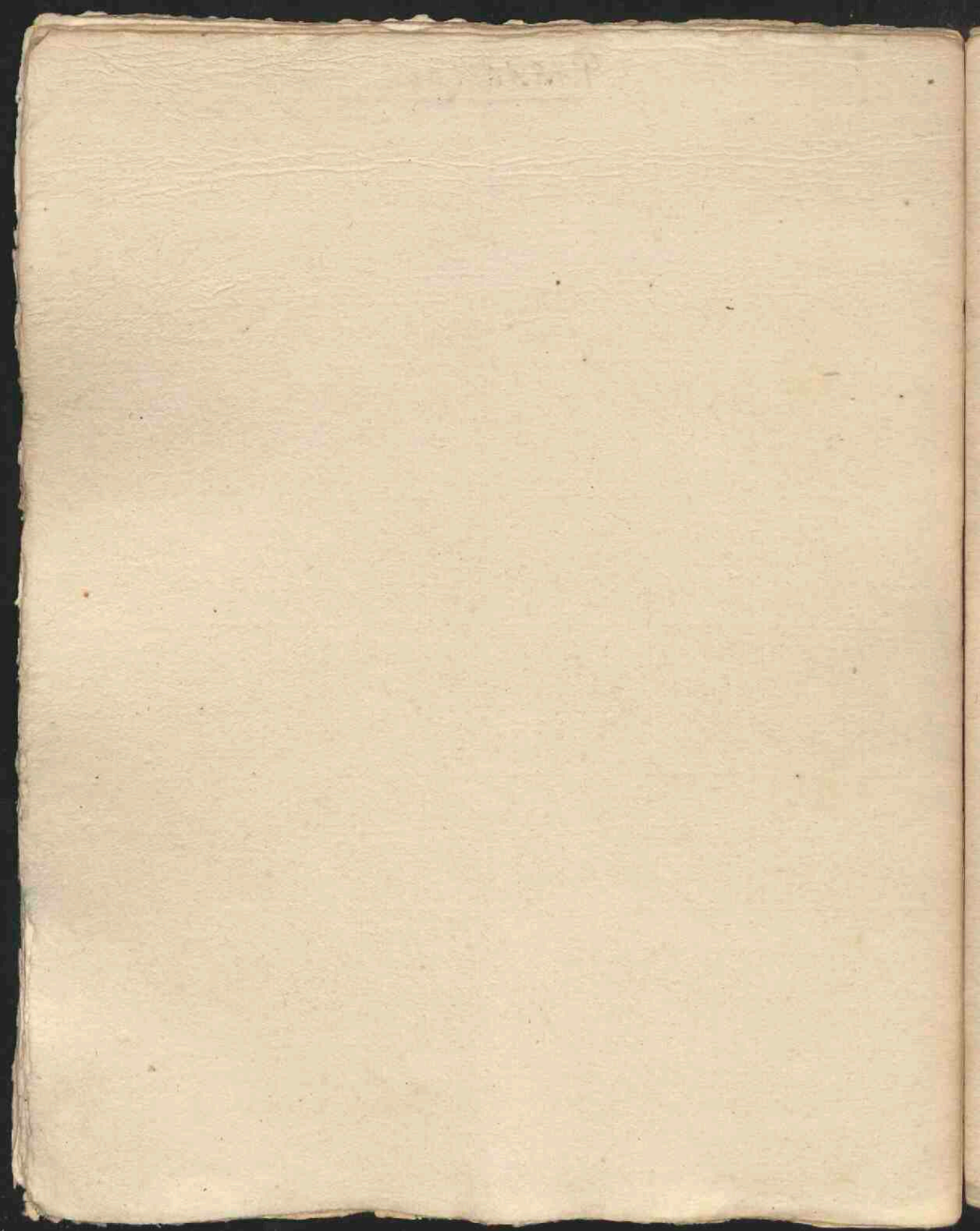

PARACELSUS.

93

Qua operationibus & effectibus Spagyricis
exercitatisimus fuisse videtur. Liddet. p. 205.
cap. 2.

PARACELSVS.

novis modis in Paracelsum imbutis.

P. Vffenbachij in Ffat. ad Hi. Saxoniae

Opera.

PARACELSUS.

DE SECTA PARACELSISTICA.

Liddell. Phys. c. 2.

Apologus, v. Fabula, Eclipsis, v. Luna, &
sol.

Prælium, v. pugna

96

Eloquentia - Tacitudo.

Fringilitas, v. Parsimonia.

Scientia, v. cognitio.

Garrulitas - Loquacitas.

Gaudium - Lætitia.

Ortentatio, v. Arrogantia.

Generatio, v. Procreatio.

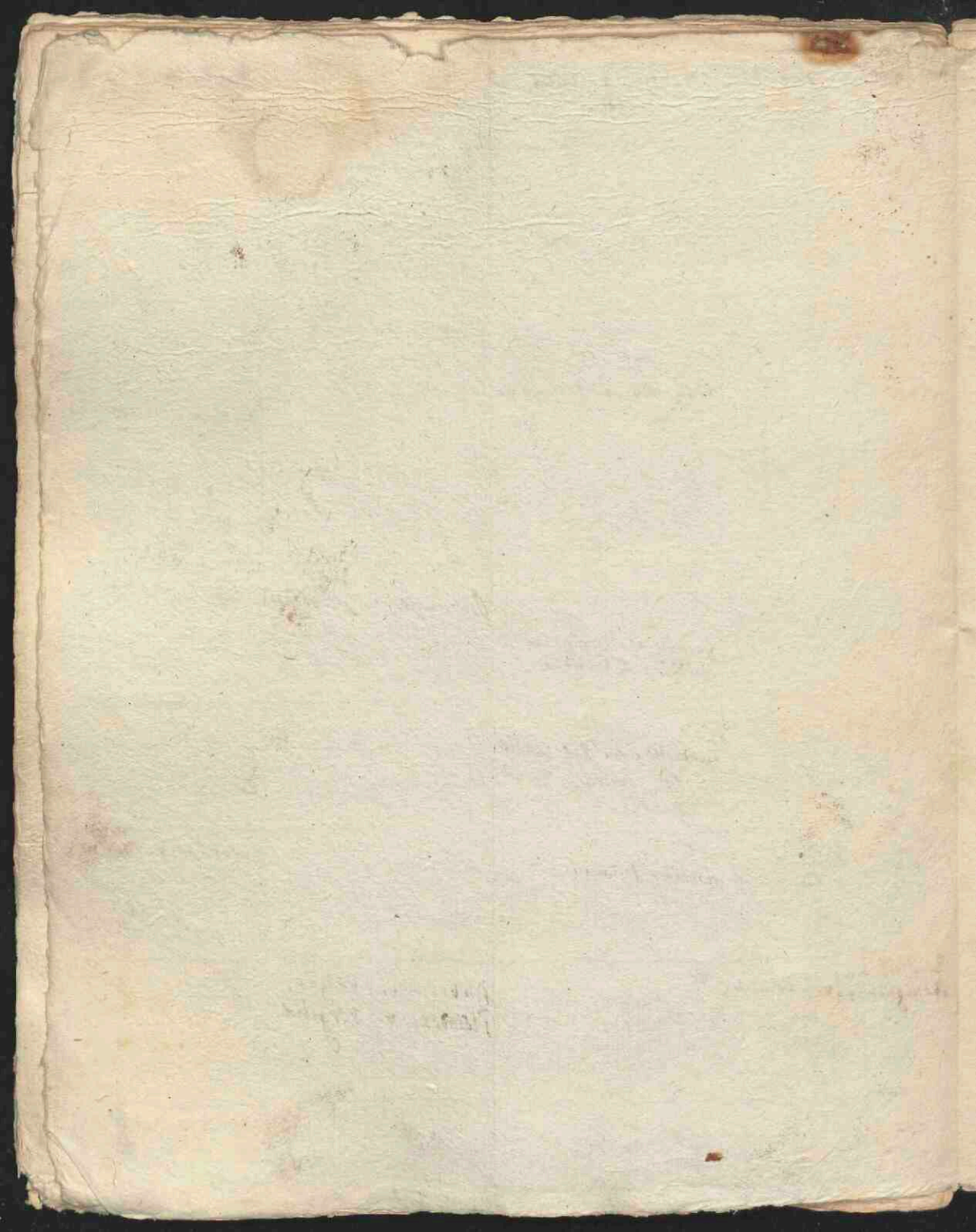
& contra, v. &
partis.

Hostis - Inimicus

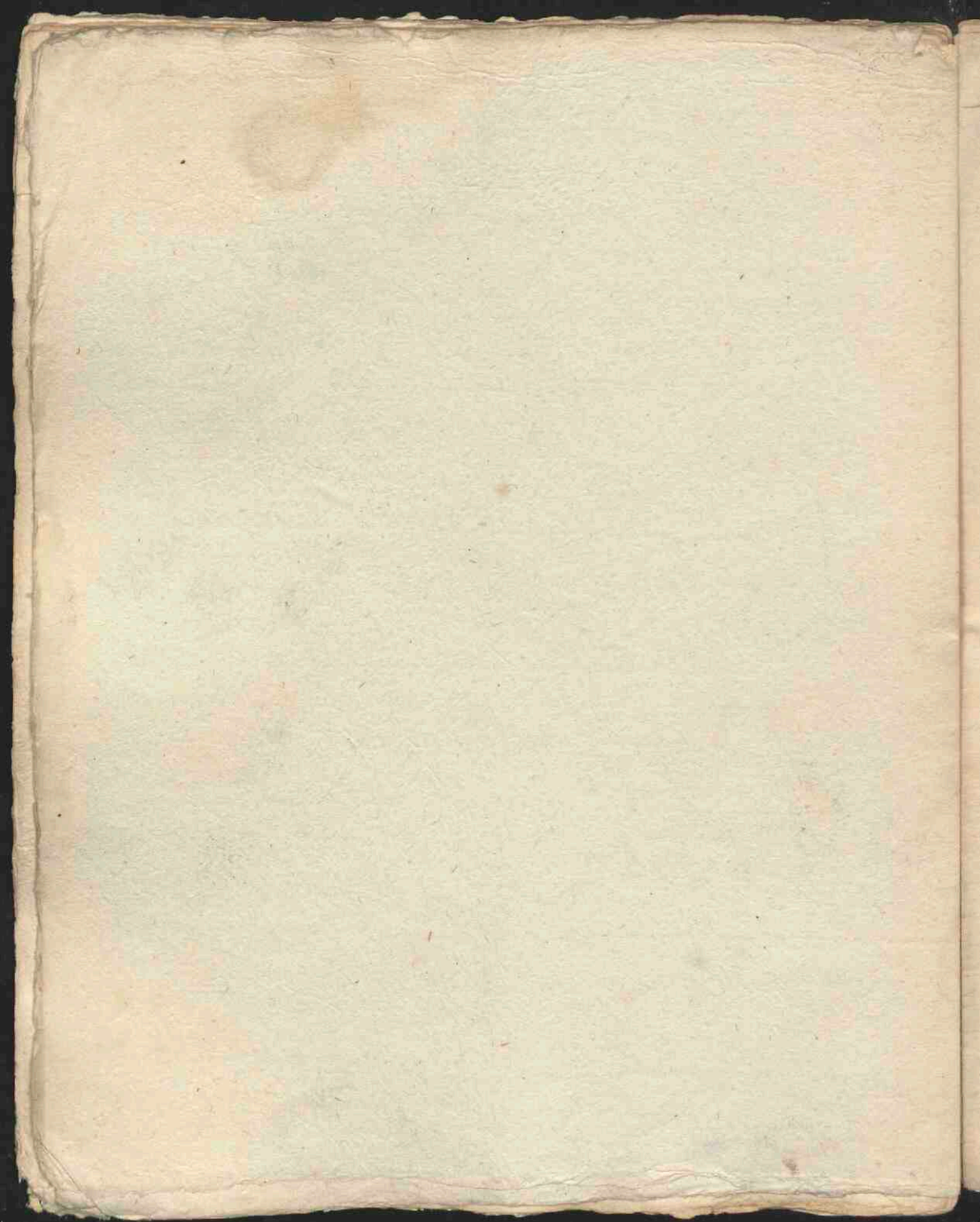
valetudo, v. Sanitas.

Beneficentia | v. Liberalitas
Benignitas

Plæbs, - v. Vulgus.
Plæades, v. Vergilia.

Virtutis omnis laus in actione consistit. Cic. 1. off. p. 136. l. 2.

Præquam incipias consilio, & tibi consilicris: maturè factò opus est. Sallust. iust. Catil.

Non votis, neq; sufficiens multibribus auxiliâ deorum parant. vigilando, agendo prosperè omnia cediunt. Sallust. Catil. v. Lips. polit. 1. c. 4.

Nō credas nihil agenti in simulo de celo devotâram vi Toriam esse. Liv. 7. v. Lips. ibid.

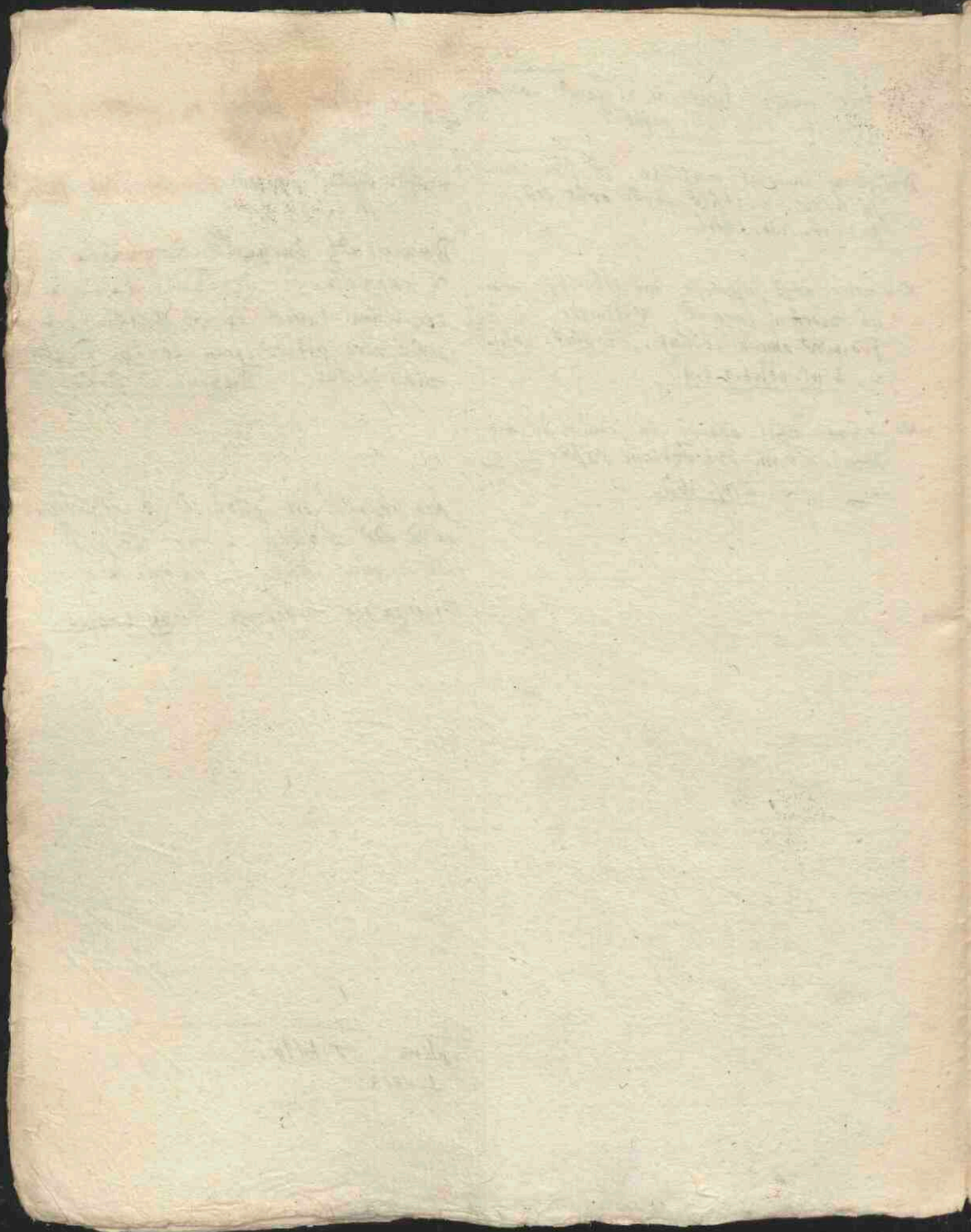
Ἐργα κενὸν, βραδεία κενὸν, ἐπιτελεῖται.

Consilia senium, hasta juvenum sunt. Plutarch. Lips. 3. polit. 4.

Βραδέως δαργεῖς, ἀσφαλεία. Ἐπιτελεῖται δὲ βραδέως, ἀσφαλεία. Consilium tarde capere tutum est: Tardè vero prestare operam eorum E. q. b. s. v. res desunt. Betsyni ad Brat.

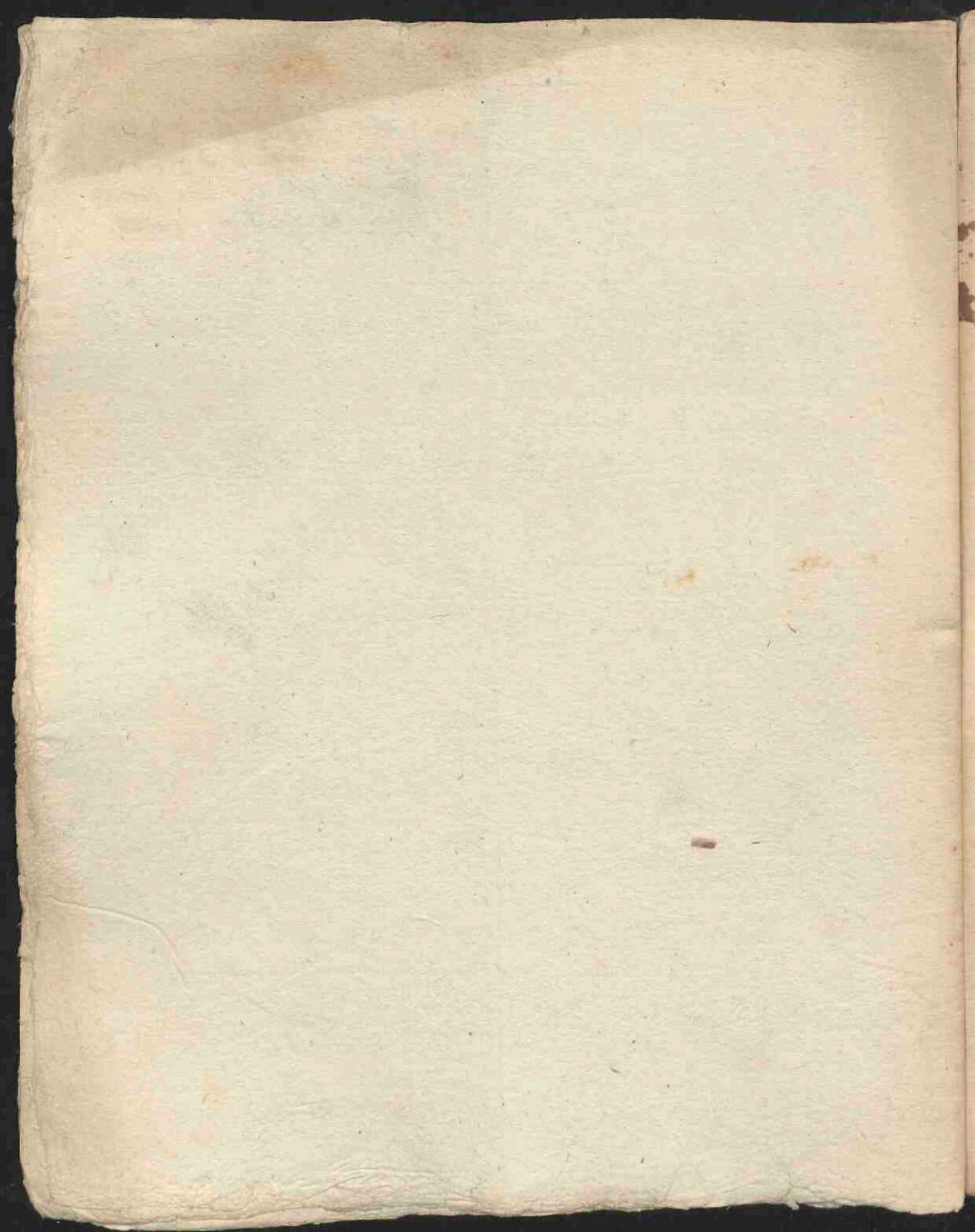
Non abstruse est quod ad S. Catharina, et in eadē S. Petri legitur Trajetti sub imagine Pontificis, Caesaris, & coloni. TU SUPPLEX ORA, TU PROTEGE, TUQUE LABORA.

glava Titulo.
LABOR.

Non praestant philosophi, q̄ loquuntur,
et postea Nam si et parva dictis
agentur, quia est illis beatius,
Seneca. de vita beata. cap. xii.

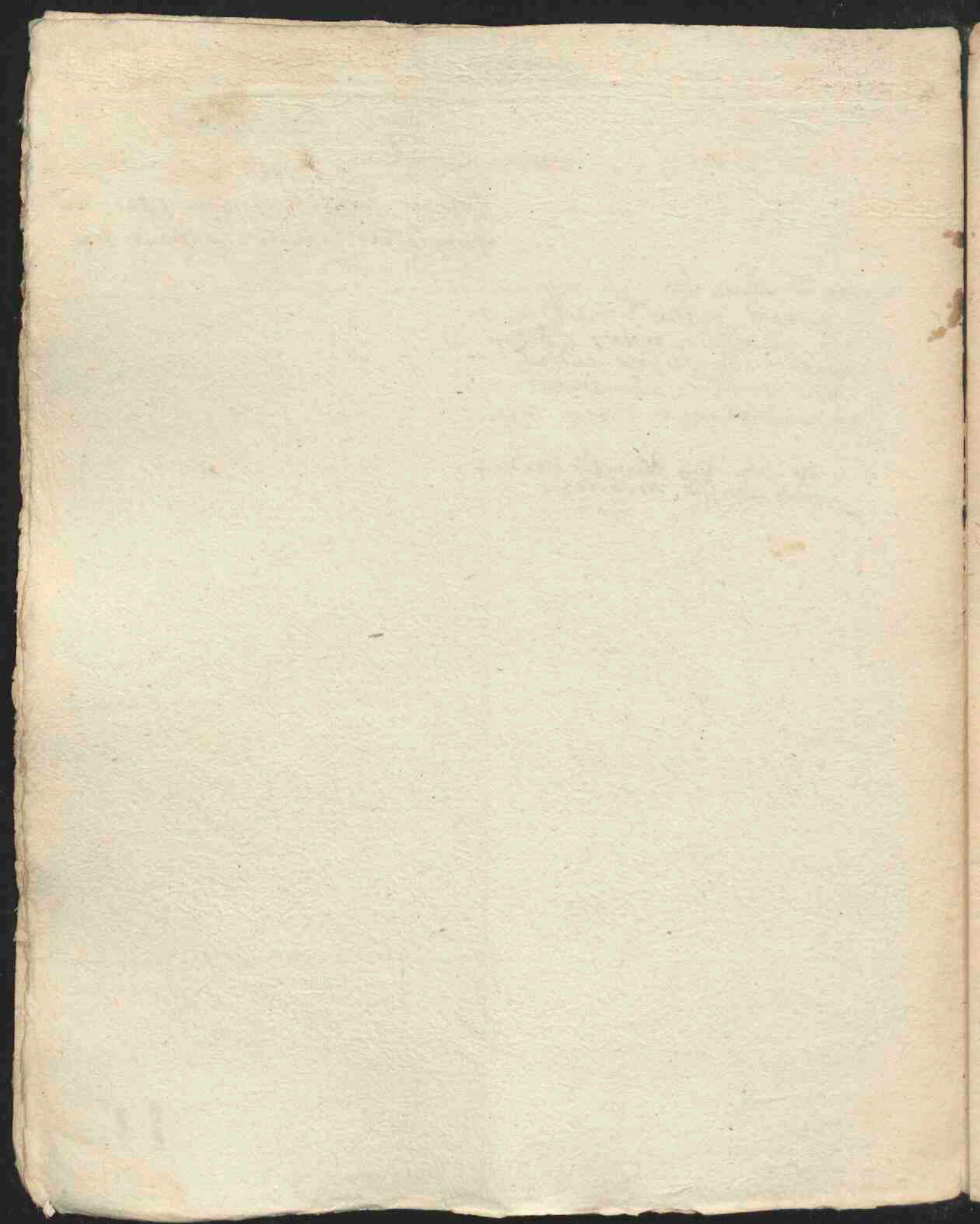

Seneca sine Thebaid.

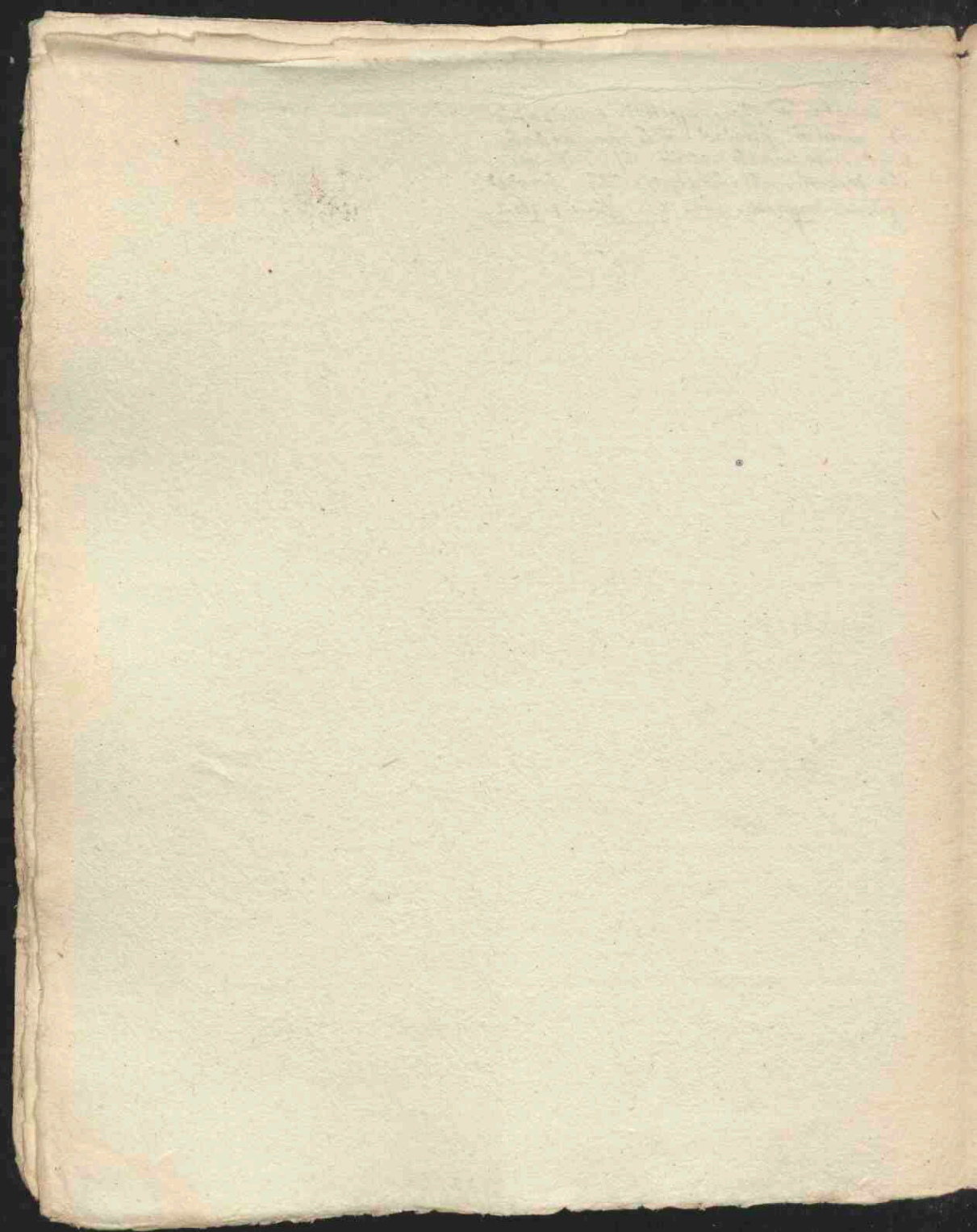
— pro regno velim
Patrem, penates, conjugem flammis dar?
Imperia pro quolibet constant bene.

Henricus IV Galliarum Rex, qui religioni
reformatae (Hugonibus vocant) mi-
rum quantum favebat, a Beza
cogatus cum Missam audiret,
quam antea renunciaverat.
Respondisse fertur, V beza, beza.

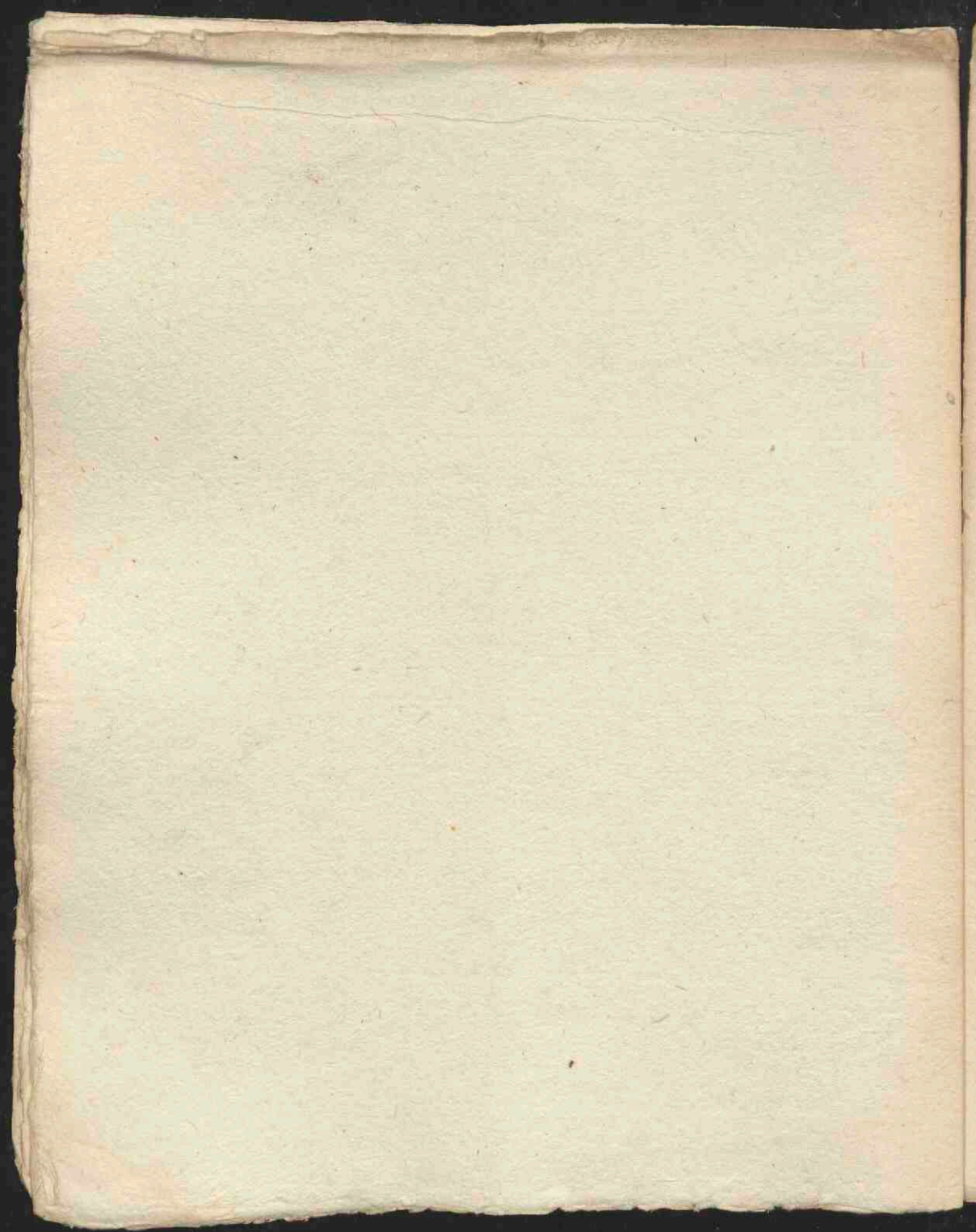
v. de Coven vobis Beza, beza, beza
de missa vobis.

Hos inuata a quodam appetitu principatus,
ut nemini pareat, nisi a natura
vnde informatio dedit: nisi recipienti,
aut docti, aut utilitatis tunc iustitiam
legitime imponi. De. Civ. offic. i. p. 466. c.

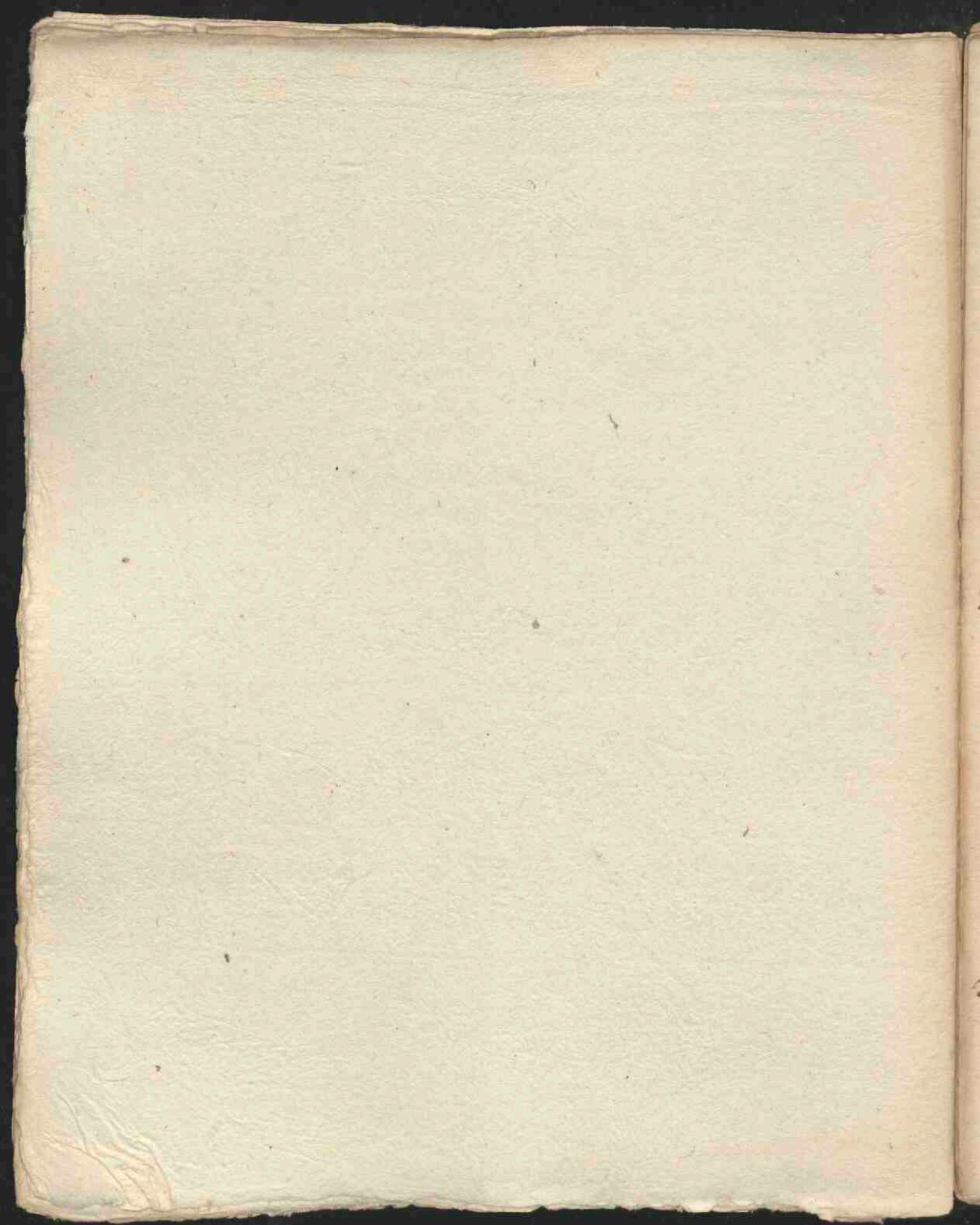

Ἐὶ δὲ βουτέων τῶν γίμων, παρὰ τὸ δίκαιον, καὶ μὴ ἐπιπροσέχοντες τὸ πῶς, ὡς ἄλλοι.

disputat hac de re Theophrast. 1. de amicis. quem librum, teste Agellio. 1.3 Cicero legisse videtur cum de amicitia scriberet. ab eoq; multa sumpsit et transposuisse commode. lucum. a. Sane omnes alior. difficillimam strictim atq; cursim transgressus ē. Agell. 2.1.

Cato, quoniam usq; adhaerit contra legem, et p̄s p̄ amico progredi dubitavit, eaq; res in fine quoq; vitae ipso animam equi auocit. Agell. 1.3.

Epist. a. Cato quantumvis dubitaret in fine aetatis, conservandi amici ea de via declinavit; falsum. n. pro amici ea e salute consiliū dedit. Agell. 1.3.

Periclenem Atheniensem cum aliquando amicis rogaret, ut pro re causasq; eius falsum deseraret. R. Δὲ μὲ οὐκ ἐπαύσατο τοῖς γίμων, ἀλλὰ περὶ δειῶν. Agell. 1.3.

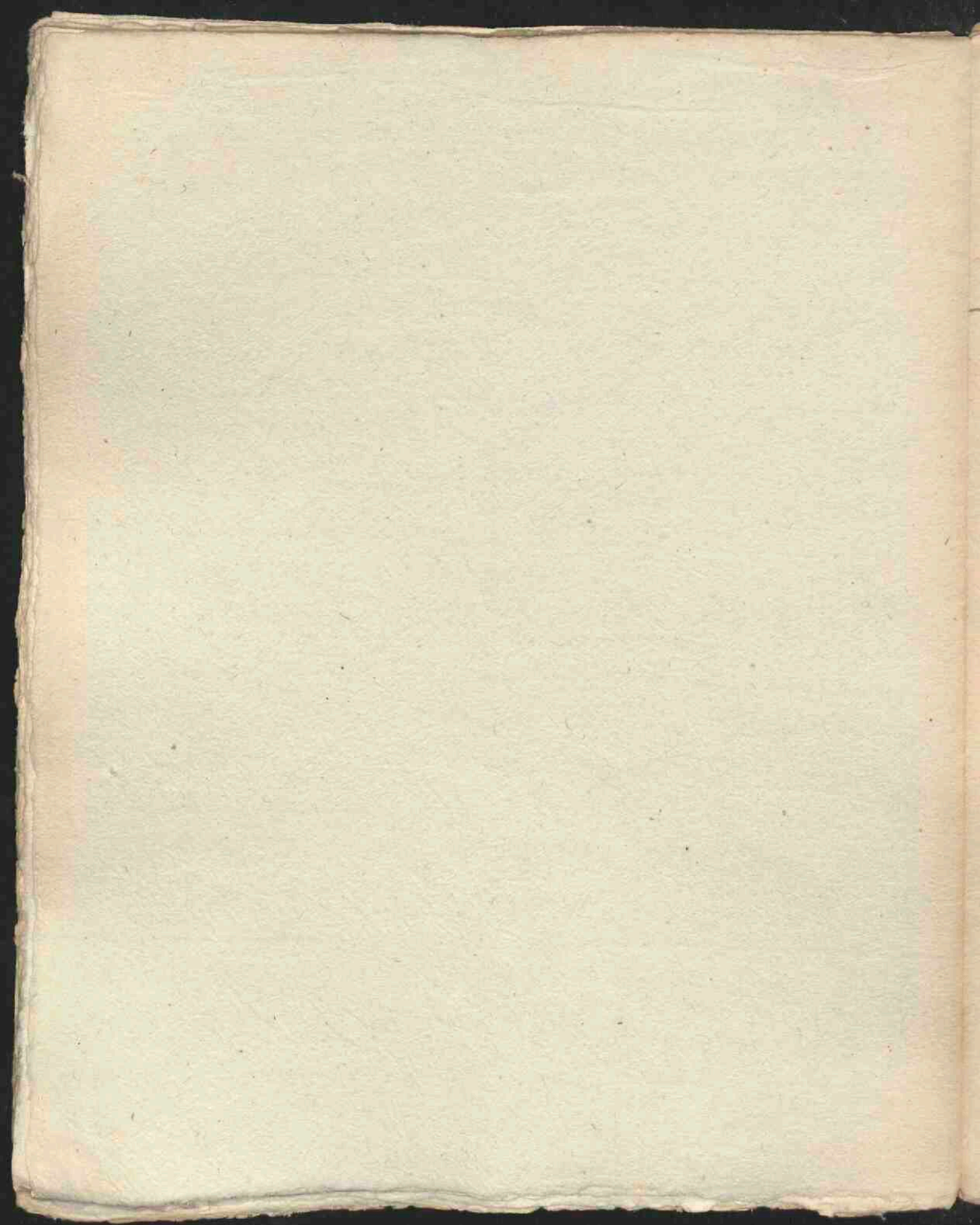
Cato duas ferocissimas affectiones amorem atq; odium intra modum coërcuit. Dicitur

Hac sine aines, tanquam forte fortuna osuris; Hac itidem tenuis oderis, tanquam fortasse post amaturus. Agell. 1.3.

De eodem Phitaros. 1. de aia. Χείρων ὁ μακάριος ἀβόρα τῶν ἀεζοσπορ μυστέρα ἔχει ἐξωπὸν, ἠρωτησεν εἰ καὶ μυστέρα γίμων ἔχει, νομίζων εἶναι ἀνάχαρος ἐπαχολοσθεν καὶ οὐκ ἐπάχαρος γίμων, καὶ ἀπεχάδιος. Agell. ibid.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the leaf. The text is arranged in several horizontal lines across the page.]

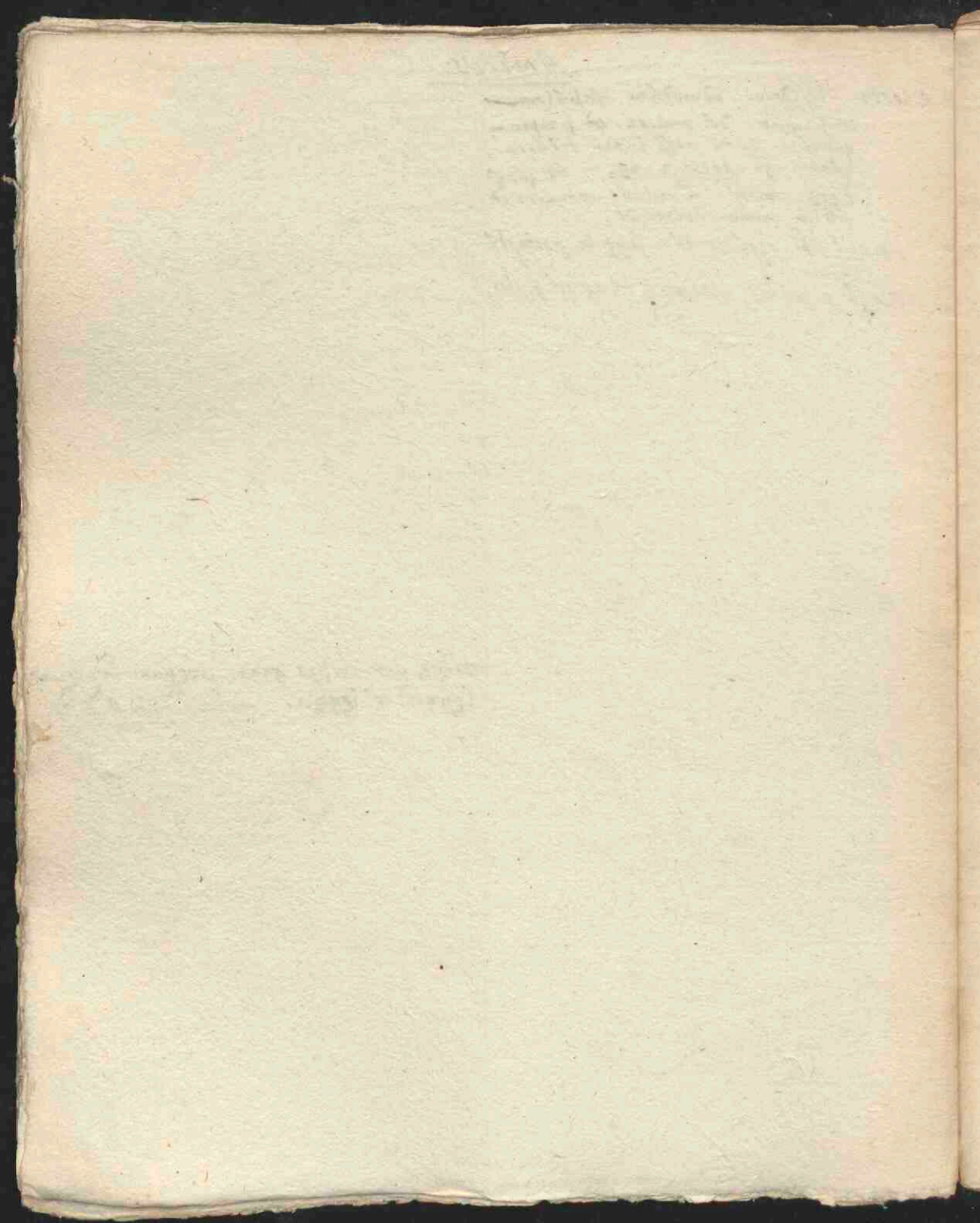

ÆSOPUS lepidam admodum fabulam
 conscripsit, de amicis, et propin-
 quorum levi atq; inani fiducia,
 quam s̄t Agell. 2. 29. ubi quoq;
 Ennii versūs n̄ minus venusti et
 utiles animadvertendi.

Hæc erit tibi argumentum semp̄ in promptu
 situm:

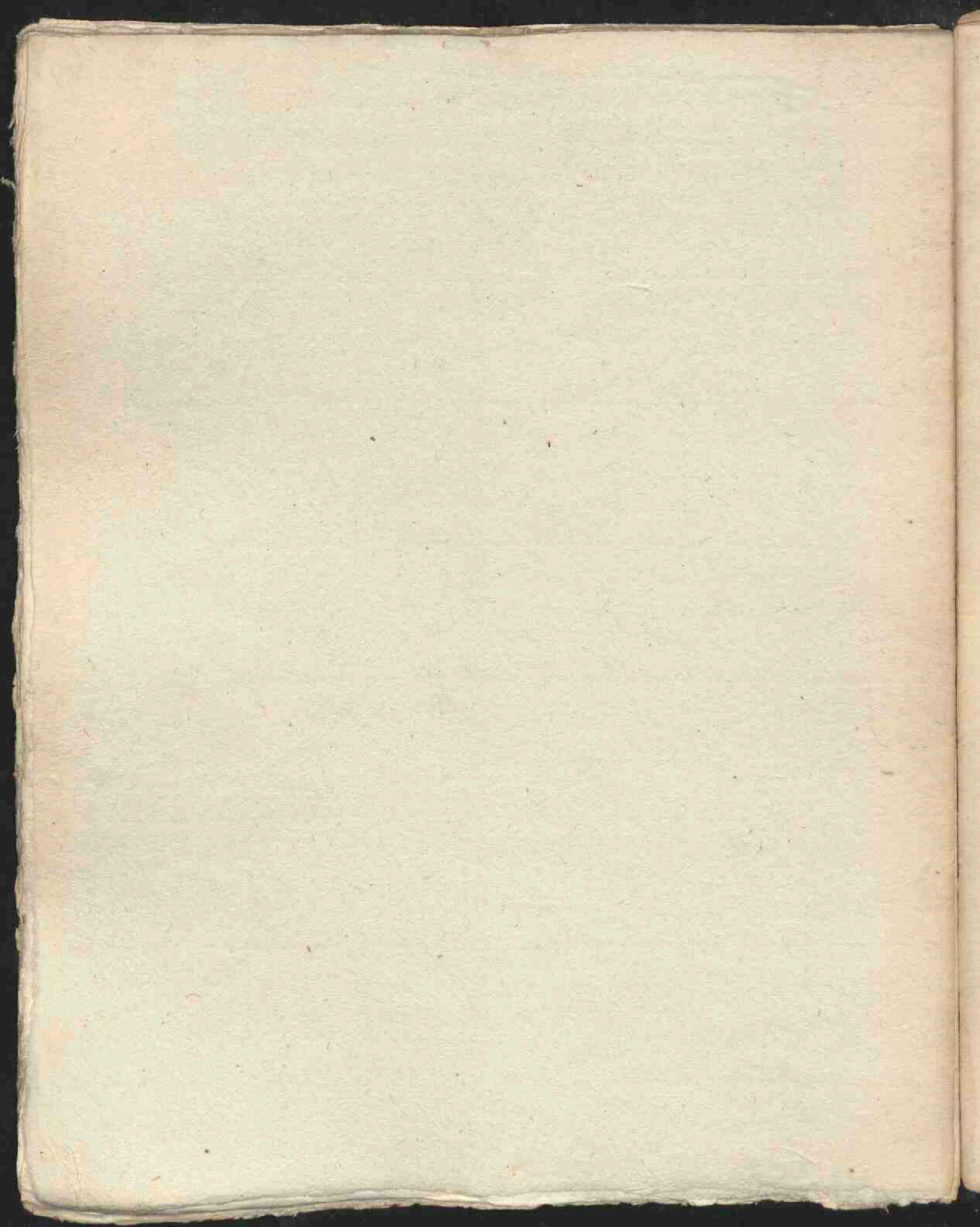
— Ne qd expectes amicos, q̄ tū agere possis.

Τέτις μὲν τέτις φίλος, μέγα κί δ' ἐμύμαξ,
 ἰέγχεσ τ' ἰέγχειν. Thucyd. Id. P. 31.

AMICIS OMNIA.

nec potest quisquam beate vivere, qui
se tantum intuetur: — Alibi vivas
expectet, si vis tibi vivere. Senec. ep: 90.

Terent. Adelph. act. v. sc. III.

— vetus verbum hoc quod est
Communia esse amicorum inter se omnia.

Mart. v Epig. 93.

Callidus effracto munus fur auferit acria,
Prosternet patrias impia flamma laris.
etc. ~~laudem xxxxxx~~

- || Extea fortunam est quicquid donatur amicis,
- || Quas dederis solas semper Sabebis opte.

Amicus.

Amico militiam roganti pecuniam si dedero,
& amicum & pecuniam perdo. Sene.

ANALOGIA.

de analogia . Agell. l. 2. c. 25.

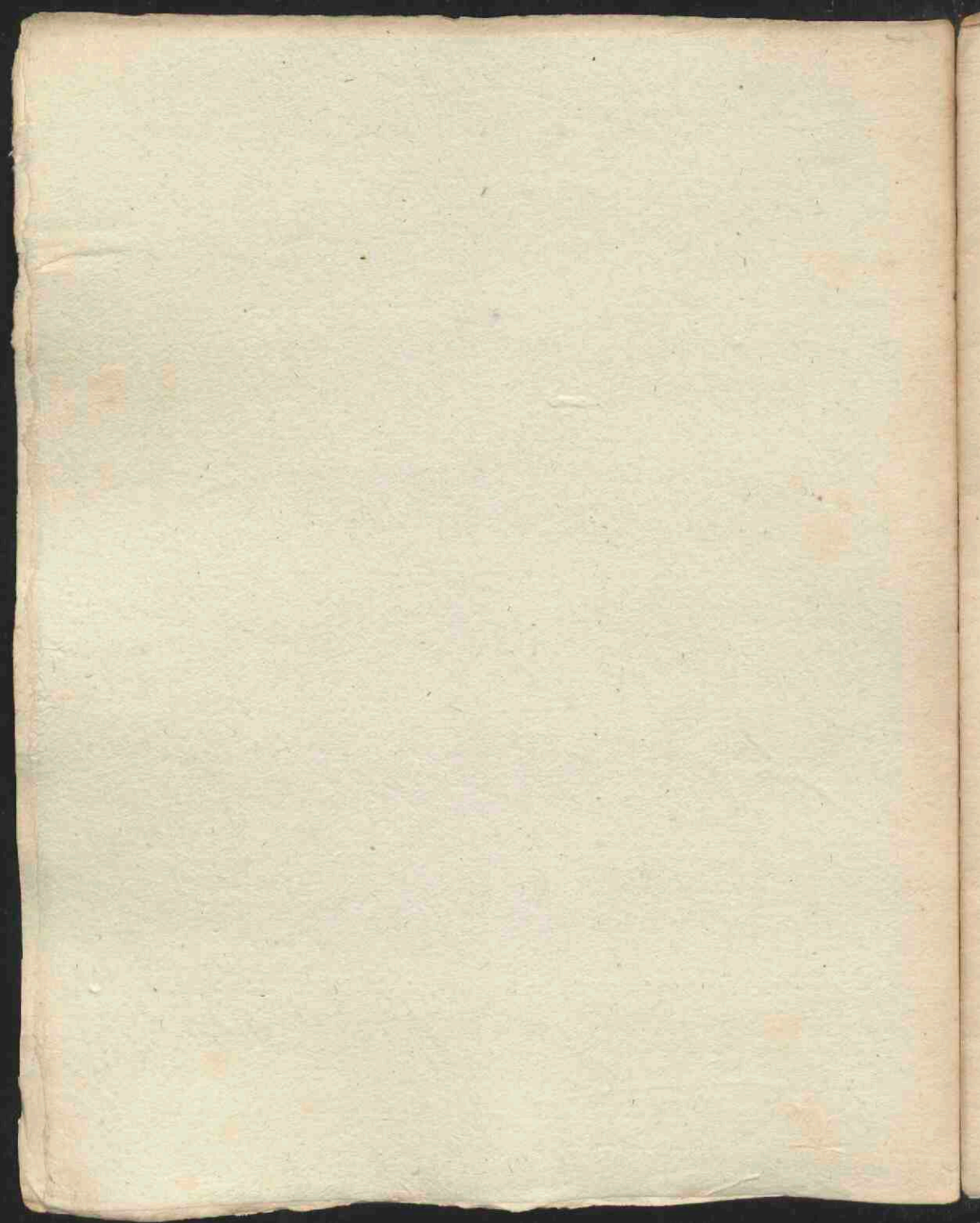
ANOMALIA.

de anomalia Agell. l. 2. c. 25.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Κρασις, κραμα, Ευκρασία.

Κατακράσις. Alex. Aphrod.

Id. κραμα plerumq; de mero usur-
patur aqua diluto. ut Phil. cap. p. 29.

et Phil. de sanit. tunc: το κραμα,

α) ως σιδερος μελέγος παλειος οινου
κατακρ. Scalig. Emend. vol. 1.

TEMPERAMENTUM.

Temperamentum est finis seu perfectio
mixtionis. Phil. 1° p. 20.

Phil ut Fornel.

Concensus mixtionis, seu Harmonia
primarum qualitatum.

In temperamine non elementorum nullis aut pondus respiciendum est, sed ut visibus ipsa elementa cohererent. Heurn. 2. 1. inst.

maximè a. videt elementorum 7 se ferunt qualitates, frigida, calida, húmida, sicca. 7 qdem n̄ in eadem mole concurrunt, verum moderatione quadam sese sibi iungunt. Heurn. 2. inst. 1. ut modo calor exuper, modo frigus, modo húmiditas, modo siccitas.

Novem sunt temperamentorum genera Ex calor unum, quatuor simplicia, quatuor composita. Heurn. 2. inst. 2.

- 1, ex calor. 2, calidum, 3, frigidum.
- 4, siccum. 5, húmidum. 6, calidum siccum.
- 7, calidum húmidum. 8, frigidum húmidum.
- 9, frigidum siccum. # Heurn. 2. inst. 2.

Cum pars elementa aequalibus ponderibus, mole, atq; mixtura concurrent, nascitur temperamentum, qd ad pondus ex calor siccum in co-
gitatione mixti 7 natura sunt, atq; siccum autem

In singulis generibus, simpliciter.

TEMPERAMENTUM

uniforme, quod est temperamentum ad pondus, et in quo omnes qualitates aequali gradu in proportione coeunt, in corpore inanimati dari potest, animo non potest. et si forte in animati aliqua parte detur, non potest esse diuturnum.

Diffusum, quod est temperamentum ad virtutem et in quo omnes qualitates aequali gradu in proportione coeunt, in corpore inanimati dari potest, animo non potest. et si forte in animati aliqua parte detur, non potest esse diuturnum.

Geometrica proportione vocatur

in quo omnes qualitates aequali gradu in proportione coeunt, in corpore inanimati dari potest, animo non potest. et si forte in animati aliqua parte detur, non potest esse diuturnum.

simplex in quo una aliqua

Compositum, in quo binæ qualitates excellunt.

Heurn. 2. inst. 2. 7 non pondere aut mole explorat elementorum vim, sed quantum cuiusque rei ad peculiarem sui naturam convenerit.

TEMPERAMENTUM.

Calidiorum Series. Heurn. 2. iust. 3.

Calidiorum Series hæc est. — Spiritus
omnes q̄ in corpore sunt calidissimi est,
ficus sc. ille, non fixus: 2, Cor:
3, Jecur: 4, sanguis: 5, caro simplex,
atq̄ ex sanguine genita: 6, Lien:
7, reus: 8, cutis, q̄ temperata est.

Calidiora ea sunt, quæ abundant
sanguine. Heurn. 2. iust. 3.

Frigida, tanto frigidiora; quanto minus
sanguinis aut carnis habent. ibid.

Quæ cuncto duriora sunt in his præbet
siccum. ibid.

Quæ cuncto molliora sunt, in his humidum
præbet. ibid.

Trigidoorum Series. Heurn. 2. iust. 3.

1, Frigidissima omnis pituita est: 2, os:
3, cartilago: 4, $\chi\omicron\rho\delta\sigma\omega\upsilon\delta\epsilon\sigma\omega\varsigma$; 5,
vinculum cartilaginofum: 6, ligamentum:
7, tendo: 8, membrana: 9, tunicæ
arteriarum, venarum: 10, nervi
diviores, tunc molliores: 11, Spina
medulla: 12, cerebrum: 13, adæps:
14, cutis temperata.

Heurn. 2. iust. 3.

Calor aliis

selegulos, innatis. — n̄ f̄bet vitio
nisi potentia.
Lenifficos, influens. — prioris p̄fectio,
quem ad energiam ducit.

SICCÆ partes. Heurn. ibid.

1, Siccissimæ pilis: 2, os: 3, cartilago: 4,
 $\chi\omicron\rho\delta\sigma\omega\upsilon\delta\epsilon\sigma\omega\varsigma$: 5, tendo: 6, retina:
7, vena: 8, nervus motus dicatis:
9, cutis temperata.

HUMIDÆ PARTES ibid.

1, Humida pituita: 2, sanguis: 3, palmo:
4, viscerum ^{analogia} substantia: 5, jecur:
6, Lien: 7, renes: 8, cor: 9, caro:
10, cutis temperata.

TEMPERAMENTUM.

TEMPERAMENTUM	}	calidum humidum —	—	sanguineum	} dici consistit.
		calidum siccum —	—	biliosum	
		frigidum humidum —	—	pituitosum	
		frigidum siccum —	—	melancholicum	

Sennart. inst. p. 450.

Riol. cop. phys. sect. 1. c. 10.

Tactus iudex est calidi et frigidi tempera-
menti, ^{corporis} humiditatis autem et siccitatis
coniuncta cum tactu ratio.
Hörn. 2. inst. 3.

oportet. a. ut vis tactus cum ratione
sit coniuncta; quod calor et frigore ab
eiusdem discernatur. Hörn. d. 1.

In explorando maxime fides sit illi tacti
quod est in acinis digitorum. Ea tamen
cautione, ne vel callo ex laboribus
obducta sit; aut frigore beneat.
Hörn. 2. inst. 3.

TEMPERAMENTUM.

Homo temperatus quomodo cognoscatur.

v. ap. Heñm. 2. inst. 4.

Sennart. inst. p. 453. et seqq.

Sciendū possumus, quō quis sit temperamento
ex partium principum temperie,
totius habitū, & hīs q̄ habitum co-
mitantur. Hicir. 2. iust. 4.

Qui calidi naturā sunt, amplas venas
habent: & tenēs gracilesq̄ sunt.

Qui frigili nāa sunt, tenēs venas ser-
tunt: suntq̄ crassi & pingues. Hicir. 2. iust. 4.

Sic femina viciis sunt frigidiores, quā
obesiores. Hicir. d. 1.

Hicir. d. 1.

Mediocritas carnis temperata natura nota est.

Pleuior caro, argumento est, quod humidum
plus iusto insit. Etenim ex sanguinis
copia nascitur caro.

Quibus plus adipis inest, plus frigiditatis
habent, quam humidi.

SIGNA

Corporis calidi et in humore, et
siccitate temperati. Sennart. p. 480. inst.

Corporis calidi et sicci, Sennart. d. l.

Corporis frigidi et sicci, Sennart. d. l.

Corporis calidi et humidi, Sennart. d. l.

Corporis frigidi et humidi, Sennart. d. l.

Corporis frigidi, in humore et
siccitate temperati. Sennart. d. l.

Bilis atra in quibus multa et frigida est
— hi stolidi sunt, et ignavi.

In quibus multa et calida est —
— hi periti et ingeniosi, amasii,
propensi ad omnem excondescendum et
cupiditatem: nonnulli et
lognaciores.

Quibus calor ille remissior, temperatior et
ad mediocritatem quasi redactus est.

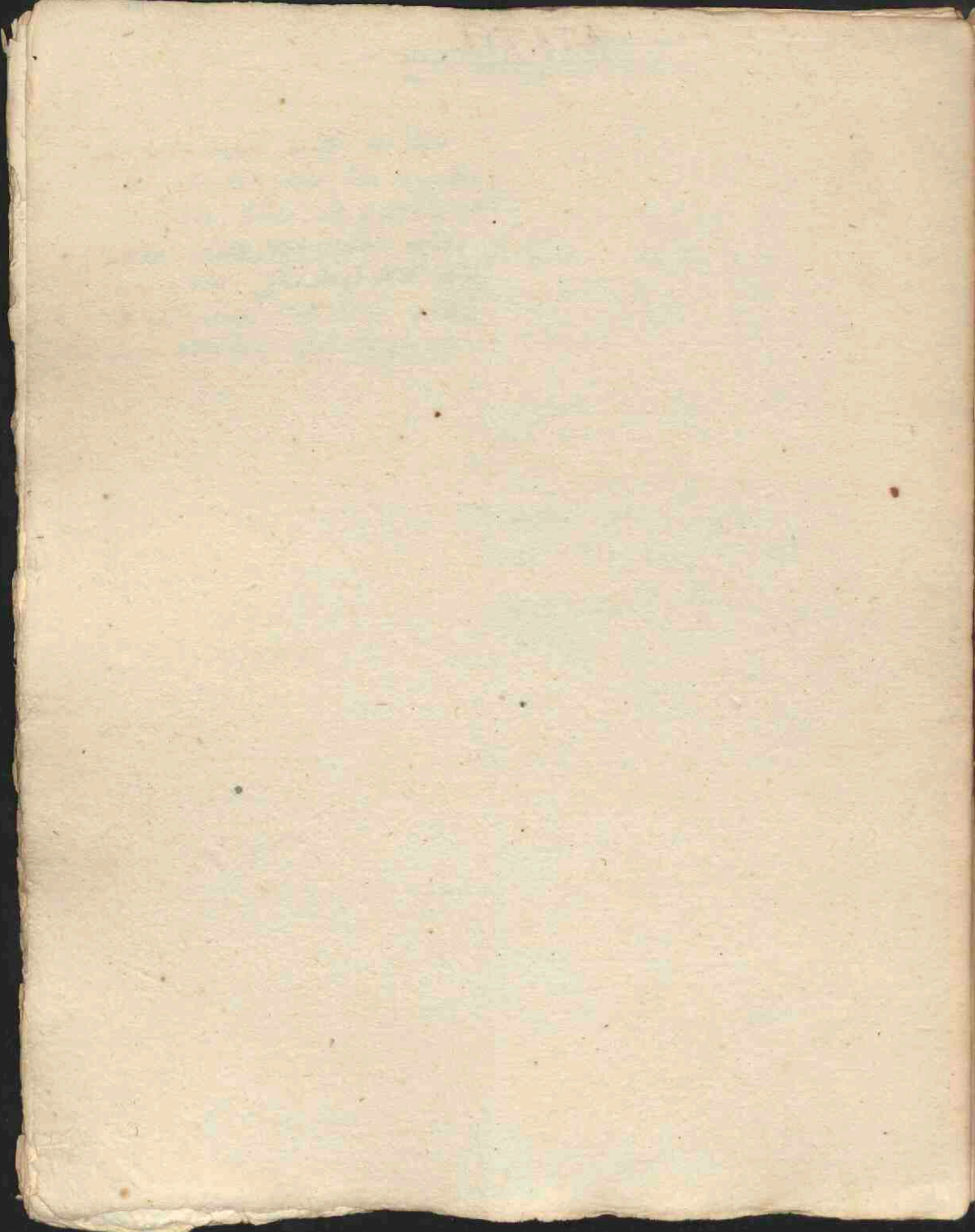
— Hi sunt longe prudentiores: et
quamquam aliqua in parte minus procedunt,
alijs tamen in rebus ceteros superant.

Arist. ap. Sennart. inst. 461.

TEMPERAMENTUM.

Omnes partes corporis nostri aut sunt
alba, aut sunt rubra. Illa exanguis,
Spermatice, solida; hæ sanguinea et
molles. Alba sunt frigida: Rubra
vero calida: Quæcumque sunt dura,
ut ossa, nervi, sunt sicca: molles
vero humida. Phil. cōp. pag. 44.

ÆTATES.

ÆTATES.

SENECTUS.

Senectutem curari & languorem
quotidiani urgent, factis aliquando
quod immutatur. Lips. T. op. 77.

Adolescenti corporis summi modus sum-
mus sunt septem pedes. Agell. 3. 10-

De generatione hominis, v.
tit. GENERATIO. PROCREATIO.
PARTUS.

CRESTIS corpus sub terra involutum
habens cubita longitudinis septem
faciunt pedes XII, & quadrum-
tem: refert Herodot. ap. Agell. 3. 10-

Homerus antiquorum hominum corpora
prolixiora crastioraq; fuisse opi-
natus est, & nunc quasi se-
nescente mundo rerum atq; ho-
minum decrementa esse. Agell. 3. 10-

Pythagoras inde collegit HERCULEM, dum
apud Gons habitet, proceriorum
fuisse nobis, et Platares. ap.
Agell. 1. 1-

Dentes septem primis mensibus, &
septem ex utraq; parte gignuntur,
& septem annis cadunt, & ge-
nium annascuntur annis sepe
bis septem. Agell. 3. 10-

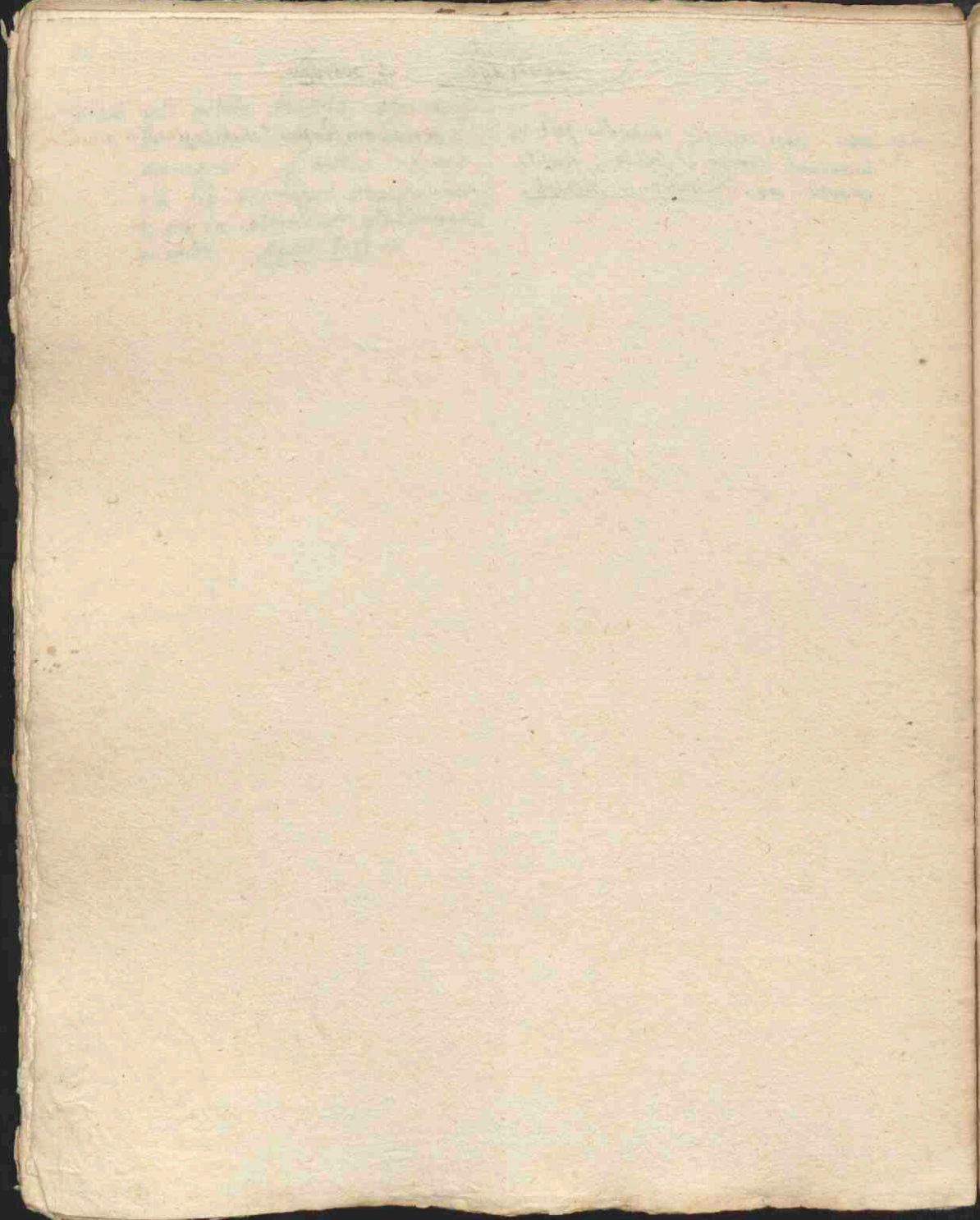
Homo.

Vena vel botius Arteria, quas Musi-
cos medici dicunt numero movent
septenario, q̄ medici vocant
τὴν δὴ τετραπὼν οὐραγίαν.
¶ fit in collatione quaternarū
numeri. Agell. 3. 10.

χόνδρος

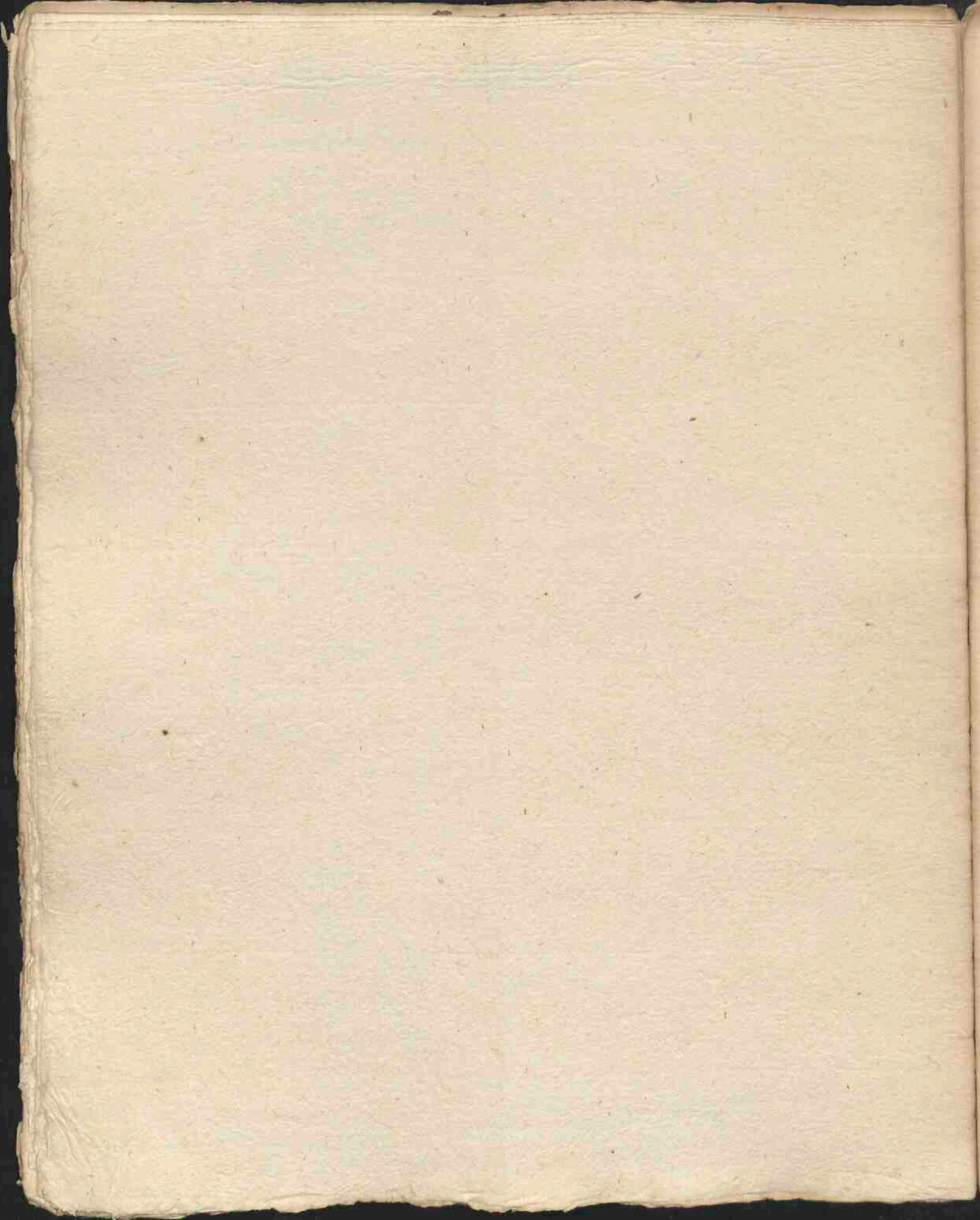
Cartilago pars corporis omnium post os,
maximè terrea et solida; sensus
expers, ap. Nicmiv. in Alexiph.

Χονδροειδέσμος, cartilagineσm vinculum.

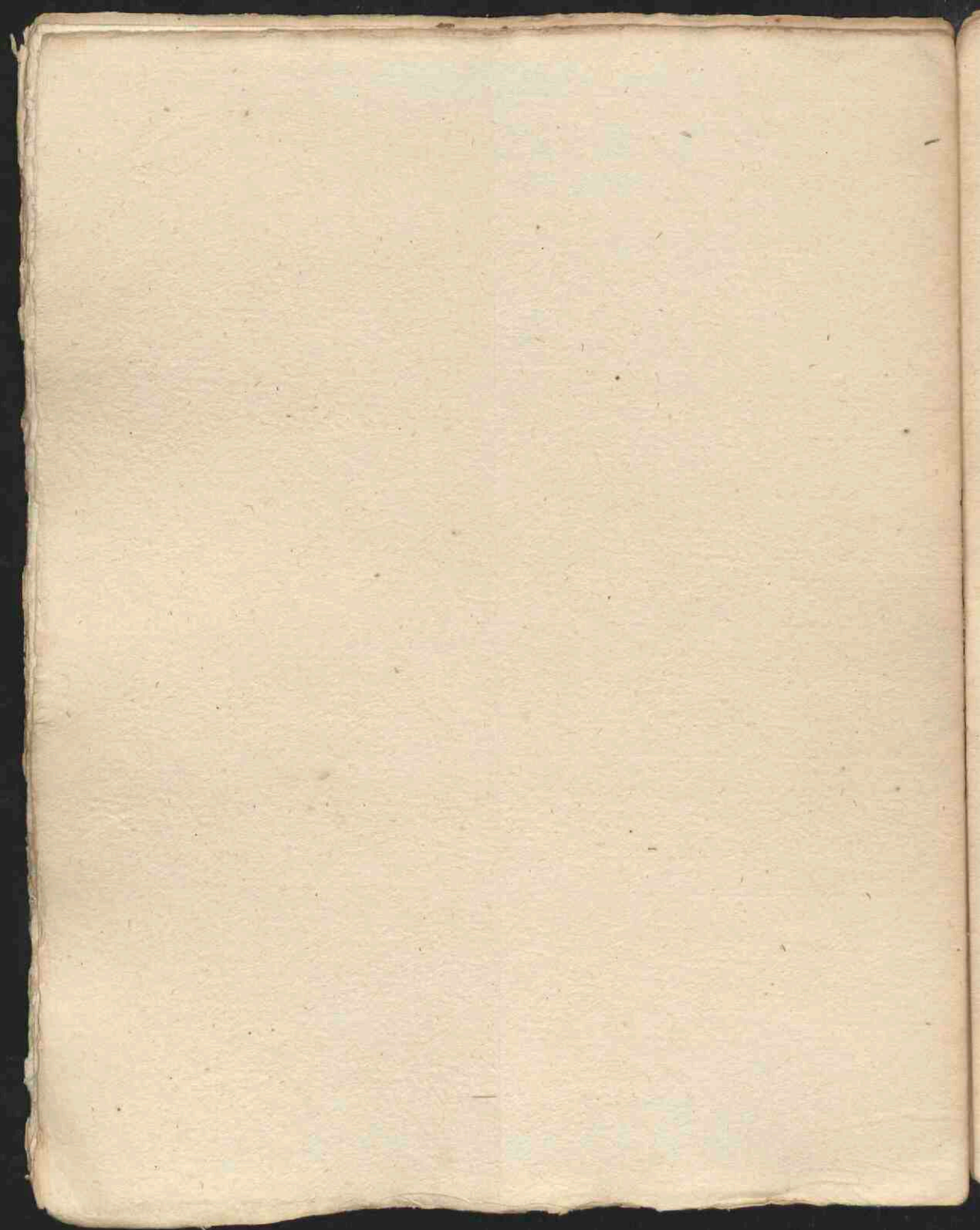
Cerebris utitur maximè stomacho vacentibus,
 Ceterum ad adipis aut savi manam accedunt,
 ceteri tamen huiusmodi temporibus solebant
 viri magnatis.

Absolutam hanc Religionem Reptitiosam
 Adversè nulli existimant, quod
 postmodum veteres religiose ab usu cere-
 bri abstinerent. Et enim
 Cerebrum, Caput, huiusmodi motum divi-
 ni quod contineri existimabant. Atque
 ut nullum iuramentum Capitis nulli
 presteret. Adversè vehementi illa cerebri
 concessione, quam Sterilitationem dicunt,
 salutem sibi multo precati sunt.

1787

Received of the
Honble the East India
Company the sum of
Five hundred and
thirty seven Rupees
and one Annas
for the purchase of
the land of the
Muzaffar Jung
of the District of
Mysore
the 15th day of
February 1787
Witness my hand
at Madras the 15th
day of February 1787
Johnstone

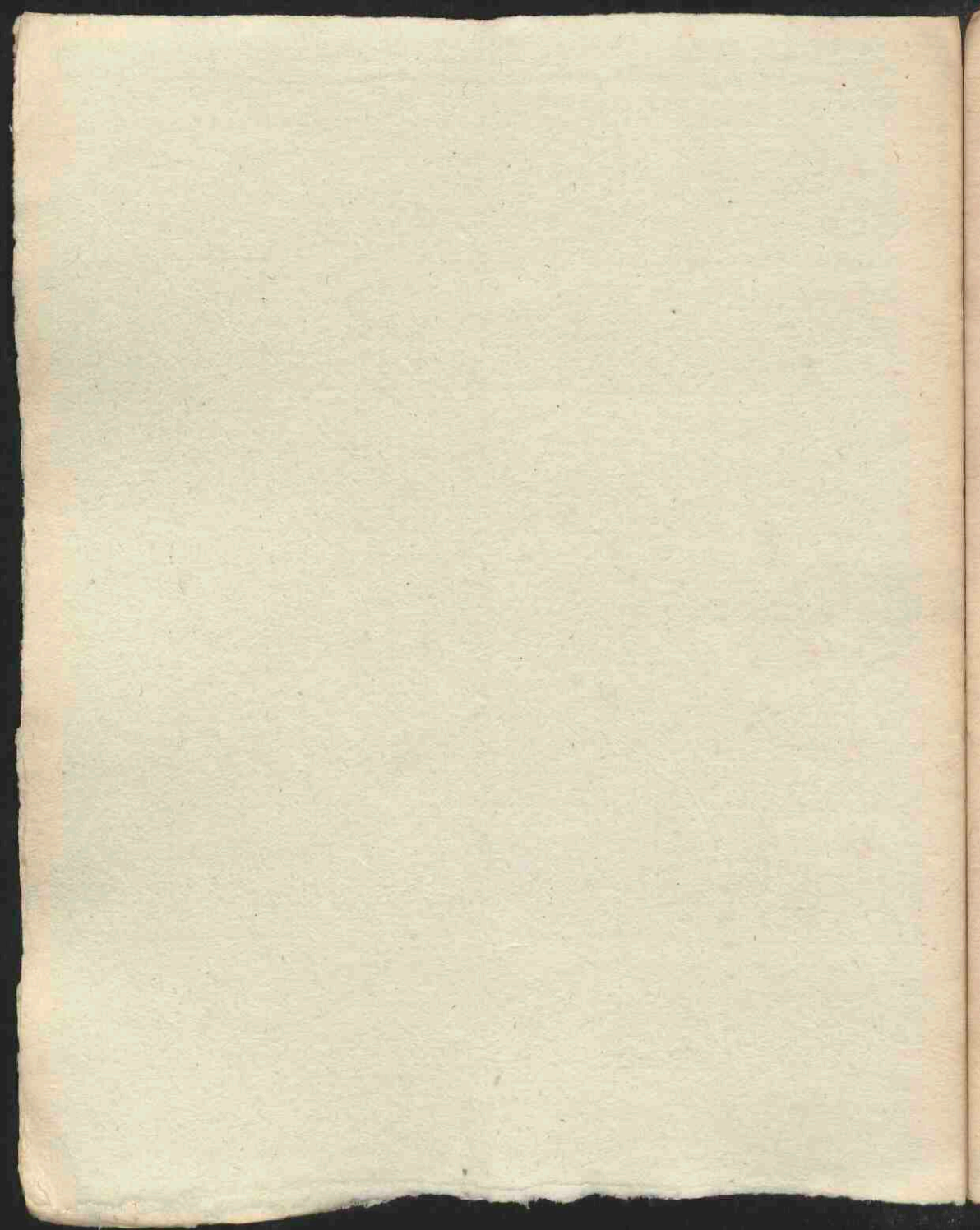

Romani nobiles etate virili barbā
quosq; rasantē solent: ut liquet
ex imaginibus veterum medic
etatis. Agell. 3. 4.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

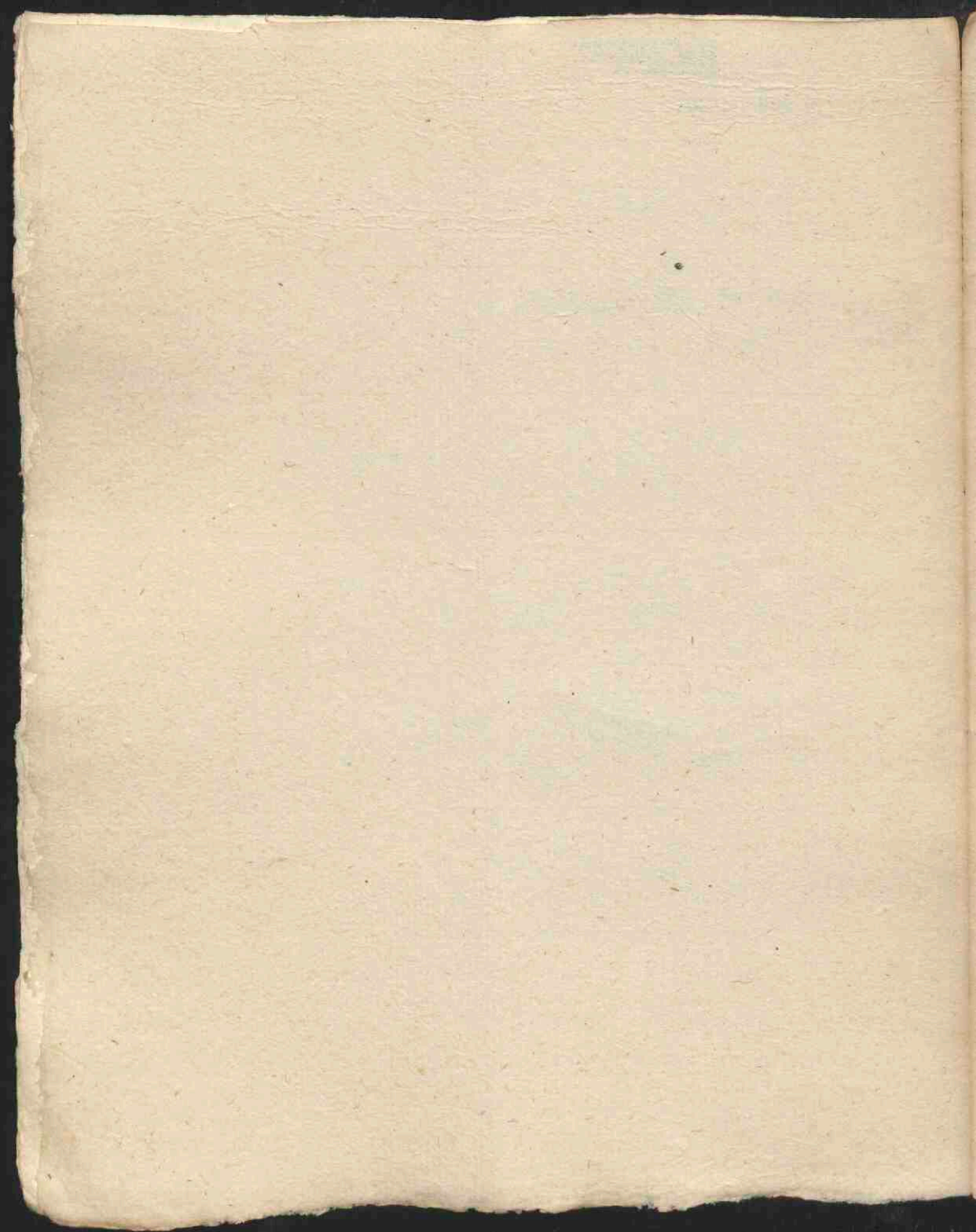

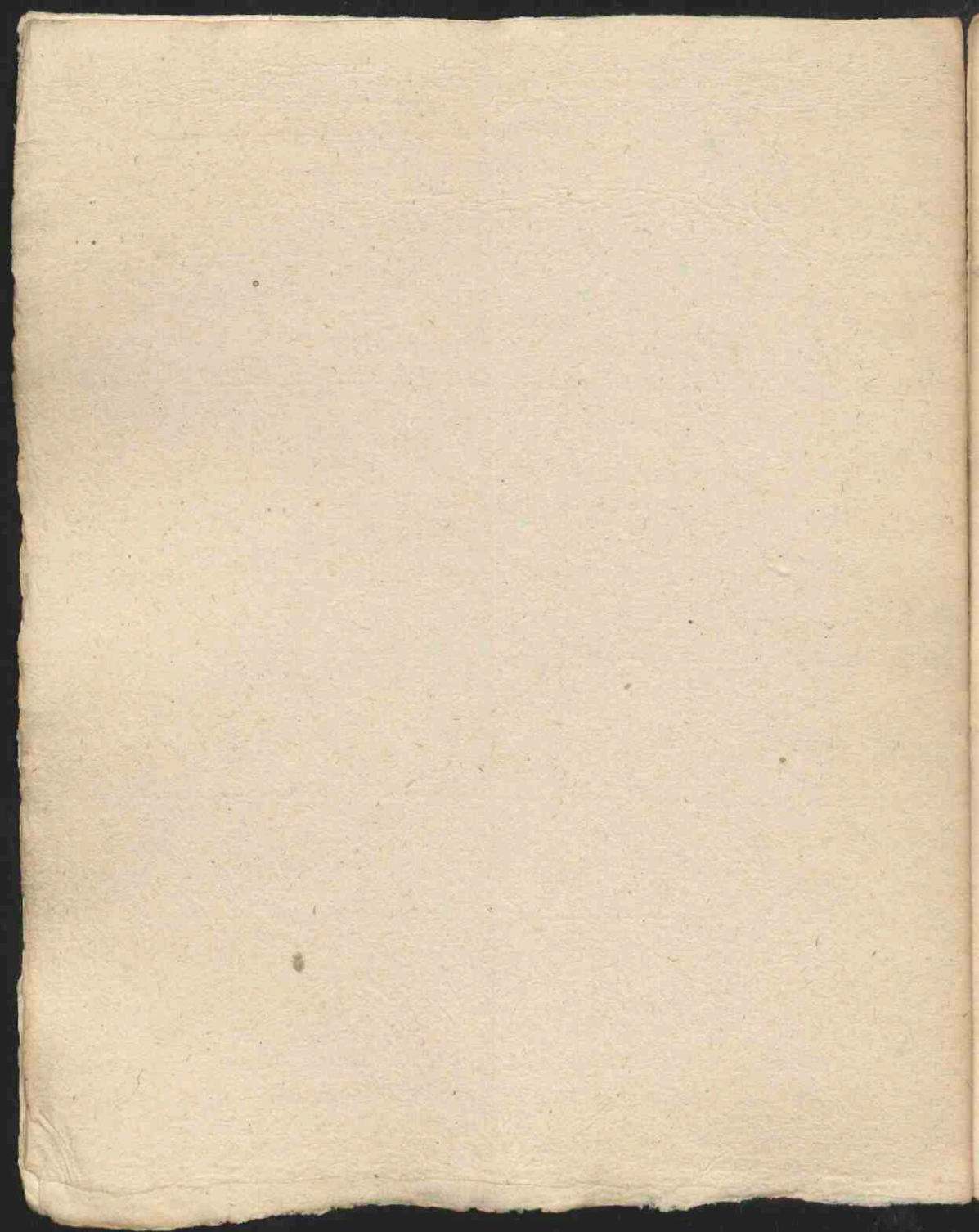

Inst. anat. Galbini. p. 202.

Vetus plac. Faun. d. Gal. lib. 7. c. 12.
Sals. d. l.

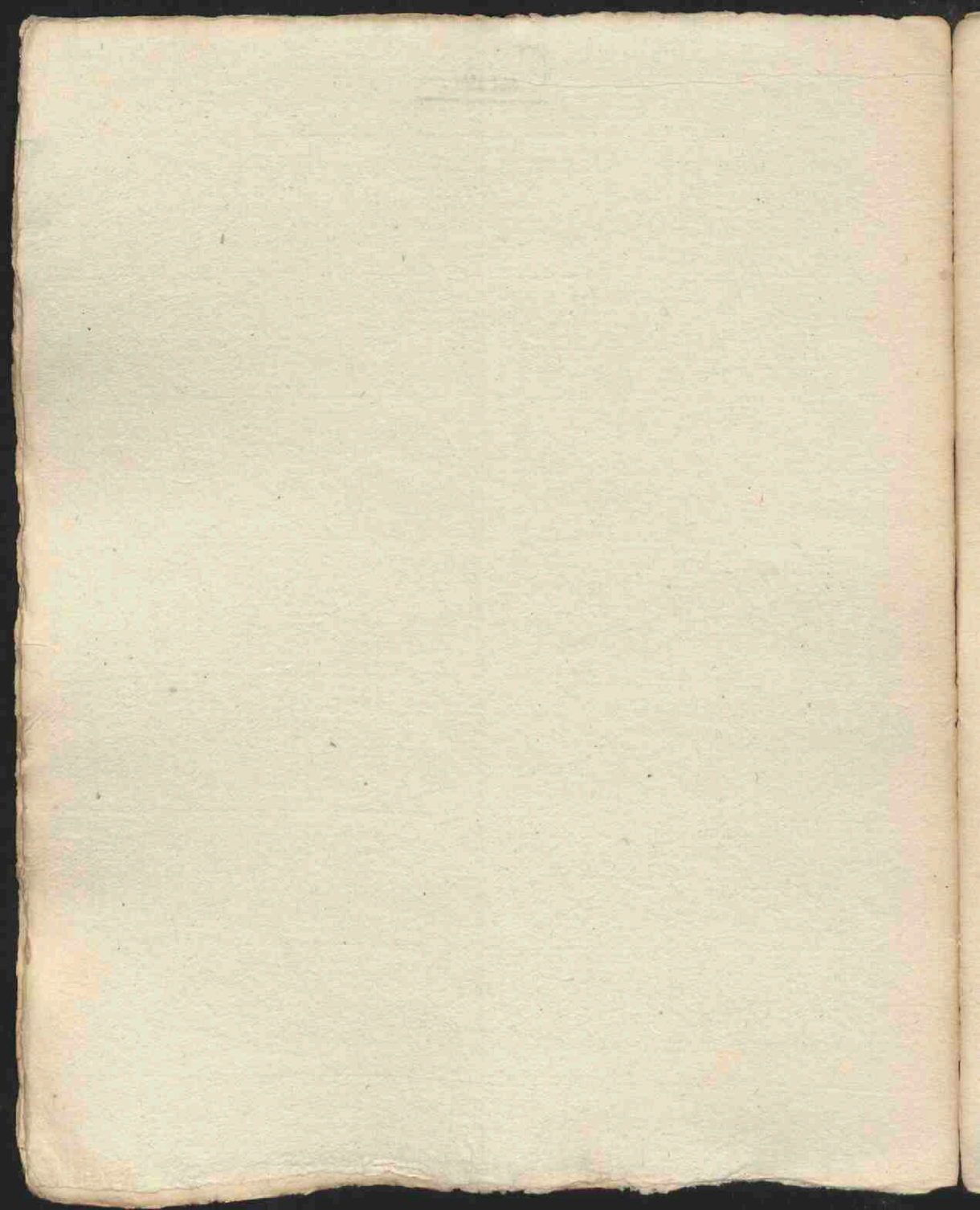

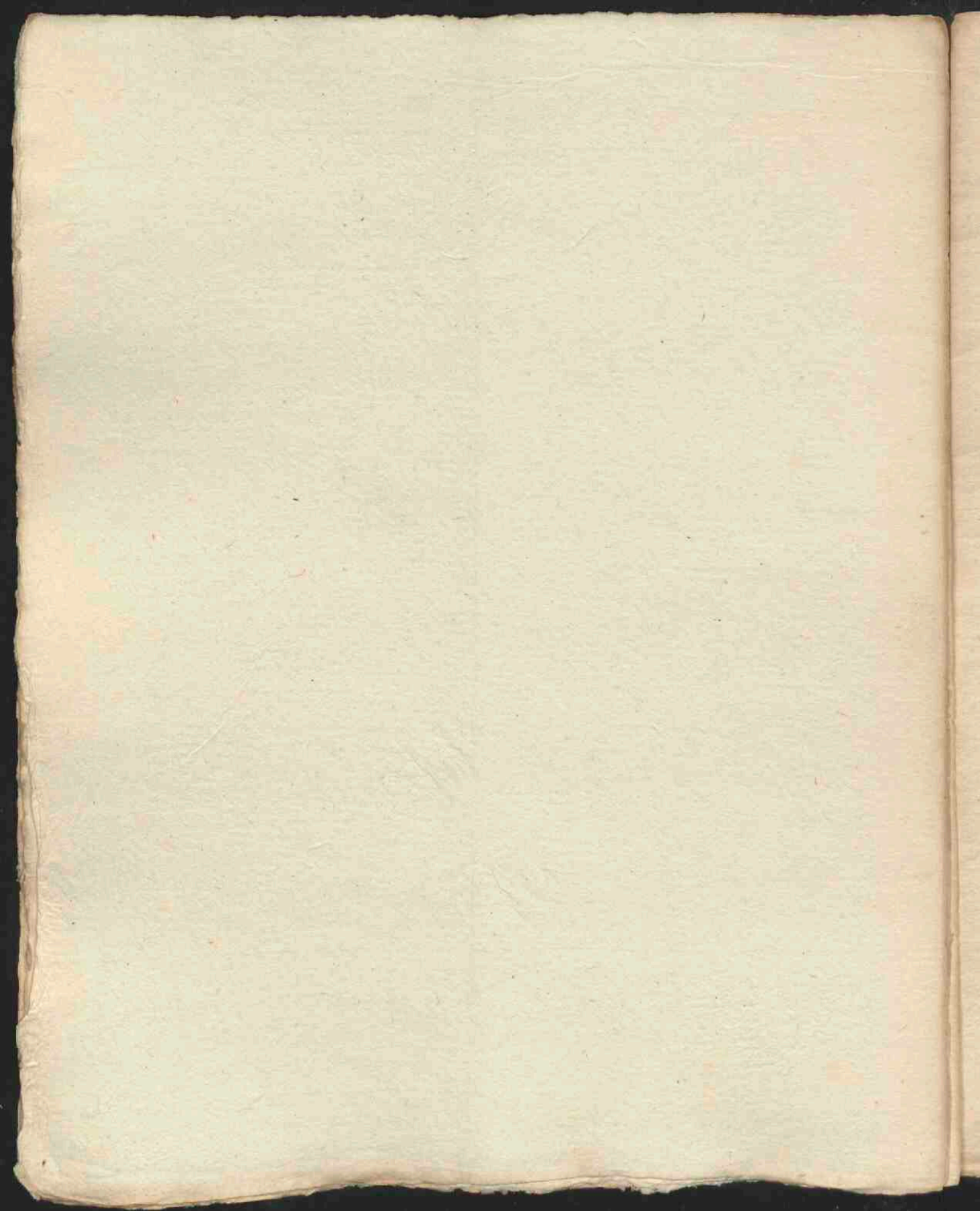
COLLUM.

130

καρδία, καρδιά.

Card.

кѣра, кѣре.

кѣра.

132

De corde. v.

Plin. xi, 37.

Celsus. iv, 1.

Coa.

Cor. καρδιά, καρδιά, . καρ, καρ, καρ.
SITUS Form. e. d. corp. 9.

Cor situm est in medio

133

prope quintam costam, id autem
intelligendum de cordis exteriori, sine
basi, et inferiori sua parte, et
nunc dicitur inclinatur triplici
modo, dorsum, anticum, et
sinistrorsum.

Cor.

MAGNITUDO.

Genel. 1. de part. corp. hum. viii.

Animalia timida magnam et habent
— Audacia parvum, timor
hic est a magnitudine cordis, quoniam
in eo vires dissipantur.

Plin. xi. 37. Bruta existimantur animalibus
quibus aurum regit

SUBSTANTIA.

Nulla caro aequè densa, firma & solida est,
atq; est Cordis, scilicet apud microne
ubi concurrunt omnium fibrarum rectarum

Constat n. cor triplicibus fibris,
rectis, transversis, obliquis.

Recta oblongum, transversa latum Cor
efficiunt. obliq; in statu suo reseruat.

Cor ñ esse musculum liquet, quoniam
innatum habet motum alium, musculorum
motus vis in voluntate nostra est. 2, musculi unum
habet motum, Cor triplicem: propter
quo fit ut & ex musculis varijs constare
quodam existimetur; sed falli eos hinc
constat, cum nunquam musculi sic inter se
miscantur, atq; hi variegati sunt. *vide*

Gal. III. anat. adm. O.

esse musculum existimavit
Celsus. 4. 1.

musculum appellavit Auctor libi de Cordi.
& eius corro firma robustaq; valit
distinctus motus subiacet possit.
propter triplices fibras.

Pericardium undiq[ue] cingit cor,
firmiter, a. infra adheret diaphrag-
mati.

περικαρδιον.

Humor ille qui est in περικαρδίου
hujus anosthorium, iussit et in
videntissim,

A. Lacerat. quo probet inesse
et humoris hunc videntibus ani-
malibus, adfert argumentum de
passione Christi, cui dicit Jo[ann]es
c. 19. v. 34. e vulnere lateri infixo
effluxisse sanguinem et aquam,
at quam frigide memo Janus n[on] videt
dixerat id[em] Jo[ann]es versu pedentis
mortu[us] san[cti] Christum ille vidente

Ad hoc humor is n[on] potuit fuisse
in περικαρδίου & cum ubi lacerum
fuisse summam pericardii hu-
mor sua na[ture] gravis haesisset in
inferiore parte. vel si fusa
fuisse pars infima, humor is
in partes vacuas thoracis effluxisset,
vel si per vulnus effluxisset,
quomodo tantillam aq[ua] diguosci
potuisset inter tantum sanguinis
flumen ab ho[mo]nis Ardoquior im-
p[er]tis.

Estq[ue] lentus et viscosus. Ad tantum
copiam, quantum coelestem caperet,
vel minus.

Regantur E. qui immutari cor hunc
agere existimant.

± Calv. in hunc loc. existimat ee aquam
in περικαρδίου, vel existimat illam
fuisse aquam, q[ua]e videri solet in congelato
sanguine, amisso rubore. negatq[ue] inesse
hunc fluxum miraculum.

Cor.

135

Egypti extimabant algeri Cor per
singulos annos in bovis, ad binas
duasque ponderis ad Quingagesimum
annum accedens, ab eo detrahi tan-
tum, et eo non vitio horem ultra
centessimam annum defectu cordis.
Plin. xi. 37.

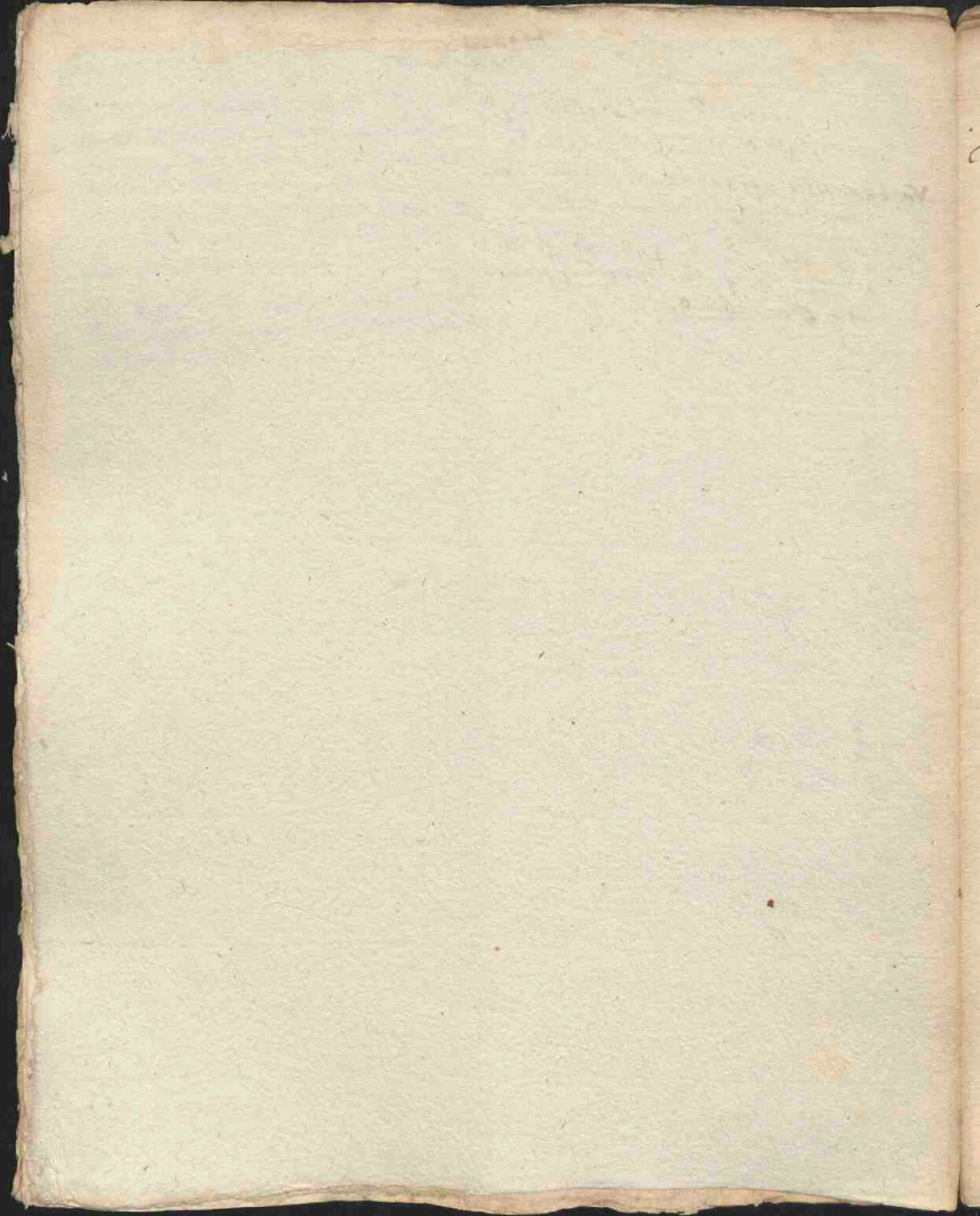
Quae Aegyptiorum opinio tolerabilis est,
si de calore innato, et viribus laedis
id intellexerint.

videtur Galeni multum dignitate
locum habere in utero mulierum.

Hominis propria est veri inquisitio atque
investigatio. Cic. 1. offic. p. 465. B.

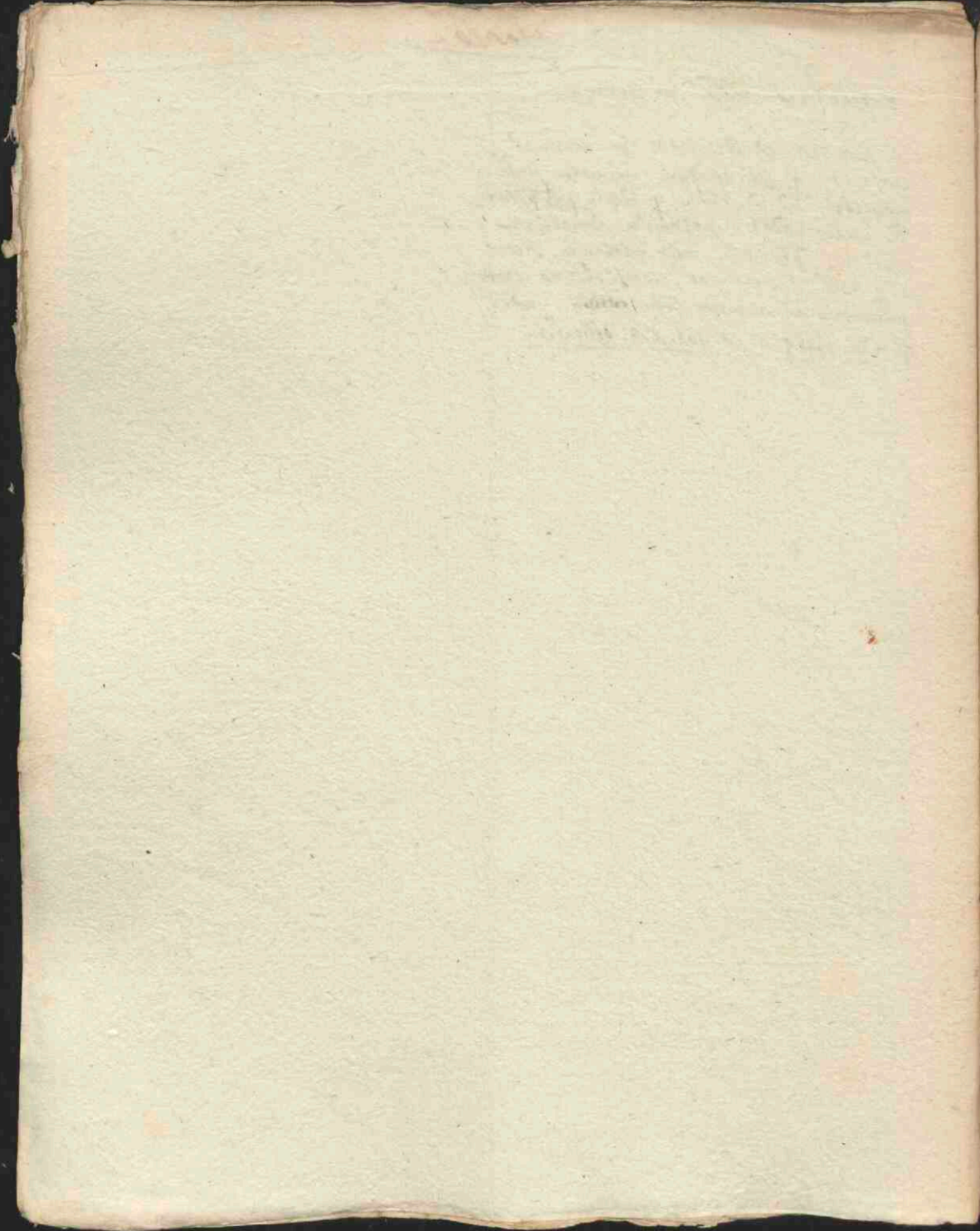
NATURE Hominis aptissimum est, verum, sim-
plex simpliciterque. ibid. l. c. & abb. B.

Unum hoc animal sentit, quod sit verum, quod sit
quod deceat, in factis diciturque quod sit mo-
dus - Ec. ibid. D.

DIFFERENTIA HOMO & BESTIAE.

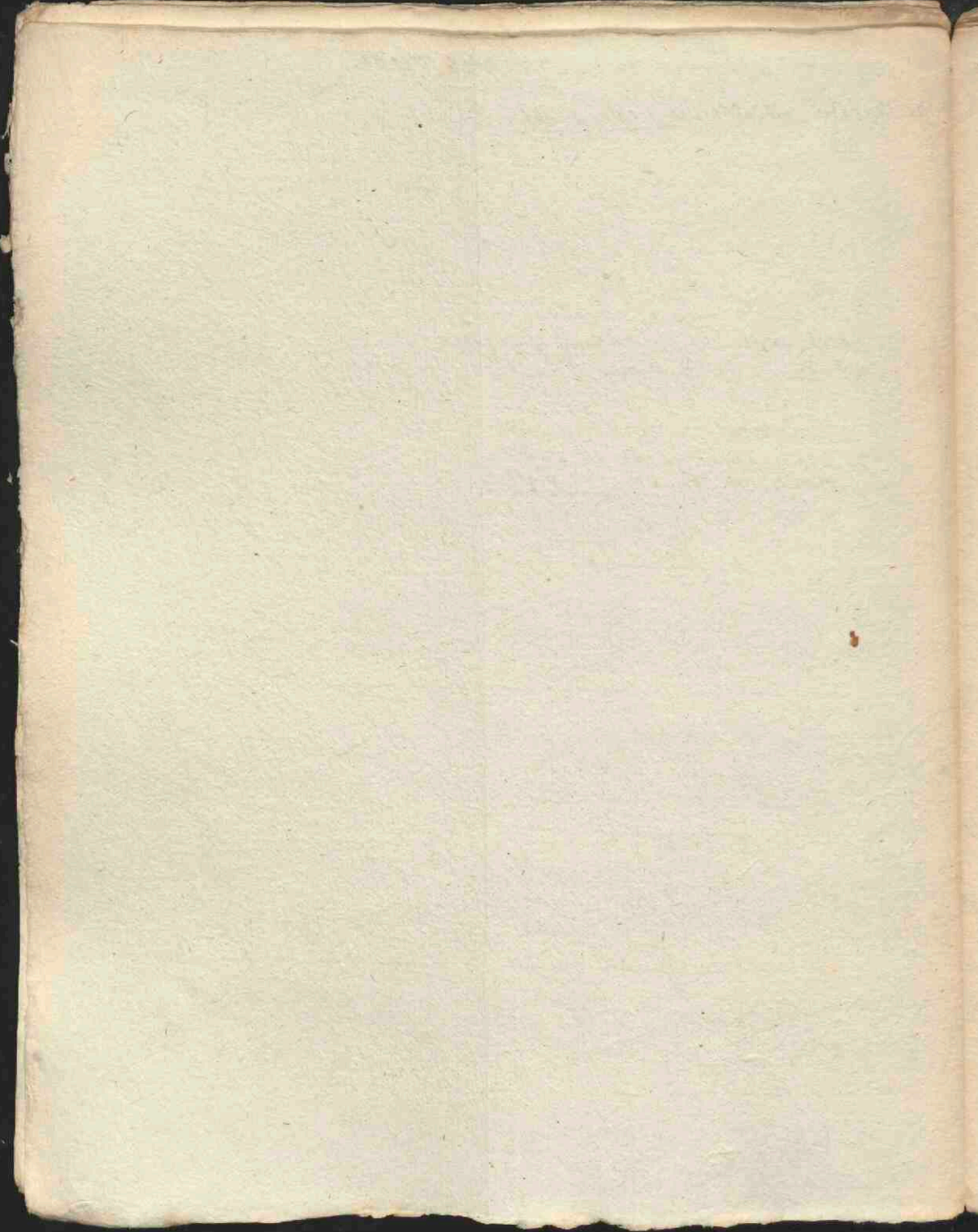
Inter HOMINEM & BESTIAM hoc maximè
 interat, qd hoc tantum, quantum sensu
 movetur, ad id solum, qd adest, qd p[re]sens
 e[st], accommodat, paritatem admodum
 sentiens p[re]teritum aut futurum. Homo
 .a. qd ratio e[st] participans, consequentia et unit
 principia e[st] rerum causas co[n]sidit, etc.
 ¶ Cic. p. 469. q. & 465. A. B. offic. l. 1.

De Honesto videndis Cic. 1. offic. p. 465. &
466.

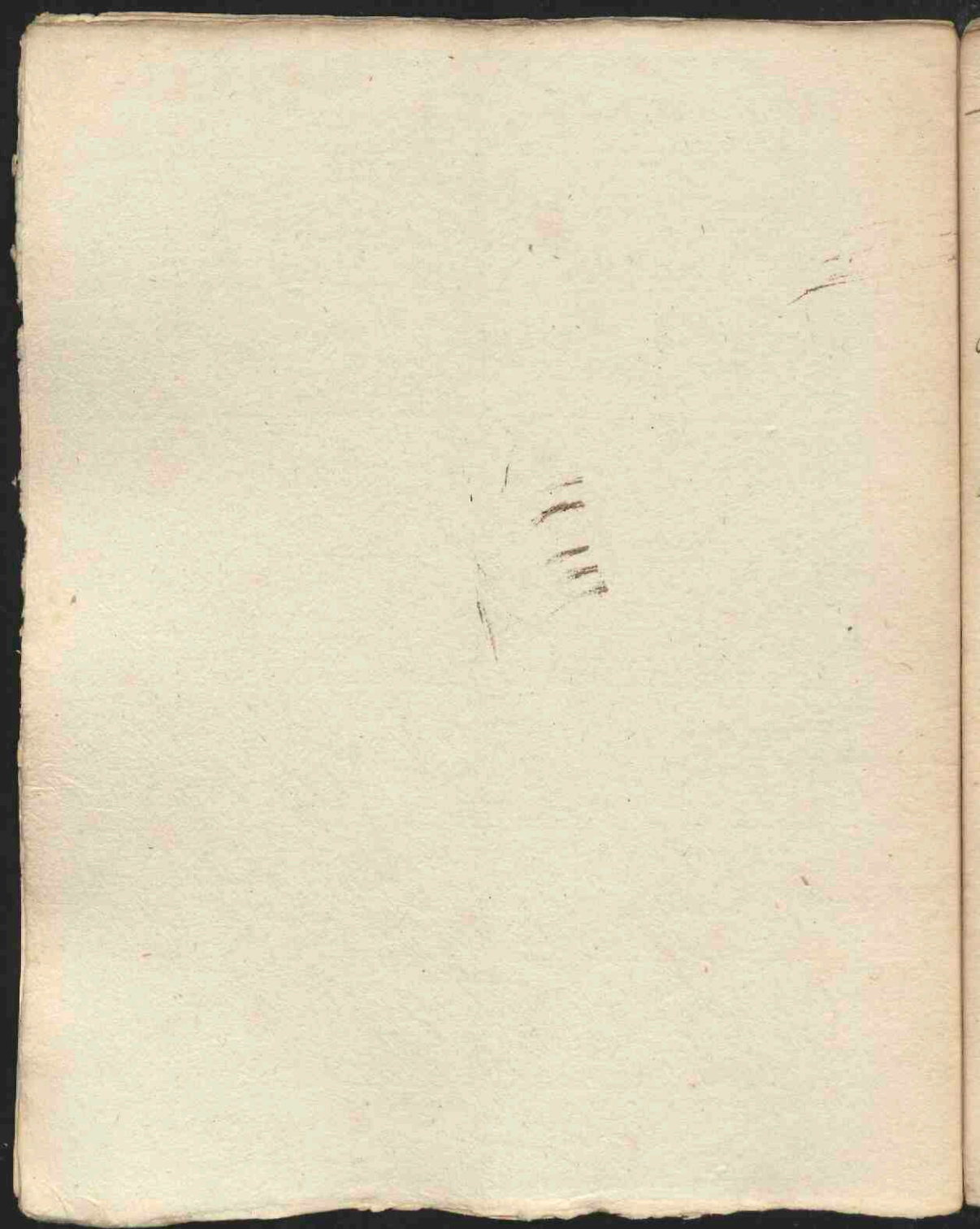
Formam quidem & faciem honesti videmus:
¶ si oculis contact, mirabiles a-
more excitant sapientia. Cic. offic. p.
465. F. ubi & Divisione honesti.

Omnis cogitatio aut in consilijs capiendis
de rebus honestis, aut in studijs
scientiarum versat. Cic. offic. p. 466. E.

TAURUS duosortos in publicis locis atq; mē-
 moribus. PATREM jura cum filiorum
 & magistratum obtinet, potestatis col-
 lata, intergritas pūtilium & comitatus.
 Et vero in domestica ac inter filium
 magistratum et patrem privatim ho-
 nores publicos cessant, naturalesq; & ge-
 minios exoriri. — Agell. l. 2. c. 2.

Q. FABIVS MAX. Consul patrem Favivm* pro-
 consulē equo sibi obviam factum,
 de equo descendere jussit: Fabivm impio
 parat, fidivmq; collaudat, cum impium
 & populi esset, retineret.† Agell. l. 2. c. 2.
 Val. Max. 2. 2. Liv. 22. Cic. in Senect.

LACEDÆMONI ex lycvegi legibus majorem sumo-
 rum tūm vctūm majori etati tribuebant.
 Agell. l. 2. c. 15. Hos scēti

ROMANI antiquissimi in aetate habebant, ut ma-
 jores natū a minoribus colebant ad
 dūm propo et parentum vicem. A
 convivio quoq; seniores a minoribus
 domum ad dūcebantur. At postquam
 solibus ipsis necessaria visa ē, ad pro-
 lem populi frequentandam pmissi, atq;
 invitam entis, tūm antelati qūsdam
 in vobis q; uxorem qq; liberos habebant,
 senioribus neq; liberos, neq; uxores ha-
 bebantibus: quare inter Coss. priori fas-
 ces sumendi potestas fit, nō q; plures
 aēnos sūt, sed pūtilis liberos aut iam
 sūt, aut bello omisit; par tū si
 utriq; numerus liberos sit; tūm
 maritus, aut q; in numero maritorum
 ē pfortur; sed si et sac quoq; dig-
 nitato pares sint, tūm q; major na-
 tā ē, prior fasces sumit. Id
 sis, & lego Julia. Agell. l. 2. c. 15.

* Verrucosum, Chari Favivm.

† Val. Max. 2. 2. id in legatione patris
 Fabij ad filium consulē Cūesiam
 accidisse — etc. additq; sac, quod
 publica instituta privatā pietate
 potiora dūceret.

Val. Max. l. 2. c. 2.

Romani ceteros id maxima diligentia
 obtinere, ne qd se inter con-
 sulem et proximum hitorum,
 quamvis officij ea una procederet,
 interponeret; excepto filio priore.

Q. Fabius Maximus Rullianus quibus
 cos. extrema senectute invitatus
 a filio cos. ut inter se et hitorum
 res procederet, ne hostium
 Comitium turba (ad quorum
 colloquium descendebant) et hitorum
 actus id facere noluit.

A. V. ccc. lxvii.

Val. Max. 2. 2.

1871

The first of the year was a very
 cold one, and the snow lay
 on the ground for several
 weeks. The crops were
 all killed, and the
 people were very
 distressed.

The second of the year was
 a very warm one, and the
 snow melted very early.

HOROR.

Quid. erat. ad stud. Leid.

veteris Romani, Juv. sat.

Credabant hoc grande nefas, et morte piandum,
Si juvenis vetulo non assuetus erat, et si
Barbato cuiusvis puer, licet ipse videret
Plura domi farra, et majores glandis aceruos,
Tam venerabile erat peccare quattuor annis.

Juv. sat. viii. Miserum est aliorum incumbere famae,
Ne collapsa evant subditiis aetata columnis.

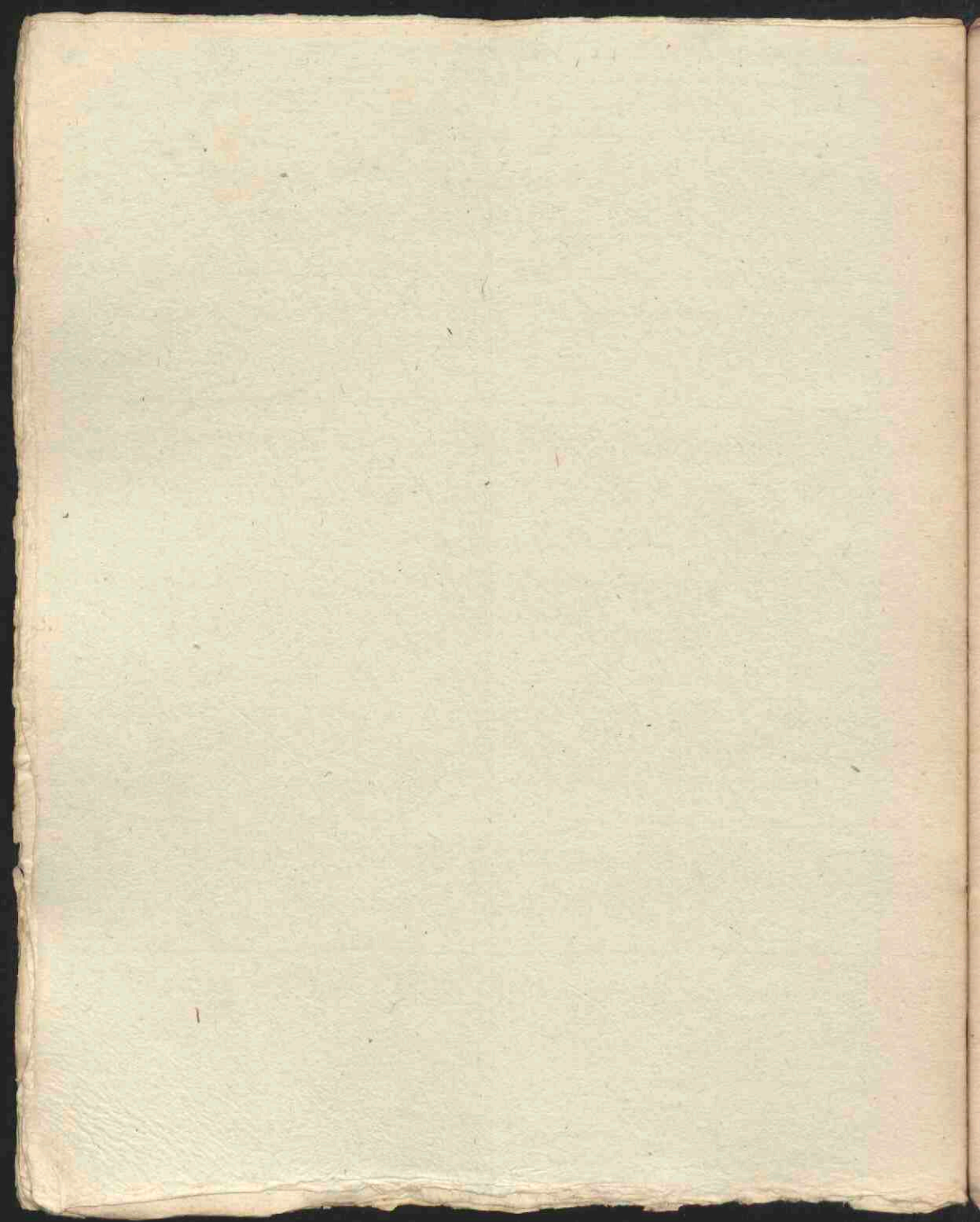
χρὴ δὲ πάντων ἐξέρχεται ἀναυδοῦσαι τὸν
ἐχθρὸν. — Oportet quolibet agendo
labefactare aduersarium. — Pyndar.
ists. od. 3. ἐπο γ

(1800)

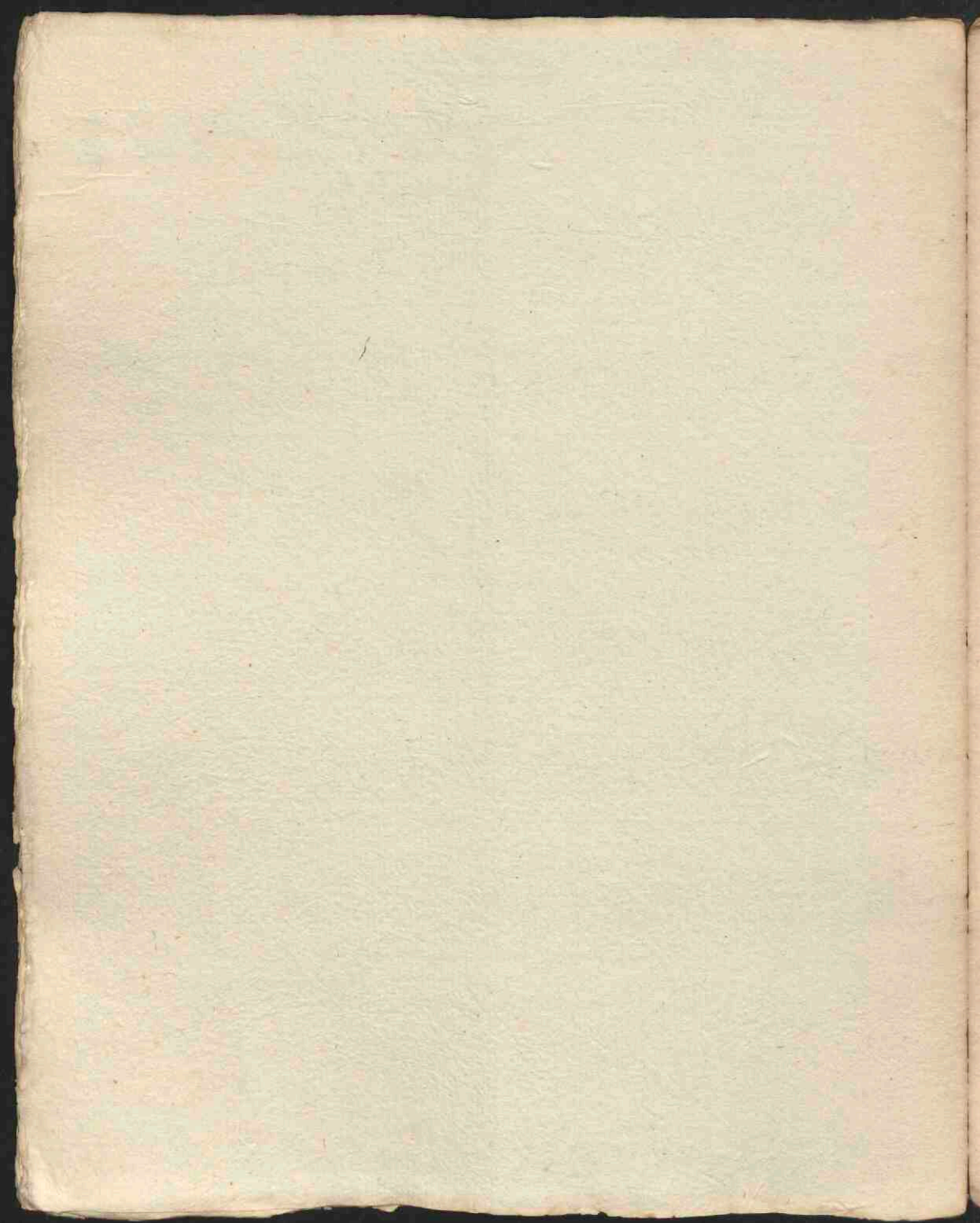
For the year ending
the 31st of December
1800

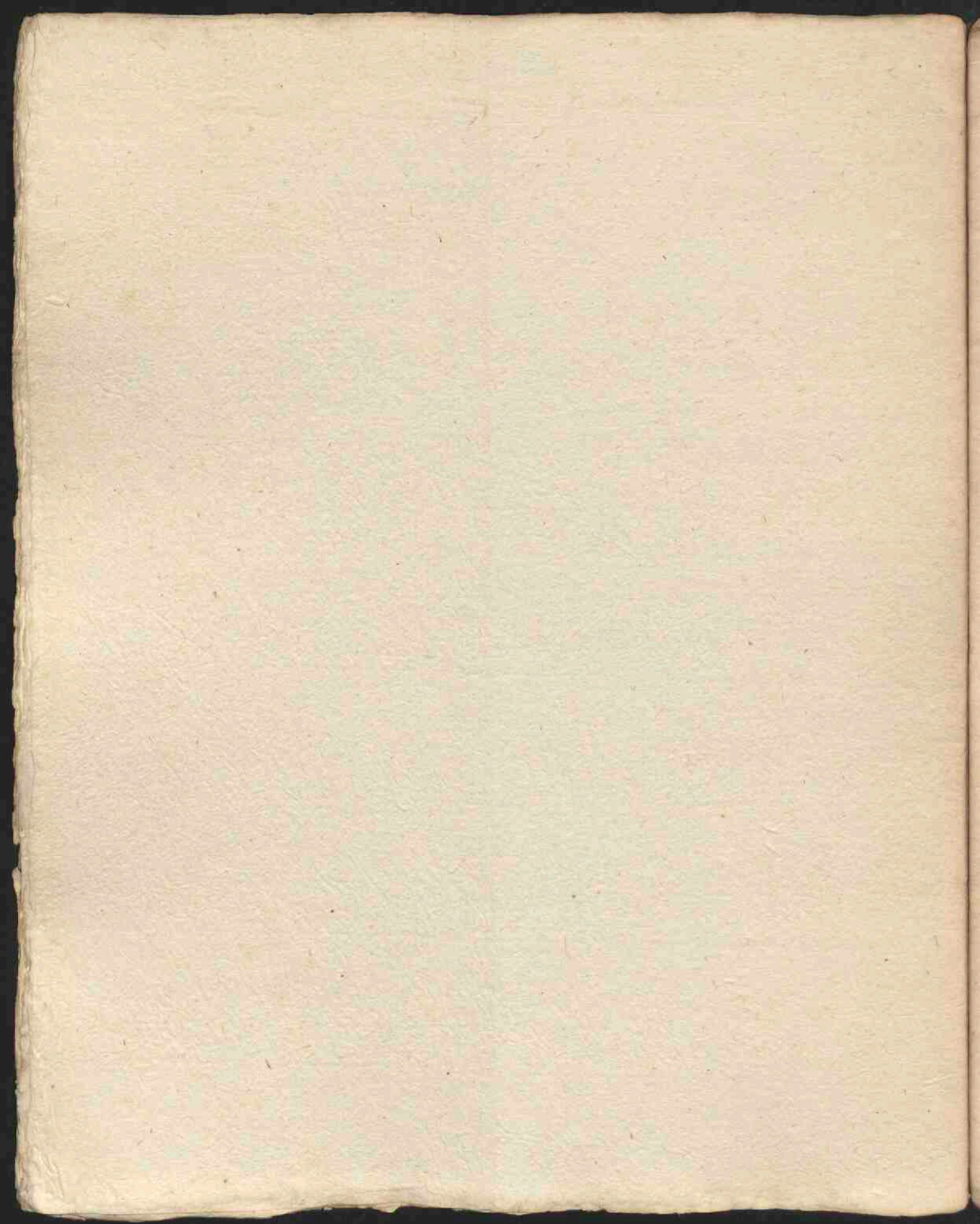

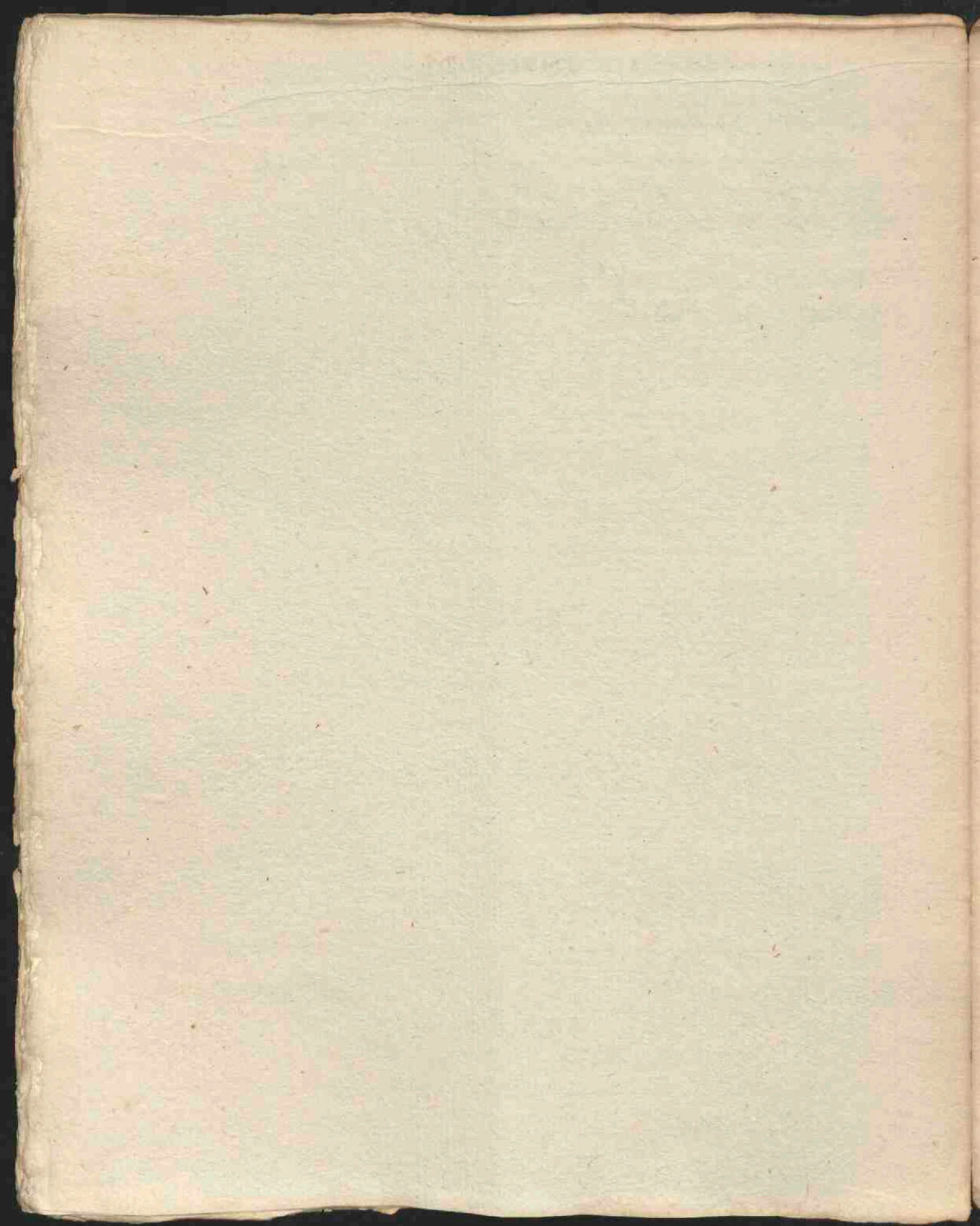

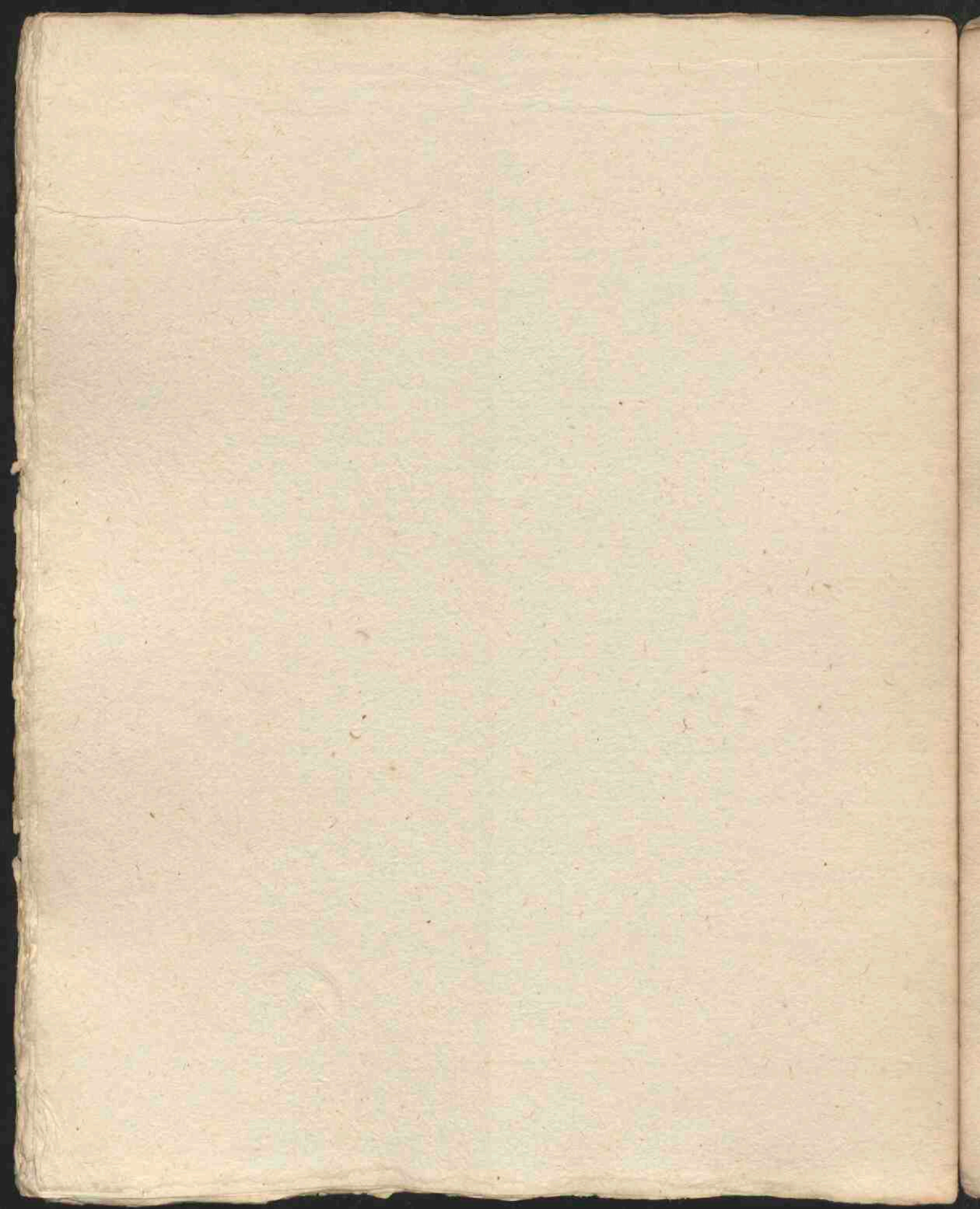
Ille qui parere non didicit, imperari
acerte nescit. atq; sine
necesse est futurum principem sub-
ditum esse, vel fuisse. Arist. 7. polit.

PITTACUS mityliacus ingt -
αῑν̄ ἀ̄ξ̄ῡ, π̄εῑρ̄ ἀ̄ξ̄ῡσαῑ.

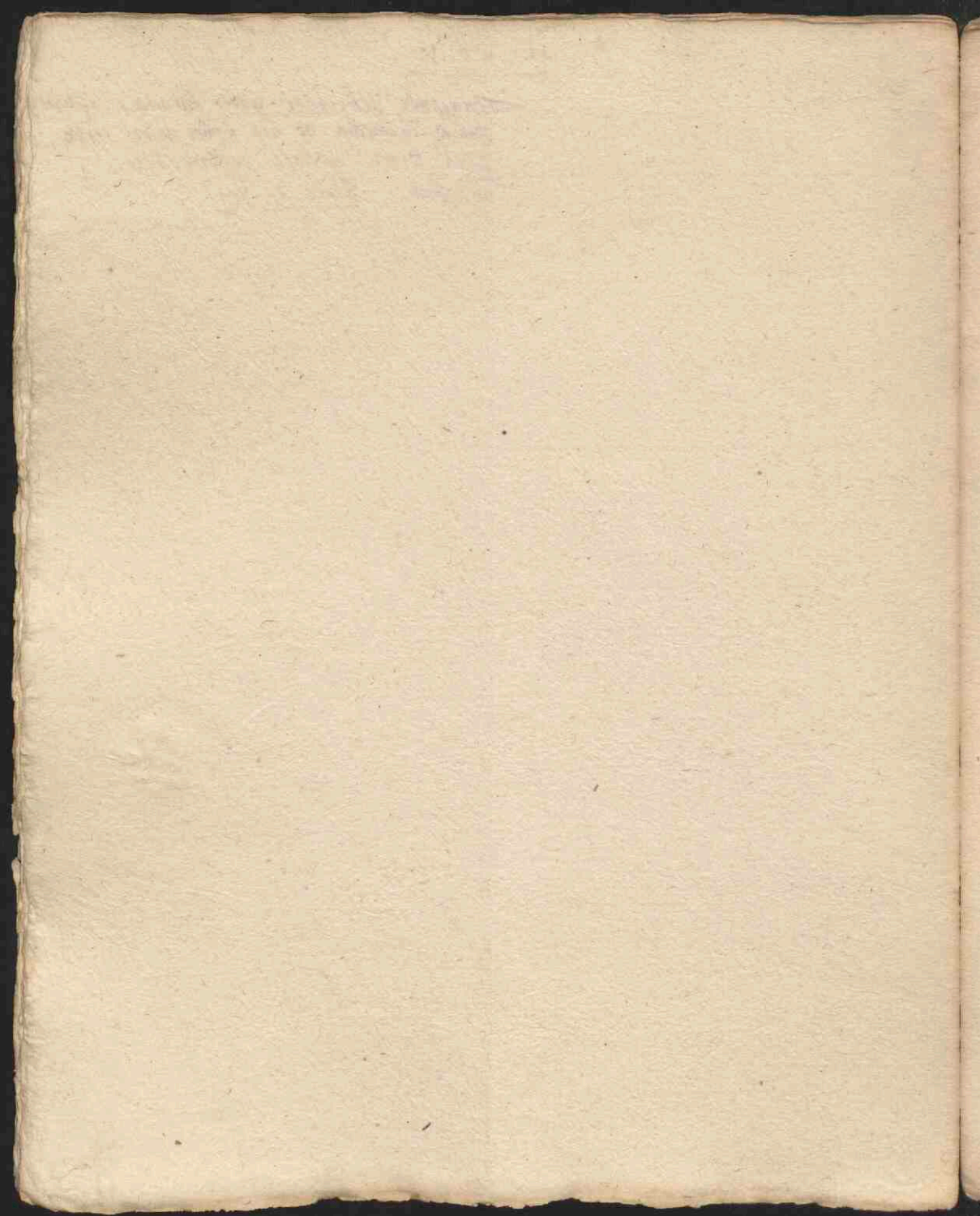

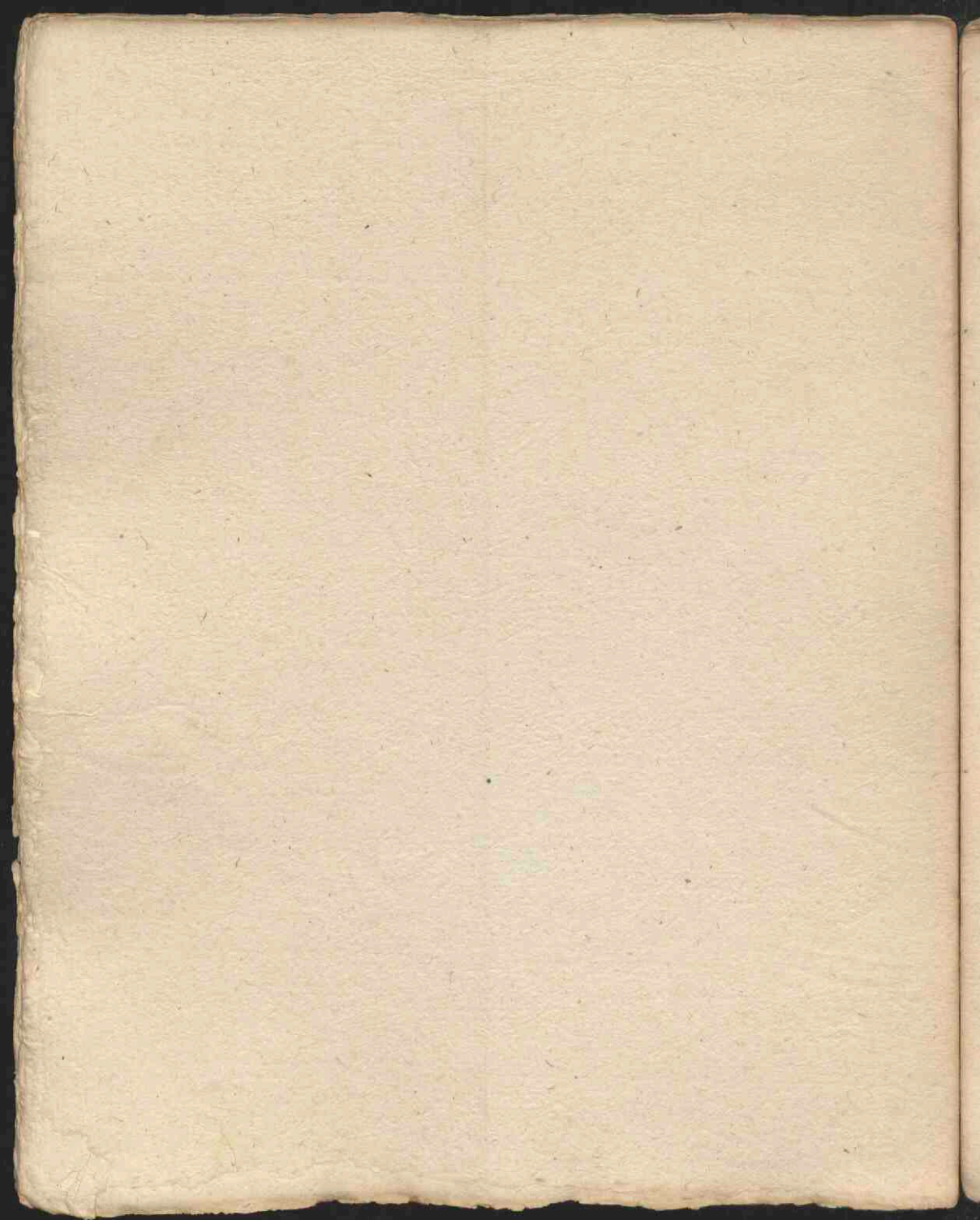

Timagenes felicitati urbis inimicus, agebat
Romae incendia ob hoc nimis dolere esse,
quod sciret meliora resurrectione, I
arrescent. Sente. ep. 91.

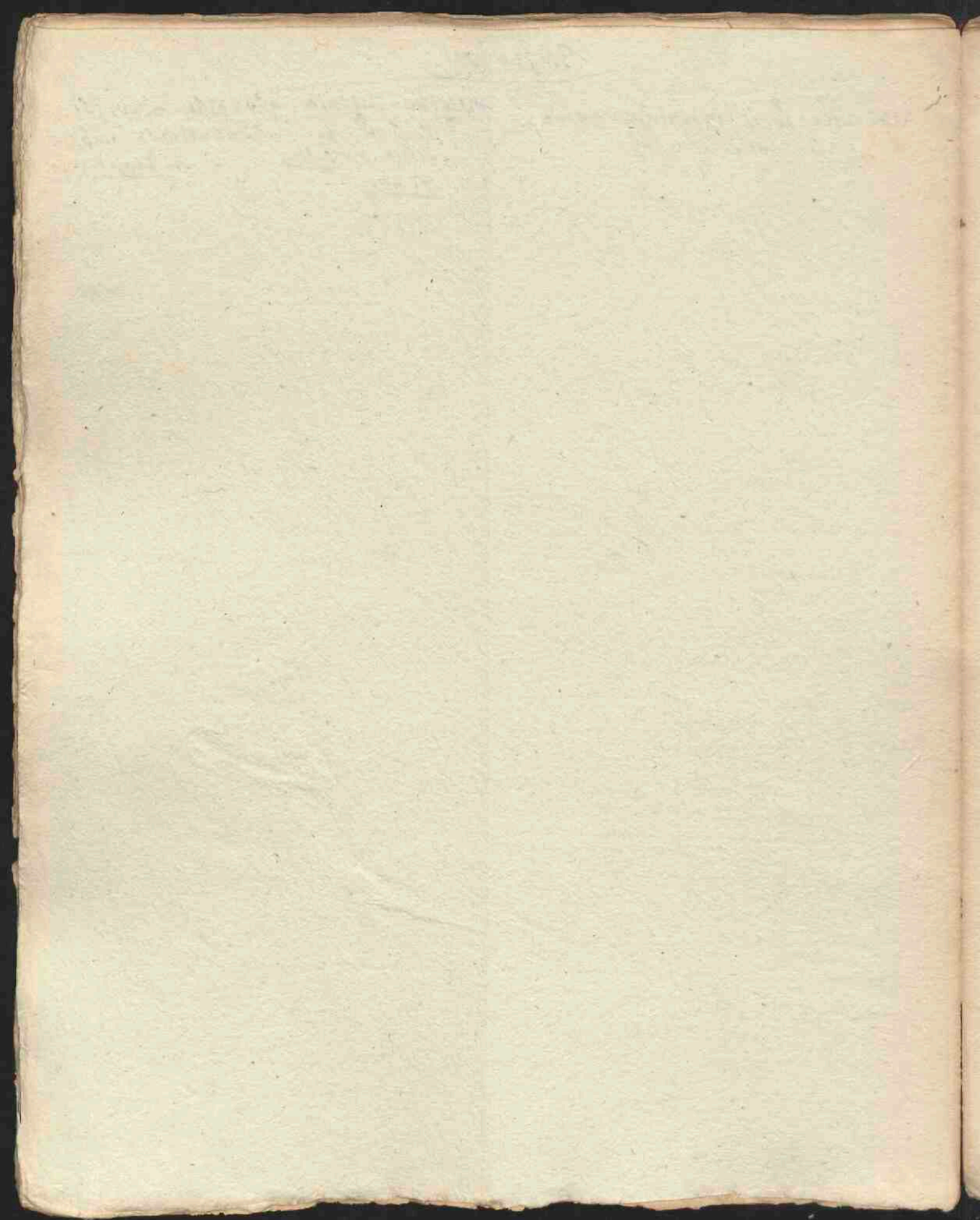

Ubi intenderis ingenium, valet.

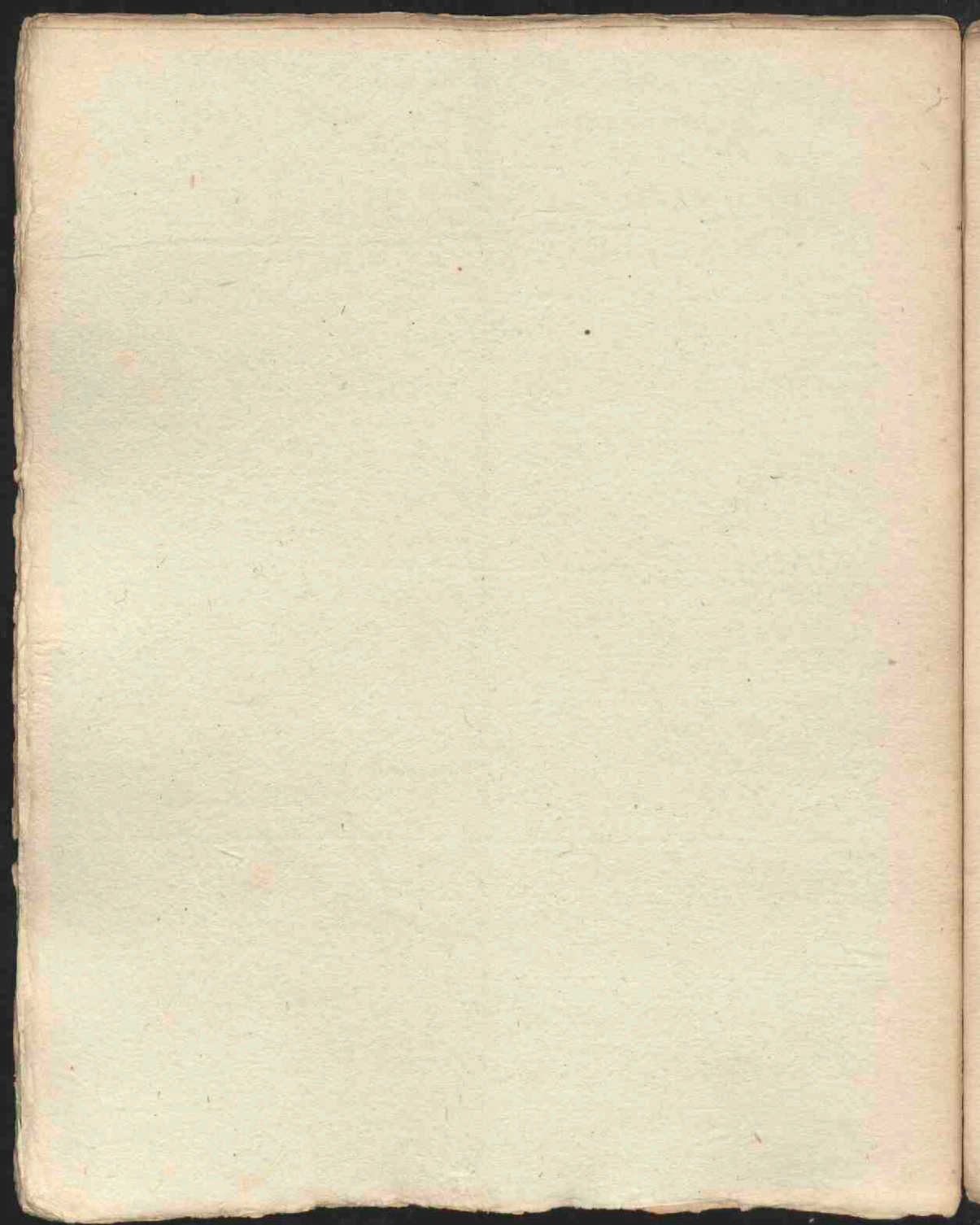
Sallust. Catal. Orat. Cas.

Vigeta ingenia quo plus recessus
sunt, hoc vehementiores impetus
edunt. Valer. v. Lips. cont. 1.
ep. 46.

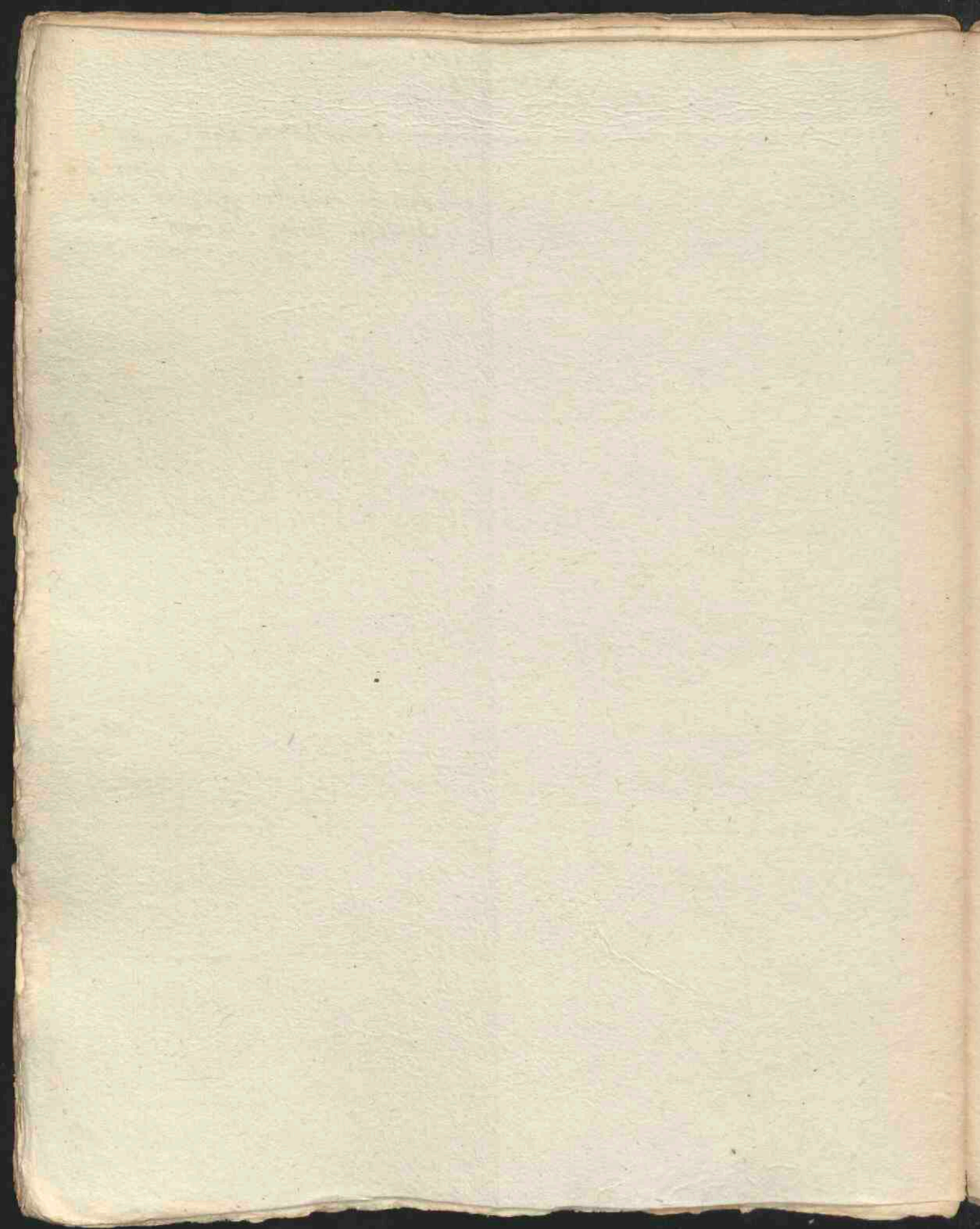

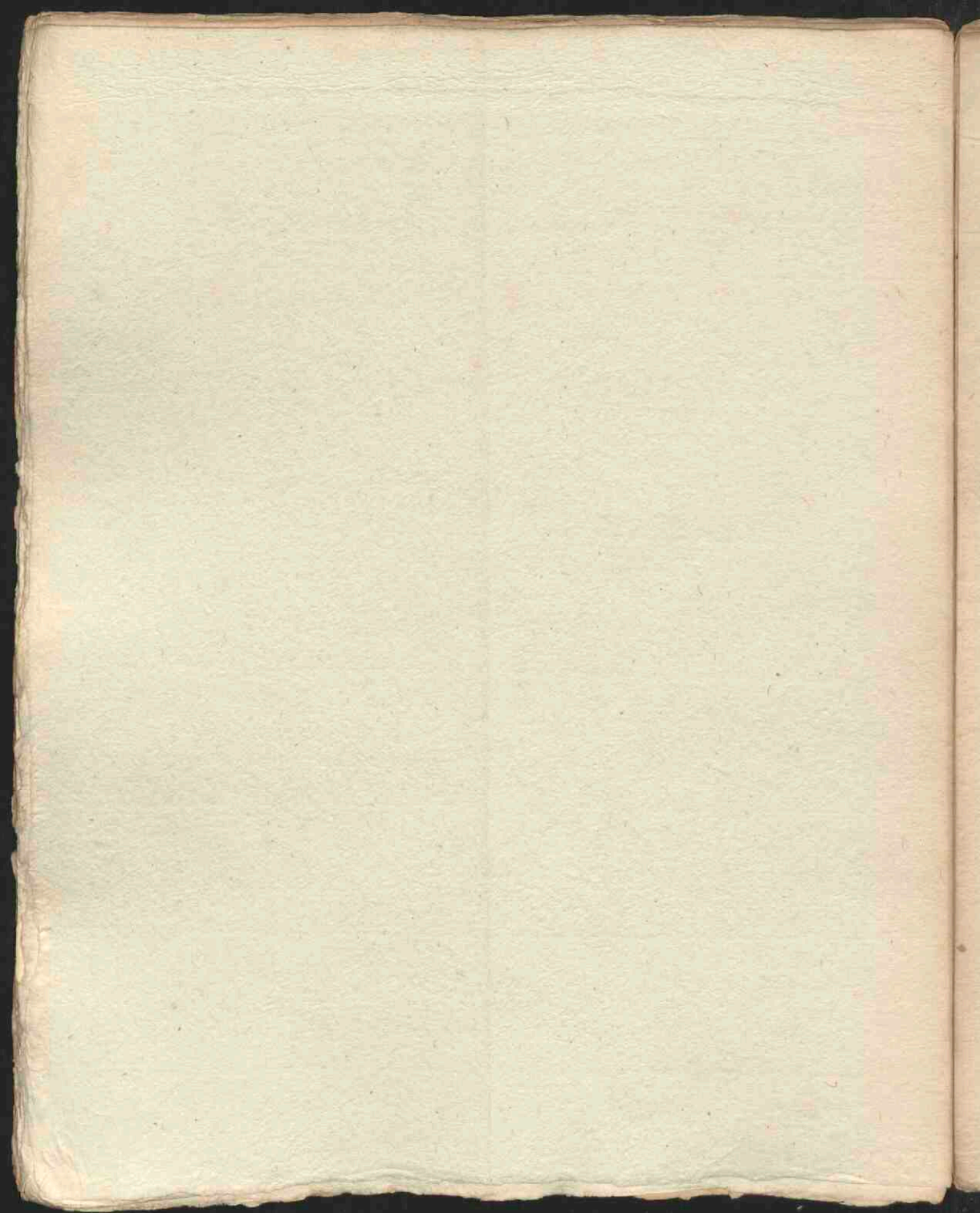

Seneca de Vita beati .cap. xx.

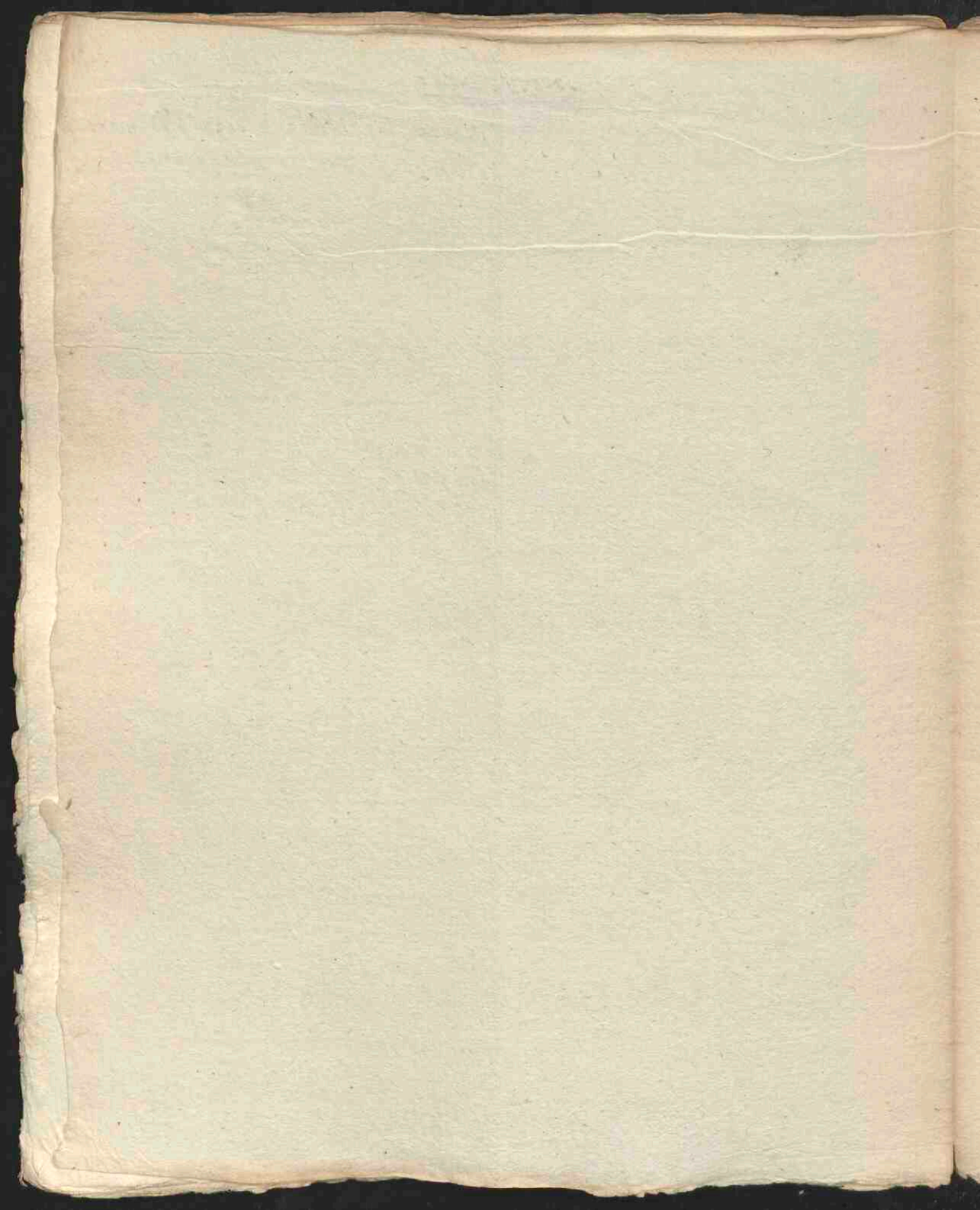
Ego amicis speciosus, inimicis mitis &
facilis; exorabor antequam ruger,
honestis verbis occurrere.

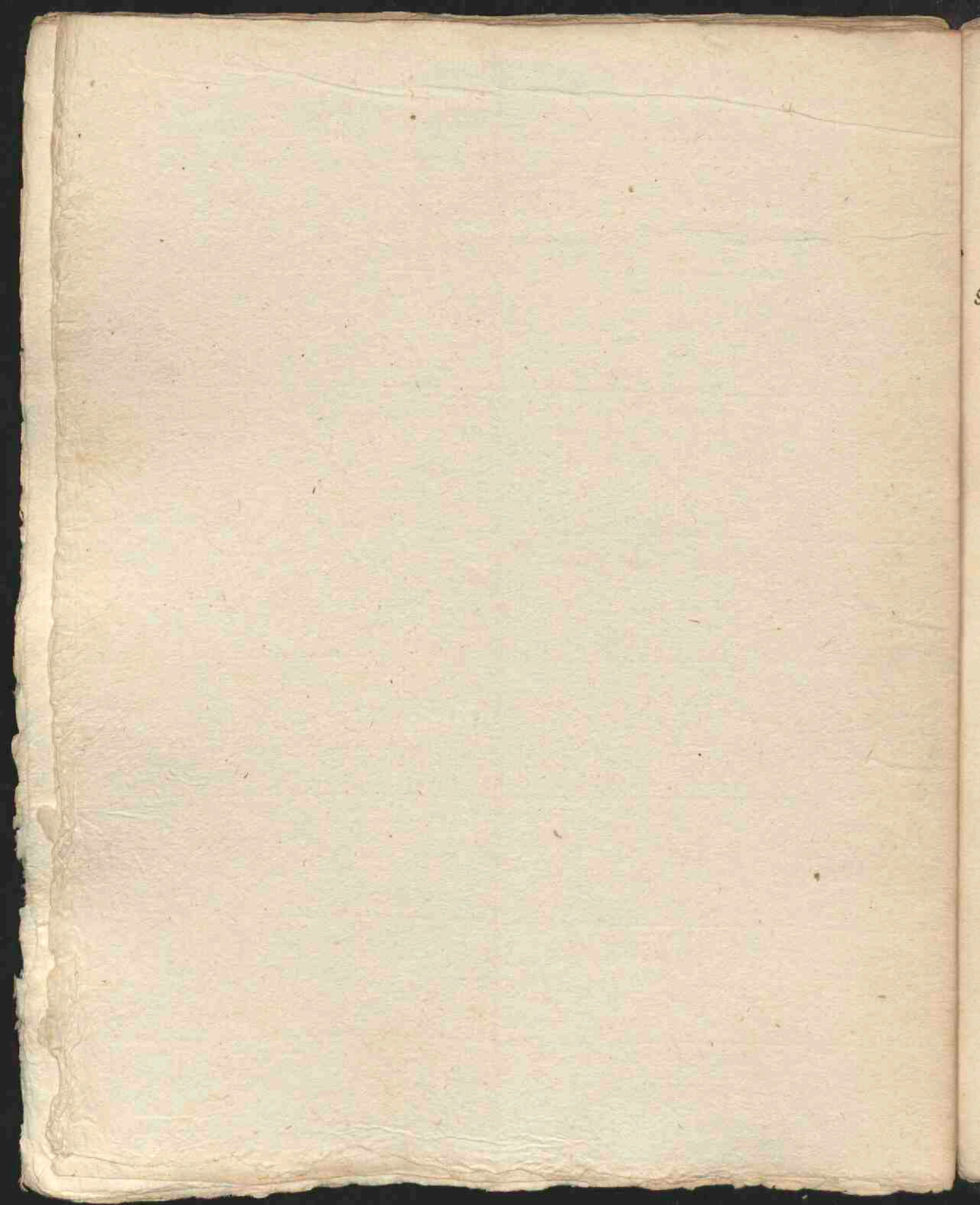

Vetera instituta coramptis moeibus
indubio sunt. salut. erat. u. ad. ali.

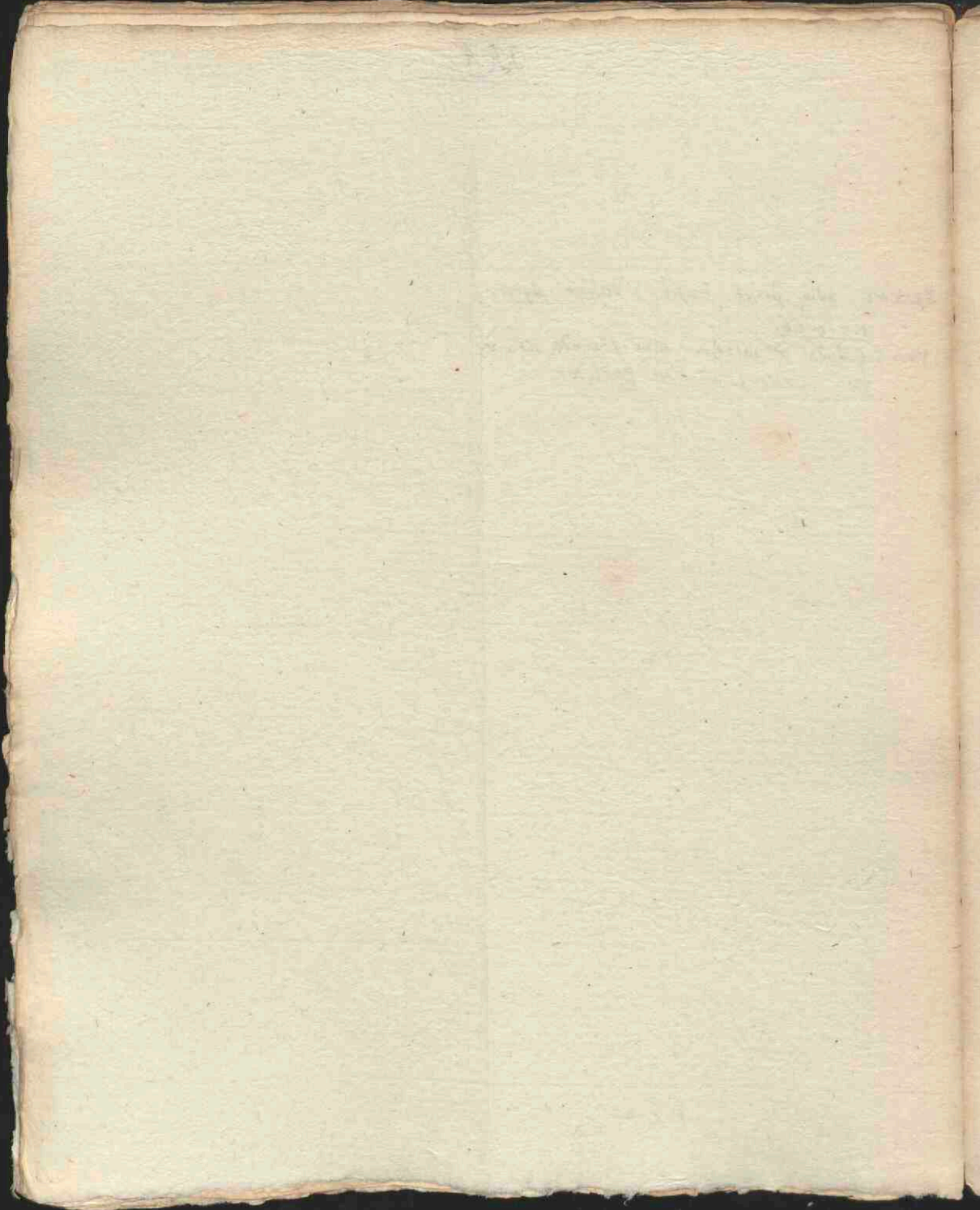

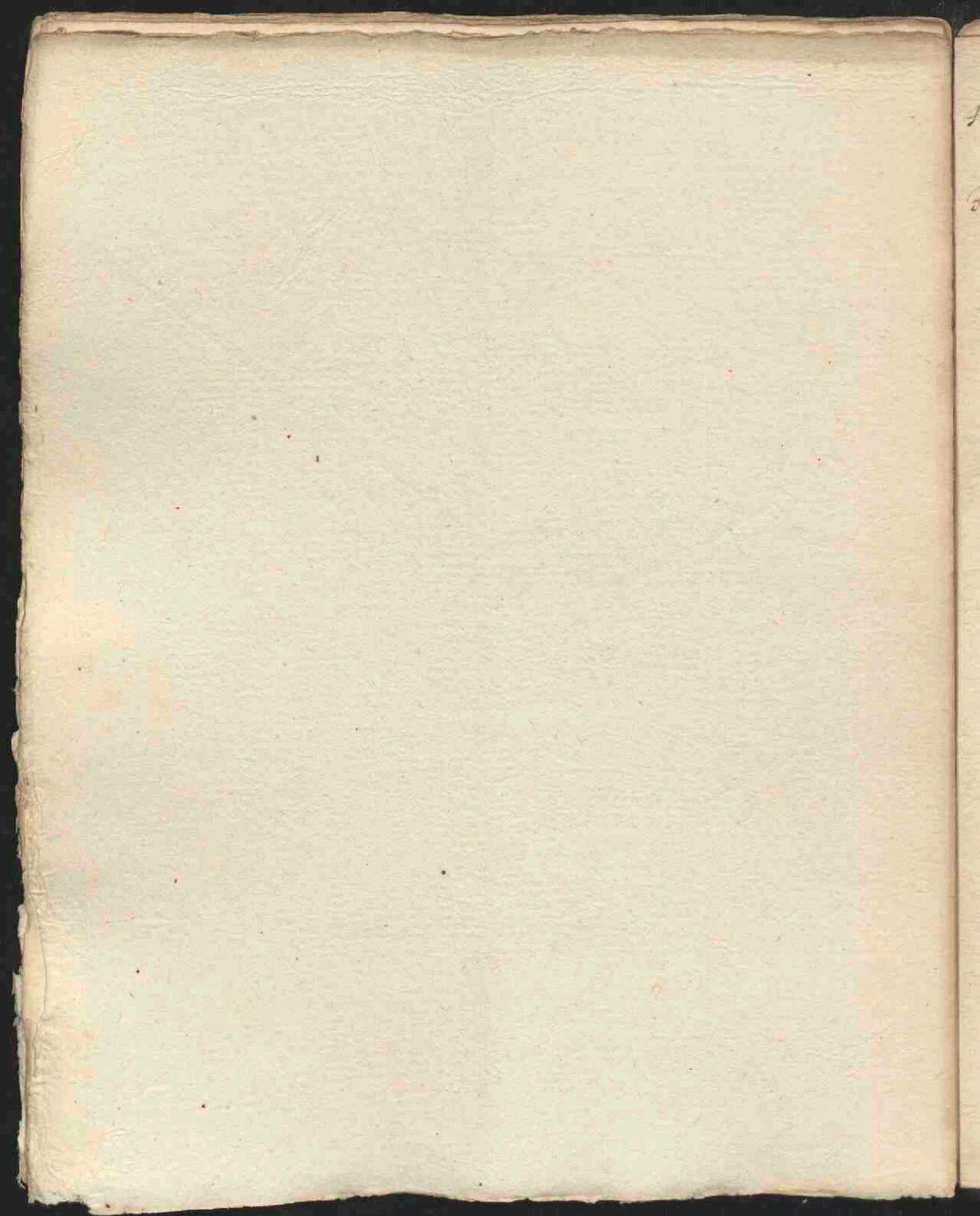
SAPIENS nãm. posset irasci ; disceit Agell.

(.i.c. 26.)

Vxor iracunda & morosa nãm ferenda sit, v.
tit. Conjug. & tit. PATIENT.

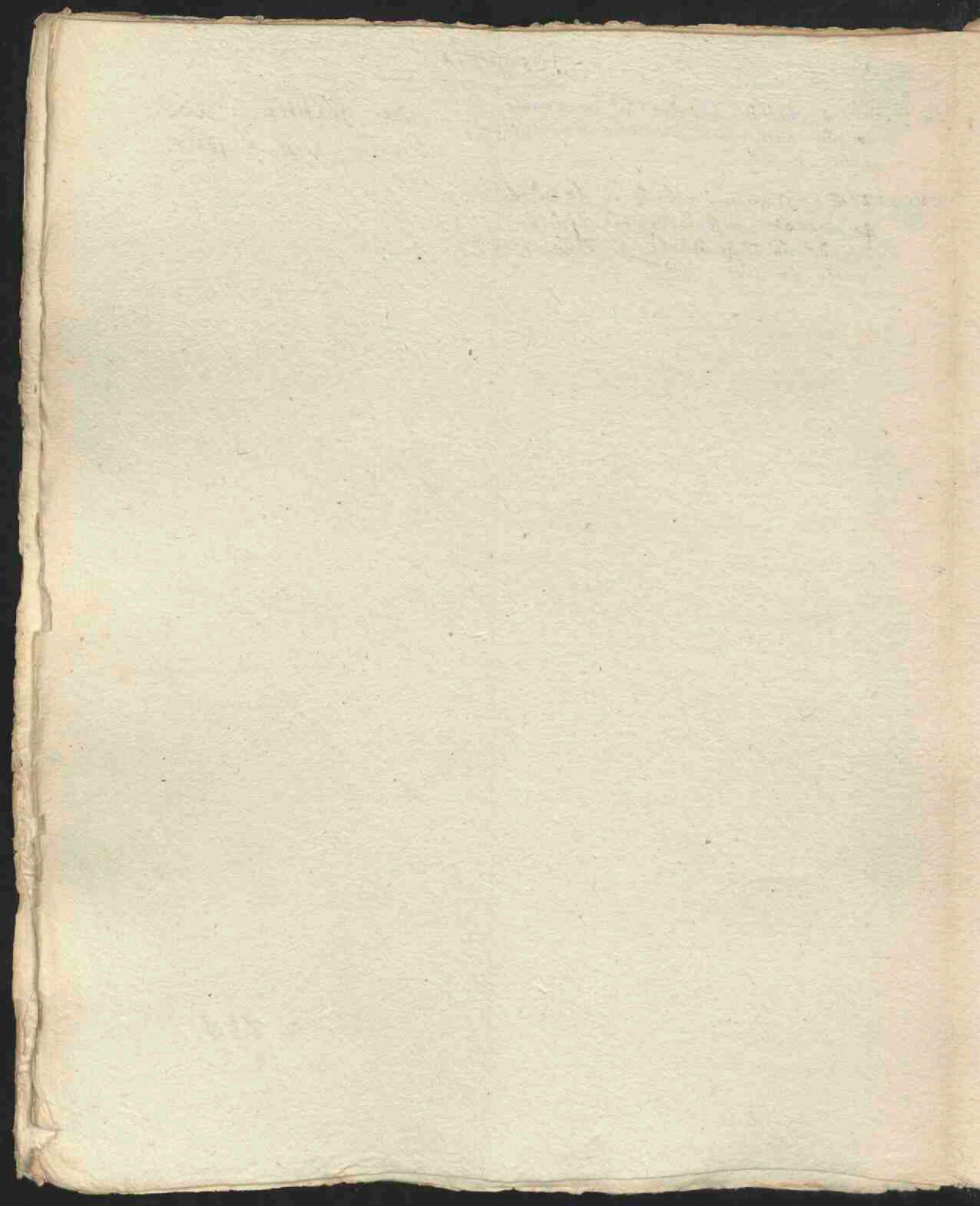

In JUSTITIA virtutis splendor & maximus,
 ex qua viri boni nominantur. Cic.
10th. p. 466. F.

De JUSTITIA. vid.
Ciceron. 1. off. p. 466. F.

JUSTITIA primam vim d, ut ne cui
 qd noceat, nisi laeserit injuria:
 deinde ut cogit utatur p. cogit, pri-
 vatis ut suis. ibid.

JUSTITIA.

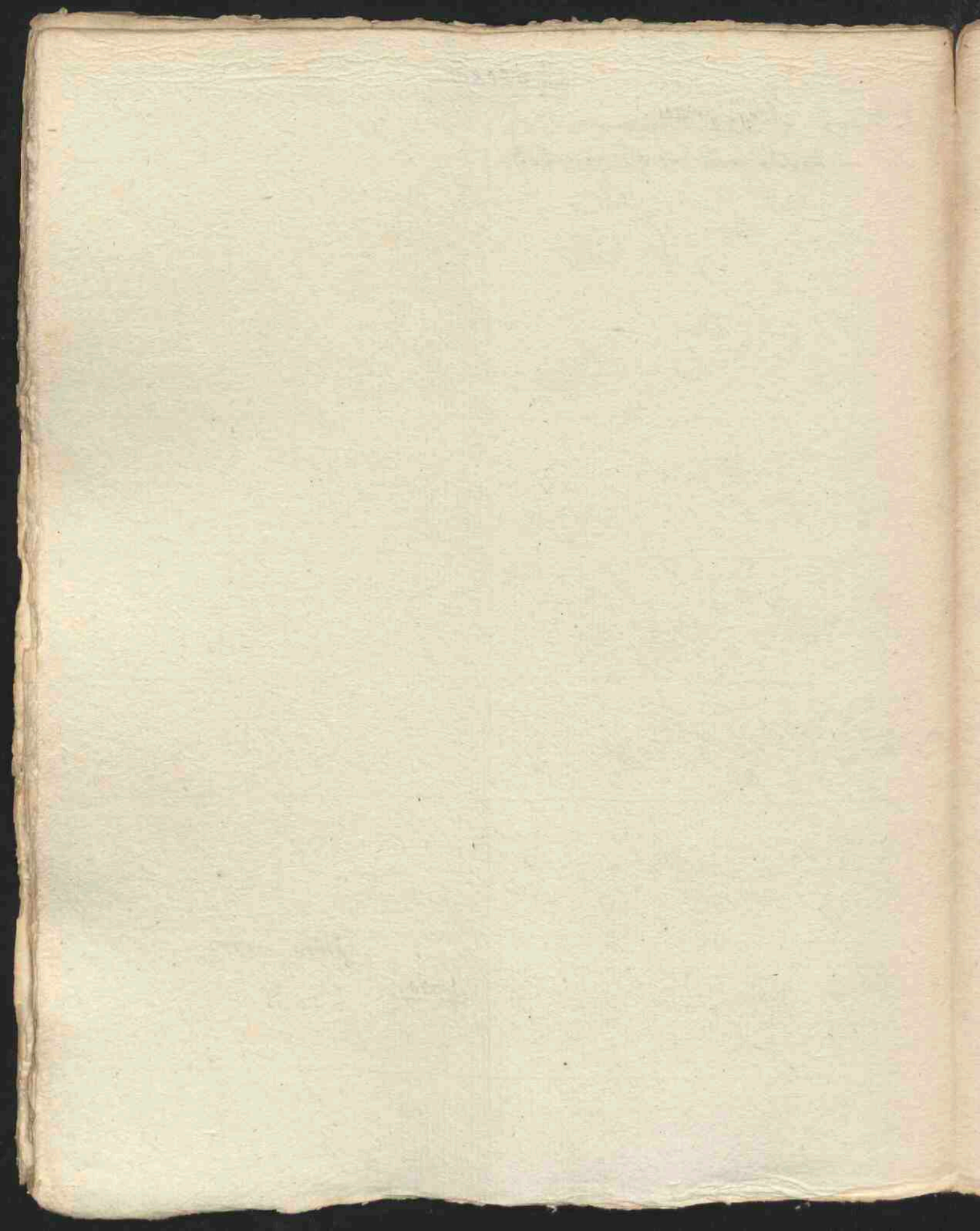
Quid testes querimoniae &   Horat. III ad. 29.
Si non supplicio culpa recidit?

Abag. graecor.

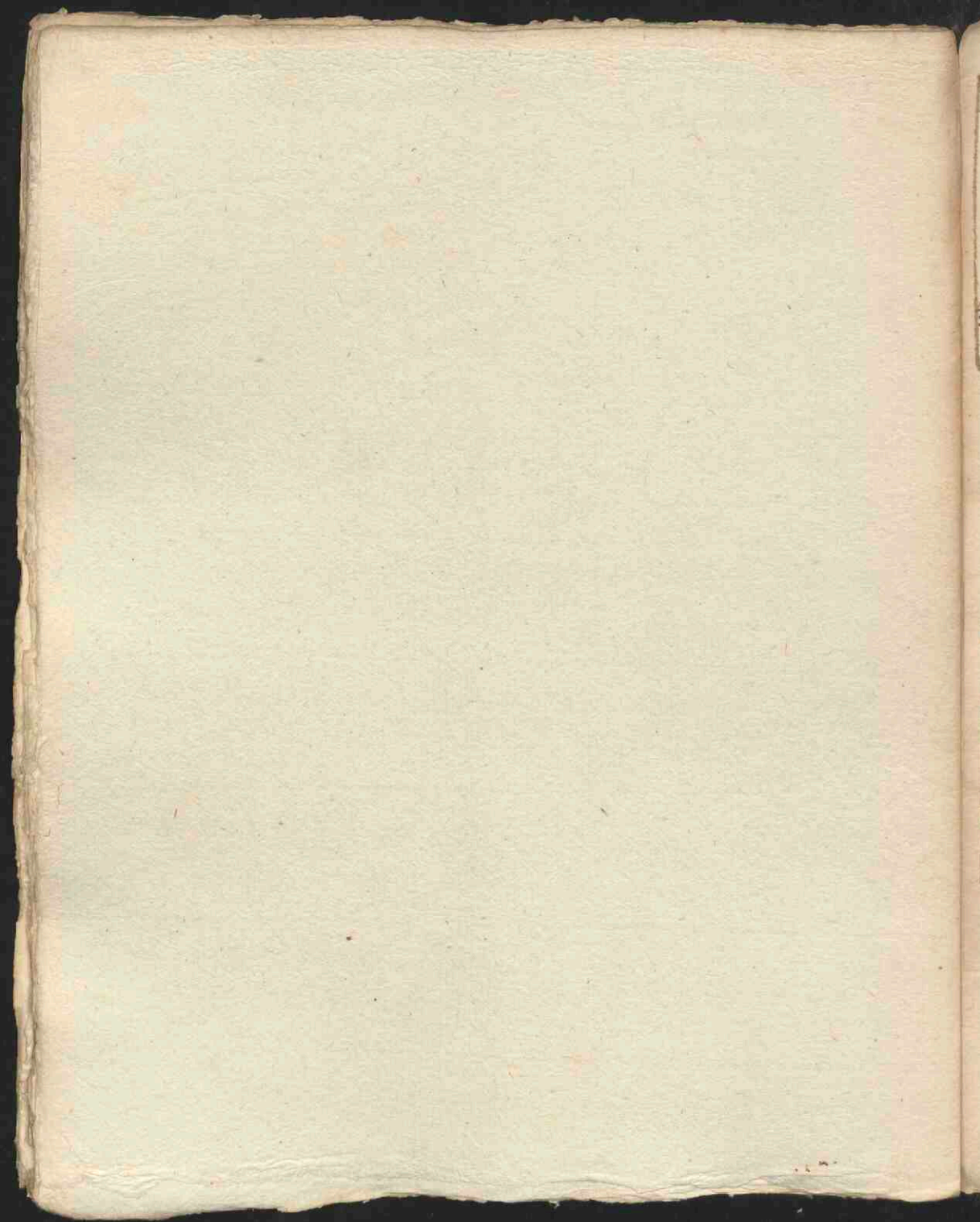
Οδοι τ' ἀγαθὰ τοῖς πόνοισι παρέργη.

plura Tit.

ACTIO.

Eunomia apud Plaut. aul. 2. 1. 4.

— Haud falsa sunt nos odiosas Sabina:
nam multum lingua cōs merito dēs Sabinae.
Nōc multos p̄cto n̄ptam illam esse
Hodie dicunt mulieres illo in seculo.

Abid. optima nulla potest eligi alia
alia peior.

Seneca Oct. act. v.

Mulier, dedit natura cui prociū malo
Animum, ad nocendum p̄ctis instaurit solis;
Sed vim abiecit, ut nō inexpugnabilis ~~esset~~
esset, sed agras frangeret vires timor.
— etc. —

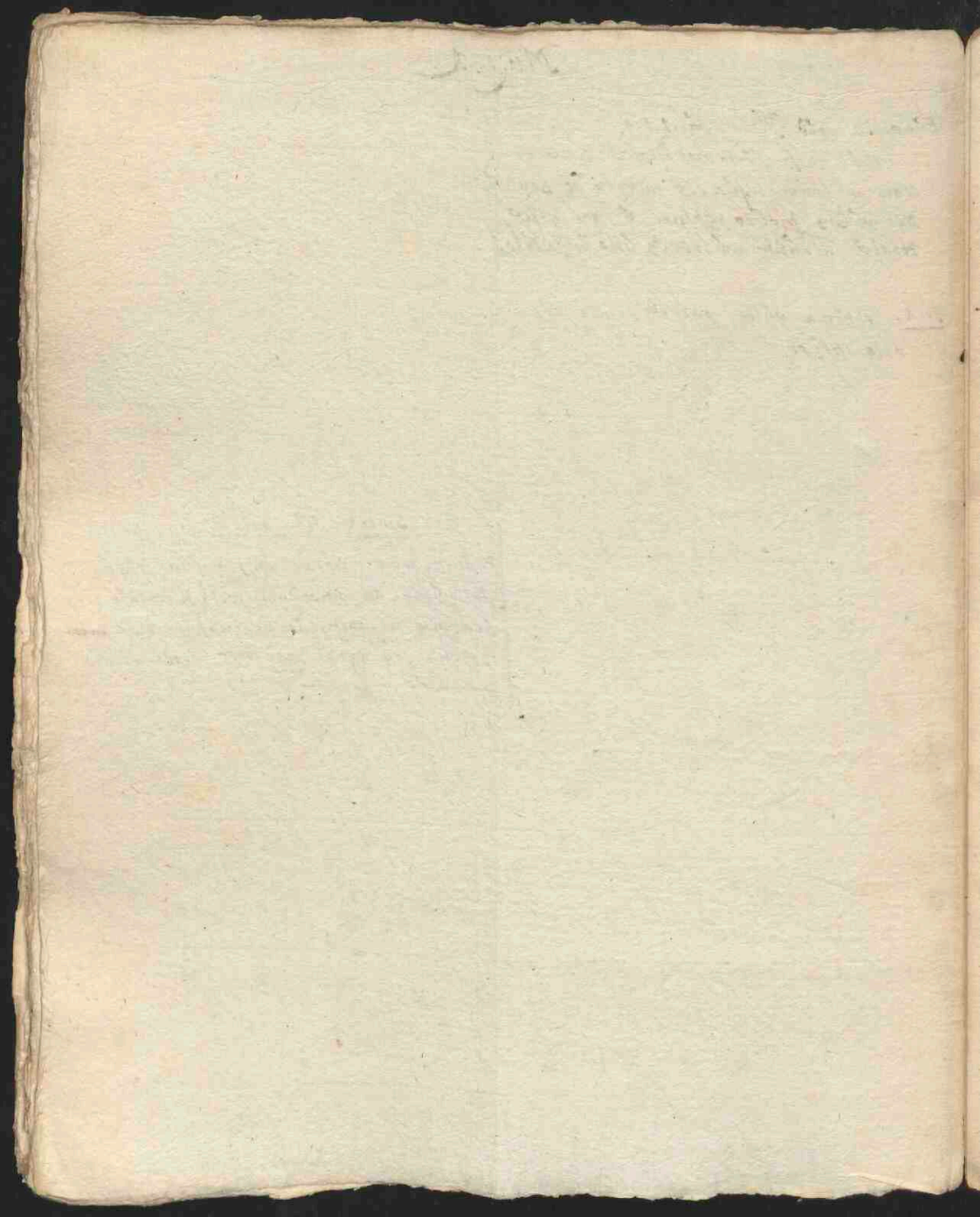
Petrarcha de vit. solit. 11. 3.

11a

Quisq; aequam q̄ris feminam carō,
p̄p̄tūam officium utinam ac labor:
Raro sūt eodem tecto habitant quies
& mulier. Satyrica pp. e.

Semp̄ habet litis altera q̄q; iūgia vitis,
In quo n̄pta iacet, quinimō dormit is illo.

Quisq; ergo litis fugis, feminam fūgo.
Vix alteram sicut altora effūgies.

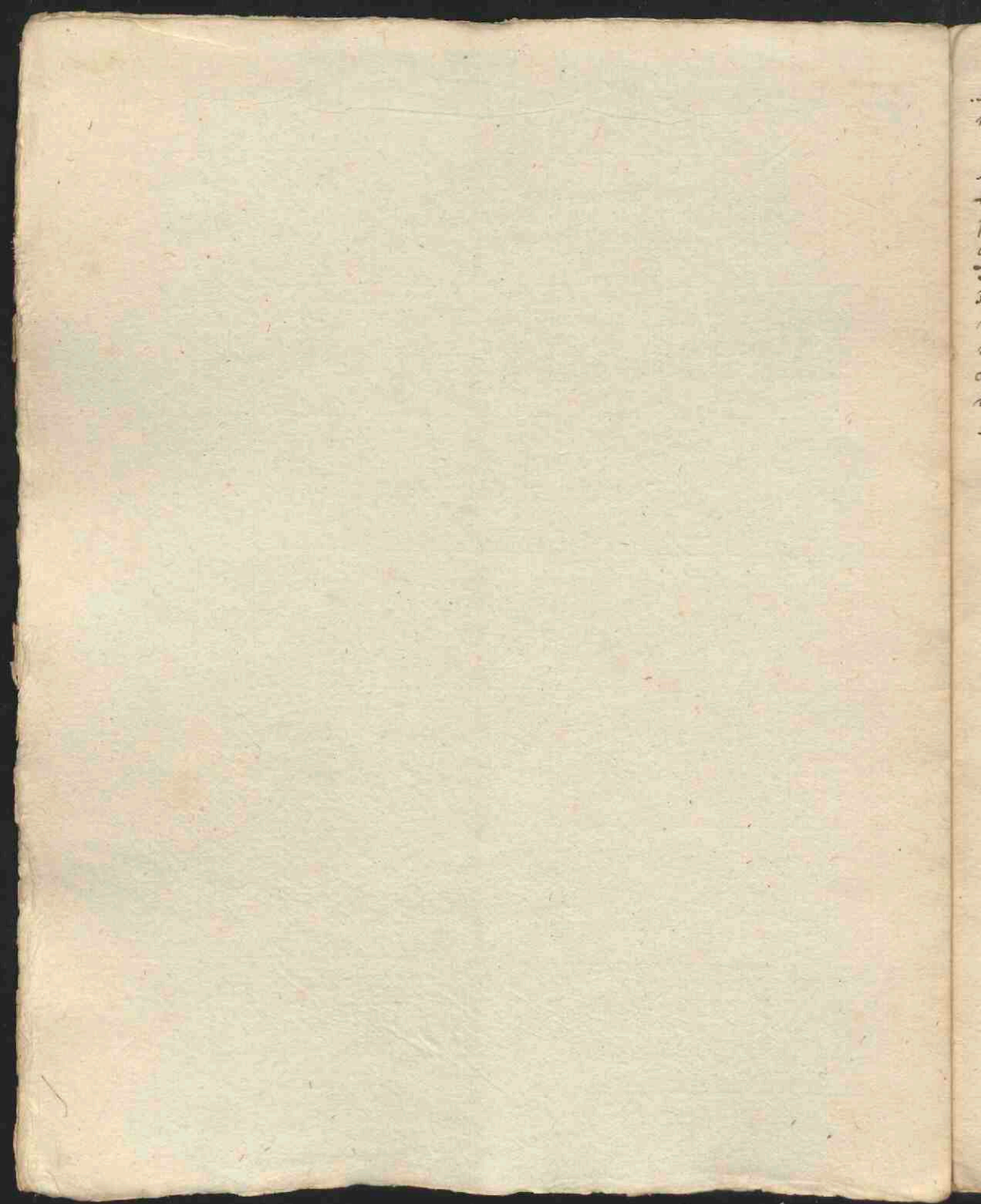
NINYA. Nini F., patre defuncto impuber
 relicta cum Matre SEMIRAMIDE,
 non tantum habitum, at Regnum,
 ipsamque naturam commutavit.
 Matri defunctae in regno succedens,
 raro a viris visis inter feminas con-
 senuit. Just. l. 1.

SARDANAPALLVS, non tado non minus quam
 ac ipsa, vir muliere corruptior fuit,
 quem ASSACTVS inter scotorum reges
 principum colu neutem, et muliebri
 habitu, lascivitiisq; oculis oscinuz
 licis superantem, ^(conspiratione facta)
 si patrie se posse negat, at proinde
 cum eo cernens, ipsum in pyra in-
 censam se conficere coegit. Just. l. 1.

SEMIRAMIS s. defuncto Nino Assyrior. rege,
 marito ejus. et impubero filio relicto,
 inmaturo regnum committere nolens, et
 sibi mulieri tot tantasq. gentes n. pari-
 turas vidita, s. pro uxore Nini filium,
 pro femina puerum simulat. braciaq. et
 cetera velamentis caput tiara tegens, so-
 lum ornatu et populum vestiri jubet.
 Magnas res gessit, et n. modo feminas
 verum viros quoq. virtute ausavit. Reg-
 numq. 42 annos administravit. — At
 vero NINYA raro a viris visis in femin-
 nar. turba confertur. Justin. l. 1.
 Hec tu ipsa a filio occisa e, cum ejus
 concubitum peteret. Justin. l. 1.

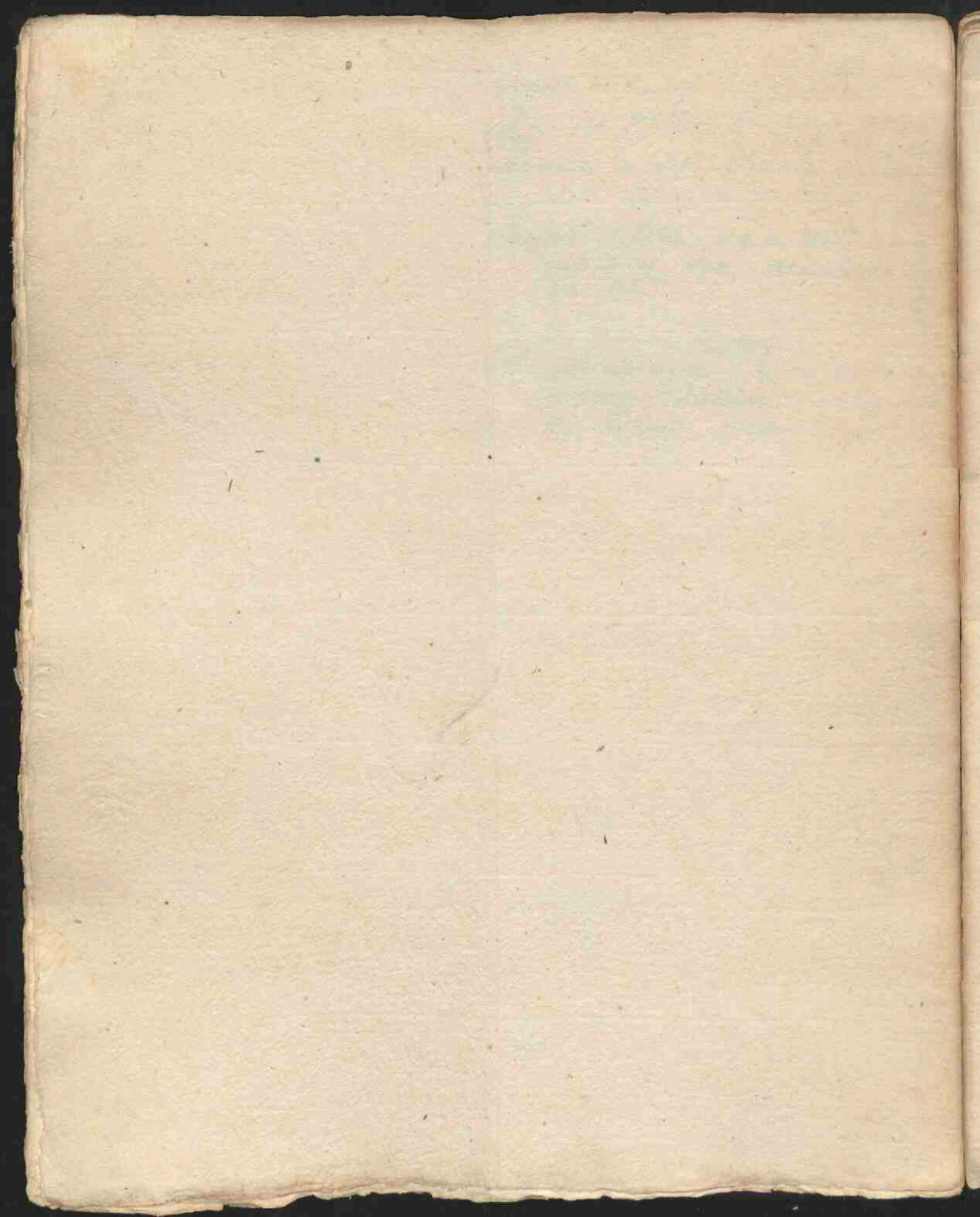
Q. An Mulier sit homo.

Probatio, eo quod Christus filius hominis passim in sacris predicat.

Negant quidam, eo quod in Biblijs belgicis Genes. II. 25. legatur, *de mensura metrum syn wyf.*

Legatus ordinem feminas in Convivio hostis esse negans: Regina Bohemica, inestans refragabat. Tum ille Non homines, sed Angeli sunt.

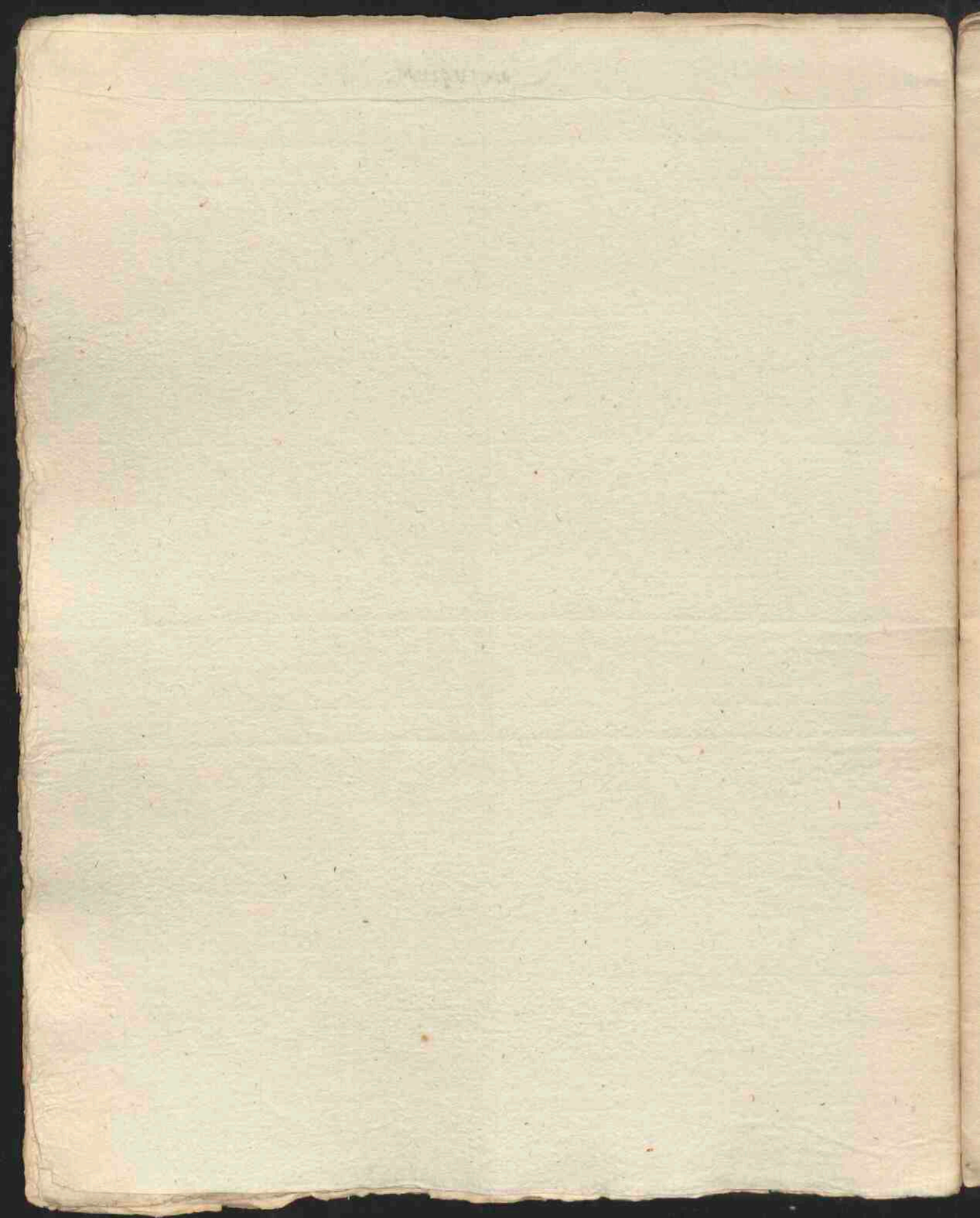

Conjugium.

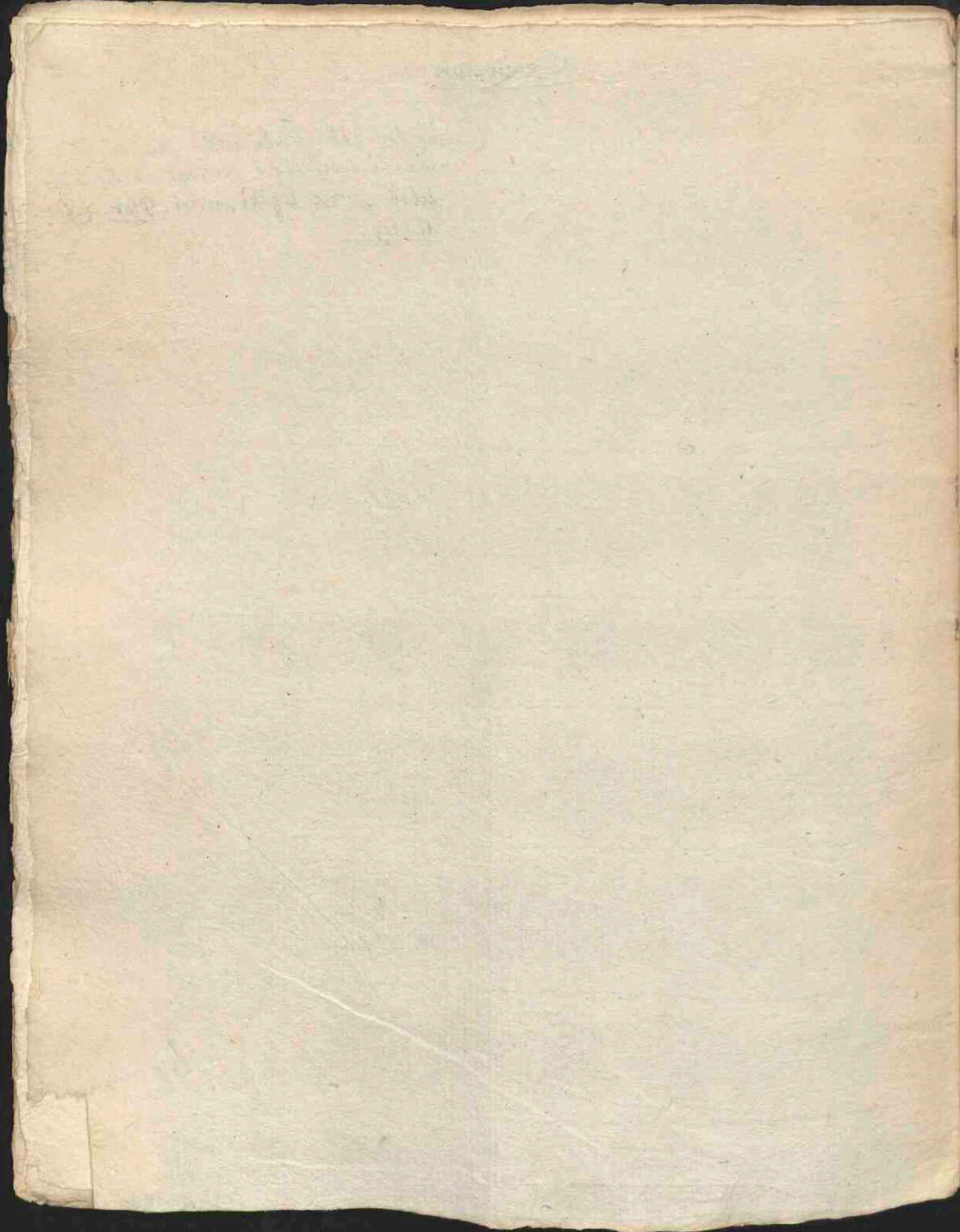
167

Coniugium est fundamentum generis hu-
mani, ideoque illius castitas et sanctitas
debet severe legibus sanciri. Plat. q. 26.
de leg.

6.

METELLVS hanc de dicendis uxoriſ ora-
tionem habuit.

" Si ſine uxore poſſemus, quiritēs, &c.

" omnes ea moleſtia careremus. ſed quo-

" niam nec cū illis ſatis comodo, nec

" ſine illis ullo modo vivi poſſit: ſa- - Celibem vitam prebet Sterilis iuventus.

" luti perpetua potius, q̄ breui voluptati Hoc erit, quicquid vidēs, Unius aevi turba,

" eſt conſultandum. v. Agell. l. i. c. 6. et in ſemet ruct. &c. Senec. Hippolyt. p. 76.

Alia vidē tit. PROCREATIO.

Act. 2. ſc. Quid Sūc.

Coniugium.

PATIENTIÀ uxorem XANTHIPPEM morosam
tūlit Socrates; adeo. a. fūribādam,
ut demiratus Alcibiades fūcit, eā
eā domo n̄ exigeret. Tūm SOCRATES,
talem sibi som Domi ppetior, infūso
et exerecor, ut ceterorum quōq; p̄-
tūlantiam et injūriam facilius foris
feram. Agell. l. 1. c. 17.

Uxoris vitium, inq; Varrō sat. Menipp. de officio
mariti, aut tollendum n̄t ferendum e,
qui tollit vitium, uxorē commodiorē
p̄stat, q; fert sese meliorem facit. —
Agell. l. 1. c. 17.

et biog. Latet l. 2, in vita Socrat. q; facetiam magis
adfert Responsum Socratis, quēz tota.

Baccha bacchanti si velis adversarier, ex
insana insaniorem facies, feris sapiēs:
sin obsequar, una replas plagā. Plant.
Amp. act. 2. sc. 2. p. 72. sūl et illud
Terent. Adelph. facit. Cūm servit max-
imā, tam placidam quā ovem reddo.
et illud Phorm. loquar nō? incendam.

In GRÆCIA n̄ adsibentur uxores in con-
 vivium nisi propinquorum, neq̄
 sedet nisi in interiori parte adiu.
 T̄o gynæcoritis appellat̄; at utro
 quo nemo nisi propinquus audit̄; at utro
 apud ROMANOS n̄ minem p̄cedit uxorem in
 convivium dūced̄; matrisq̄ fami-
 liar patrum etiam locum tenu-
 bant adiu, atq̄ in celebrat̄
 versabantur. Em. Prob. Fr.

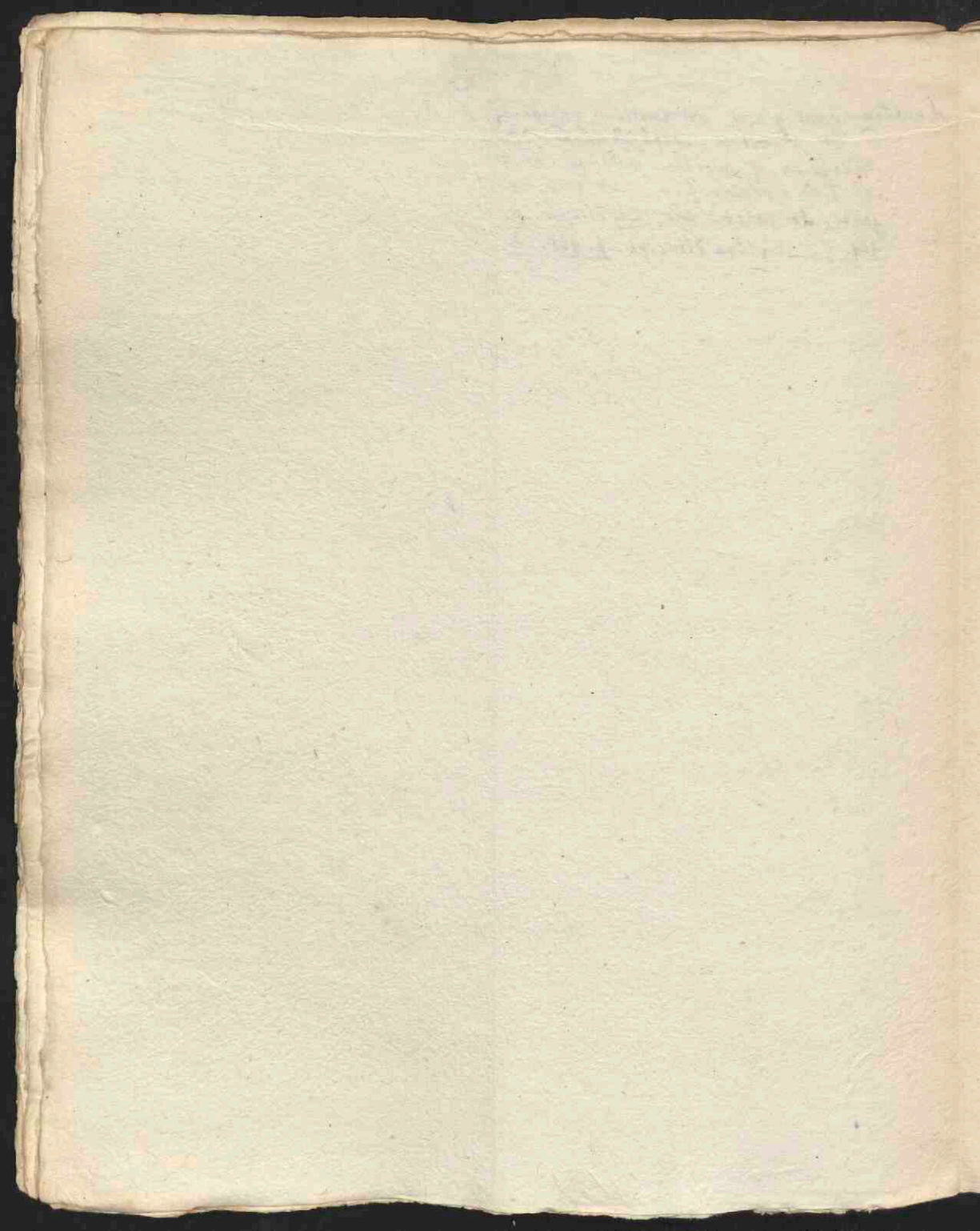
1800

Received of the
Honble East India Company
the sum of one hundred
and fifty pounds
for the purchase of
one hundred and fifty
shares of the
Bengal Bank
at the rate of
one hundred pounds
per share
this 15th day of
January 1800

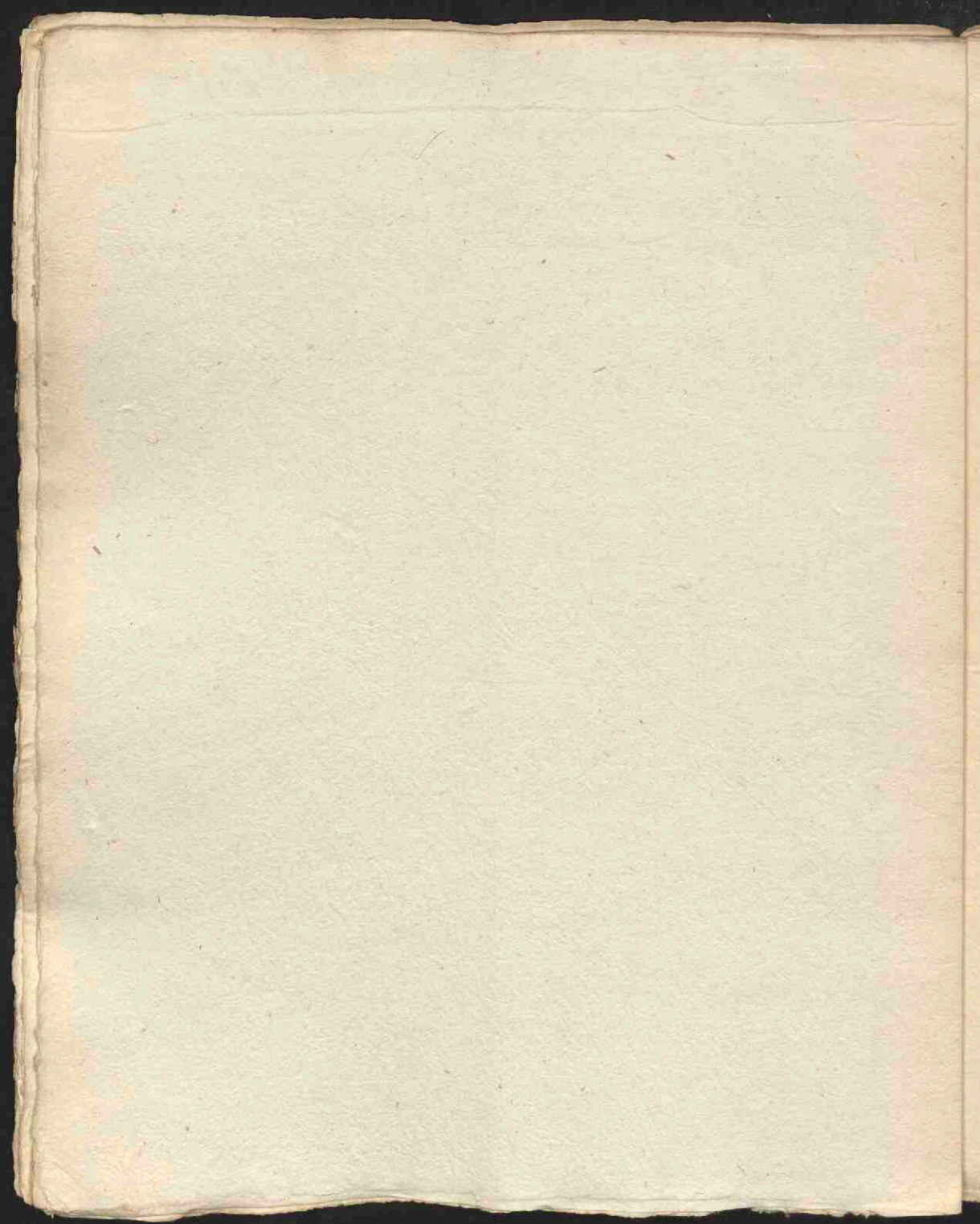
~~scripsit~~

A natura omni generi animantium attributa
est, ut scilicet vitam, corpusque habeat, dis-
tinetque ea, quae necessaria videantur, omni-
bus, et ad vivendum sunt necessaria, in-
grat, et parat: De. Cic. i. offic. p.
464. q. plura deinceps. p. 465. De.

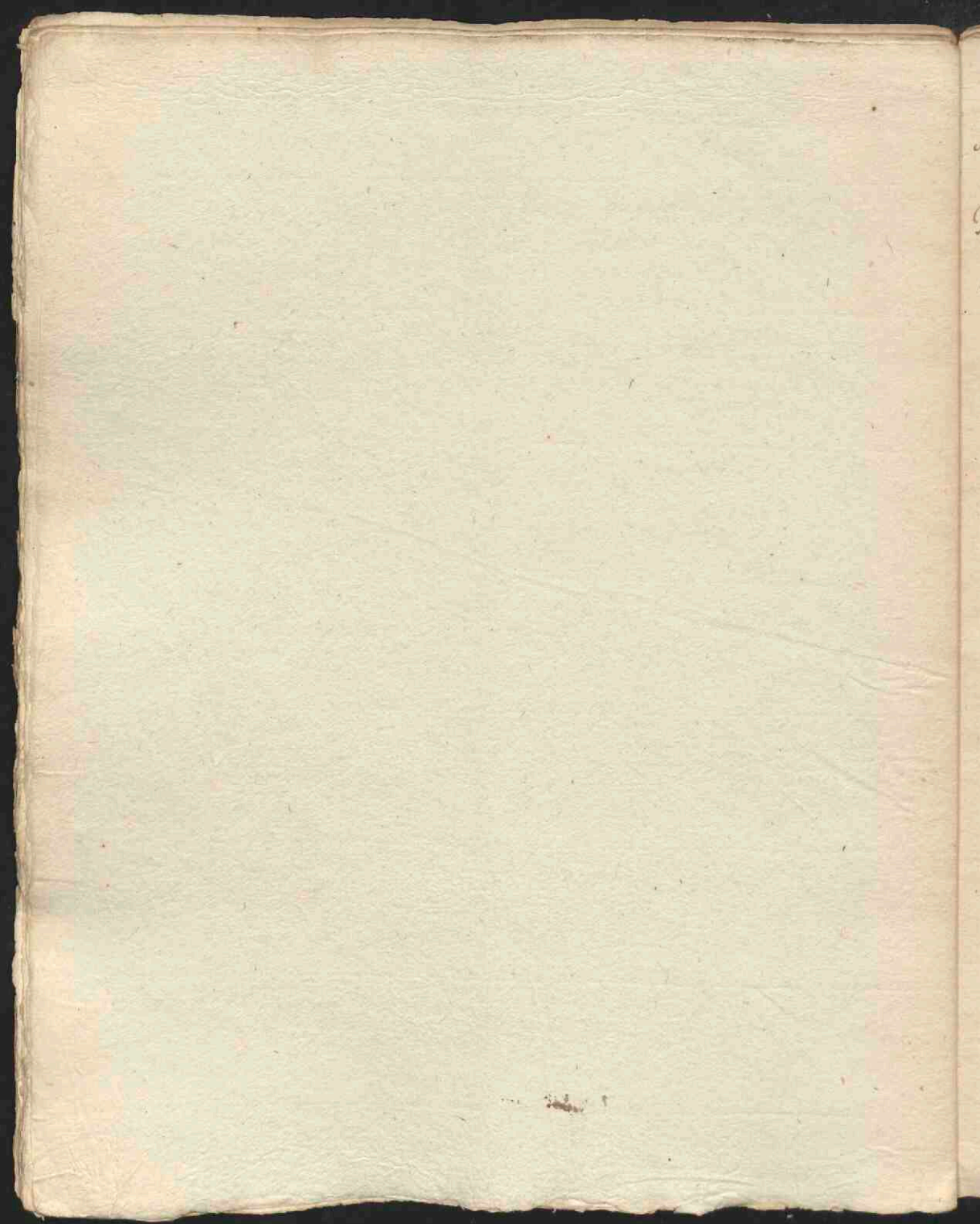

ATHENIENSIBUS licitum fuit in civitate
publico etiam prorem germanam
habere in conjugio, et se

ROMANIS moribus id nefas haberi solet.
Emil. Prob. in Pf.

CINOR ã magis amore quam more ductis
prorem germanam non EXPERI-
CEN in matrimonio habuit. Em.
Prob. in vita ejus. C. in Pf.

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Coniugium.

Vide Orell. Lucas: de universi nā. p. 90.

et seqq.

Constitutio Genevensis.

Quadragenariam infra xxxv annos nato
nubere nefas esto.

Sexagenarius aere minorum xxx annis
nō dūcito.

Coxivgum.

176

Conrogium.

Basel. 1. Polt. 1.

Septia Secunda raro Secunda.

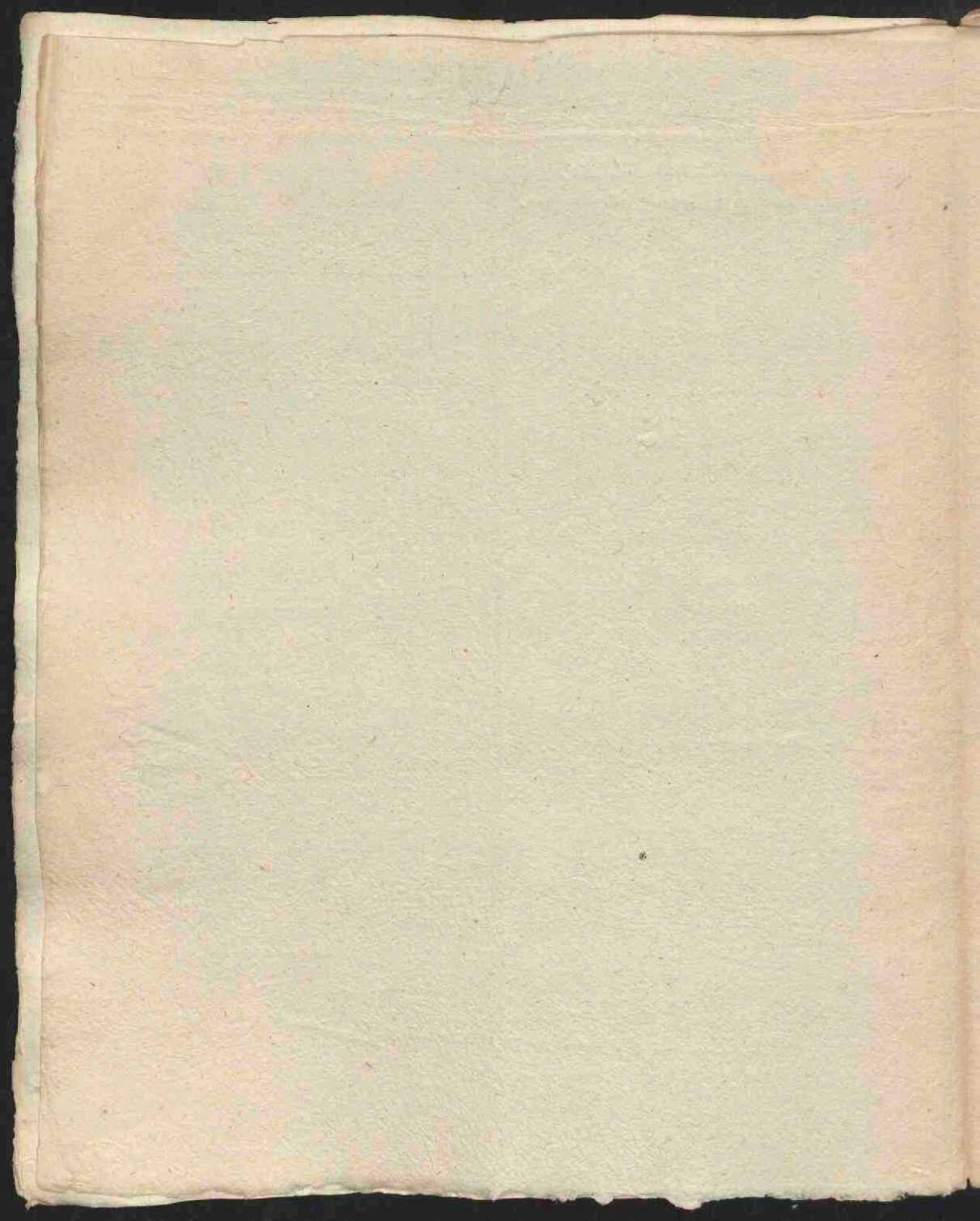
METRETUX.

177

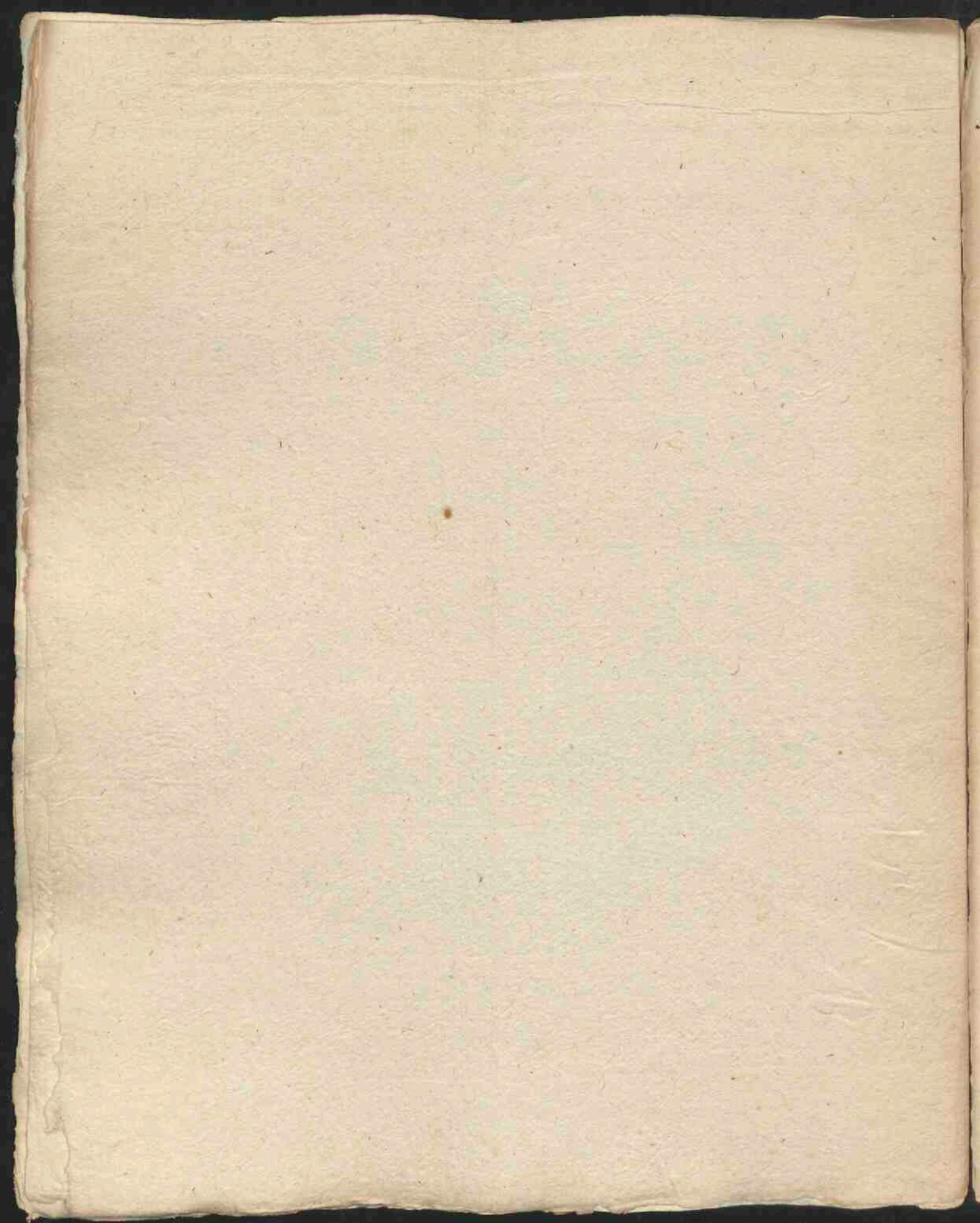
Quid. 1. Amor. eleg. x.

Stat metretix certe cunctis mirabilis ore,
Et miseris in seipso corporis querit opes.

— Venetissimum nomen a mirando studio
etc. in editione Hellogabali ad metretis
cujus nomen exillis Antiqui.

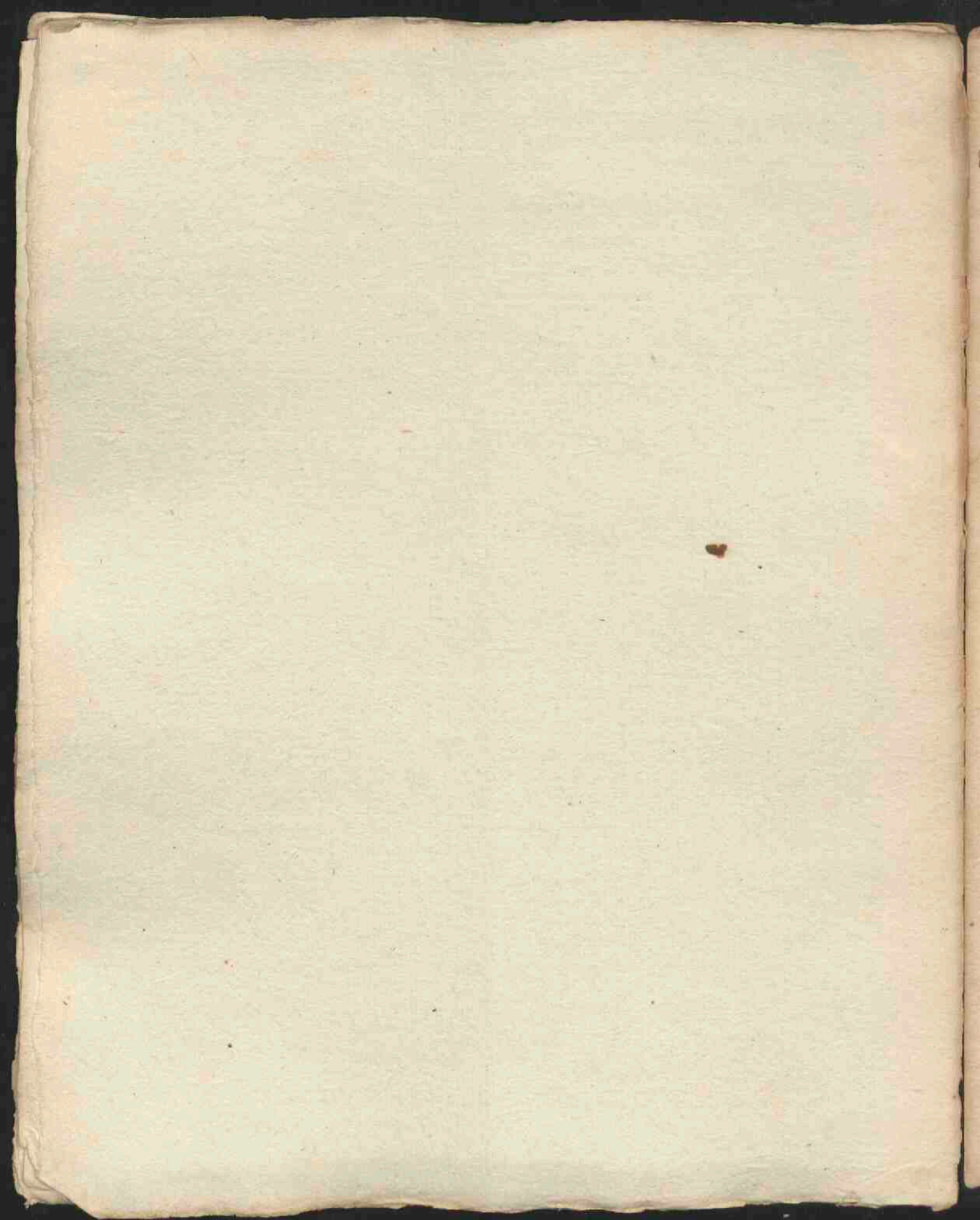
Semiramis Assyrior. regina āno regni sui
post Niram. 42, filij Ninyc jam effar:
minati concubitum petens, ab eo interfecta
est. Iustin. l. 1.

1841

Received of the
Honble the Secy of the
Treasury the sum of
\$1000000

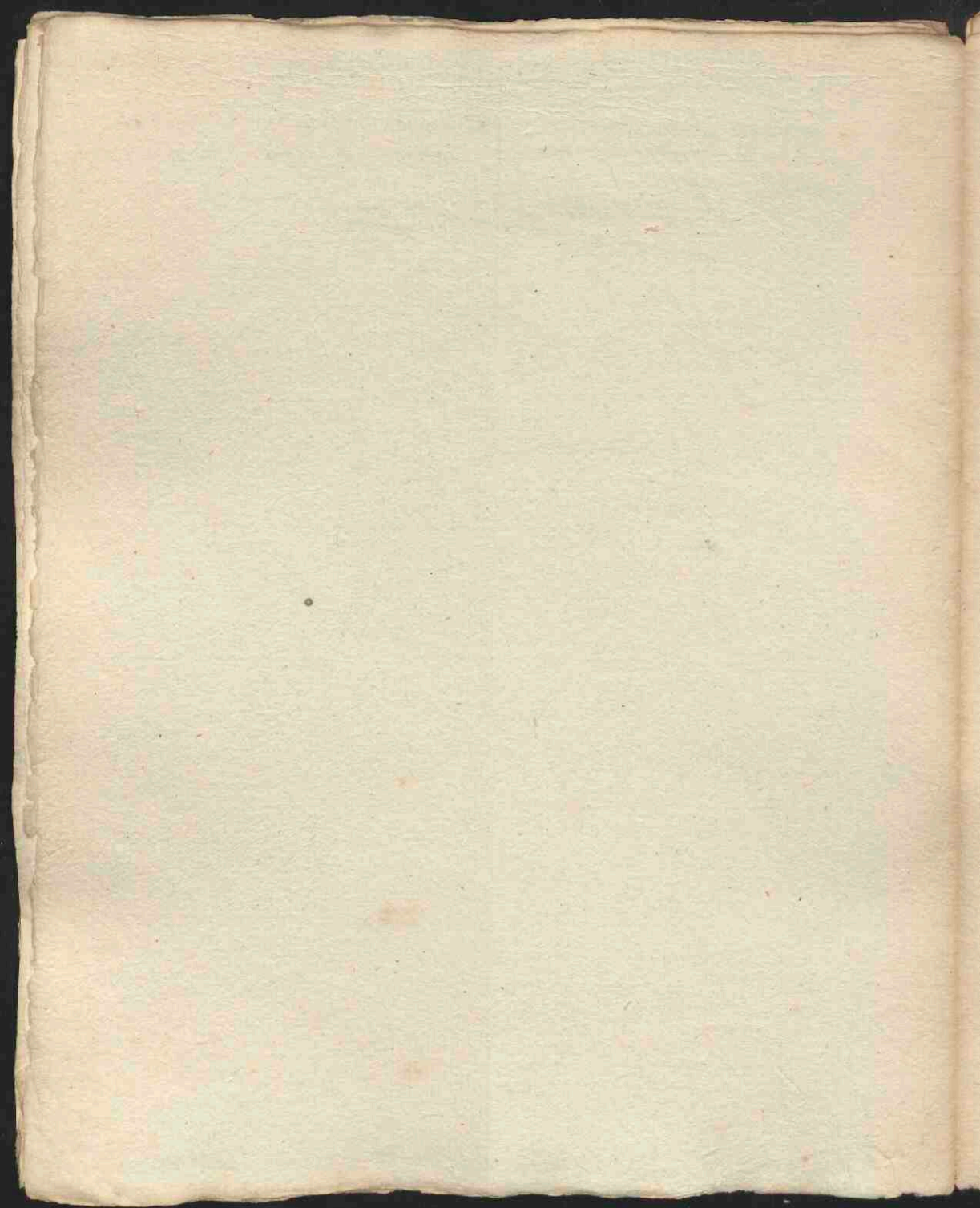

Dos est magna parentium
Vertus, et metiens alterius viam,
Certo faderit, castitas.

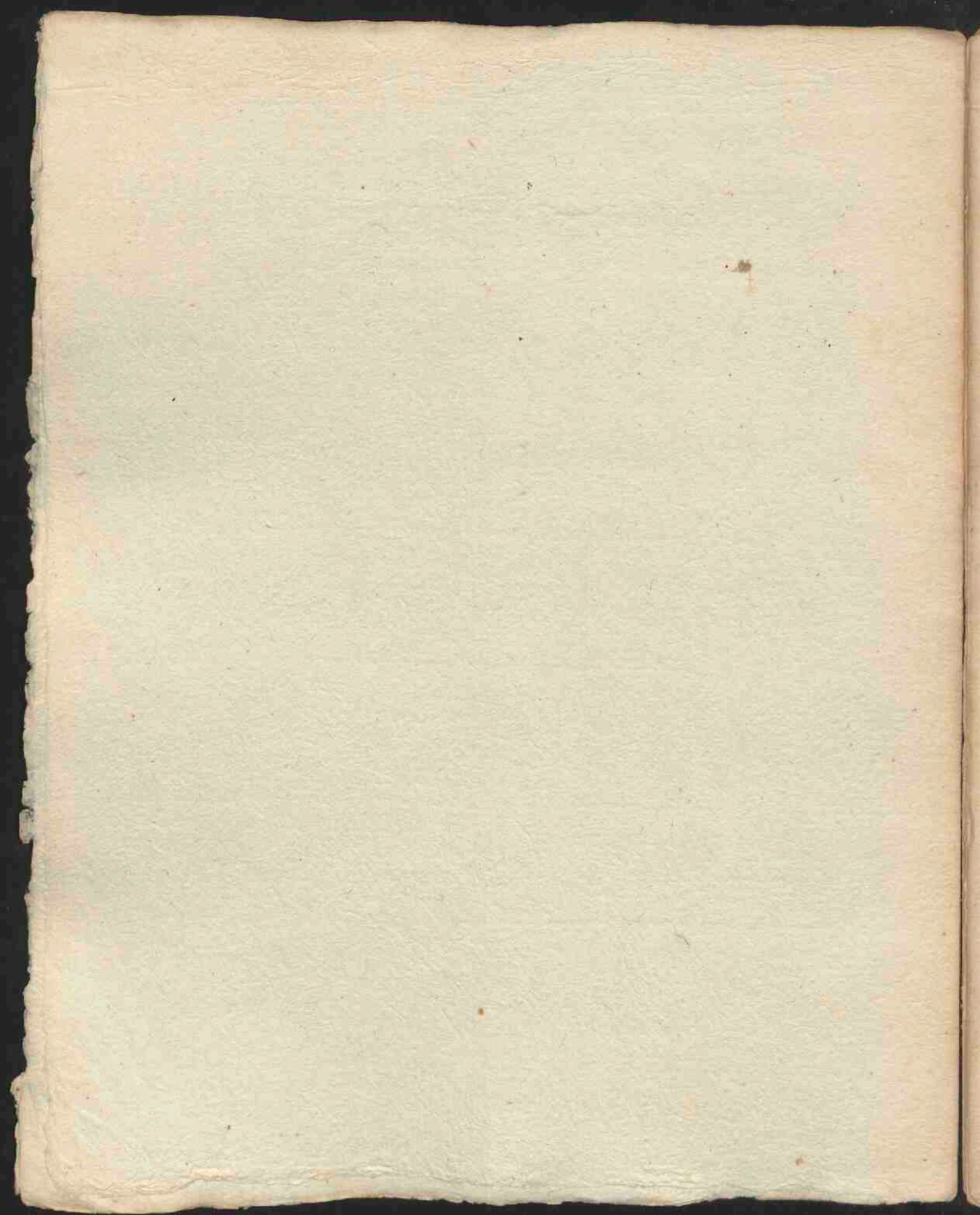
dummodo morata recte veniat,
- dotata est f. satis. Pl. aut. r. r. 62.

Horat: III° Od:

32.

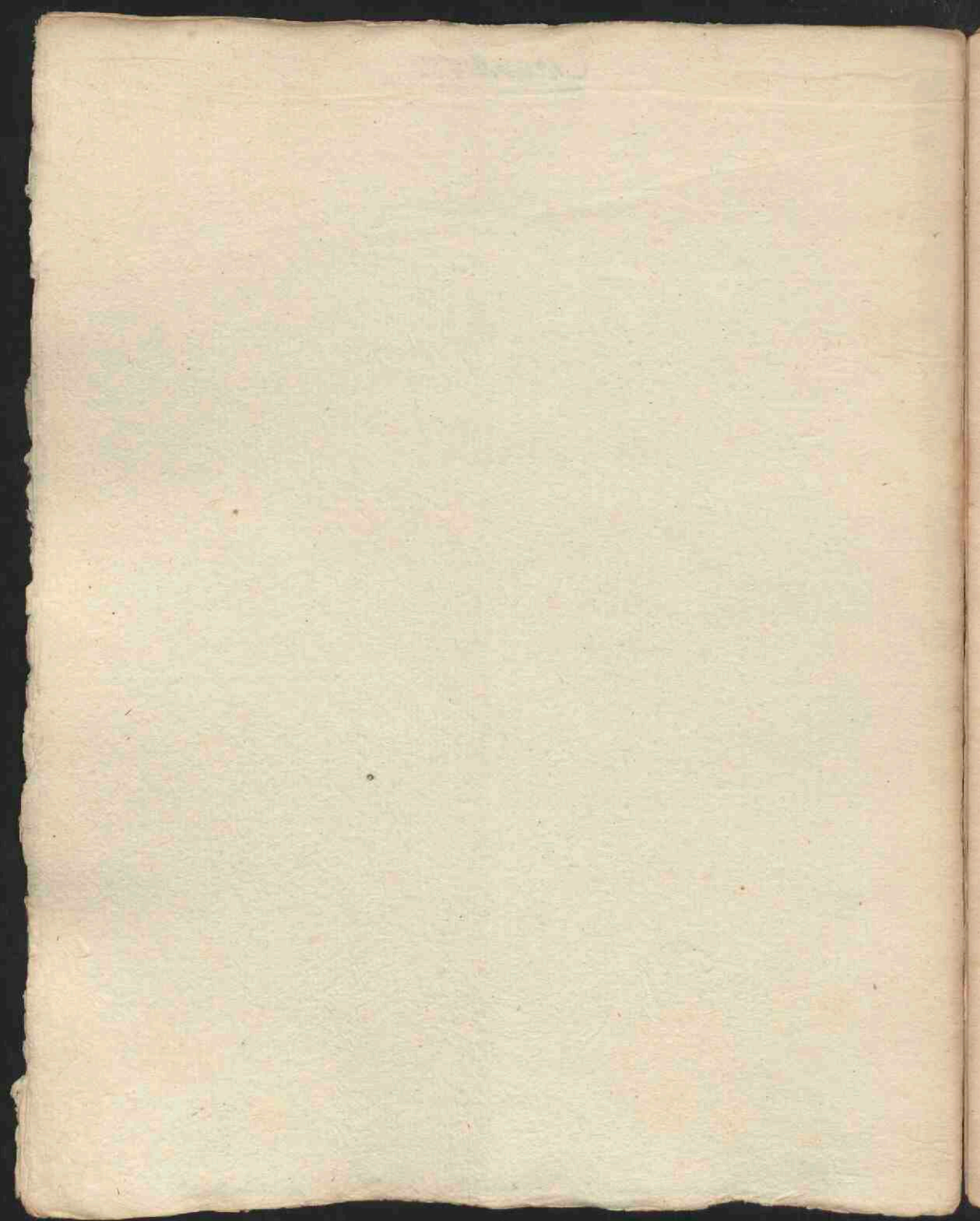

CANCERISTVS.

183

De congressu Sponsi cum Sponfa,
vid. Hæson: in Cent: Nupt:

De impotentia coeundi. vide
de Morb: particular:

Scimus omnes curatio
Prælo. VII cent.
curat. 08

VIII. 06.

Cobtus n̄ est licitus, nisi gratia prole,
me ergo cogeat ^{in amittis.} Urepletis. Etc.

Coedon t̄de conseru. vita h̄um. 24.

Cobtus igitur fiat post cibi digestionem, & sine
afflictatione expulsiōnem, & mulier debet
in omnia respiciat cunis extensis & com-
positis: & ita incipiet.

Si quis a. minimum coierit.

Alpergat totam faciem & manus & pedes
Aq: Rosae misceata, & Utat
Radice Gallinae, ac postea ipsa Gallina.
vithulo lactanti, Ovis foetilibus.

Utat & hoc electuarium

℞. Diamargariti,
Diatskumari,
Dianti cum Muscho,
Pliari sacrotici cum Muscho
Diarrhodon Abbatis,
Dragagantibi siig:

Sacchari Rosae ℞ quart. j.
misce, suffraganti cum Ambra,
Ligno Aloes,
Alypta misceata
Gallia misceata.

Coedon. p. 205.

℞ similibus odoriferis.

C Licitus est matrimonij actus ad tria; Primò, ad prolem procreandam; cum ad hoc sit institutum conjugium, Secundò ad debitum conjugale solvendum; quia opus est Iustitiam suam alteri tribuere. Tertio ad vitandam fornicationem, quia est opus charitatis tollere periculum peccandi in altaro, quod & in seipso locum habere statuitur ex doctrina Pauli, melius est nubere quam uri. *I. Cor. VII.*

d Voluptas non propter nuptias cadit in culpam, sed propter nuptias accipit veniam; illi enim concubitus qui non fiunt causa generandi, sed vitiosi concupiscentia se vivunt, non quidem secundum imperium precipiuntur, sed tamen secundum veniam conceduntur. *August. lib. I. ad Val. de Nupt.*

Voluptatem natura necessarijs rebus admiscuit, non ut illam peteremus, sed ut ea, sine quibus non possumus vivere, gratiora nobis illius faceret accessu. *Sen. Epist. 96.*

e Xystus Pythagoricus maritum nimis lascivientem adulterium uxoris nuncupavit.

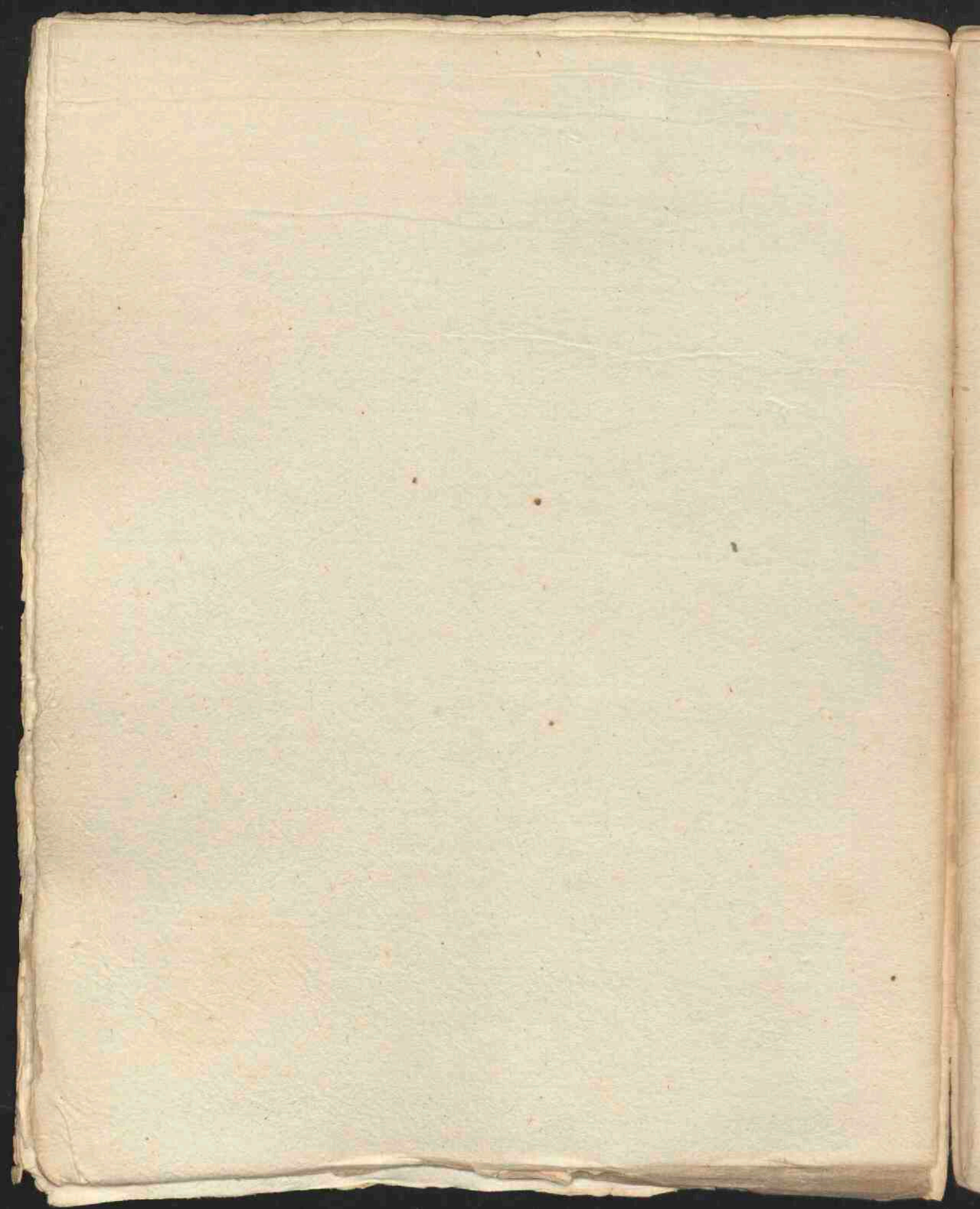
conde n'y prolifique, inutile comme d'eau; là où elle devoit estre cuite, gluante, & pleine d'esprits. Au liv. 2. chap. 6. des Erreurs popul. Vid. Anthon. Muret. Var. lect. lib. 3. cap. 14. Vbi de oraculo, quod Peleo red- ditum est, memorabilem refert historiam.

b Nihil coitus est destructio corporis & abbreviatio vita. Aristot. Vid. Nicol. Pasquier. liv. 7. de ses lettres. lett. 2.

c Iob. Riolan. de diata sanorum cap. 27. Iob. Cuba in medic. tract. de Passer. ubi masculas aves hac de causa unum tantum annum putat vivere. Idem asserit Ioubert des Erreurs popul. lib. 2. cap. 7.

d Lactuca, caules, & alia planta, cito aut nimium seminis producentes, cito arescunt. Aristot. de generat. animal. cap. 1. Theoph. de Histor. plant. lib. 4. cap. 13.

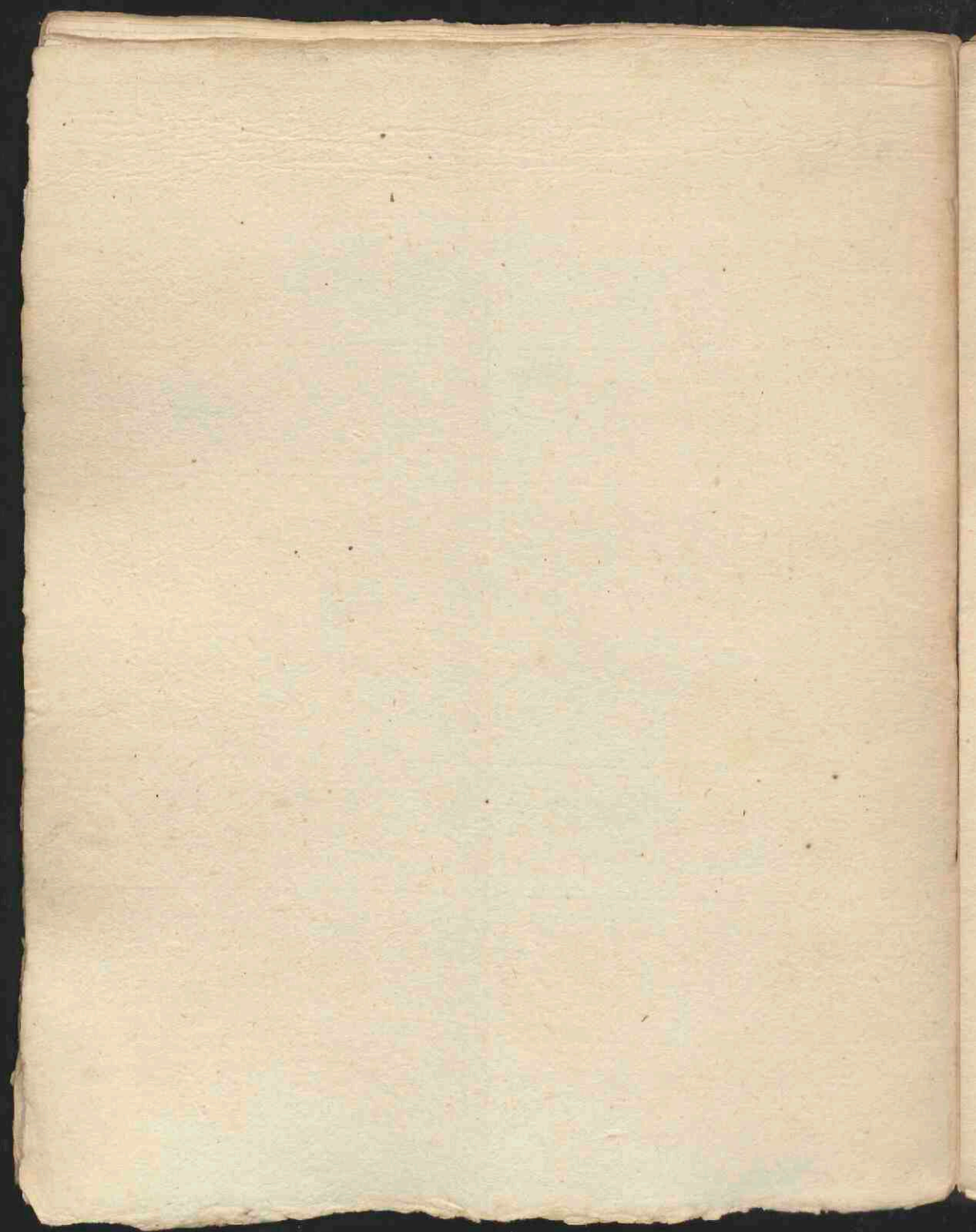
COITUS.

Si quis.

10710

10710

sterulis sed a coiti abortivum.

Plen. 7. 6. Agell. 3. 16.

maximo q̄to si natus & de compari-
mantis, q̄o modo secundum

etici docet Hipp: v. Apb: 49.

q̄m & stermitur in difficultate
parienti, & uteri suffocatione (a.)
horanti spermenis bonum est q̄

testat Hipp: v. Apb: 38.

CURTIS.

In coenando requiritur corpus calidum &
Arit. humidum: Atq; hinc avrochota
minimus probatur: Ades adem ut im-
possibile, aut eodem perdifficile sit
rem abire Ventrem, nisi pedibus calidis.
quidi. n. pedes refrigerant & siccant
corpūs. Cal. Aboq. 15. 5.

Ad confortandum coitus, ~~off.~~
Ol. Formicazum. Val. crid. 266.
¶ Formicar. alatar. quantum vis,
Olei q. s. macerentur restatim
ad Solem dieb. xli. postea excolatum
oleum exponit.

Er. Putean: Como.

respet in aurore suaviorom nectum
 ventris faciat? Virgo an vidua
 magis ~~feriat~~ ^{pen} 25.

Hieron.

Vidua ~~id~~ Difficilius caret experta.

Major & famus in virginibus, dum
 dulcius omni putant, & ignorant.
31.

Een Joffron bad haer lief,
 (den docton) haer toe leeren,
 avannet het best en nūtsts
 was t' mimispel t' handeren:
 Het is genuechtichs, lief,
 Seyd' hij, in d' avond-stond,
 Matr Smorgens is het nūtsts,
 En voor ons leyd' gesondt,
 Laet t' ons dan doen, zeff zij,
 (Dewyl' op sulcken grond leydt)
 Des avonds om genuecht,
~~Des avonds~~ om gesondth's.
 En 's morgens 25.

COSTUS. ~~Amomum~~

¶ Mamillar: p̄loberrimar. M̄ⁱⁱ ^{vel sic} ¶ Mamillar muliebr. M̄ⁱⁱ.

Contere manibus, donec fiat reu
surrectio carnis: Deinde immisce
rem in re, & carnem in carno,
donec sudaueris ^{renibus} ξ^{iii}

~~caute~~ ~~manibus~~
Dactyli viridis. M̄ⁱ.
Aqua vite ξ^{ii} .

Septitis visibus fi. intermissio.

¶ testibus humoris lactei & oleaginosi ξ^{ii} .

Infectum petitis, p̄gob peracti.

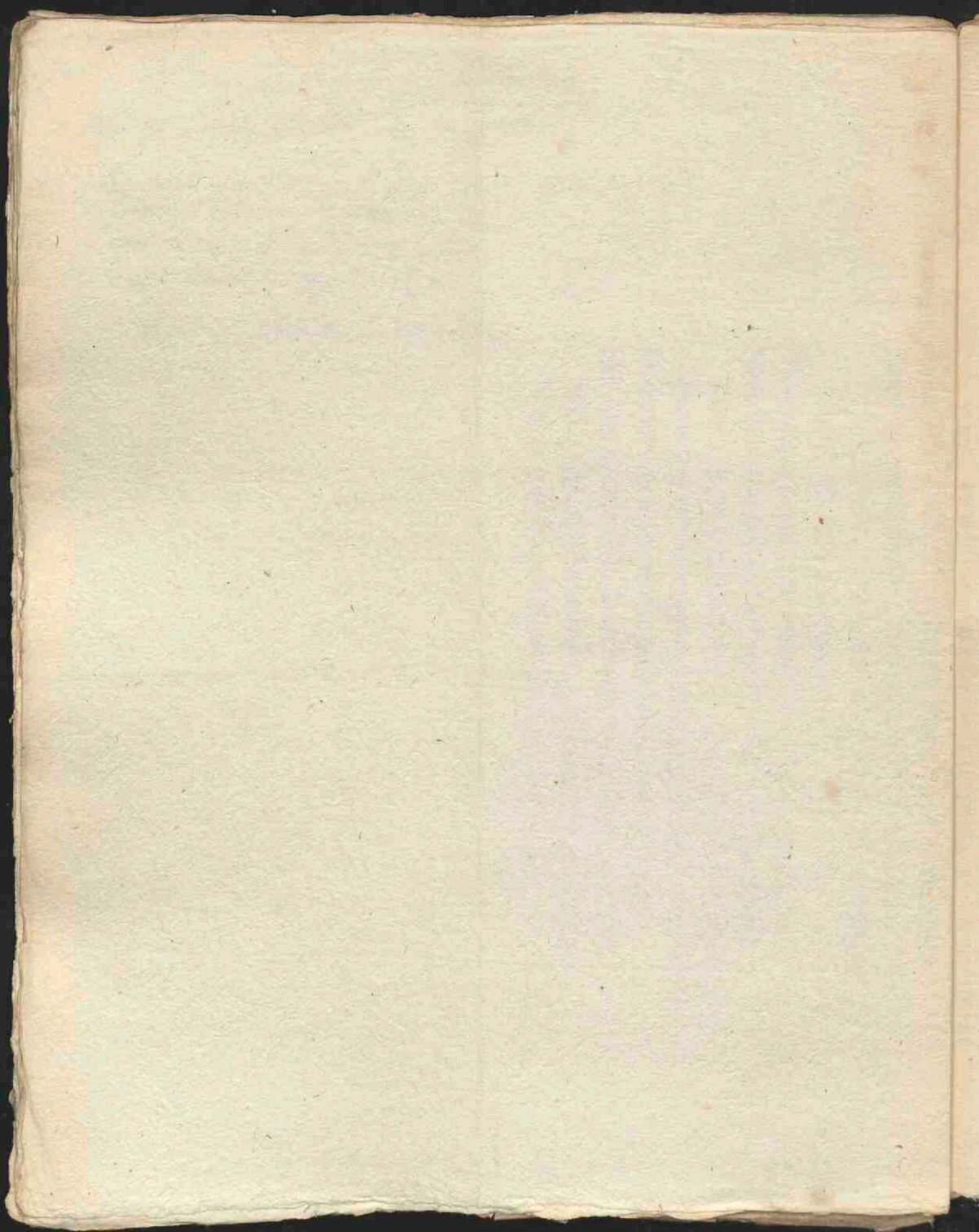
Ol: -
¶ For
ole
ad Sole
oleum

4.

4.

Leert aende domine jeucht een heus en matich paren, ¹⁹²
En weest, oock inde loop van uwe groene jaren,
In woorden niet te los, in daden niet te veyl,
By dage niet te mal, by nachte niet te geyl. *a*
Een recht vernieude siel moet beter dingen weten,
Moet anders slapen gaen, moet anders leeren eten,
Moet anders besich sijn ontrent het echte bed,
Als een die maer het vlees sich tot een eynde set. (len,
Hooft, vriende, hooft eē woort; wie maer en fouckt te spe-
En kooft misschien een kint in desen brant te telen,
Die is, na Rechten selfs, de rechte vader niet,
Om dat hy opte lust, niet op de vruchten siet. *b*

Wie lieve kinders fouckt, en dientse niet te winnen
Door ongeregelt spel, door overtollich minnen ;
Tis dwaef heyt dat het volck, gelijk als met geweld,
Geduerich besich is ontrent het echte velt;
Weet dat het edel saet dient tijt te sijn gegeven,
Niet staech te sijn gespilt en haestich uytgedreven,
Een rijp en krachtich vocht, geen ongekoochte fucht,
Is voor de moeder goet, en dienstich totte vrucht; a
Hierom soo is de jeucht geduerich aen te manen,
Het lant dat kinders draecht niet al te veel te banen:
Men prijft in menich ding de gulde middel-maet,
Maer verre boven al ontrent het echte saet.

De causa impotentia coeundi.
Wesleri Syntaxis.

194

COITUS.

August. de civitate inf. lvi.

Coitus est insania voluntaria.

Hippocr. p. n. d. in notis Foely. 4 Galenum.
ex homocriti sententia id scripsisse asserit.

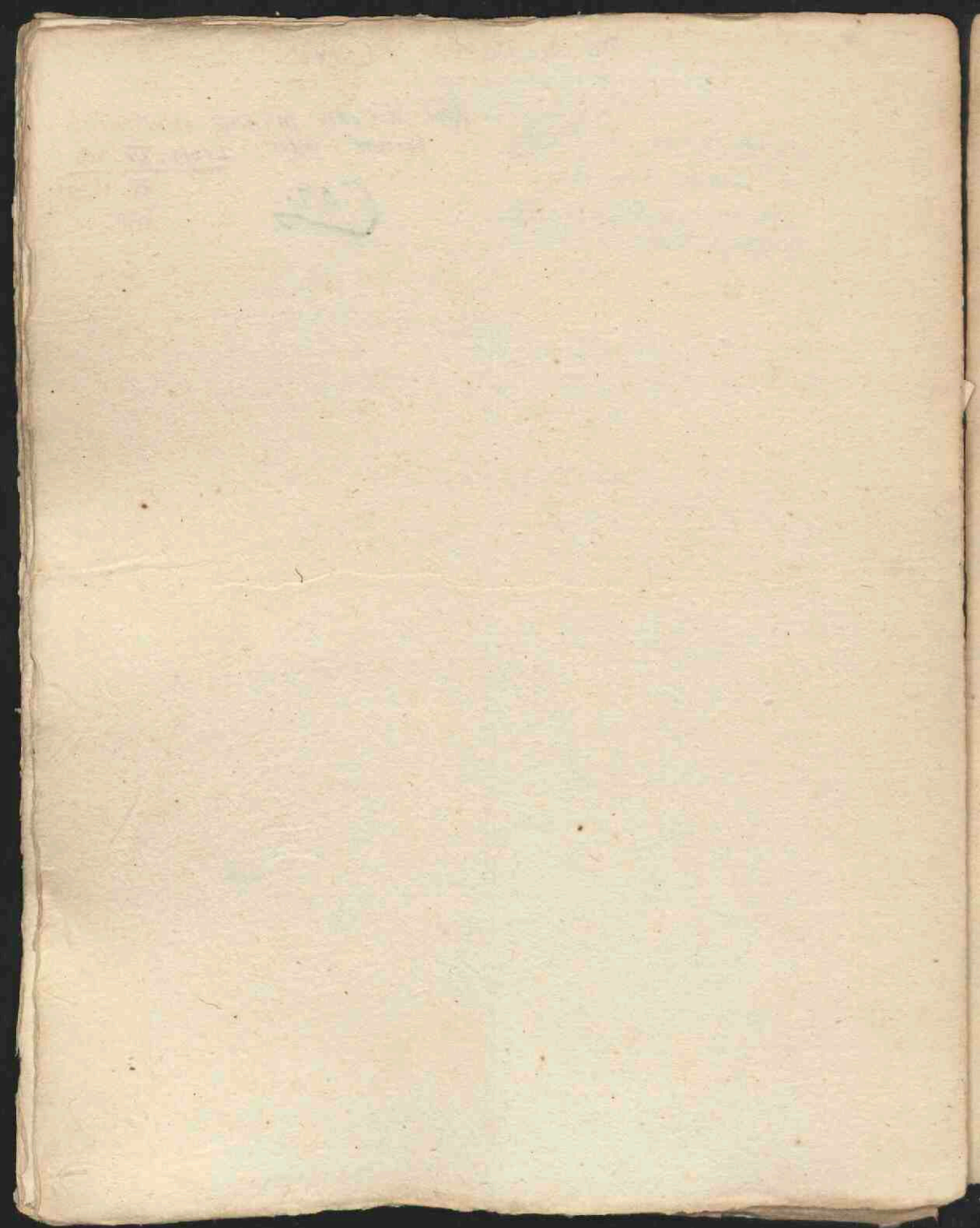
Item hinc cum multitudine mensurae la-
locum, m'fas. Levit: xx. w.

CA7.

xv. 19. 23.

xviii. 19.

SODOMITICUM PECCATUM.

Si quis cum habet cum iumento, uox
 et mortis, et animal illud strangul
 labit.

Eadem parua estu famina idem pecca
 catum committentis. Levit: XX. 16.

Exod: XXII. 19.

Levit: XVIII. 29.

Deuter: XXIII. 21.

Vicium enim vice aem habere nefas.

Levit: xviii, 22, 23.

xx, 10.

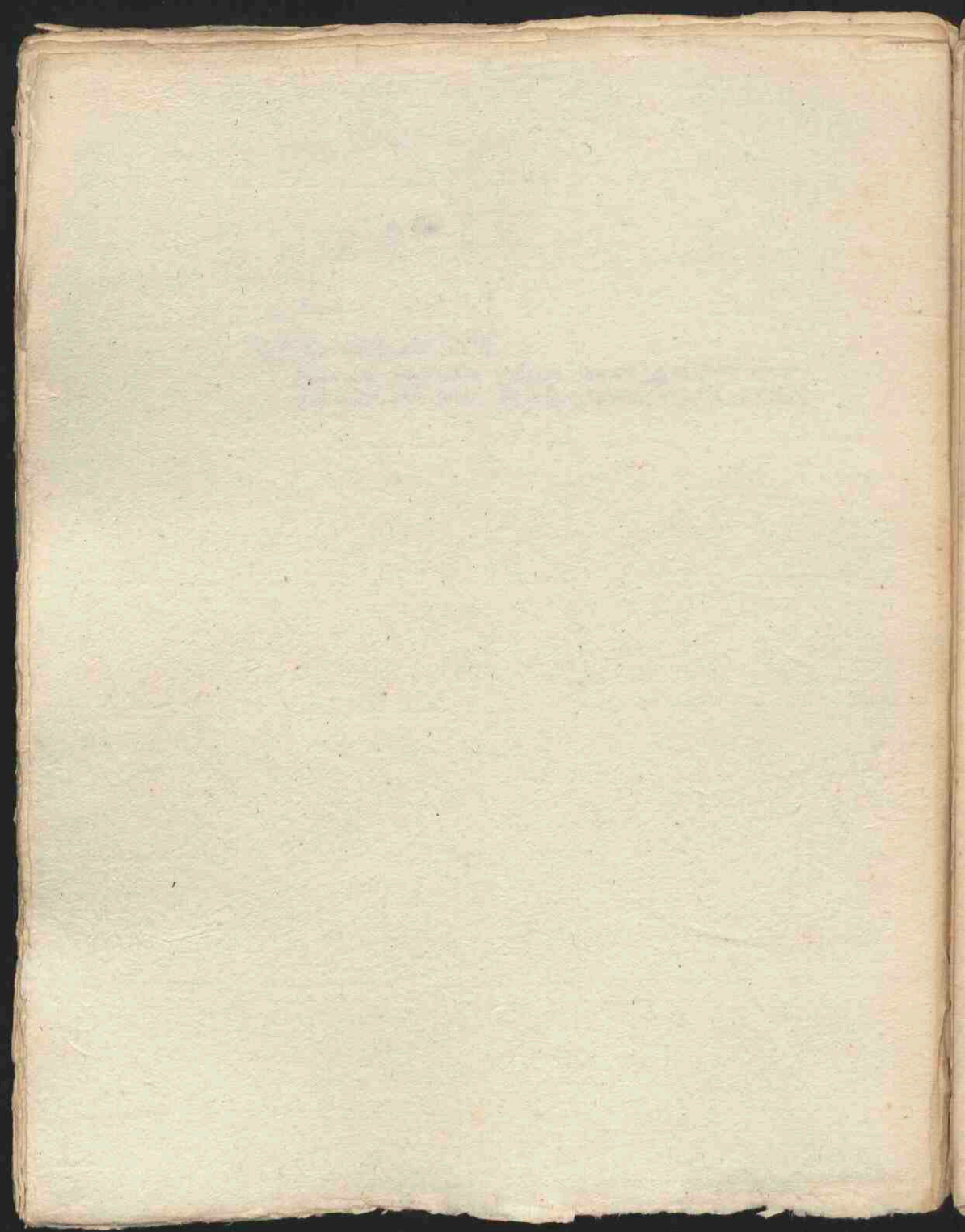
Ep: Roman. 7, 27.

nefas Lacedaemonib: quoq;

Plutarch: antiq: Laced: inst:

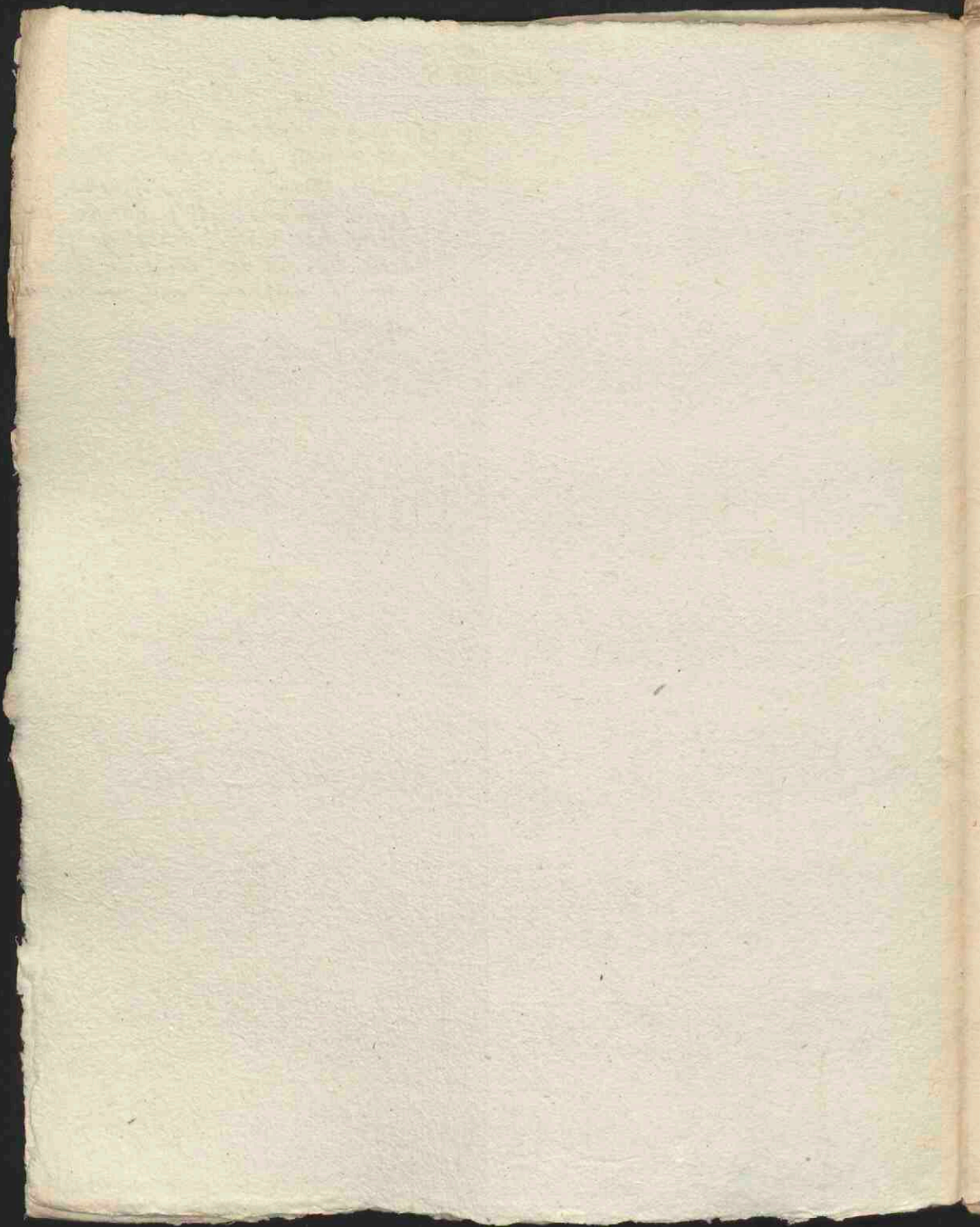
Pubertum ingenium pueror: amari ~~plurimum~~ ^{plurimum} erat.
Sed coeque cum ipsis, ut turpissimum, regi prohibebat.

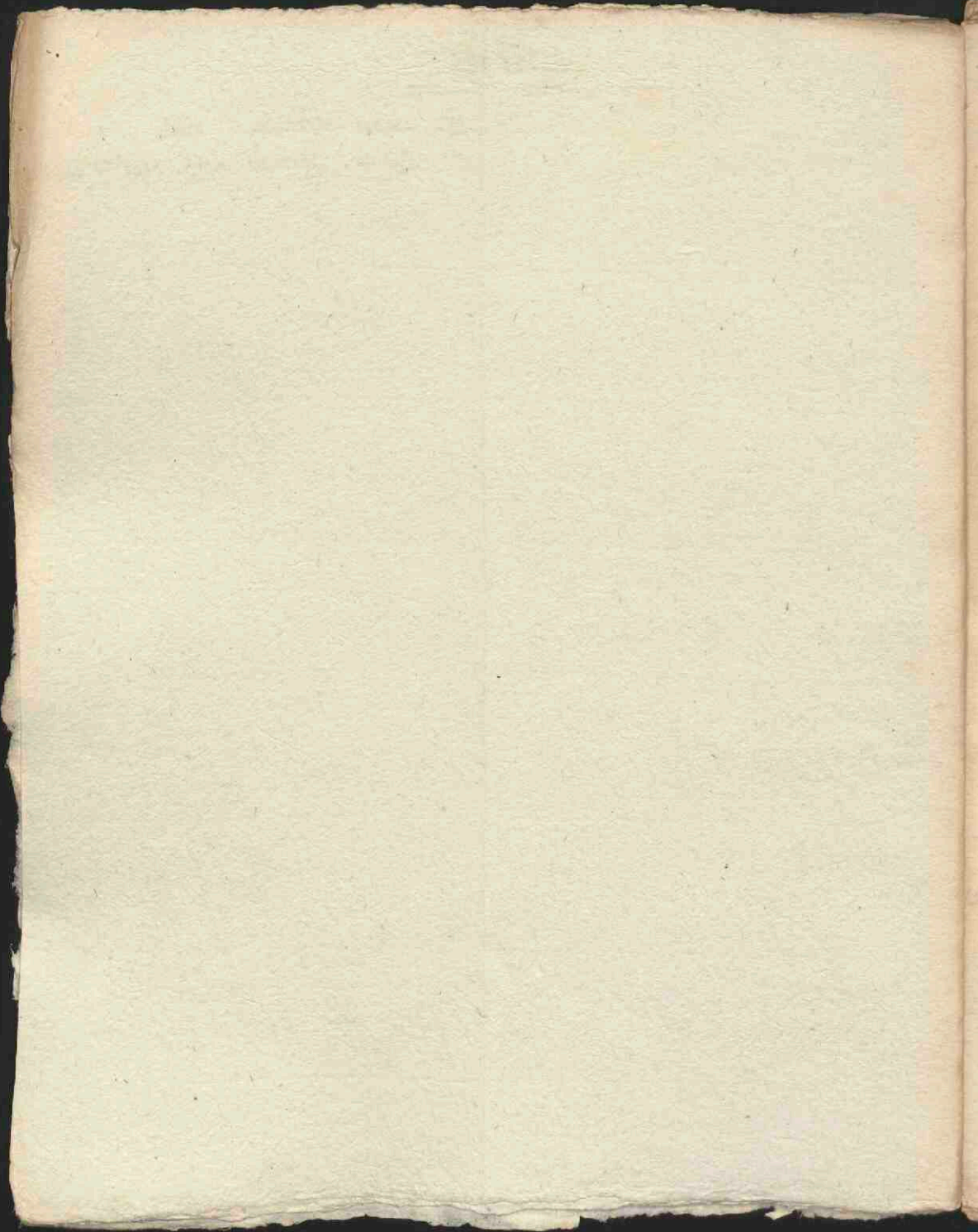
Riol. Pathol. cap. 3. sect. 1.

Si quis unicum haberet testiculū, aut
 plures duob; esset ineptus ad Prolem:
 → scribit Fornet sibi notam
 Parisys familiam, cui gentilitium est
 habere tres testes. Novi ego quī
 habet IV, sed tam exiles, ut sit sterili-
 as, q̄a materiam feminis non possunt
 cogere.

De morbis Testium vidē
Riolan. particul. meth. sect. iv. tract. 7.

Conce^o Pio.

200

mulier debet dormire respiciens, coxis extensis
& compositis. Et ita fiet conceptus.
Ordem: p. 085.

Signa Conceptionis.

- 201
- i. Si in Semine concuſſo totum corpus legitè coheruerit,
aut titillata quòdam iterum contrahi peperit.
  - ii. Si exceptum cum voluptate ſentia n̄ exciderit.
  - iii. Si os Vteri internum exquifite conuincat.
  - iiii. Si lenis doloris ſenſus circa ventericulum & hypogaſtrum oboret.
  - v. Si Menſtrua progreſſio ſubſiſtat.
  - vi. Si mamilla obdurescant, extuberent, paleant.
  - vii. Si Veneris appetentia languelcat.
  - viii. Si Ocyſſime lactet, & ſubinde macore afficiat.
  - ix. Si in Edulij faſtidium.

A. n̄ cent. viii. Anat. 4. p. 200. Hipp: ~~iv. Aph. 4. & 10.~~
v. Aph. 41. 52. 60. 62.

Laurent: p: 309.

Sex in lacto dies, ter sunt in sanguine secum,
Bis /vni carnis; ter seni membra figurant.

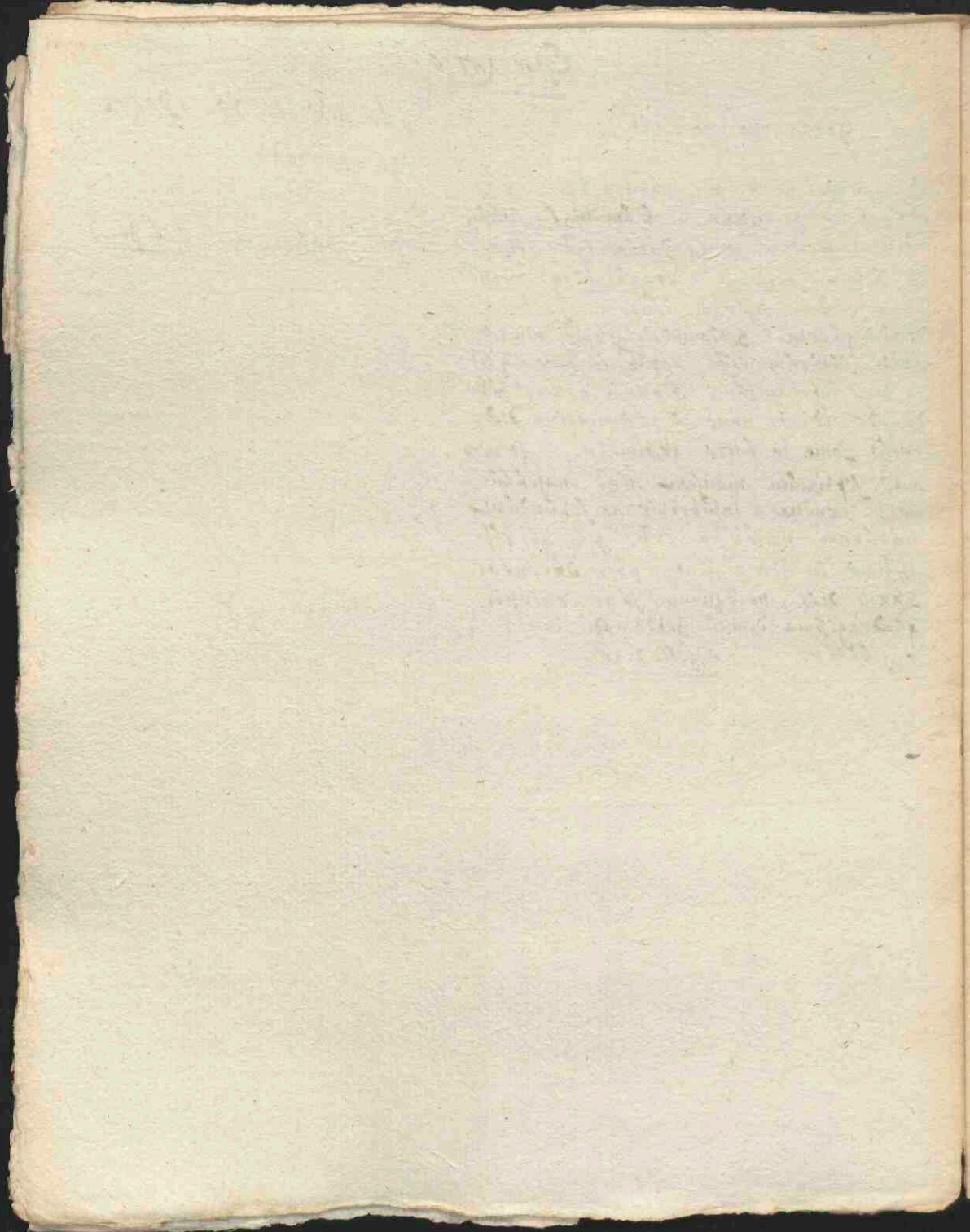
Nippi
Mares XXII°
Feminas XL° } die conformari dicit,
aut XIII°

GENERATIO HOMINIS.

Ad nascendos homines vis numeri septenarij
pertinet et porrigitur. Cum enim in utero
mulieris genitali semina datam est, primis
vii diebus conglobatur, coagulaturque, fitque
ad capiendam figuram idoneam. Post
deinde quarta hebdomada, quae est virilis
fetus futurum est, caput, et spina, quae
in dorso informatur. Septima, a. ferro heb-
domada, id est, nono et quadragesimo die,
totus homo in utero absolvitur. At vero
ante septimum mensem neque masculus,
neque femina, salubriter ac secundum
naturam nasci potest: quod si qui post
his in utero sunt, post duodecimos
LXXIII dies, postquam sunt concepti,
quadragesima denique hebdomada ita
nascuntur. A. Gell. 3. 10.

Plin. viii. tit. de PARTU.
PROCREATIONE

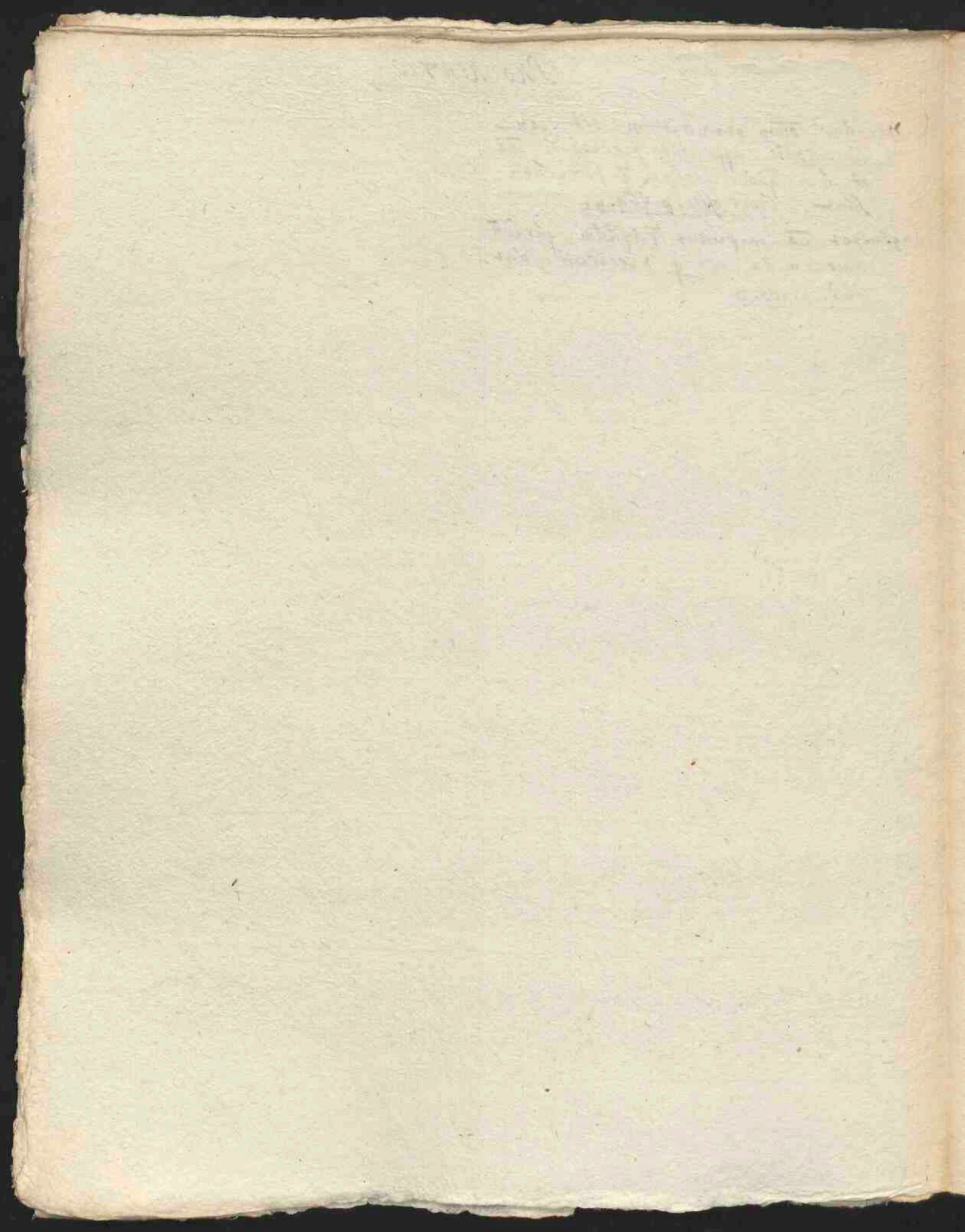
Plin. pacem. v. Ind. pr.

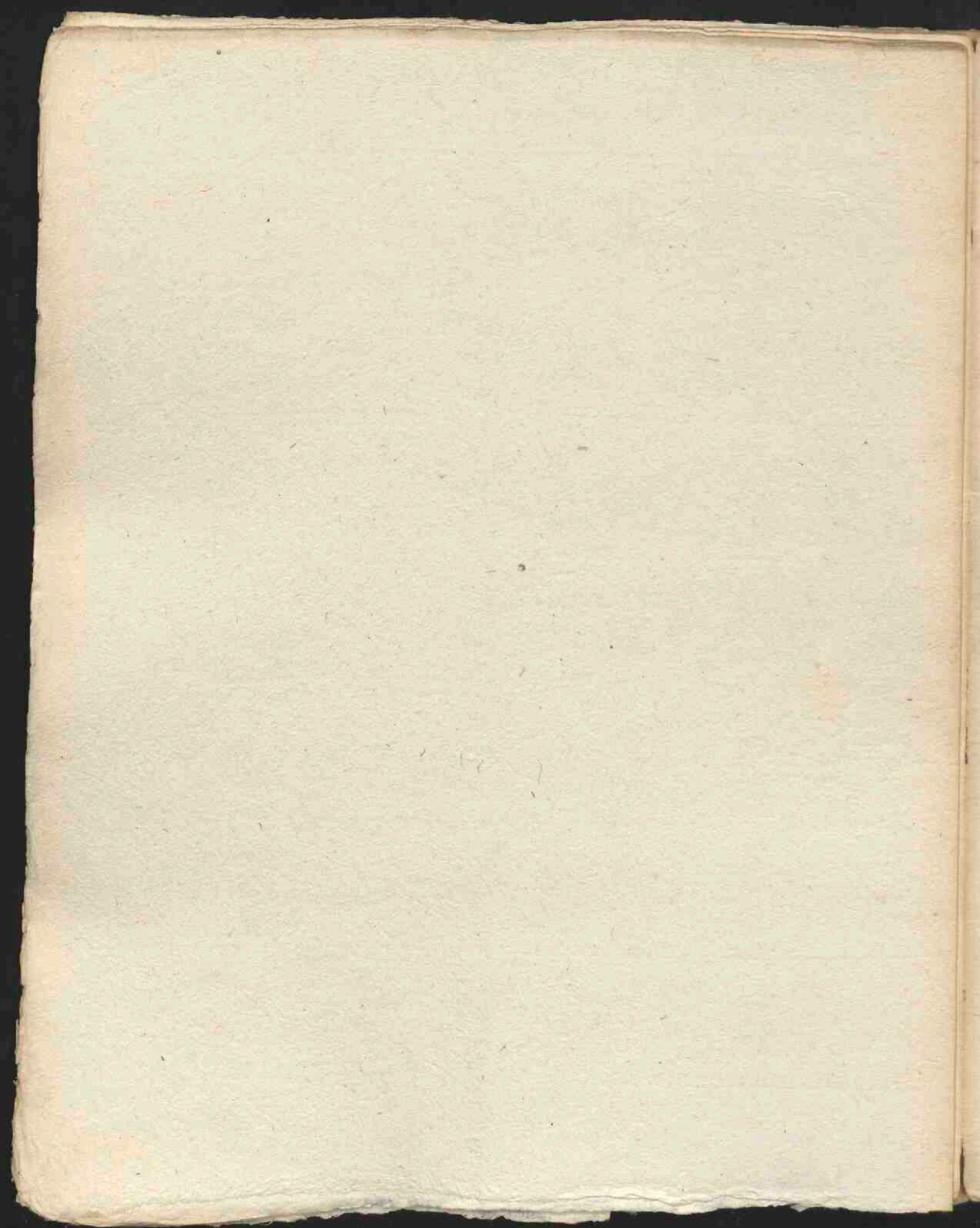
Communis omnium animalium est con-
iunctionis appetitus procreandi nā.
Et ira quam eorum q̄ procreata
sunt. Cic. i. offic. p. 464. g.

Ingerat nā in primis p̄cipuum quōsdā
amorem in eos q̄ procreati sunt.
Alid. p. 465. B.

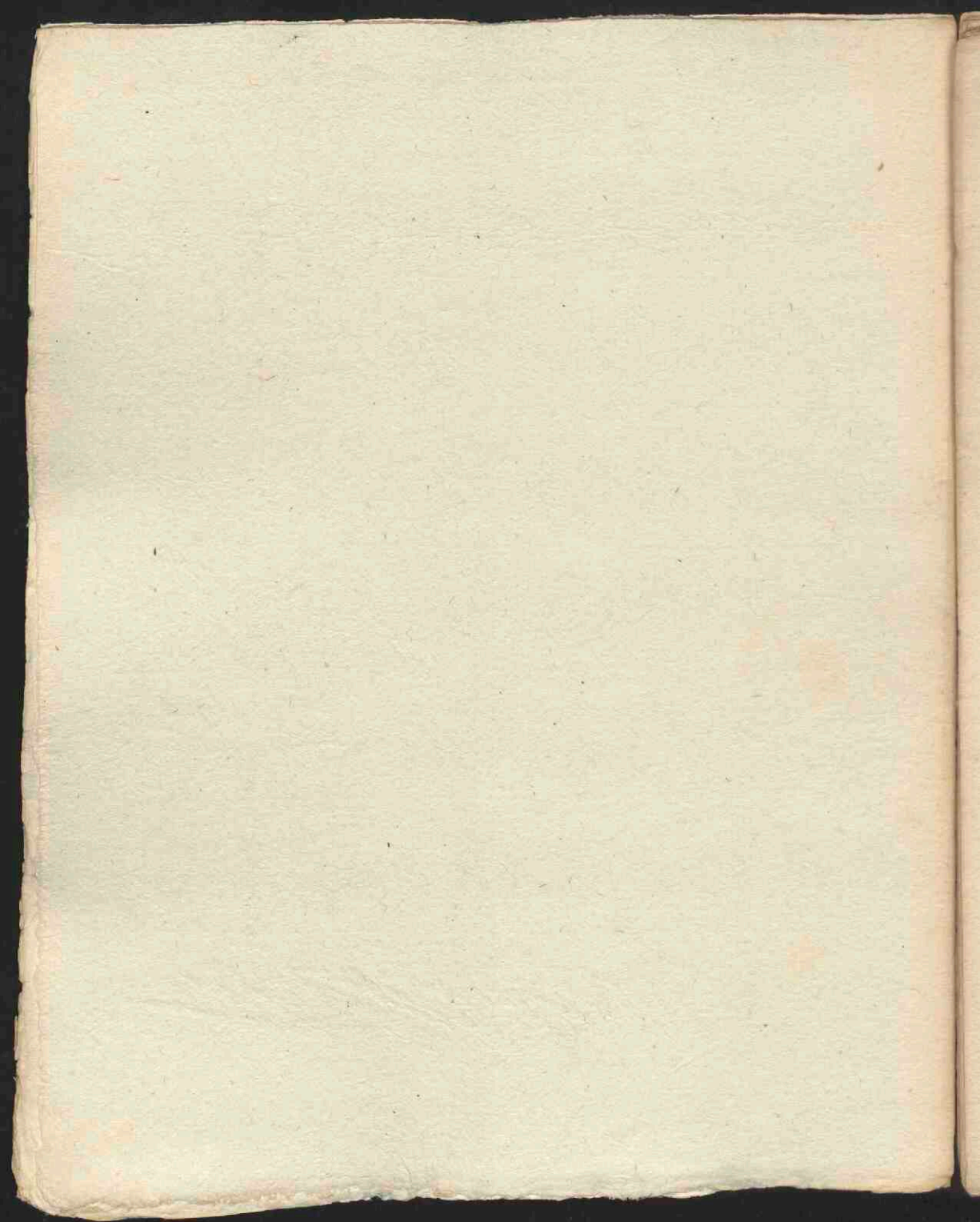

HERMAPHRODITI.

207

de HERMAPHRODITIS.

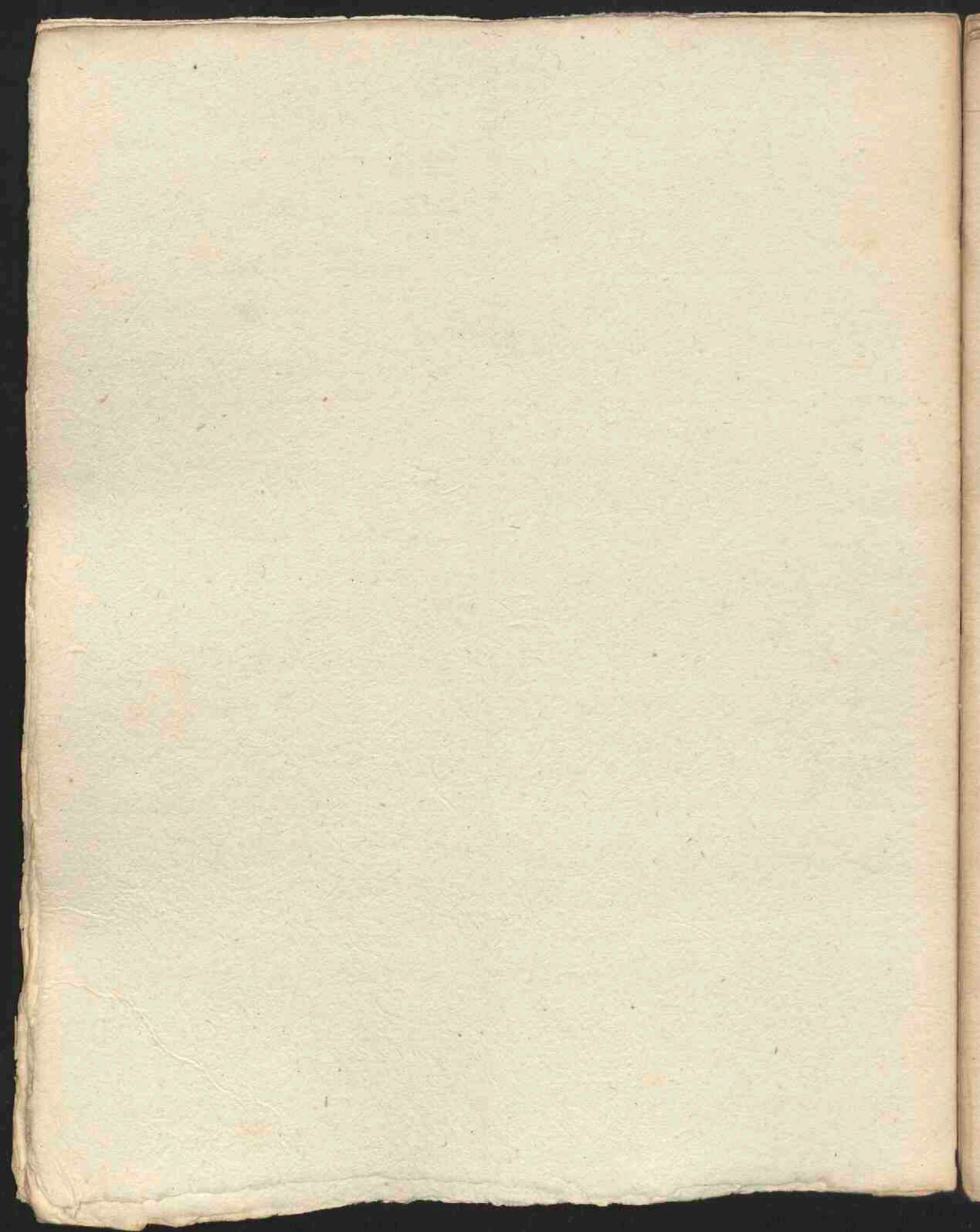
Agell. 9. 2.

Barbini's integr. volumen edit.

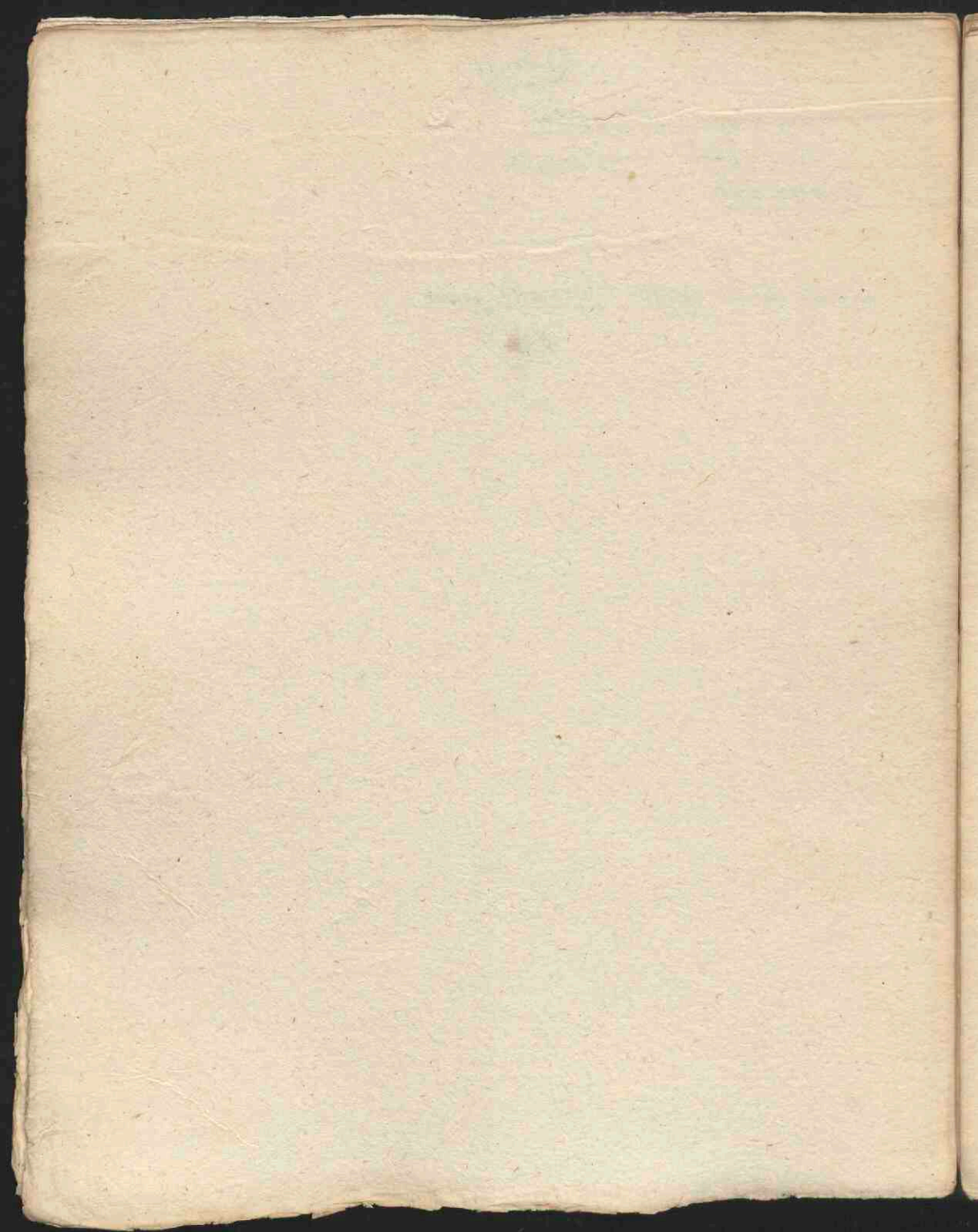

De educatione liberorum
libelli aureum confripit
Plutarchus

disserit de ea egegie Juvenalis. sat. xiv.

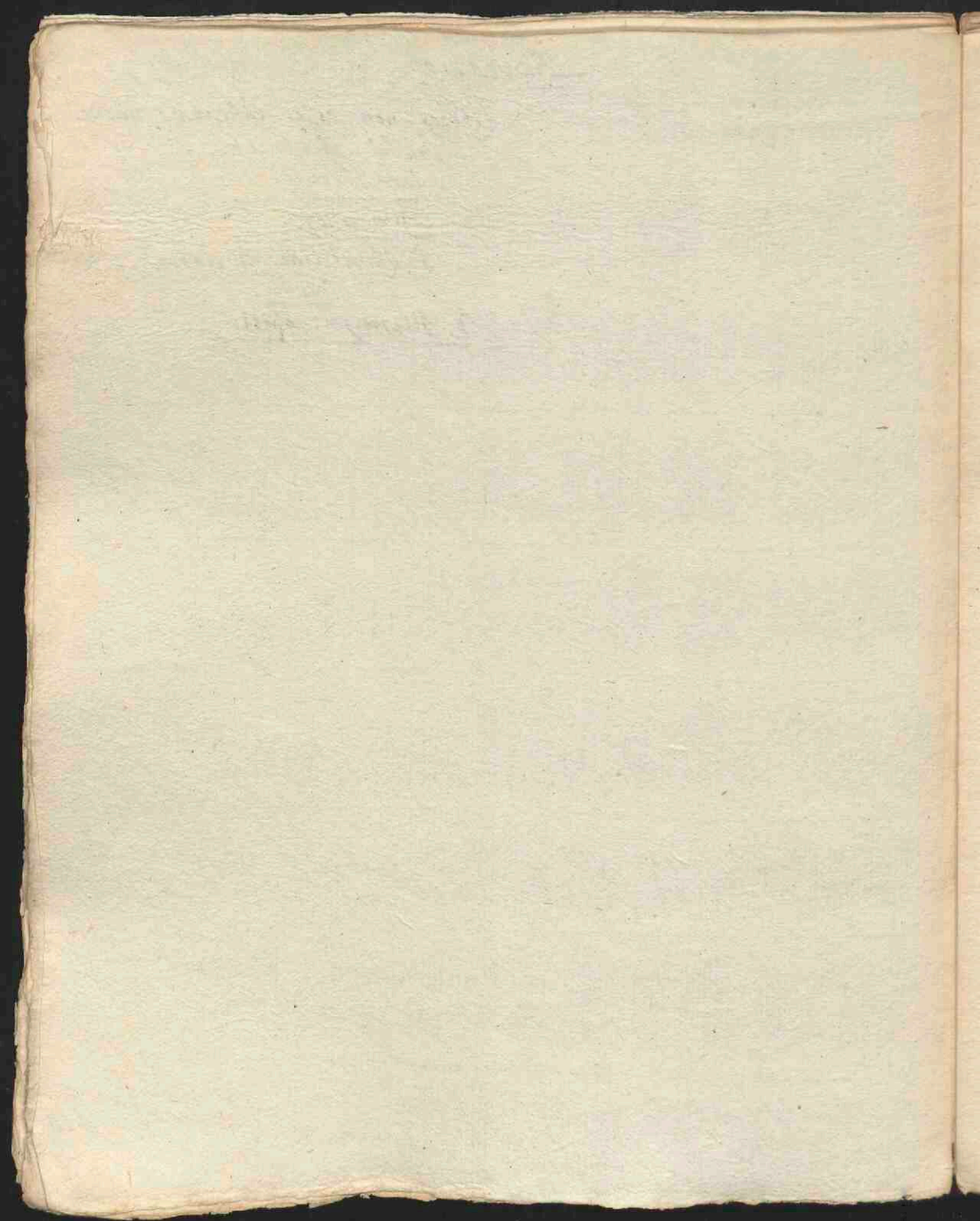

Liberos non esse educandos nūtriciū
Lactio disjecit,
Agell. l. 12. c. 1.

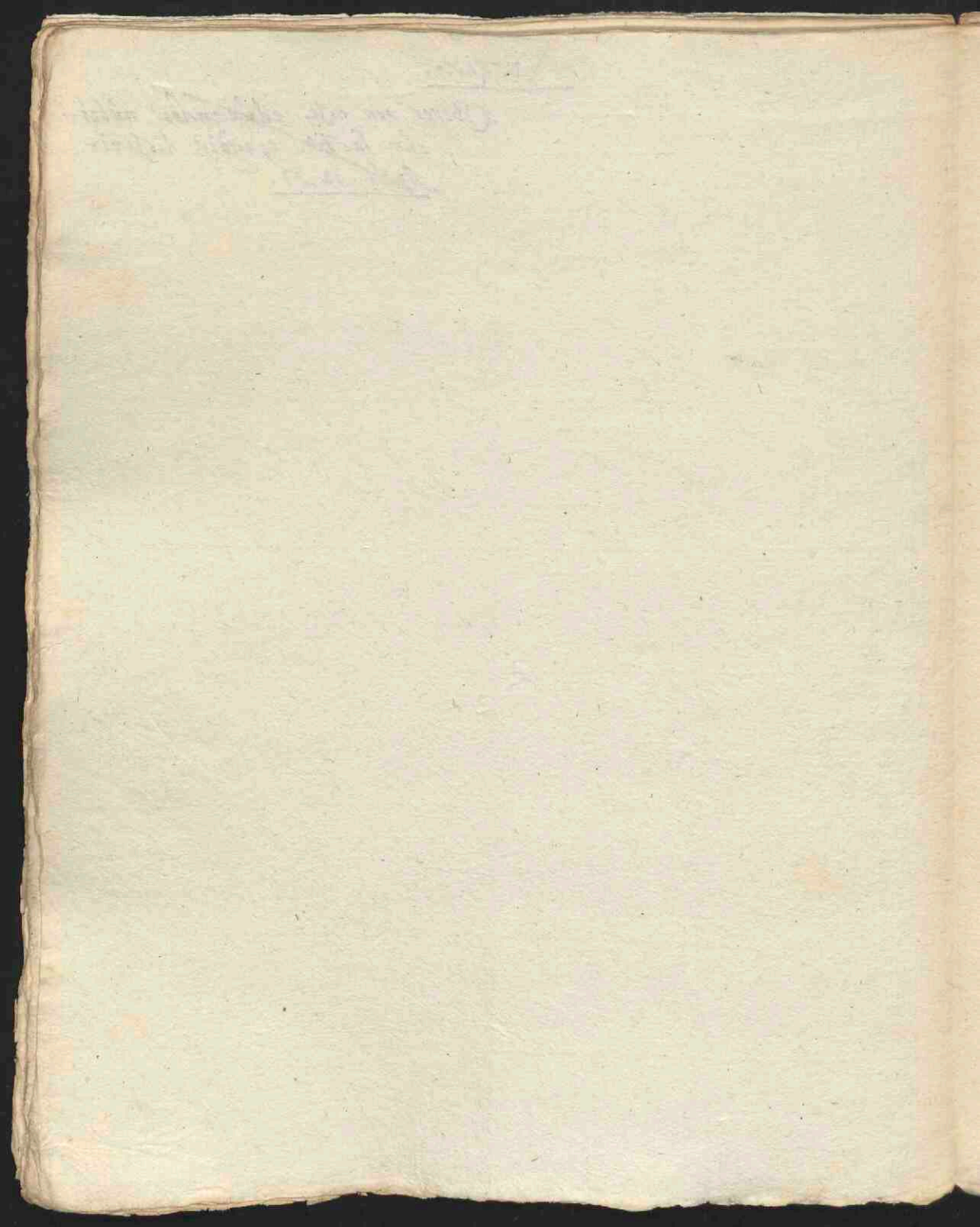
Erasmii colloq.

F. Quinotilian: de oratore, post
o Tacitum.

D. Hieronym: epist:

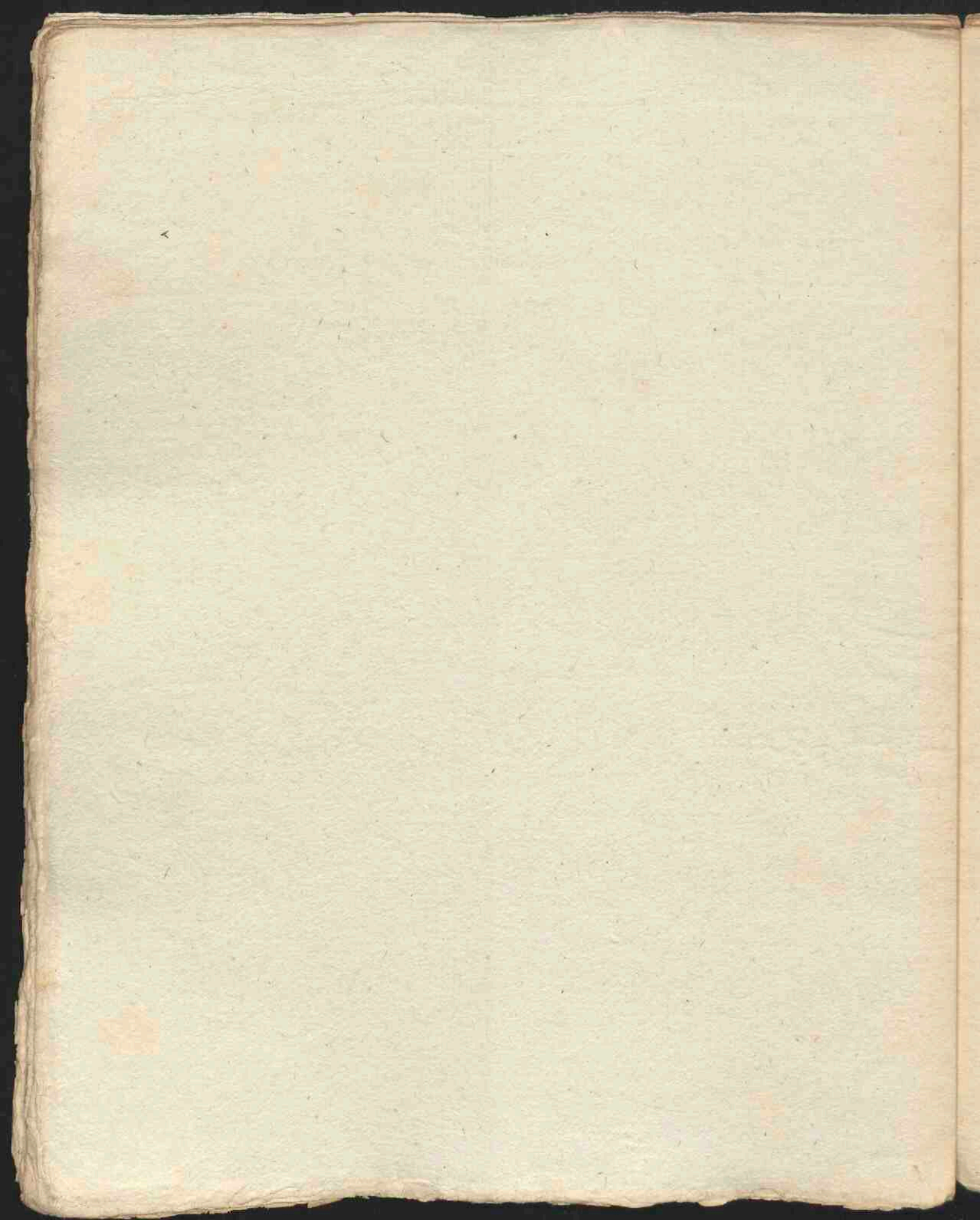

Liberos non esse edulandos nutri-
cum lacte. egregio disjecit,
Agost. 12. 7.

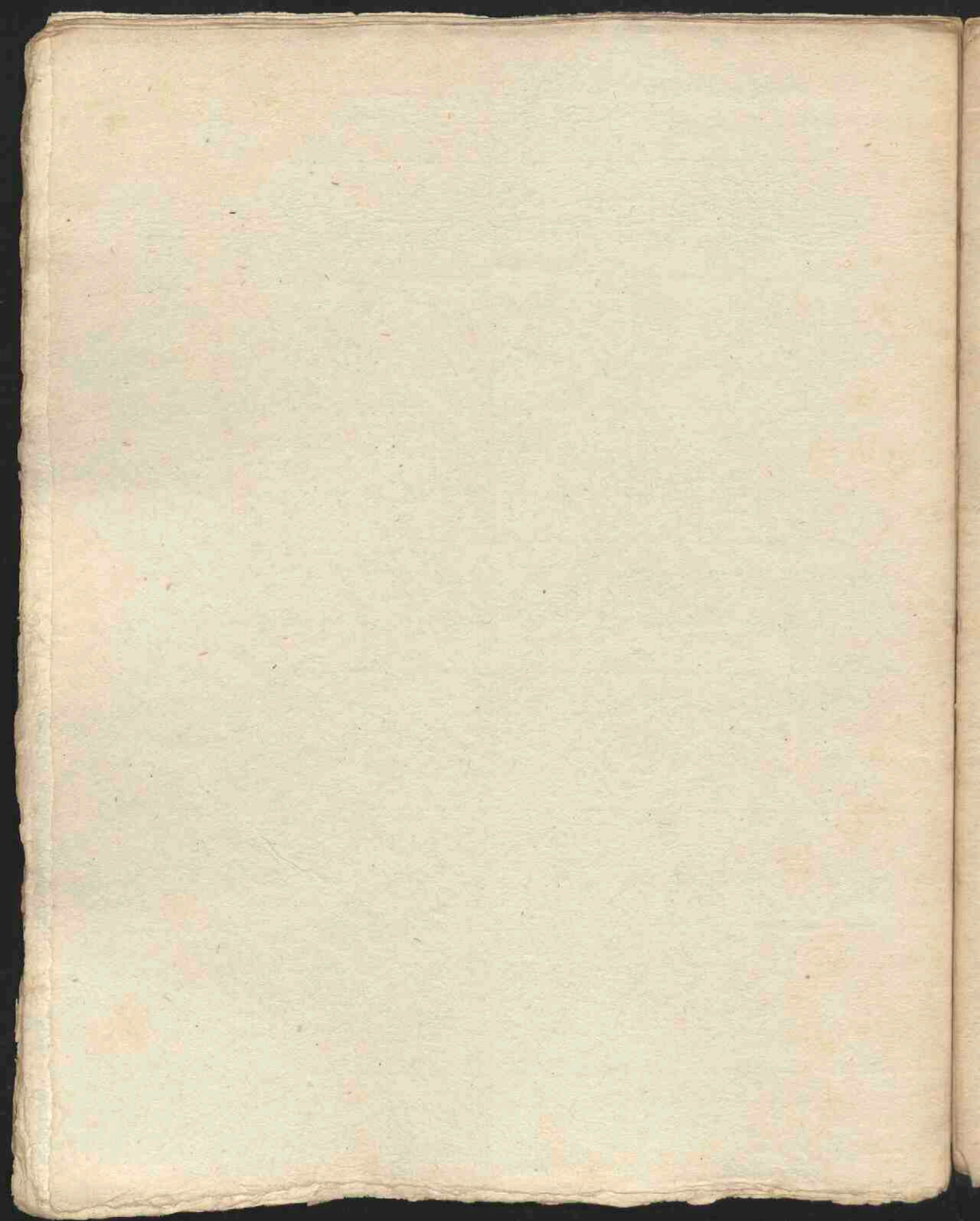

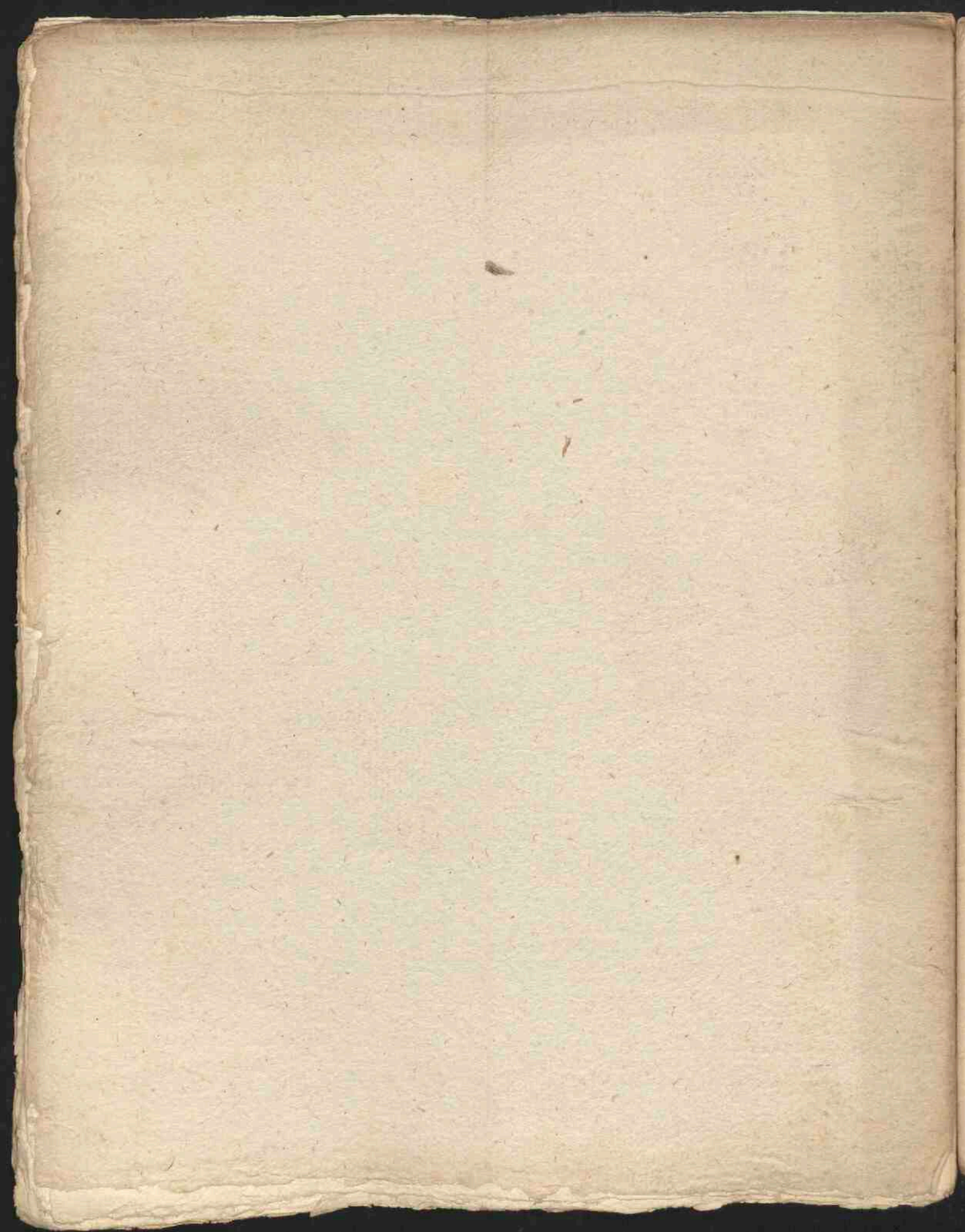

7

LEX FANNIA, cuius meminit Lucillus,
apud Agell. l. 2. c. 29. quod sta-
tuebat modum convivijs sumptuo-
sioribus.

meminit et Gajus legis. Macrobi. l.
Atynad. l. 6. Plin. l. 10. c. 50. Sigonius
in fastis. p. 322.

LEX ANTIA, cuius meminit Agell. l. 2. c. 29.
haec lege sancitum est neque magistratus
ad curiam, nisi ad certas personas itent.

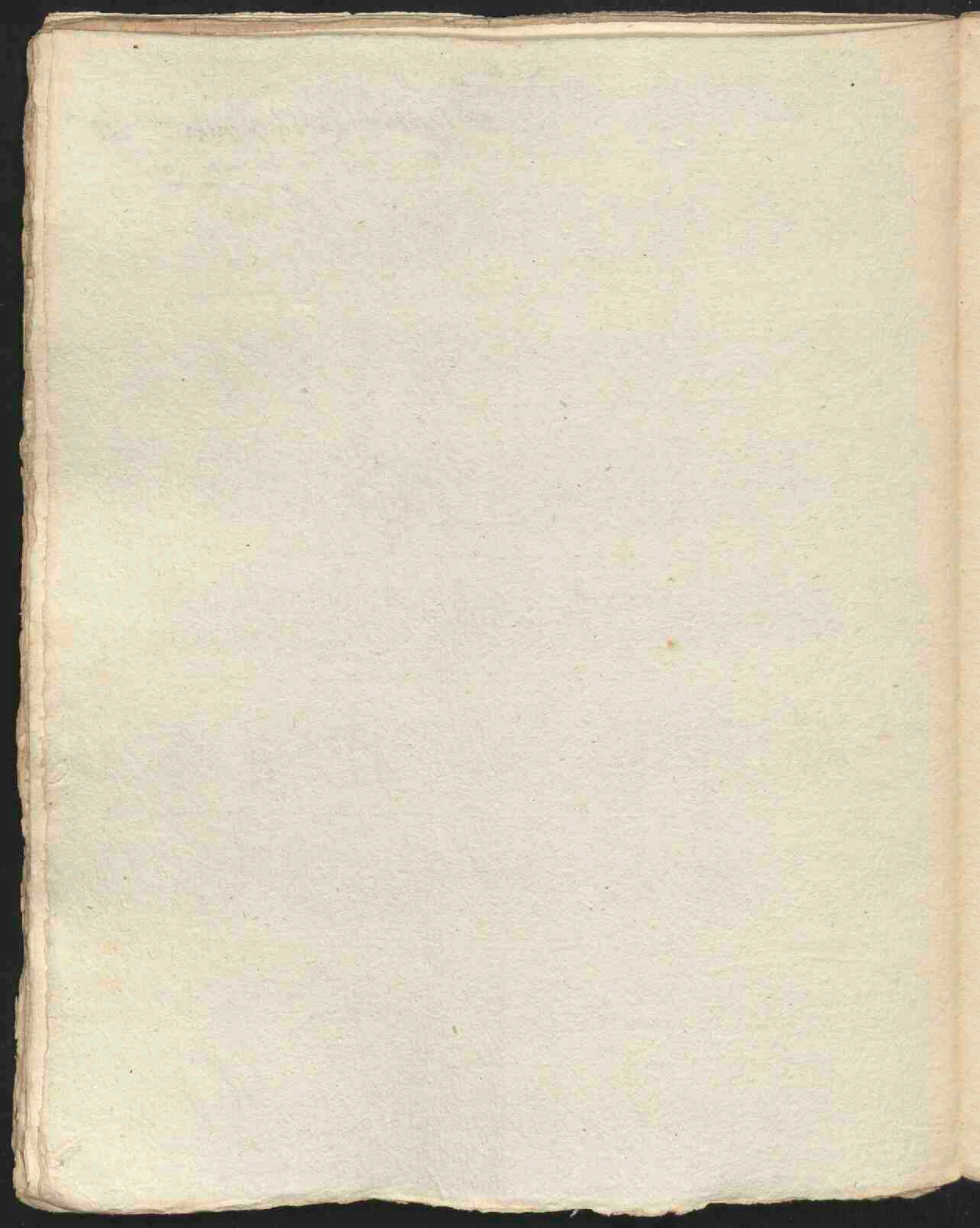
ÆMILIA LEX, ciborum genus et modum
Rom. præcipit. Agell. l. 2. c. 29.

IVLIA LEX, cuius meminit Agell. l. 2. c. 18.
et l. 2. c. 29.

LEX Vsúspandi, de qua Agell. 3.2.

de legibus Lacedaemoniae. vide
Nic. Cratinum de asp. Laced.

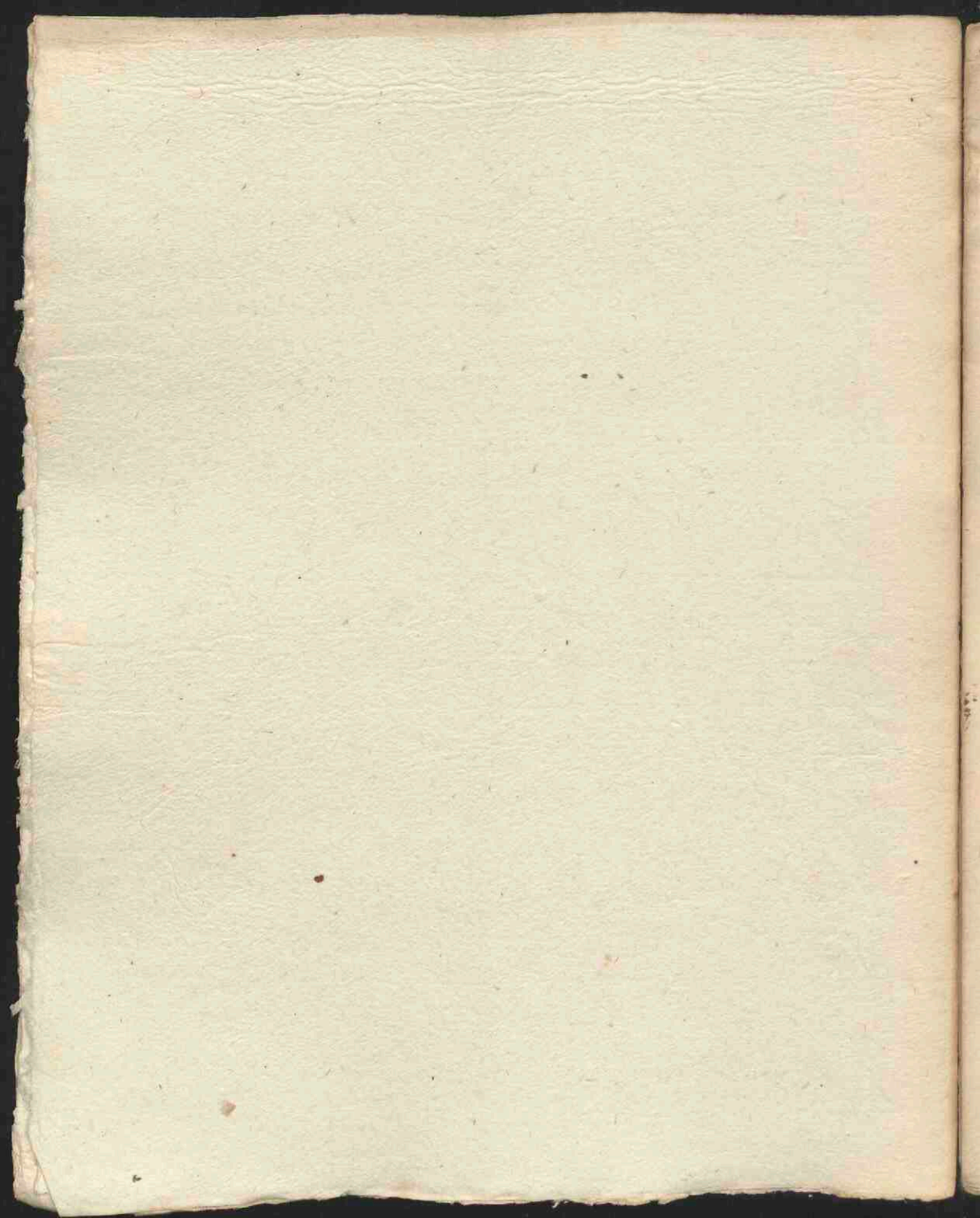
LEX.

217

de Legibus de furto Agell. n. 107

[Faint handwritten mark]

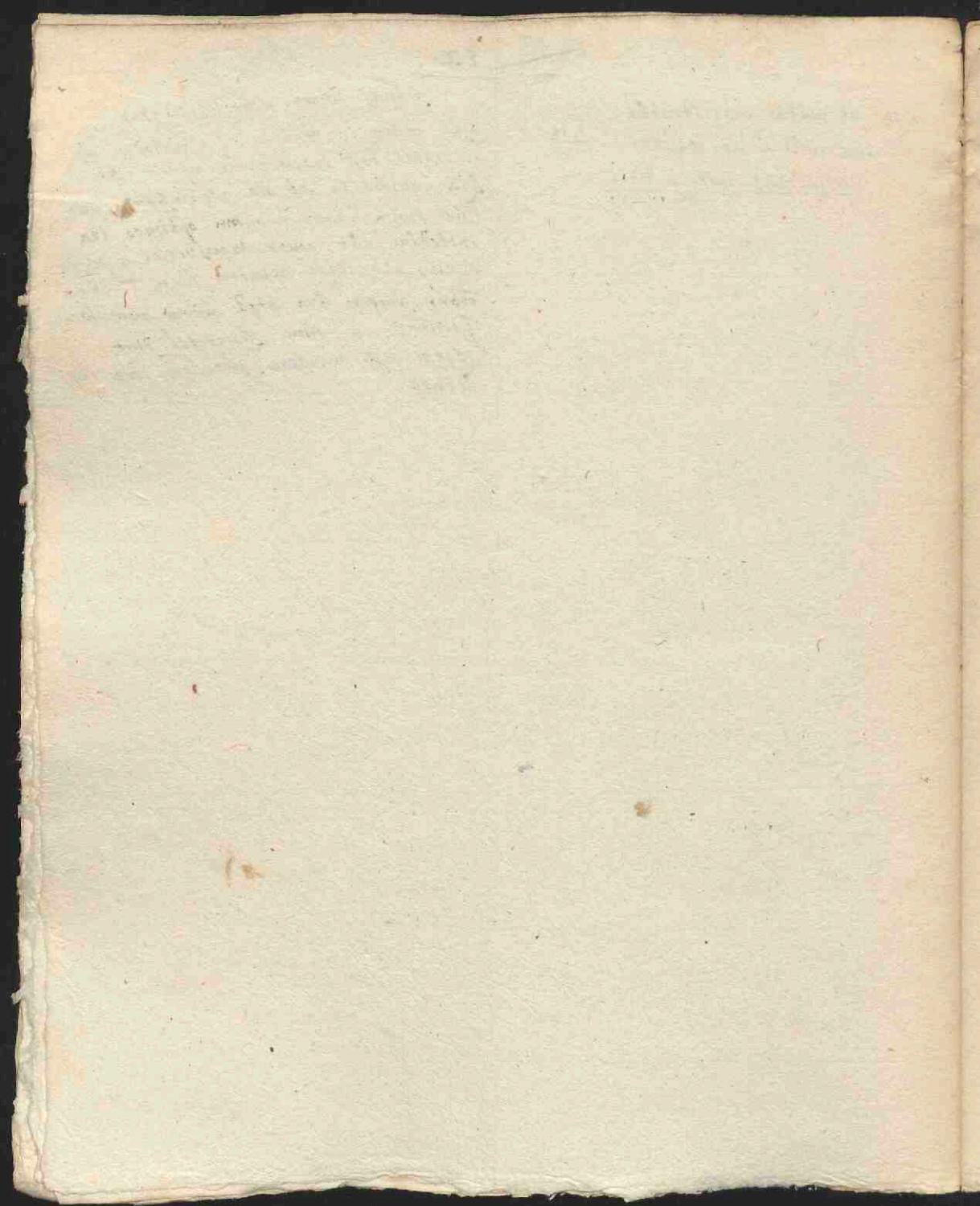

Lex est virtus magistratus,
magistratus est Lex loquens.

v. Patric. vesp. inst. 3. tit. 1.

Cic.

Cicero de rep. Hebr. l. 1. c. 1. p. 7.
Legem autem non dominos, sed custodes et
ministras, esse magistratus voluit (Sens).
Quae constituta ab illo rectis fuisse sunt.
Cum enim homines etiam optimos ira
interdum aut amor transversos a recto
agat, sola leges repertae sunt, quae cum
omnibus semper una atque eadem voce lo-
quentur. — sive Aristotel. dicit
Legem esse mentem quandam sine cogi-
tate.

Principio rerum populus nullis legibus
tenebatur, arbitria principum pro legibus
erant. Fest. l. i. nat.

Euripid.

O Senex! in cūm regibus contendere:
venerandos enim tū principes atque lex est.

LEX.

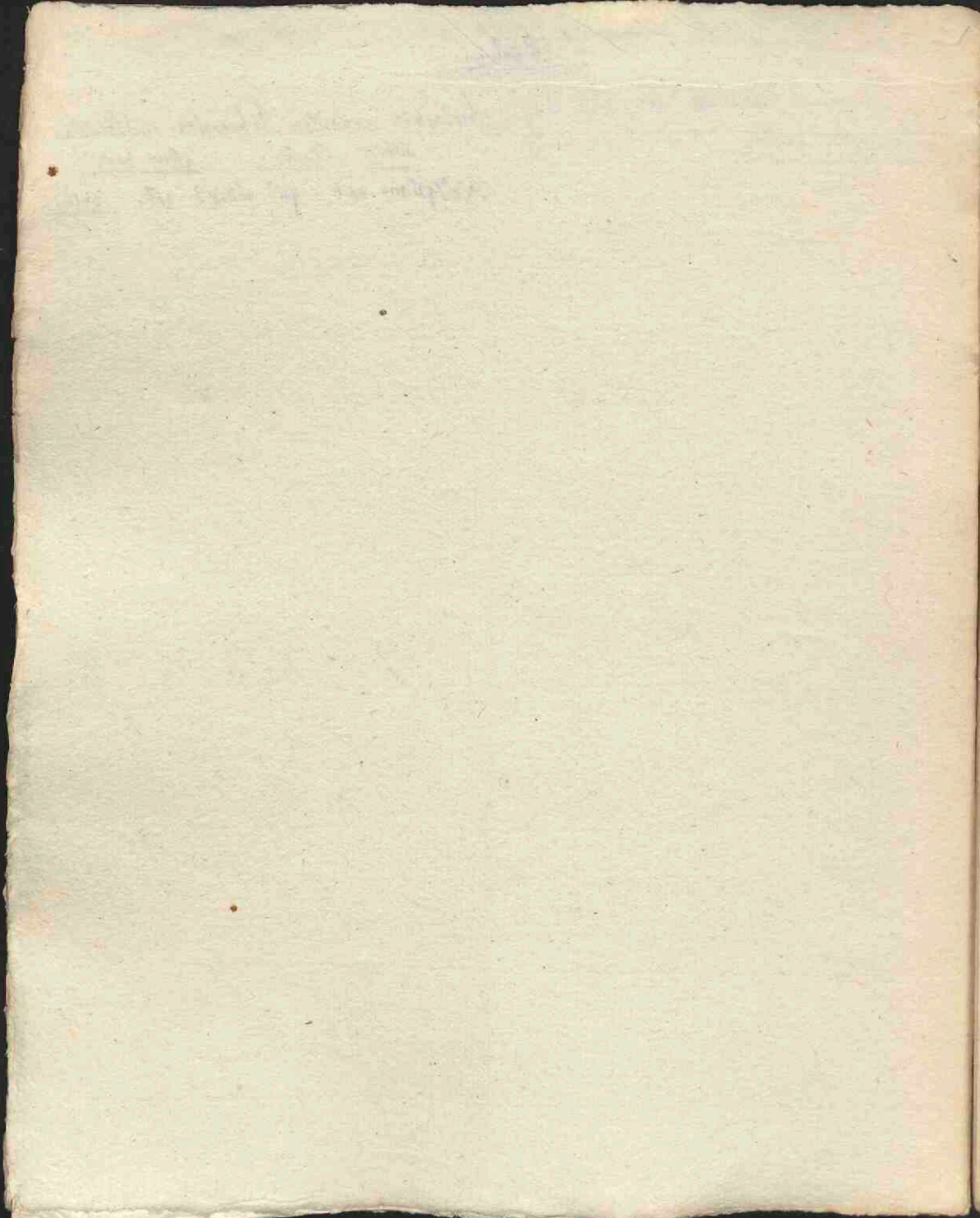
Quid leges sine moribus
vana proficiunt.² Horat. III od. XXIV.

Instrahit animam librorum multitudine.

Soluta. Ep. 2.

quem vult.

Nusquam est, qui ubiq3 est. ibid.

DISISTATUS tyrannus Athenis disciplinarum liberarum libros primis legendos posuit:

ATHENIENSES ipsi deinde studiosius accurrant, quos nunciat.

XERXES urbe politis, eam incensa, oes illos libros abstulit, atque in PERSAS asportavit.

SELEUCUS rex, qui NICANOR victus est, multis post tempestatibus effluendis Athenas curavit.

Agell. 6. 17.

Quae in Aegypto a Ptolomaeis regibus ingens librorum numerus vel confectus vel collectus est; ad millia ferme voluminum septingenta. sed

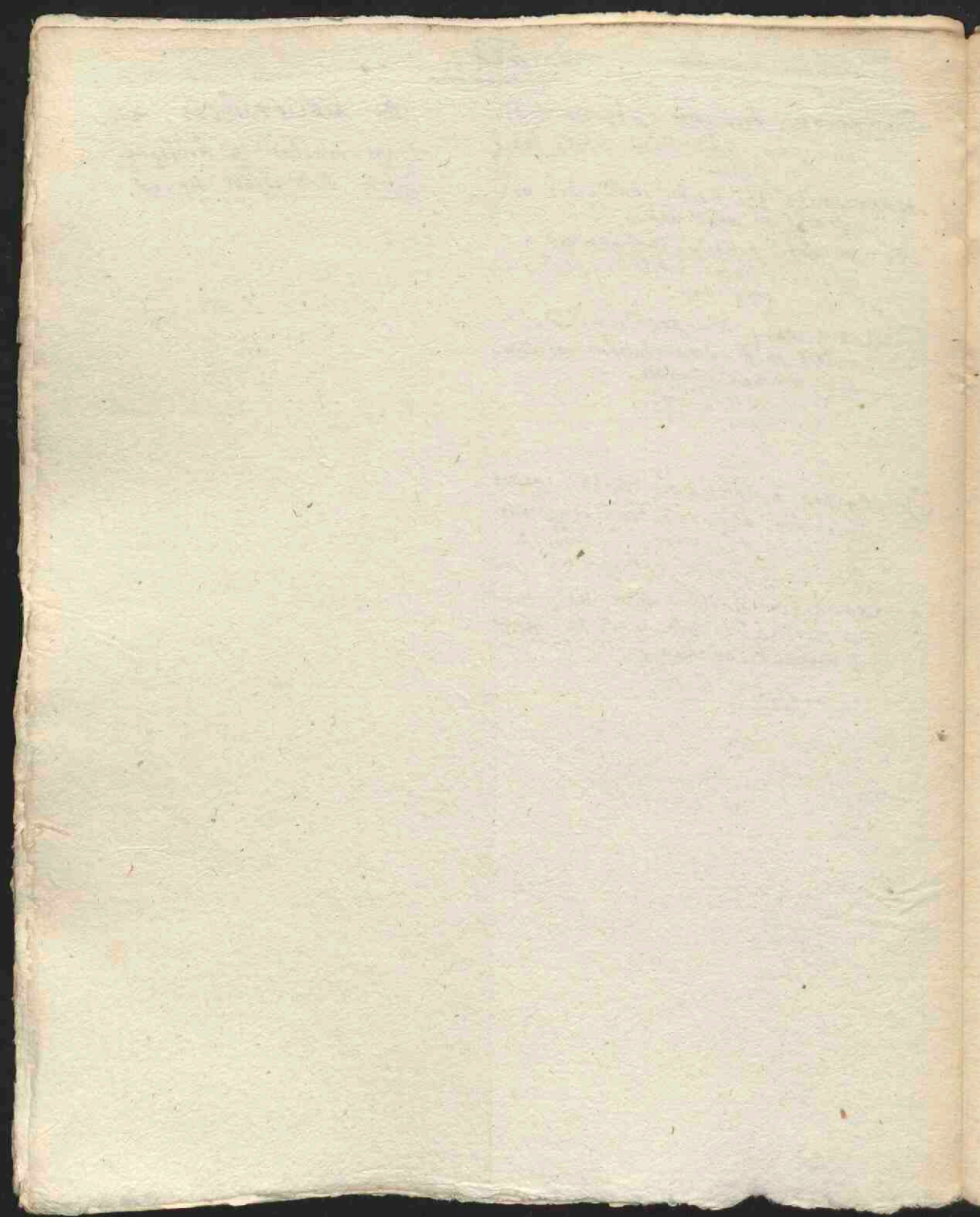
ALEXANDRINO bello, cum diripitur ea civitas, ea omnia incensa sunt a militibus auxiliariis.

Agell. 6. 17.

De Bibliothecis. vid.

Lips. tractat. de Biblioth.

Patric. 8. de republ. tit. 15.

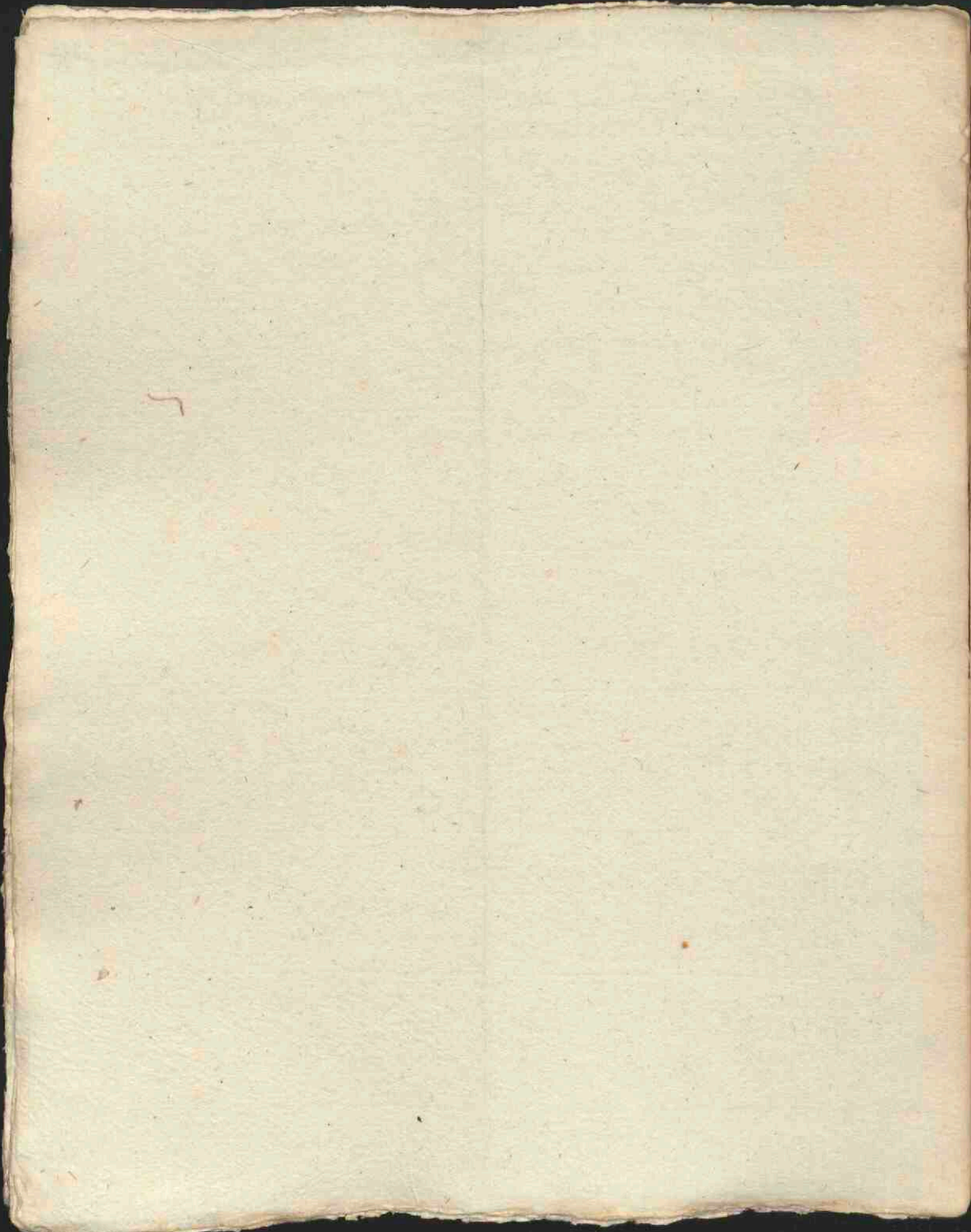
PLATO quamvis tenui admodum pecu-
nia familiari esset; tres tu Phi-
LOLAI pythagorici libras decem
millibus denarium mercatq; est.
Agell. 3. 17.

ARISTOTELES quoq; libras pauculos Spro-
sippi psilosopi tribus tascatis
Atticis emit. v. HS LXXII mil-
libus. ibid.

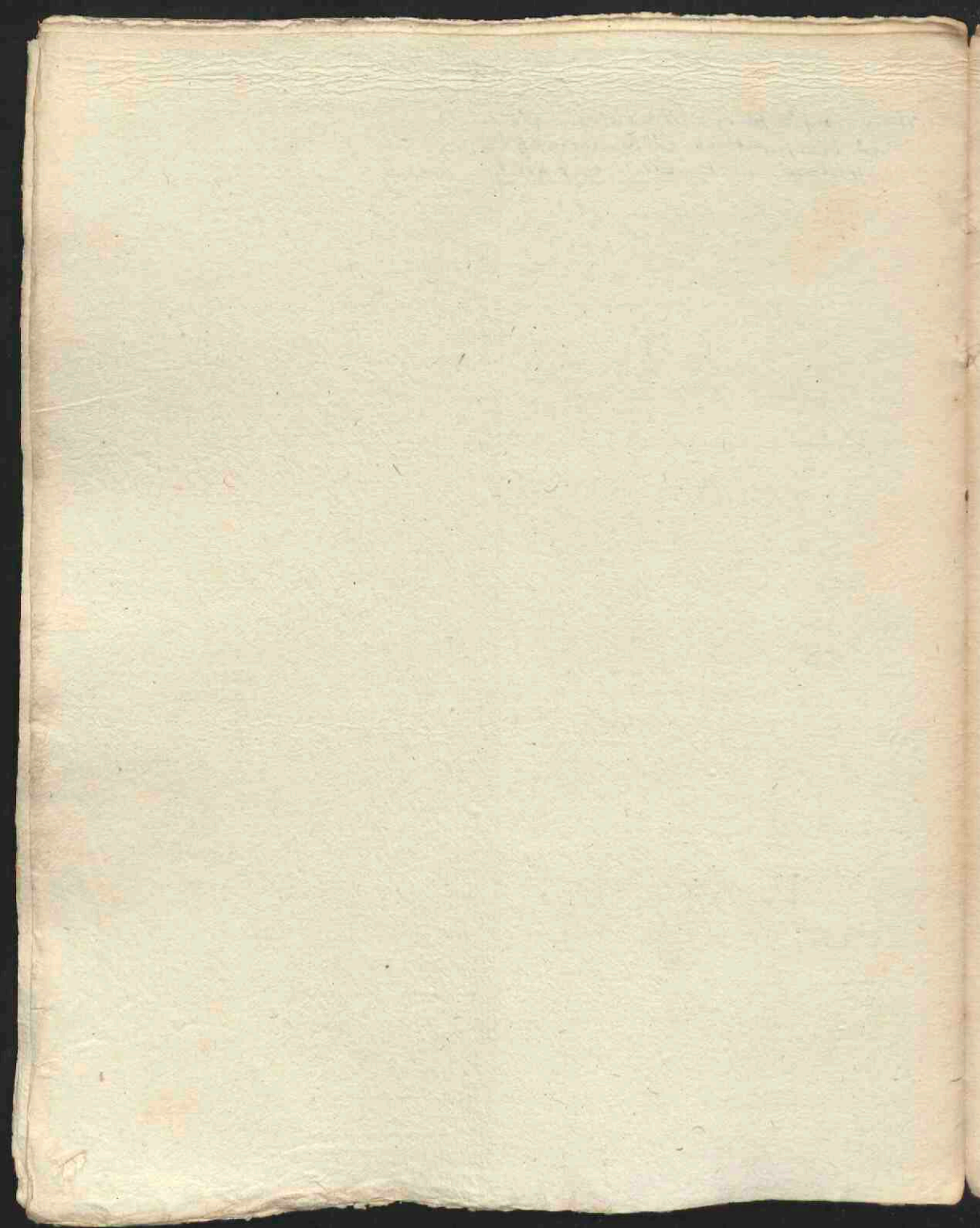
LIBER.

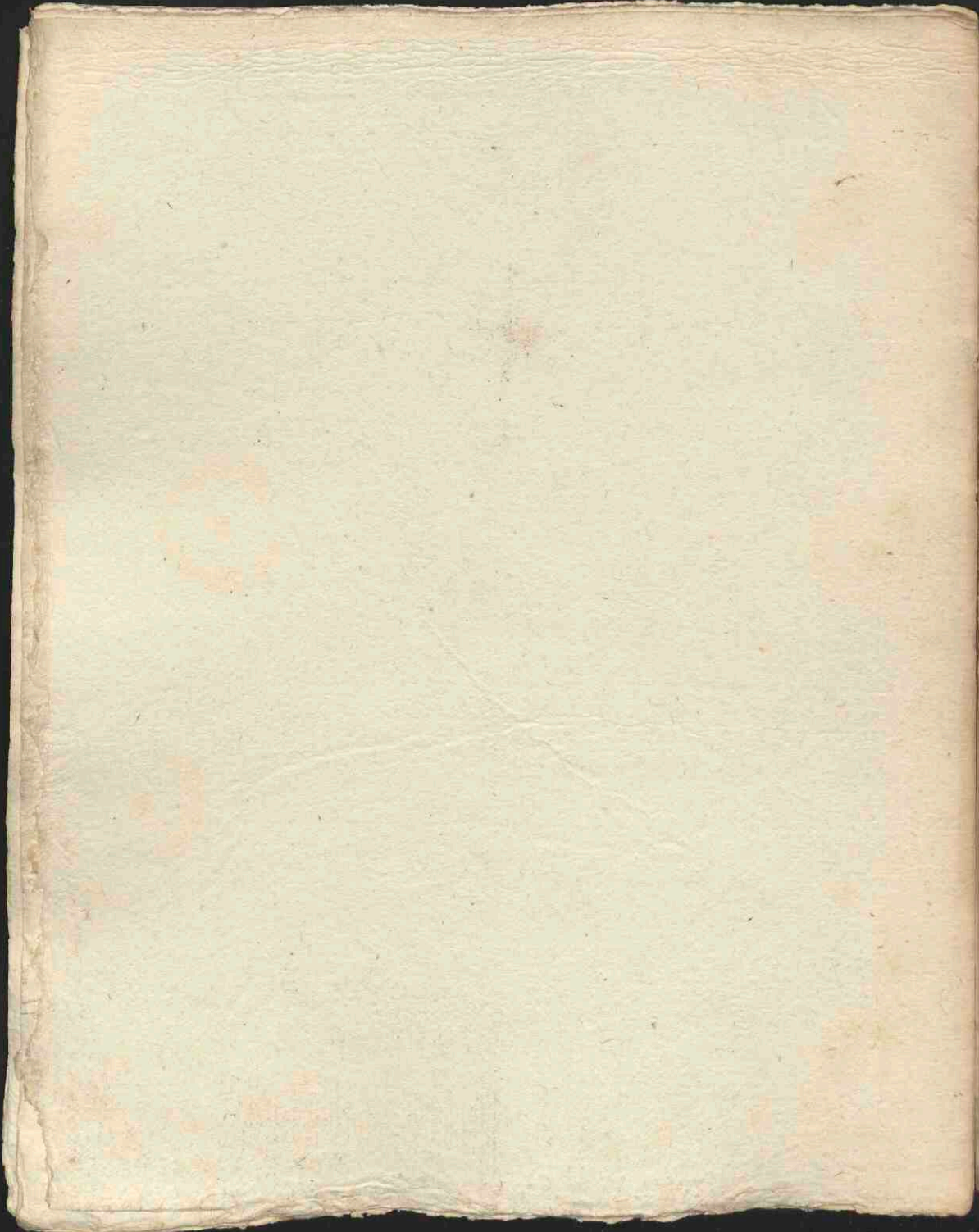

Justitia conjuncta & liberalitas, quæ
& beneficentiam, & benignitatem
appellari licet. Cic. 1. Off. p. 466. F.

In LATINA lingua major vocum inopia
quam in GRÆCA. Agell. 1. 2. c. 26.

GRÆCA lingua tristior plerique quam Romana,
Agell. 1. 2. c. 26.

GRÆCARUM facundiarum magniloquentia.
Agell. 1. 3. c. 7.

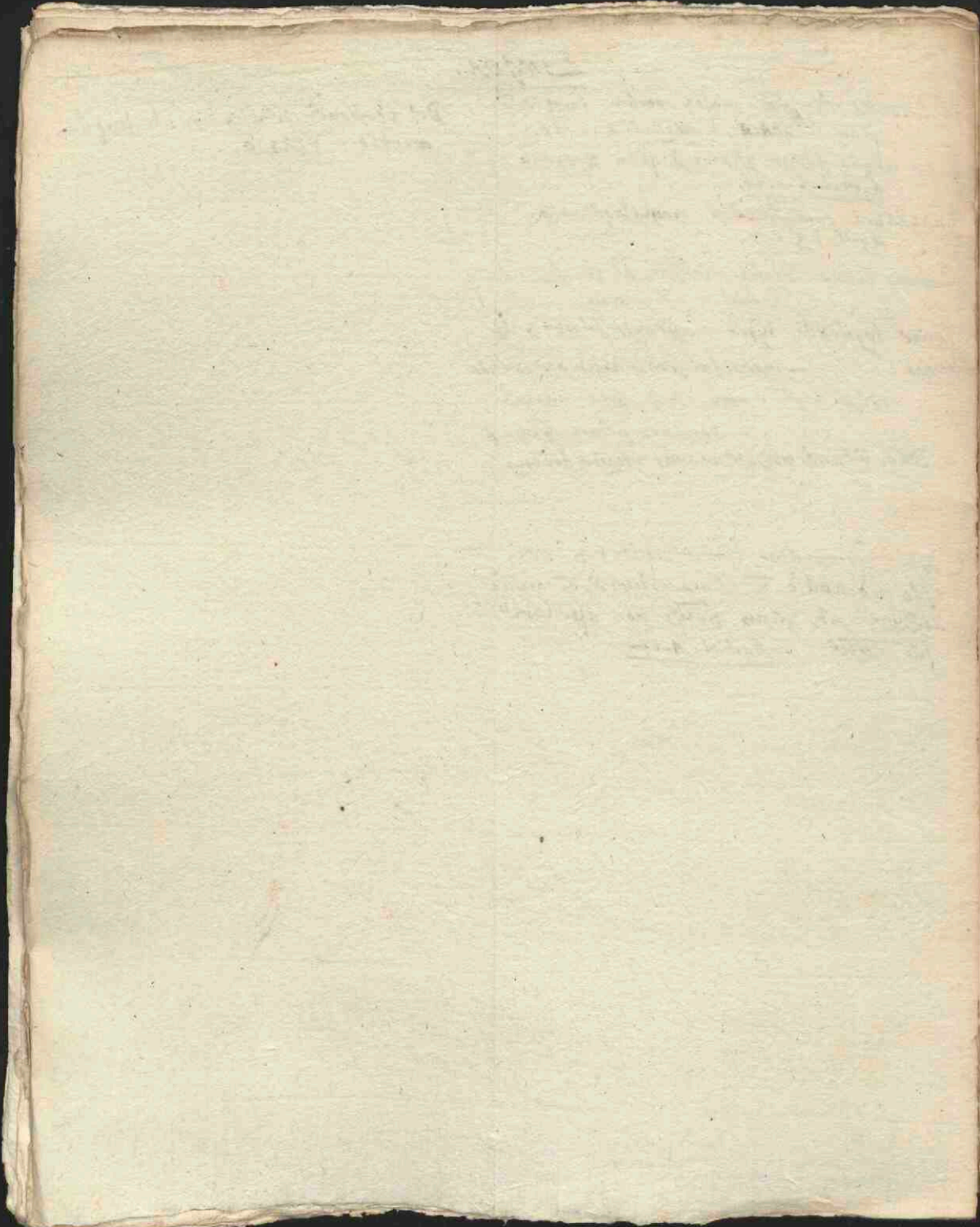
Inopiam latine lingue incusat quod Agell.
1. 12. c. 1. in fin. Nam

latine loquendi leges a Græcis sunt, ut
Horat — ingenium Græcis dedit ore rotundo
Musa loqui. — atque sine monit

— vos exemplaria Græca
Nec Furva vitasate manus, vitasate diurna.

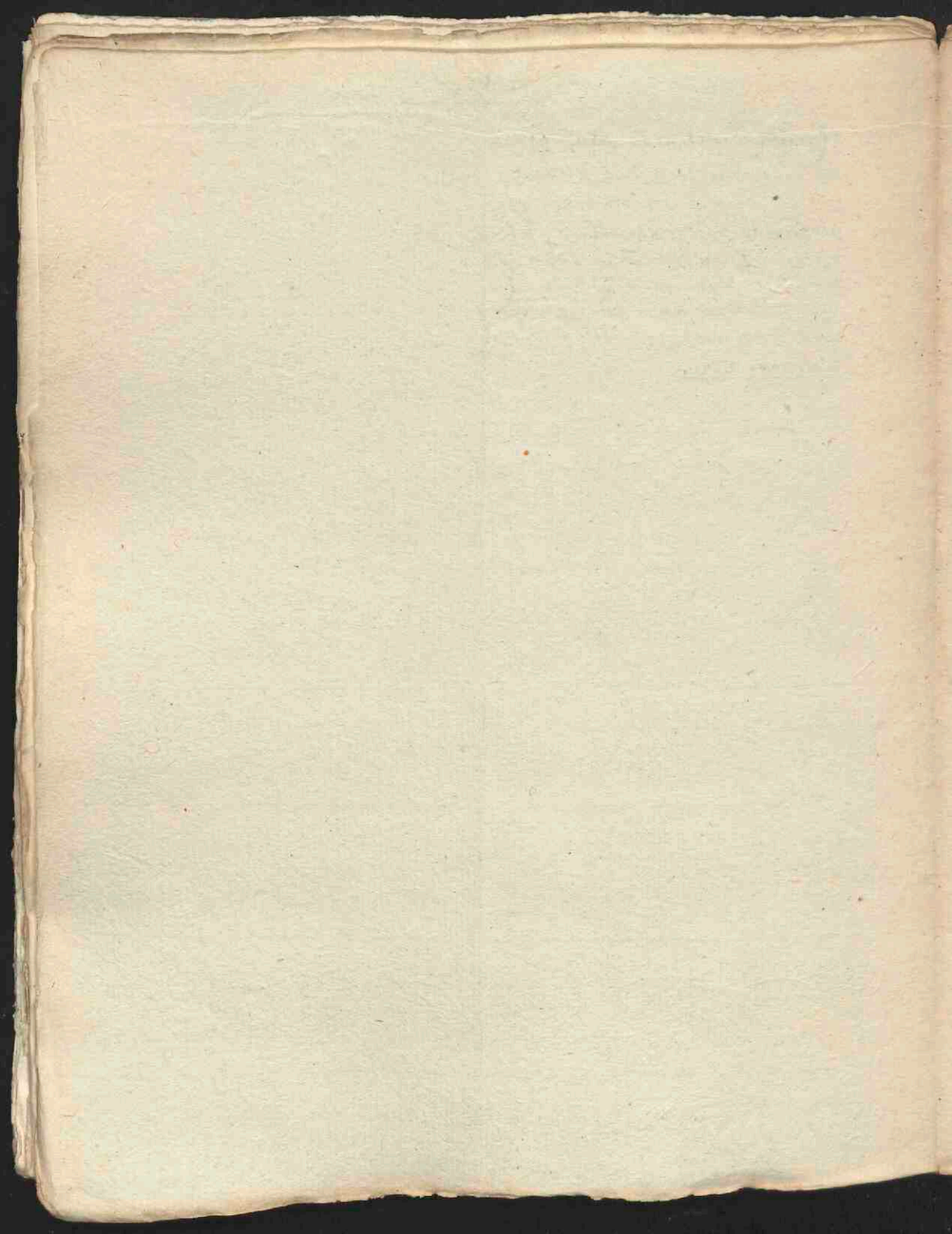
Civem Romanum latine loquentes, vel
suo vocabulo n̄ de mo utruar, n̄ minus
turpe est, quam sors non appellare
suo n̄ n̄. Agell. 4. 1.

De versione verba in al. linguis,
v. tit. VERSIO.

Prisci Romani magistratus nunq̄ græcis
nisi latine responsa dare solebant.
Ius & lingua volubilitate, q̄ia
plurimum valent, excusa & inter-
potes loq̄ cogebant, n̄ in urbe ta-
tum, ut & in Græcia & Asia: Quo
scilicet latina vocis Senes & oēs
gentes venerabilior diffunditur.
Val. max. 2. 2.

AD GRÆCÆ LINGUÆ UTILITATEM

vide

DE ARABICÆ LINGUÆ USU

vide

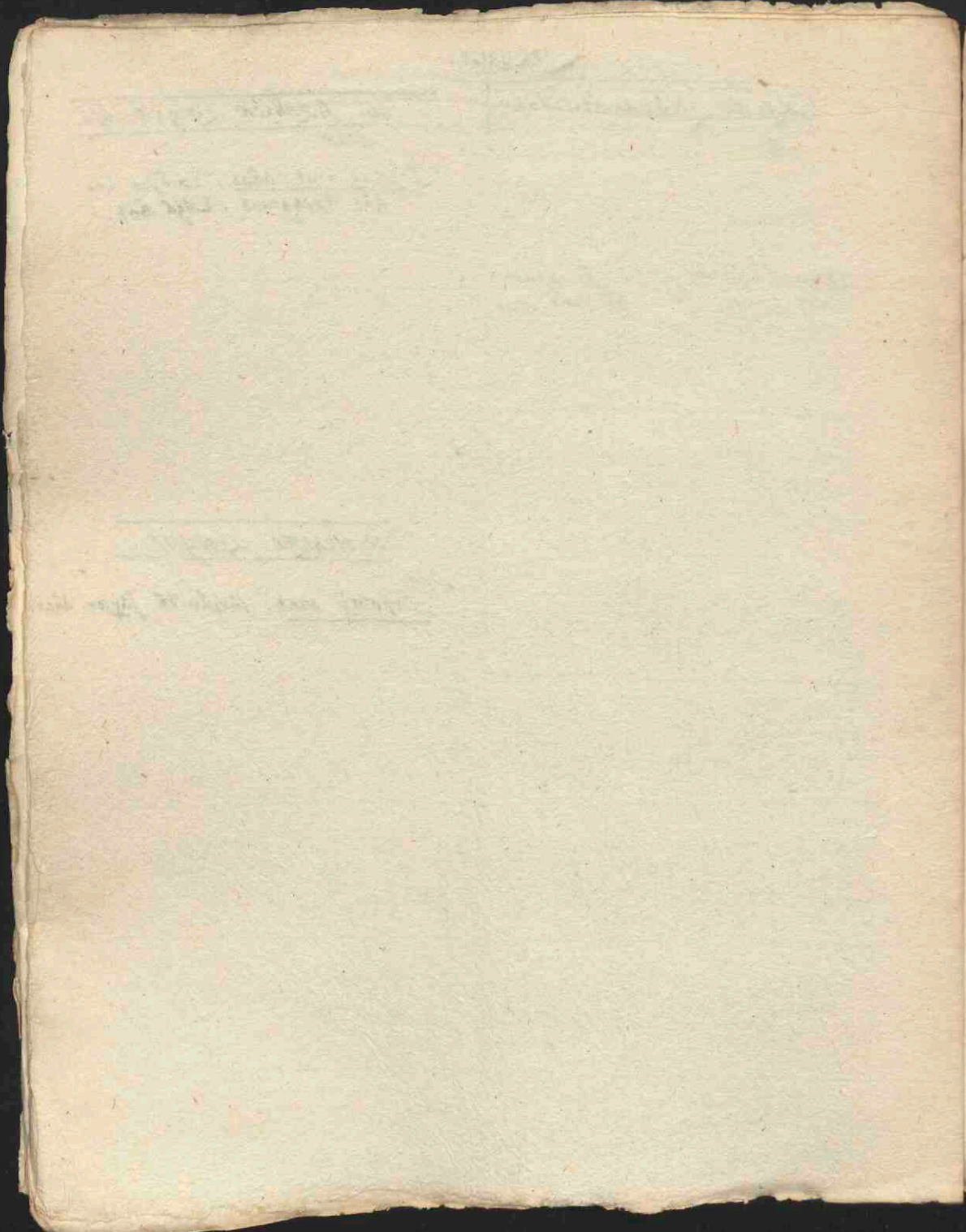
Erpenij orat. duas, eximias in
cujus typographis. Lugd. Bat.

HartSol. Alexandri orat. J. extat
inter orationes Joani. D. Paris. 1577.

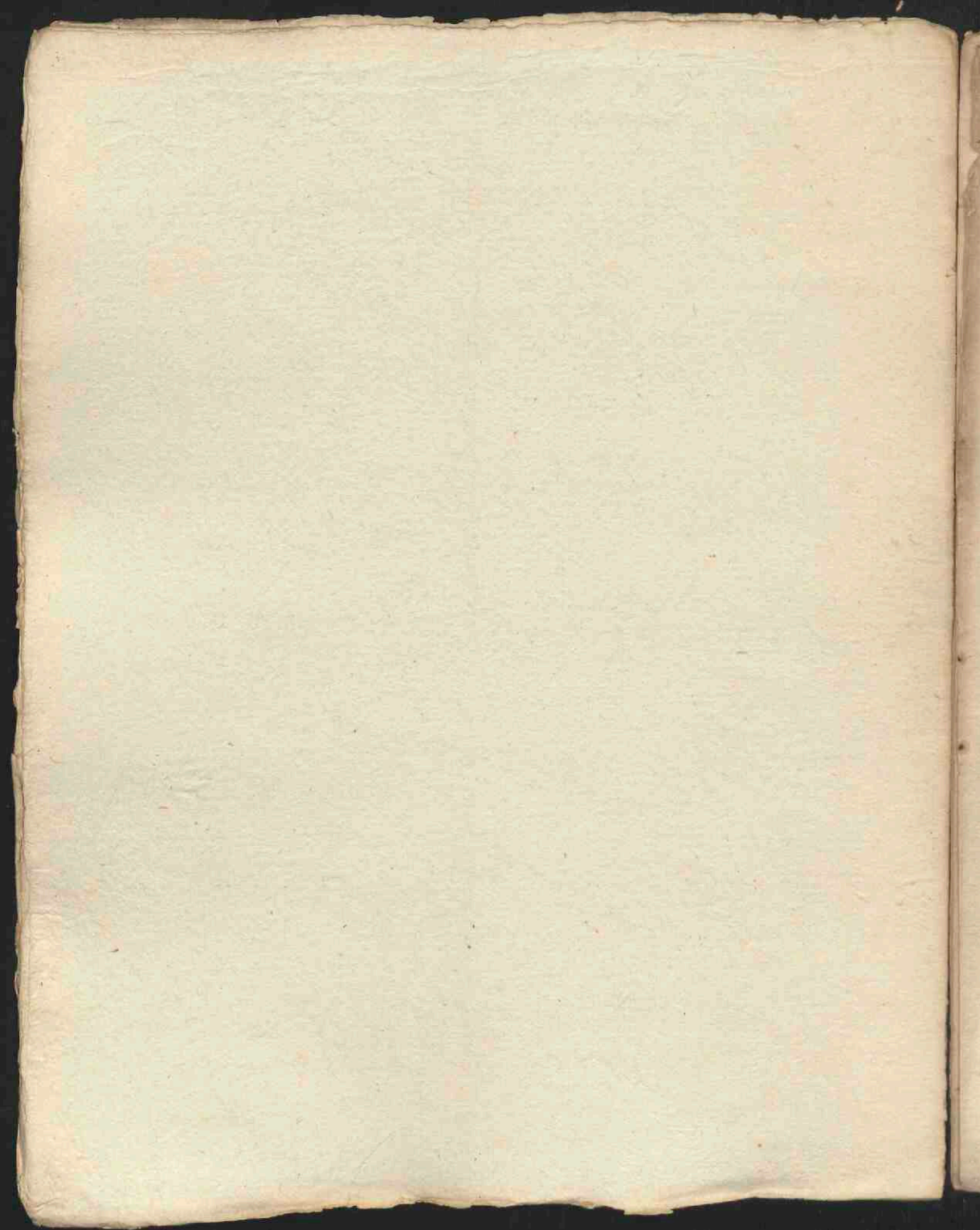
DE HEBRÆÆ LINGUÆ.

vide

Erpenij orat. summatim superior. duab.

Levis, & futilis, importunior locutoris; & nullo rerum pondere imixti, verbis sumidis & lapsantibus defluunt: eorum orationem bene existimatum & in ore nasci, non in pectore, etc. Agell. l. i. c. 15.

Petulantia verborum coarctanda oppositam est nullum dentium. Agell. l. i. c. 15. ex Homero, & ibid. ex Cicero. 3. de oratore. p. 270. g. Malim indisortam prudentiam quam stultam loquacitatem, vel etiam, loquacem stultitiam.

Quid est tam fastidiosum, quam probor, vel optimor, & ornatissimorum sonitus inanis, nulla subiecta sententia, vel scientia. Cicero 1. de oratore.

M. CATO, atrocissimus huius vitii insectator, & nunquam tacet, quem morbus tenet loquendi, tanquam veterosum bibendi atque dormiendi. Quodsi non conveniant, tum convocari iubet: ita cupidus & orationis, ut conducat & auscultent. Agell. l. i. c. 15.

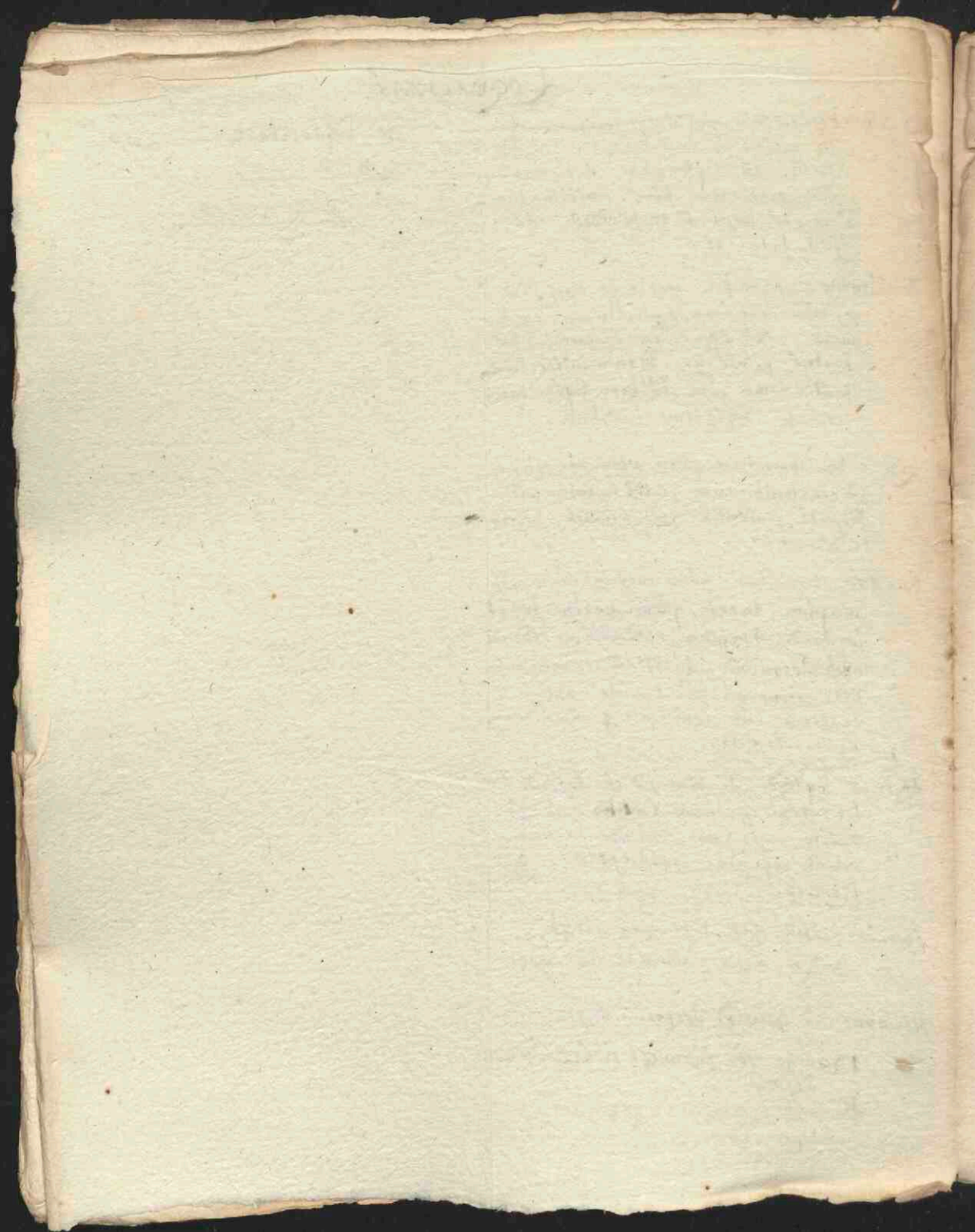
Inem non loquendi tantum sed & tacendi inutilitatem approbans Laetio trib. pl. Fuisse, inquit, panis, vel uti taceant, vel uti loquantur conduci potest. Agell. l. i. c. 15.

IZOPOLIDES, apud Agell. l. i. c. 15. inquit
— καλεῖν ἀγιστοῦ, ἀδραστοῦ καὶ ἄλλων

HESIODUS in epigram. & ἡέρας. p. 717.

Γλώσσῃ τοὶ θεοσέβεις ἐν ἀνθρώποισιν
ἀγιστοῦ
Φειδοῦς, παῖσιν δὲ χάρις καὶ μέ-
τρον ἴσους.

De loquacitate videtur
Agell. l. i. c. 15.
tit. GARGUITAS.

Seneca solet dicere eodem loco sibi
esse voces imperitorum, quae videntur
reddito, caspitus. Quid enim, inquit,
mea refert, si quis isti an adversum
sonent. Seneca. ep. 91.

LOQUACITAS.

Homines inertis summi, quorum oēs vires
viresq; in lingua sita est. Sallust.
orat. 2. de rep. 121.

Lvds.

233

LUDI CIACENSES.

eorum curricula solemnia septem
tūis se refert Agell. 3. 10 -

LUDI MEGALENSES. quorum meminuit Agell.

l. 2. c. 29. / cum sic Romanos veteres
multitas se dicit.

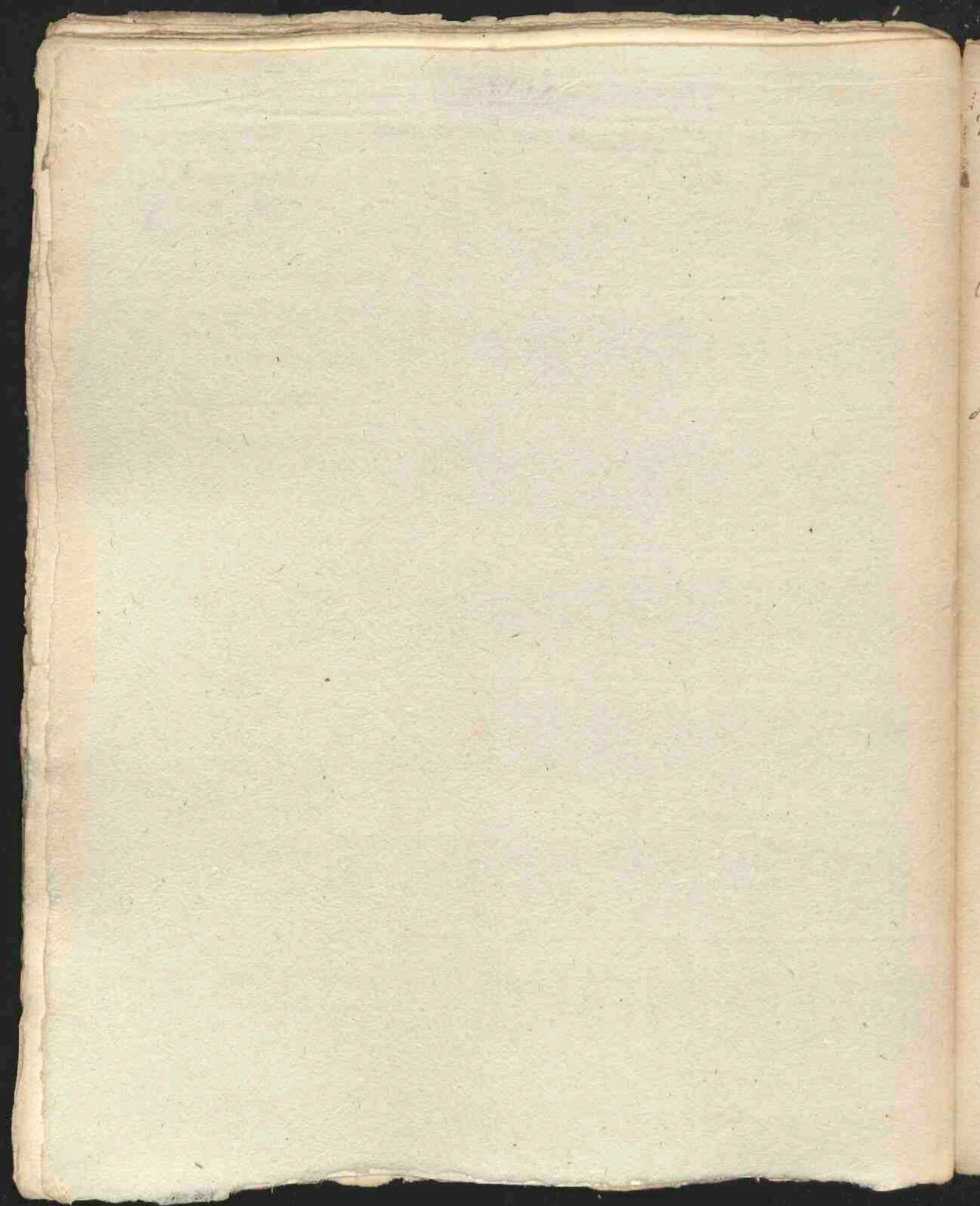
LUDI LUPERCALIS, *vide*

Val. max. 2. 2. 9.

Plutarus. Romulo

Ovid. fast. 2.

Σελήνη gr. a σέλας }
Luna lat. a lumine } dy.
Lucina - a luce }

Romani in Luna motus ratio repetenda
maximè hinc exercebatur. Agell. 1. 2. c. 20.

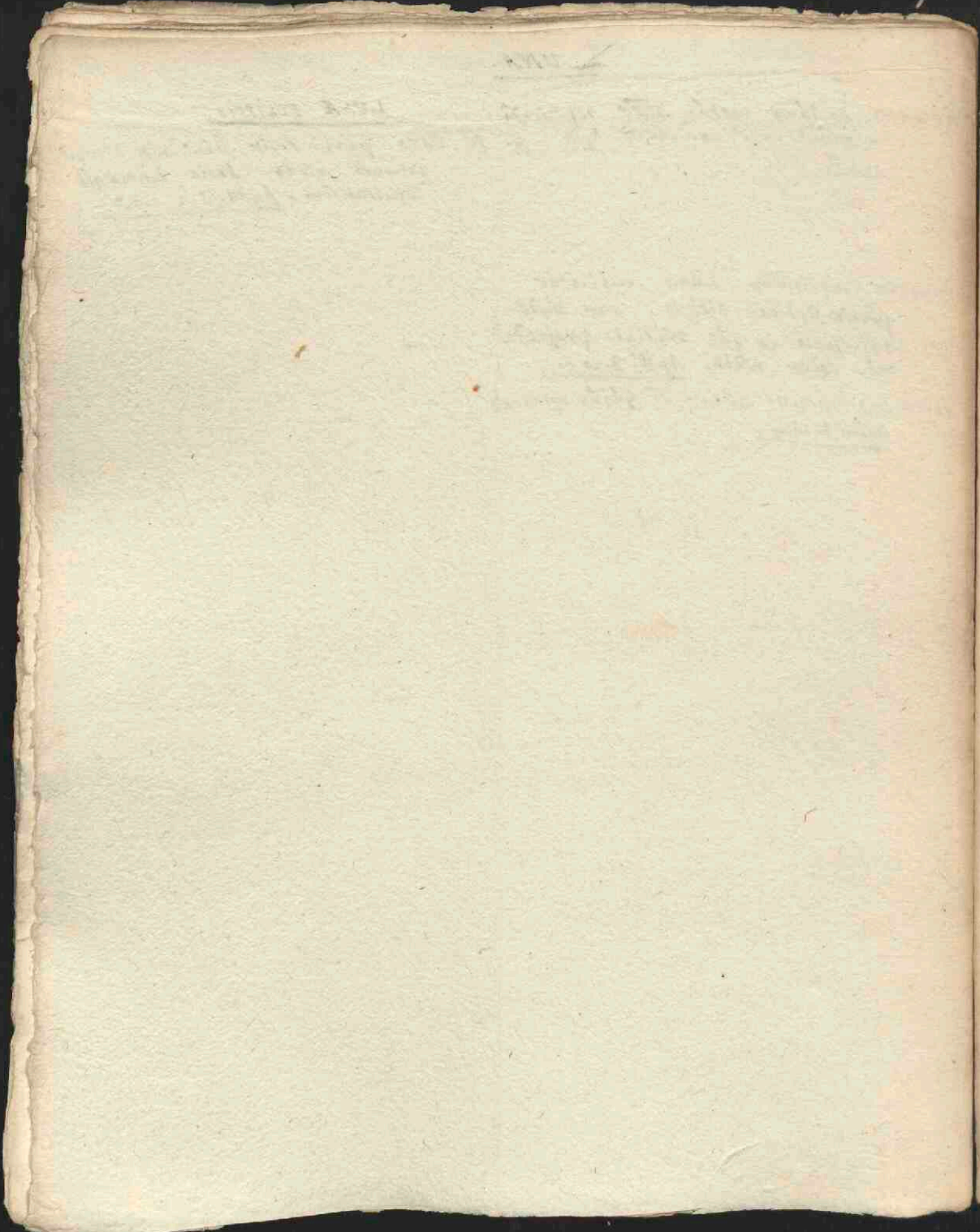
LUNÆ ECLIPSIS.

M. CATO parvi fecit sine aut dicere
rationes veras Solis Lunæq;
deficientium. Agell. 1. 2. c. 20.

Integrum circuitum Luna conficitur
quater septenis diebus: nam duode-
vicesimo ex quo vestigio profecta
est, eodem redit. Agell. 3. 10 —

ARISTIDES SARIUS auctor est huius opinionis,
Agell. 3. 10 —

Non modo leges in republ. esse oportet, verum
etiam magistratus, qui eas applicent ad secundum
facta pro varijs circumstantijs: gñi civium
lites inter se dirimant: q̄ deniq̄ publicis
negotijs, sive domesticis, sive bellicis p̄sint.
Prostat deniq̄ in republ. esse bonum ma-
gistratum absq̄ lege; q̄ bonas leges
absq̄ magistratu. Arist. 7. politic.

Societas generis humani absq̄ magistratu
stabiliri nulla potest. Plat. dial. polit.

Melius est civitatem regi a viro optimo, q̄
a lege optimâ, Arist. 1. & 3. politic.

Magistratus & lex loquuntur; lex autem
mūtis magistratus. Cic. 3. de leg. v.
Patric. de rep. inst. l. 3. t. 1.

Magistratus legum n̄ dōi, sed custodes
& ministri sūt. P. Cui. de rep. lib. 1. c. 1. p. 7.

Non populus causa gubernatoris, sed guber-
nator causa populi fit. Plat. ap. Volat.
Non ad utilitatem eorum, quibus commissa
est republ. at. v. in usum atq̄ commodum
illorum q̄ commisi sūt, procuratio
reip. gerenda. P. Cic. off. 1.

Duo, inq̄ Plato, observanda sūt q̄s,
q̄ p̄sunt reipubl. I. ut utilitatem
civium sic teneantur, ut q̄qd̄ agant,
ad eam referant, oblitū commodorum
sitorum. II. ut totū corpus reip.
cūrent, n̄ cūm partibz aliquam tē-
entur, reliquas deserant.

1871

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Main body of faint, illegible text, appearing as ghostly impressions across the page.

Bottom section of faint, illegible text, continuing the ghostly impressions.

Magistratus poëte Jovis genitos,[†]
 et deorum sanguines appellare con-
 sidererunt. — quo modo et de
 subditis regibus suis haud recu-
 santibus finxerit fabulam Gigan-
 tum caelum invadere, Jovemque
 solio deturbare studentium.

Haud erat ad stud. Latid.

Ut deus potest legibus, reges magistratibus,
 ita magistratus suis civibus. Id. ibid.

[†] In sacris non deorum insigniuntur.

Tingit Alesyl. et ena emi Gyl.

Jovem Jovitatorem, hinc horem
 cui nomen περιεργία, i. obedientia,
 qualem parimus magistratibus ac
 principibus, ex horum conjugio
 natam filiam ευτυχίαν, i.
 felicitatem. Principis et consu-
 lendi saluti civium, id conatur
 bonis et regis legibus: Populi
 est sis contemptum si velit esse
 felix. Eras. Adag.

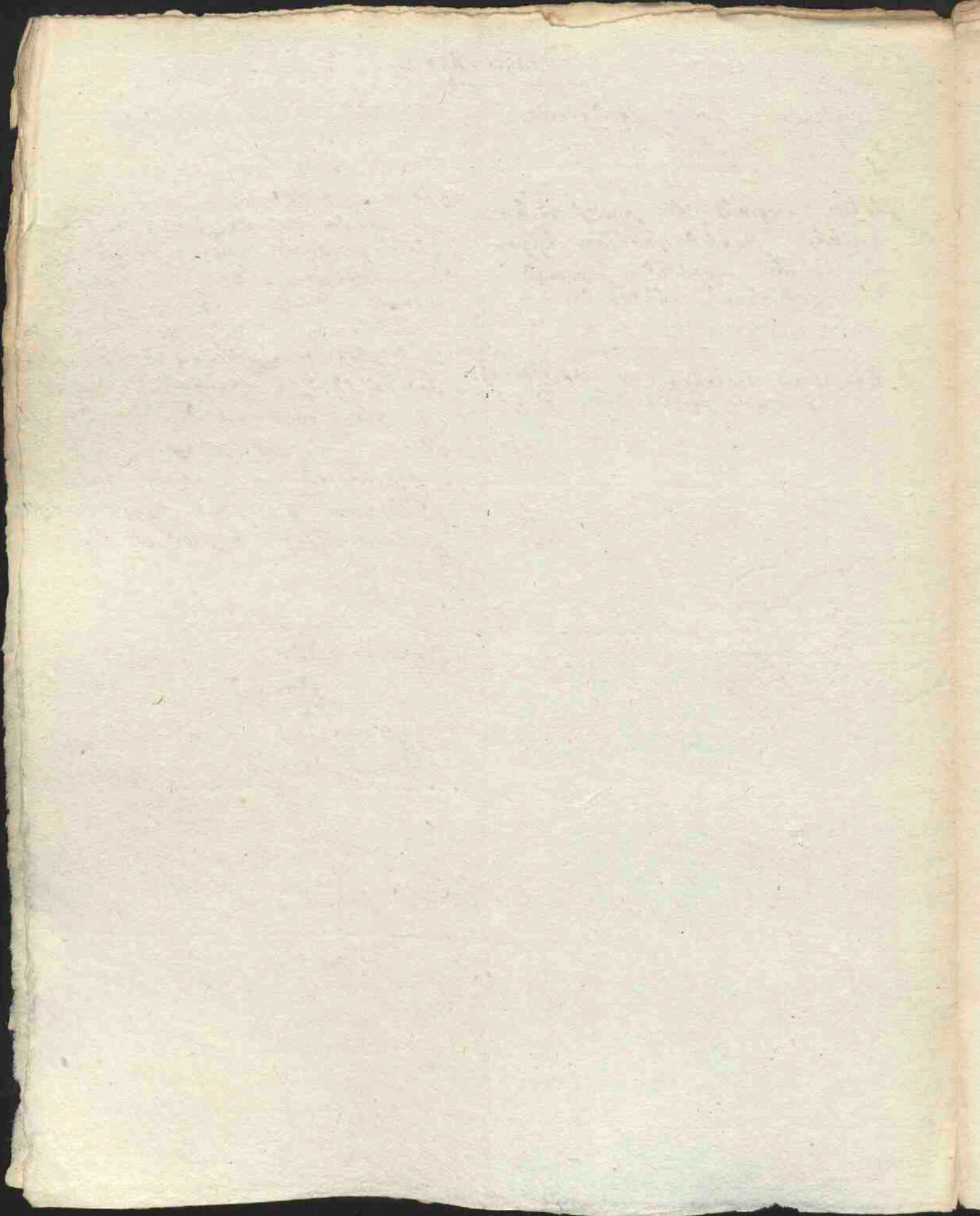
Obedientia felicitatis mater:
 sed utinam in esse Jovis περιεργί-
 ας, uxor, esse ἀπειρα, et filia
 ευτυχία.

Pitacus.

Νόμοις πείθο. Legibus pare.

Periander.

Ἀρχῶν εἶξε, Principibus pare
 εἶξε μετάρους. Latid. magnis.

MAGISTRATUS.

Id enim dicit; cum ipse bonus sit, abstine-
rimus, uti quam optime impetres. Nam pes-
simis quod afferimus rectoribus fore.
Sallust. orat. v. de rep. cad.

De honore magistratus debito.

videtur Tit. Florae.

Sallust. orat. ad stud. Leid. p. 76.

Agell. 2. 2. 15.

MAGISTRATUS.

Cum. orat. inaug. p. 6.

Est illud omnium opinione certissimum,
rem arduam et difficultatis plenam esse
in rebus agendis versari: Neque multis
sine laude feliciter cessit. — &c.

Qui pariter non didicit imperare ut lo
 nescit - et Arist. 7. polit. #
 necesse est futurum principis subditum
 esse vel fuisse.

PITTACVS mitylinæus. μὴ ἀέξῃ νεῖν
 ἀέξῃται.

#. Magistratibus opus est, sine quorum
 prudentia civitas esse n̄ potest, quorum
 descriptione ois respubl. moderatio con-
 tractur: neq̄ s̄ solum prescribendus e
 imperandi, sed etiam civibus obtinendi
 modis. # Nam et qui bene imperat,
 pariter aliquando necesse est: qui
 modesto parer, videtur q̄ aliquando
 imp̄ dignus ee. Cic. 3. leg.

MAGISTRATUS.

Pública ins. fidei. privata pietate
potiora iudico. ingt. Fab. pater
filio consili. ap. Val. max. l. 2. c. 2.

Curulem magistratum q olim possident
solebant curule honoris gratia in
curiam regi, in quo curule sella
esset, supra quam considerent,
q ob eam curulis appellaret.
Agell. 3. 10.

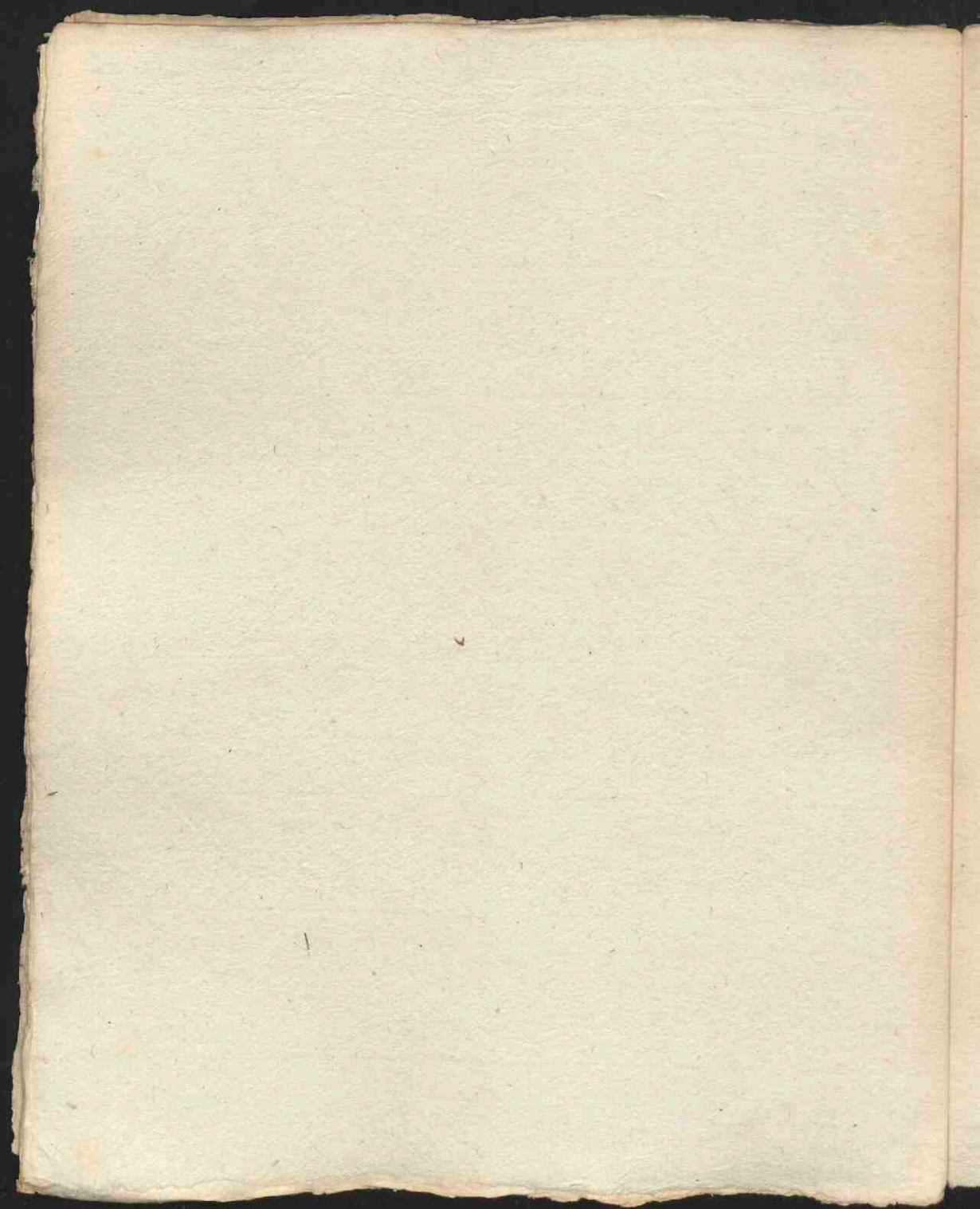
Illi senatores, q curulem magistratus
n gesserant pedibus itabant,
unde pedary senatores dici
solent q nondum majoribus
honoribus functi erant. Ag. 3. 10

MAOISTRATUS.

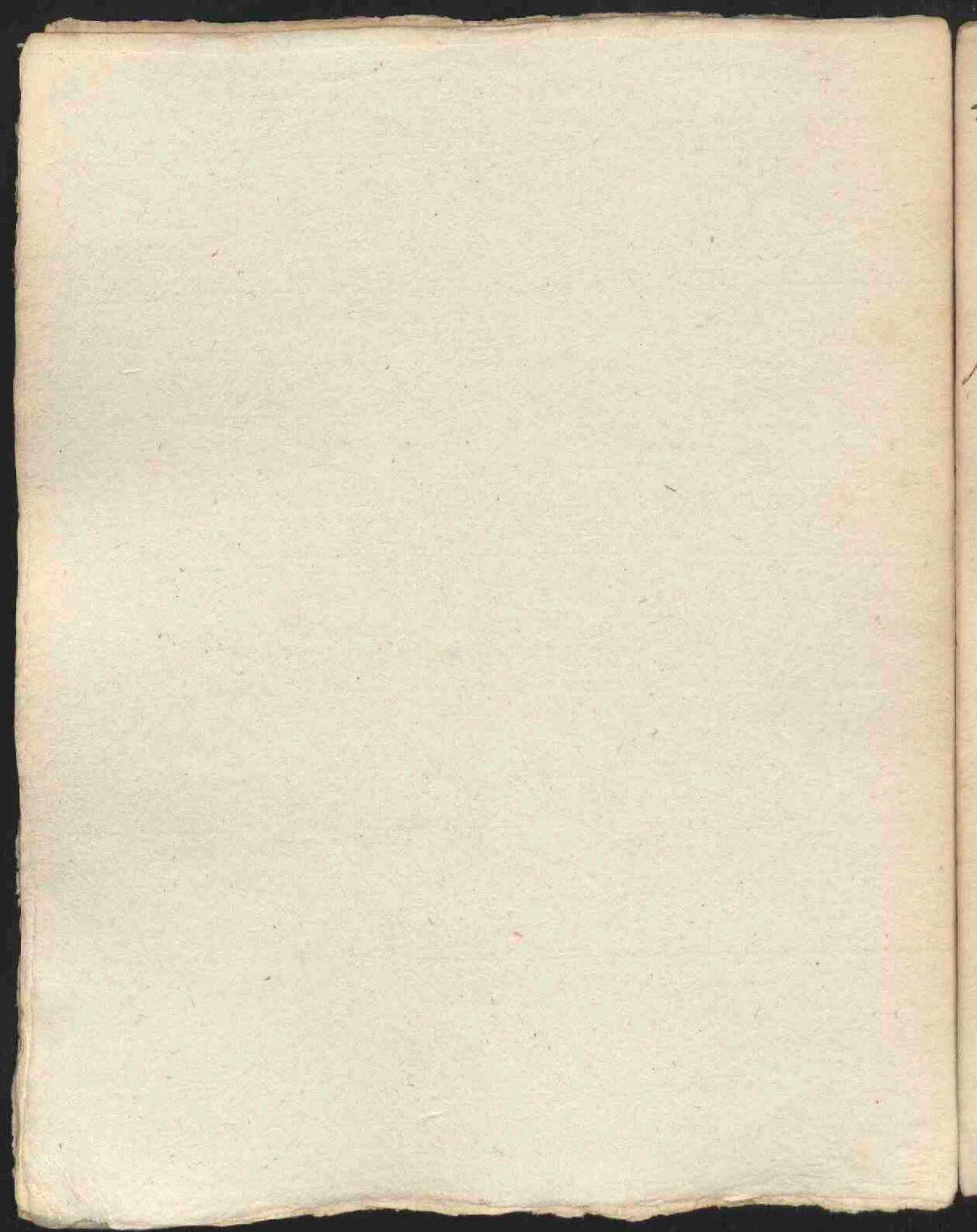

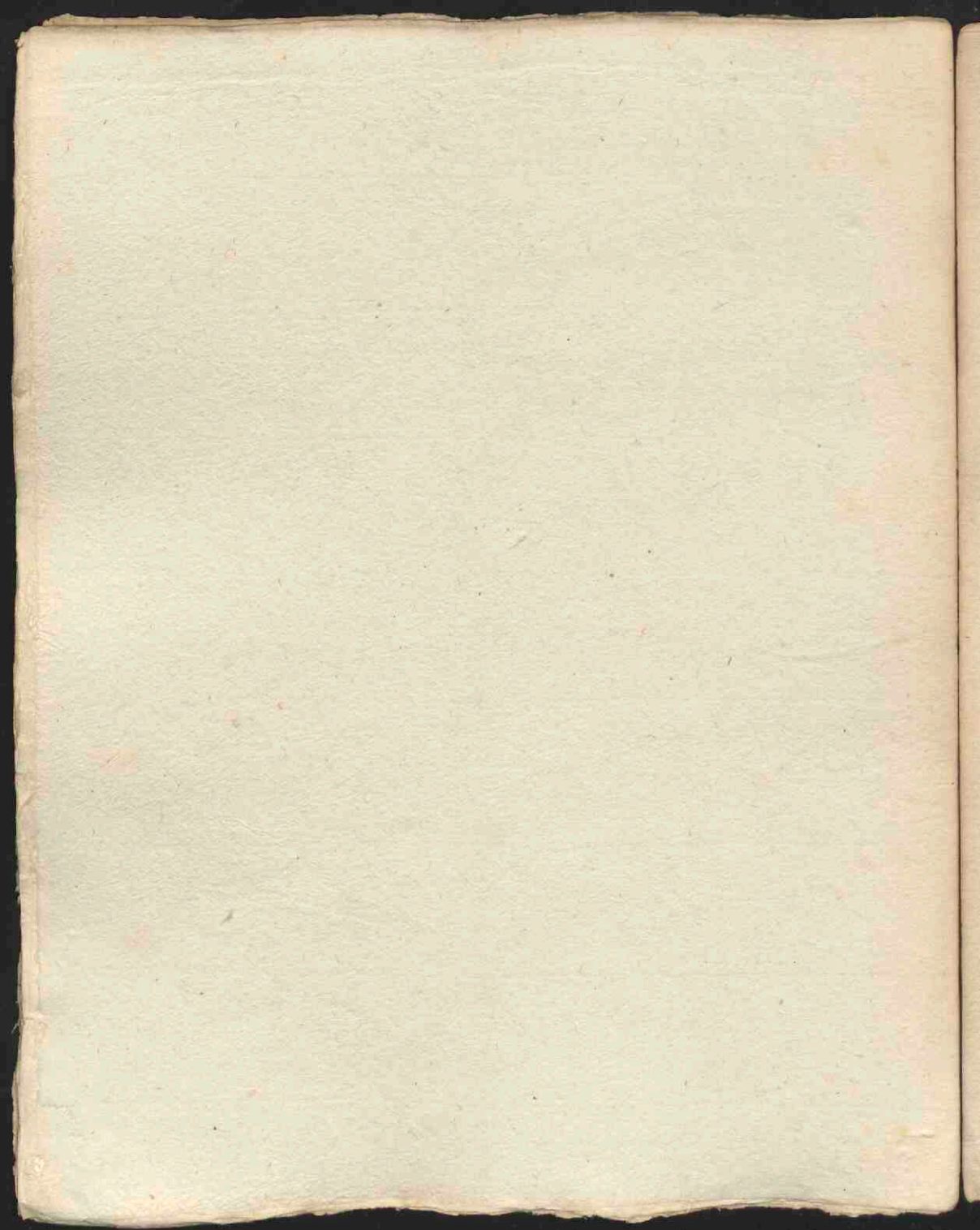
FLUCTUS maris flantibus Aquilonibus,
 cæcæ excitati, quare, ubi ventus
 posuit, mox struantur, constac-
 cescant, et fluctus eo desinant.
 Et contra flante Austro, undæ
 a vento jam tranquilla, diutius te-
 nentur, ac mare etiam atq; sti-
 om indubium sit. v. Agell. 2.30.

Austris spirantibus mare qd maxime
 turbatur cæcæ undæ et glaucum
 videtur. Contra aquilonibus qd
 minus cæcæ, atrium et obscurig:
 eo. n. ad qd tranquillum et atrium eo
 videtur. Agell. 2.30.

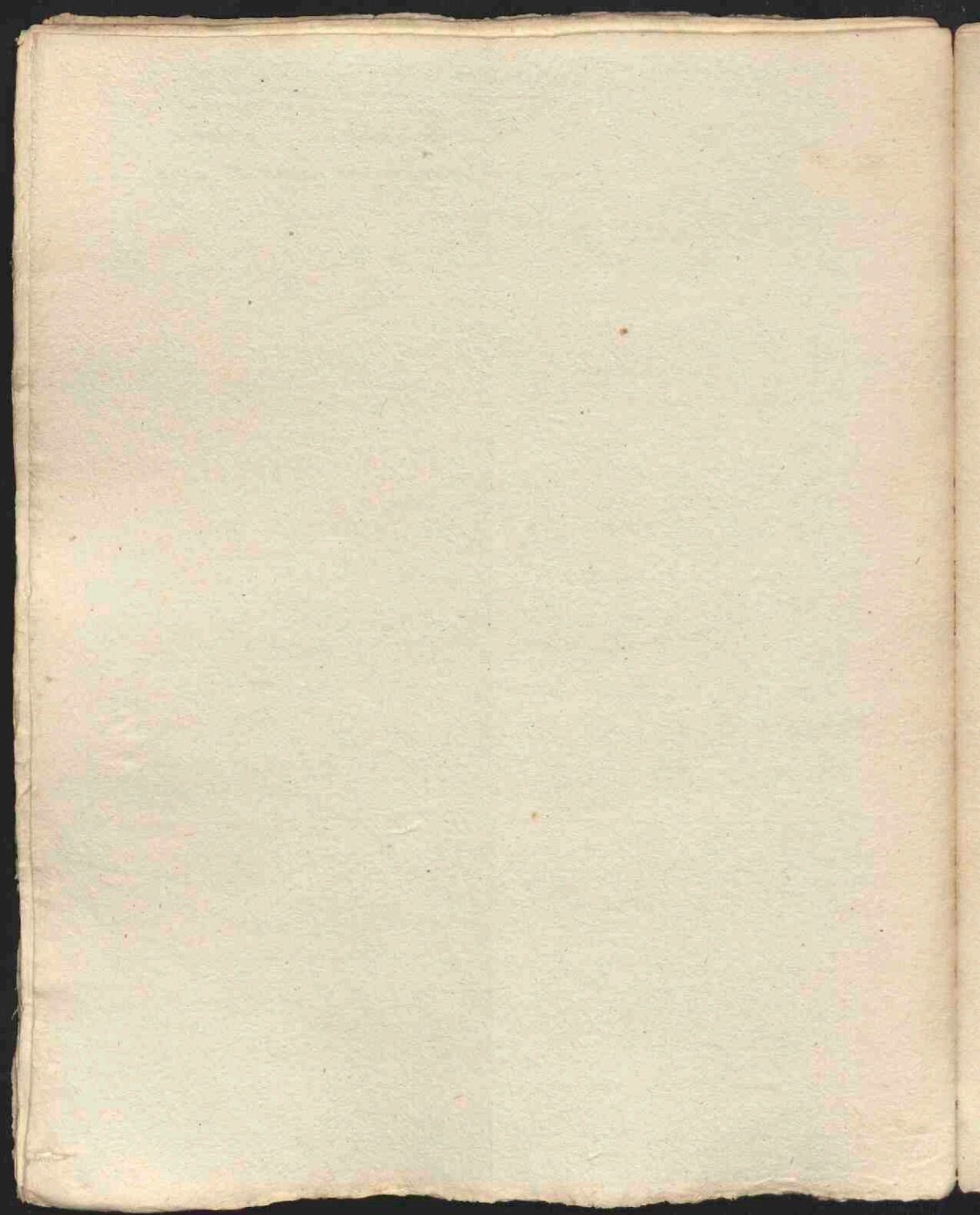
1787
The first part of the
book is a history of
the city of London
from its first
settlement to the
present time. It
contains a great
deal of interesting
information
concerning the
city and its
inhabitants.

The second part
of the book is
a description of
the city and its
inhabitants. It
contains a great
deal of interesting
information
concerning the
city and its
inhabitants.

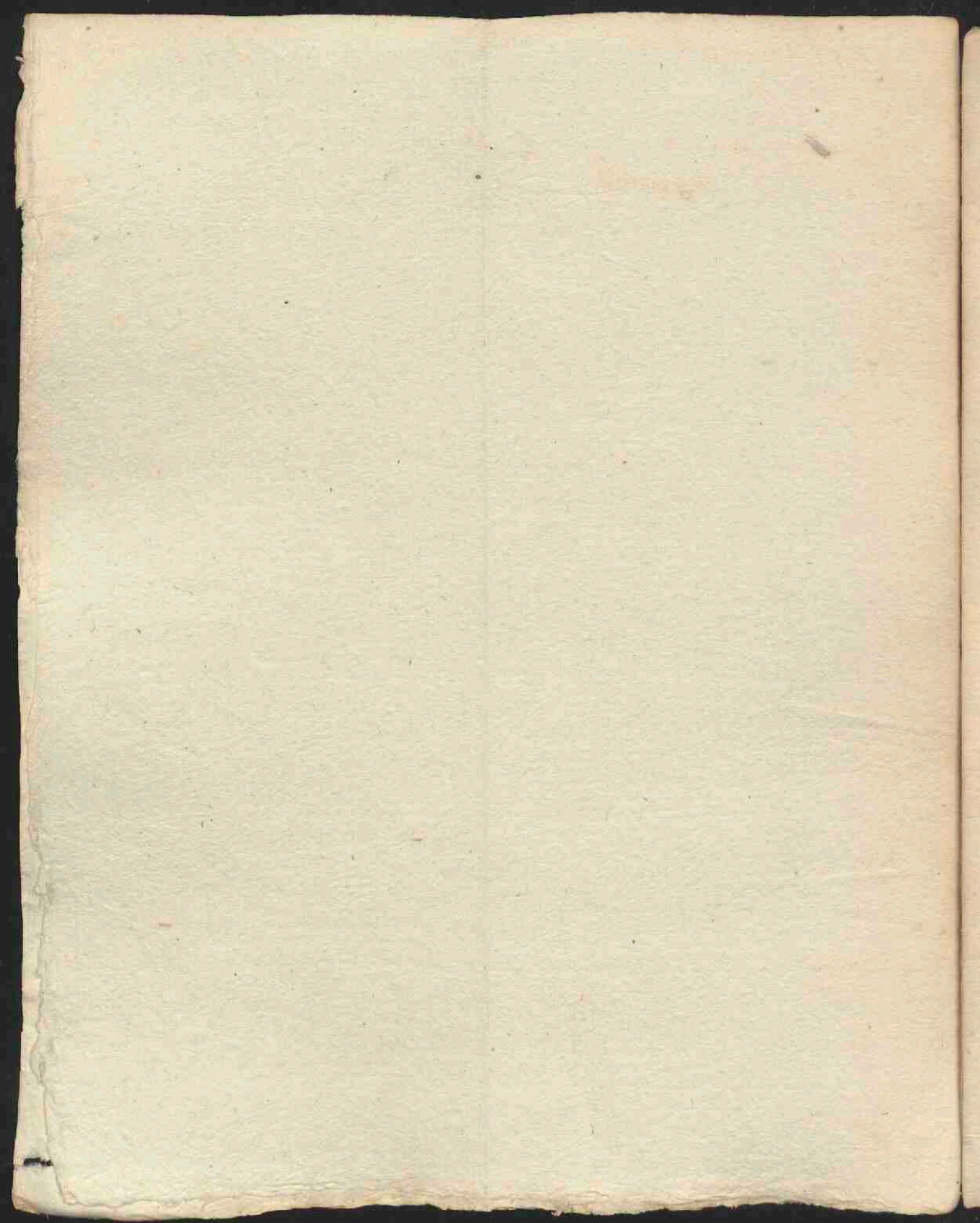

De memoria, — vide
Josephum de Aetate nā. c. 20.

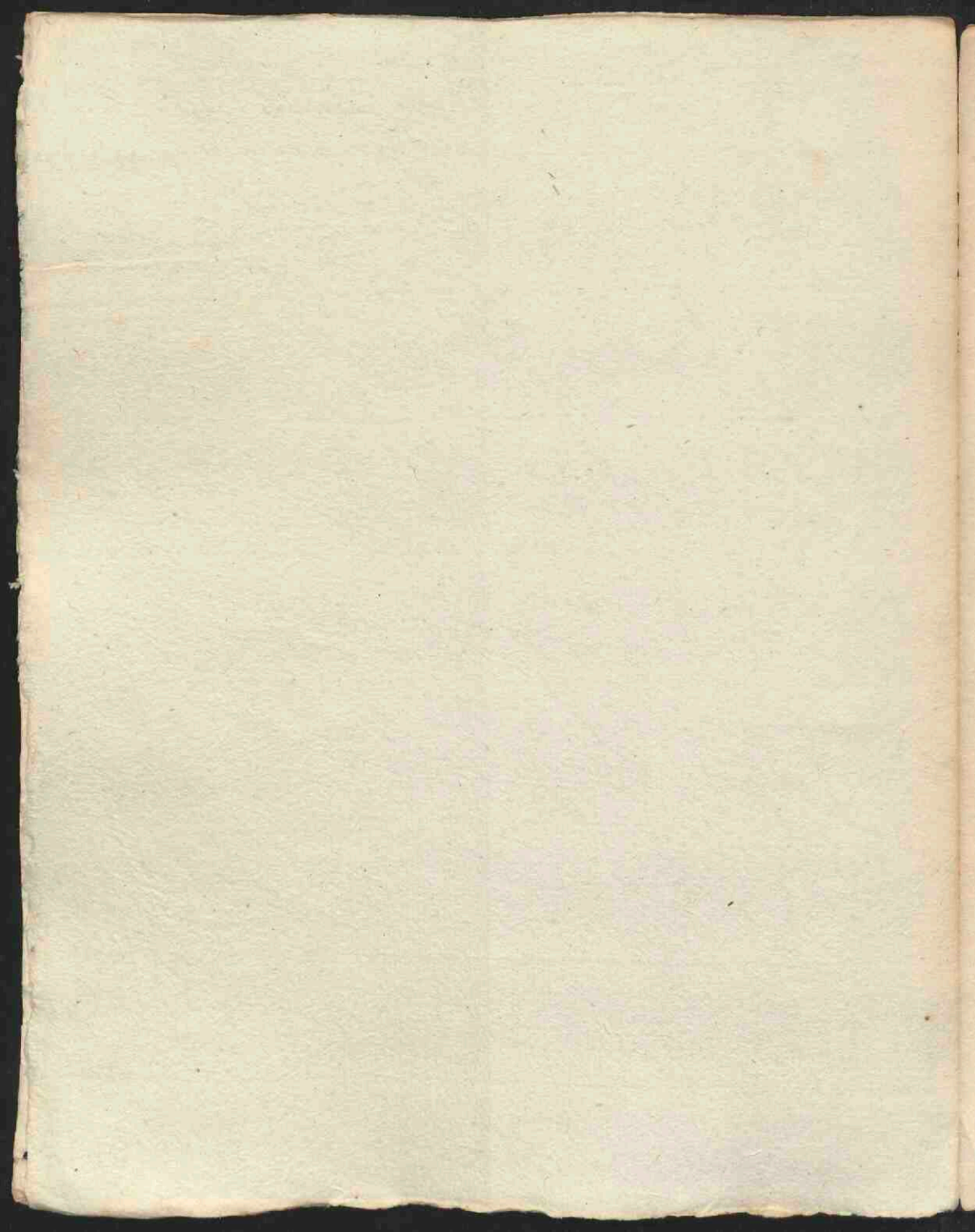

MENSIS.

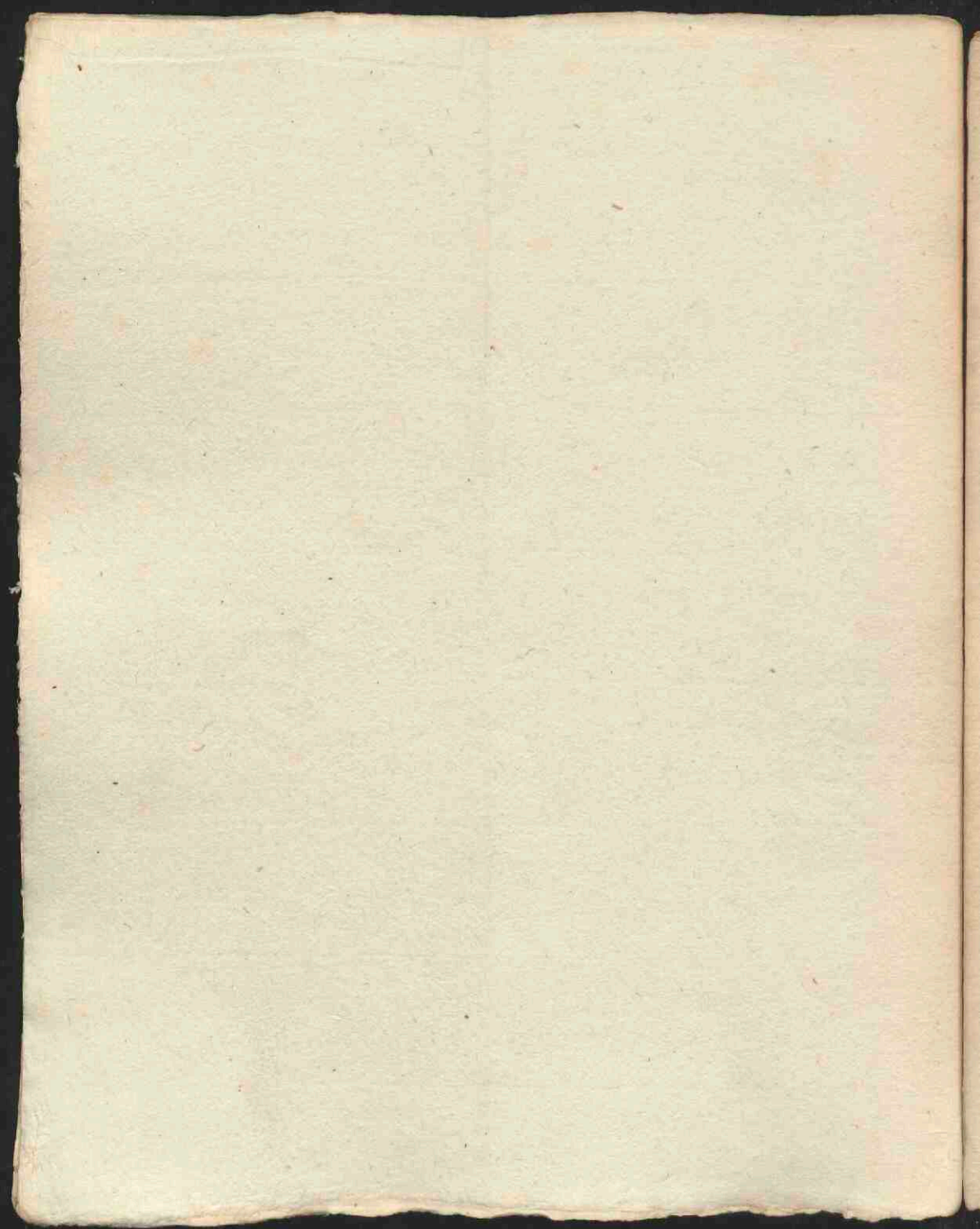
269

de mensibus vide

Censor. de die natal. cap. xx. et xxii.

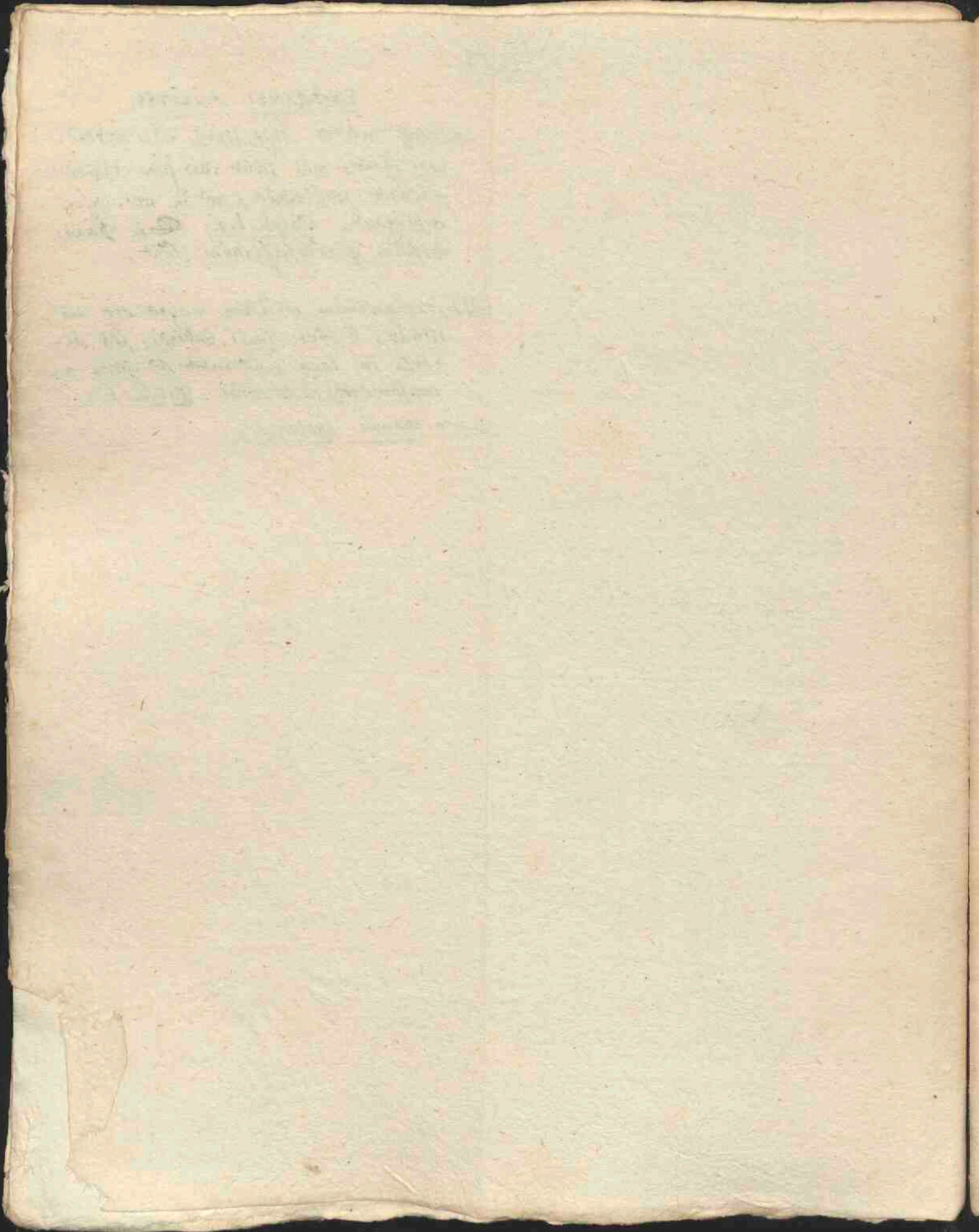

EXTRANEI MILITES.

Extranei milites stipendiarii vel Sabendi non sunt, vel sunt illis sua stipendia fideliter persolvenda, ne in nos ipsos insurgant. Polyb. l. 1. Sic Panis bellum pientissimum fuit.

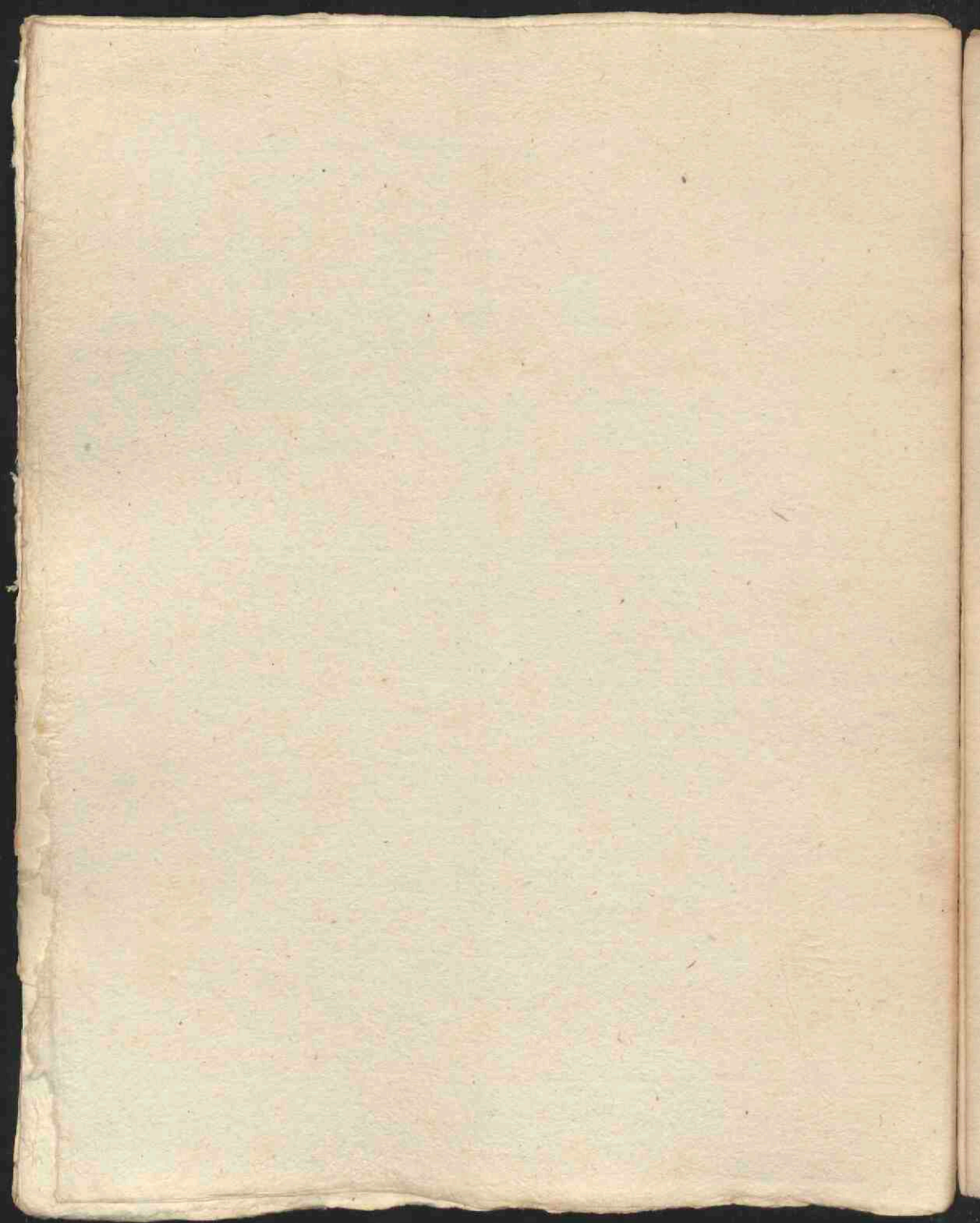
Ubi extraneorum militum magna est multitudo, non sunt simul Sabendi, sed diversa in loca (quo inter se contra nos conspirant) deducendi. Polyb. l. 1.

o. Panis politica.

Pind. ol. od. 13.

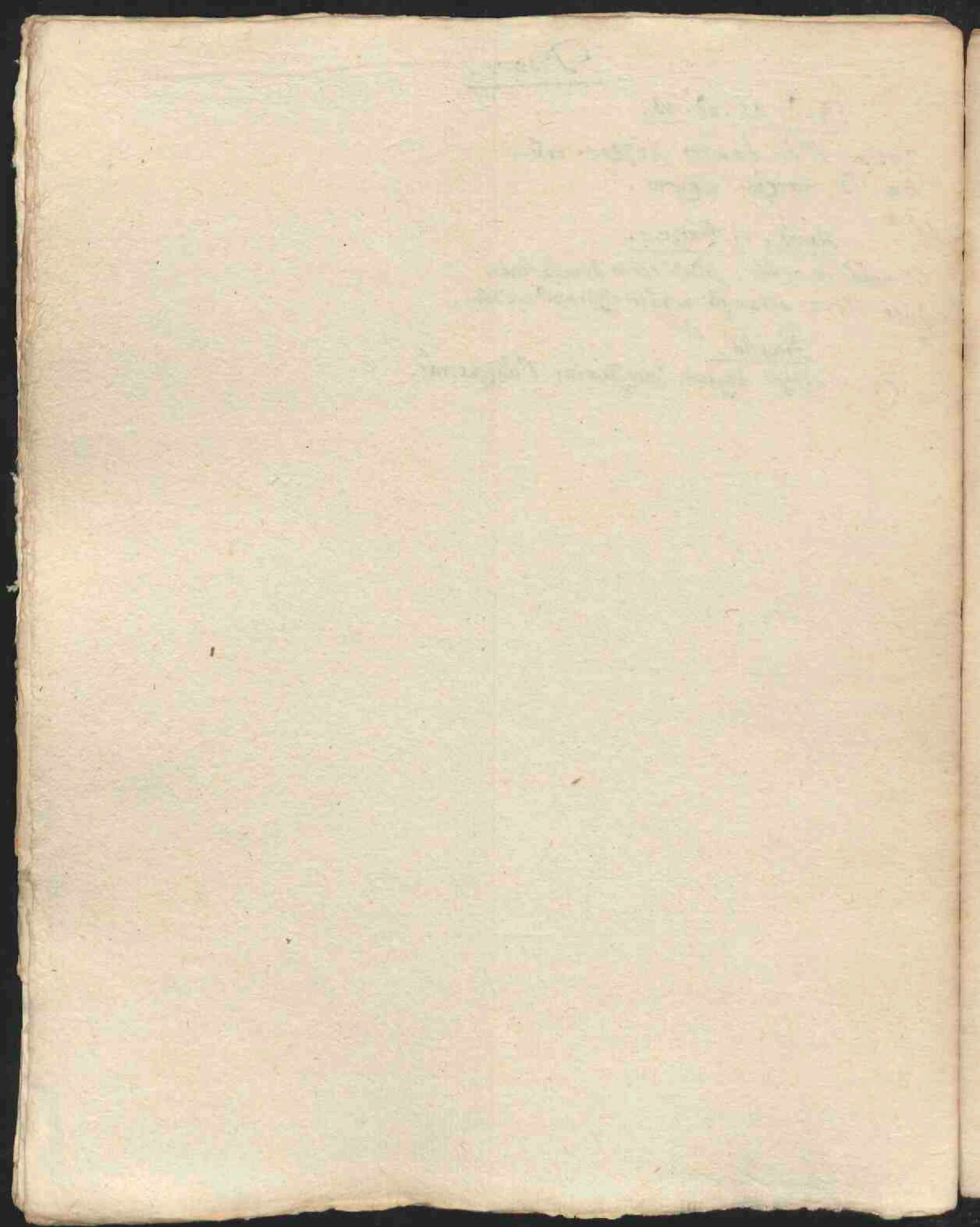
Ἐπεὶ δ' ἐν ἑκάστῳ πέπερον, ῥοῦ-
σαι δ' ἐκ κρεῖστος ἀείσος.

Horat. 1. Satyr. 1.

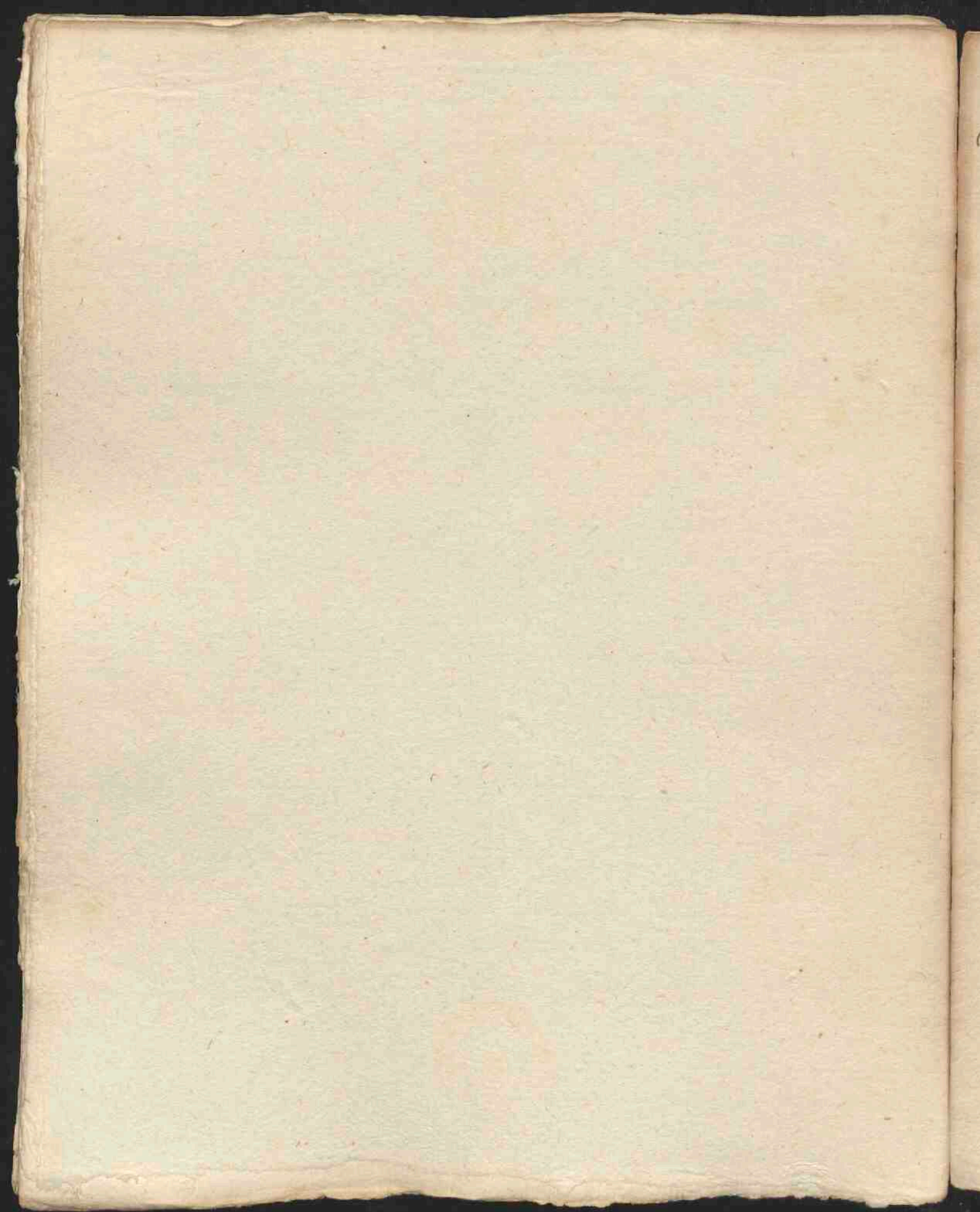
Est modus in rebus: sunt certi denique fines,
Quos ultra citraque nequit consistere rectum.

Phocylid.

Ἰταίη πεπερον ἀείσος, ἐκασταίαι δ' ἀειρεῖναι.

Monarchia. Rei imperio simillima est.

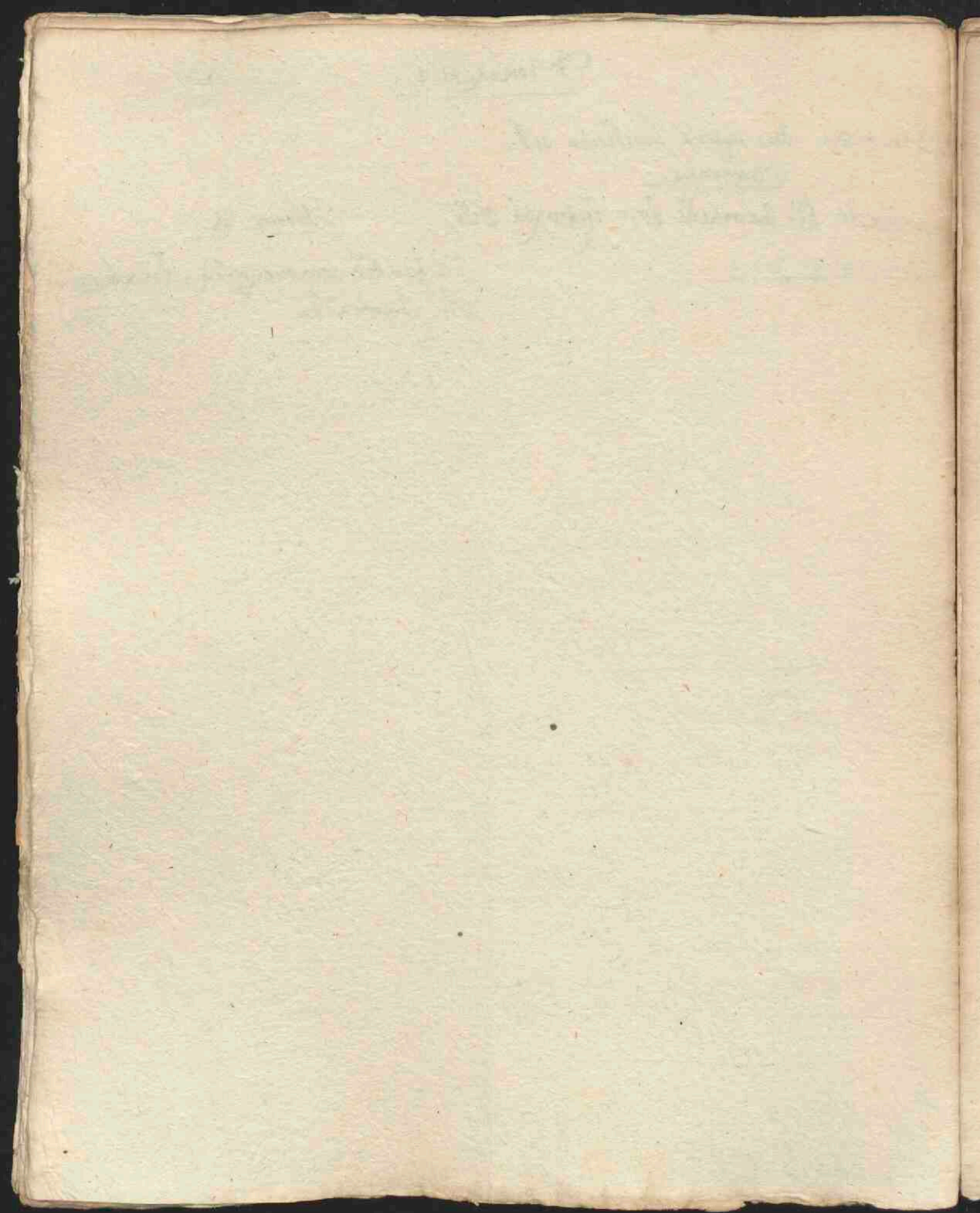
ΜΕΝΑΝΘΕΑ.

εἰκὼν δὲ βασιλεὺς ἐστὶν ἑμπύχος Θεῶ.

Homer. ia.

Patric. de reg. 9. t. 2.

Ὁὐκ ἀγαθὸν πολυουρανίη, εἰς κόλπον
εἰς βασιλεὺς. ἔσω,

Monarchia.

Mecanatis orationem pro Monar-
chia vide ap. Dion. lib. 82.

Agrippa contra eandem, ibid.
utramque Caesari versam habes
inter opuscula Falso. Olympia.

Natura convenientis, si ma-

ubique fieri monarchiam intueri licet.

videmus, in apibus regem, in armentis
ducem, in gregibus arietem aut Sircum
pactarium

Romanis moribus plerumque sunt decorata,
T apud GRÆCOS turpia videntur.
Em. Prob. Pf.

1881

Journal of the
Exploratory Expedition

to the
North Pole

by
Lieutenant

John W. Bullard

U. S. Army

1881

Washington

1881

1881

1881

1881

1881

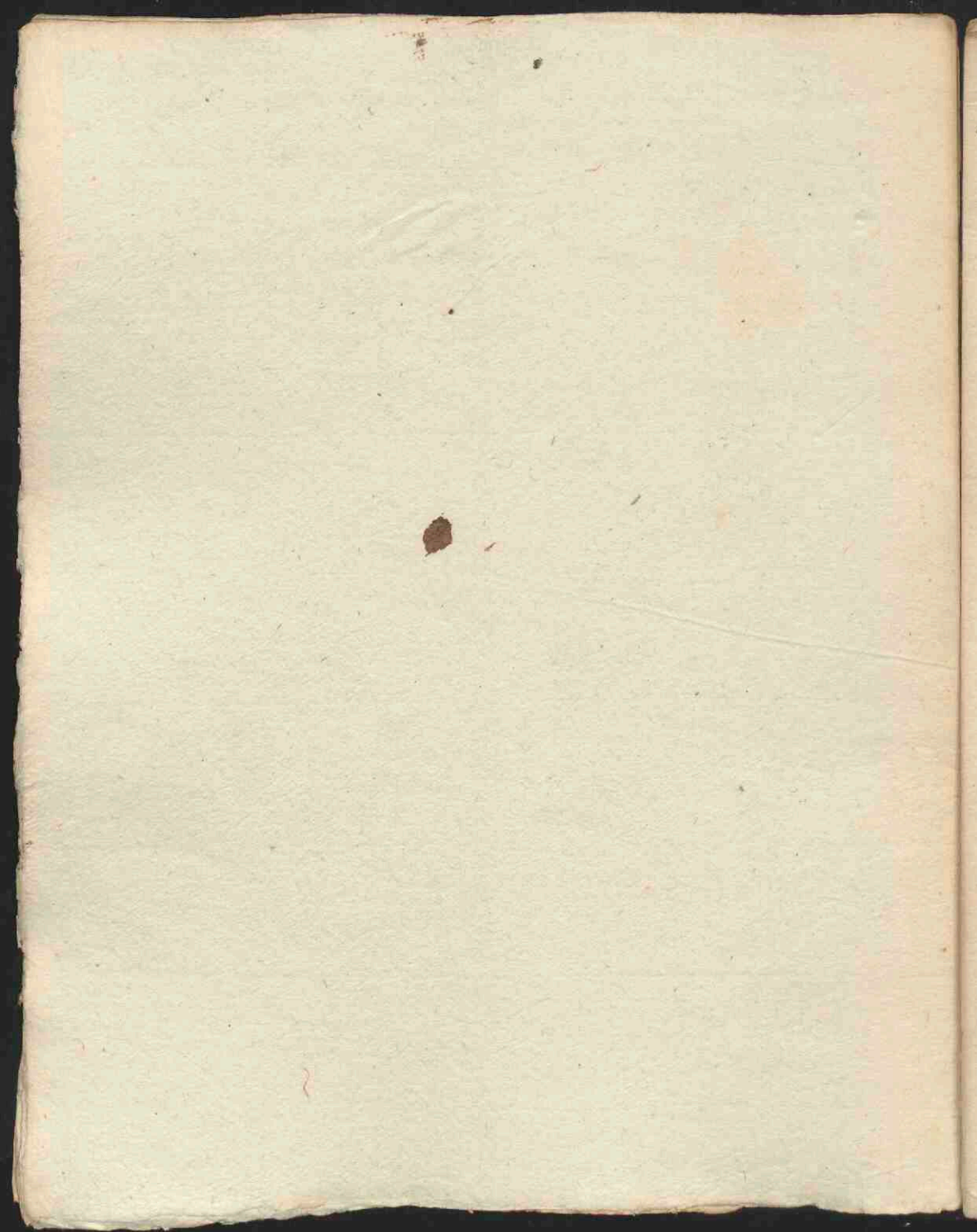
1881

1881

1881

1881

- // Tu licet atq; miseris mortem revincantem
 // regem n̄ cruciatum esse; cum cuncta
 // mortalium mala desolaret: ultra
 // neq; cura, neq; gaudium locum esse,
 // inq; Cæsar ap. Sallust. bell. Catal.
 // In hæc verba vide J. Manij lib. 1. p. 121.
 // ubi multa similis argumetati.

Julianus moribundus apud
Ann. Marcellin. l. xxv.

- de contemptu mortis egregie profatur.
 In quibus hæc verba —
 // Vitam repositi naturæ ut debitor
 // bonæ fidei redditurus exulto. —
 // — quoties conditio melior a dete-
 // riori succurrit, latandum est potius
 // quam dolendum. — // Dij ca-
 // lestes quibusdam p̄sims mortalibus mortem
 // sanguinem summum fructum psolverunt.
 etc. ubi multa alia egregia.

MENANDER.

Οὐδὲν δὲ θεοὶ φησὶν, ἀποδρῖσκει τίς.

Non refert quot annos habeam, sed quot
 acceperim: Si plus videre n̄ possum, hæc
 est mea senectus. Quicumq; ad extremum
 sui fati venerit, hic moritur senex. Senec. ep.

Seneca.

Quotmodum is gradus, quo defici-
mus non facit lassitudinem, sed
saturatur; sic hora qua morimur
mortem.

Seneca. trag.

Prima quae vitam dedit hora carpsit.

Sententia Oedipi. n. F. v. f. 1.

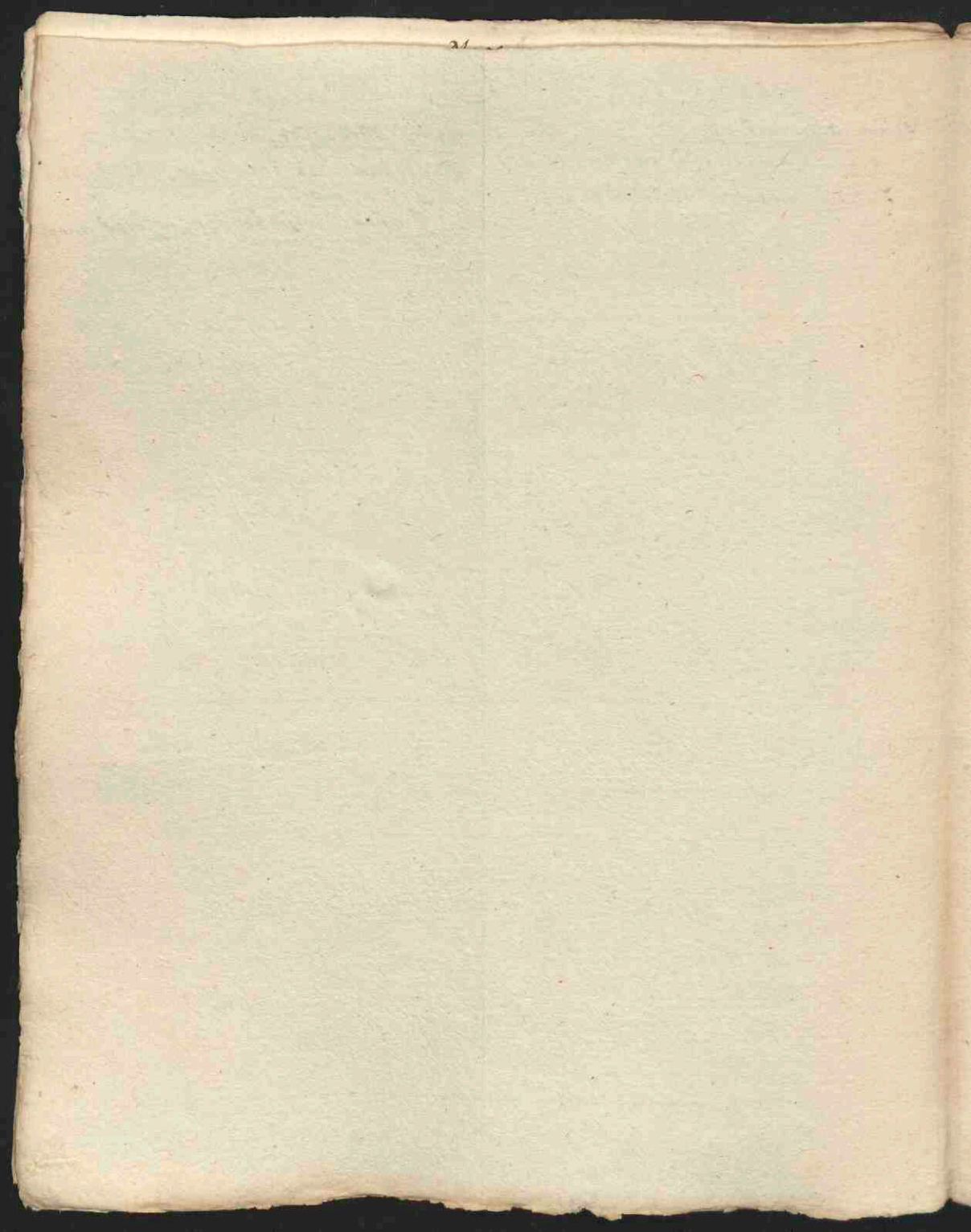
— animum quod mortem timet?

Mors innocentem sola fortunae eripit.

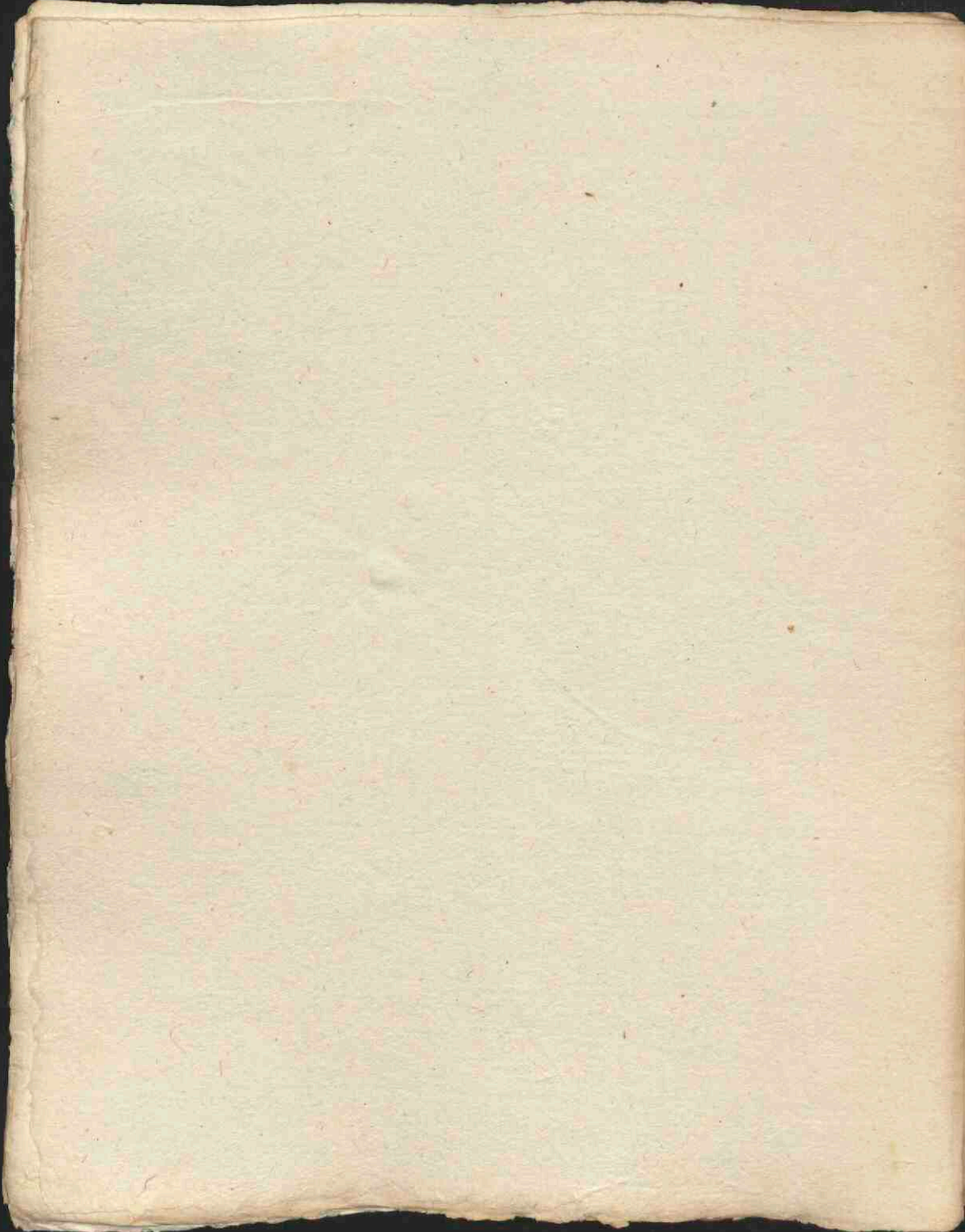
Sententia Alce. Oct.

Nunquam est ille miser, cui facit
et mori,
Igitur miserum est, miserum mori.

quibus inedia mori consiliū est,
septimo dñm die mortem
optinuit. Agell. 3.20 —

De ys q̄ gaudio expirarūt. v.
Agell. 3.15. et tit
LETITIA.

1811

1811
1811
1811

1811
1811

FILIUS enim PATRI in omnibus partibus debeat,
 egregio hoc modo cognoscitur. In
 vita summanā quādam turpia, quādam
 honestā, quādam adiagogā & uerā
 sunt. Quae sua vi recta aut
 honesta sunt, ea filii oportet, siue
 impetret pater, siue non impetret: At quae
 turpia, ea non si impetret quidem. Quare
 in adiaphoris patri parcendum est:
 his si aliqua turpitudinis nota ac-
 cedat, adiagogae se desimunt; ac
 proinde nullo modo committenda.
Agell. l. 2. c. 7.

Utrum rectius sit in recepto mandato, id omnino
 tacere quod mandatum est: an nominatim etiam
 contra, si id speres si quod mandavit titulus fore.
 disputat Agell. l. 1. c. 13.

P. LICIN. CRASSUS, apud Locas oppugnatūris
 ex duobus malis, quos apud aegyptiorum
 rege uiderat, maiorem sibi mitti ab eo
 uoluit, aegyptiorum minorem, quod multo
 aptiorem crederet, mittens uirgis ab eo
 casus est. Agell. l. 1. c. 13.

De obedientia subditorum erga
 auct. tit. magistrat.
SUBDITVS.

1810
1811
1812

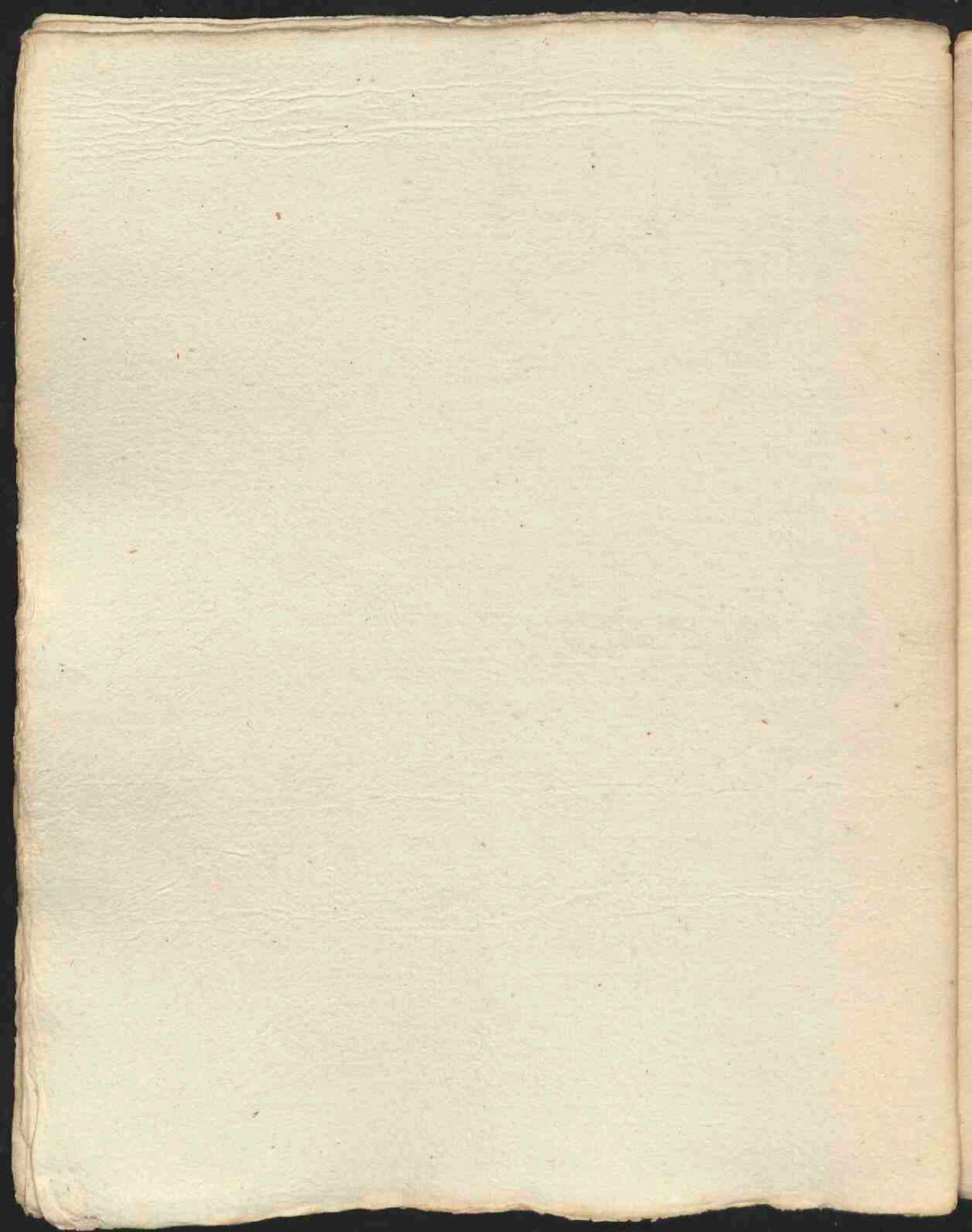
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100

Imminente hoste manibus nūm
obviam ipsi procedendum sit.

Darius totam Græciam subigere parus,
immensum exercitum comparavit,
eoque navibus transiit, & cum
decem tantum passuum millibus
ab Atsenis abesset in campo
Mazatson: Atsenienses decem
ptores elegerunt, & exercitum præsent,
eos inter oborta qstio nūm arcedo
torret manibus hostis, a cum eo
colligendum acie: prevaluit sentia
posterior. Vob. igitur decem ar-
mator. millia exerserunt, et
hostium centum millia perditum,
decem millia equitum fugarunt.
Am. Prob. in mill.

1810

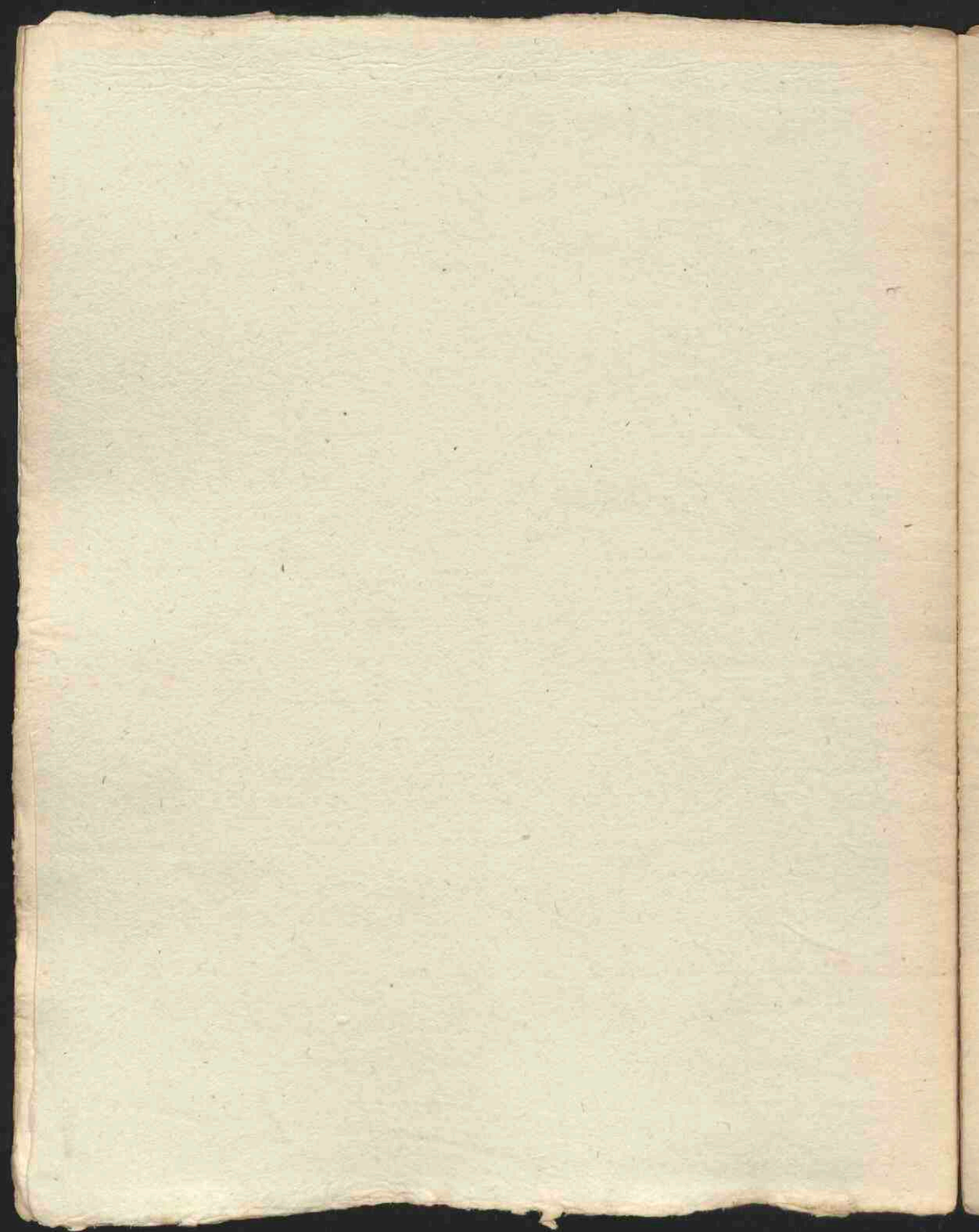
Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Daros insula ob obsidione gravi,
qua eam mixtae transferat
liberata est, ob casu aliquo
in continenti inclusum hinc.
Æ. Prob. is mill.

1870

Received of the
Hon. Secy of the
Interior
the sum of \$1000
for the purchase of
land in the
State of Texas

Obsidio.

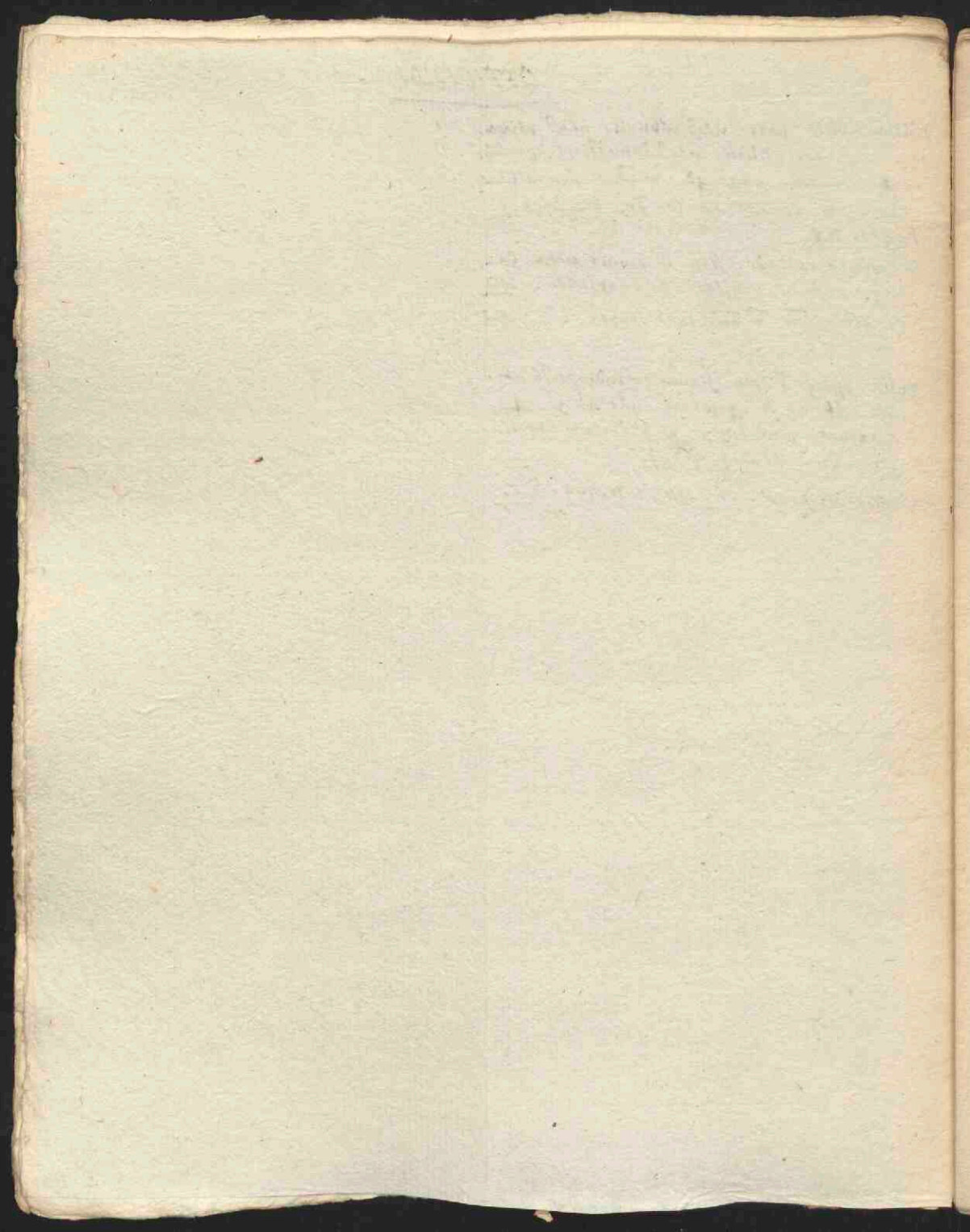
PARVS obsessa a MILTIADĒ, deditio-
nemq̄ paraus, ab ea destitit, cūm
Iūcūm prociū in continenti casū
aliquo nocturno incensim viderent
incola, existimantes regias naves
appropinquāre sibi opēs latūras,
cūis rei spectaculū et miltiadē
discedere cōpūlit. Em. p. in milt.

Nulla vita pars neq[ue] publicis, neq[ue] priva-
tis, neq[ue] forensibus neq[ue] domesticis in rebus:
neq[ue] si ab eor[um] agas q[ui]d, neq[ue] si eor[um] alter
contrahas, vacans officio p[er]. Cic. offic. 1.
p. 463. D.E.

In officio colendo sita e[st] omnis vita So-
nestas, et in negligendo turpitudo. ibid.
Hac q[ui]stio eor[um] e[st] om[n]is v[er]isoposor. Id.

Nulla officij p[re]cepta firma tradi possunt,
nisi aut ab ys q[ui] solam, aut ab ys q[ui]
maxime honestatis p[ro] se dicunt expectan-
dam. Cic. offic. 1. p. 463. G.

De officij divisione. Cic. offic. 1. p. 467. B.C.

Officiū subditor. erga
magistratus.

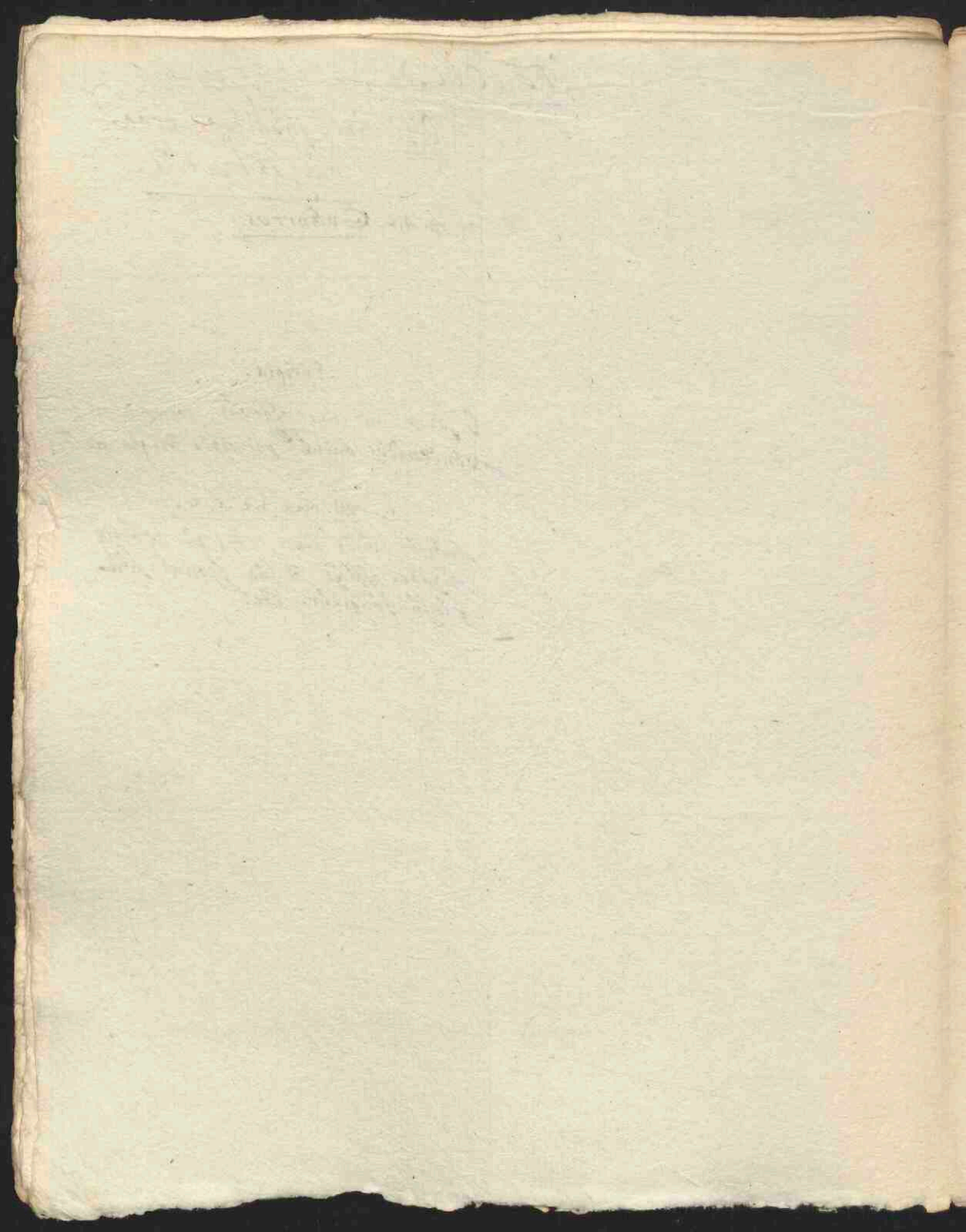
v. tit. Subditus.

Euripid.

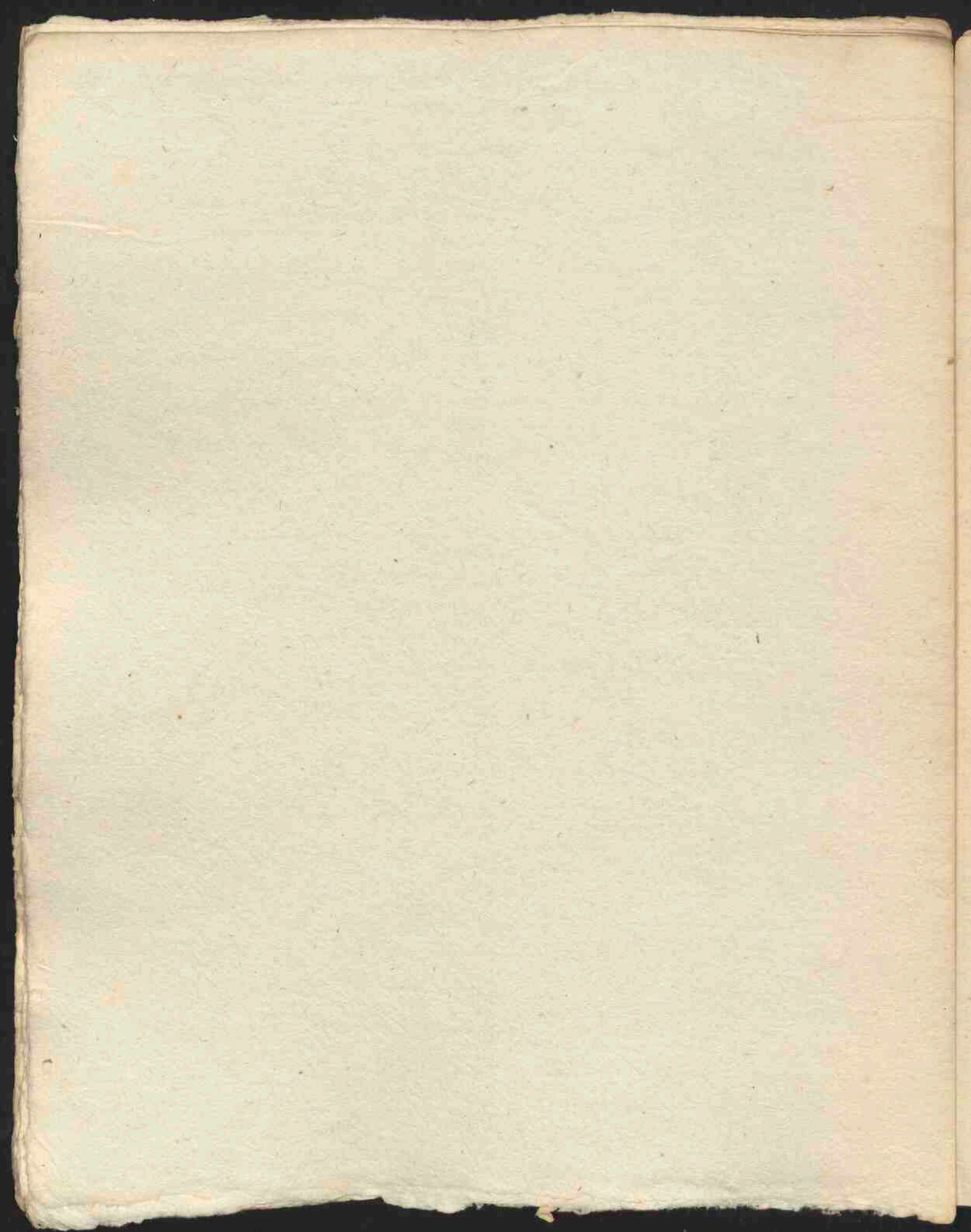
O lex! mi' cūm regibus contenderis:
venerandos enim principes atiqua lex ē.

val. max. l. 2. c. 2.

Ambigua laudis civis est, qui debitis
reipubl. officijs n̄ sua sponte sed
iussu fungitur. &c.

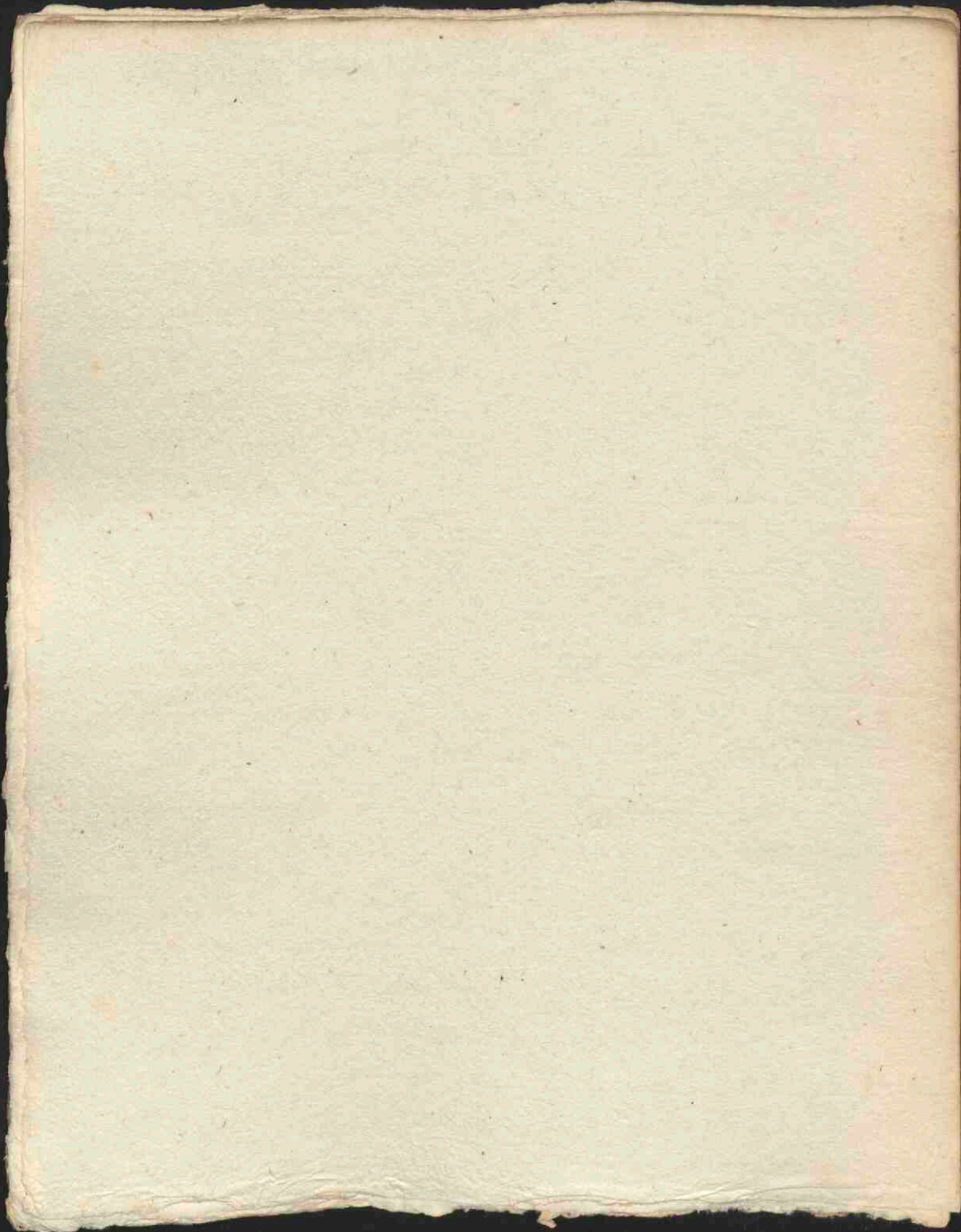

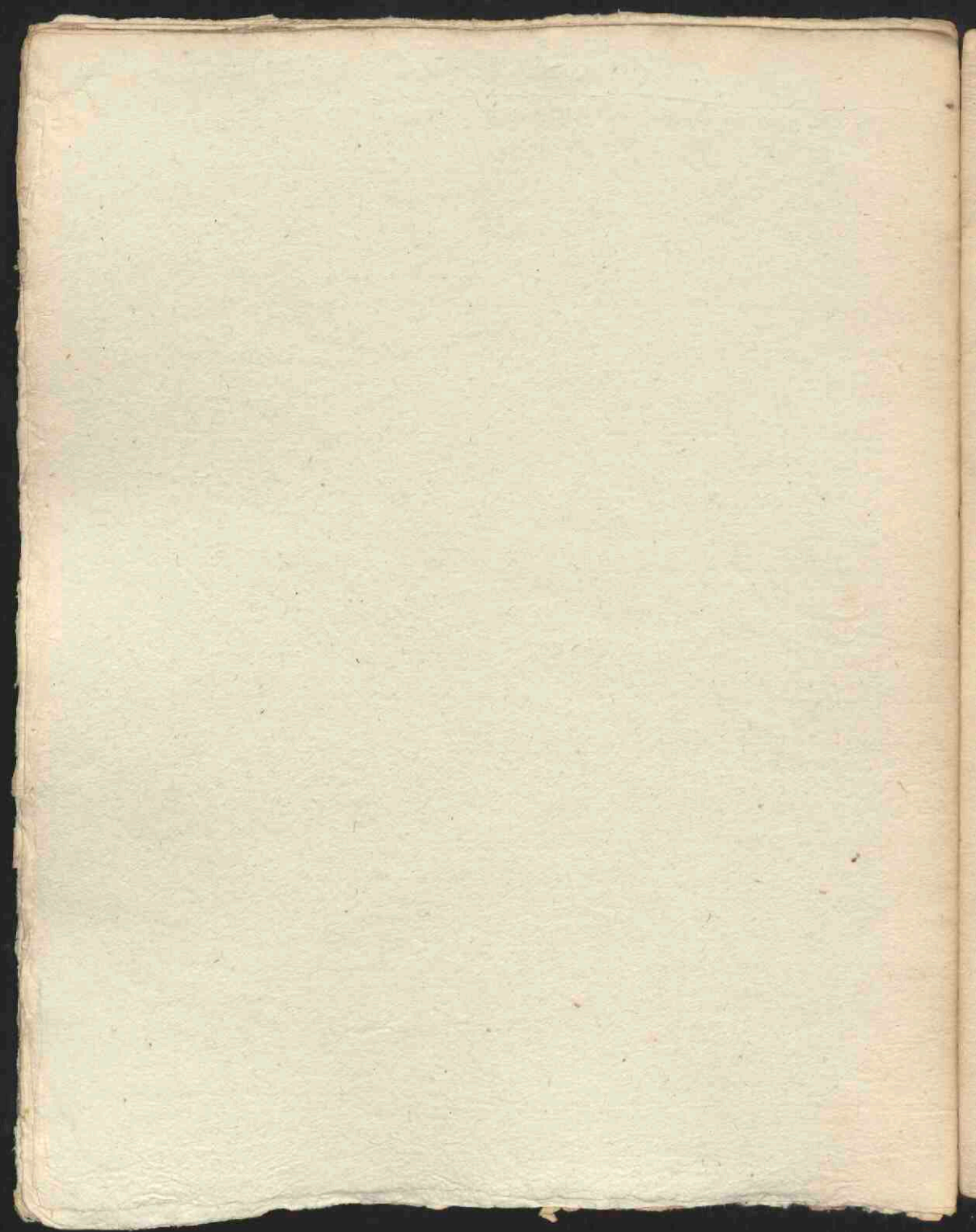

In GARCIA maximo generi fuit Olympia
victorem citavi. Am. Pa. Et.

1844
The ... ..
...

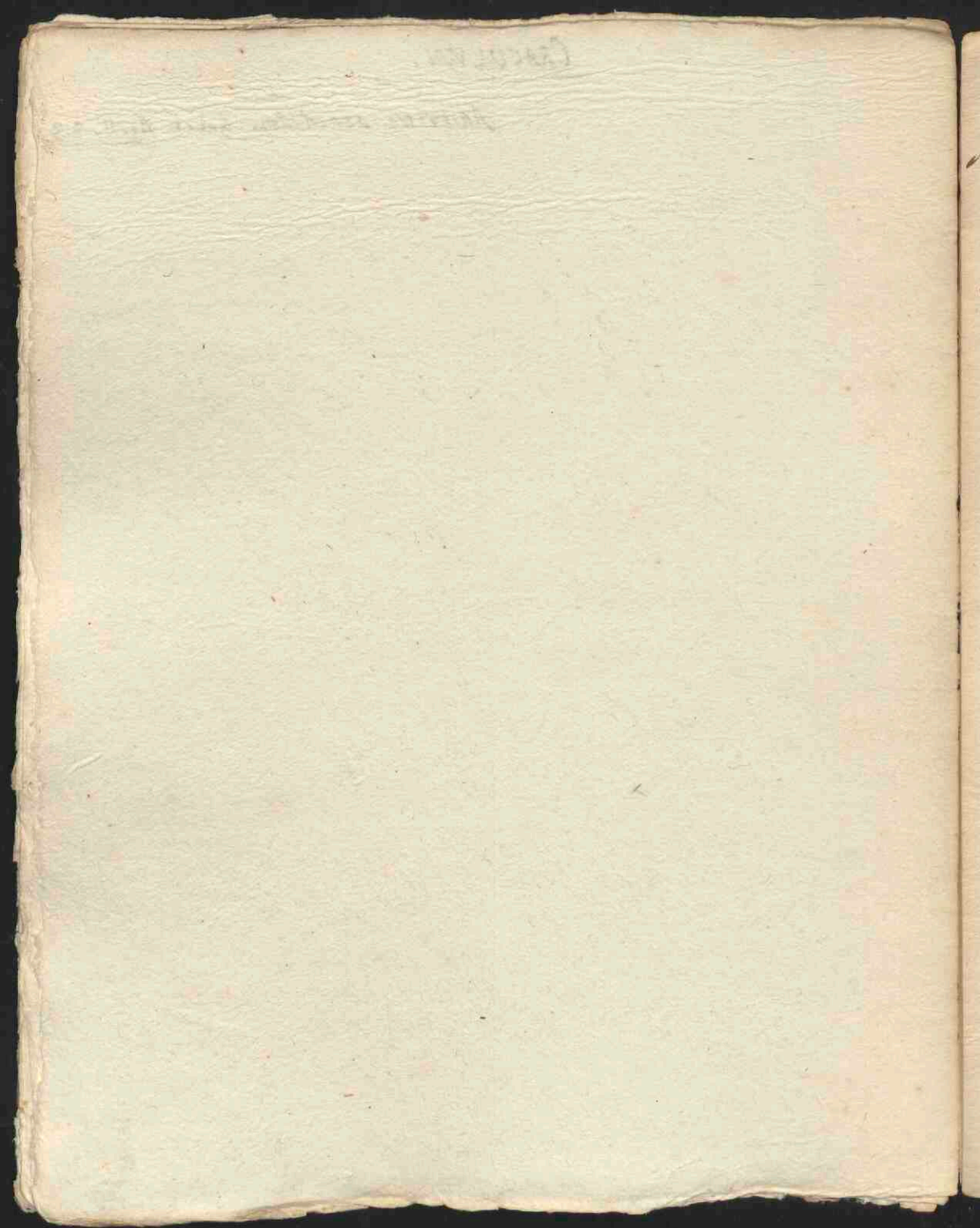

ORACULVM.

275

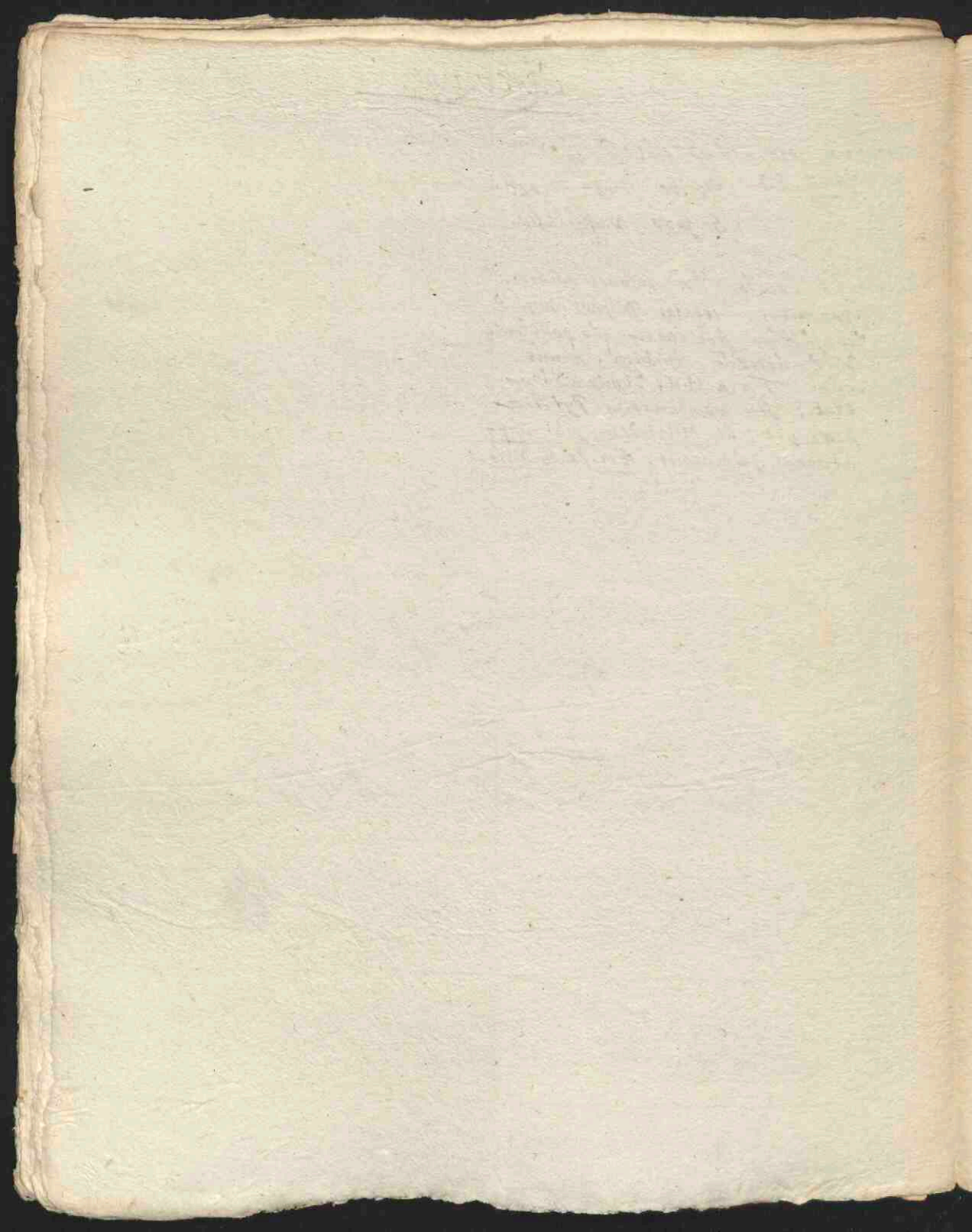
ARIETINI oraculum habet Agell. 3.3.

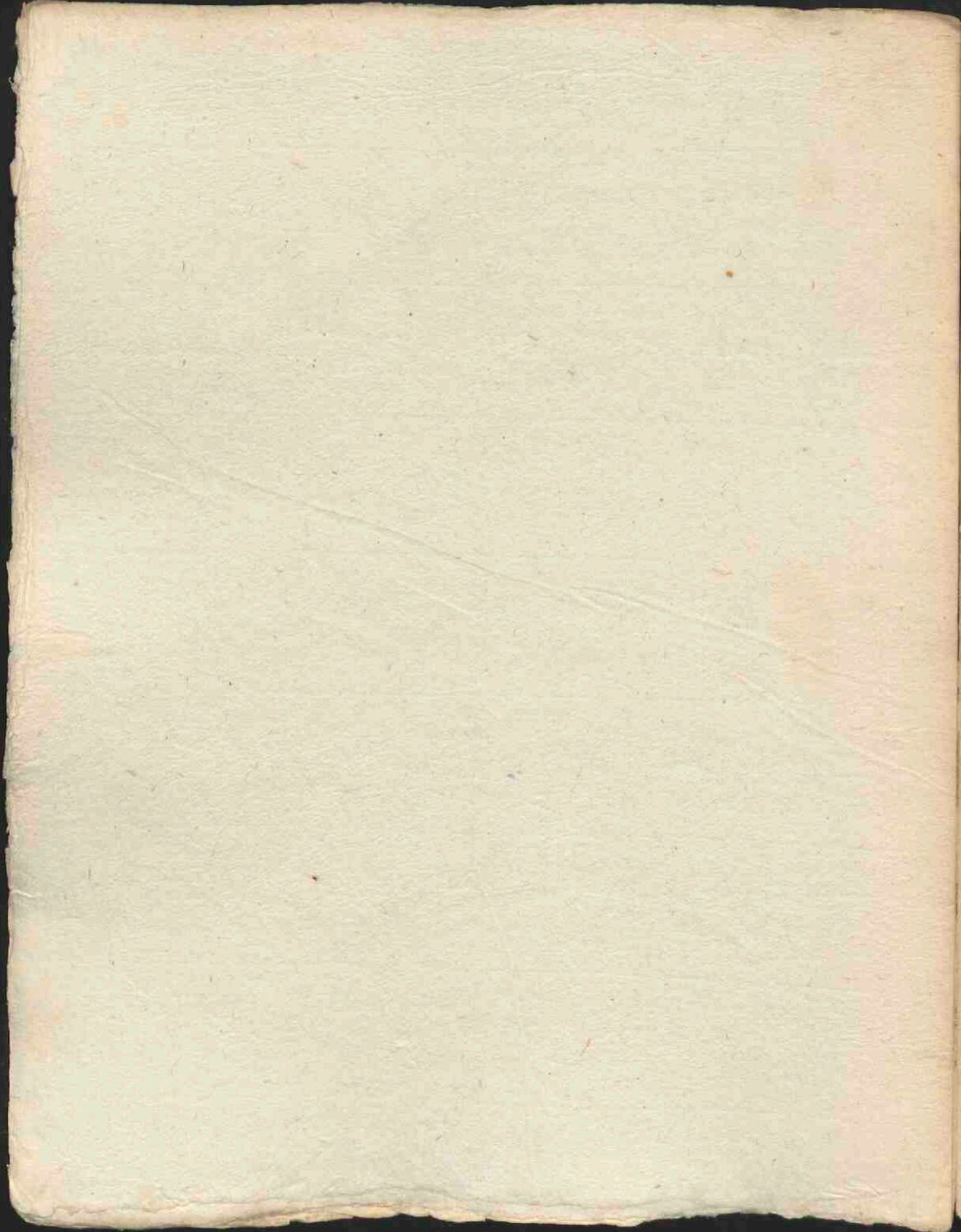
Asietinum oraculum talis est, apud
Agell. 3.3. „Peribo, si non fecero:
„Si faxo, vapulebo.

Athenienses Chersonesum colonos mittend^o
parantes legatos Delphos misere^o
consultum Apollinem quo potissimum
duco uterent, inibi enim armis
cum Thracibus dimicandum
erat: His nominatim Pythia
praecipit, ut Miltiadem sibi imp-
atorem sumerent. Am. Pa. in Milt.

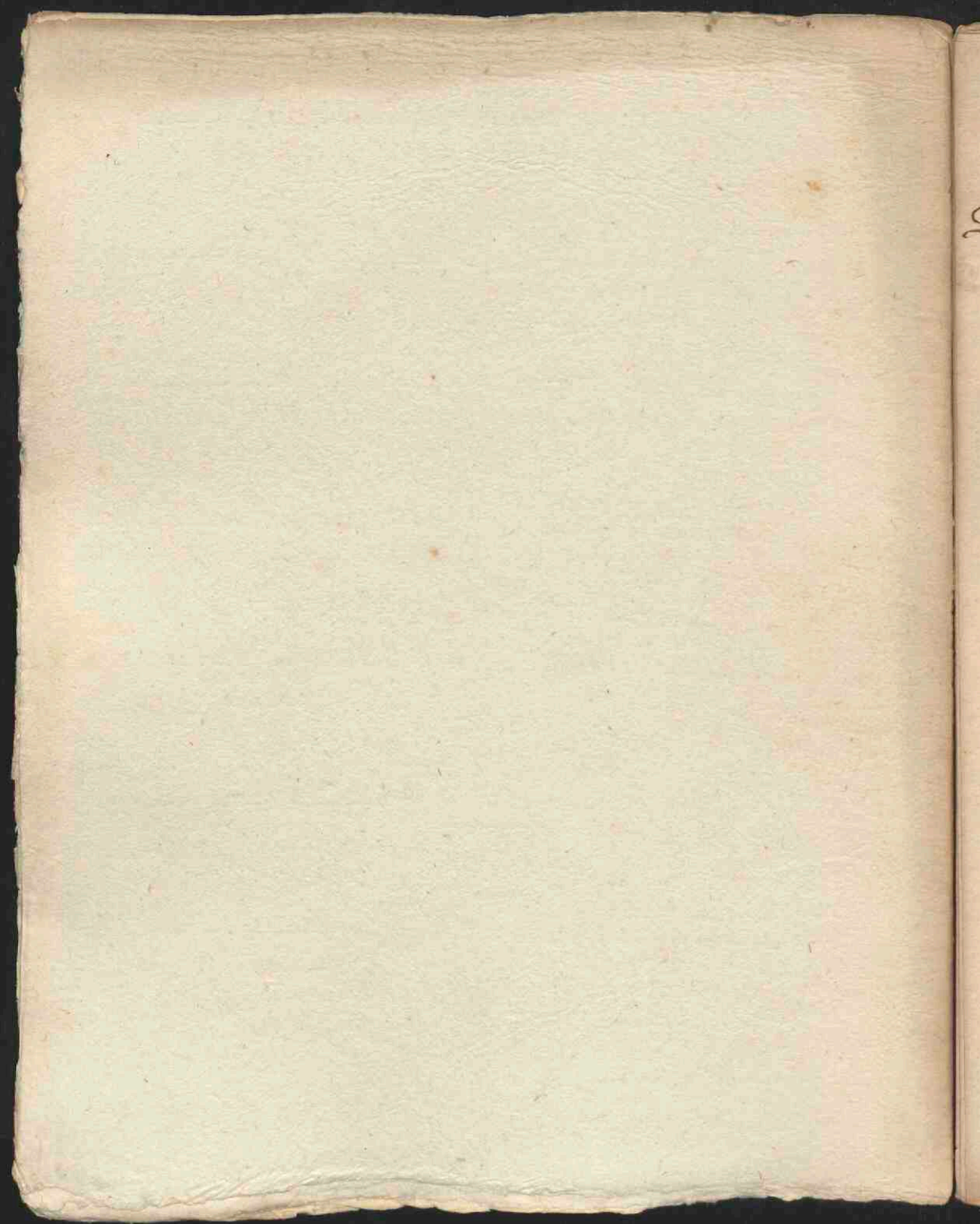

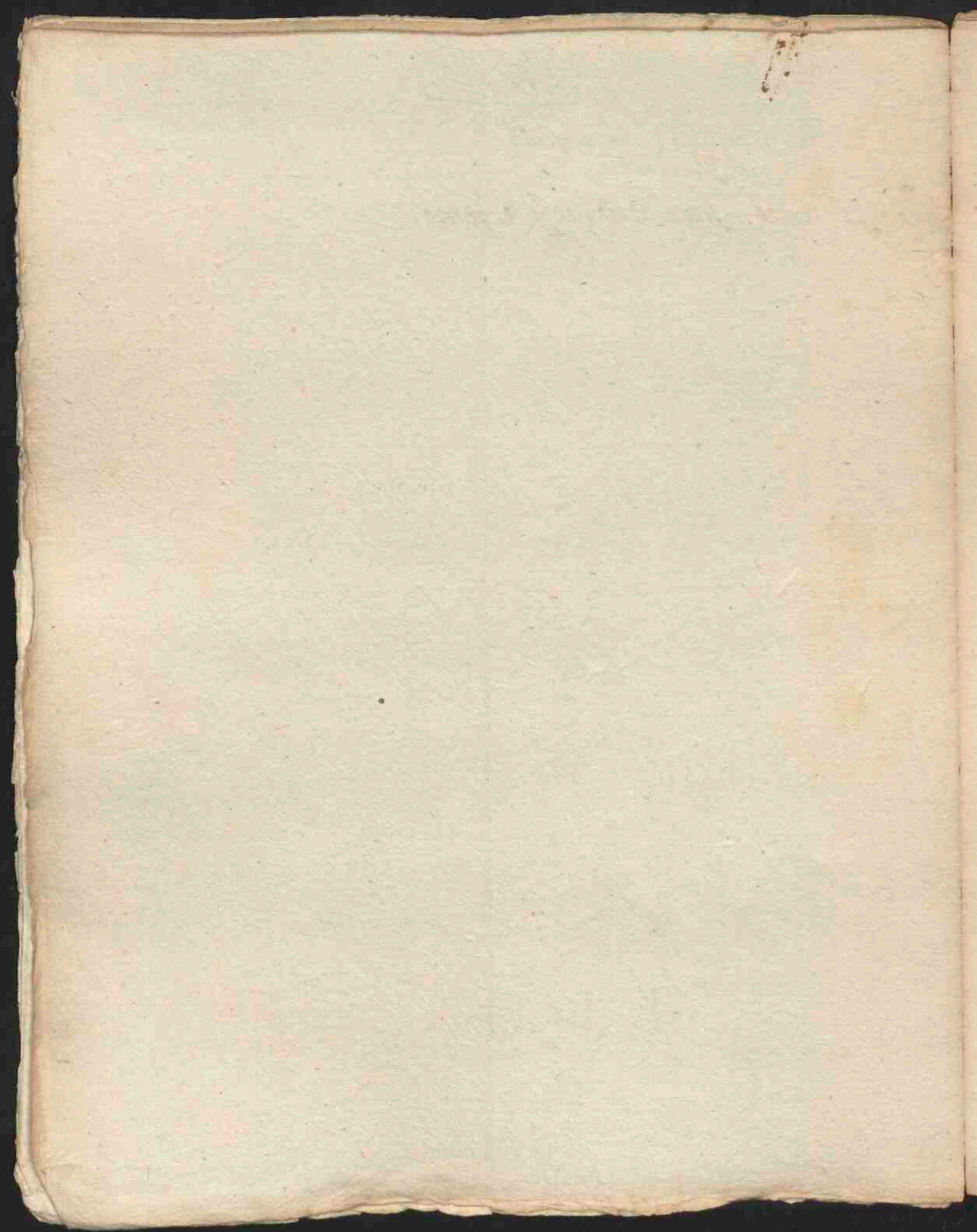

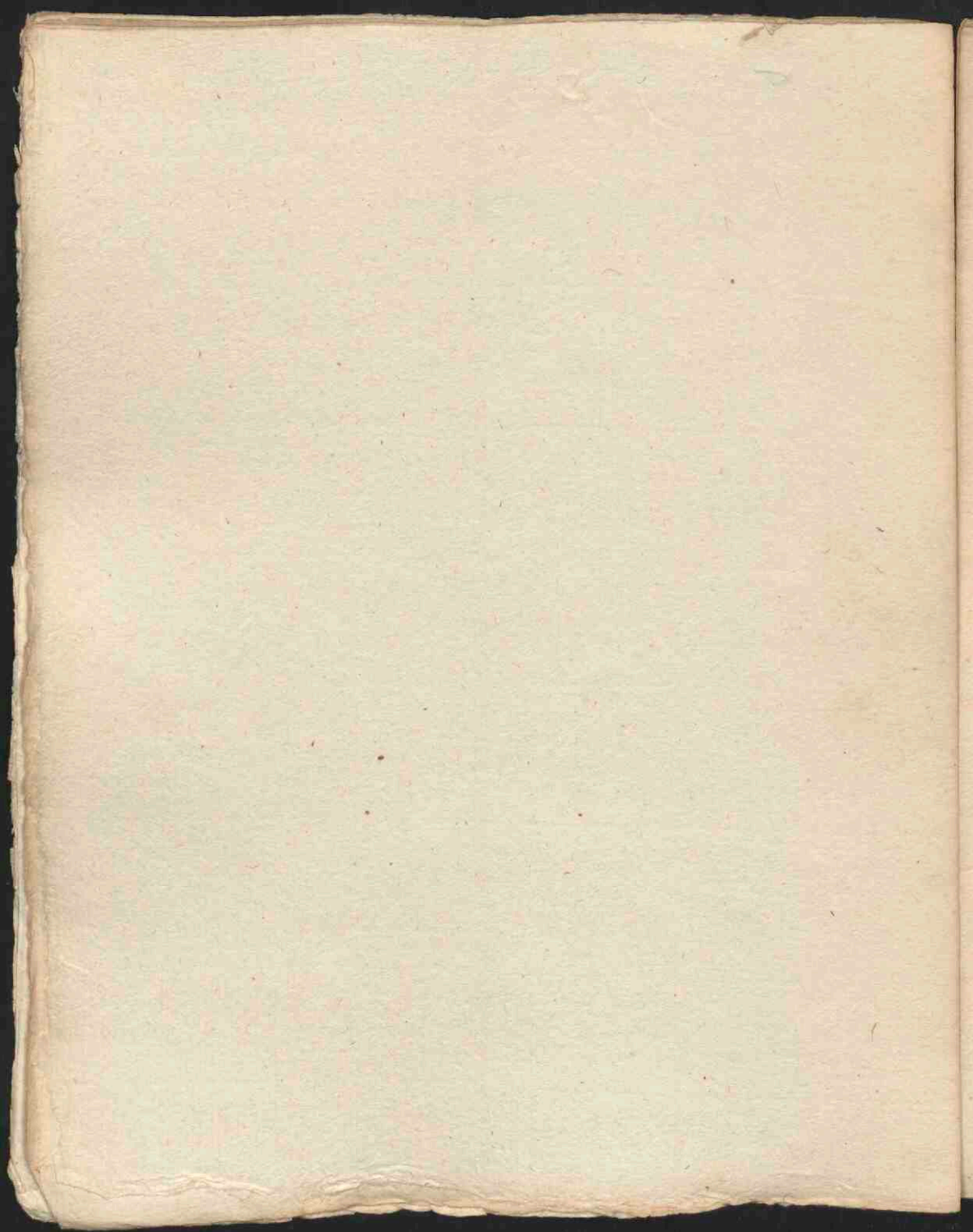
Partes orationis, seu versiculo
comprehenduntur.

Exorsus natio, seco, firmo, refuto, peroro.

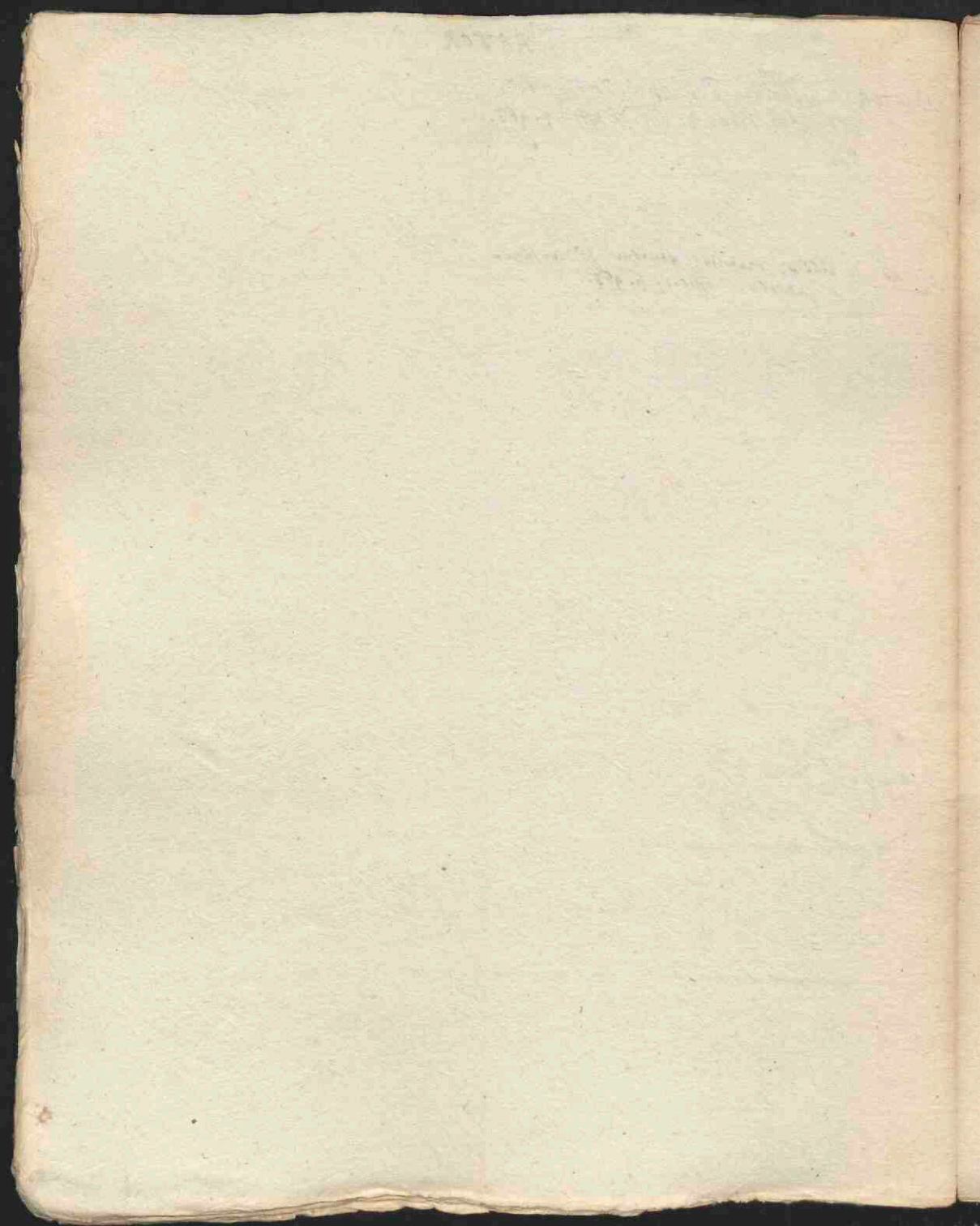

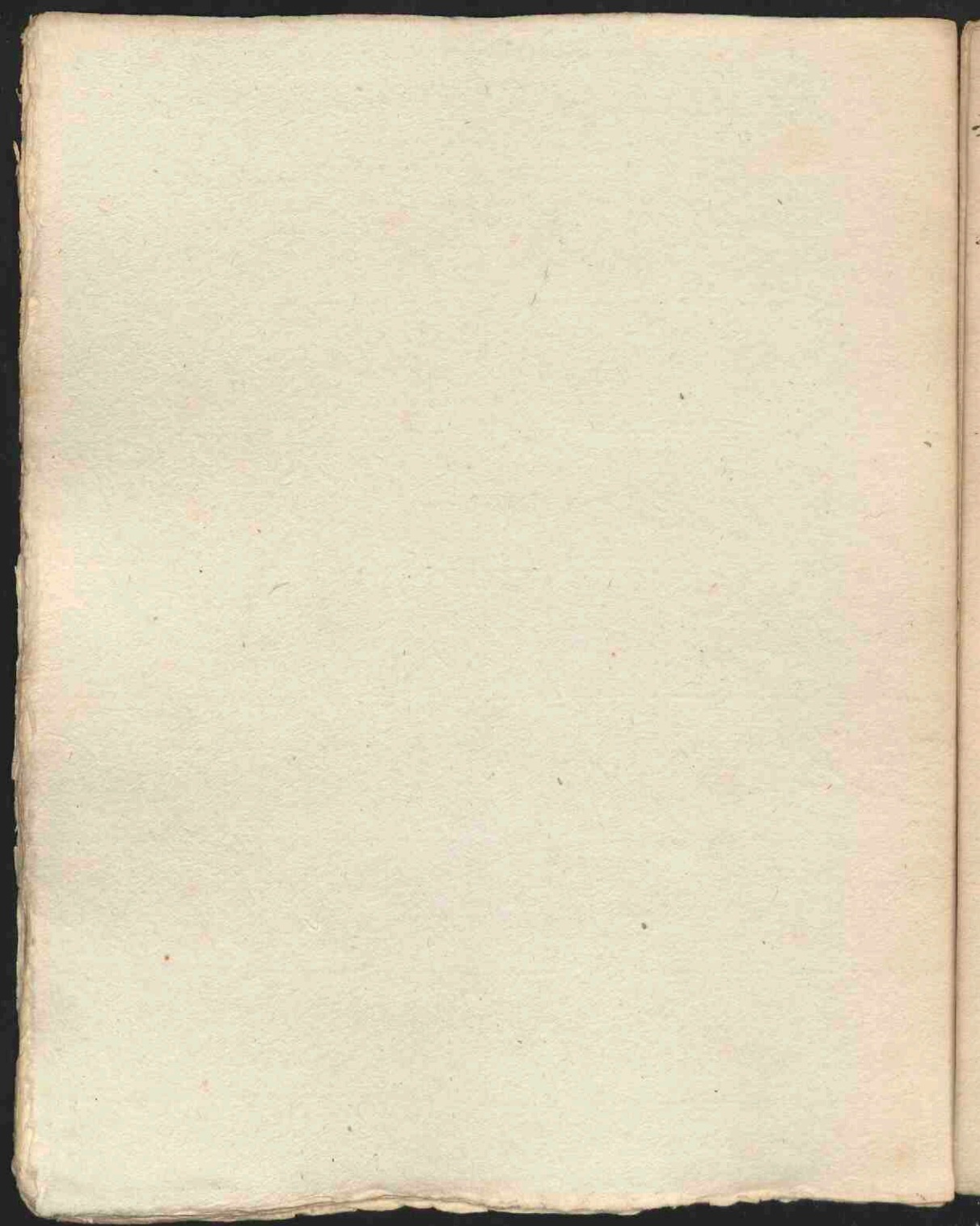
ORATORIS proprium ē; apto, distincto, ornatoq; dicere. Cic. de offic. p. 463.

A.

CICERO in studio oratoris etatem sed constanti
 nisu fatigatus. offic. i. p. 463.

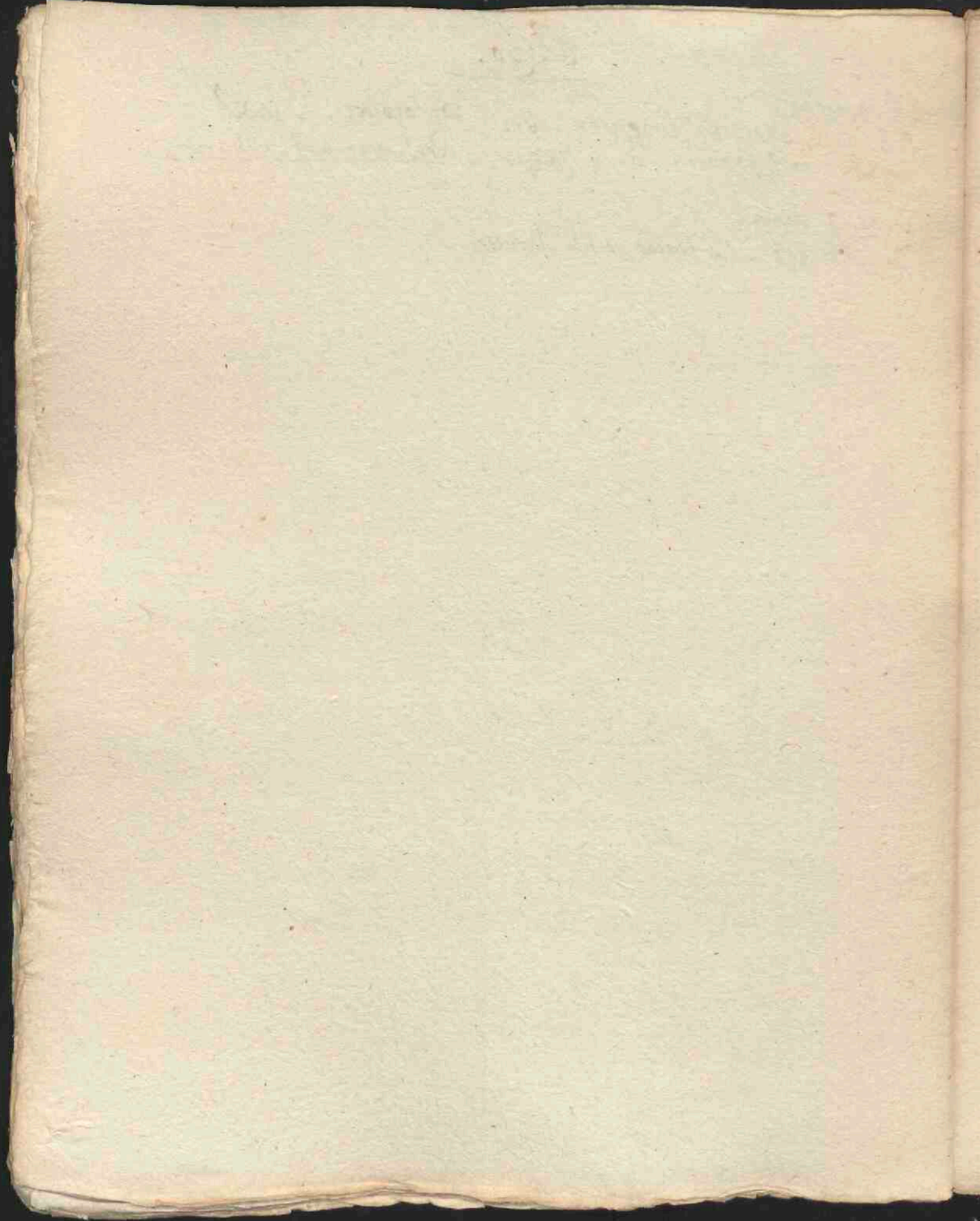
Xenoph. economic.

ὄψων ἐστὶν ἄριστος, ὅτι ἐν ἔργῳ ἔστιν
καρῶν ἀνθρώπων, ὡς ἡ γῆ.

De acquire. vide
VosJ. orat. inst. l. 3. c. 1.

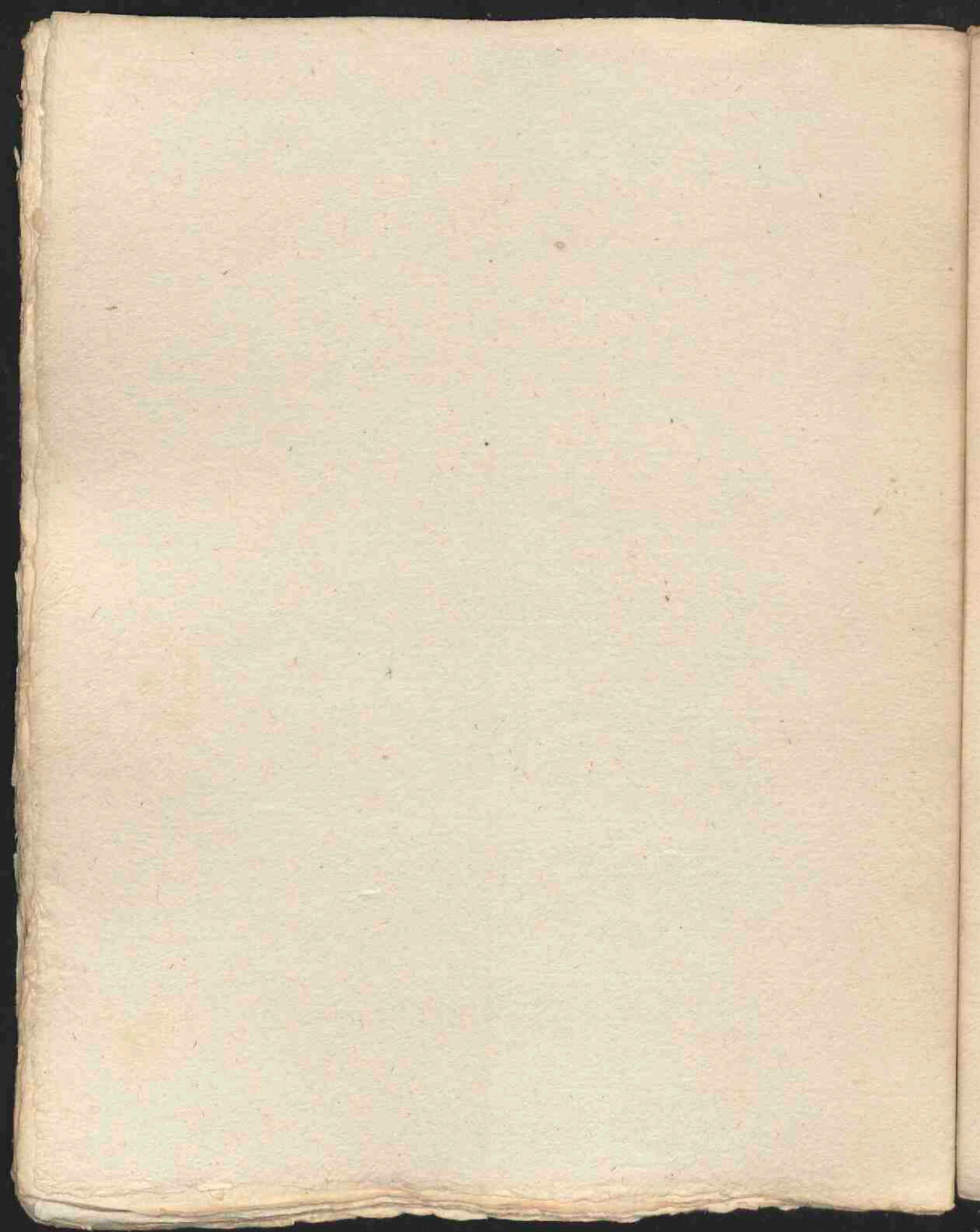
Horat. ep. ad Sison.

Singula quae locum teneat sortita decet.

Parca dicta a partu, mutata in
 littera. Agell. 3. 16. alij, &
 vicini parcaut.

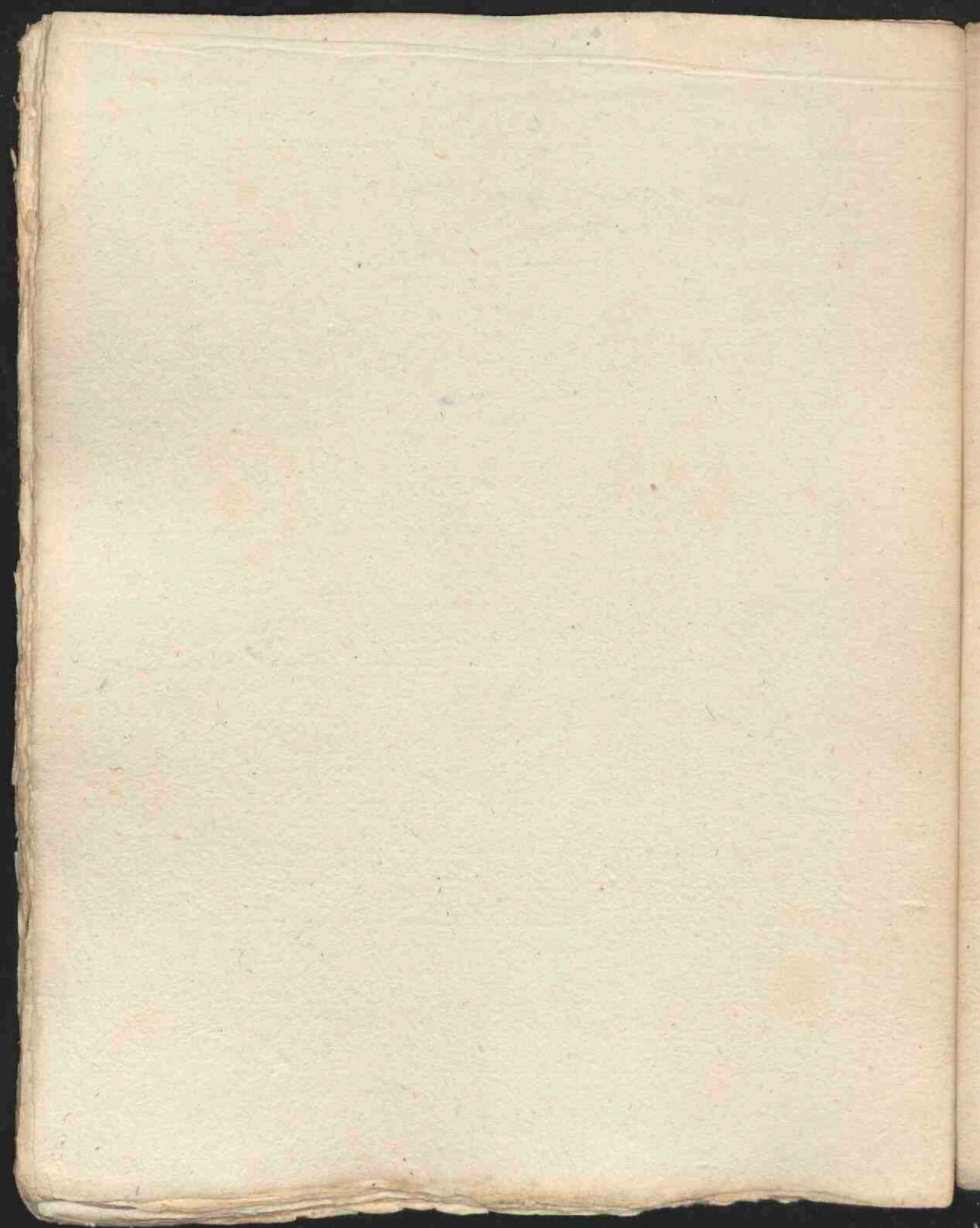
Nota carum, Nona, Decima; a nono,
 atq; decimo mense, partis tempus-
 tivi tempore, — et Morta, qsi
 aorex. Agell. 3. 16.

Tria eo dicunt.

CLOTHO, LACHESIS, ATROPUS.

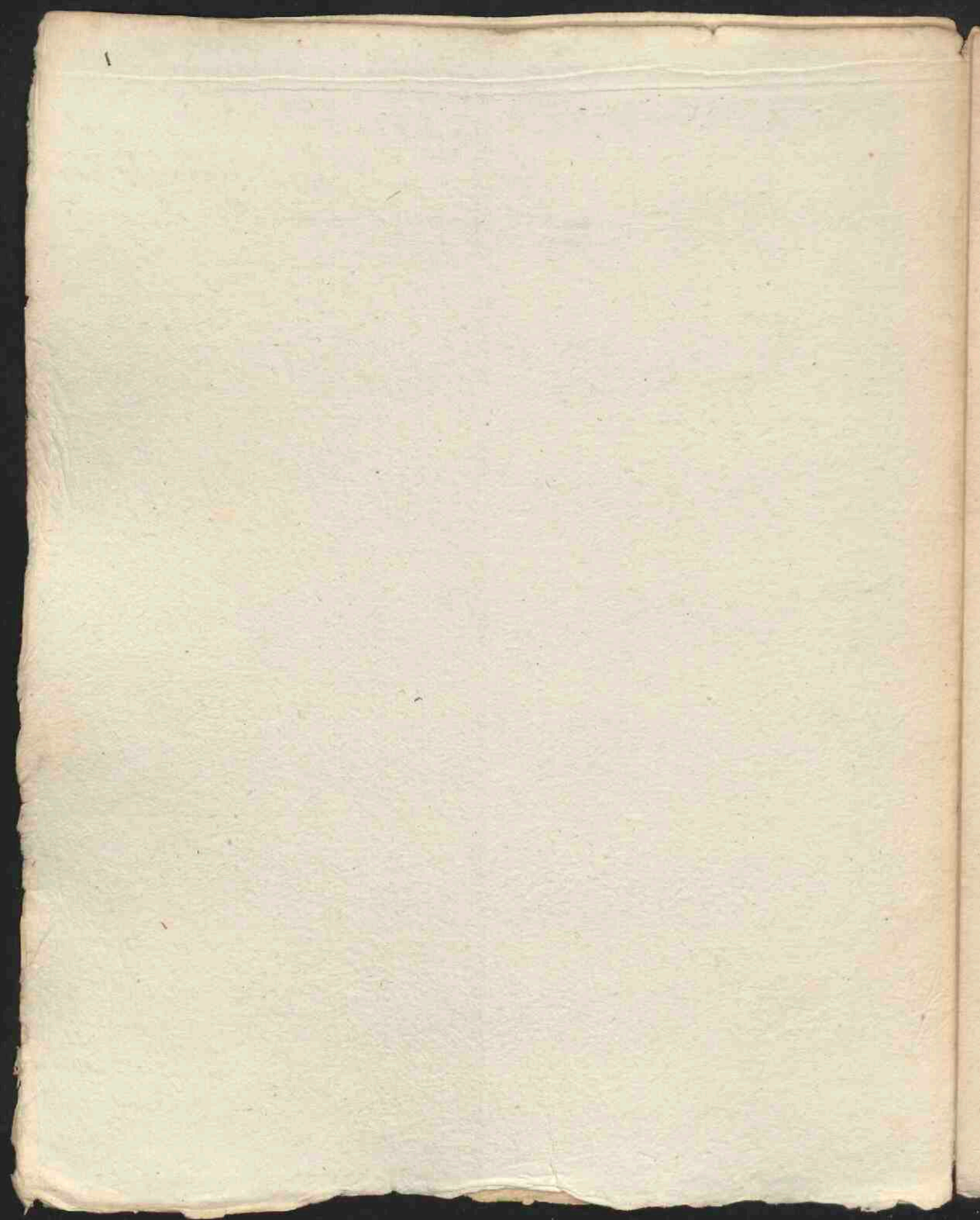
Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Homér. Odys. I.

- δεινὸν δὲ γένος βασιλείῳν ἐστὶ
κτείνων. —

Timochares quidam, vel ut alij Nicias
alios filij regij Pyrrho in con-
vivi pocula ministrabant,
furtim ad Romanos veniens,
obtulit se vinculo obtinendum
regem, si de p^{re}lo convincerent.
Fabricius Cos. R. per epist. regij
Pyrrhoi monet, ut sibi a praxi-
mis caveat; et tunc proditor Ti-
mochares. Agell. 3. O.

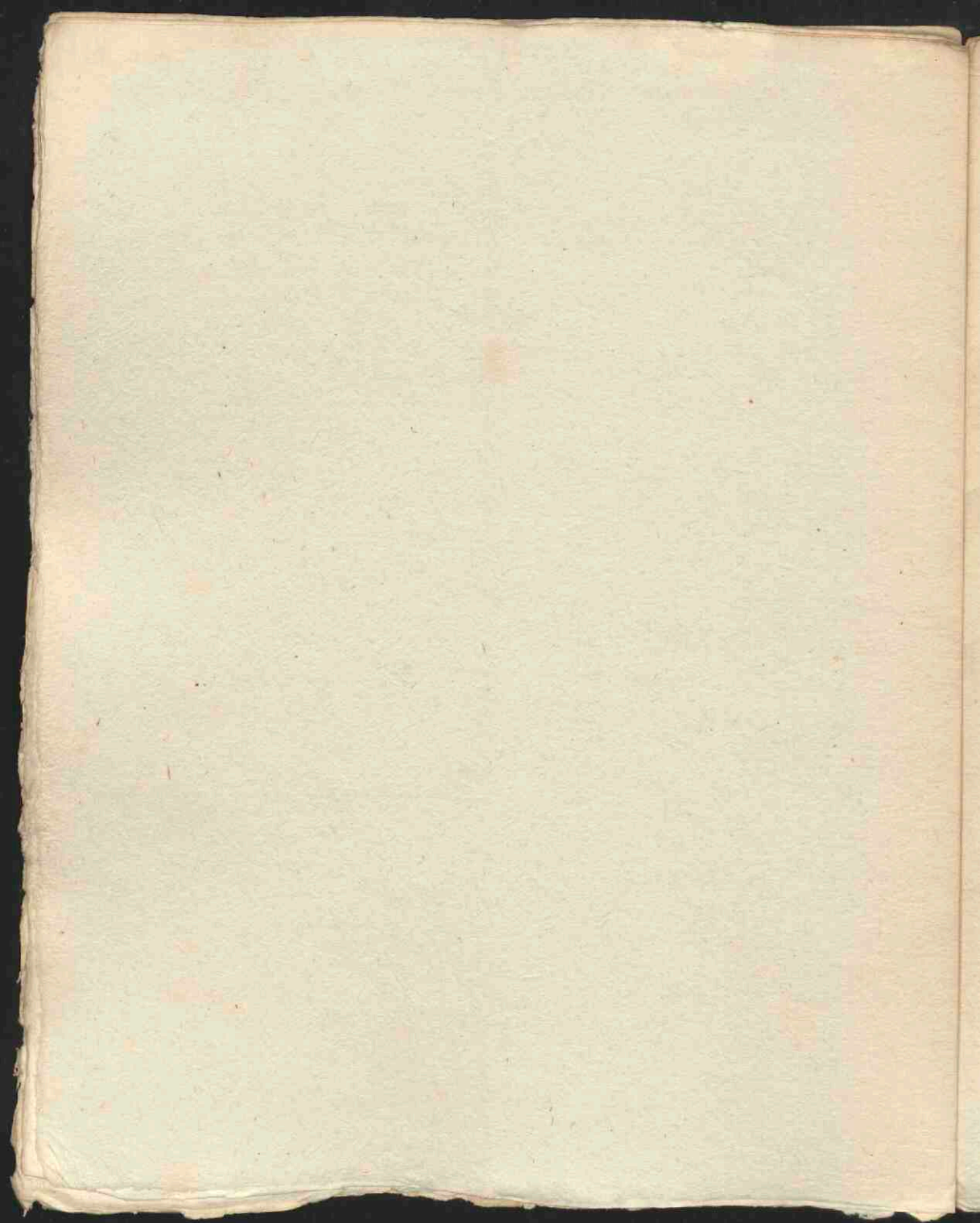

1870

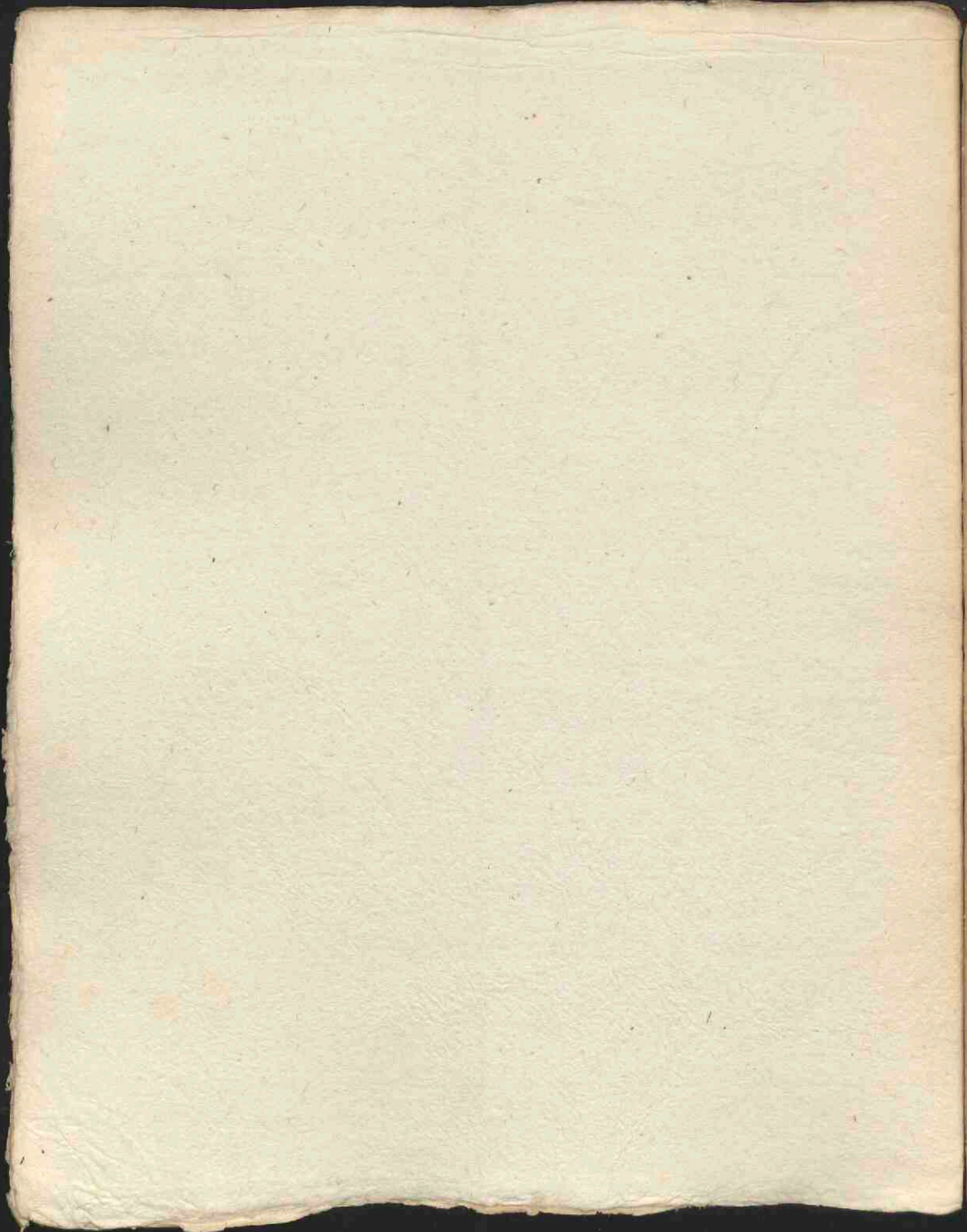
Handwritten notes in the top left corner, including the word "Journal" and some illegible entries.

Main body of the page containing faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side.

PATIENTIA.

291

De Patientia, viso

Sal. Max. 3.3.

1870

1870

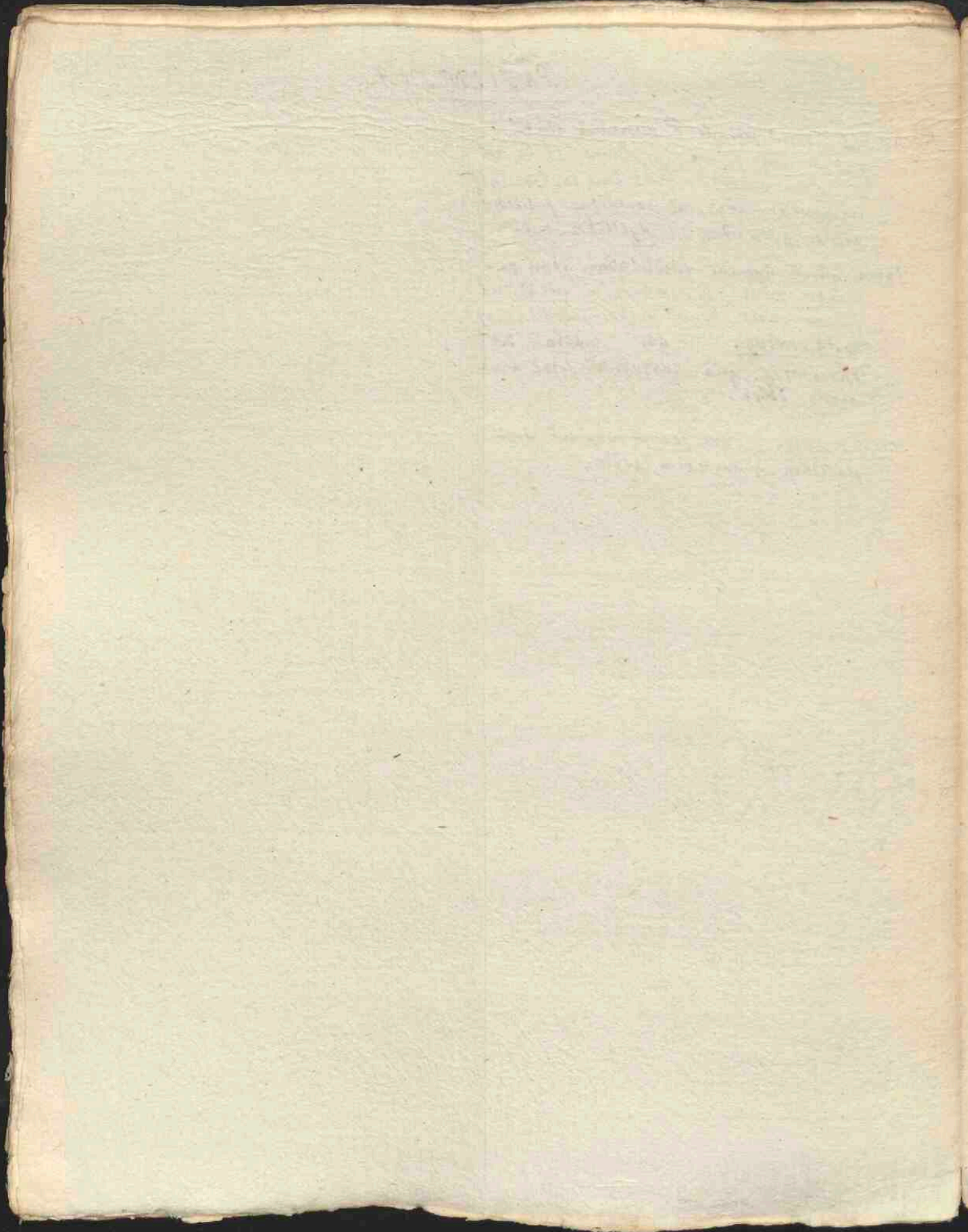
SOCRATES stans solitarius & pertinaci statu,
peditibus atq[ue] p[er]nox, a summo lucis ortu
ad Solem orientem alterum, inconvulsus,
immobilis, Id. ad fortitudinis patientie
vices p[er]tinentes. Agell. l. 2. c. 1.

Idem quoc[um]q[ue] uxorem faciendam domi pa-
tienter tulit, quo catervis quoc[um]q[ue] in-
juriam foris ferre posset. A. Gell. l. 1. c. 17.

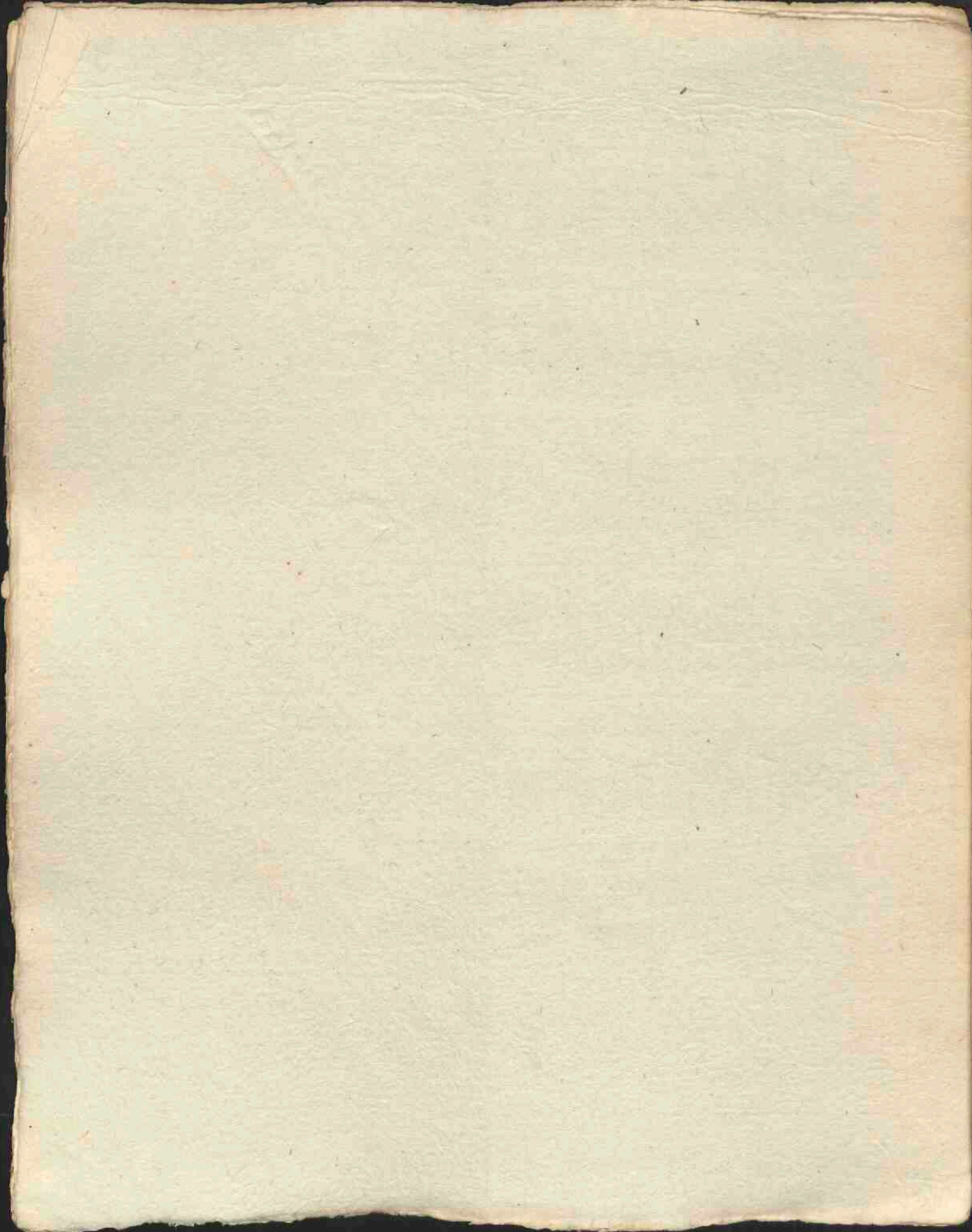
De tit. coniug. ubi multa de
PATIENTIA, quia conjugem ferre ma-
ritus debet.

TERTIUS ADALPH. Cum fecerit maximus tam
placidum, quam ovem reddo,

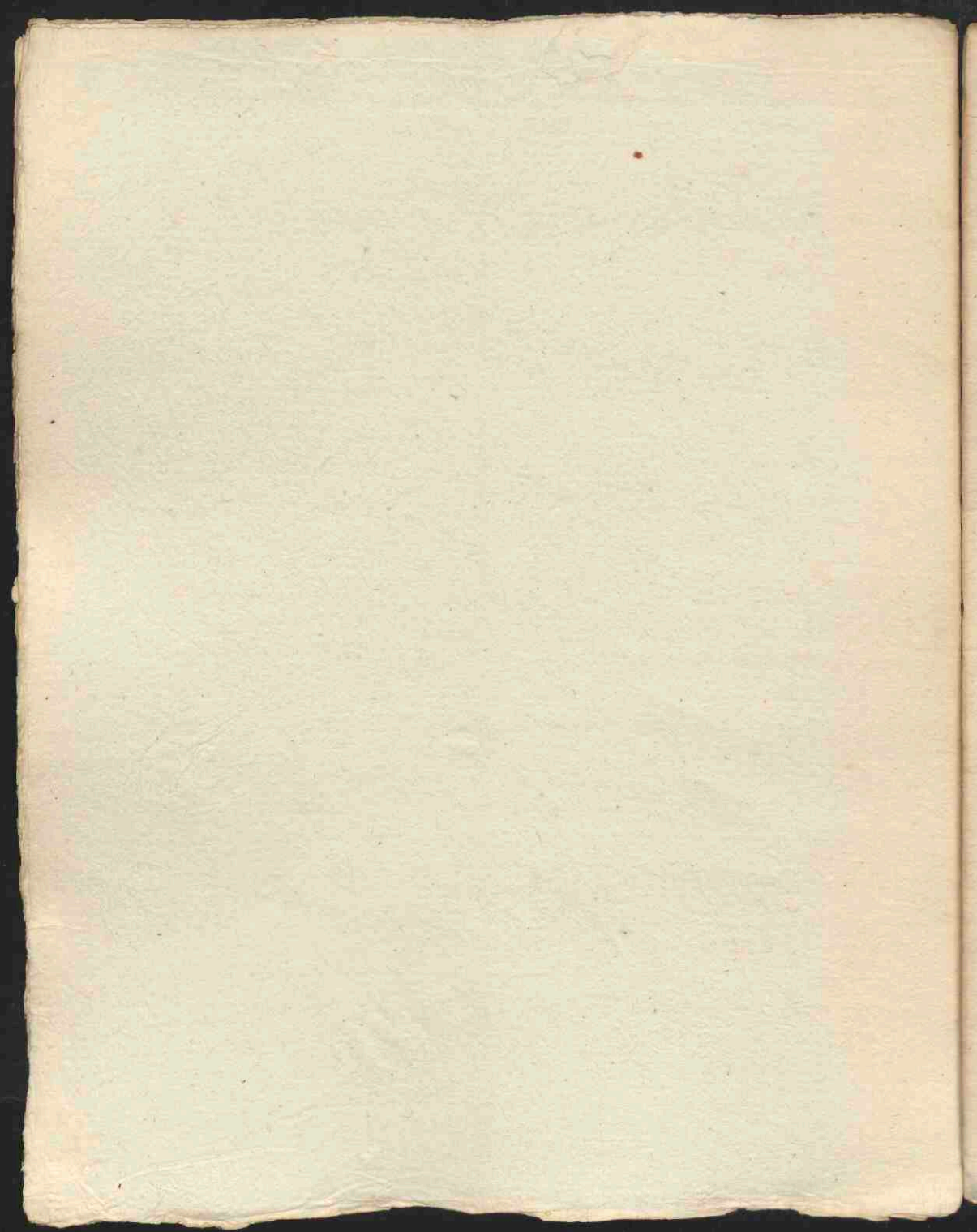

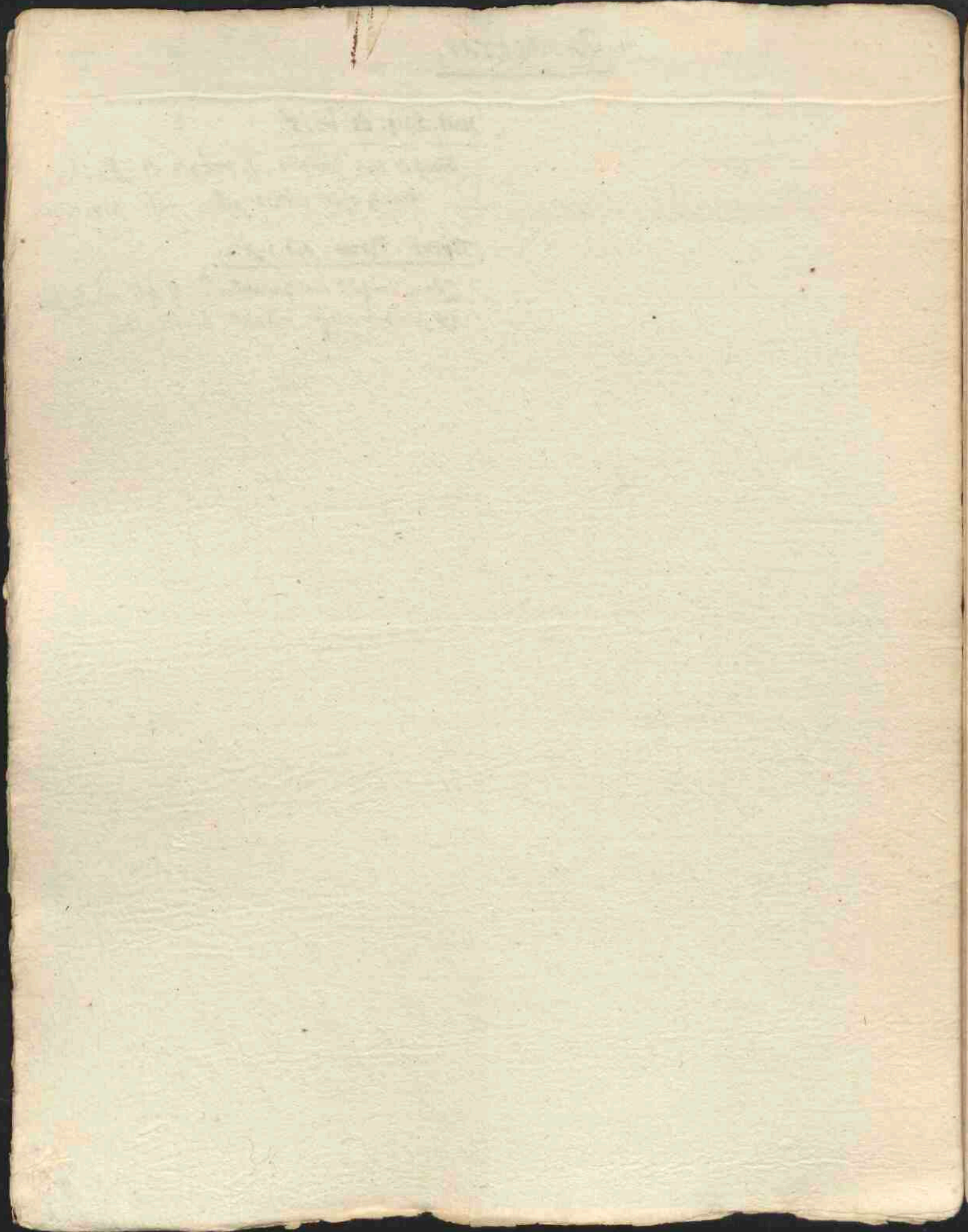

Mart. Epig. Or. lib. 5.

Semper eris pauper, si pauper es, Amilianus:
tantis opes nullis mihi nisi divitibus.

Terent. Phorm. act. 1. sc. 1.

Quam iniquè comparatim est, qui minus habet,
ut semper aliquid addant divitibus.

C. FABRICIUS. COS. A. bis cum Amilio
Papo. maximè contemnebat opes,
ut liquet. ap. Agell. 1. 14.
Exprobrata ipsi paupertas fuit
a Porro. Plat.

De gignis paupertate plura Val.
Max. c. q. l. q. Cic. in Lat. Plin.
33. 12.

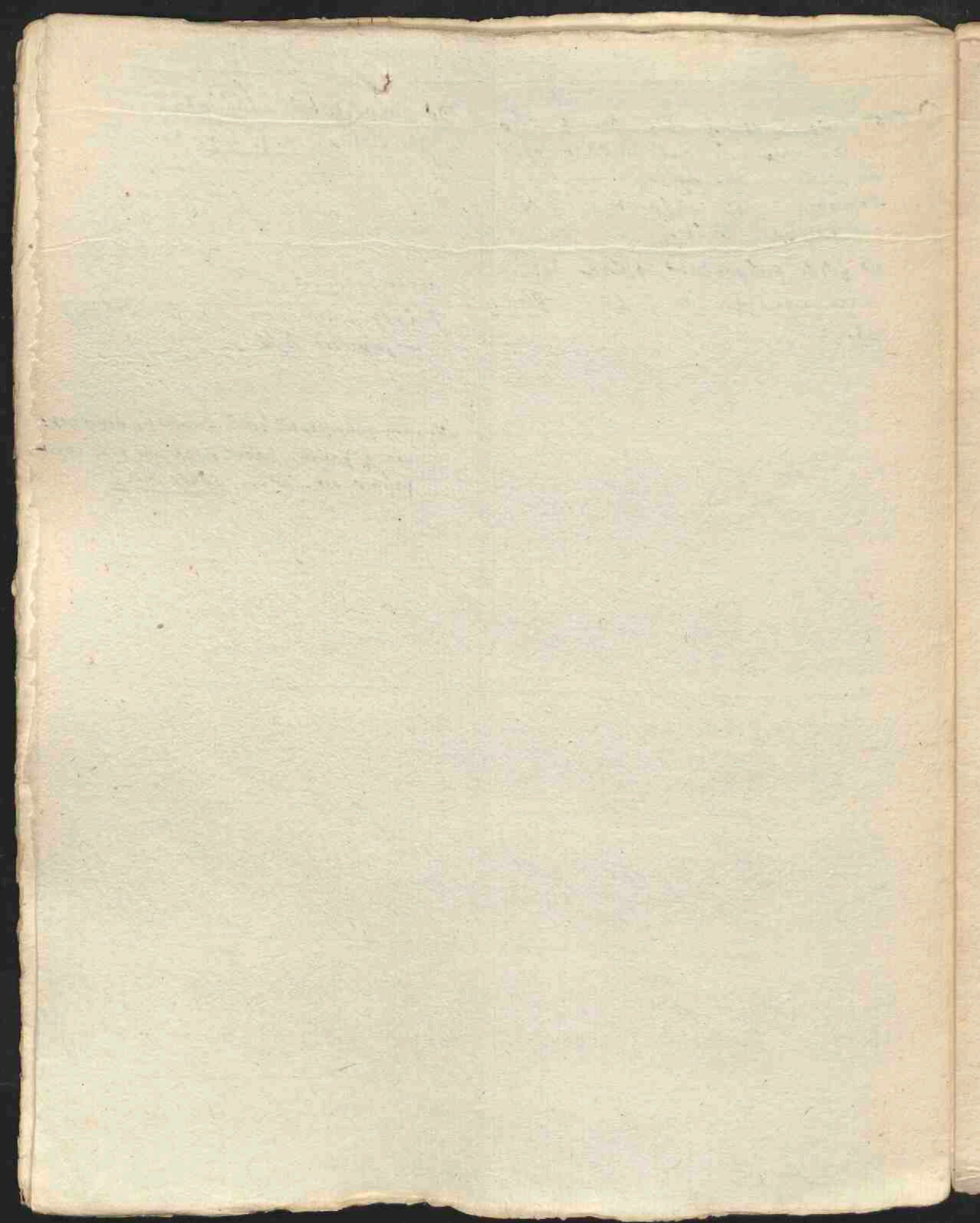
De paupertate Sallustiana.
v. Val. Max. c. q. l. q.

Horat. 1. ep. 12.

Pauper enim non est, cui rerum
— suppetit usus.

Cui cum paupertate bene convenit, dives est:
non quod parvum habet, sed qui plus cupit
pauper est. Cic. Senec. ep. 2.

Electio apud Plaut. aut. 1.2. inq̄

Paup̄ sum, fateor, q̄ di dant fero.

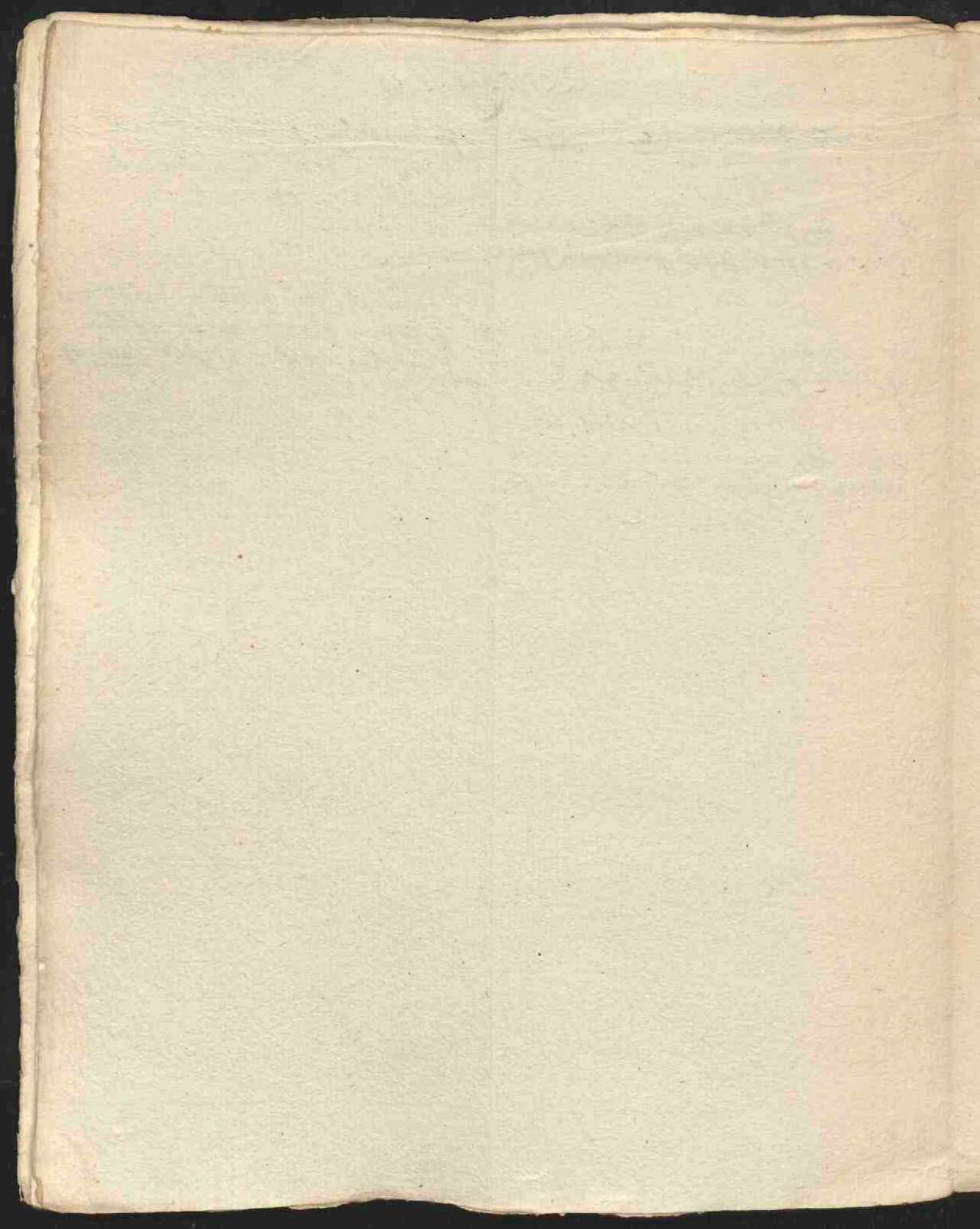
Ibid. Non est verisimile s̄c̄s paup̄eris
paucillius parvi facere q̄ n̄m̄m̄is petat

Non temerarium est ubi dives bland
appellat paup̄es. Pl. aut. 2.2.6.

Nemini credo, q̄ large blandus dives
paup̄i: ubi manum iujicit benignus ubi
contrat aliquam Zanias. Ibid.

Hec magnū p̄c̄tū est, ab
asinis ad boves transcendere.
Pl. aut. 2.2.50.

Si opulentiis it̄ petitū paup̄erioris
gratiam: paup̄er metuit cōgredi,
p̄ metū male res gerit. Ibid. 69.

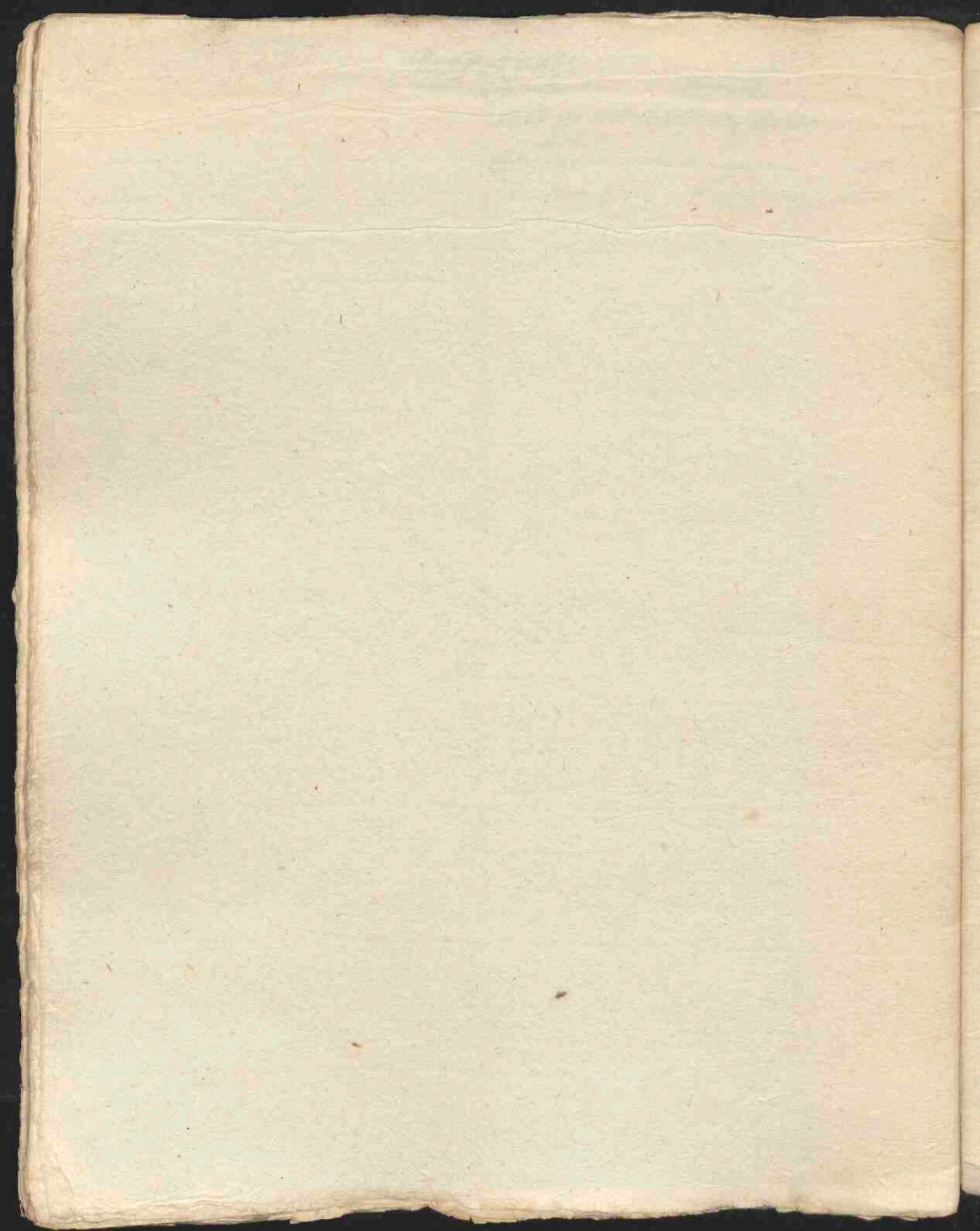

PAUPERITAS.

Juvenal.

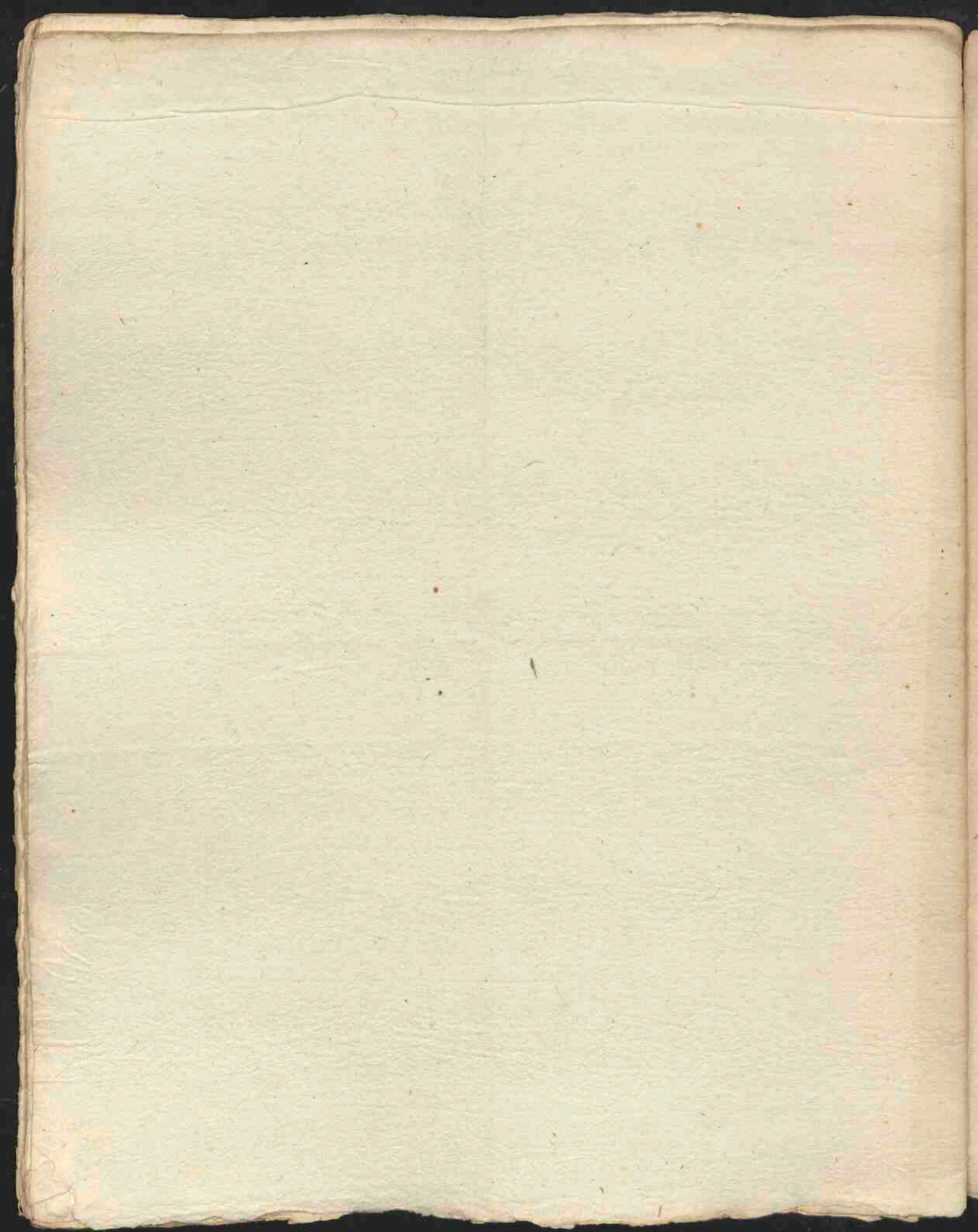
Haud facile emergunt, quorum virtutibus
obstat
Res angusta domi. — satur est
cum dicit Horatius, che!

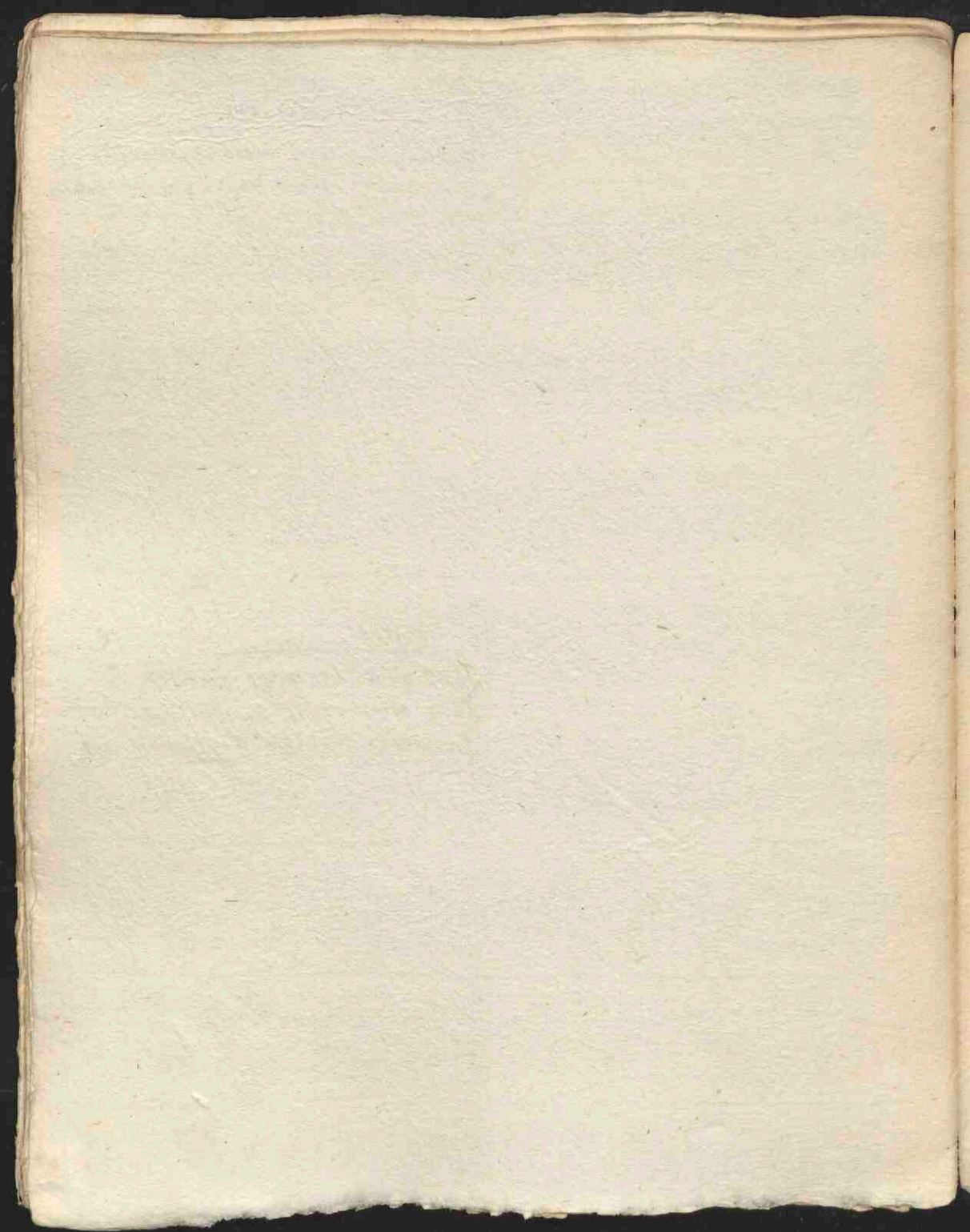

Inv. Sat. VIII.

Omne animi vitium tanto cōspectus in se
Crimen habet, quanto major, & peccat, habet.

SENECA.

Quare vitia sua antmo confitetur?
Pura etiam nunc in illis est;
Somnia mazzari vigilantis est.

PECCATUM.

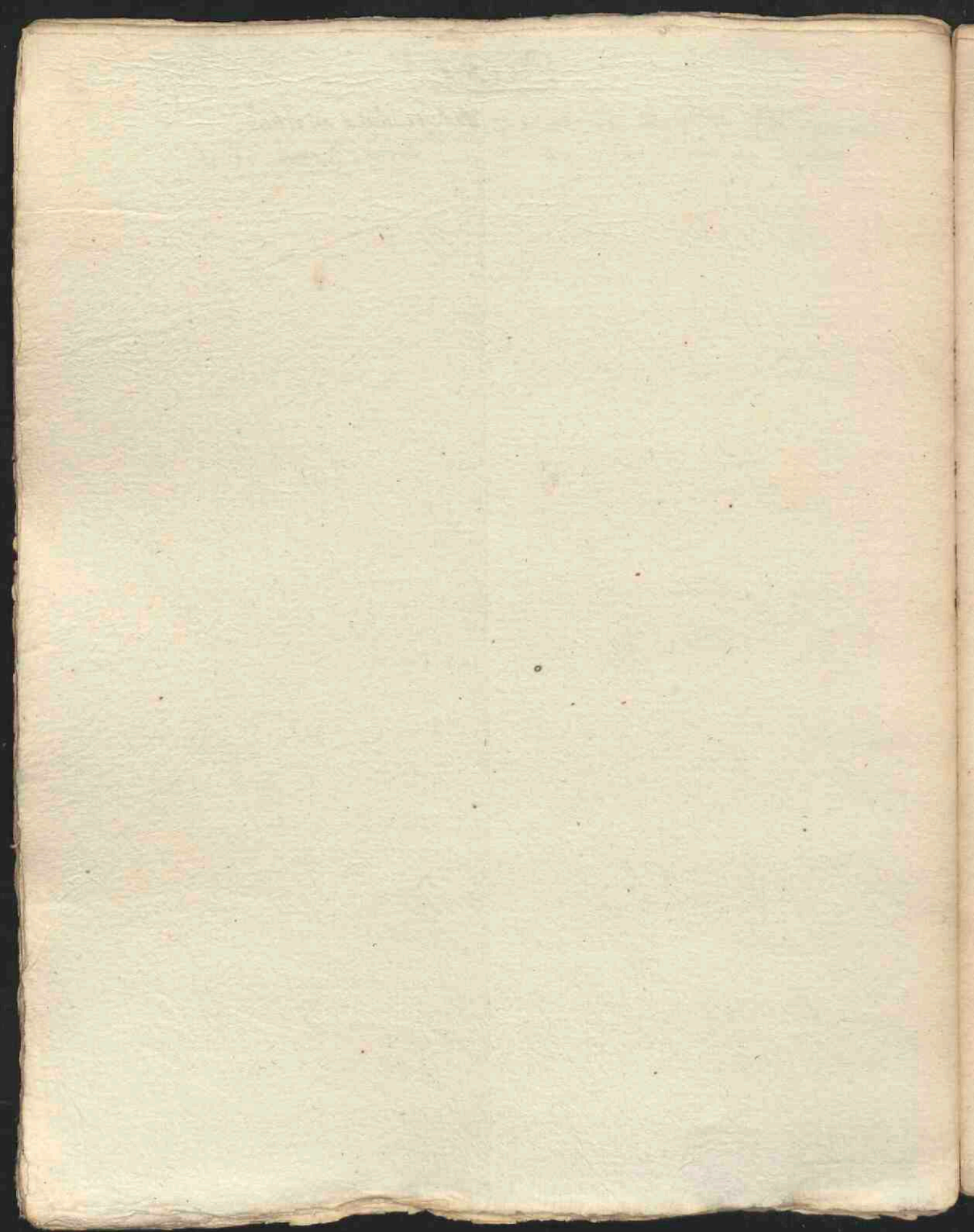
Nisi in dñm discipulis hōis esse detractas,
magister Erroris ee incipias.

Pecunia.

303

De pecunia viciis.

Horat. 3. carm. od. 16.

C. FABRITIO impatori P. R. cum Samniti-
 um legati ob ingentia beneficia in
 ipsos collata, grandem pecuniam
 obtulissent dono, q. viderent mul-
 tum ipsi ad splendorem decesso. Tum
 FABRICIUS, deducens manus a summo
 capite ad iunim ventrem, dixisse fertur,
 dum illis omnibus membris, q. attigisset,
 obis fore, atq. in pare possit, nunquam
 ququam defuturum: pecuniam vero,
 qua nihil sibi esset usus, ab his,
 quibus sam usui esse sciret, n. accipere.
 Agell. l. 1. c. 19. *ex f. h. Higino.*
 Plin. v. tit. PAUPERAS.

— Horat. 2. od. 16.

Vivitur parvo bene, cui paternum
 splendet in mensa tenui salinum.

Ad.

multa potentibus

— sunt multa, bene est cui Deus obtulit
 Parca, quod satis est, manu.

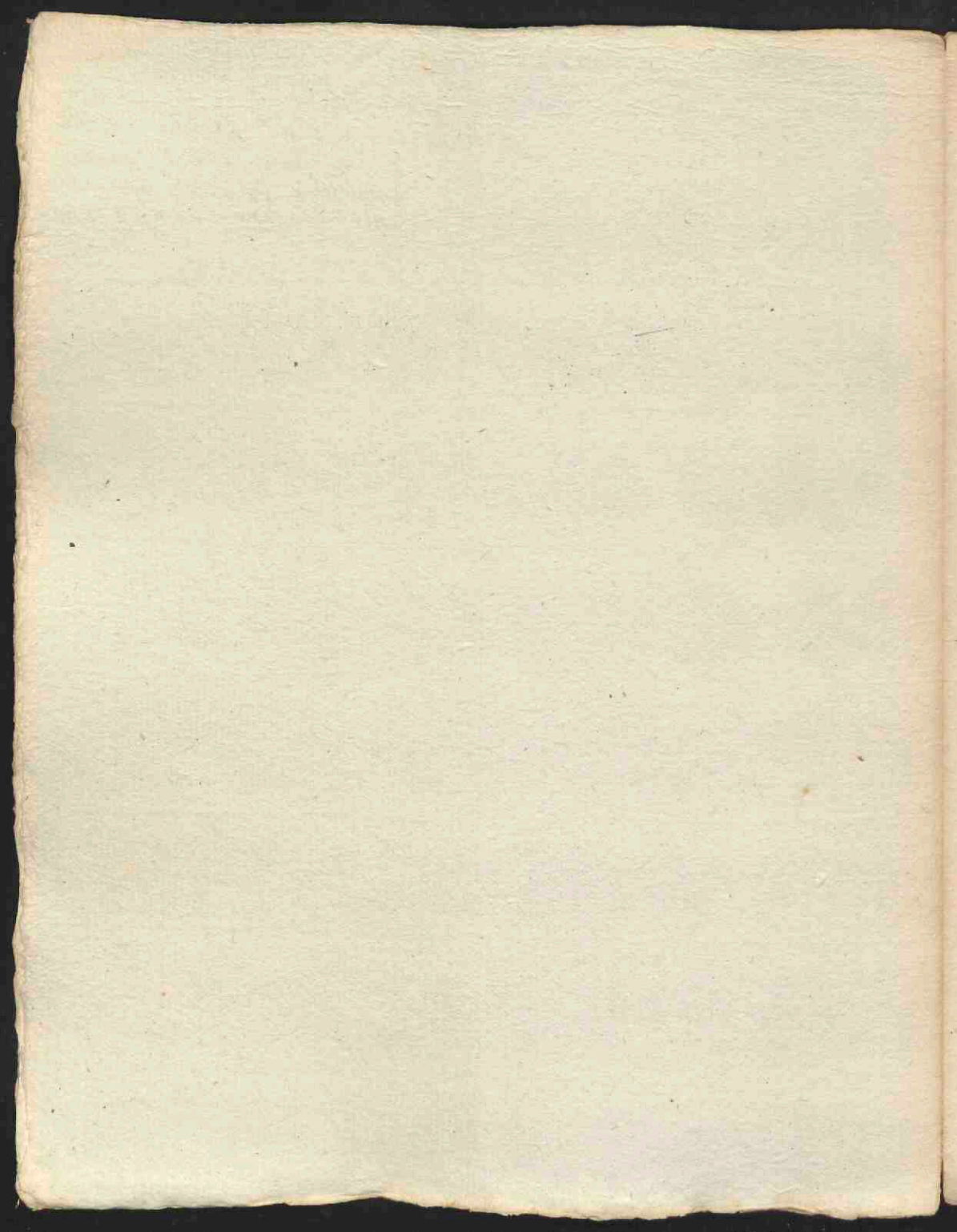
REC'D

Received of the Treasurer of the
County of ... the sum of ...
for ...

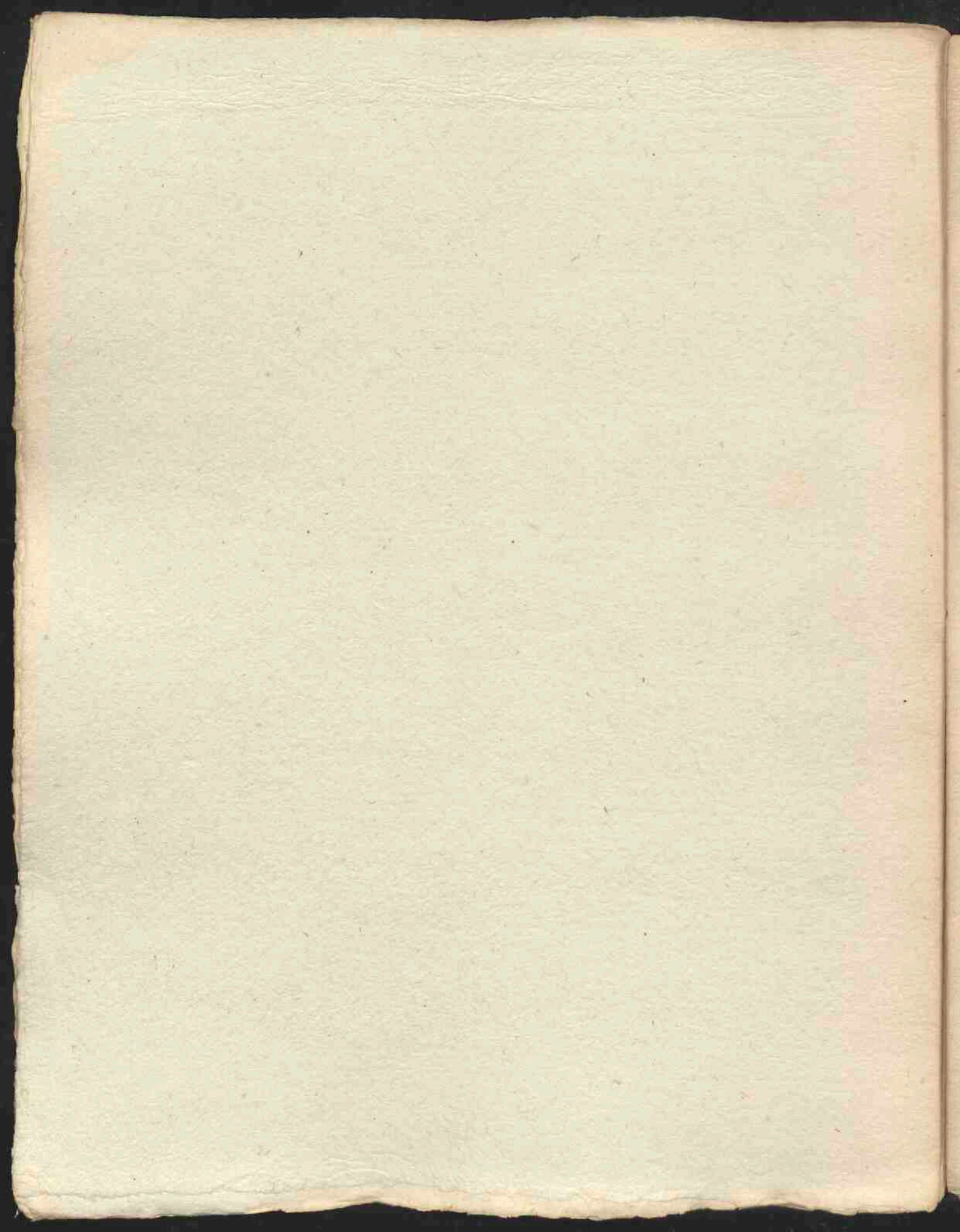
Witness my hand and seal this ...
day of ... 18...

Done at ...

Vite fortunarumque hominum pericula,
q̄ Climacteras Chaldei appellant
gravissima quib̄ fieri septuagis
affirmat Varro, ap. Agell. 3. 10-

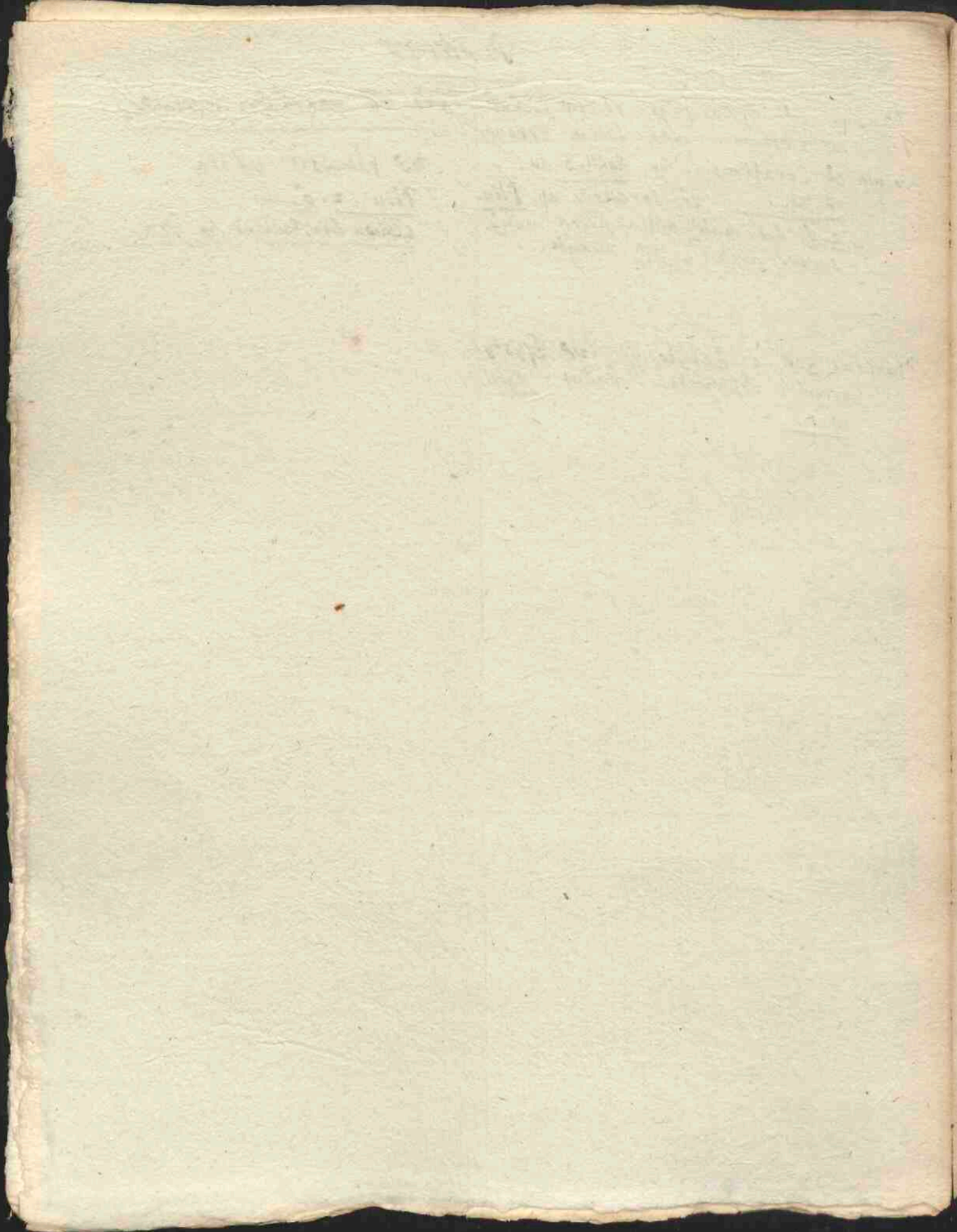
Πλάρης, & Πλαυήτης, stella dicitur (ἀπὸ τῶ παραπλάσι. v. errandi.)
 1 ea septem, quas latini Errantes
 vocant & Erraticas, ap. Agell. 3. 10. —
 et 14. 1. & Errantes, ap. Plin.
 2. 6. ubi male nulla sidera magis
 errare scribit. 26. magis.

De planetis multa

Plin. 2. 6. —

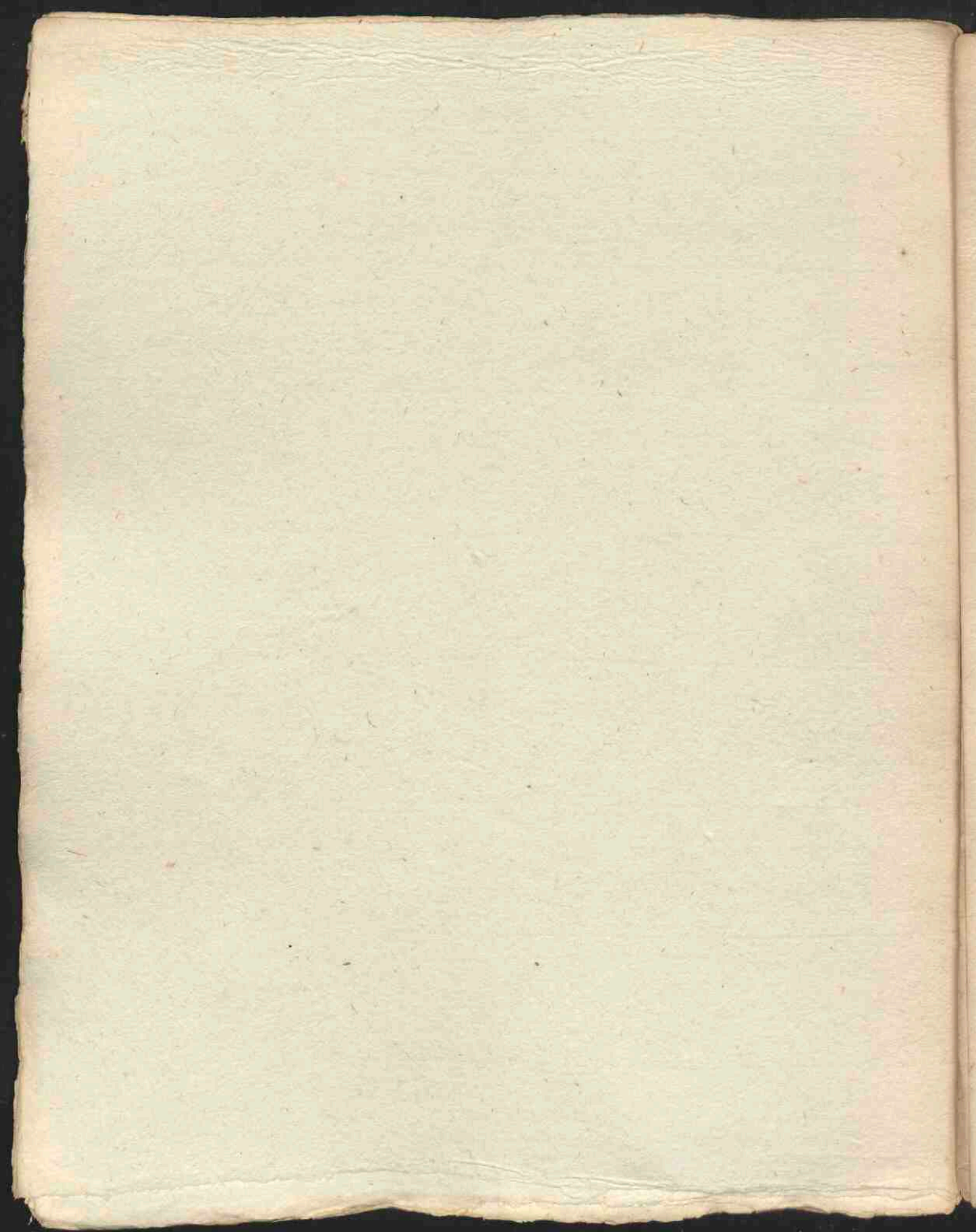
Lexicon Constantini. in πλ.

Plantas ses. a Babylonis sive Aegyptis
 primū observatas scribit. Agell.
 14. 1.

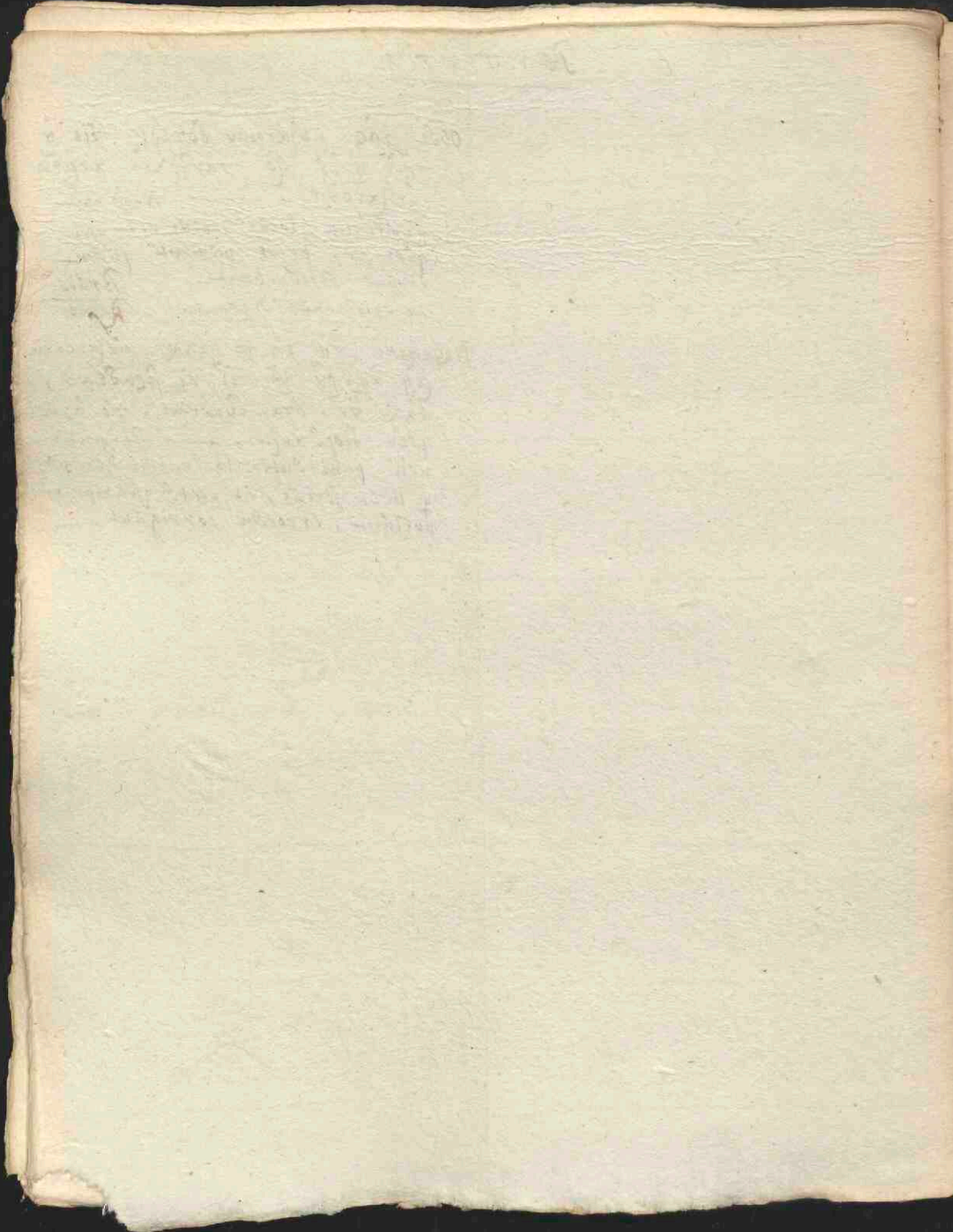

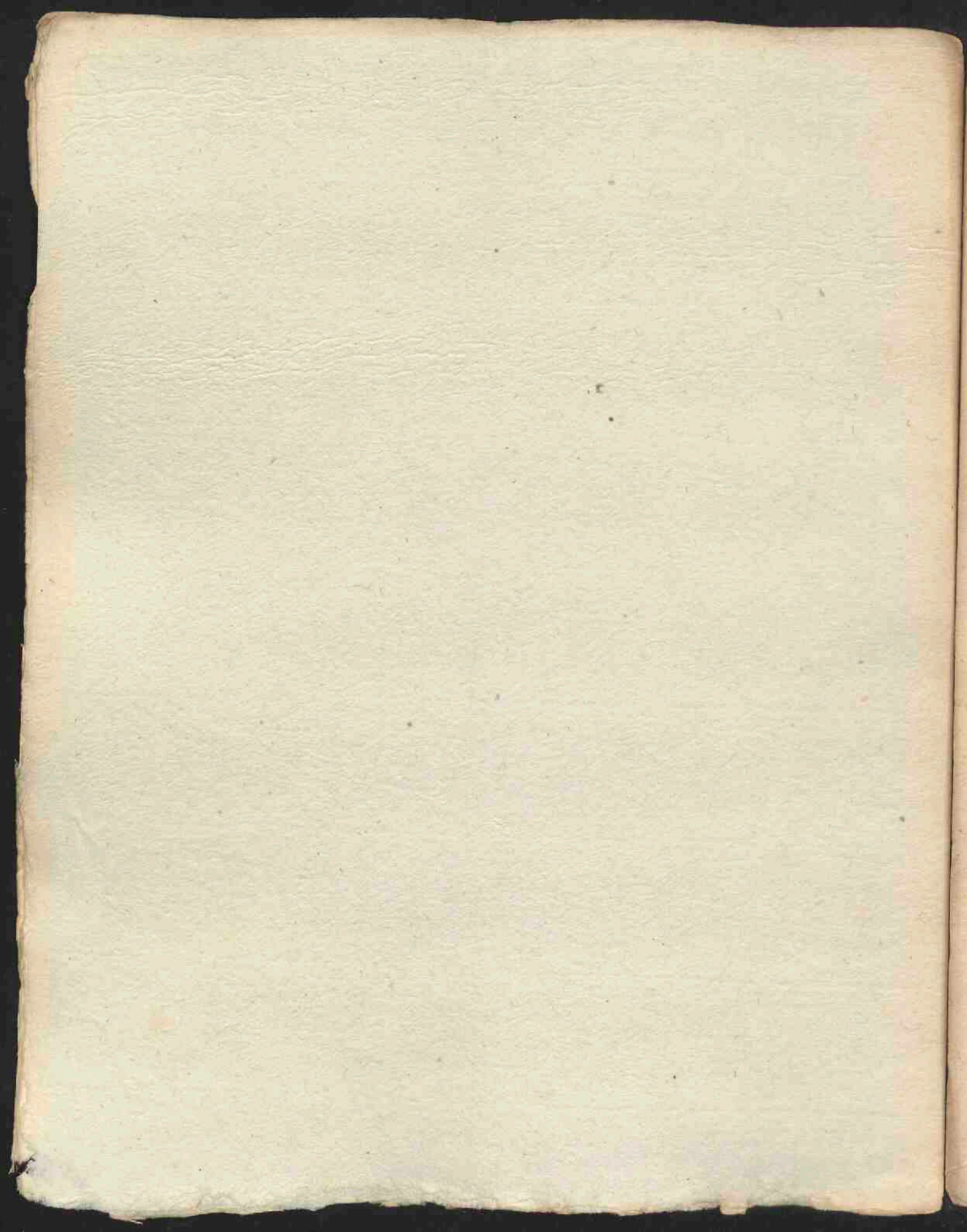

οὐδὲ γὰρ μετάνοιαν δοτέον τοῖς ὁ-
πιγνὺ ἢ ἐς τὸ παντελὲς χαλεπὴν
μετάνοιαν. — Neq̄ enim
penitentia locū dandus est his,
quos non prius penitentem, quam
domino succumbant. — Brutus
in epist. ad Pergamon. — Rp.

PERGAMENI τὴν εἰς τὸ μέλλον μετάνοιαν
ἐν ἀγαθῶν ἰσῶν ἢ ἢ βραδείας,
ἀλλ' ἔν, ὅταν δύναται, τὸ ἀγρο-
υδὲν διορθῶσαι. — In posterius
noli penitentia locum illis ducere,
q̄ licet serius, at certe quamprimum
possunt, errorem corrigant. —

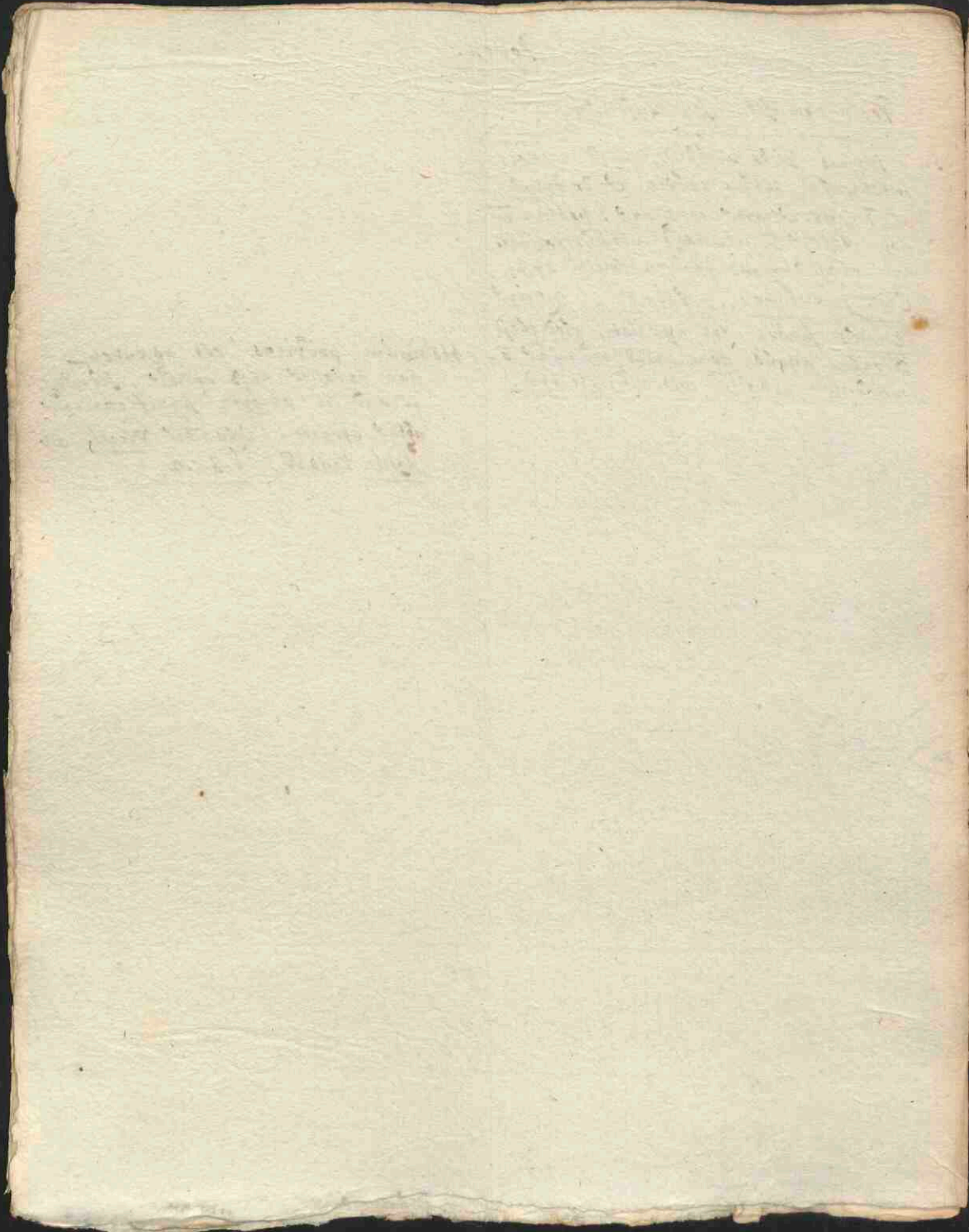
Poeta non fit, sed nascitur.

Sic a summis Sorsis eruditissimisque accipi,
ceterarumque rerum studia et doctrinam,
et scriptis, et arte constant: poetam nam
ipsa valens, mentisque visibus excitari,
et quasi divino quodam spiritu afflati.

Cic. de Arch. poet. p. 846-7. Quam

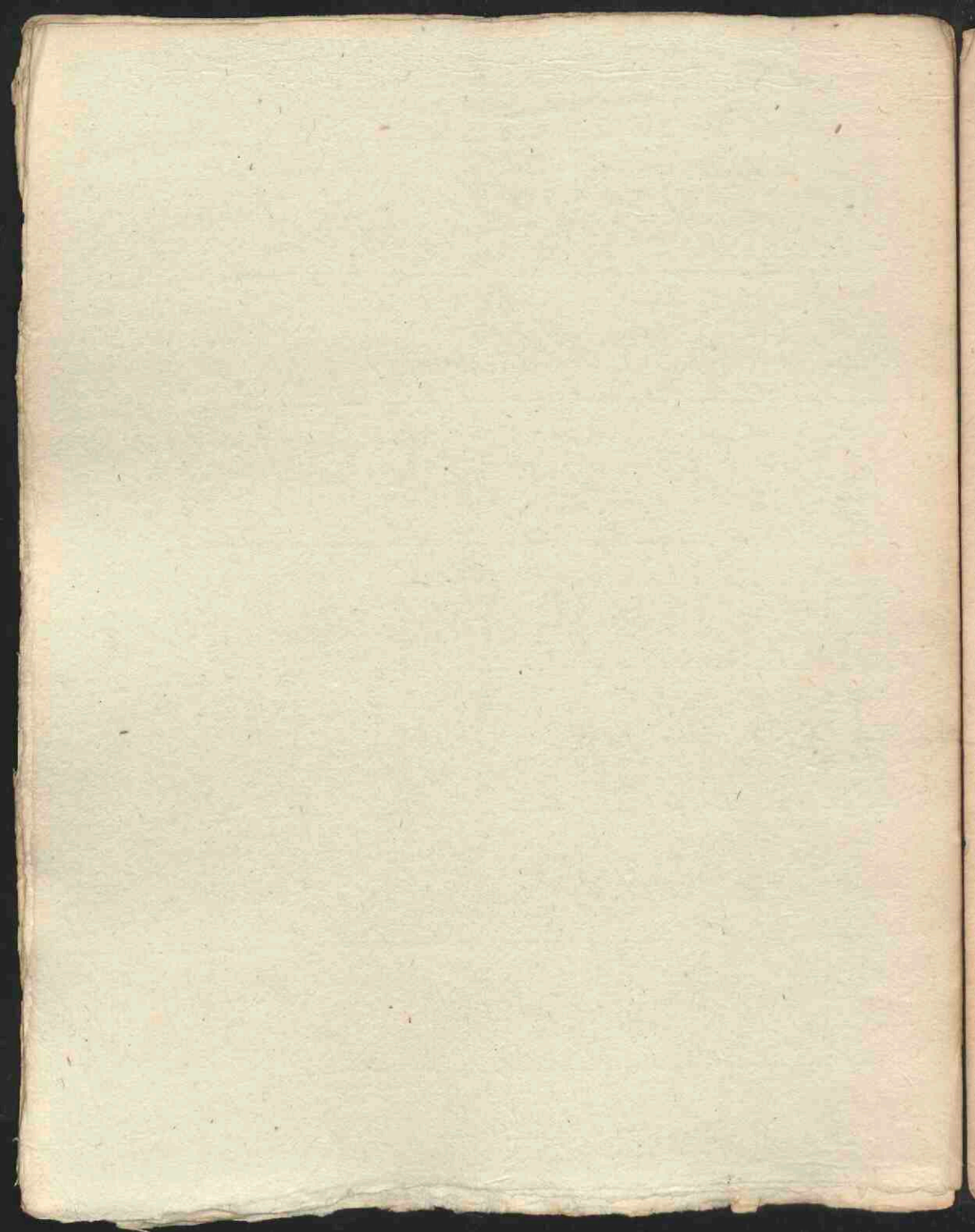
tuus sanctus eos appellat, quod quasi
divinam aliquid hunc, atque mentis visibus
excitari nobis de videant. Cic. ibid.

Hominem poeticas res agentem
non exposita atque aperta, sed quasi
recondita et opta significacione
afflati operatur. Quo non Virgil. ab
Agill. laudat. l. 3. c. 2.

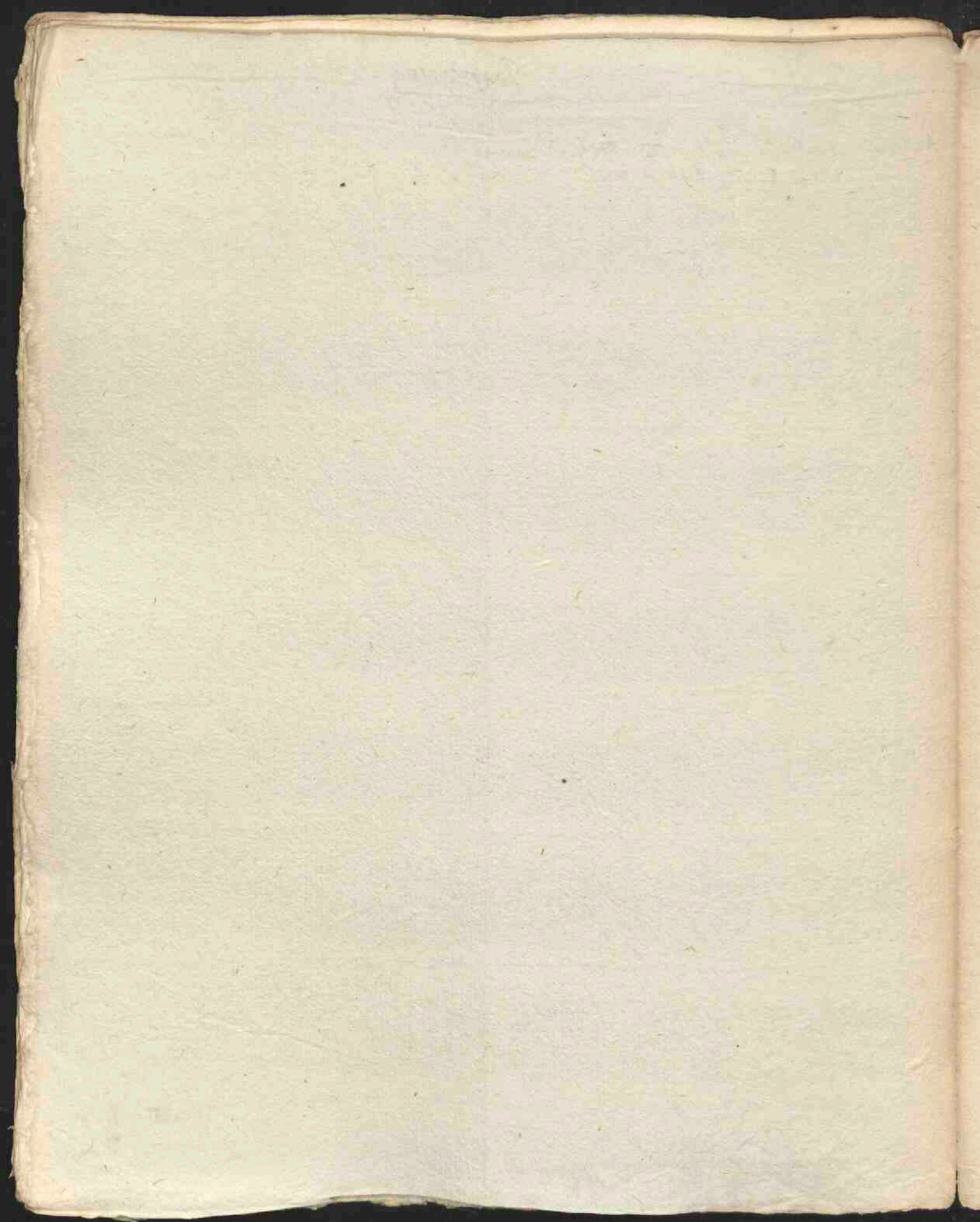

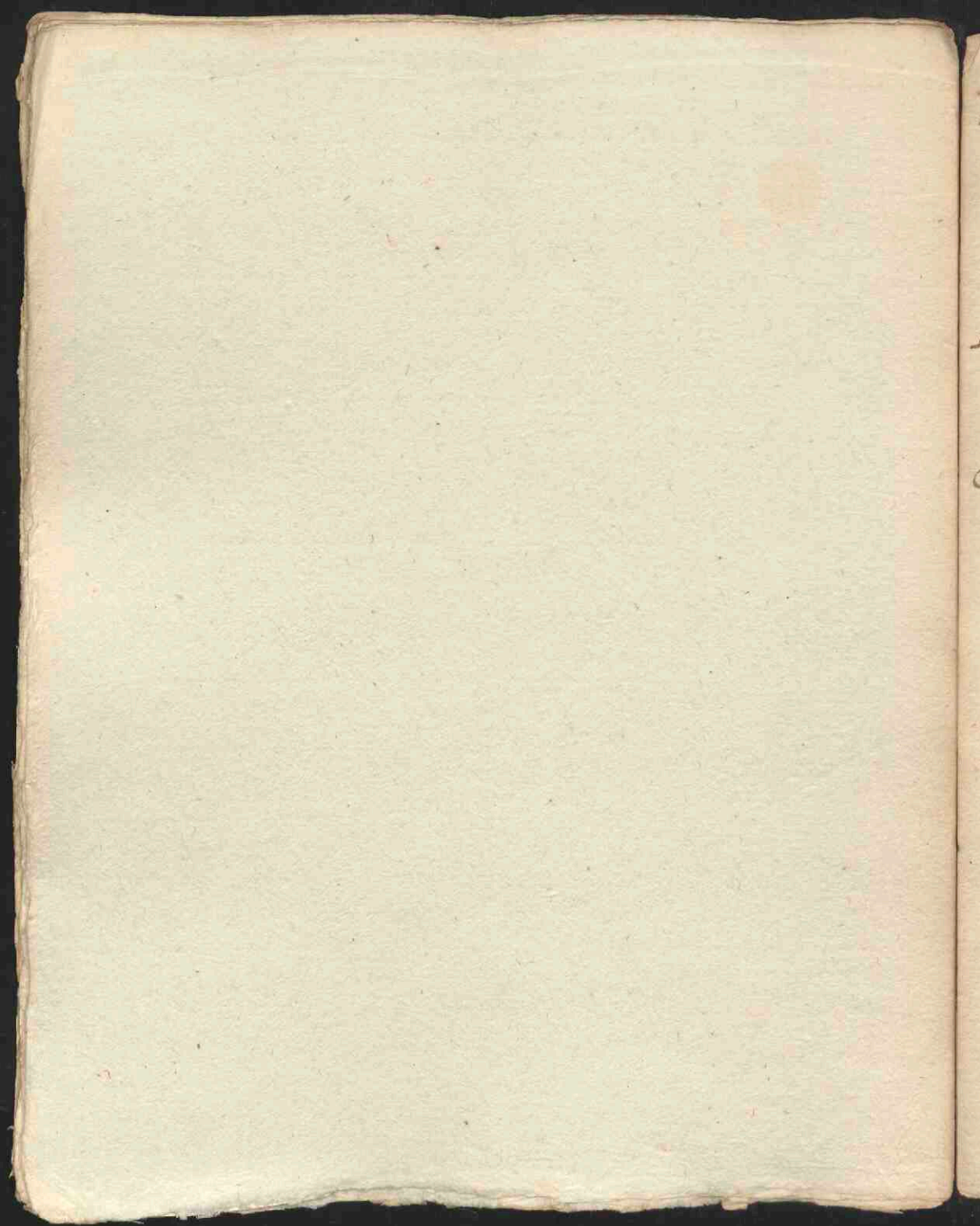

Athenis porticus fuit, q̄ Poetilo voca-
batur. Emil. Prob. in milit.

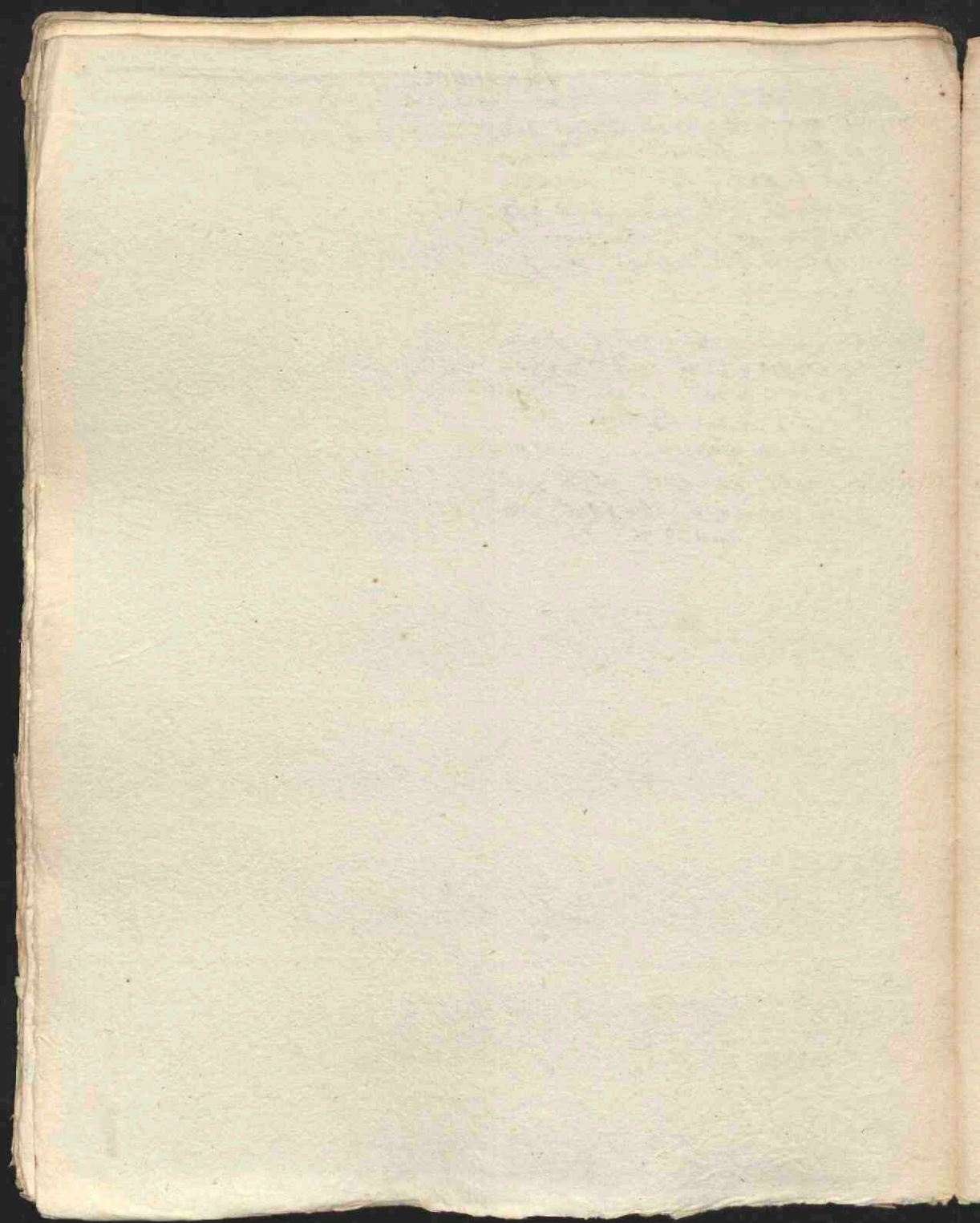

L. SICIPIO DENTATO, dicto Aemilio Rom.
 ob summam fortitudinem donatus
 corona xxvi, togatus LXXXIII,
 armilla plus CLX, Hastæ XIX,
 Phalæra XXV. Triumphavit cum
 impatorib. suis triumphis IX. Agell.
2.11. Plin. 7.20.

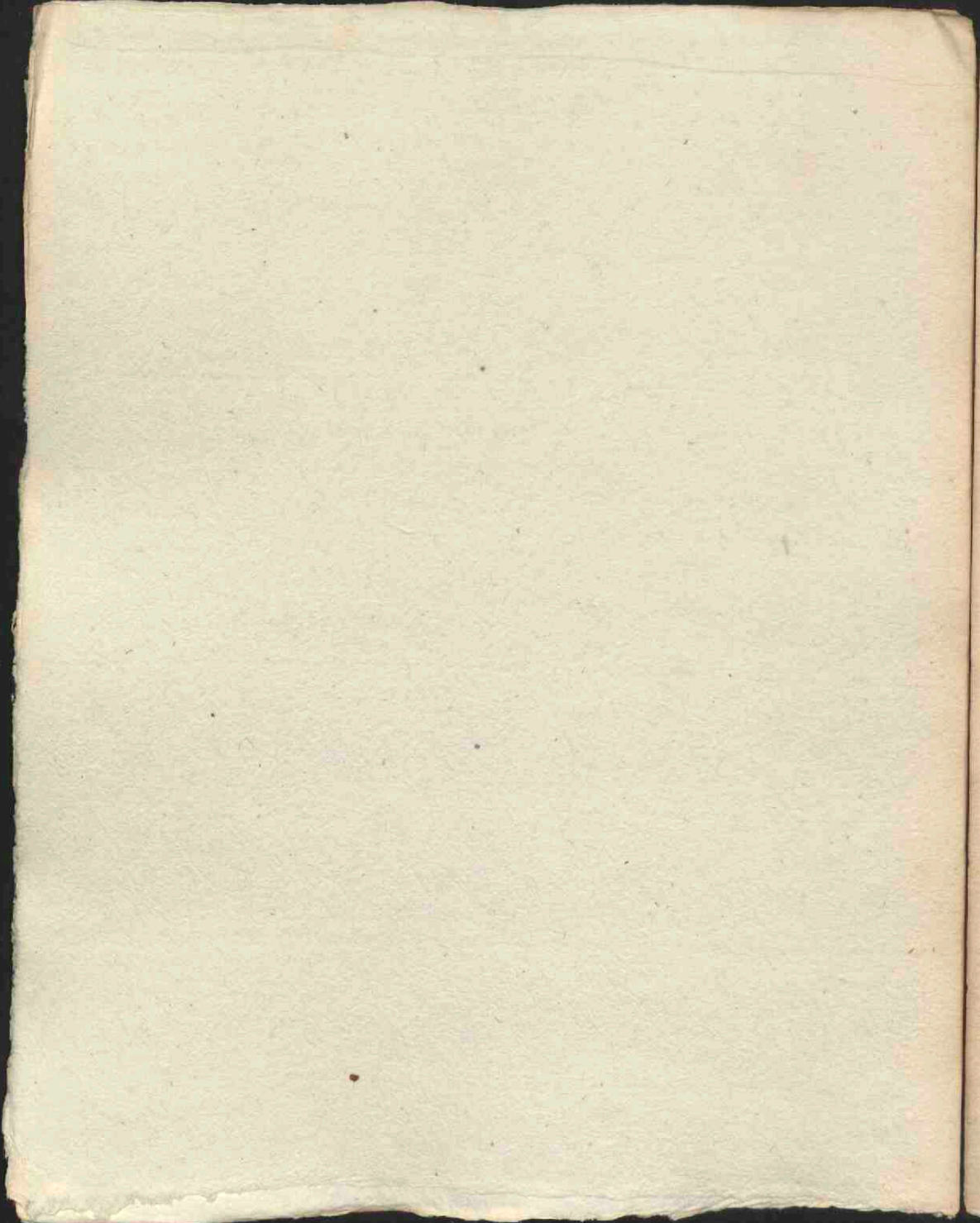
LEONIDÆ ob summas virtutes et rem
 Arænicam gestam apud THERMO-
 PYLAS gloria celebrata est, signis
 statulis, Elogiis, Sistorijs, &c,
 & totam Græciam. At vero

CEDITIO apud Romanos nulla fuit
 tantis romanis, cum pauci illius
 essent. Agell. 3.7.

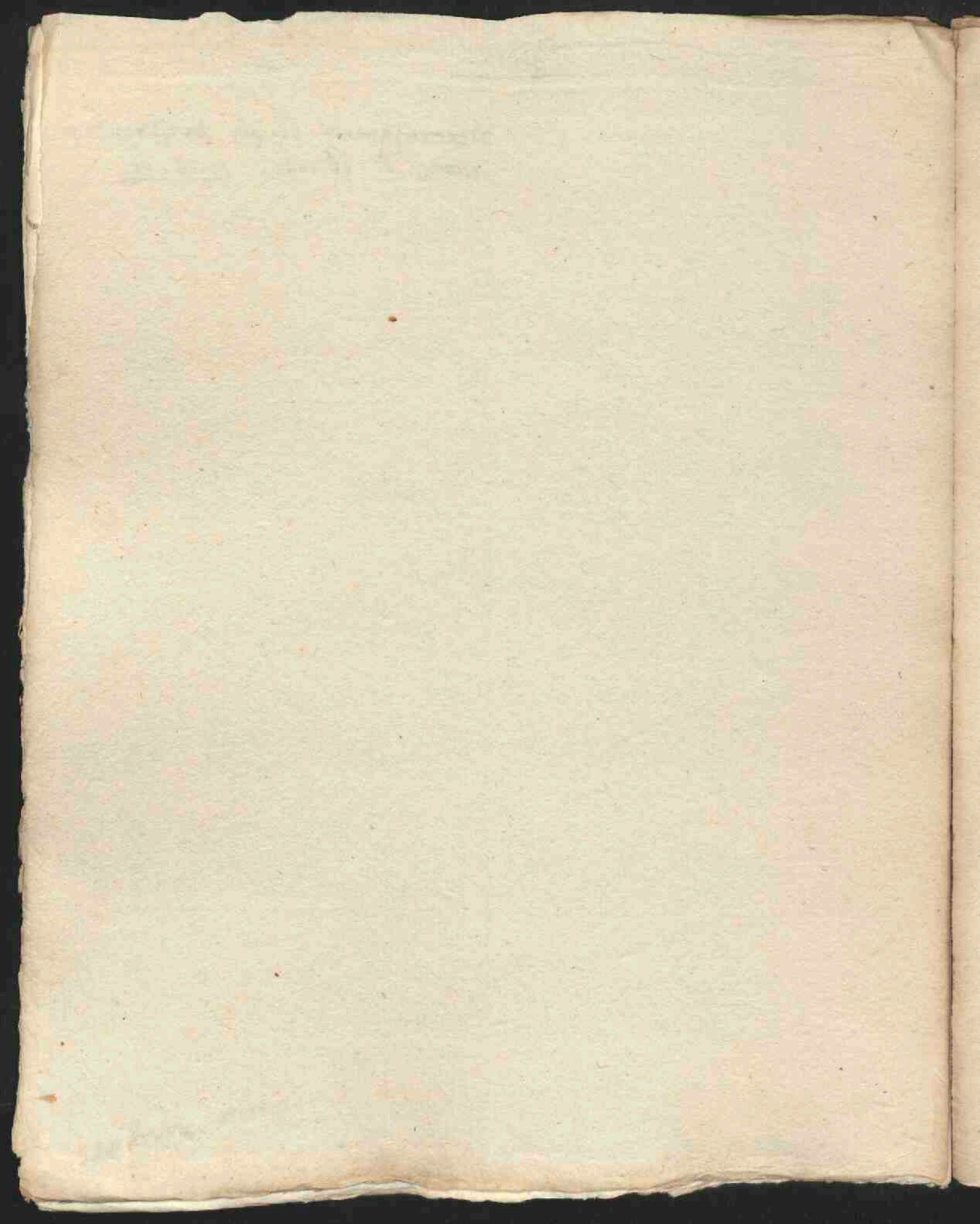

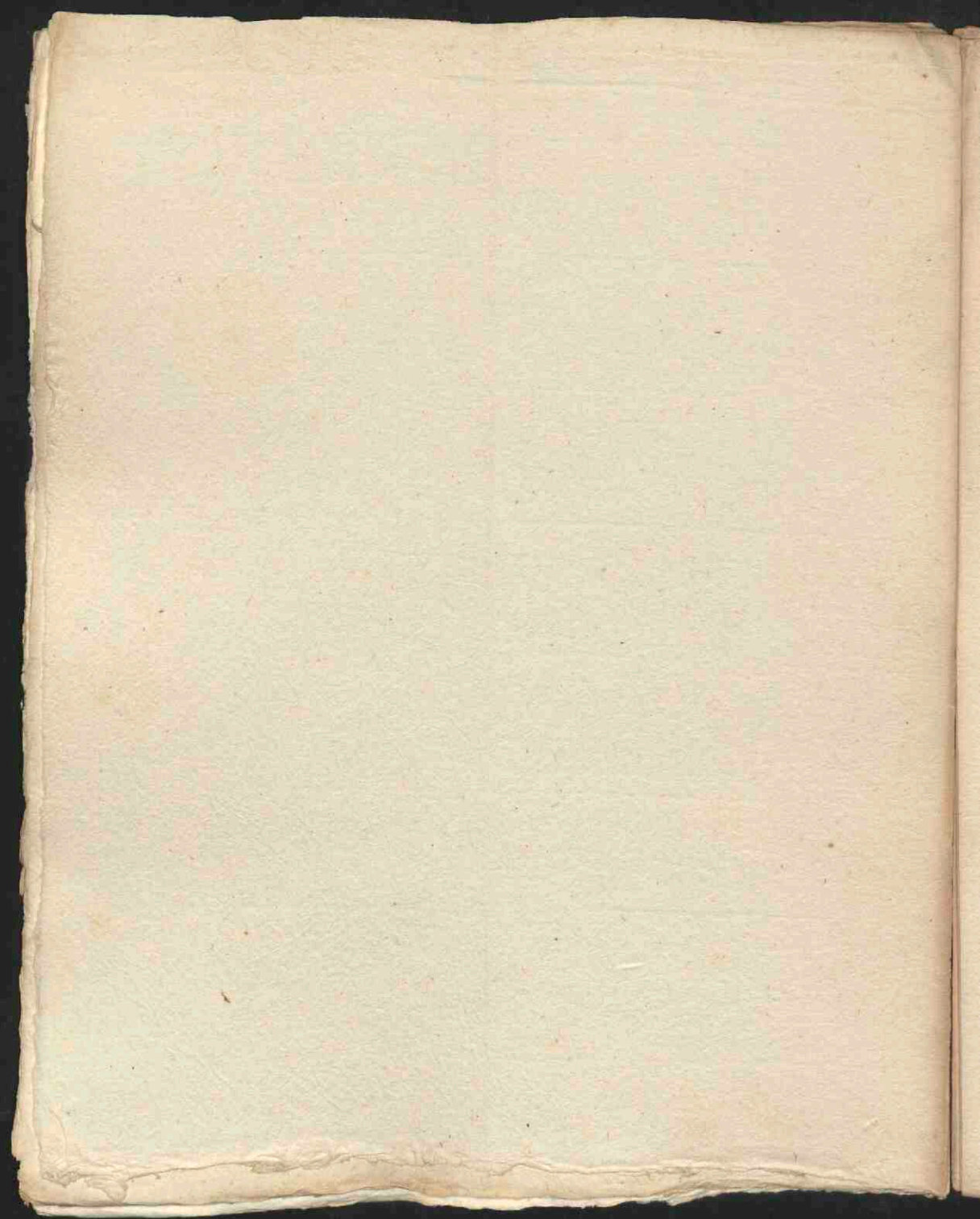

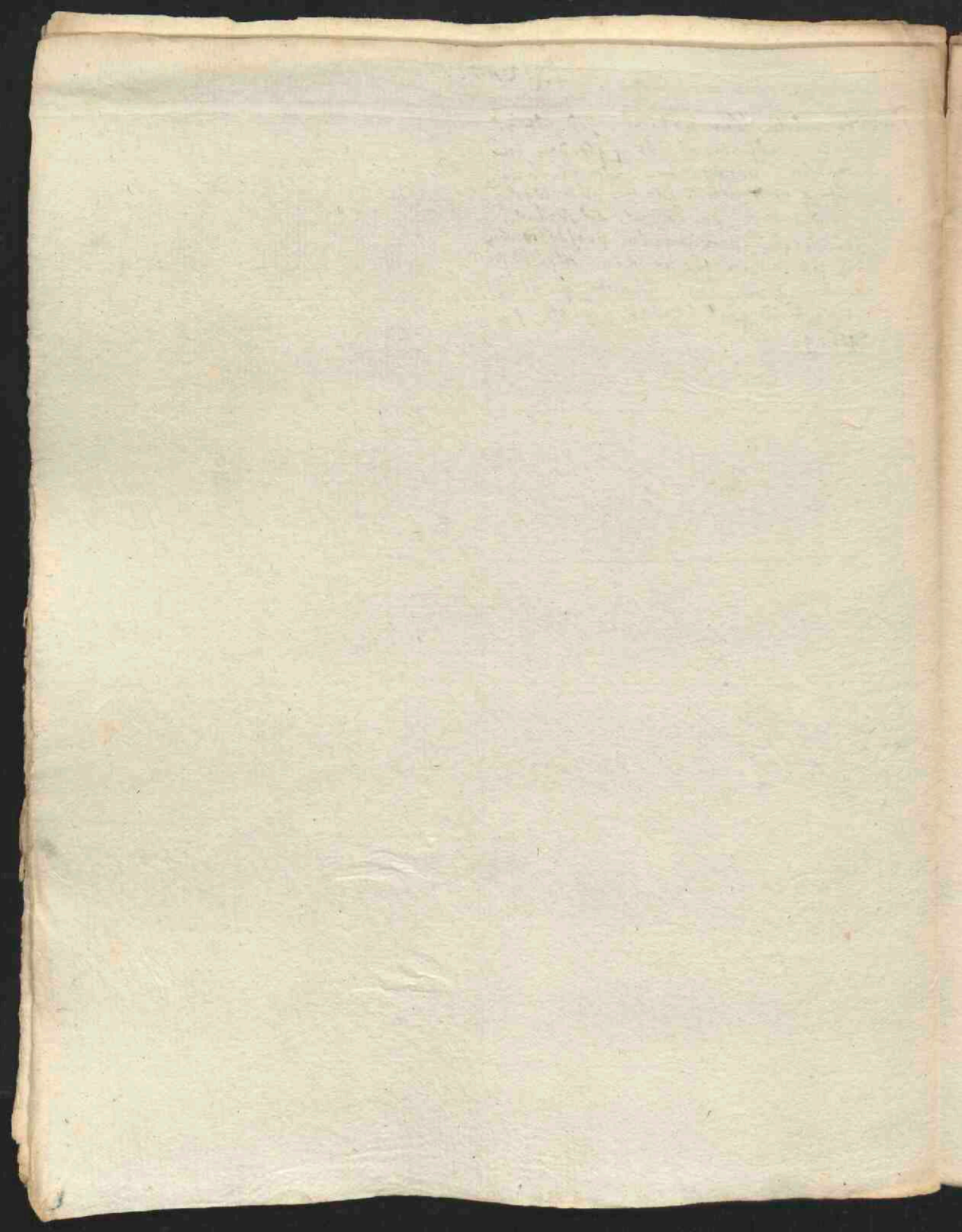
Προσευχόμενοι δὲ ἐν βαττολογίῃ
ἅσπερ οἱ ἔθνη. Mat 8. VI.

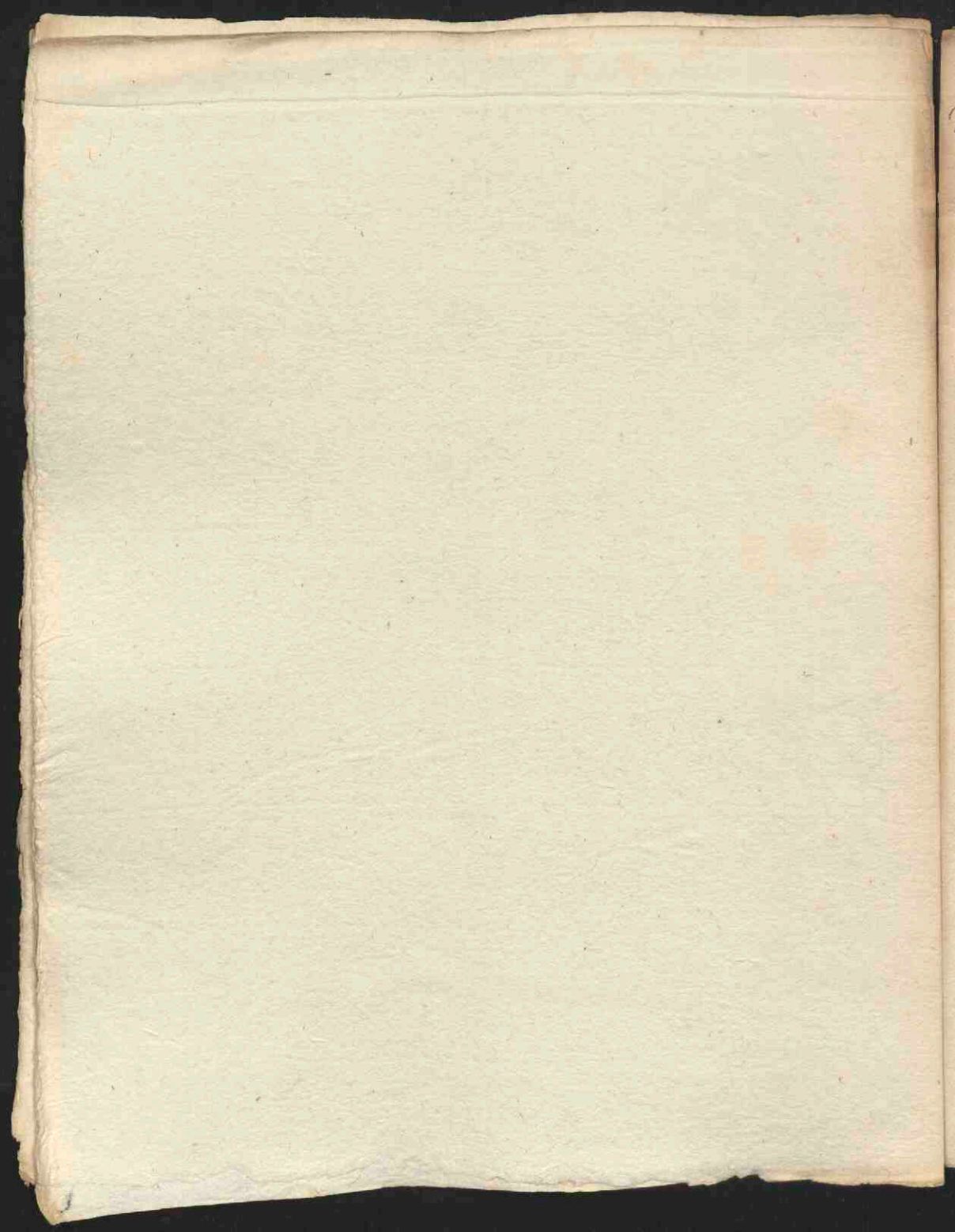

Privata nulla sunt natura: sed aut vi-
 tui occupatione, ut q quondam in
 vacua venturunt: aut victoria,
 ut q bello potiti sunt: aut lege,
 conditione, pactio, et sortis.
 Similisq e privatarum possessio
 descriptio: ex quo, qa suam huiusq sit
 eorum, q na cosa fuerant, q cui qd
 obtigit id qd tuncat. Cic. off. p.
lib. 4.

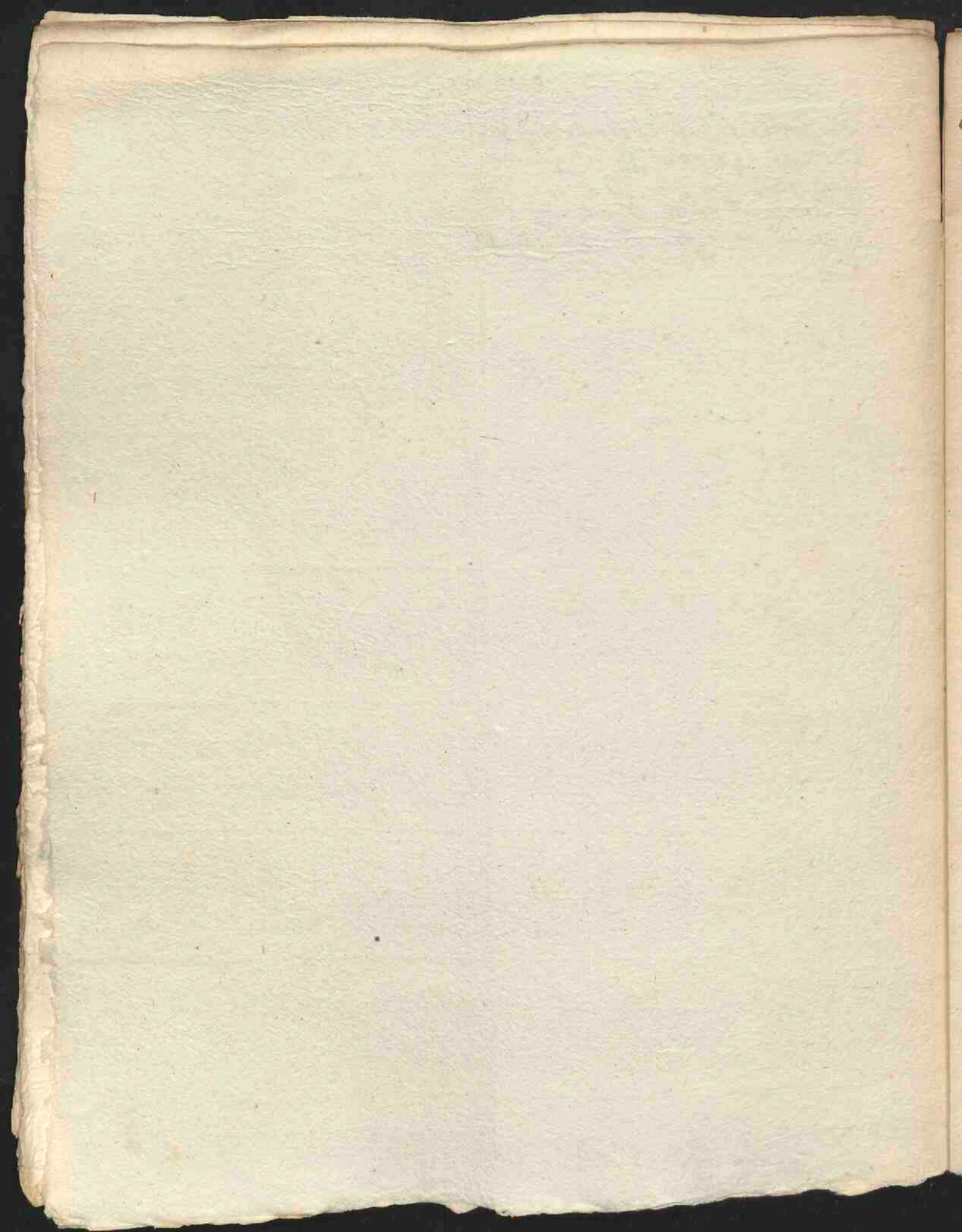

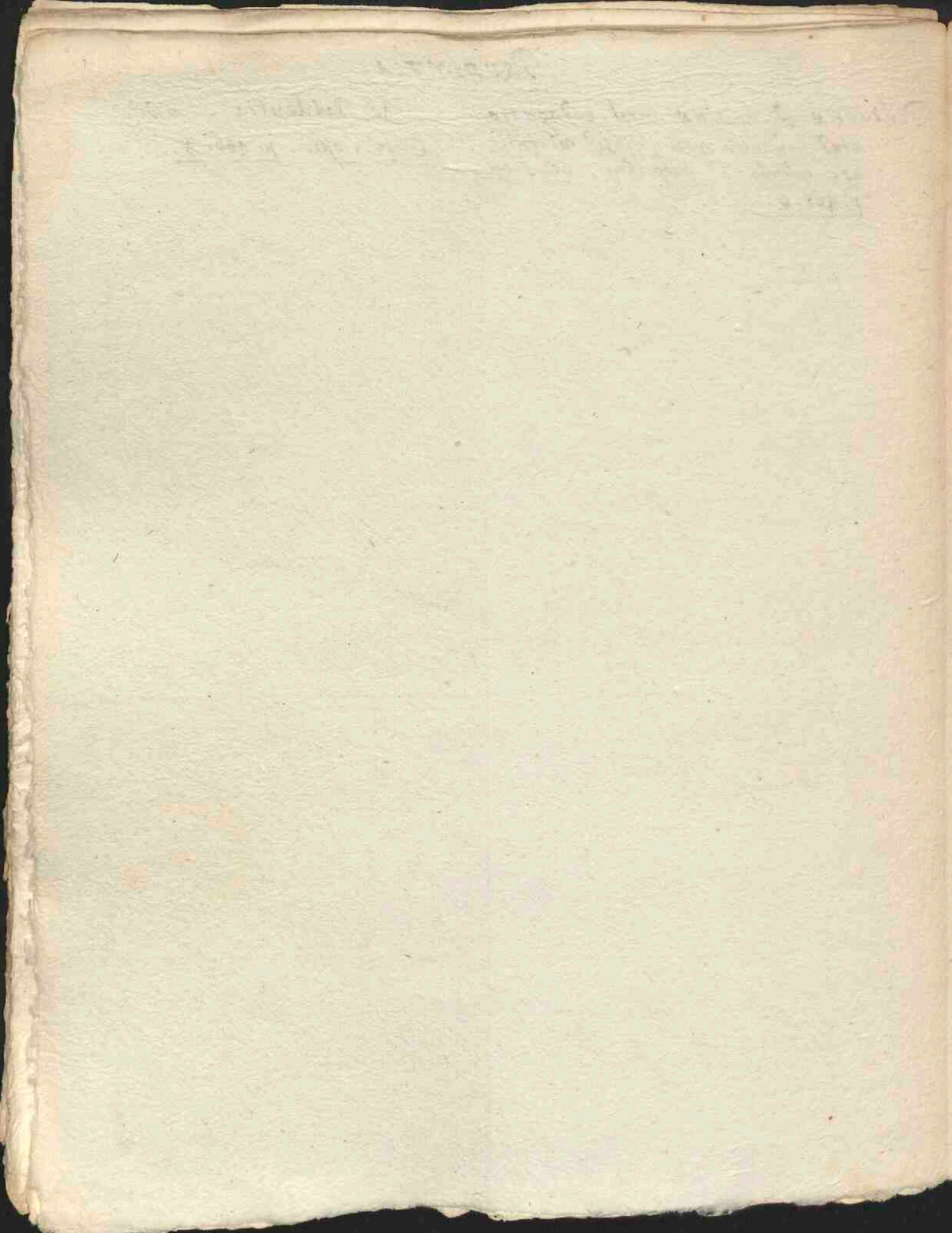

Prudentis finis, & sapientis finis nihil sa-
lubri solet, & maxime spectat, quod in re
quaque optissimum sit, quod et acutissime
et clarissime potest & videri, &
explicari ratione. Cic. offic. l. p. 46.
9.

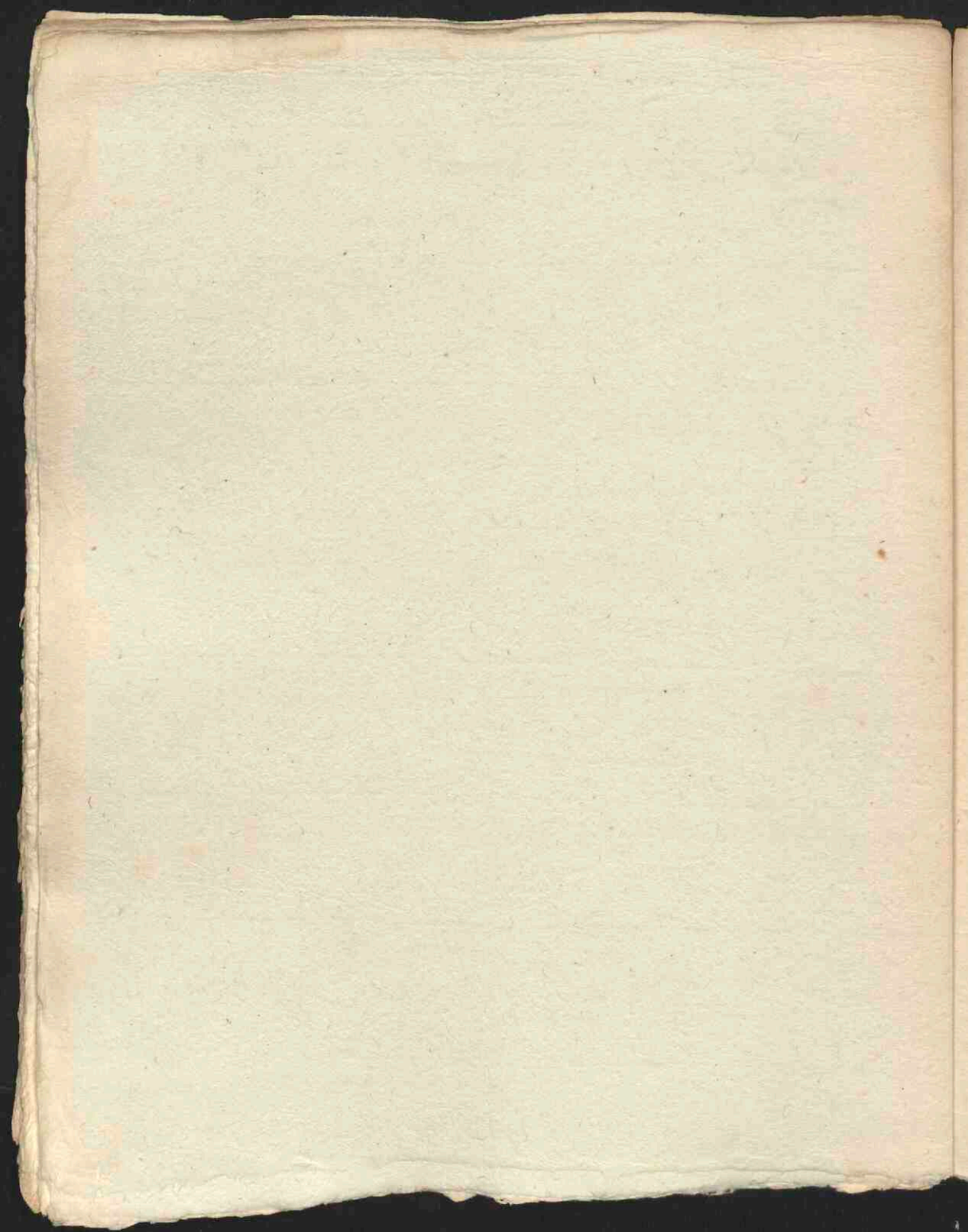

Prudentia & sapientia inest indagatio,
atq; inveniatio veri: quibus virtutis
hoc munus & proprium. Cic. 1. offic.
p. 465. 9.

de Prudentia. vide.
Cic. 1. offic. p. 466. B.

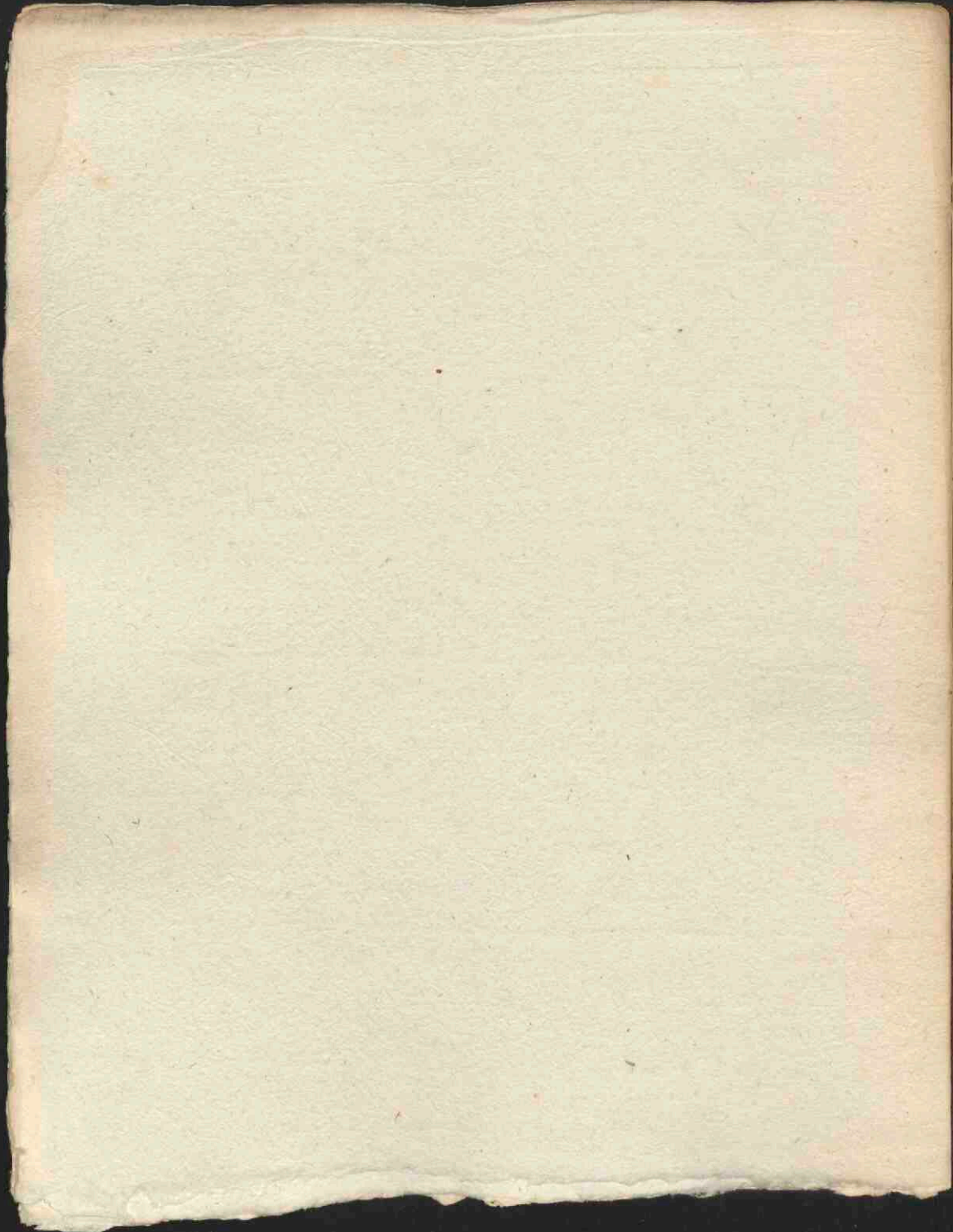

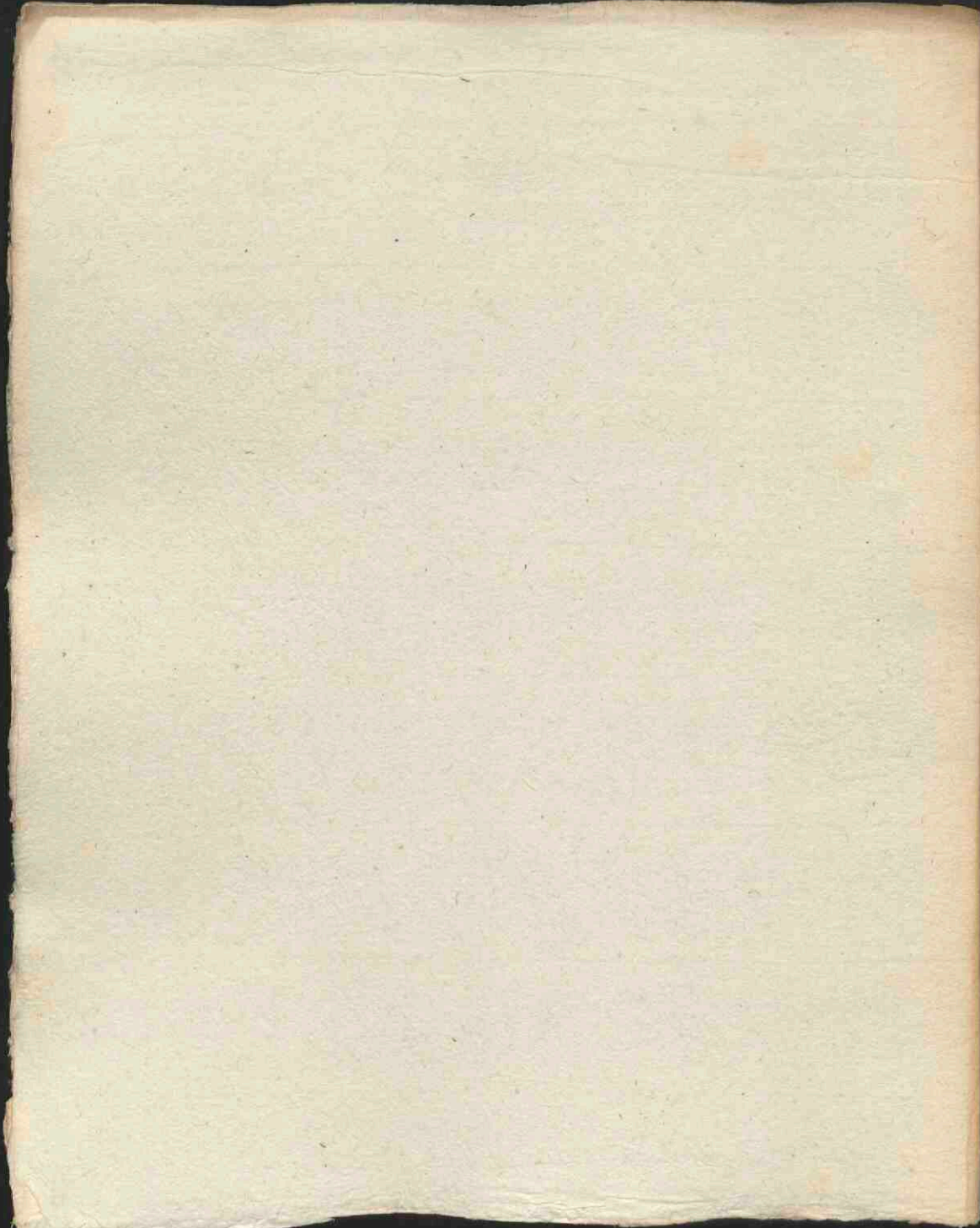

MILTIADES cum Atheniensium decem mil-
libus Dary exercitum perditum
centum millium, equum decies
millia in agro Maratsono, fun-
dit ad fugat. Am. prob. in
milliade

1794

Received of the
Honble the East India
Company the sum of
Five hundred Rupees
for the purchase of
the sum of Five hundred
Rupees of the
Honble the East India
Company

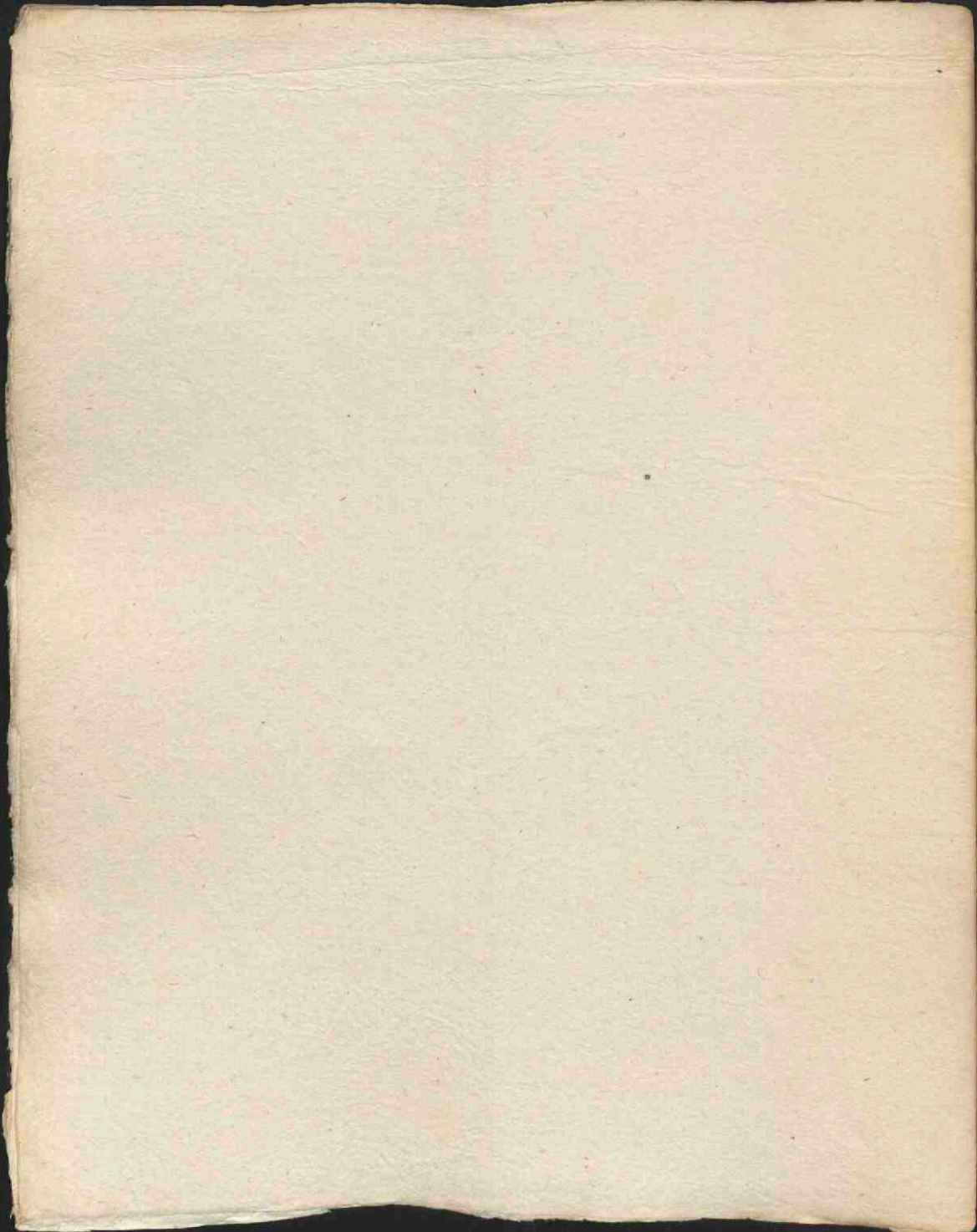
Summa hæc est rei publicæ, quæm & princeps, ut oportet, imperare; & subditi, ut deceat, parere possunt, ac didicerunt. Platones. de civit. administr.

Quæ maxime rempublicam conservant, sunt
 scire quæmodi: — bonarum legum in-
 labilis auctoritas: — magistratum in
 munere obeundo prædientia, diligentia &
 alacritas: — populi adversus magistratus
 obsequium: — civium inter se concordia
 & consensus: — magistratus erga populum
 paternus animus, & cura. Arist. 5. pol. c. 8.

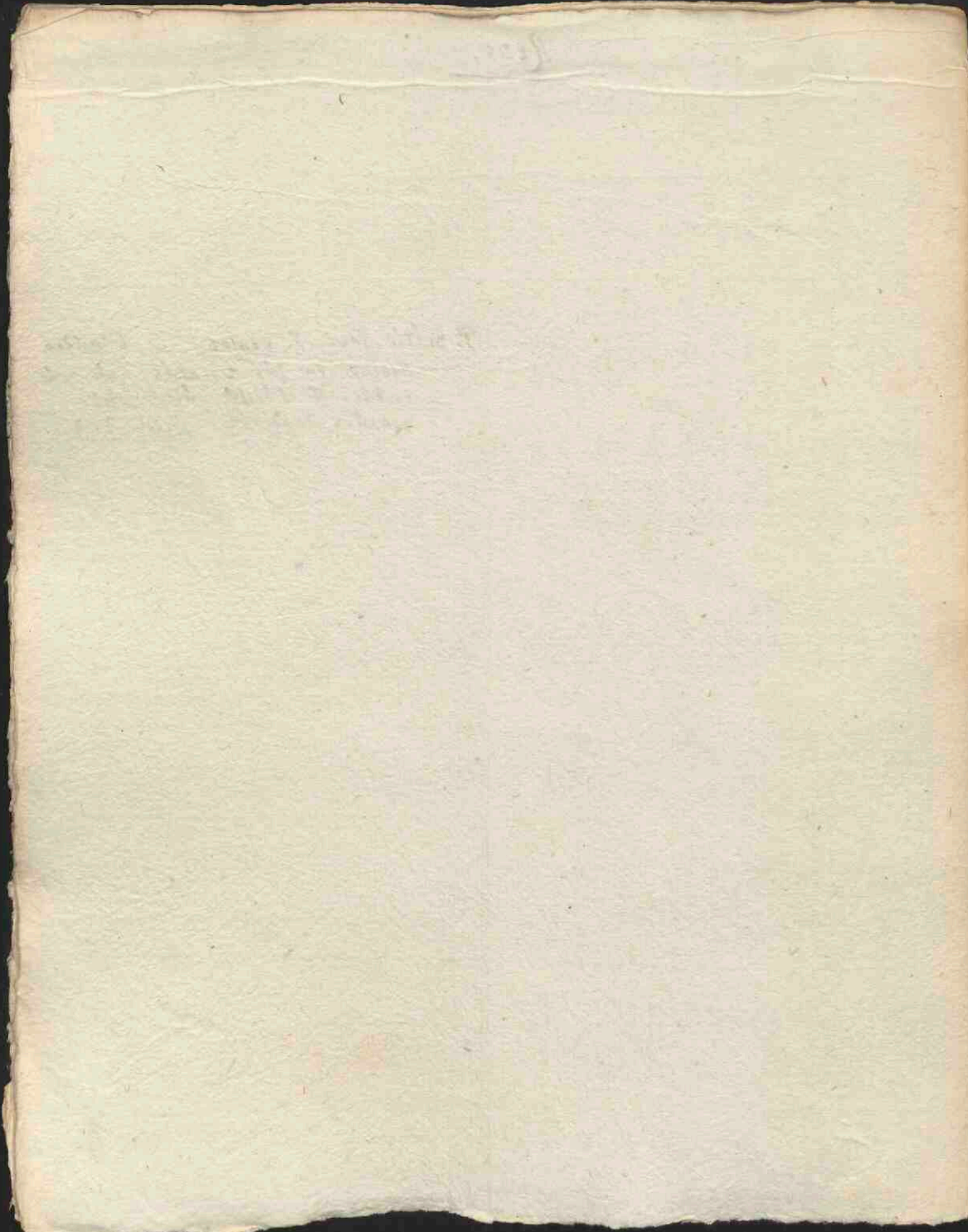
Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be underlined.

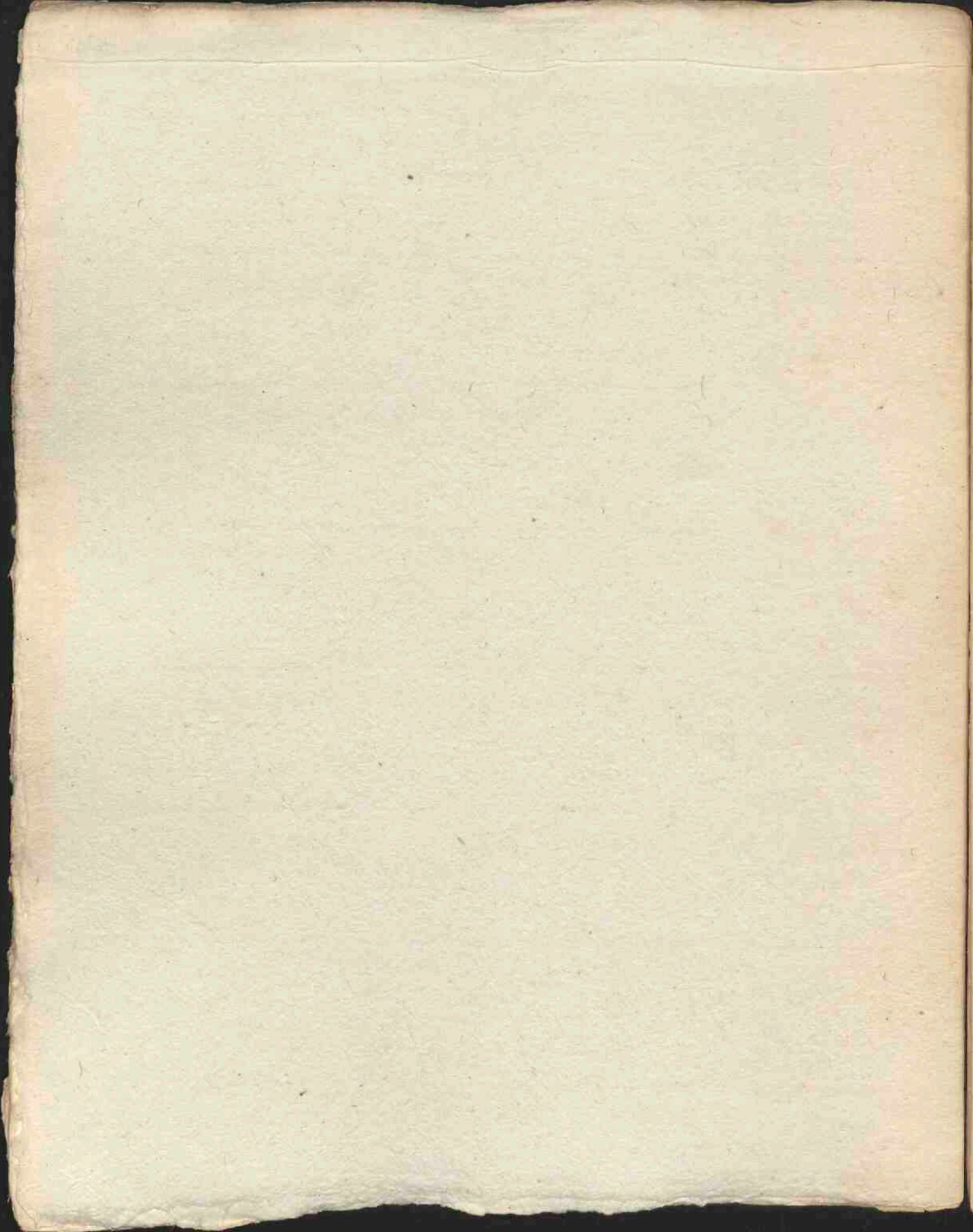

P. Scipio. Pauli. F. censor, a Claudio
Asellio in ius vocatus, et reus
factus, et fuisse cultu solito
reorum traditur. Agell. 3. 4.

SACRA Romana partim diurna, partim
nocturna sunt; sed ea quae inter noc-
tem fiunt, diebus adjiuntur, ut no-
tibus. Agell. 3.2.

NAME

DATE

ADDRESS

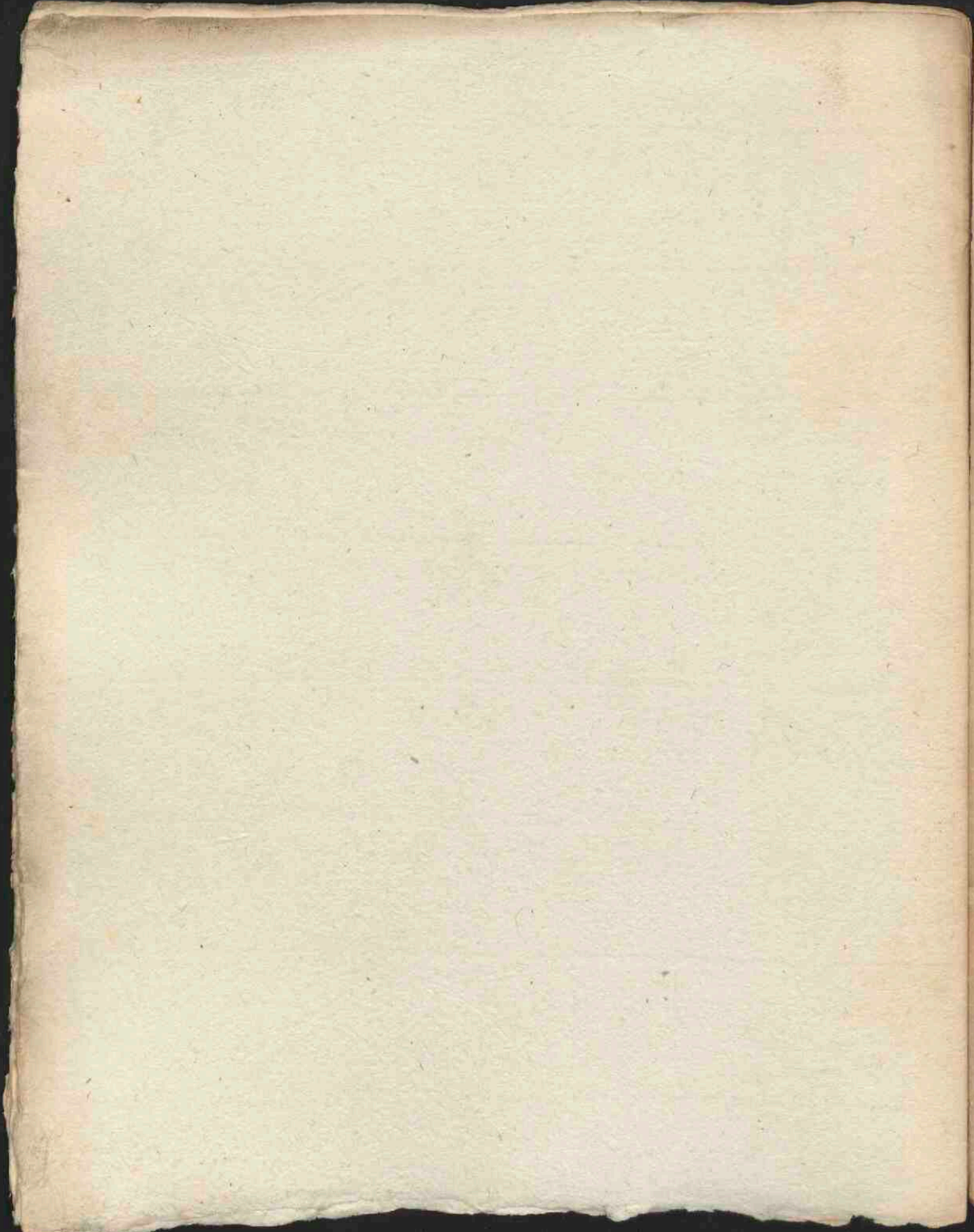
CITY

STATE

ZIP

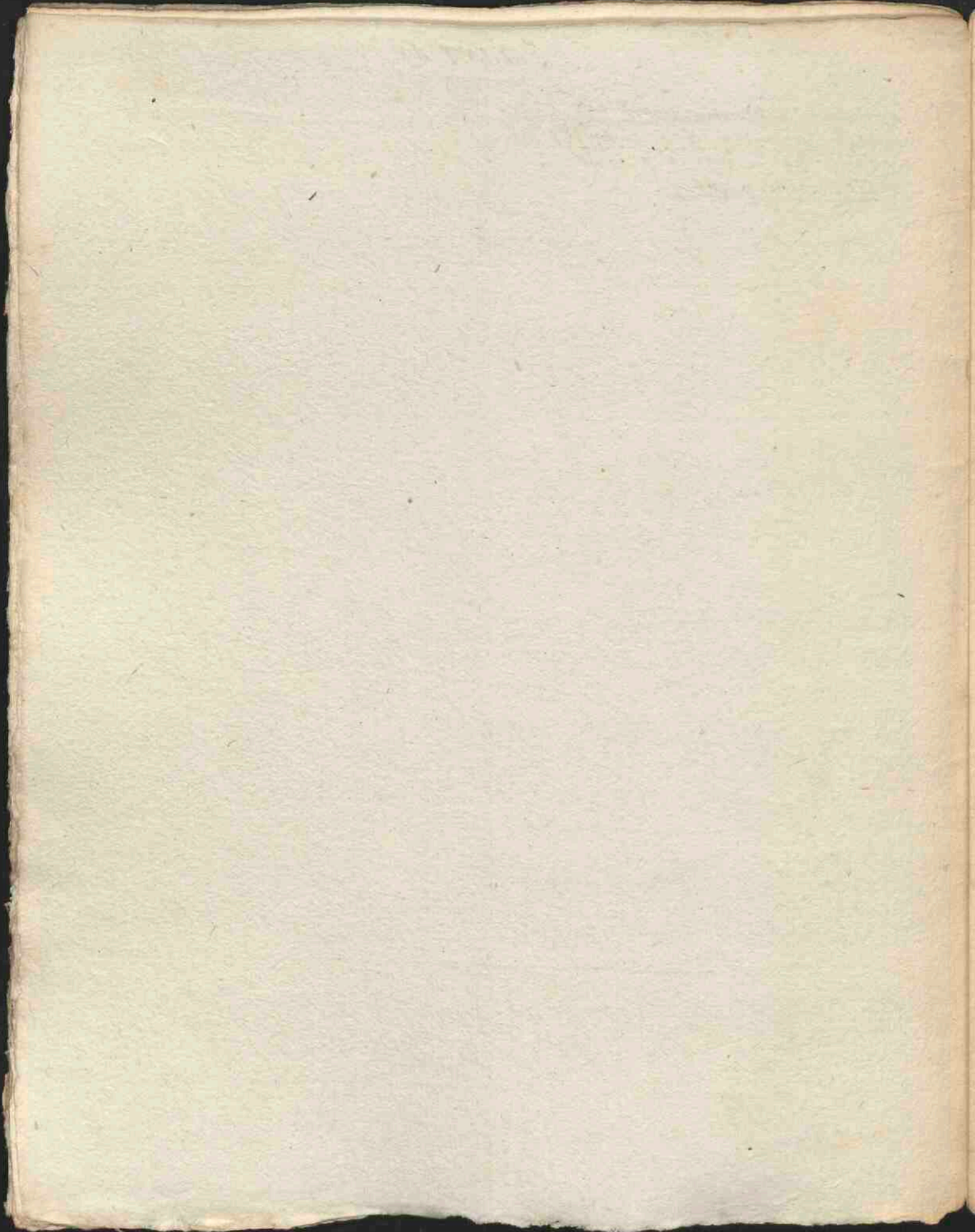

Sapientissimus, & prudentissimus nihil sa-
berit solet, q. maximo p. p. p. q. in
et quicquid dicitur finis sit, q. p. p. p. p.
m. et celebrat. potest et videtur
et explicat. Cic. 1. offic. p. 96. 4.

Faint, illegible handwriting or bleed-through from the reverse side of the page, located in the upper right quadrant.

Sapientia & prudentia inest indagatio
atq; inventio p[ro]ri: ejusq; vir-
tutis hoc munus e[st] proprium.
Cic. 1. offic. p. 468. 9.

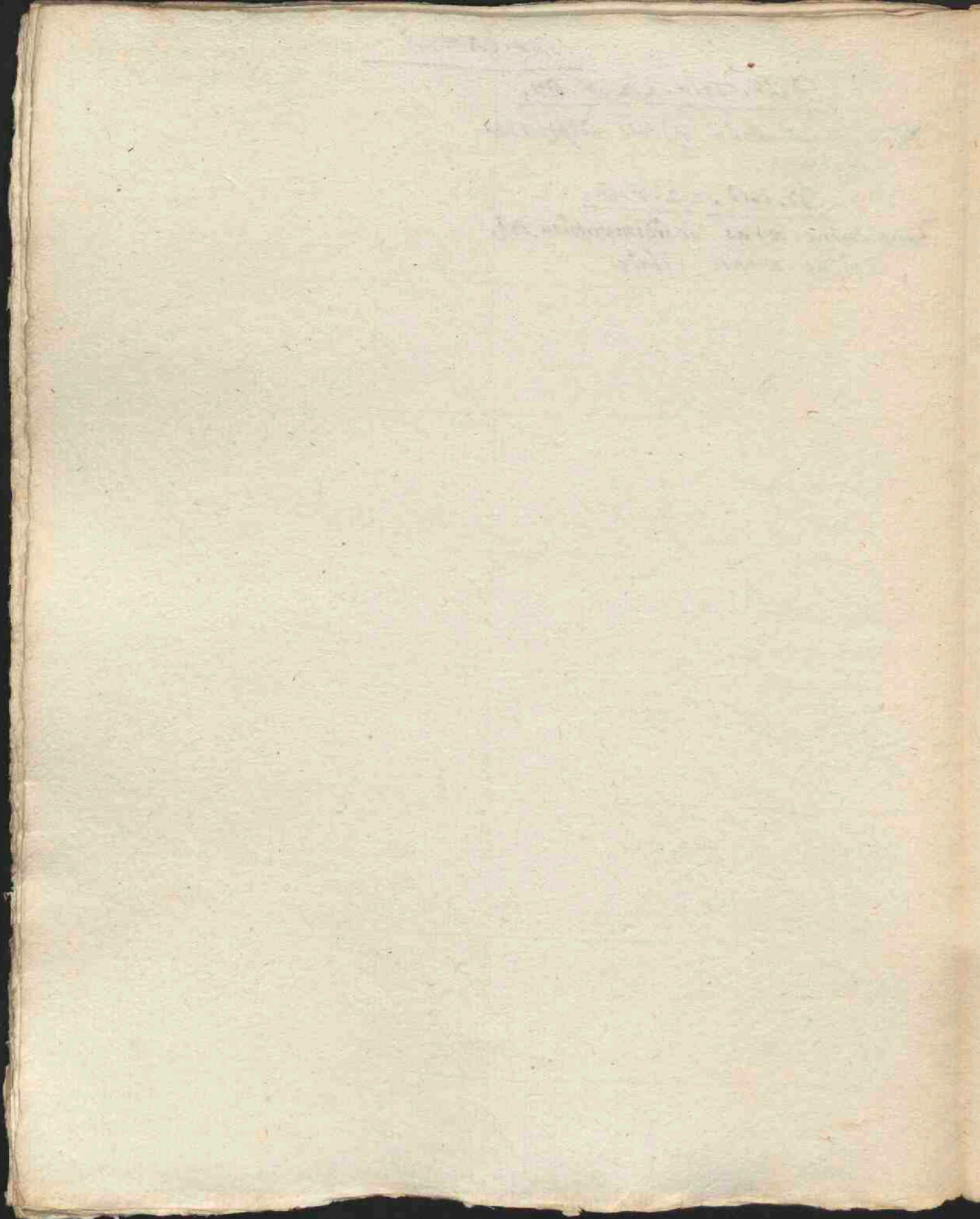

Plot. Trin. 2.2. p. 07.

Non aetate, sed ingenio adipiscitur
sapientia.

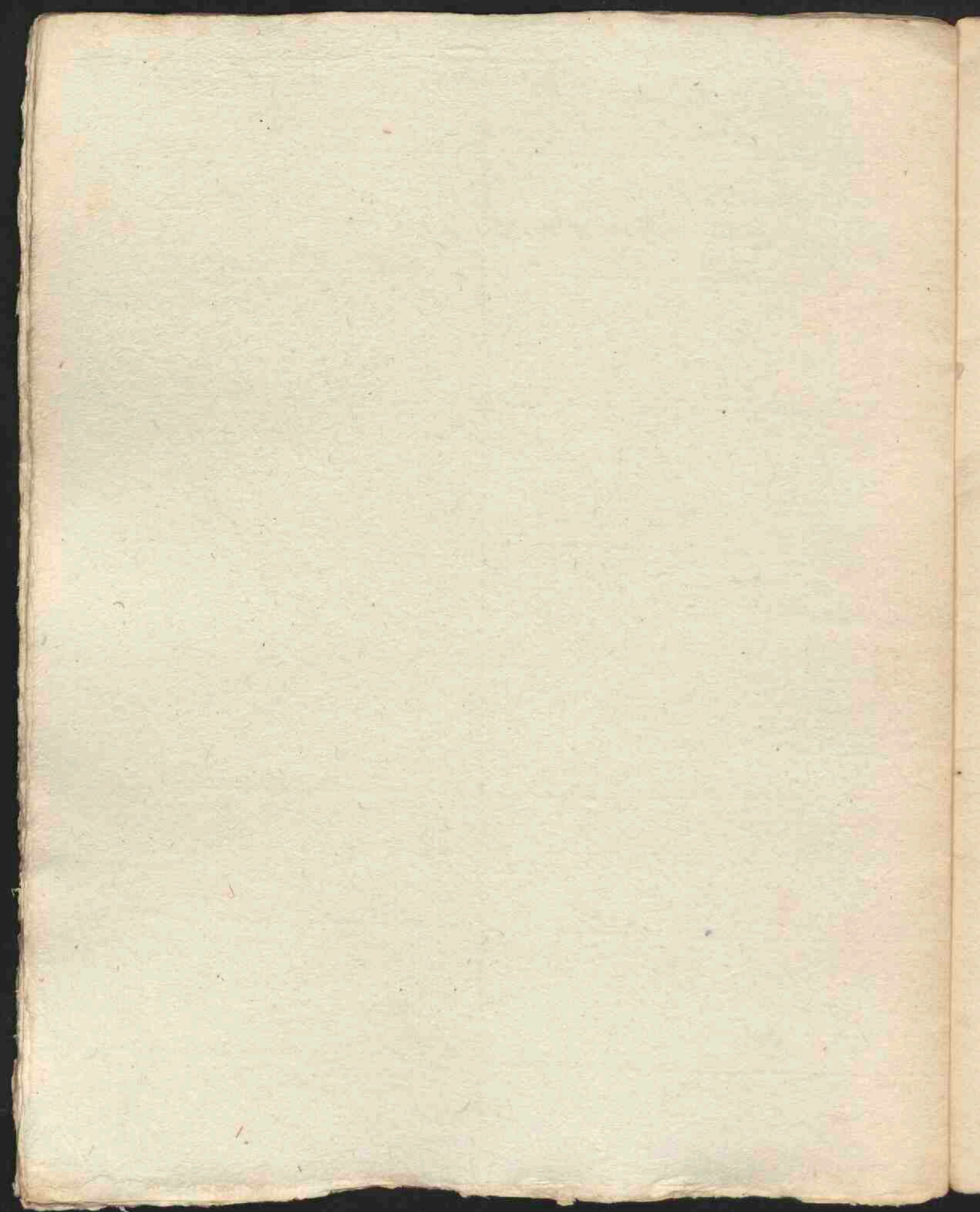
Id. ibid. 2.2. p. 01.

Sapientia aetas condimentum est,
sapiens aetati iubeis.

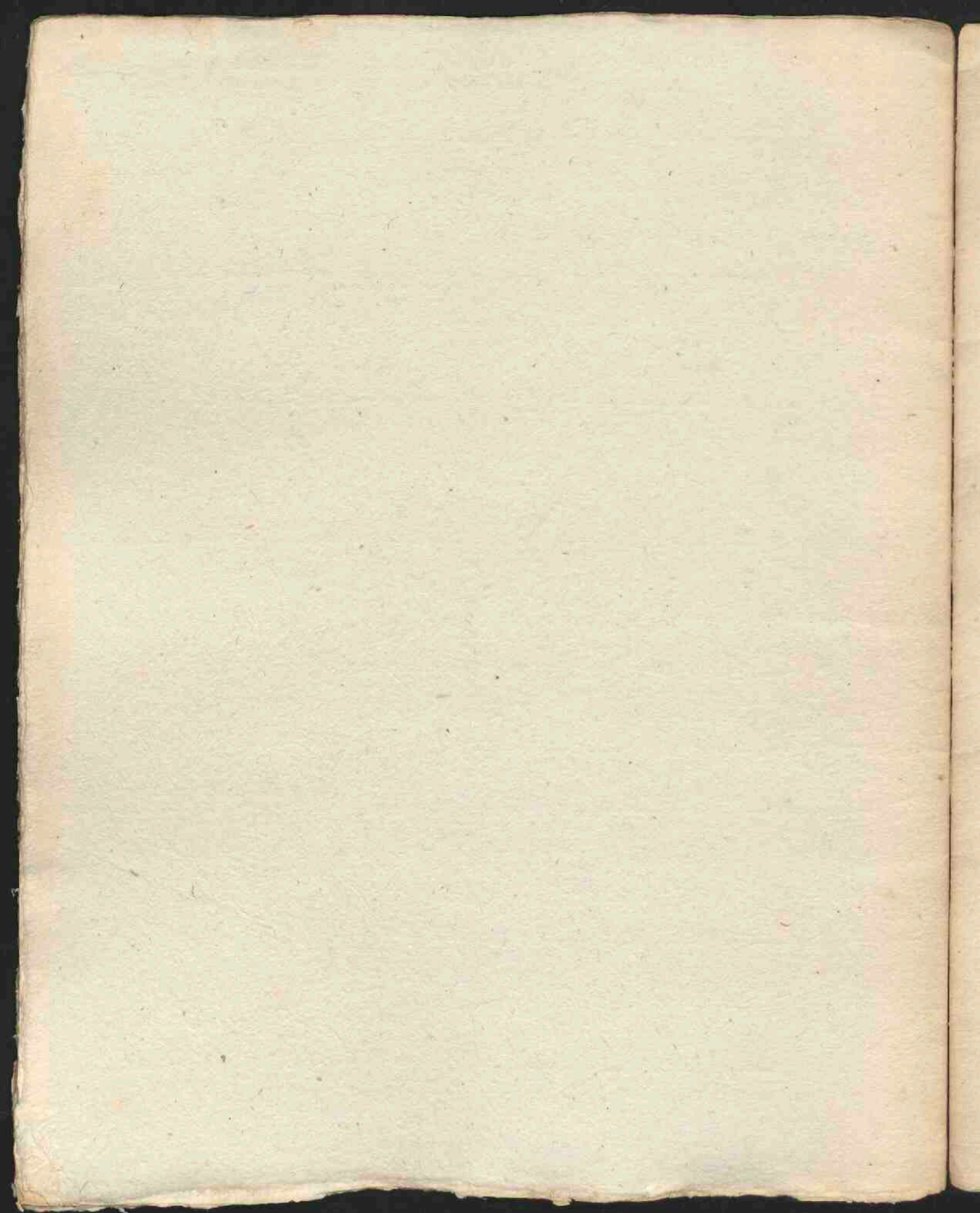

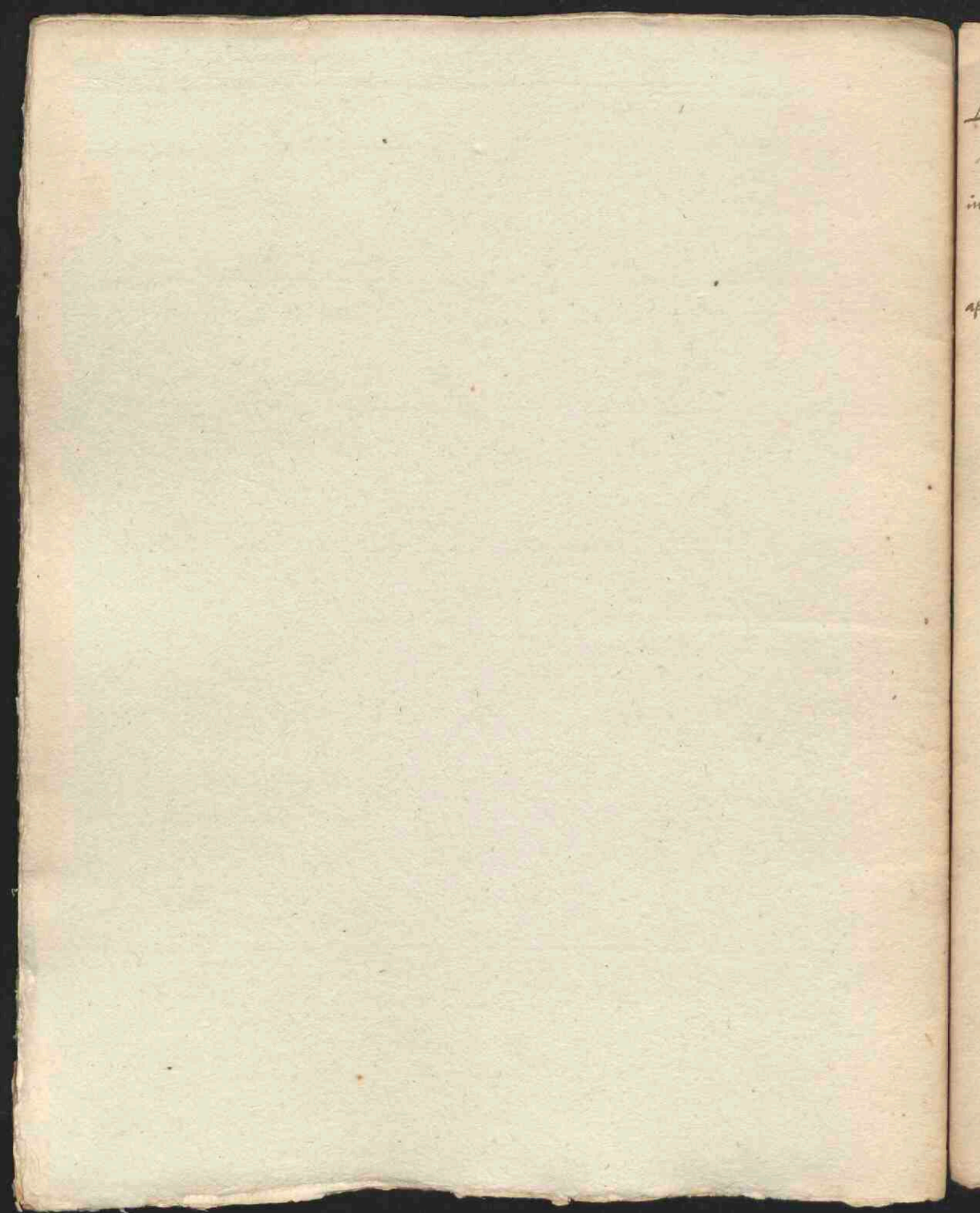

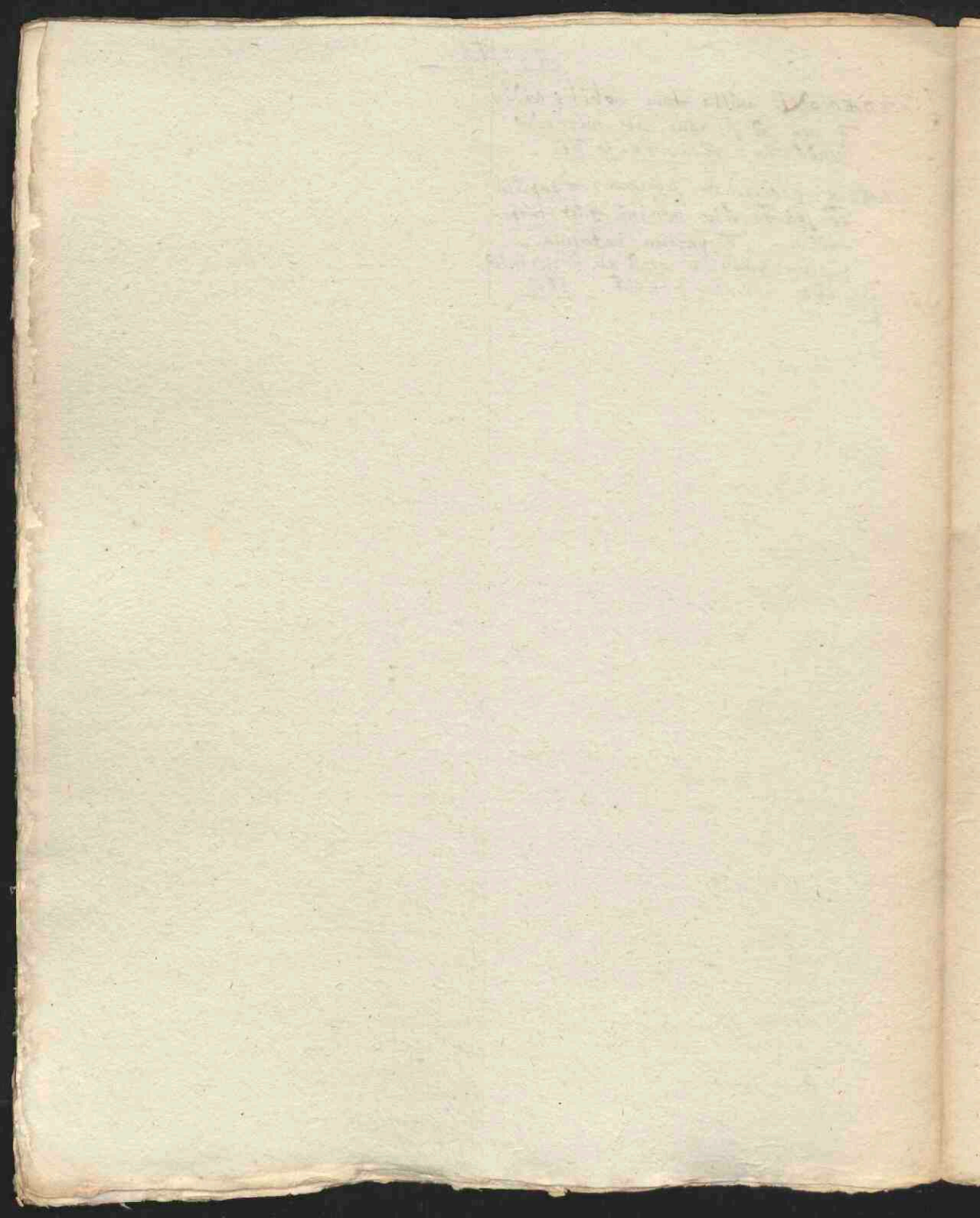

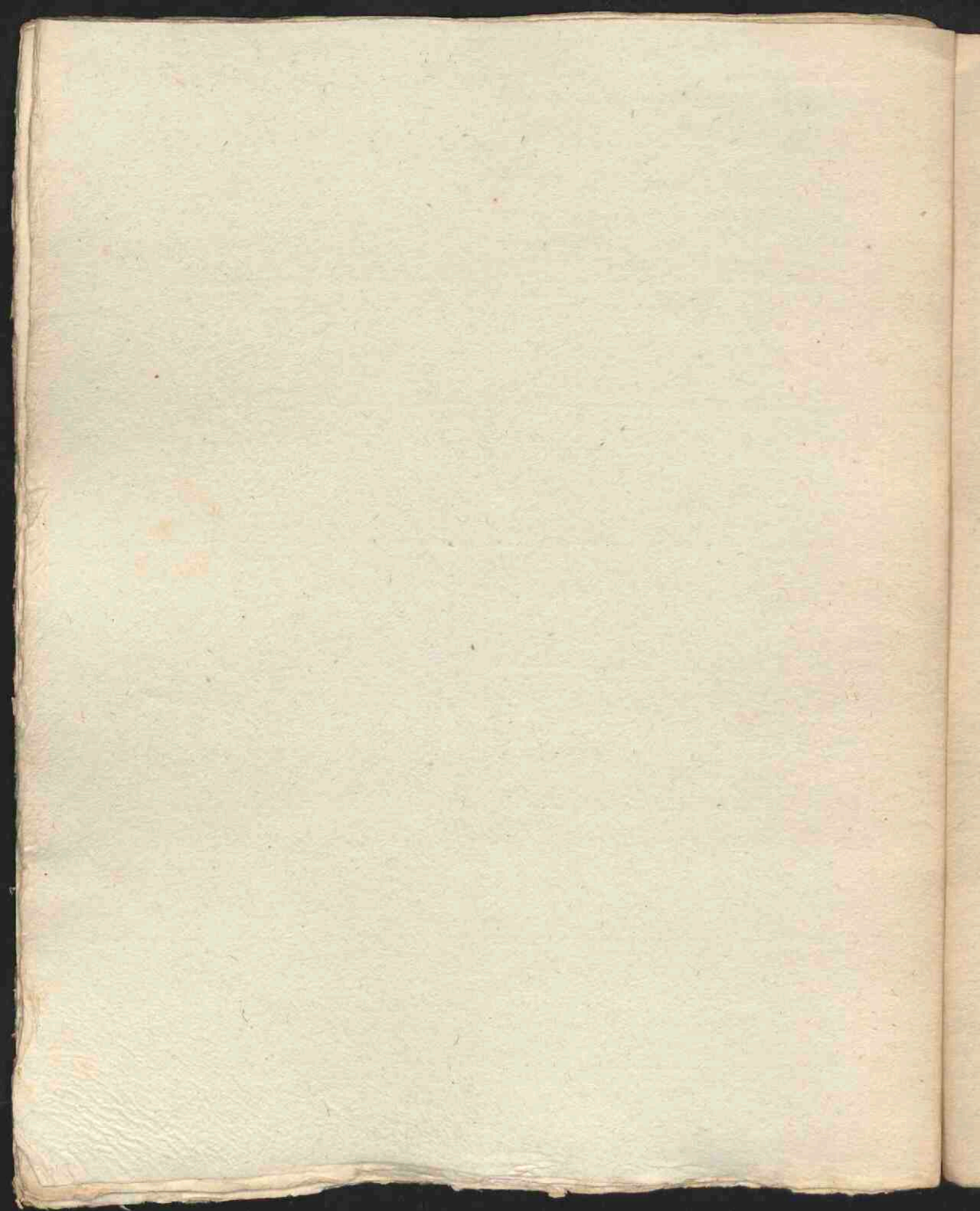
LACEDÆMONI nulla tam nobilis vidua,
 ꝓ non ad se nam eat mæcedo
 conditæ. Æm. Pe. in Pf.

in GRÆCIA prodia in se nam ꝓ populo
 eo spectaculo nemini fuit turpi-
 tudini. ꝓ partim infamia,
 partim similia atq; ab honestate
 apud ROMANOS remota ponunt. ibid.

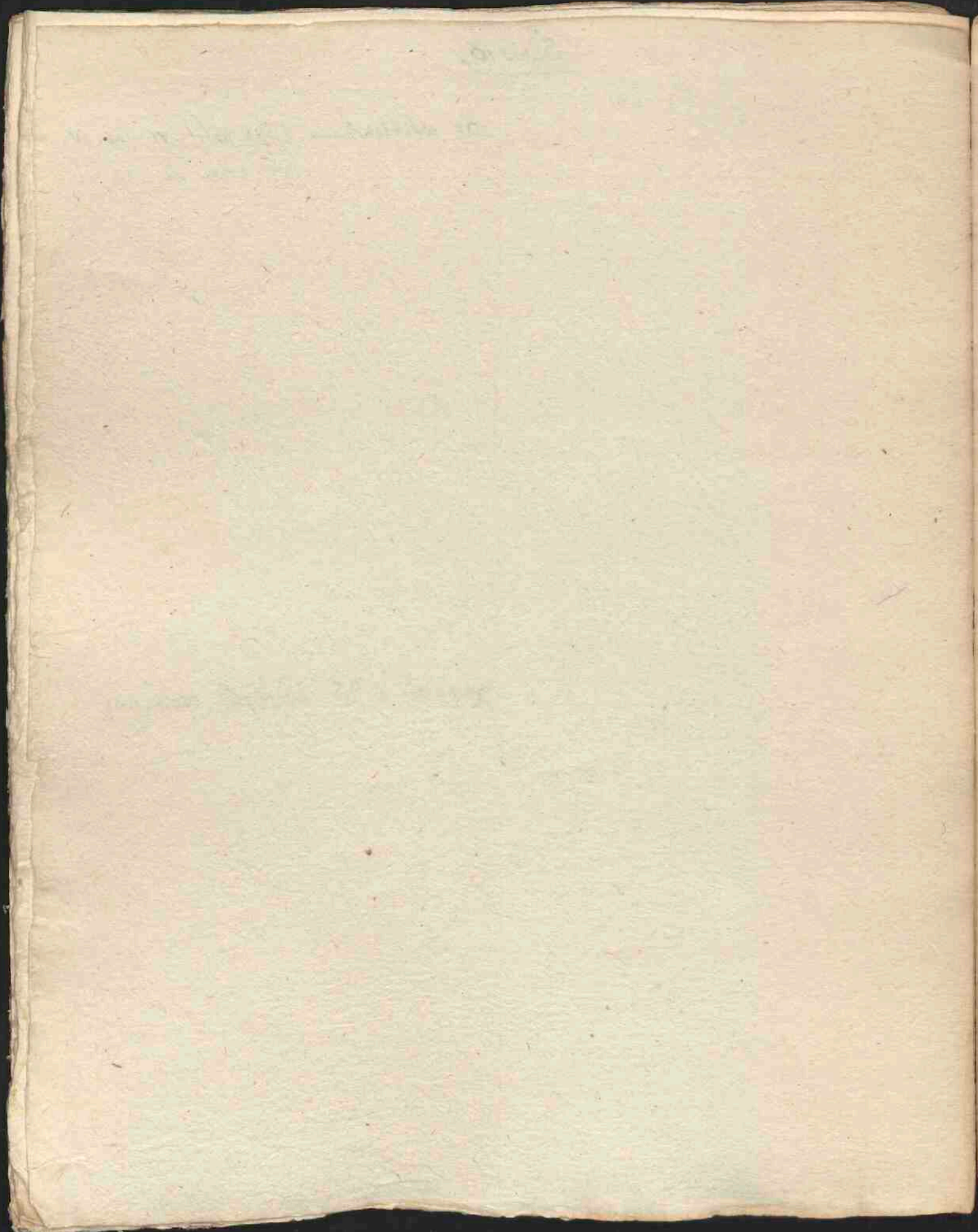

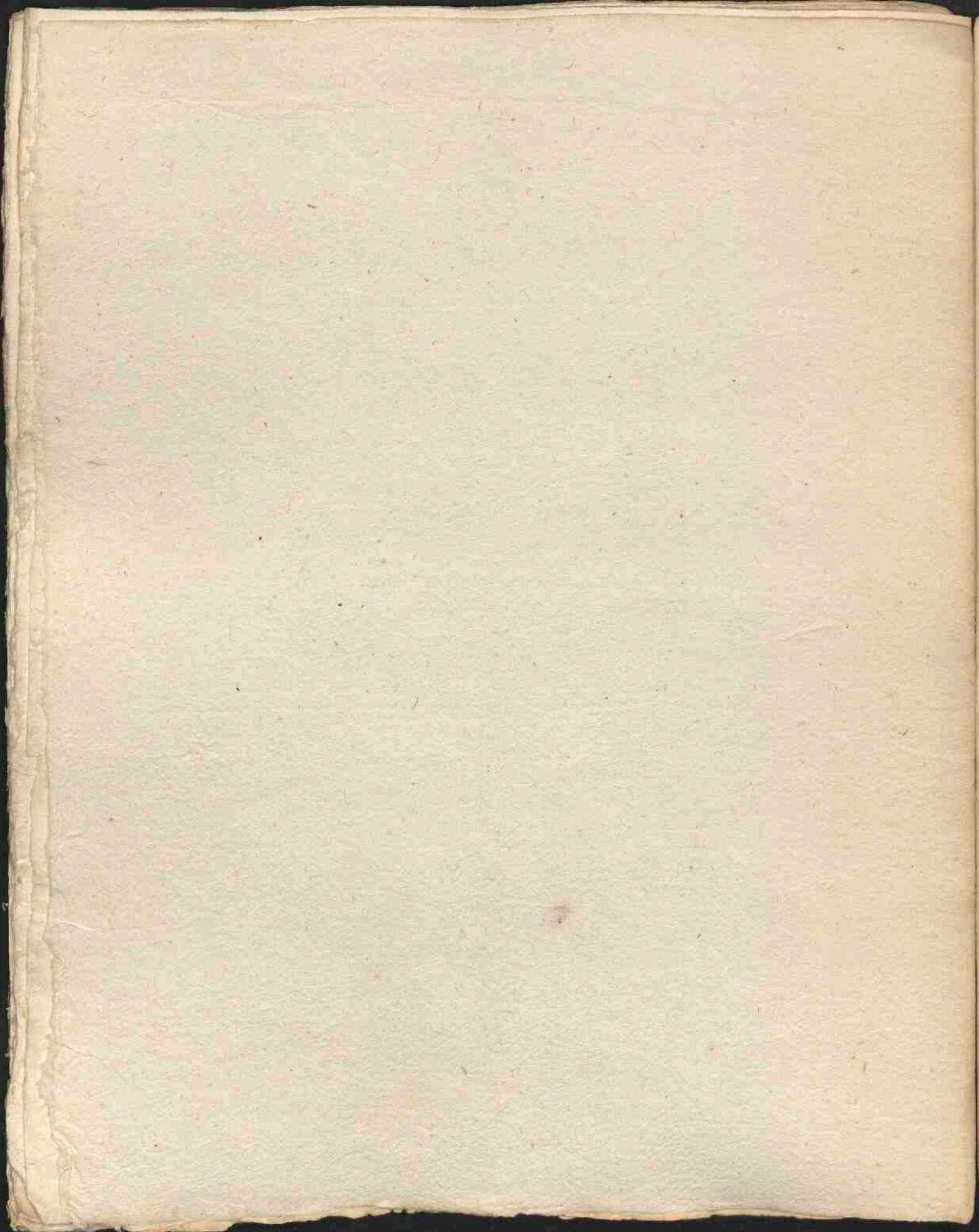

De seditione — Lips. polit. vi. cap. iv.
val. max. ix. cap. vii.

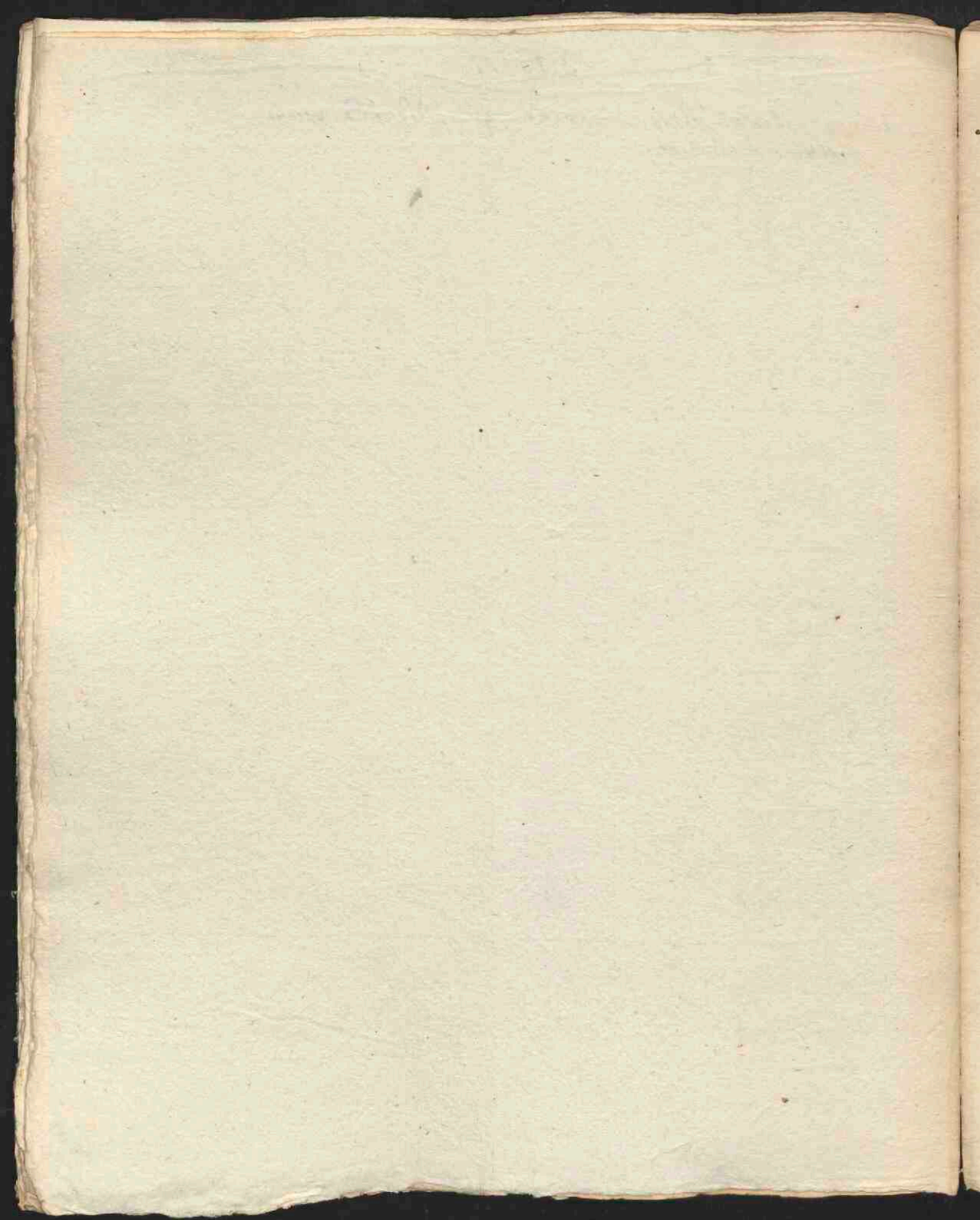
χαλεποί οἱ ὡς ἀδελφῶν πόλεμοι.

Septenarij numeri vires varias / gr. ἐβδωκάδα vocant.
profert Agell. 3. 10.

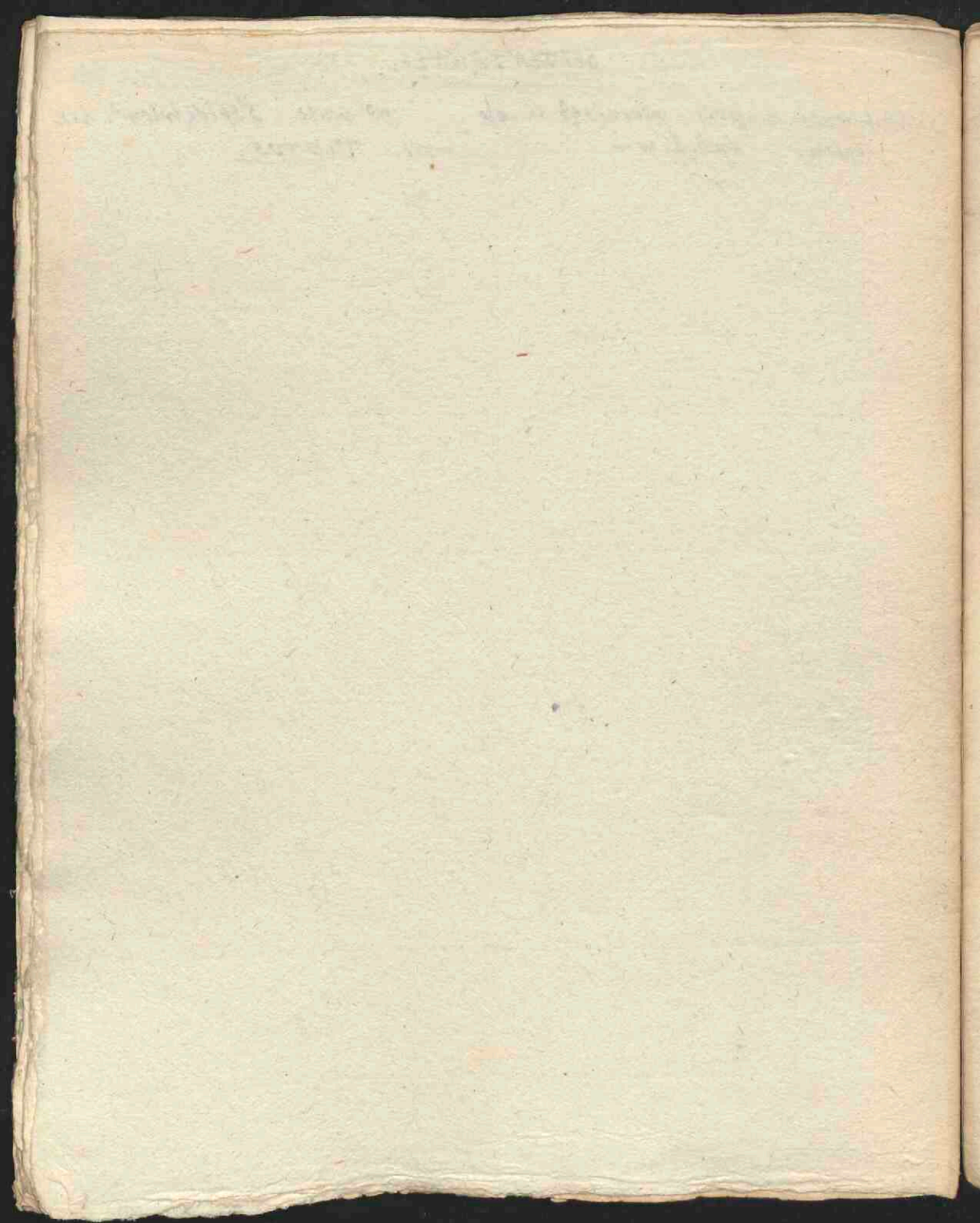
SEPTENTRIONES.

314

Septentriones majores minoresq; in caelo
septem. Agell. 3. 10 —

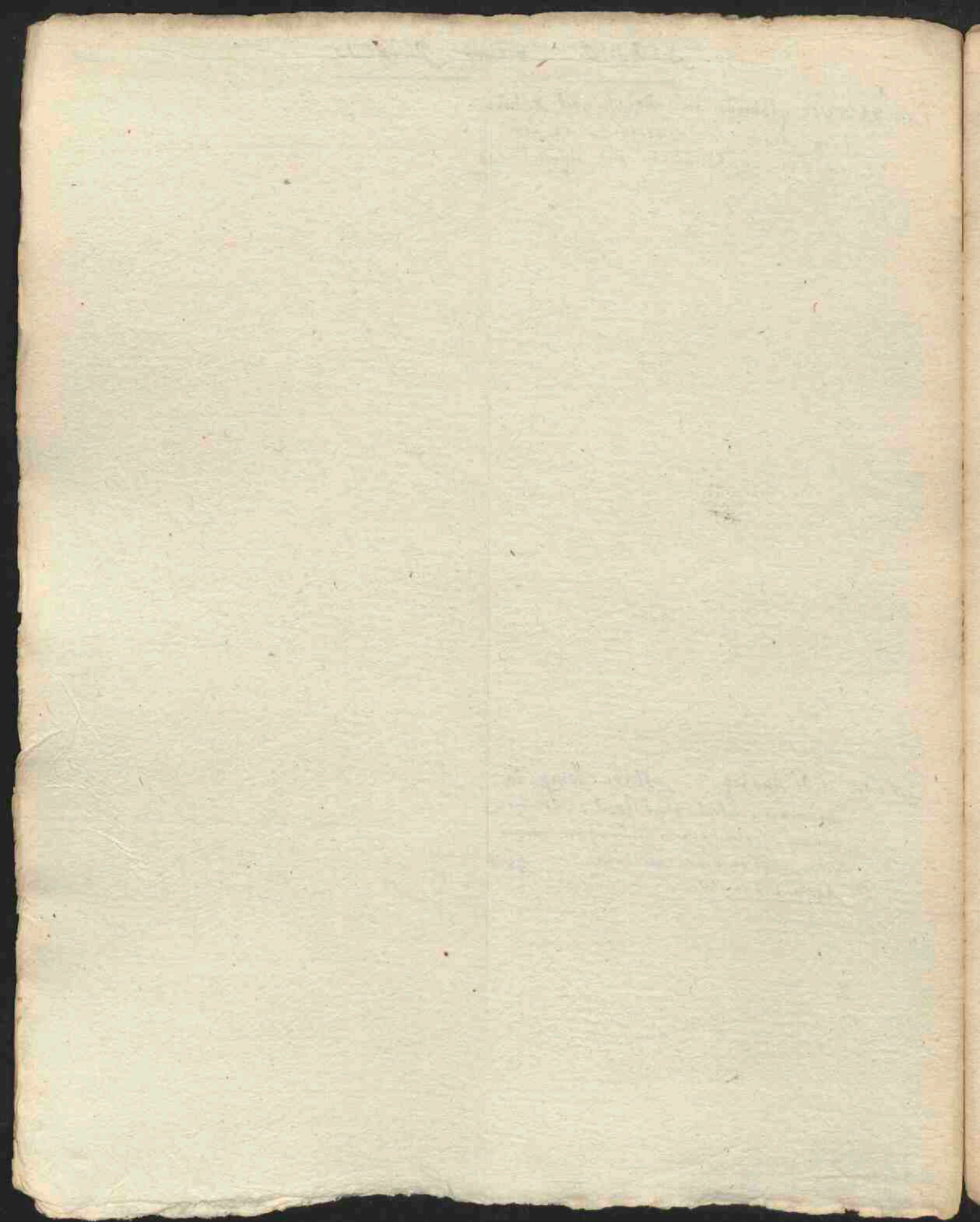
De vento Septentrione. vid.
tit. VENTUS.

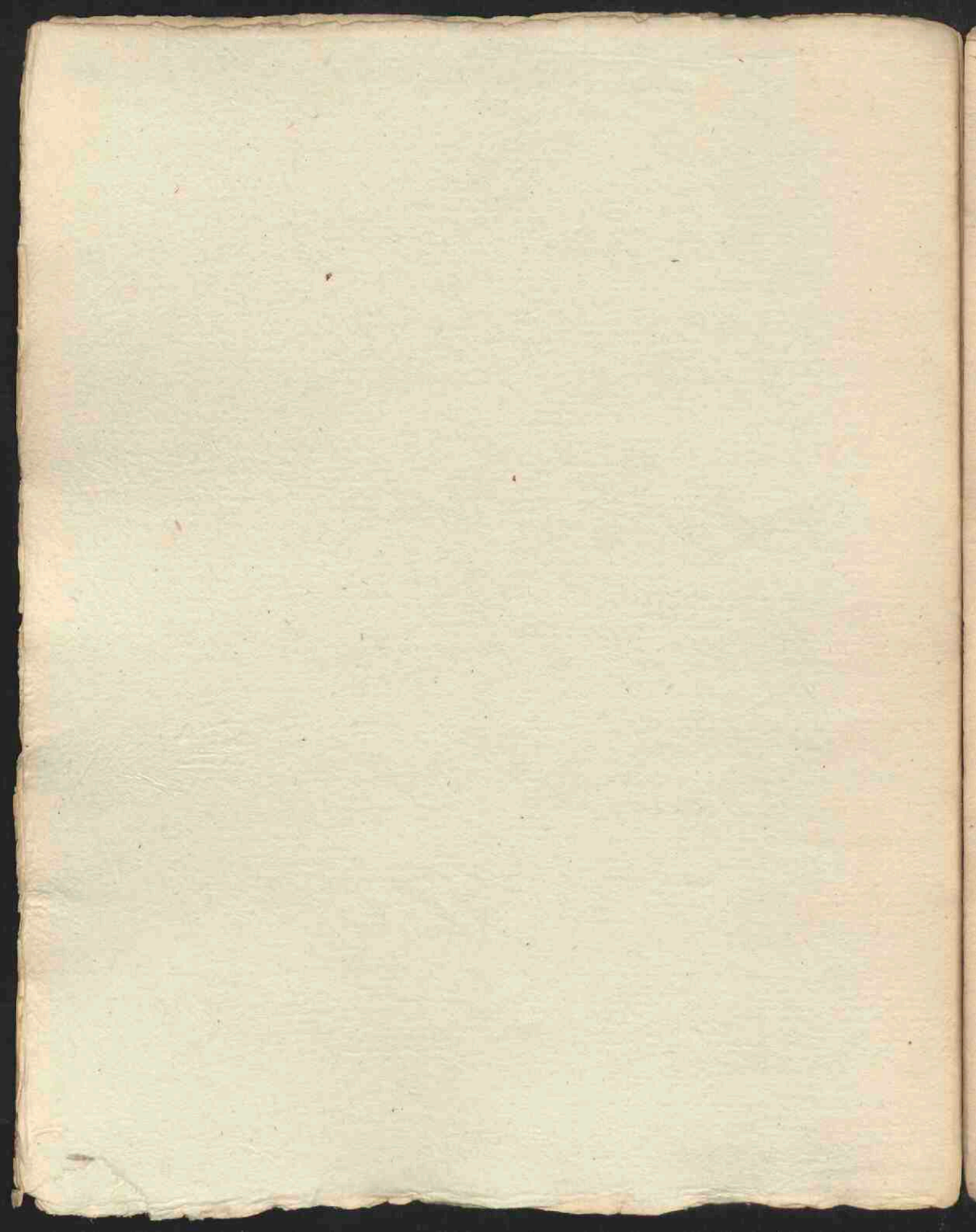

PHAVORIVS quomodo in adolescento vetus-
tatem nimis & obsoletum loquendi
modum reprehendit. vid. Agell. l. i. c. 10.

CÆSAR .i. de Analog. Habe semp in
memoria atq; in pectoro: ut tan-
quam scopulū, sic fugiens inaudi-
tū atq; insolens verbum. quod
Agell. l. i. c. 10.

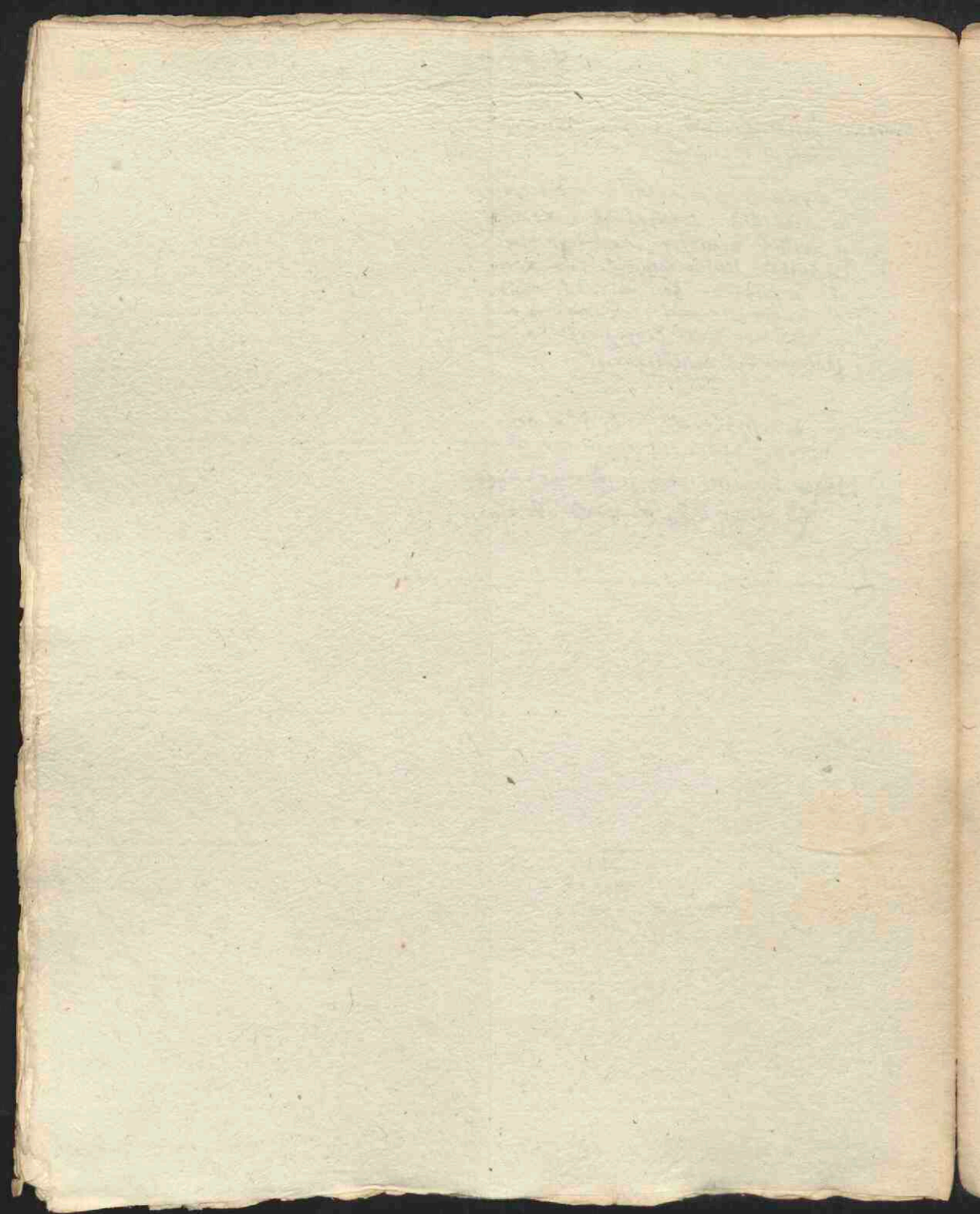

Philosophi multū servitatem severant. dō
 qb. Agell. l. 2. c. 10.

DIAGENES Cynicus, cum ventalis exponeret
 in servitute, interrogatus a XENIADE
 qd artificij novisset. Novi, inq. diag.
 hominibus libris impare. Tum Xeni-
 ades responsū sui miratus erit,
 & manūmisit eum: filiosq. suos
 ipsi tradens, Accipe (inq.) liberos meos,
 qb. imperis. Agell. l. 2. c. 10.

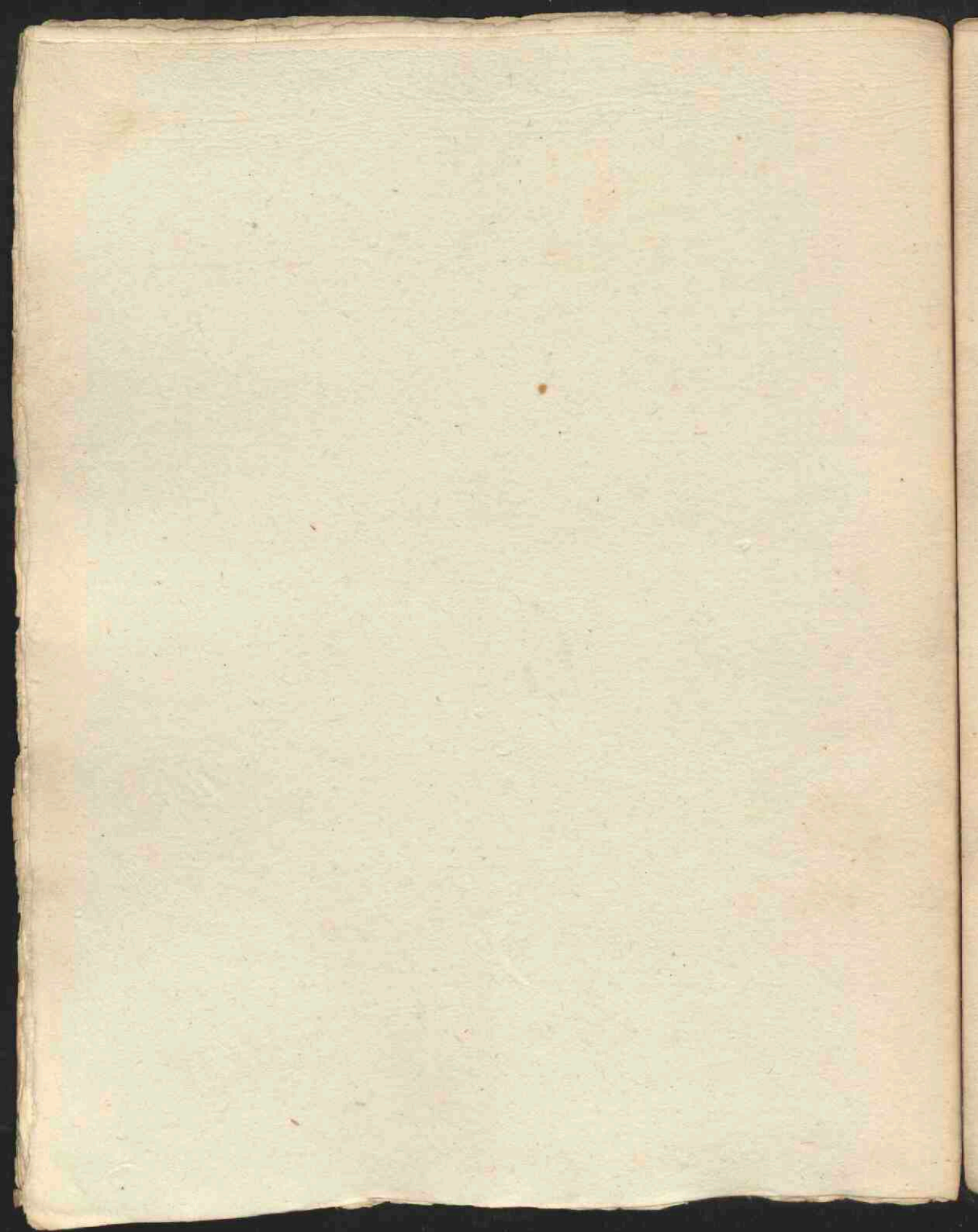
EPICETUS philosophus, & servus dō 505
 notissimos scripsit. ap. Agell. l. 2. c. 10.

Δὲν Ἐπίκτητος γενόμενος ἐσώματι πηρῶν,
 καὶ πενήν ἔσθ', ἐκ φίλων ἀθναίων.

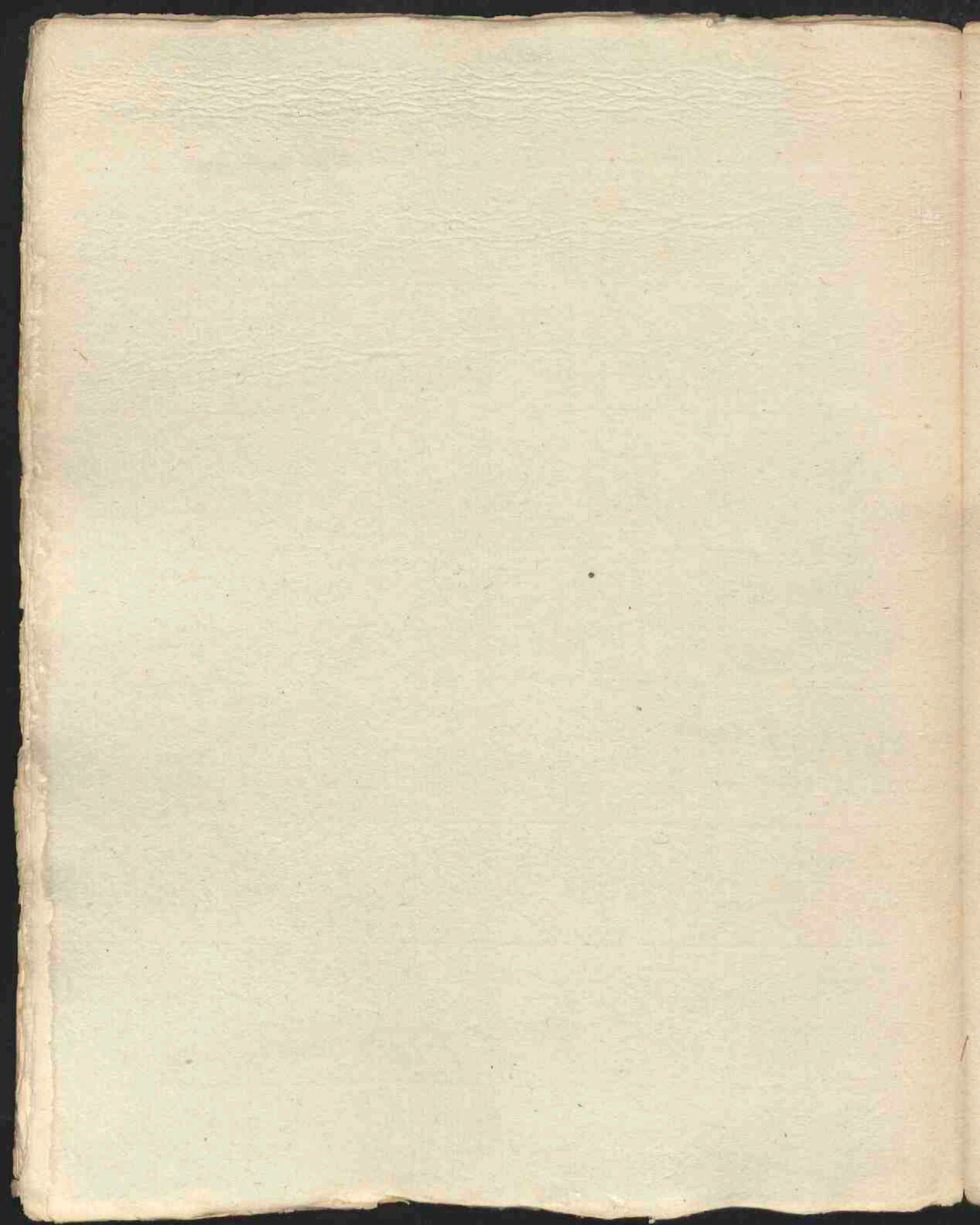

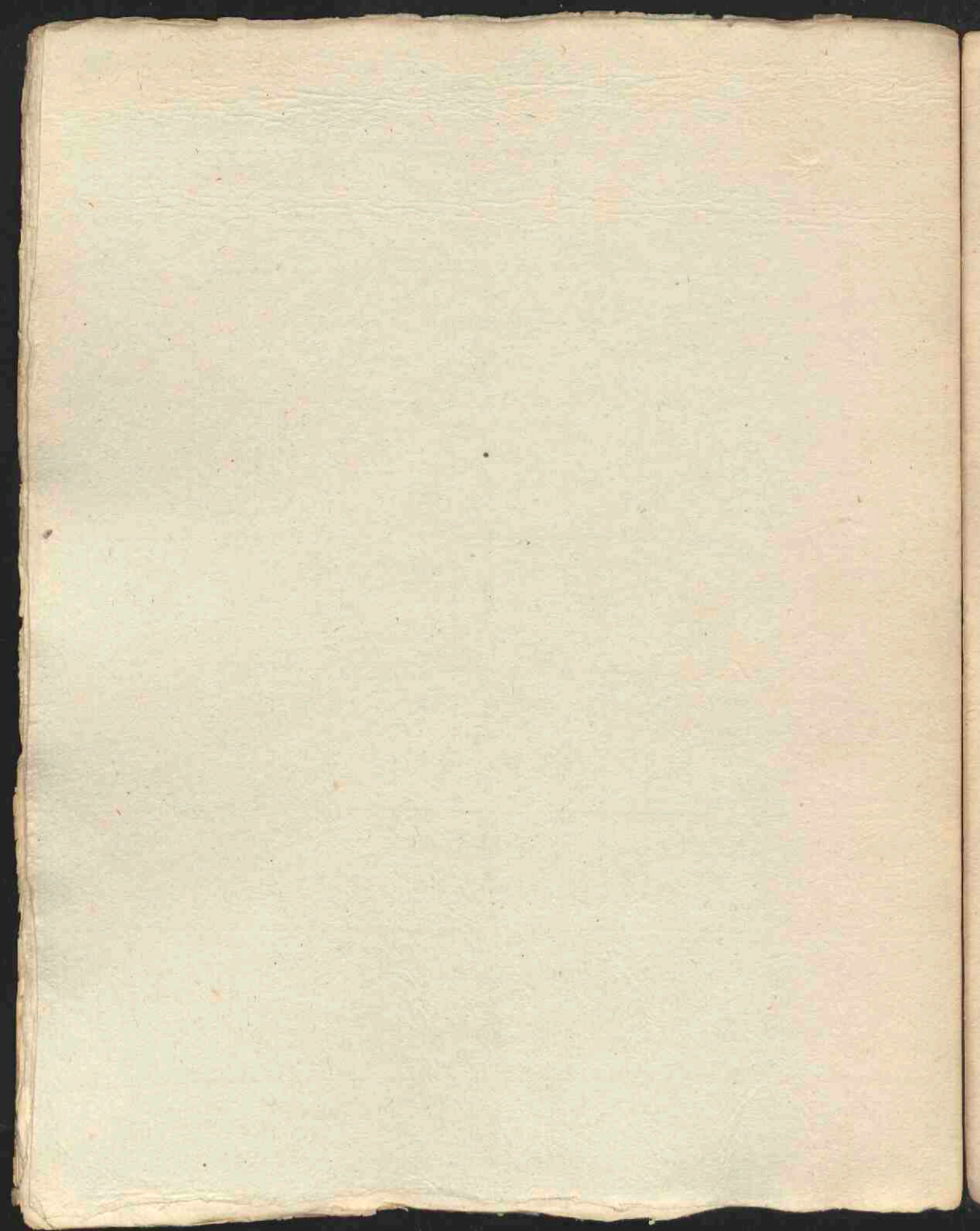
SERVUS.

319

De parvitate servorum. vid
iii. PARVITAS

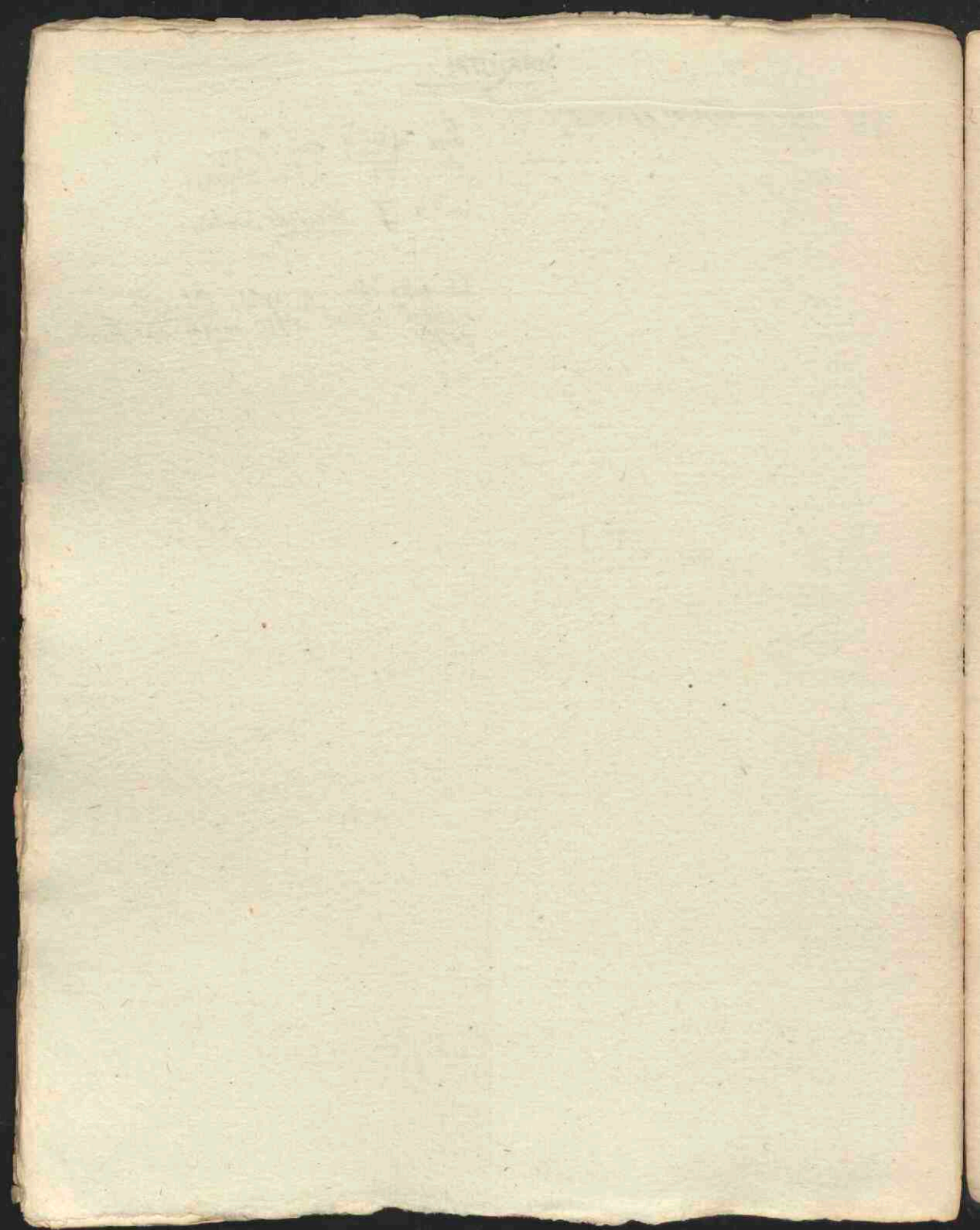

blüca fit. TEMPERANTIA.

ἄρα φρονί σοφολόγη.
sica autē sapientissima.

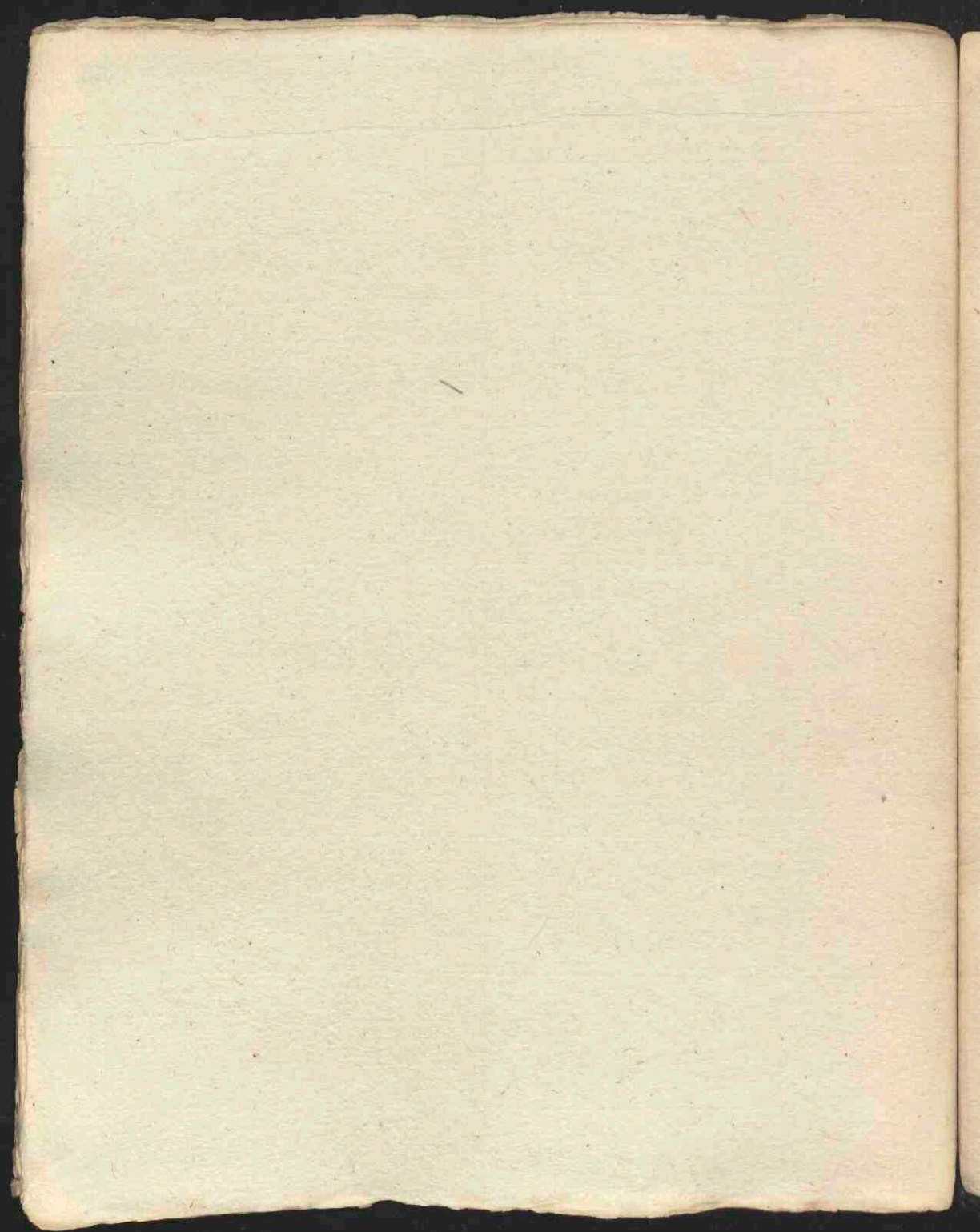
Contra q̄ stultitē, statuit.

Et contra eam q̄ apud Cūncūm sat. fin.
orationē asserit nihil magni auri spirare
posse.

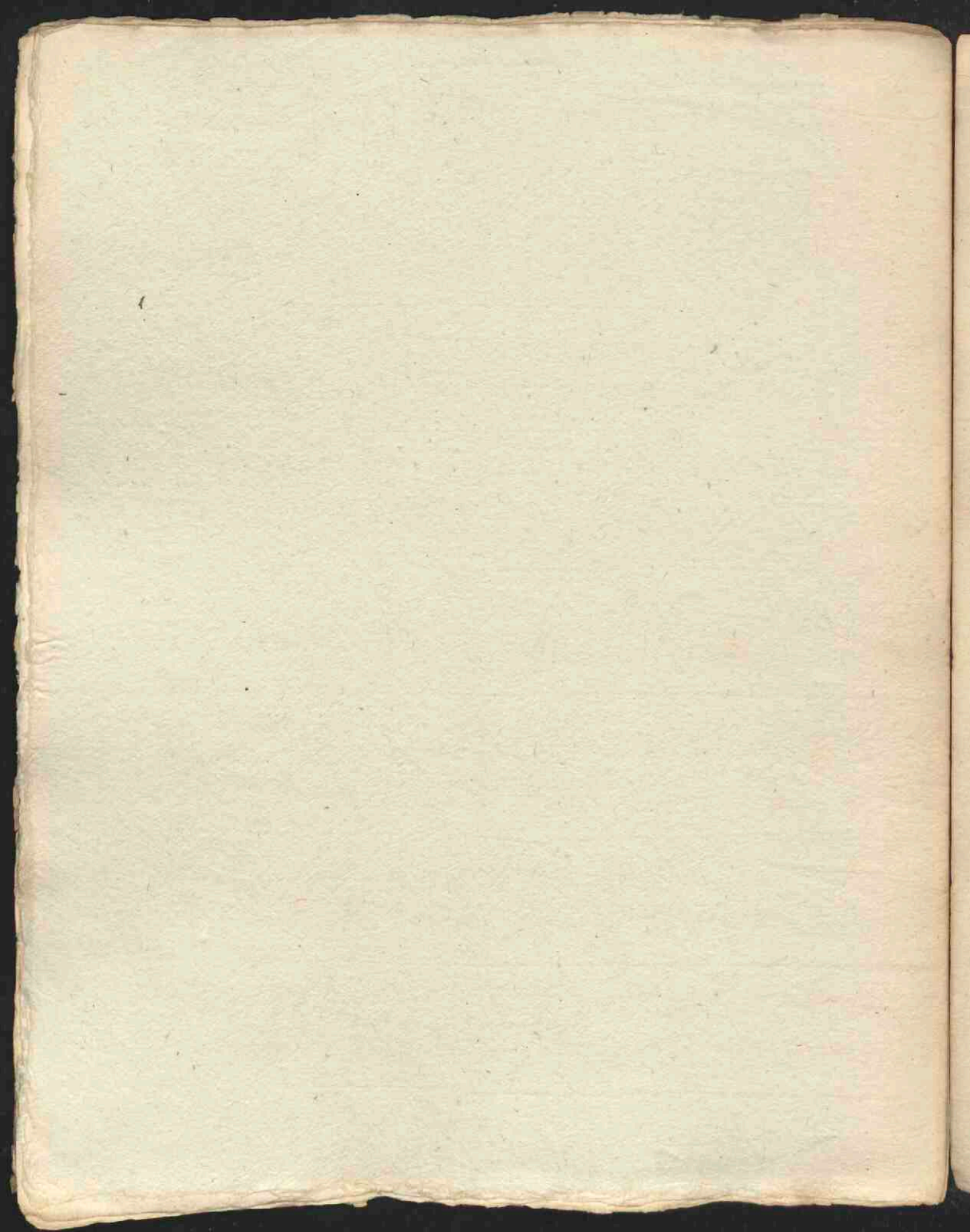
Solis aut Luna eclipses rationes
sunt ut dicitur M. CATO parvi fuit.
Agell. l. 2. c. 20.

ROMANI in repituda causa difficul-
tis solis, lunaeq matris,
valde fiduciam. Agell. l. 2. c. 20.

Received of the Honble the East India Company
the sum of Rs. 1000000

in full of the sum of Rs. 1000000
due to the Honble the East India Company
on account of the sum of Rs. 1000000
paid by the Honble the East India Company
to the Honble the East India Company
on the 1st day of January 1800

Astyagi ꝑ somnium predictum fuit, talis
 ex se nepotem futurum maxime
 patre potentem, et in regno quiesce-
 dum; qualem revera passus est Cy-
 ros fortunam: quantumvis max-
 imo prosibere et impediri videtur
 avus. Just. l. 1.

Blumen

Die Blume

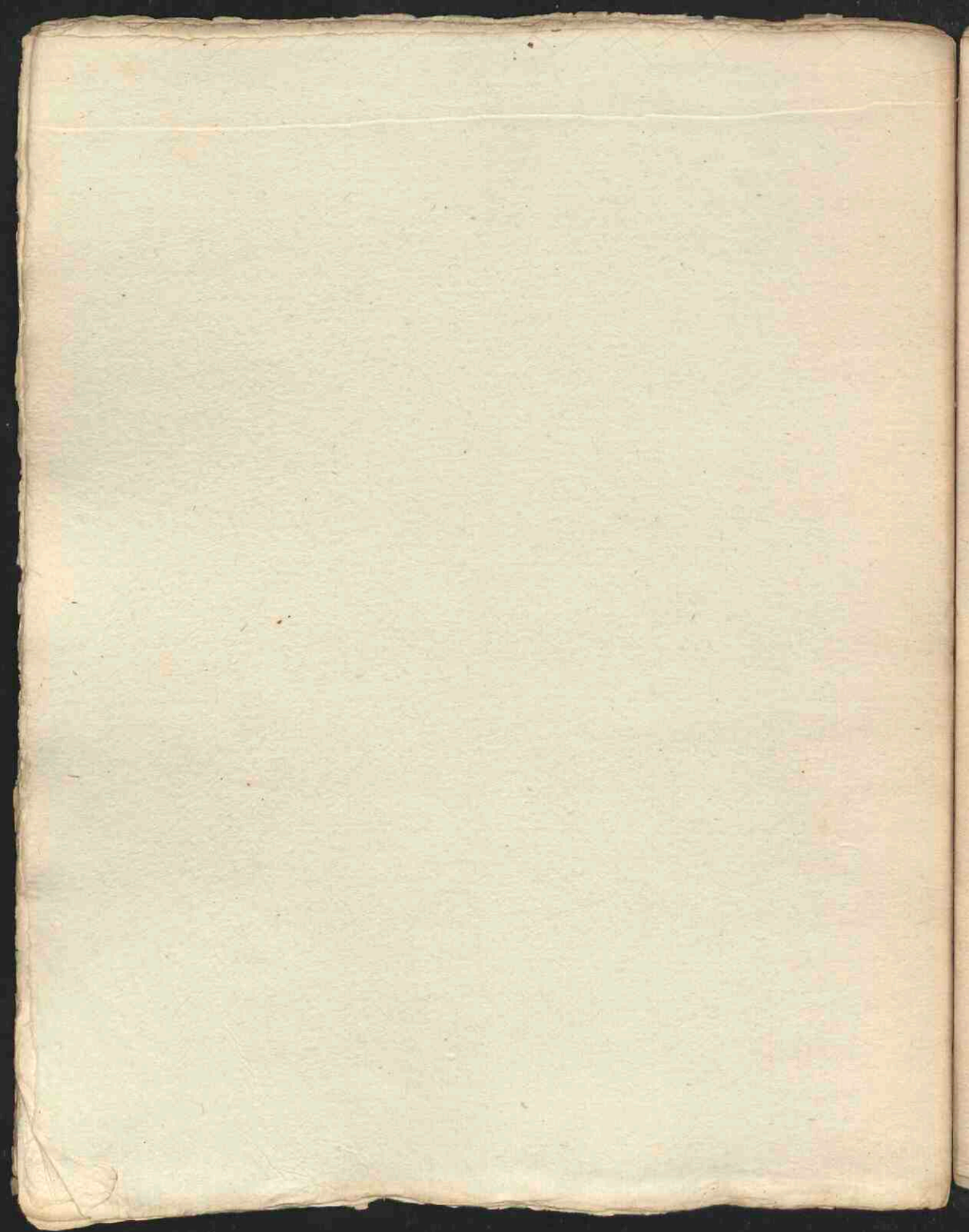
Die Blume

Die Blume

Die Blume

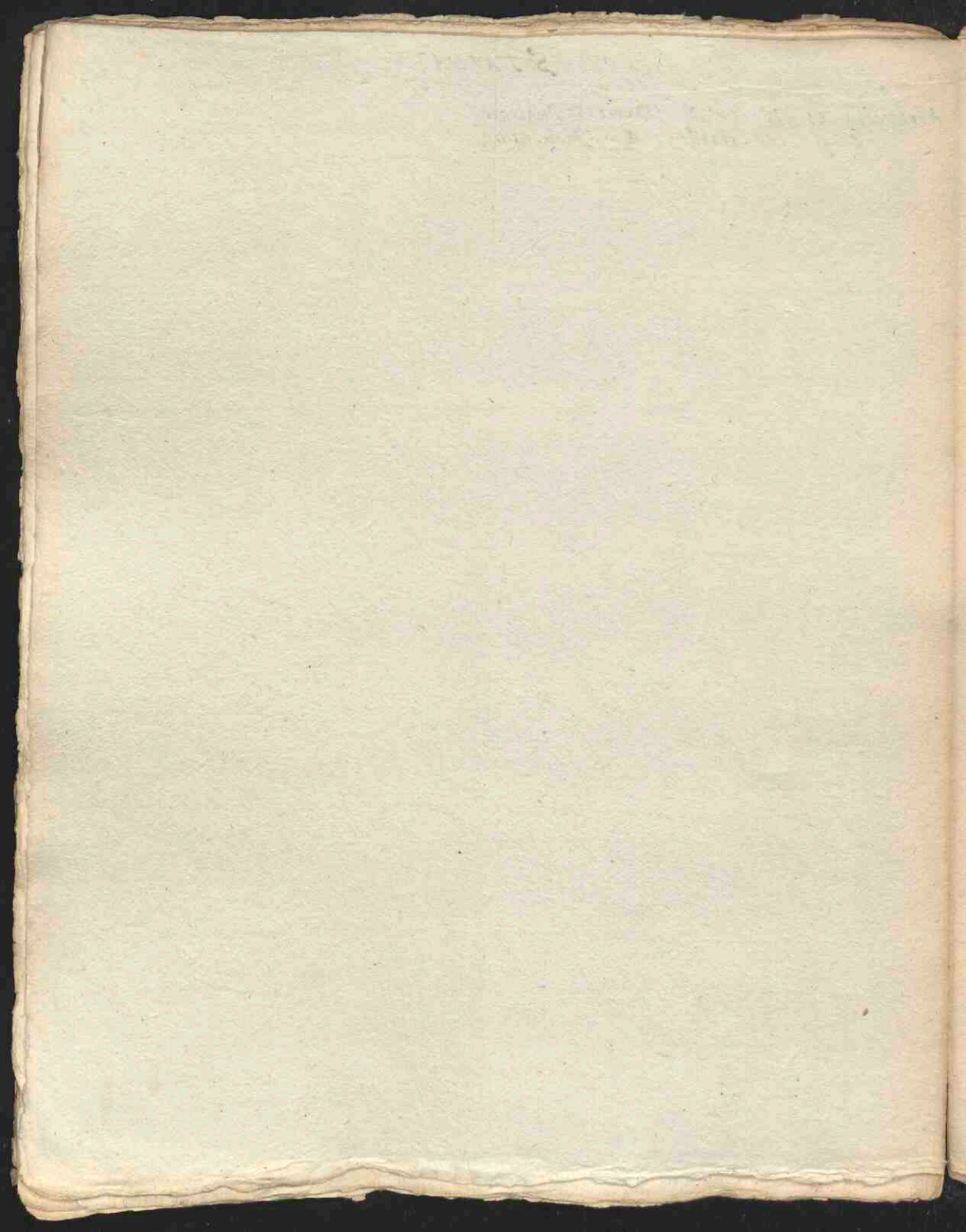

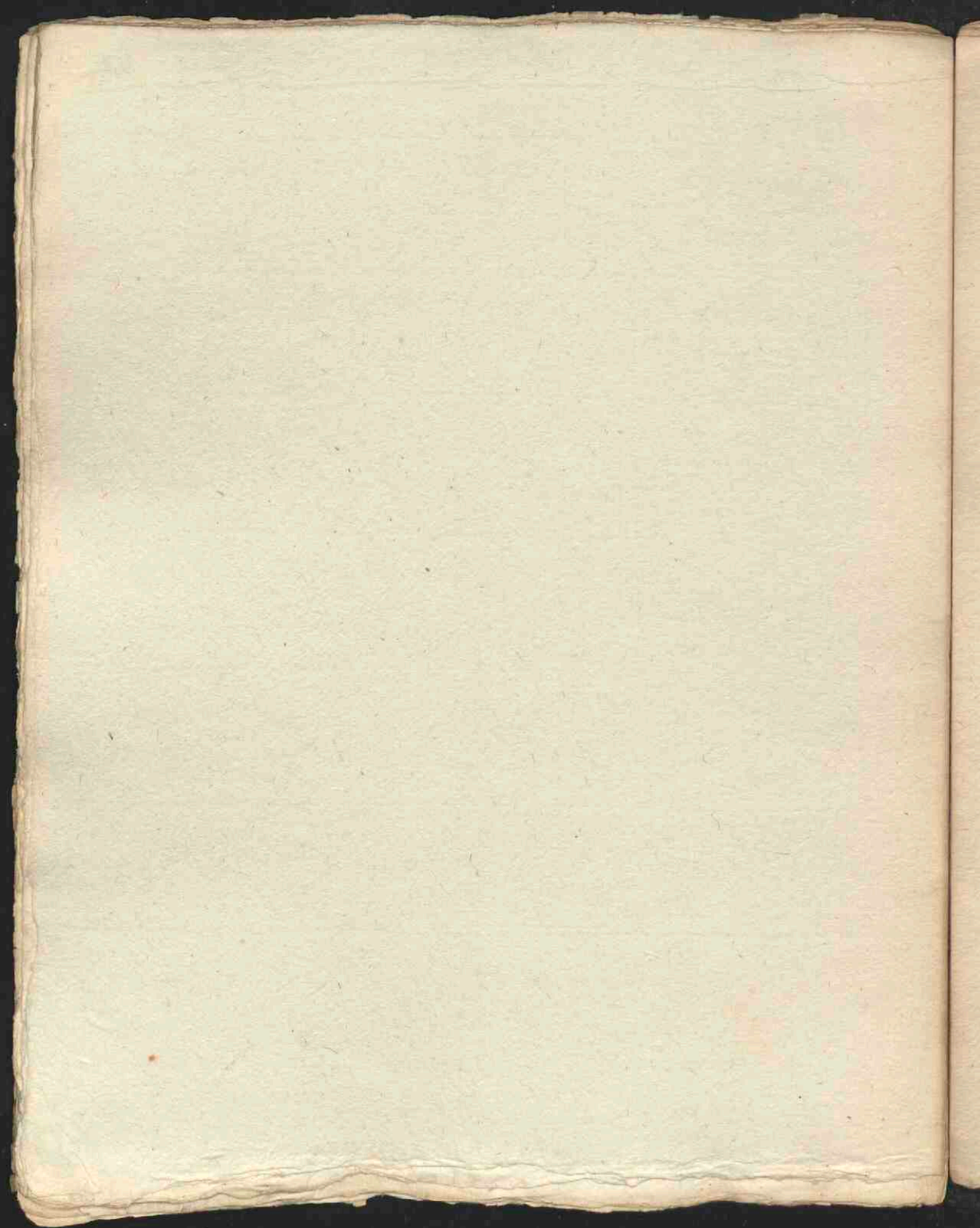
STATUA.

357

ATHENIENSES REVERENDI DEMETRI. PHALERO
Ligi CCC. statuas. Æm. Prob. militid.

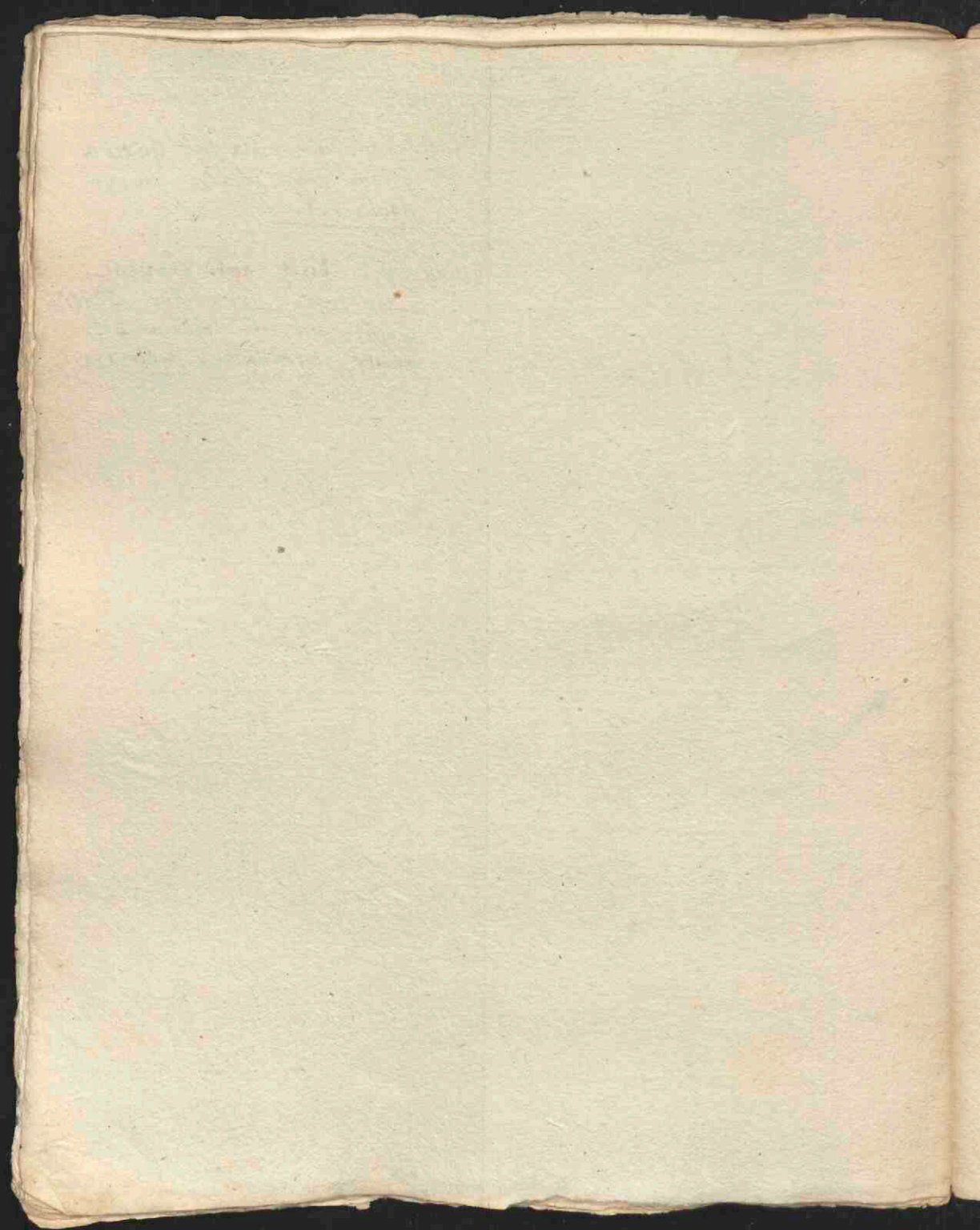

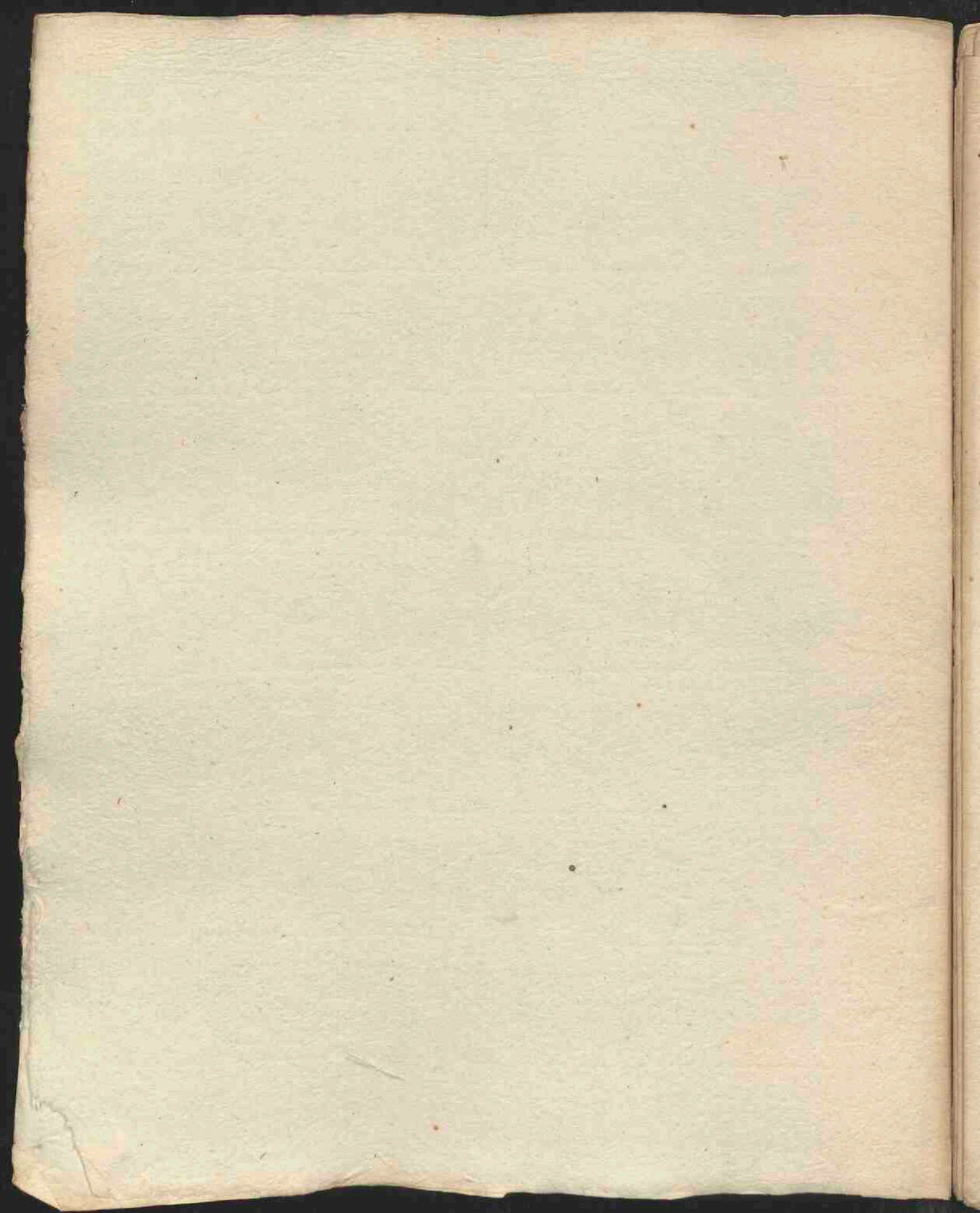
Stadiorum circula in Graecia
pedum sunt numero sexcentium.
Agell. 1.1.

Stady, q̄ ē Pisis. apud Iovem
olympicum, circulum ē quidem
majus, sed in pedum DC.
nempe Hercolis. Agell. 1.1.

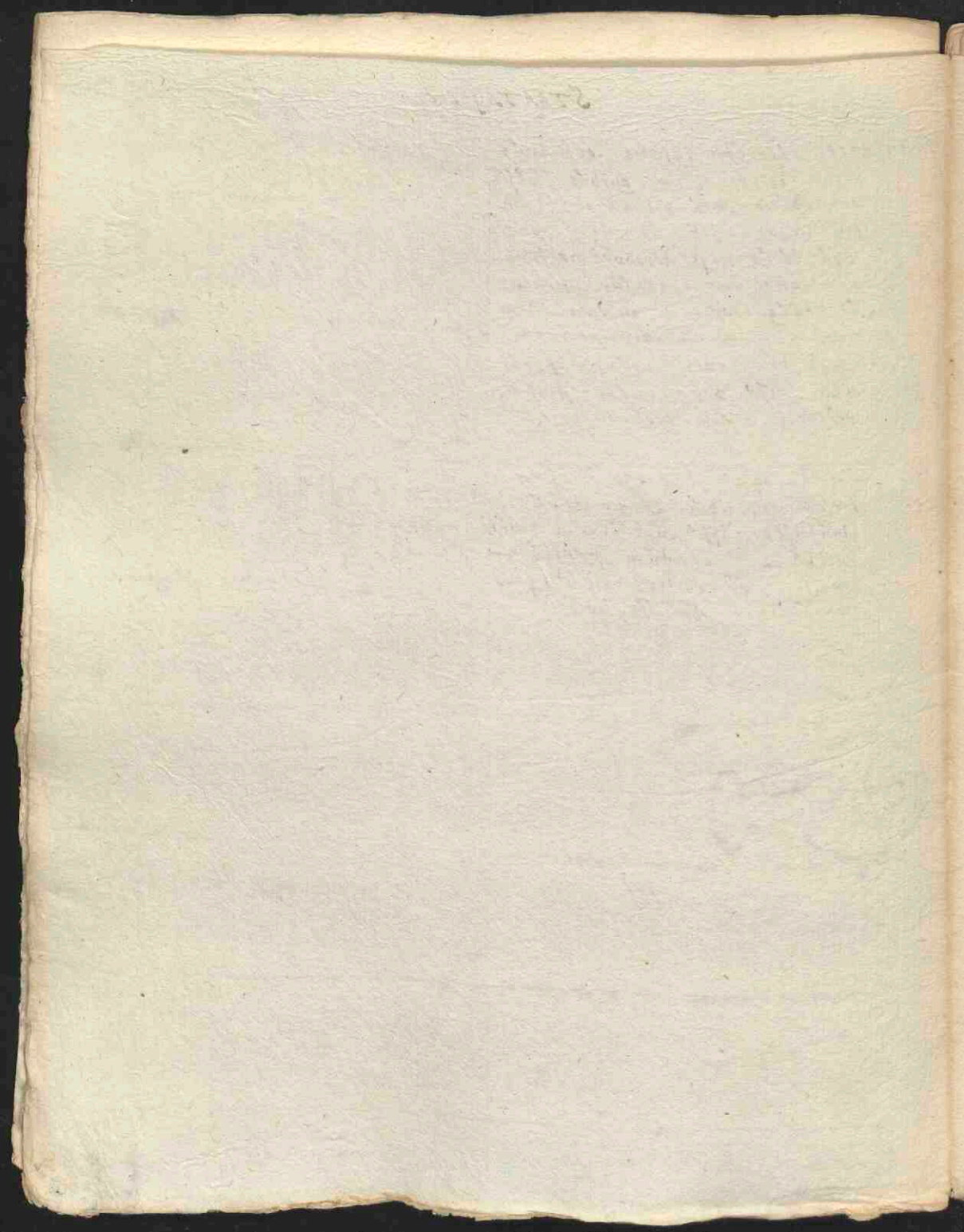

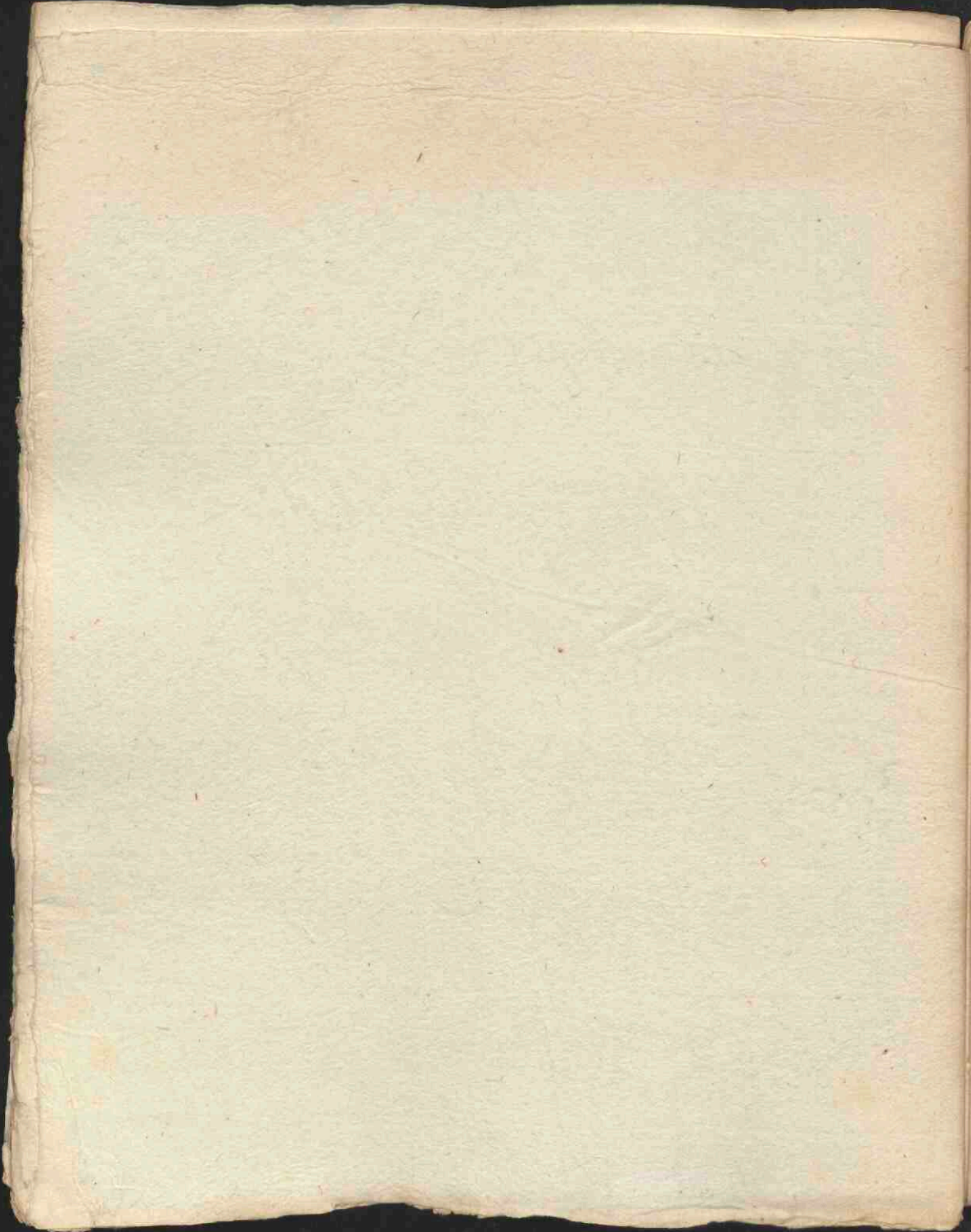

MILTIADES devictis insulis confinitibus
 Darym opibus elatam opibus clausit
 omniq[ue] comelatu[m] privatit: cum
 iam in eo esset ut urbe potiret
 casu lucis aliq[ue] tempore nocturno
 in continenti incensus effecit,
 ut oppugnatores & oppidani DARY
 classem accedere existimarent:
 ipseq[ue] MILTIANES incensis opibus
 cum classe DCC navium ATHENAS
 redierit. Em. prob. in milit.

MILTIADES in agro Marathon cum
 Persas arboribus & montibus
 clausisset ipse cum decem milibus
 militum centum pedum
 millia, & centies mille equos
 confudit. Em. Pr. ibid.

Officia

Subditorum erga magistratum, vel
sacra concernunt, vel profana seu
civilia. Hecun. disp. pol. 2. ts. 10.

Sacra tractat id. ts. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

Profana. ts. 17. ubi adfert loc.

Plat. de leg. 7. ut laudati et boni civis,
legibus obtemperare scriptis et totam
vitam — Quia

Omnis generis bona illi sunt speranda,
illi sacra deum colunt, tractant res
bellicas, principum ac magistratum
dictis audientes sunt. Xenops. de
Agel. lat.

Ambigua laudis civis est, et debitis Respub.
officijs non sua sponte, sed iussis fingit.
quod quicquid impio cogitur, exigenti
magis quam prestanti acceptum refertur.
Val. max. 2. 2. 6.

Manus magistratus a subdito
Arbitrium, vide Hecun. disp.
polit. 2. ts. 10. ut vel
personale, quod prestatur ministerio
corporis, sive industria et labore
nostro — vel reale, quod fit cro-
gatione sive contributione pecuniarum,
earumque rerum, quae pecuniam vim
et valorem habent. id. ibid.

Tisicronius Lacodemonior. rex Spartans
optimum servari dixit, quod civis regis
dicto ultro audientes essent.
Parric. de reg. 1. g. tit. 1.

verte fol.

Subditus.

Lycurgi legibus et institutis Persarum, * et de quibus ins Act. vide.
(quae iustis ac tamen a sapientibus viris
vehementer collaudantur) nihil
maioribus praesidijs, et fortioribus
vinculis adstringebat, quam disciplina
parandi. Hauid. orat. ad stud. Lond.

GRATIATA gloriatur et ingentes aios
tollere solet, quae humiliter se ge-
rerent in obtinendis suis praesidijs.
Xenophon.

Subditi sunt prima pars civitatis
obediens, & superioris imperium agnos-
cens. Hoeben. disp. polit. II. ts. VI.

SUBDITUS.

Aesyl. in Ensa in Thy.

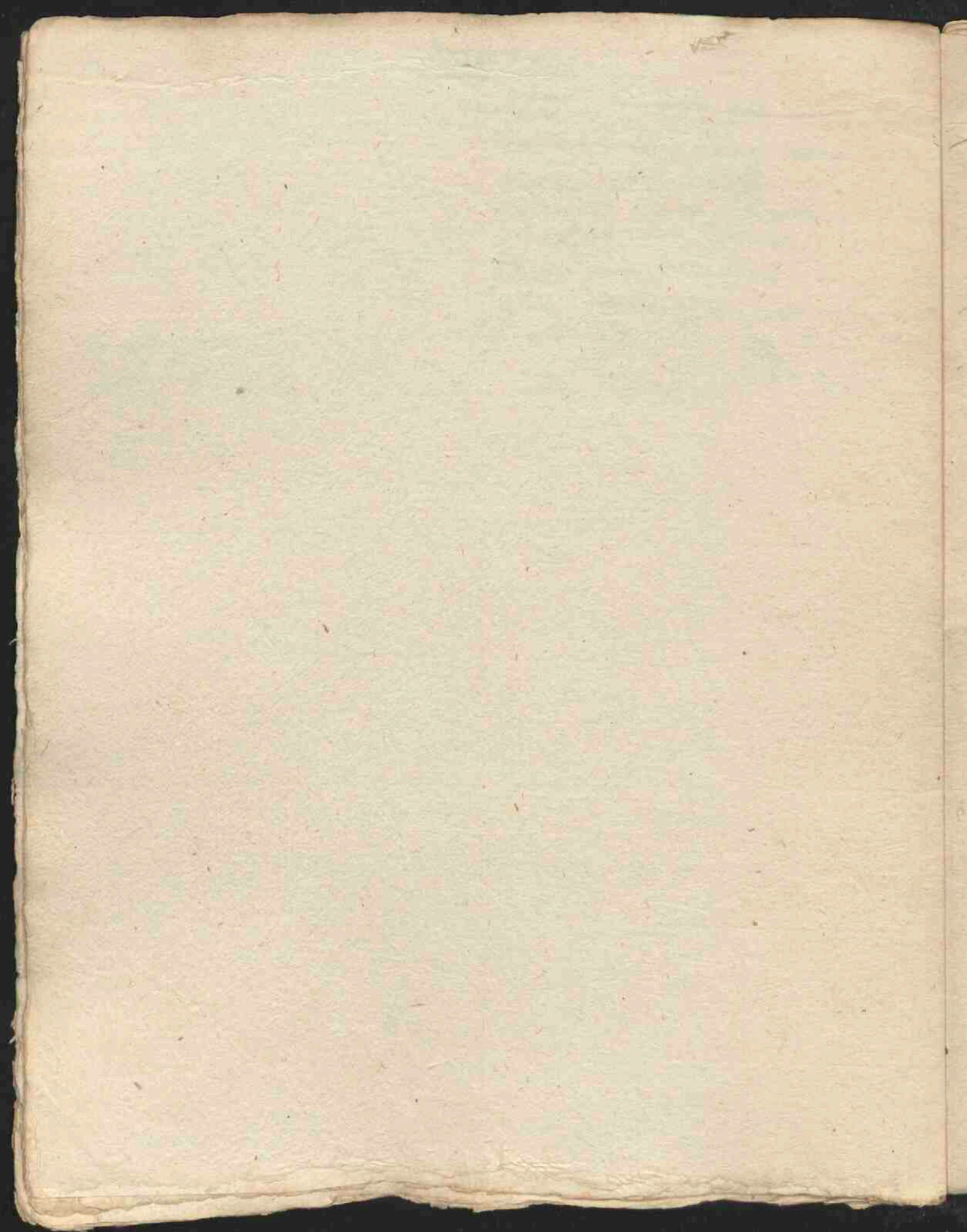
Πειθαρχία ἢ ἐστὶ καὶ εὐπειθίας
Μητρὸς, ἢ τῶν πατέρων,

Felicitatis mater obedientia, con-
juncta ut ajuat prosperitate Jovis.

Jupiter, princeps est, cuius est consulere
saluti subditorum, horum est obediendum,
si velle esse felix. v. Eras. adag.

Obedientia felicitatis mater.

Virtutes, quas subditi magistratui de-
 bent, sunt tres Principia. I. Amor &
 fidelitas. II. obedientia. III. obe-
 dientia. Hocnon. disp. polit. 2. 15. VIII.

Inter omnes virtutes, quas subditus suo magi-
 stratui debet, prima ac principalis &
 amor & fidelitas, & si absint, reliqua
 absint; si adsint reliqua sponte se-
 quuntur. Hocnon. ibid.

Magistratui semper obediant subditi,
 quam diu nihil iniquum aut impium
 quod Deo, eiusque legi adversetur, precipit,
 et si horum quae precipit, non obtinere parum
 est. Hocnon. polit. disp. 2. 15. d.

SUBDITUS.

Hom. Odys.

Seneca. Octav.
Equum atq; iniquum regis impium
feras.

Δειρόν δὲ γέρας βασιλῆϊόν ἐστι
κρίμαρ. ἄς δινα ἀε πλην περὶ ἐστ
Πηγάλι' οὐκίδις γέρας. ἦο' εἰσα

Pittacus.
Νόμοις νέεσθαι. νόμοις παρῶν

Abstinentia vis a Magistratu.
nec temere ἦς manus immittenda.

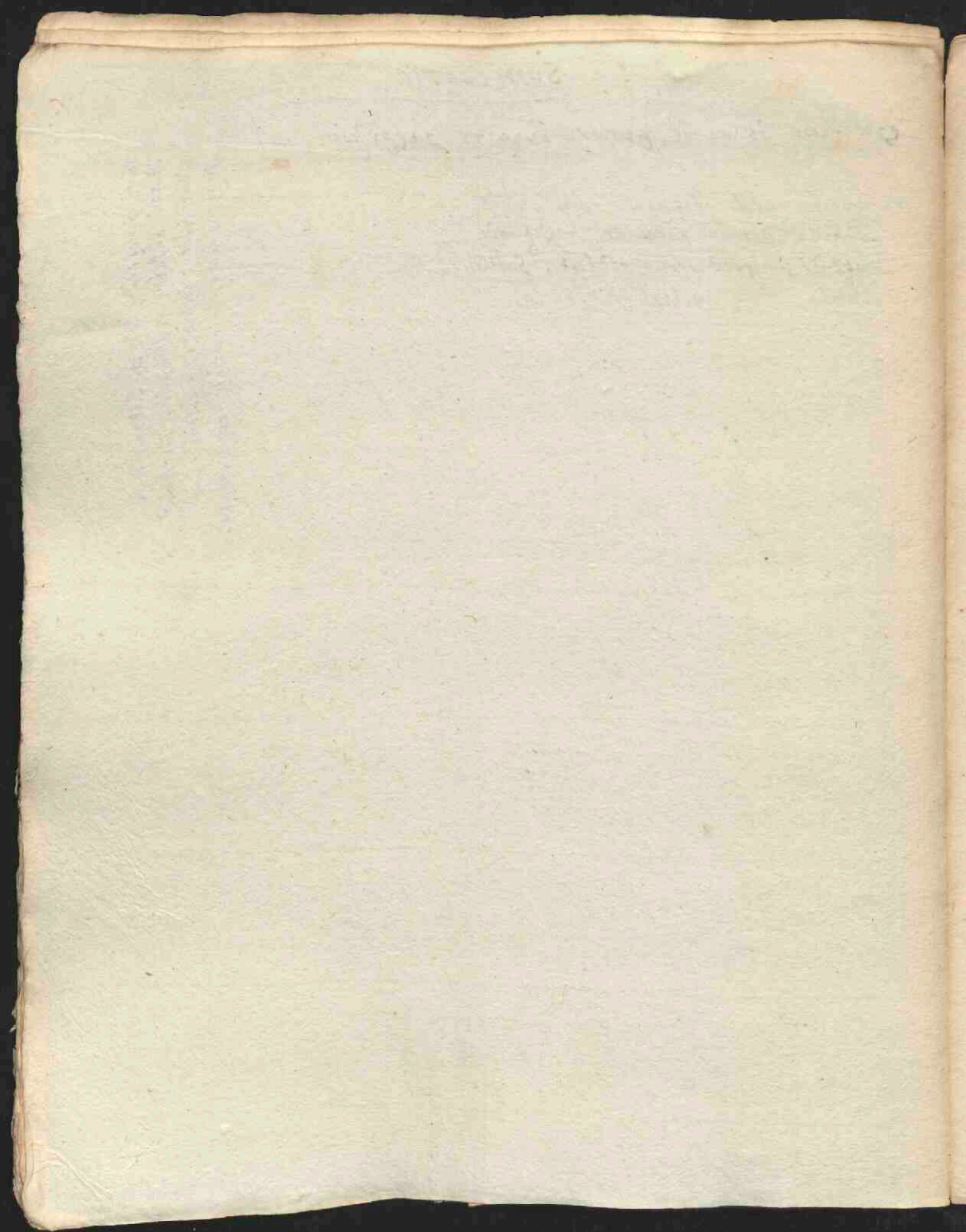
Porciaudor.

Ἄχθων εἶξε. Principibus parῶν.
Εἶξε περὶ νόμοις. ἕδω' magnis.

Ἰζα νέων βόλαι τε μέσων, ἔρχατε μερόνων.

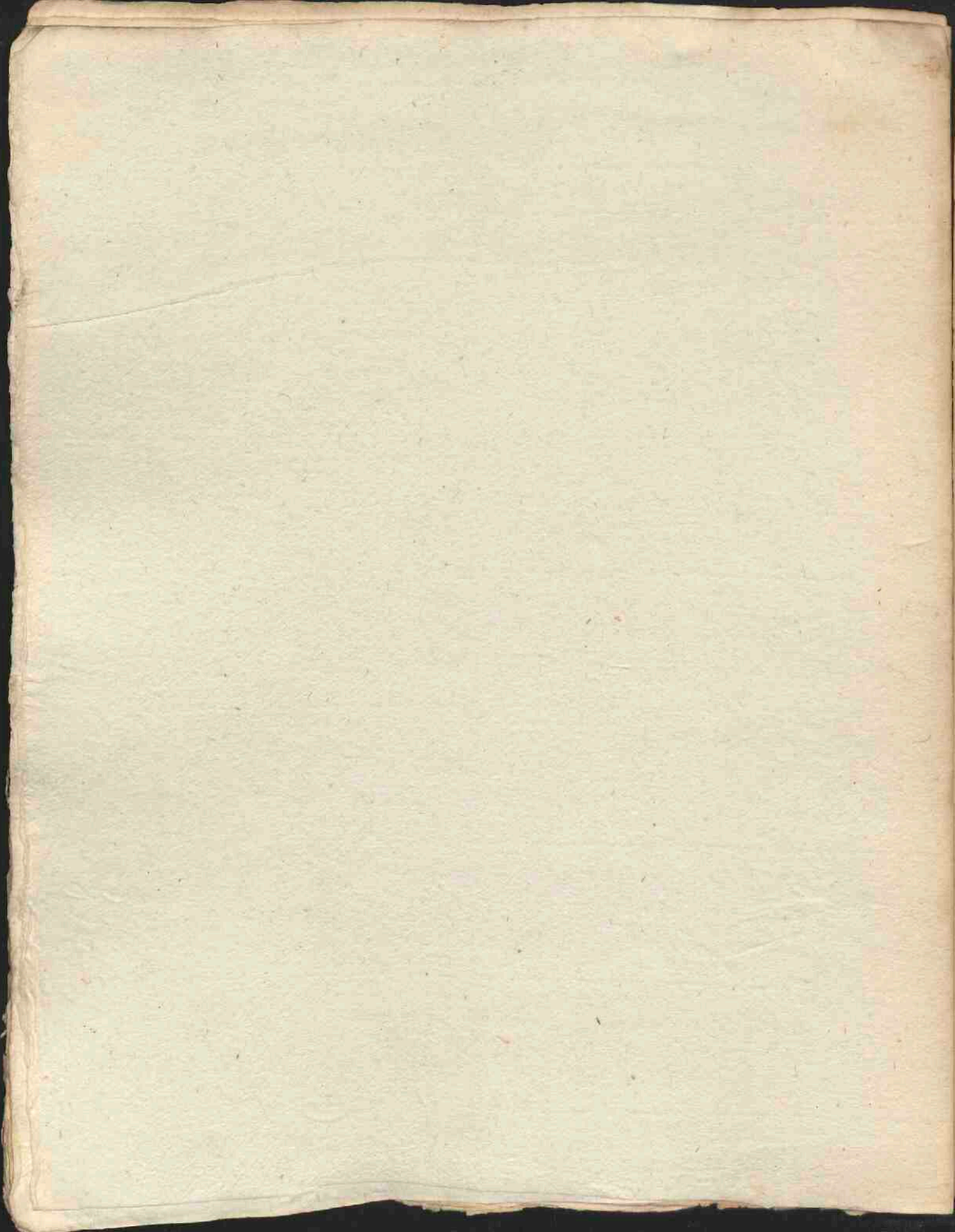
Non votis, neq̄ supplicis multioribus
 auxilia Deorum parantur. — sigillatim,
 agendo prospera omnia cedunt. Sallust.
catil. v. lips. polit. l. c. 9.

Ἰζα ἡ λογιστὴν ἀπὸ τῶν Καθημερινῶν
 ἐν ἀπὸ τῶν Ἁγίων Ἐπιτομῶν — Ἰζα ἱερῶν
 Πρωτοδικῶν, Καταστάσεων, & ἄλλων —
 τοῦ συντάξασθαι, τῶν μετὰ τὴν, τῶν κατὰ τὴν.

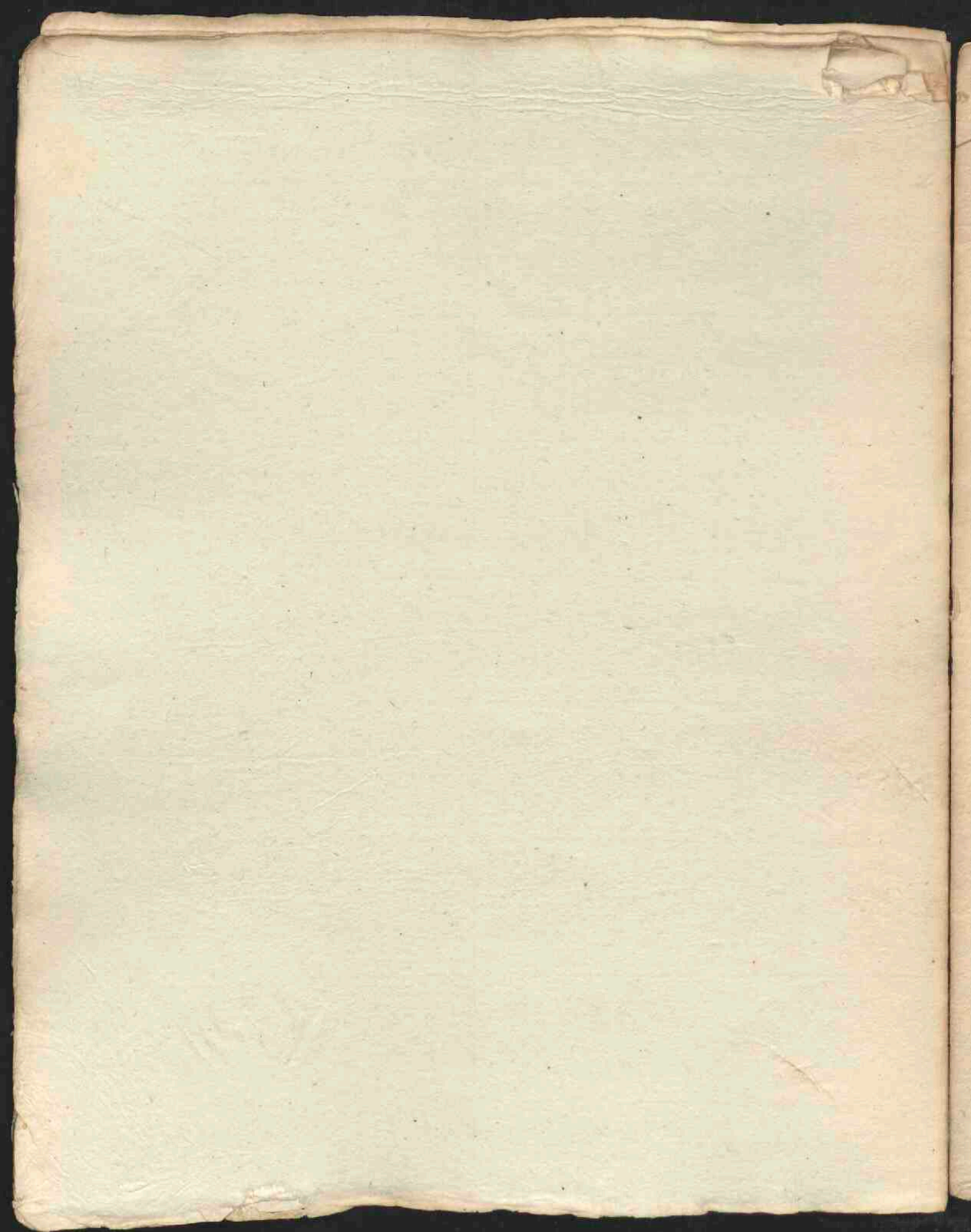

Quid tristes quærimonia
Si non supplicio culpa reciditur? Horat. 3. ad. 29.

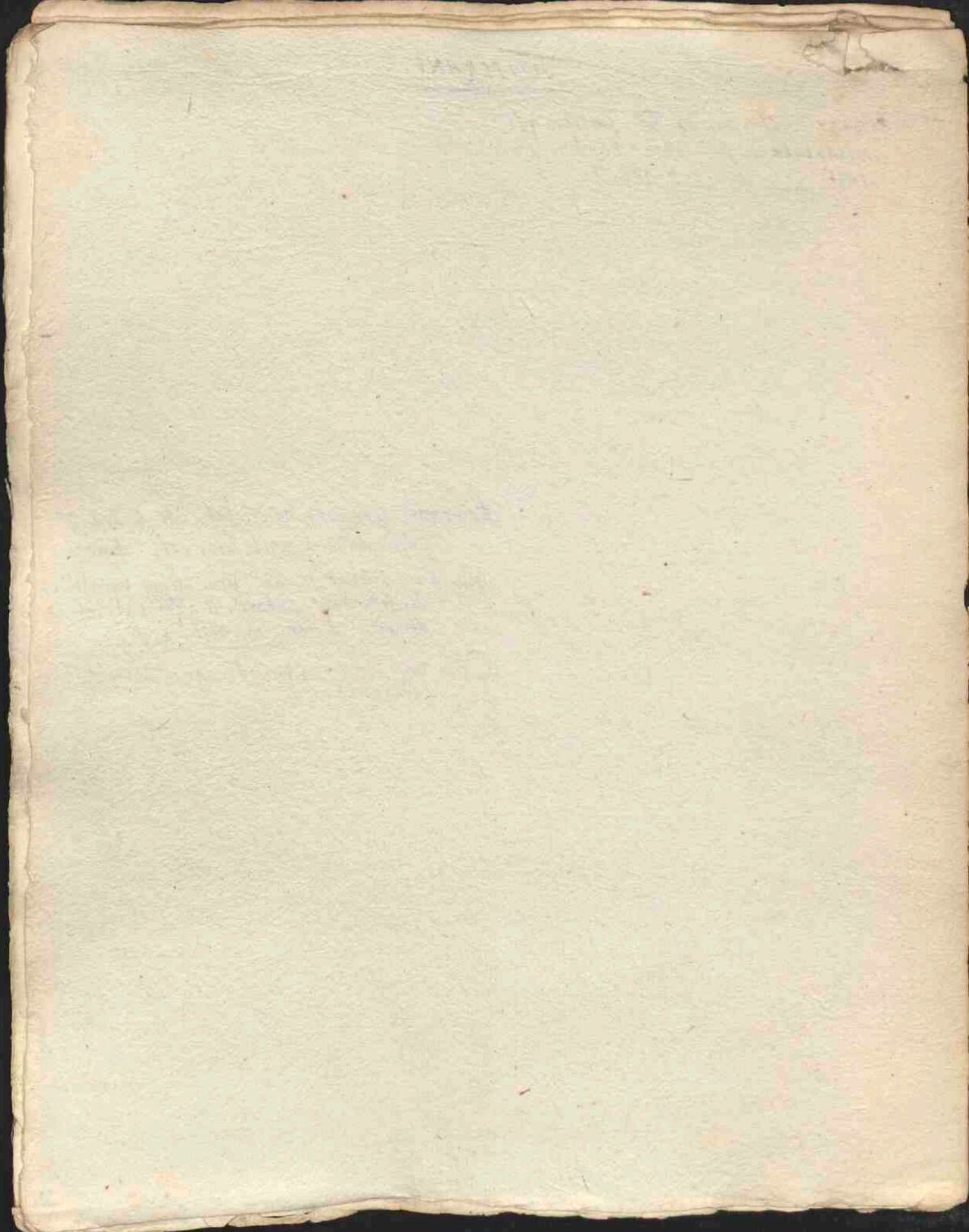

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

SEMPERANS nullo modo ea potest, nisi
voluptatem summam bonum sta-
tuit. Cic. offic. 1. p. 963. F.

Epictetus GARGETTUS dicebat, cui pauca n̄
sufficiunt, ei nihil satis est. Ælian.
Ille idem dicebat se cum Jove etiam paratum
de felicitate certare, si aqua haberet et
ostiam. Ælian. var. hist. 4. 13.
Cum hæc senserit Epicurus, quo tunc voluptatis
laudaverit.

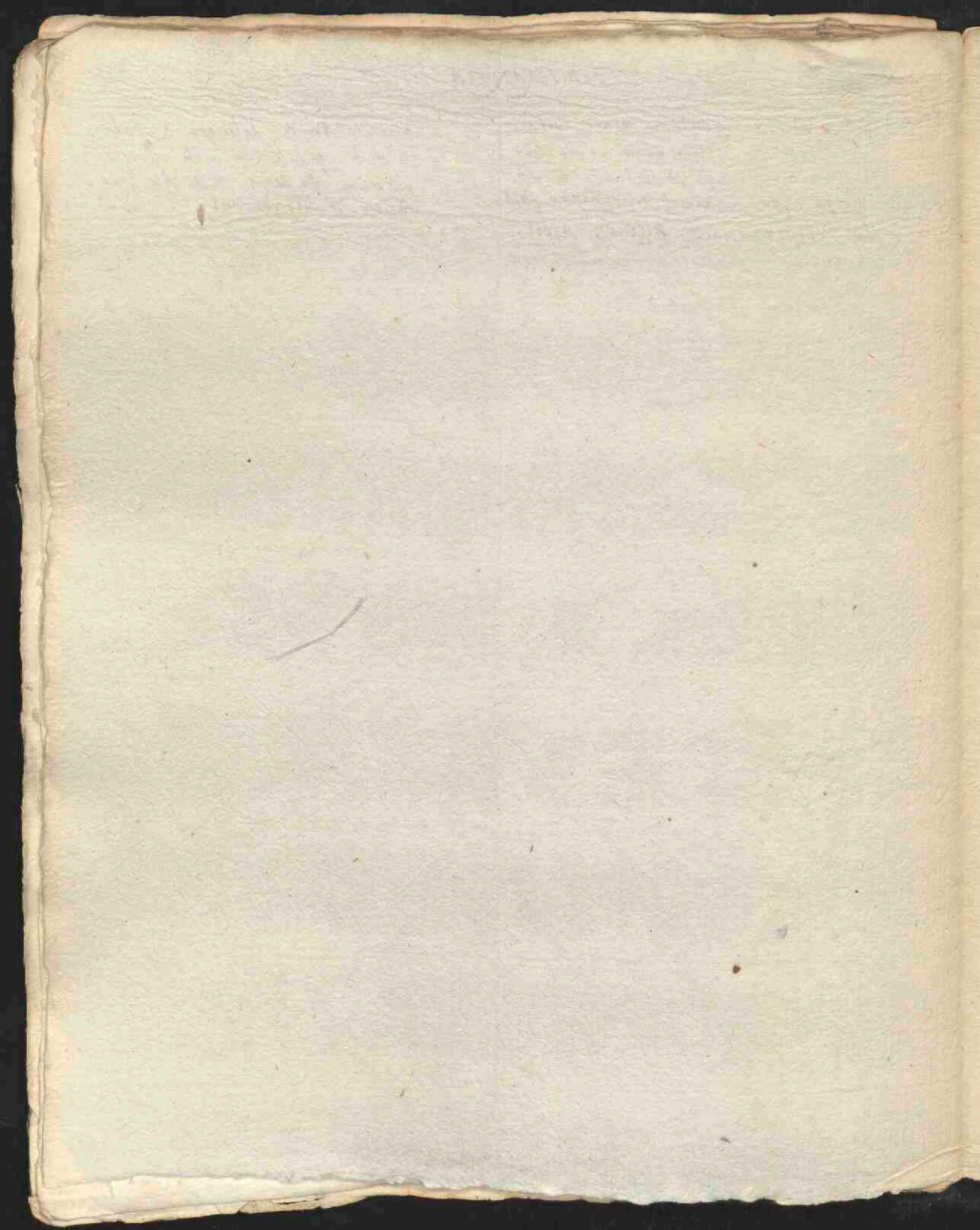

SOCRATES . adeo temperantem vixit vitam,
 ut totam paenim immortiam a morbis
 traduxerit, ipsoq; et ab inter necino
 morbo, quo maximo depopulato, bel:
 lo Peloponnesiaco, Athenae. Agell.
 l. 2. c. 1. parcendi moderantibus rati-
 onibus a voluptatibus labi cavet, &
 sollicitudinis cooperis retinuit.

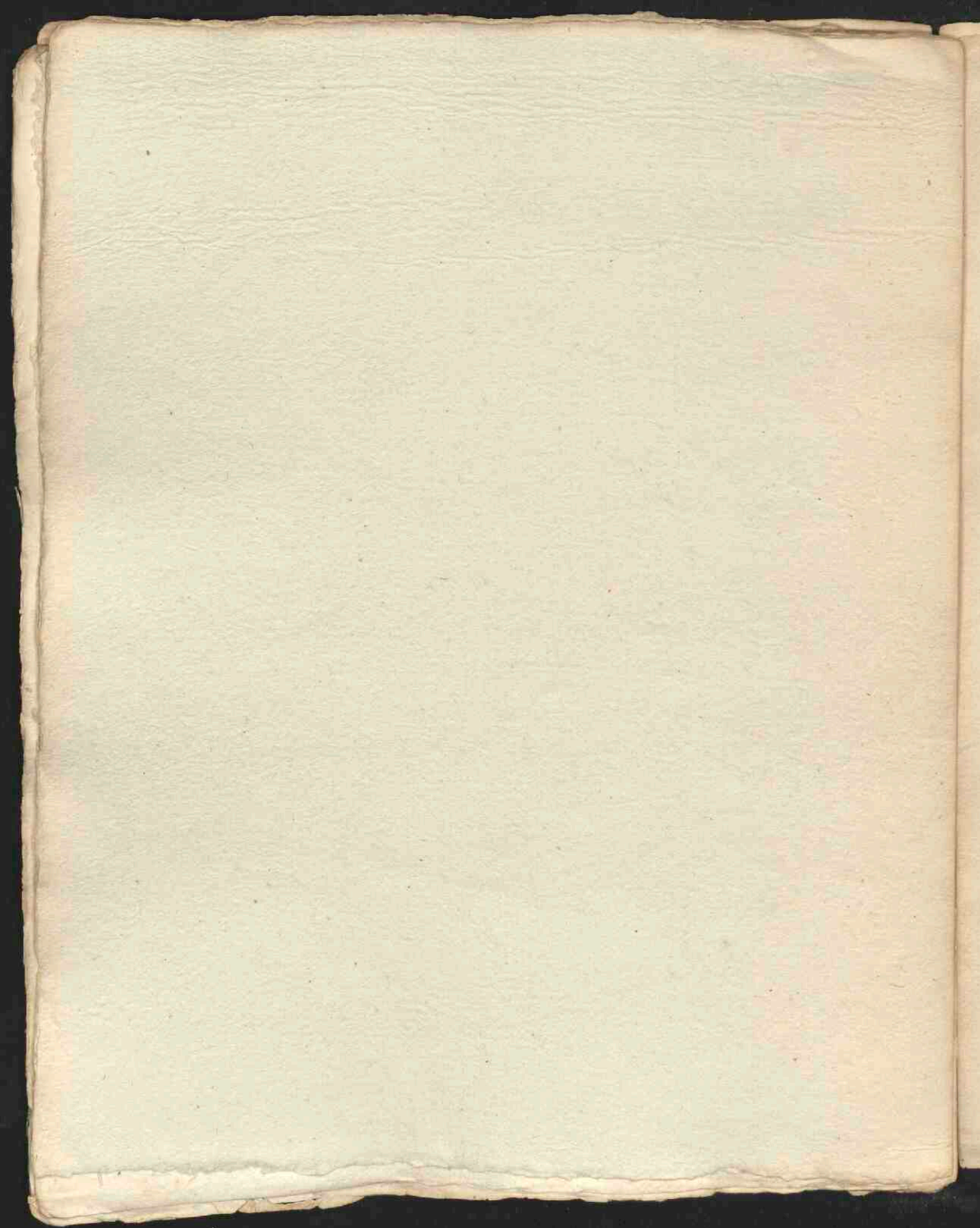
pestilencia
 mortalitate

Diogenes tenens delicias Socratem
 dicebat, qd omnium esset curiosus in
 parvula sua domo, & lectulo, &c.
 Elim. IV. XI. var. hist.

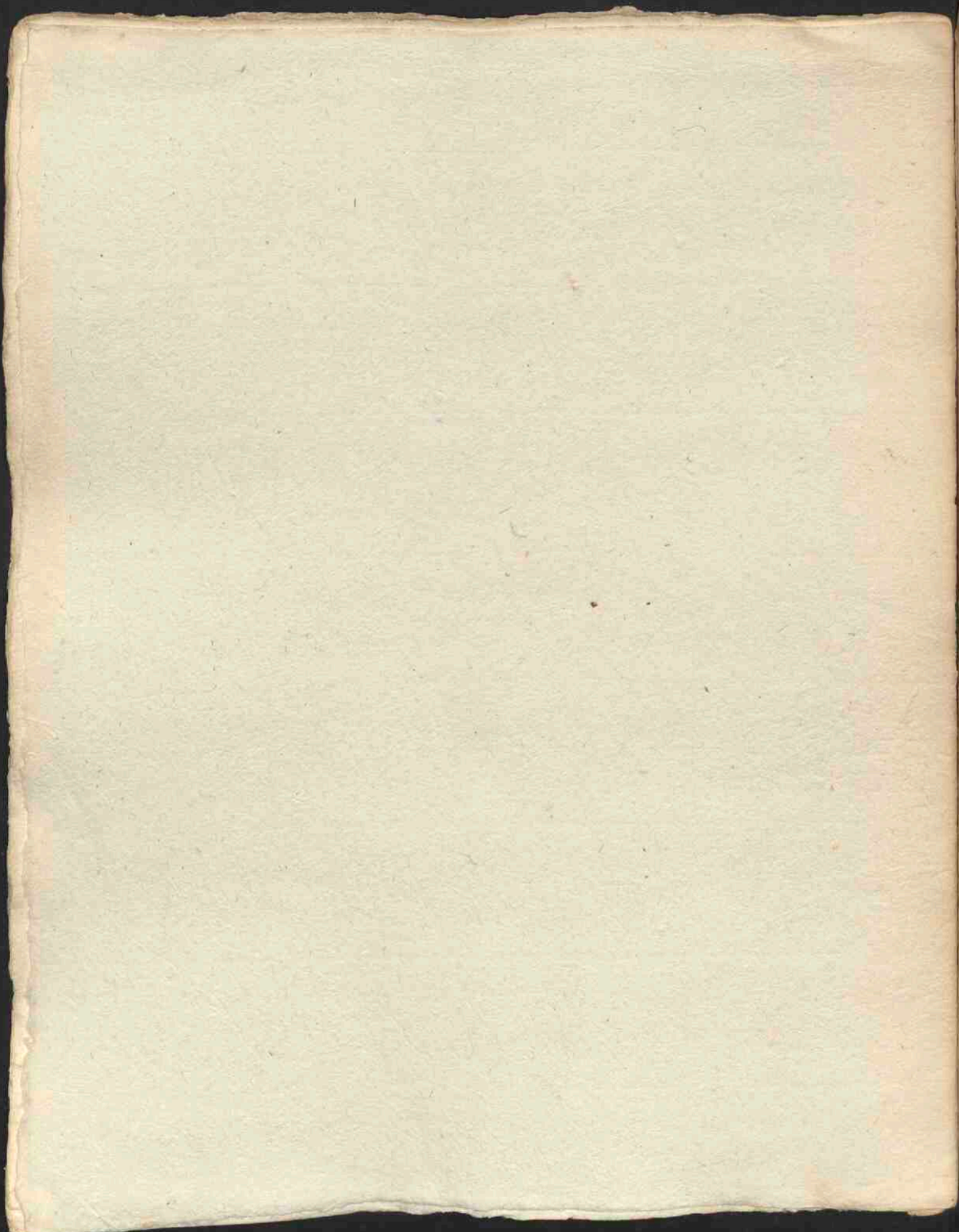

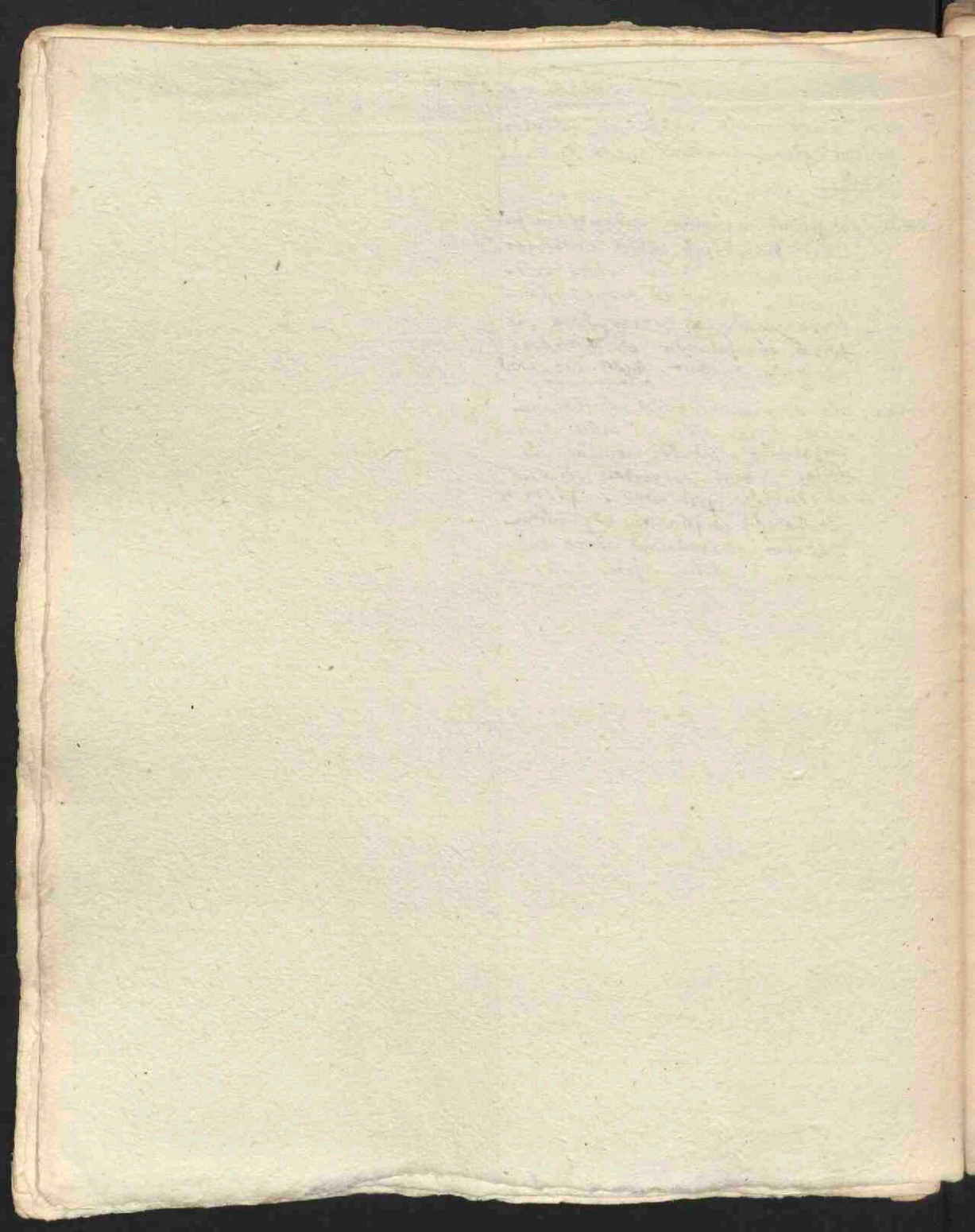

Quarum terræ motus causa sit, ut inter
physicos quædam constaret, asserit Agell. l. 2.
c. 20.

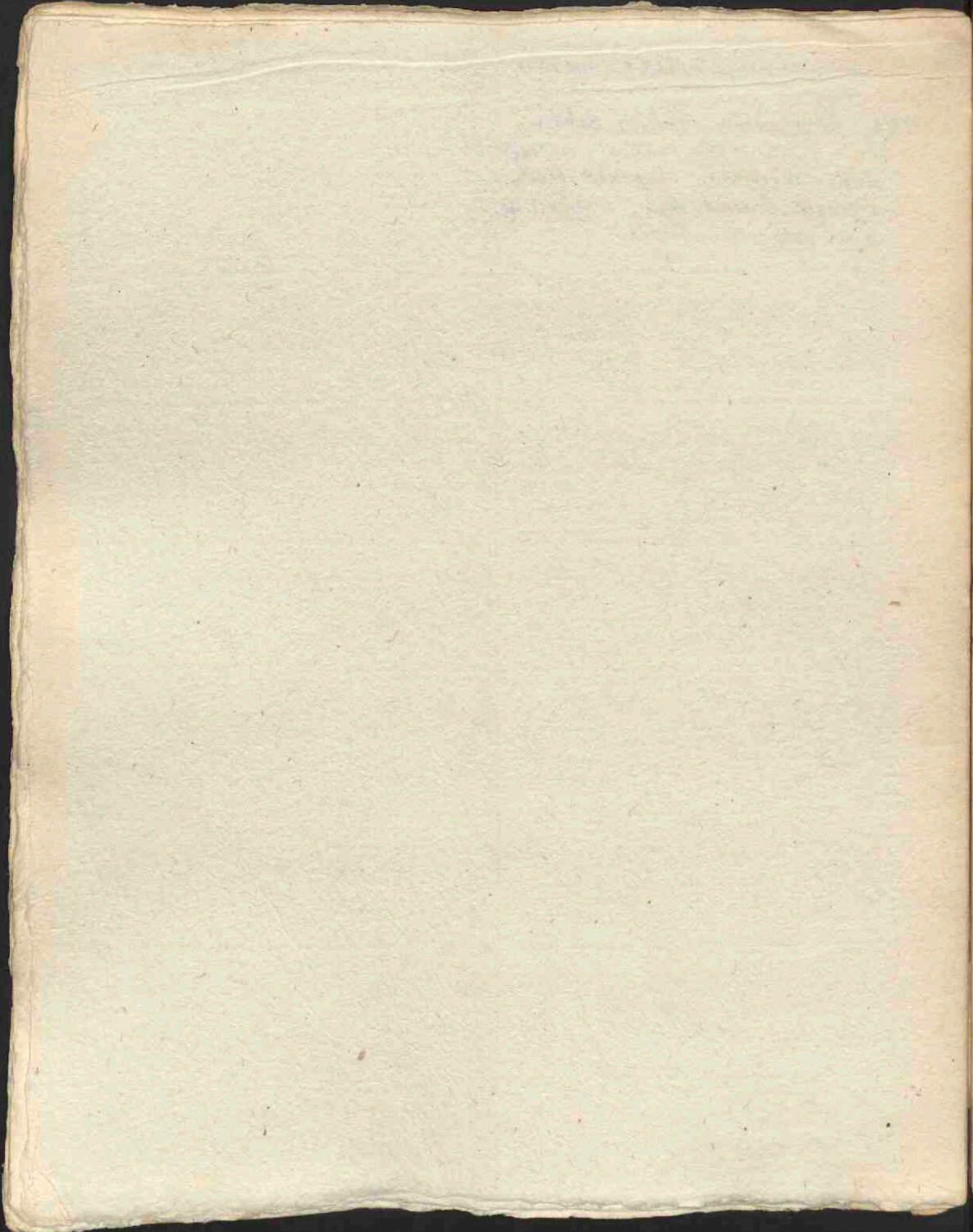
Græci antiquissimi, æquarum undantium flū-
tidis, pulsibusq; subter in terrar.
cavis, motum hunc fieri exis-
timant: quæ & Neptūmum
Ἐρυσίζανον, & Τελύχον, &
terra quassatorum, & Τελύχου
motoris vocant. Agell. l. 2. c. 20.

Romani ubi terram movisse nuntiatum
erat, terras ejus rei causa dicto
impabant: sed Dei nomen, cui
terras servari oportebat edictum
& statuerent observant: quoniam
(ut Varro) ea quæ a se & p quæm
Deorum Deorum terra ter-
misset incertum esset. Agell. ibid.

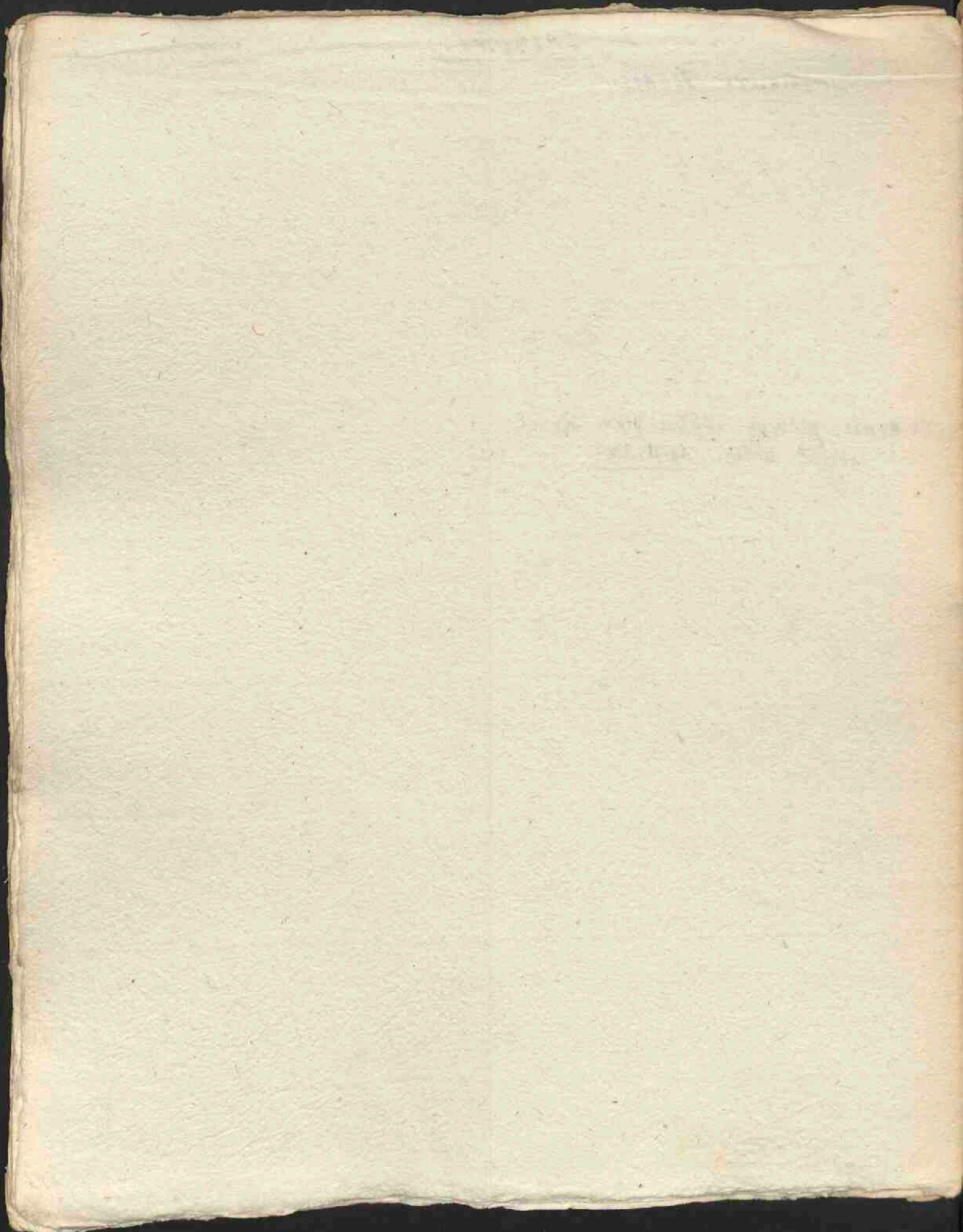

Græcia terræ-motum tantum Sabuit,
ut CLXX hominum millia, multaq;
urbes absorberent. In punto ibidem
Sigrane Armenia rege. Hist. l. 40.
A. m. 3300.

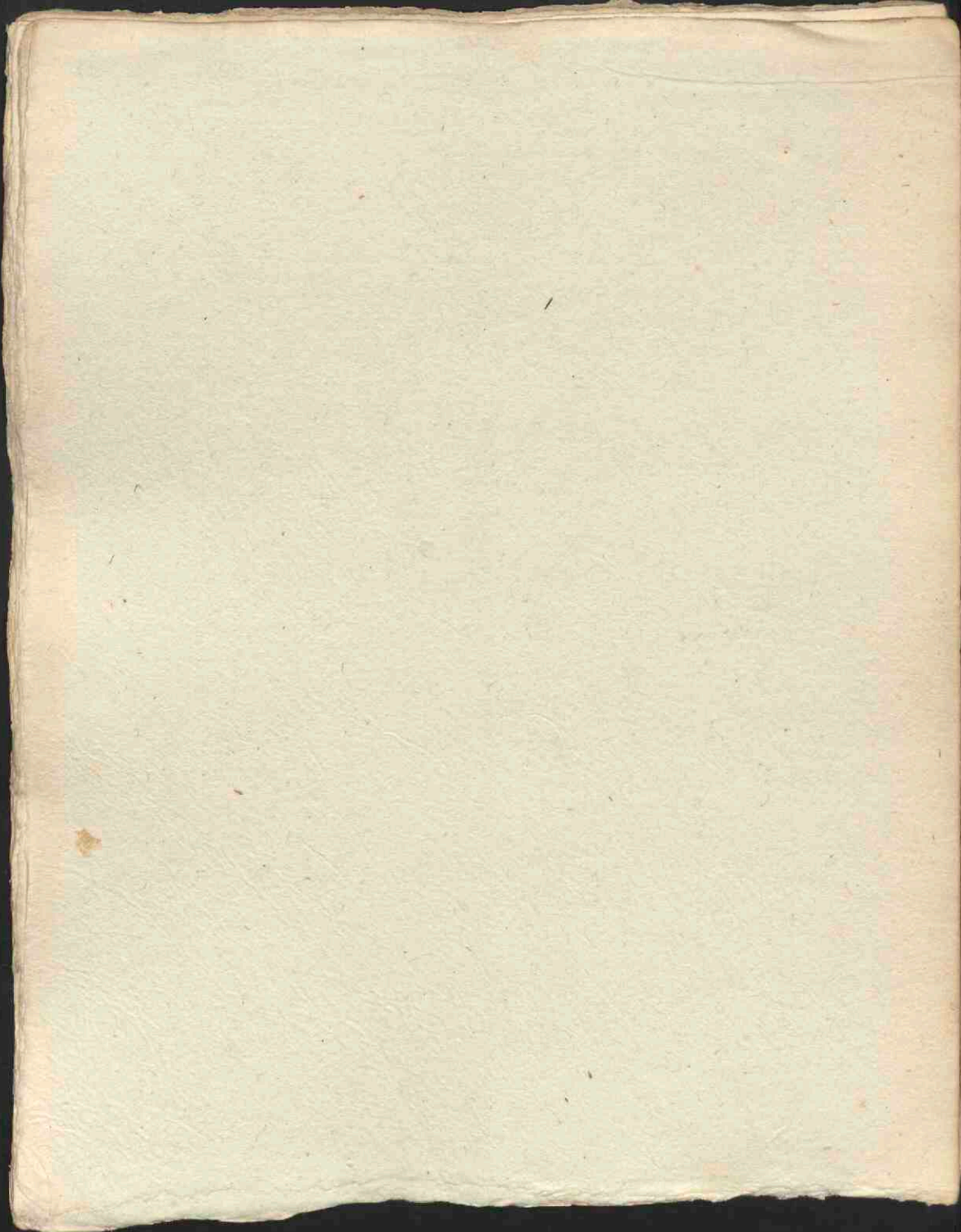

Tribunus plebis nullam diem Romae
absentem licet. Agell. 3.2.

De Tribubus; videndi

Varro.

Asconius.

Alexand. ab Alex.

vela terranis.

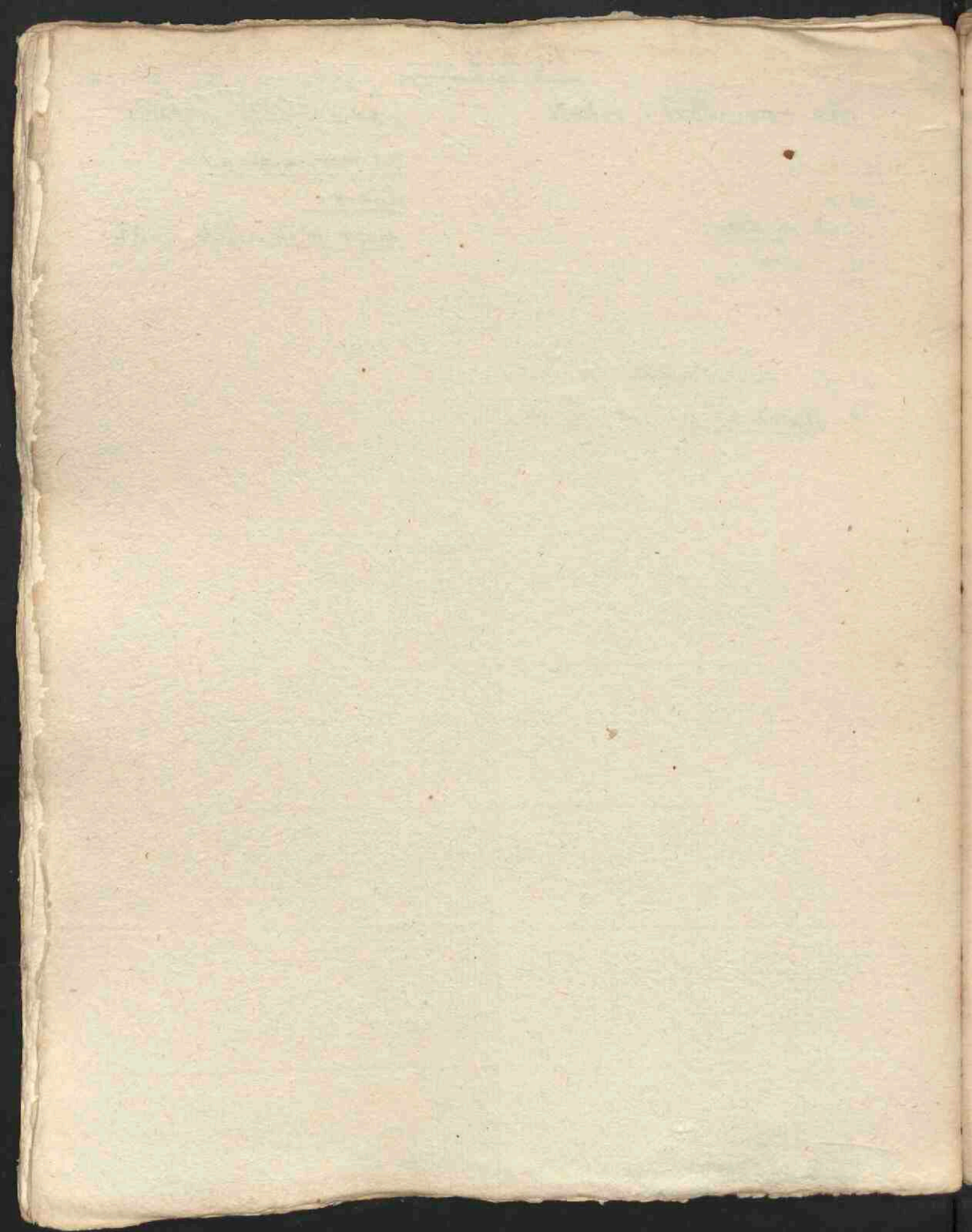
De Tribubus urbanis.

Jal. Max. 2. 2. 9.

Liv. 9.

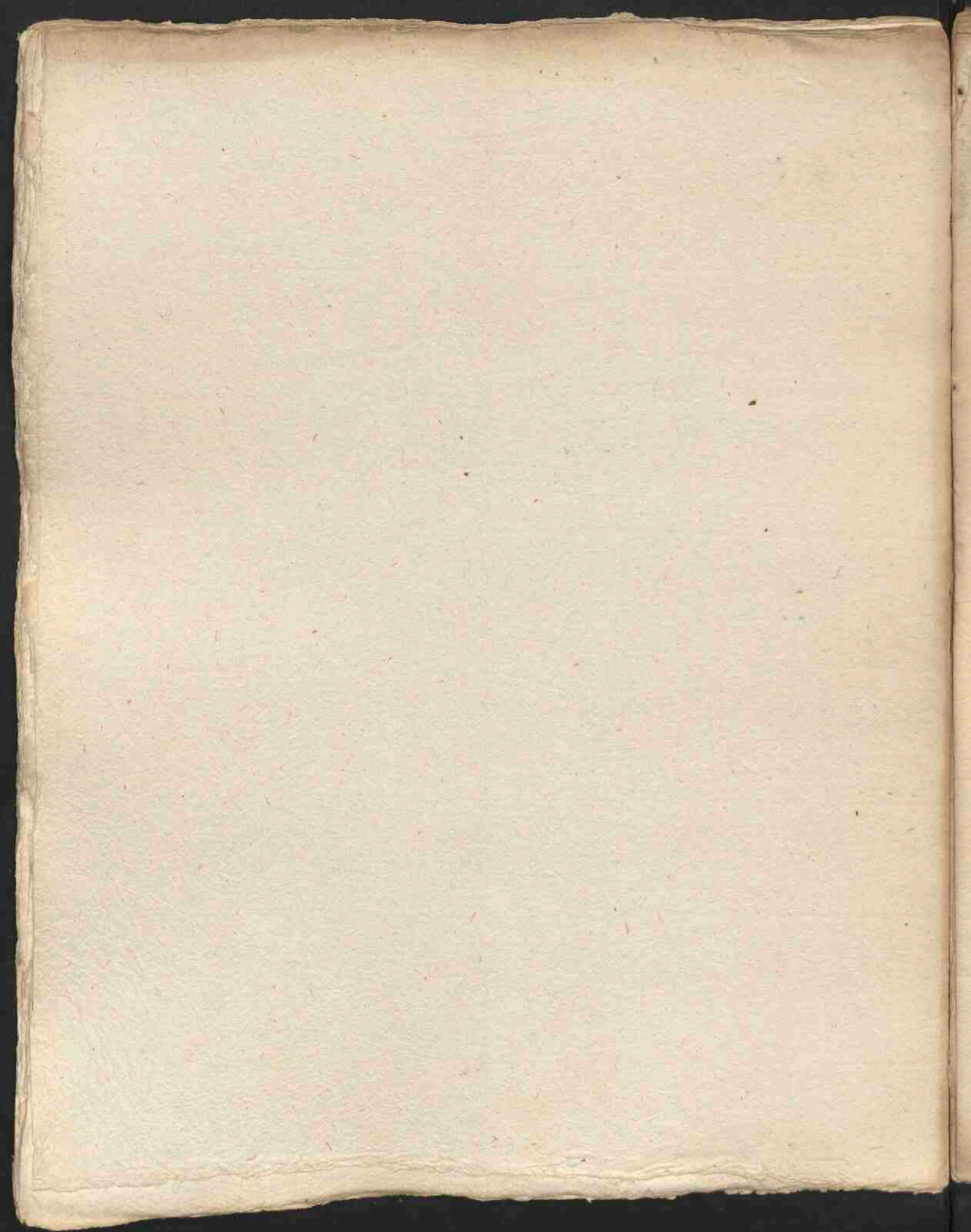
Auctor de viz. i. Hartz. c. 32.

de his maximè scriptum tractatus
est. Manut. s. d. ep. d. Cic. ad fami.

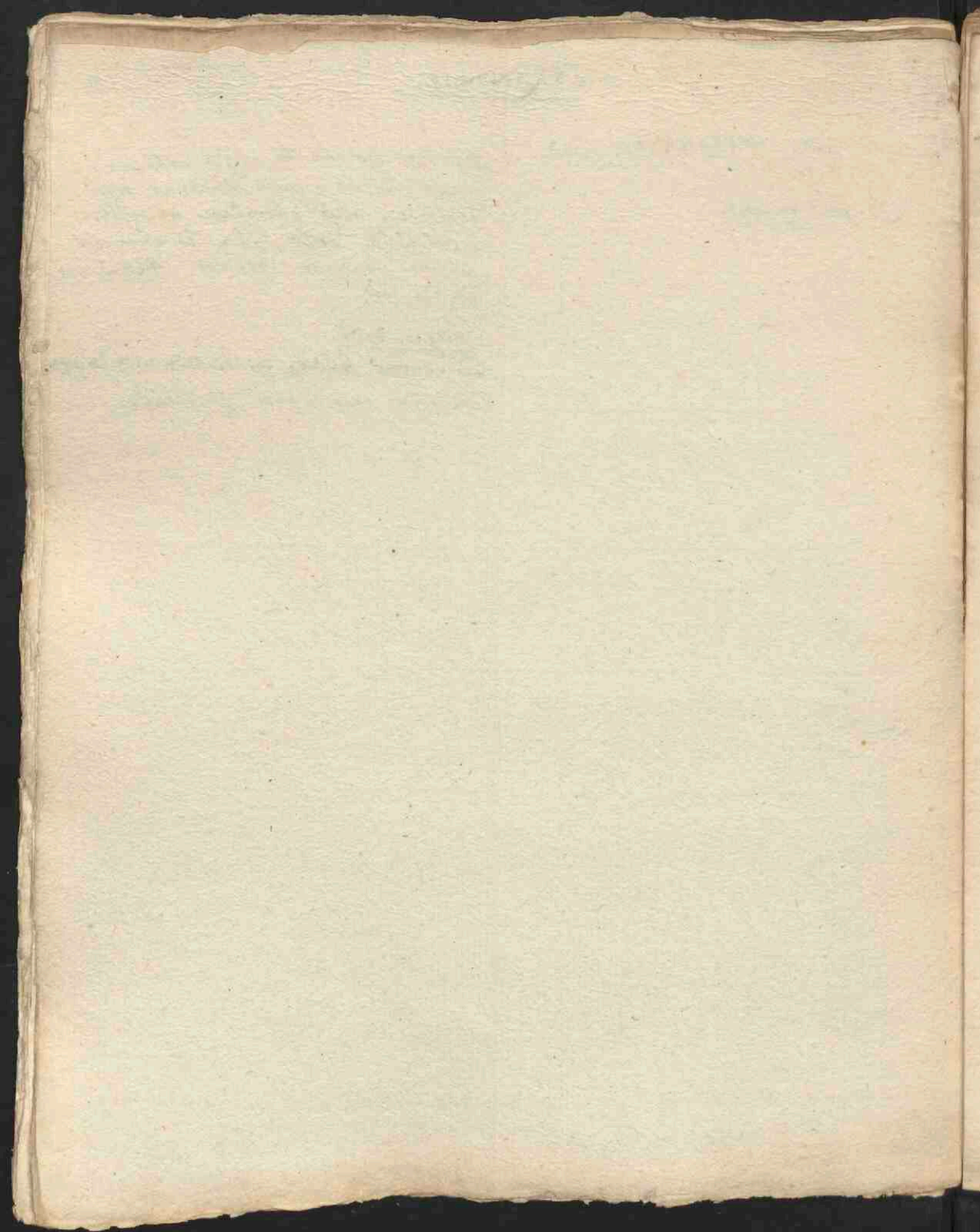
De TYRANNIDE — vid.

Lips. polit. vi. cap. 1.

Egredem ego cuncta impia crudelia,
magis acerba, quam diuturna esse
arbitror, neque quicquam a multis
metuendum esse, quin ad eum ex
multis formido accidat. Sall. 1. orat.
ad rep. ord.

Belgar. die F.

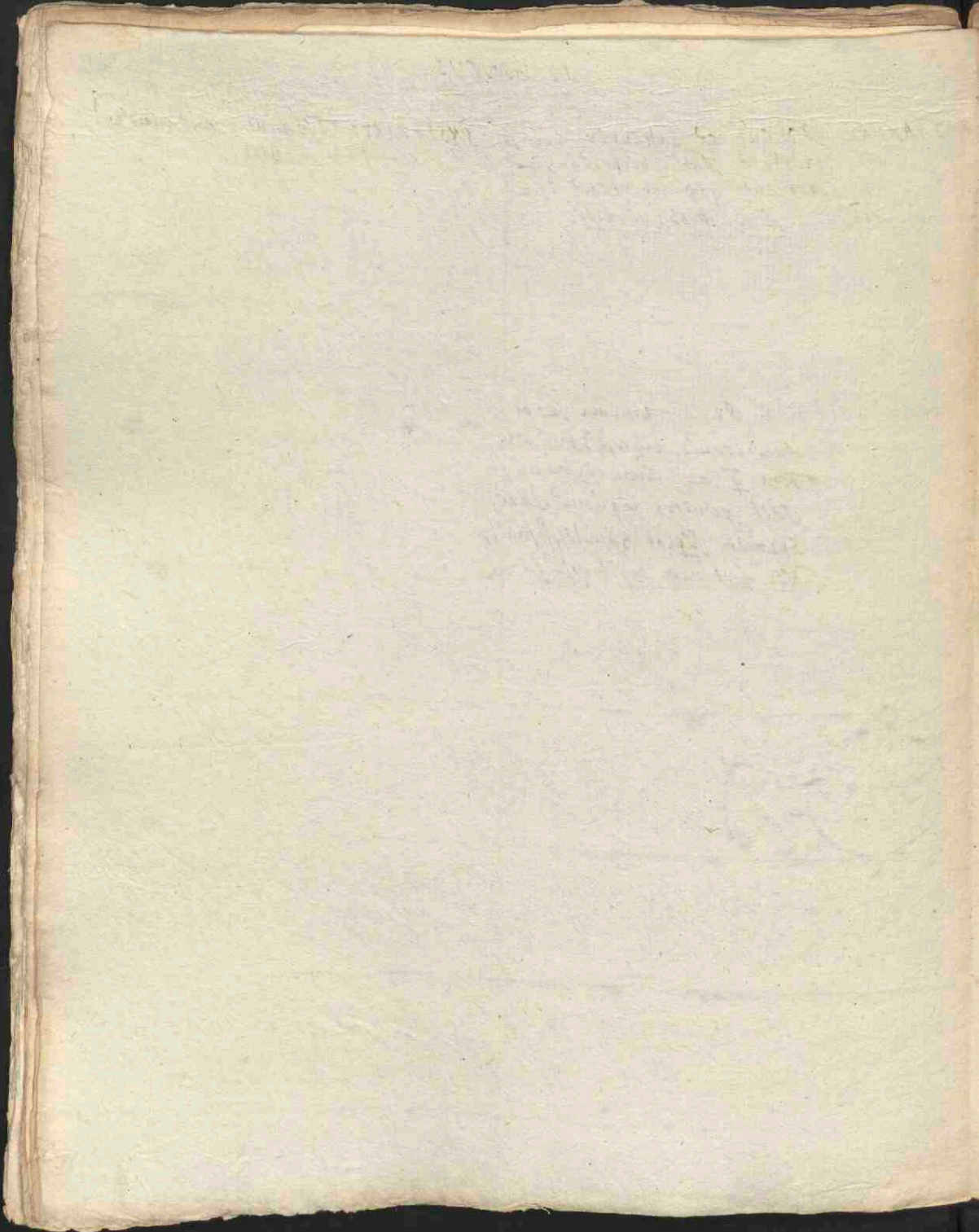
Strugso biteris en vesteris niet laugs.
Nallum violentum perpetuum.

TYRANNI et dicunt et sapienter illi,
 qui potestate sunt perpetua in
 ea potestate, quae libertate a se
 est. Aem. Prob. in Milt.

PYSISTRATI Tyranni mit minor
Aem. Prob. in Milt.

Seneca - Octav. 6. 12. — vincam saevos
 Ante leones, tigresque truces,
 Fera quae saevi corda tyranni.
 Odit genitos sanguine claro;
 Spernit superbos humilesque simul,
 Nec fortunam capit ipse suam,

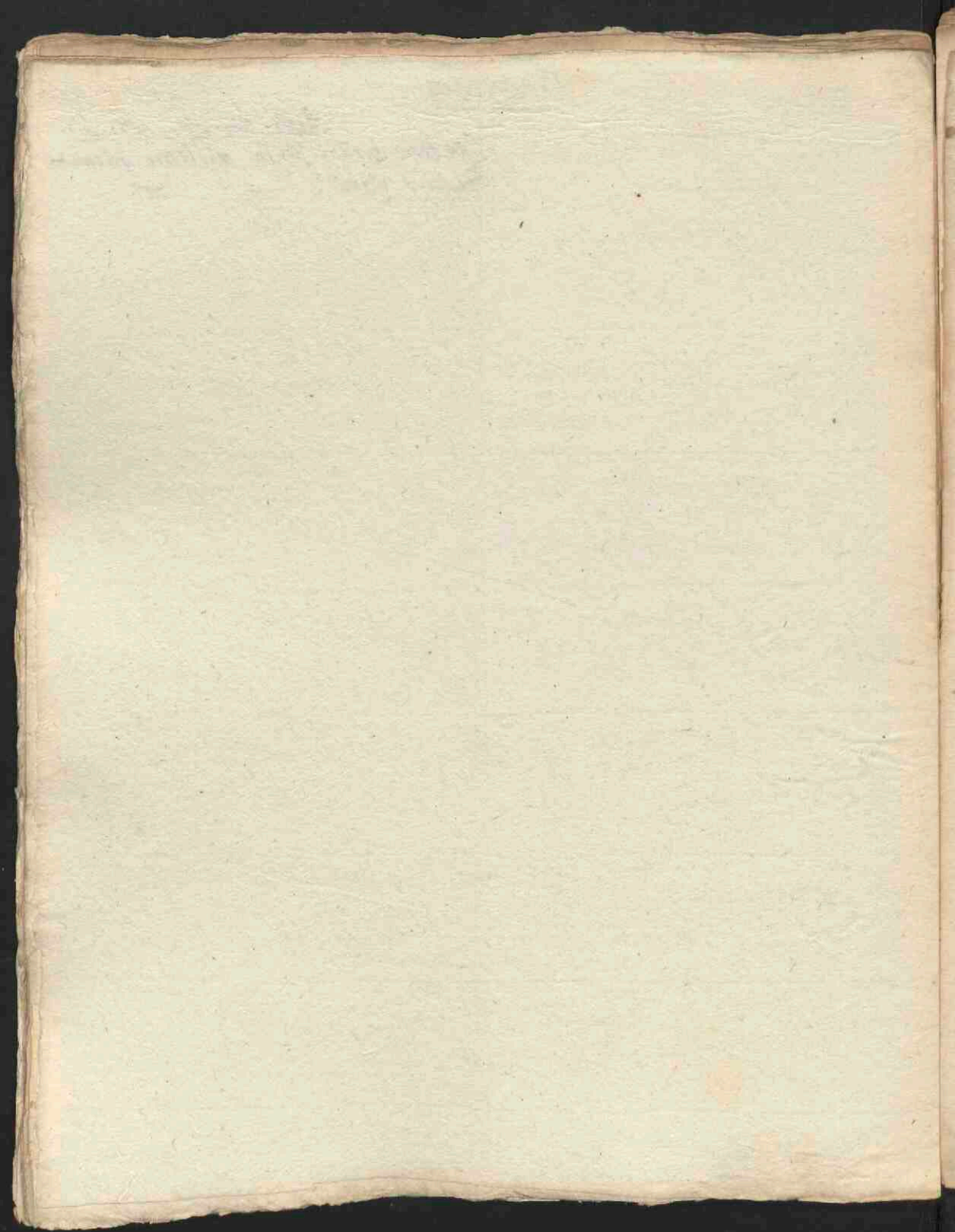

TYRANNUS.

363

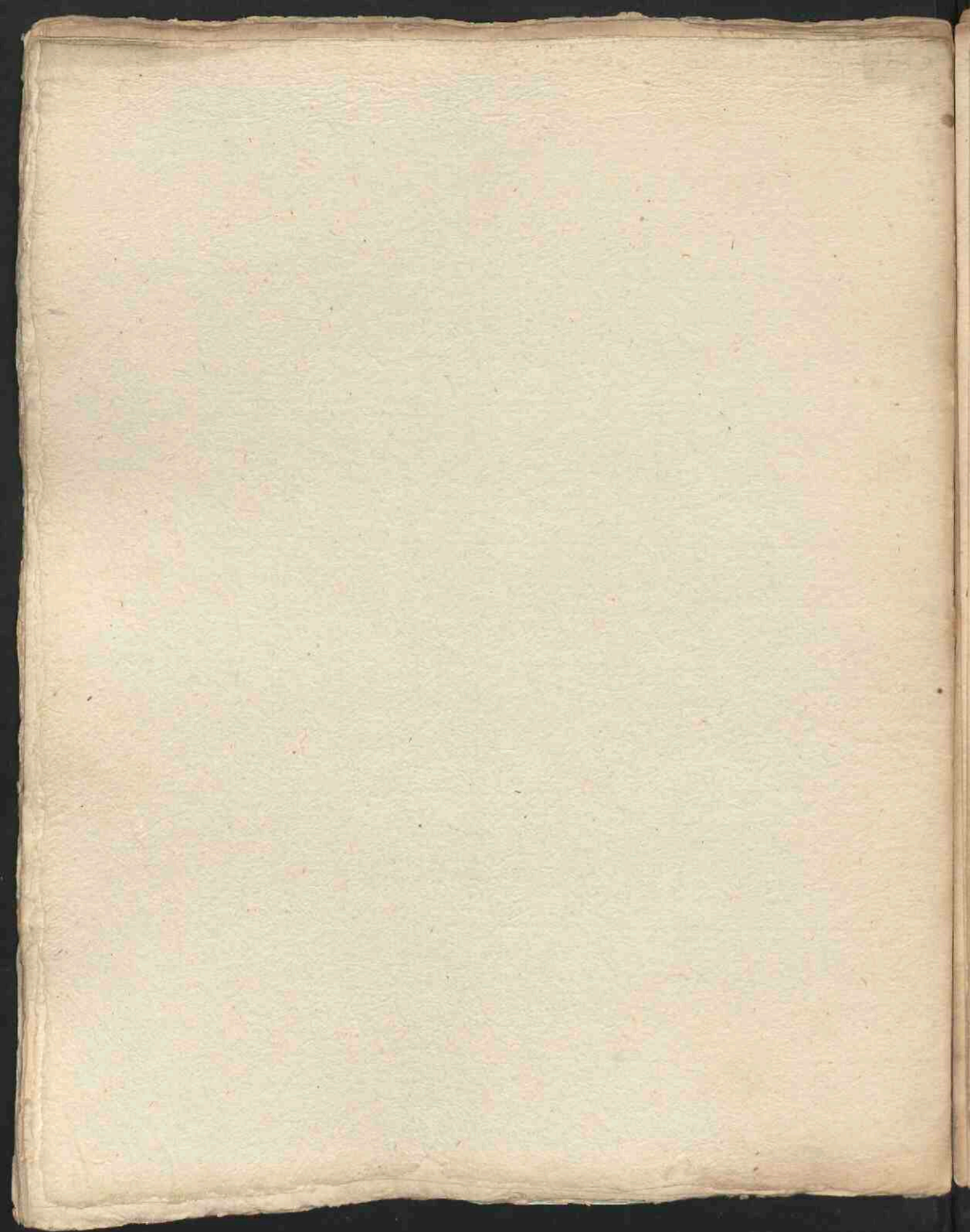
Sent. Hro. Suv. act. 1. sc. 1.

Qua fera tyrāni ius sa violento gūcant
Hocero iūveni? —

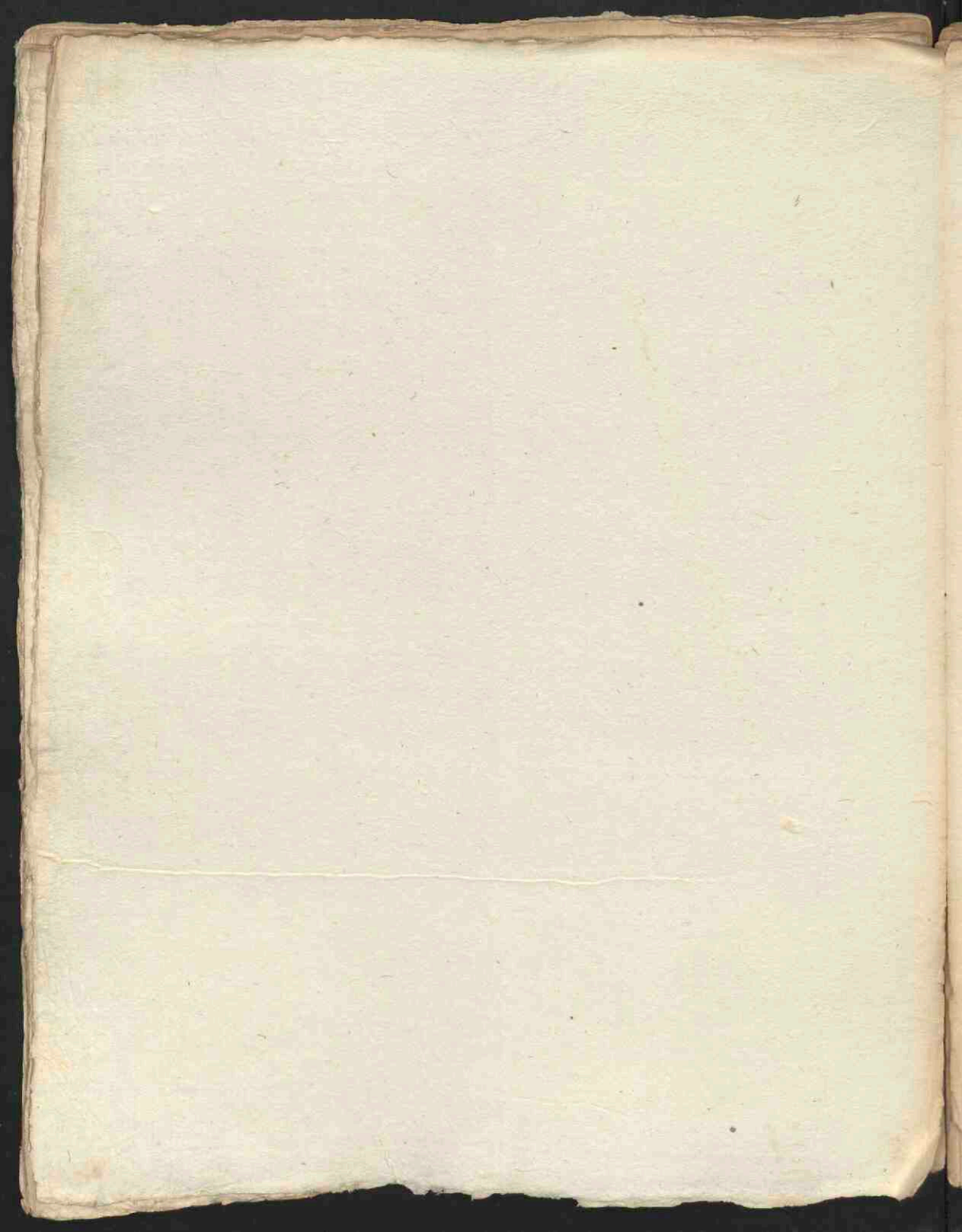

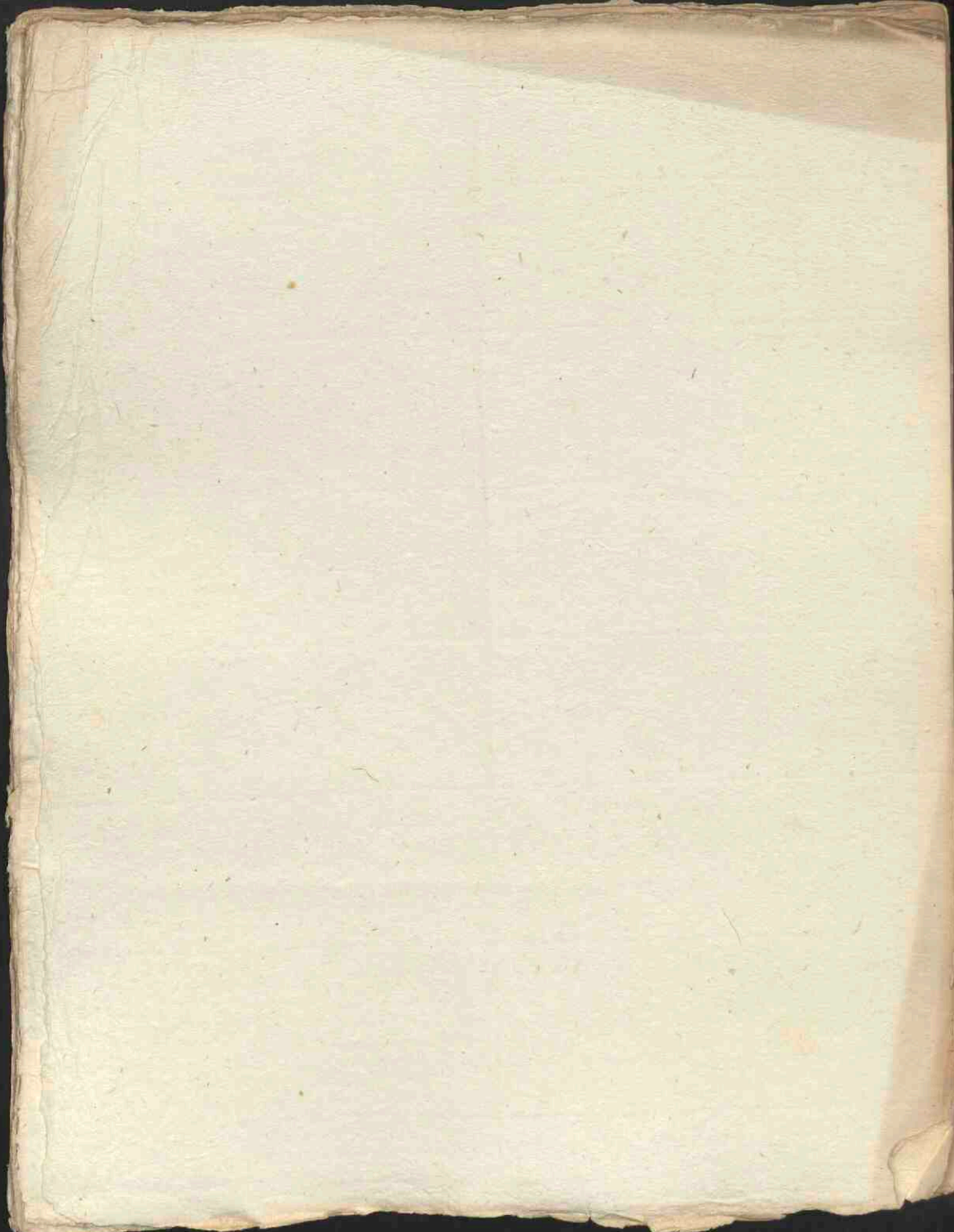

Si me videris vis sanam, rei feci sanalem
Quam mihi das aegro, dabis aegrotare timentis
Mactnas veniam. Horat. 1. epist. 7.
potius ut venia sibi detur, quod se minus
illo tempore, quo promississet.

Handwritten text on the right edge of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is partially obscured and difficult to decipher, but appears to include the word "igi" and other characters.

Handwritten text at the bottom right corner of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is partially obscured and difficult to decipher, but appears to include the number "47" and other characters.

~~Handwritten text, possibly a list or account, with several lines crossed out.~~

Handwritten text, possibly a list or account, with several lines crossed out.

Handwritten text, possibly a list or account, with several lines crossed out.

Handwritten text, possibly a list or account, with several lines crossed out.

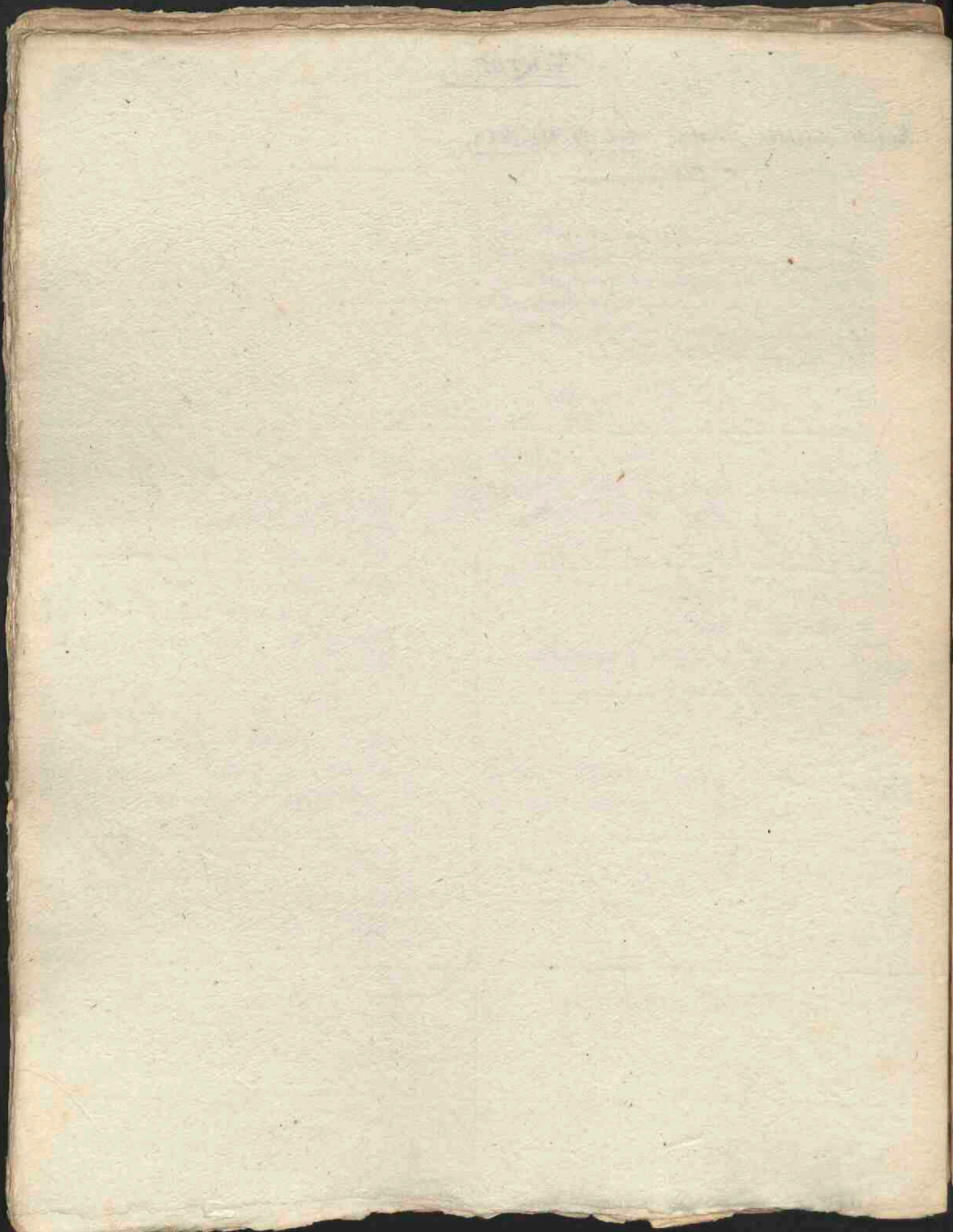
Handwritten text, possibly a list or account, with several lines crossed out.

Handwritten text, possibly a list or account, with several lines crossed out.

Boreas frigidus siccus: xiol. cap. psal. lect. 2.

c. 3. — ex HOMER.

VERGILIAS, quas Pleiadas greci vocant
septem, de referunt (unde Belg.
& Strabonēstrant) Agell. 3. 10 —

Dicta Pleiades, vel ἀπὸ τῆς πλείων, quod
navigationis tempus ostendant, vel a
πλεῖονες, quod plures apparent.

Vergiliae, a viro dicte, verno aut tempore
circa æquinoctium caput ortus manibus
est.
Sunt a. in cauda Tauri septem; ut et
Plin. 2. 41 — sex, ut Proclus.

Dicuntur Atlantidis filiae septem (unde
& Atlantidas eas vocat Virg.)
ex Pleione nympsa.

PHERECIDES tradit septem sorores fuisse,
Lycurgi filias, ex Naxo insulas,
& quæ Linceæ educaverant, a Iove
in hydra esse relata.

Alij sex eum Iove concubuisse ferunt.
Septimam pudore lateri, atque sine
in calo vix cerni. Sicut Ovid. 4. Fast.

Pleiades incipient humeros relevare paternas,
Quas septem dici, sex tamen esse solent.
Sed quæ in amplexibus sex sine venere deorum:
Nam STEROPEN MARTI concubuisse ferunt,
NEPTUNO HALCYONEM & de formosa CELENO,
MAIAM & ELECTRAM, TARGETEMQUE Iovi.
Septima mortali MEROPE tibi Sisyphæ inopsit,
Pauit et facti, sola pudore lateri.
Sicut quæ ELECTRAe TRONÆ spectare ruinas
Non tulit autem oculos, opposuitque manus.

De Pleiadibus. vide

Hyginum l. 2.

Plin. l. 2. c. 41.

Agell. 3. 10. — 13. 9 —

Ovid. 4. Fastor.

Lexicon Constant. in II. & in Laces.

Calpurn. in P.

Eustat. in Homer. Iliad. 5.

1847
The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

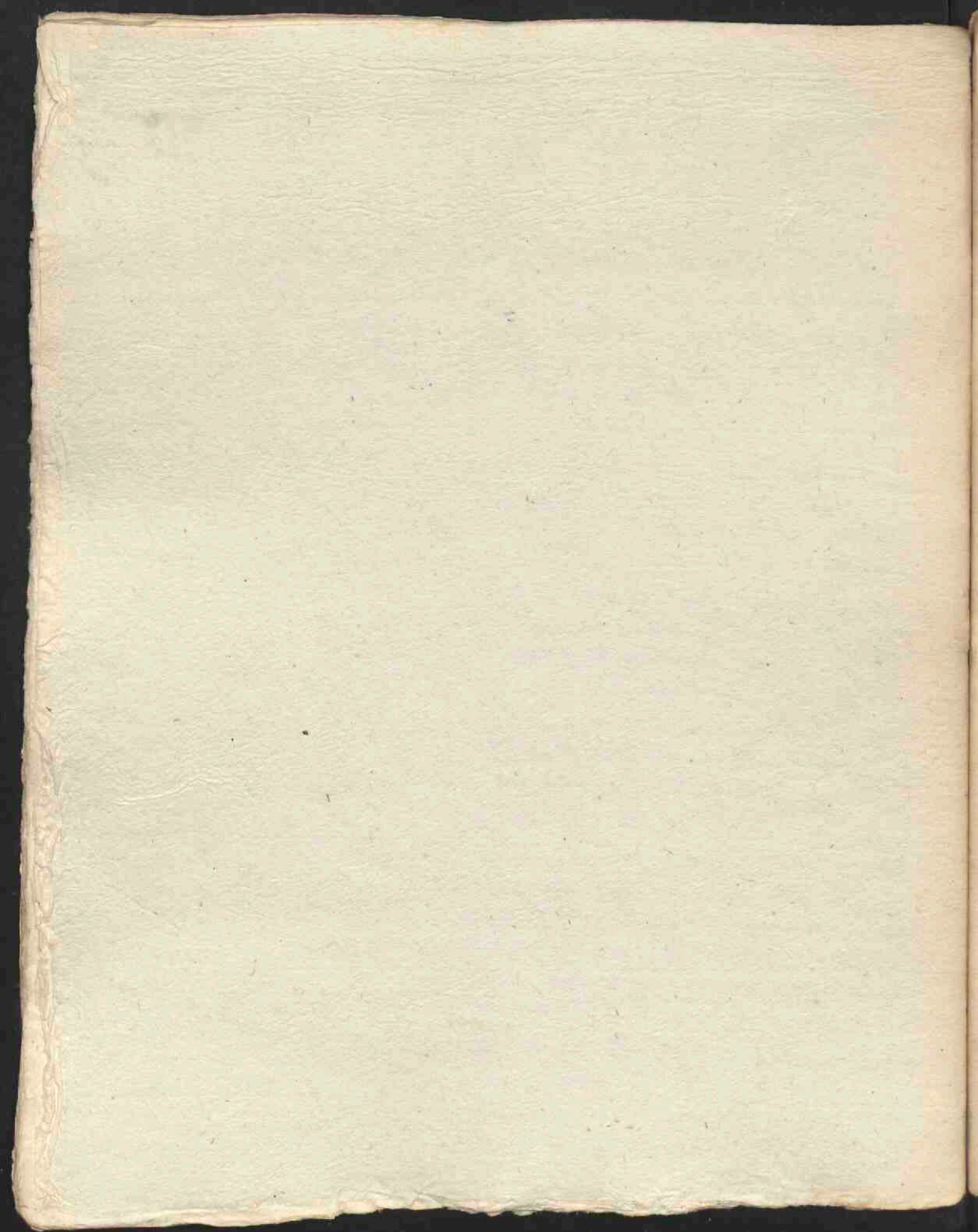
The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

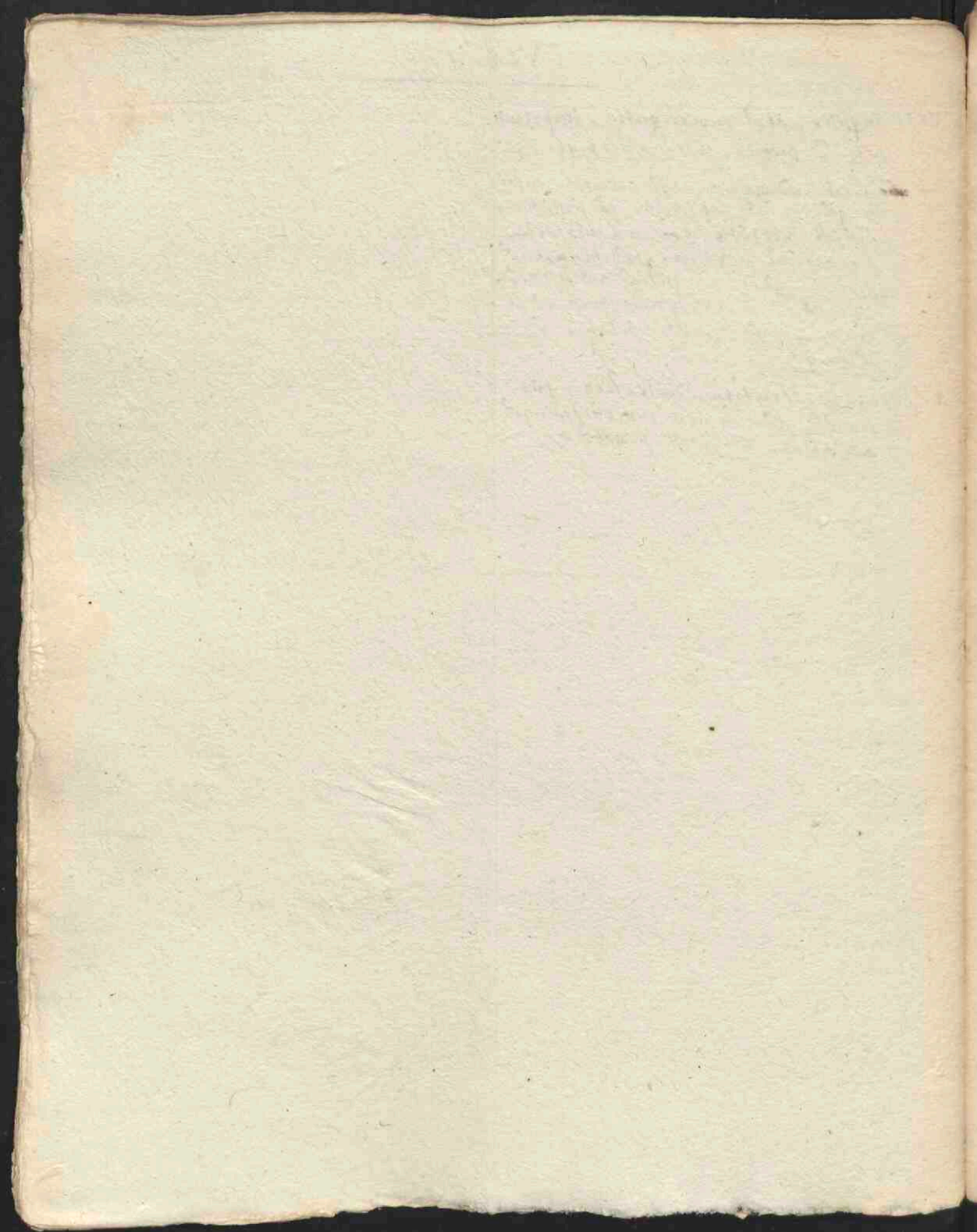

VERI inq̄sitiō, atq̄ investigatiō, imprimis
 sociē & propria. Cic. 1. offic. p. 465. C.

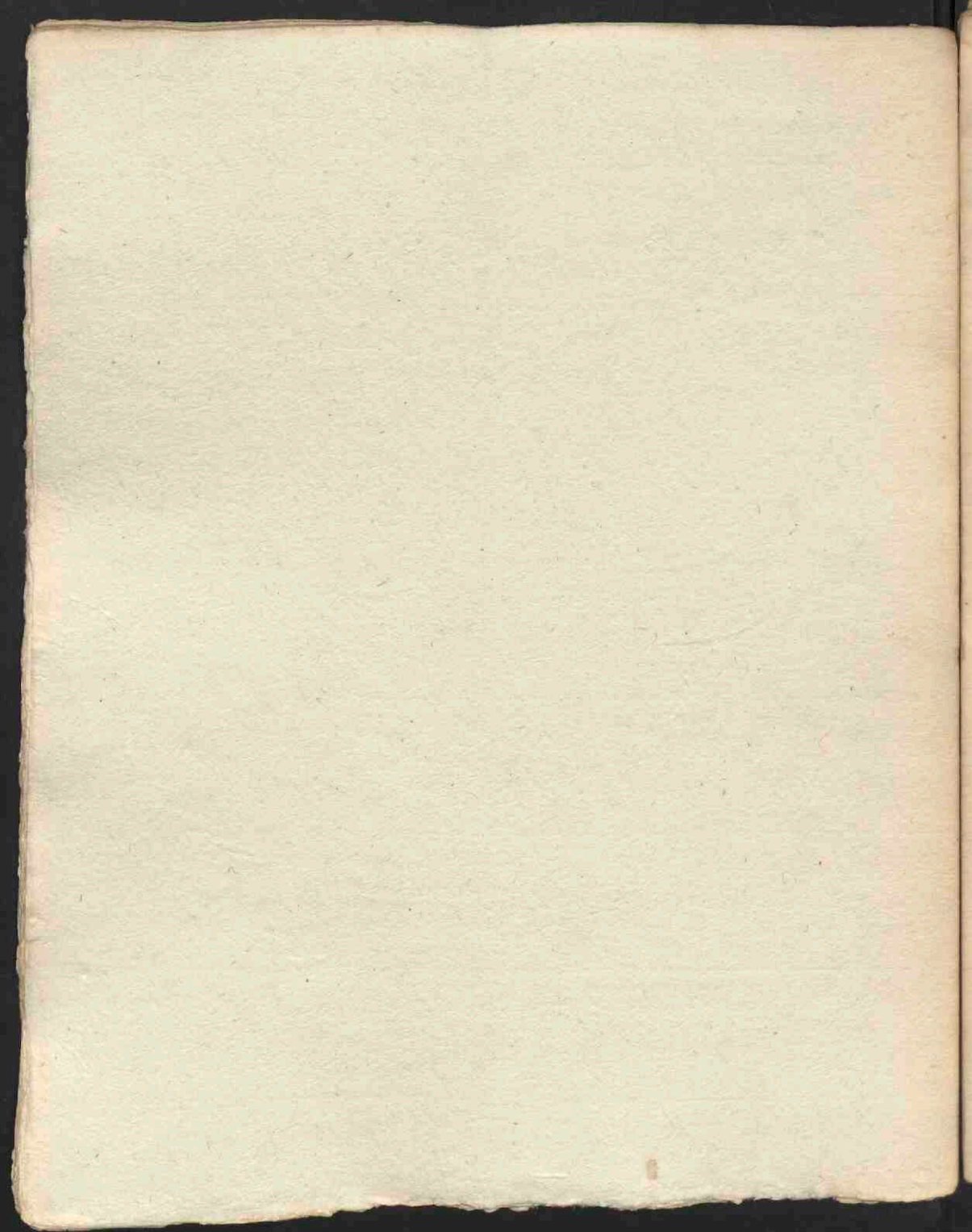
An ^{q̄} inest indagatiō, atq̄ inventiō verū,
 in q̄lo inest sapientiā & prudentiā;
 ejusq̄ virtutis sociē mīnūs est
 propriū. Vt. n. q̄sq̄ maximū
 p̄spicit, qd̄ in re quāq̄ verissimū
 sit. Et. is prudentis sociē & sa-
 pientissimū Sabōi solet. Cic.
 ibid. 9.

Arithmetica, geometria, dialectica, ius
 civile, &c. in veri investigatiōe
 versantur. Cic. 1. offic. p. 466. D.

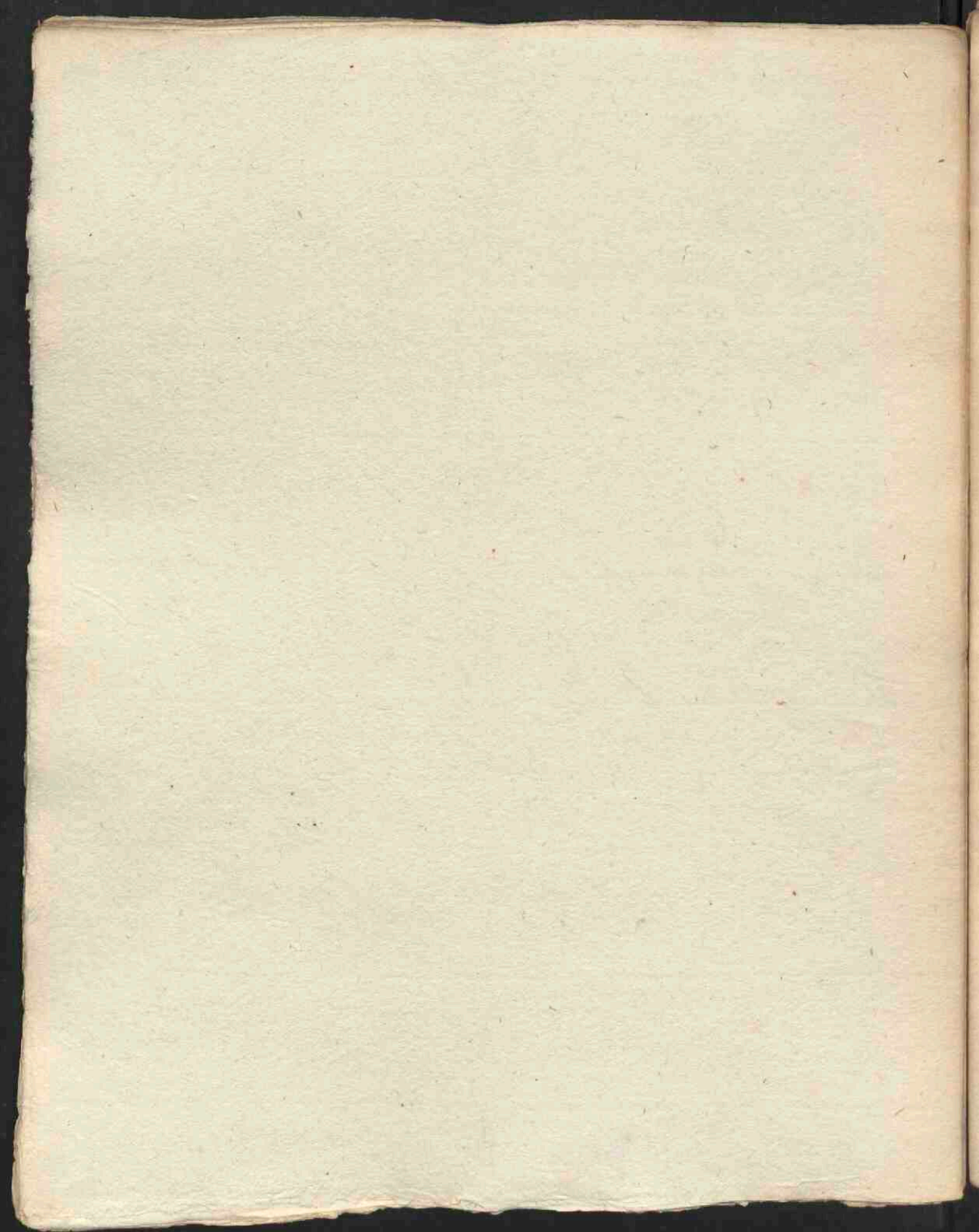
Quantum tristant, stupent, iacent, atq[ue]
sordiant latina e grecis translata,
si conferunt, et componat cum gra-
cis, e q[ui]b[us] da videntur, quantumq[ue] etiam
mittent ab ipsis; ostendit Agoll. 1. 2.
c. 23.

Homedis Græcæ arma et Glæci n[on]
dispari magis p[ro]p[ri]o actinari potest.

Ordo et Lips. 7. epist. 72.

ASSYRIORUM VESTES.

Solent Assyrii se vestire modo eo, quod antea
ad suam habitum Semizamis suam mentita
ipsis descripsit, brachia et cuncta velamen-
tis, capita tiaris tegentes. Justin. l. 1.

DE VESTIBUS. multa apud

Plin. var. in loc. 7 in Indico

De mulieribus virili habitu

v. tit. MOLIA.

De viris muliebri habitu

v. tit. VIA.

De habitu reorum. v. REUS.

De... ..
De... ..

De... ..
De... ..

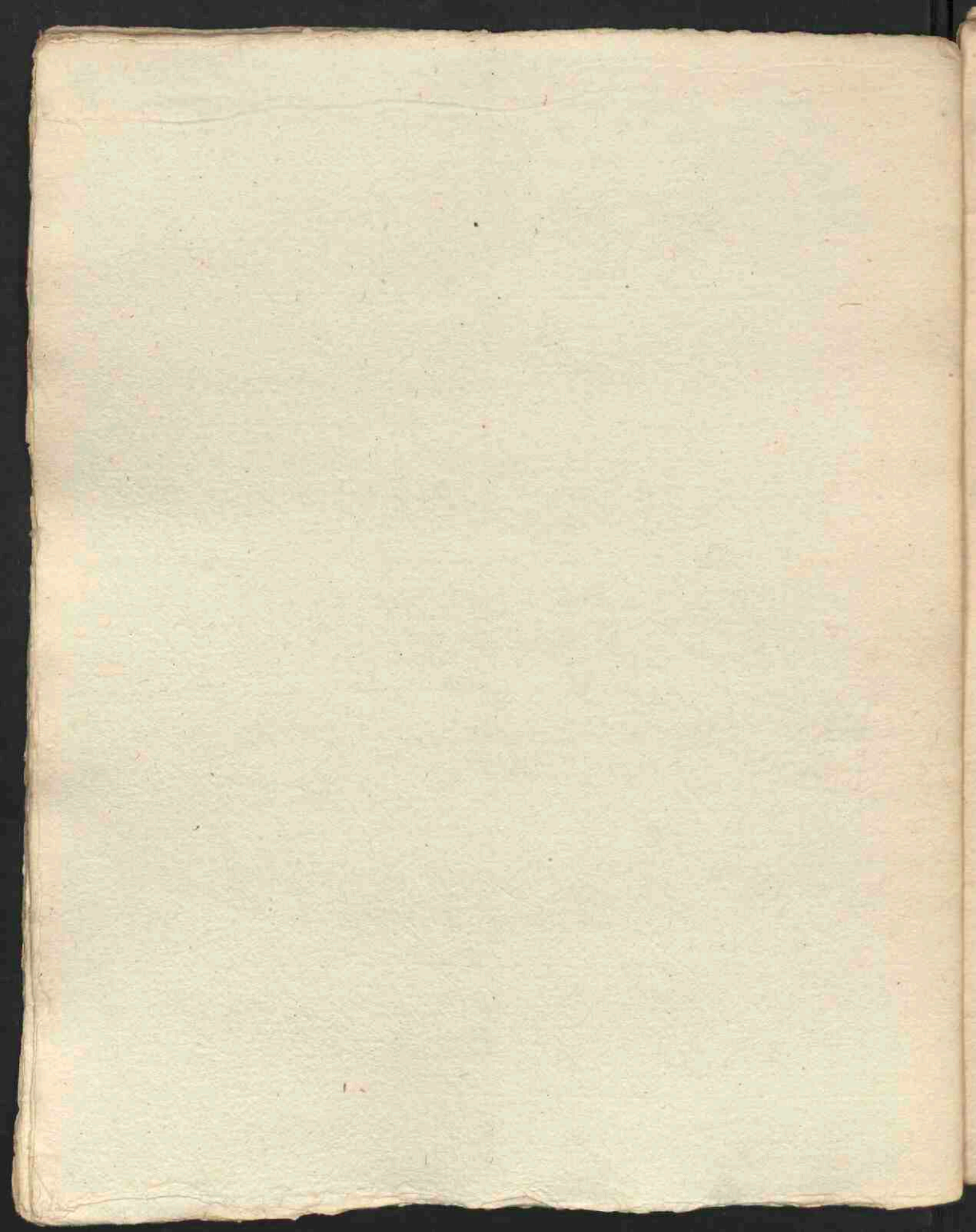
De... ..
De... ..

De... ..
De... ..

De... ..
De... ..
De... ..
De... ..

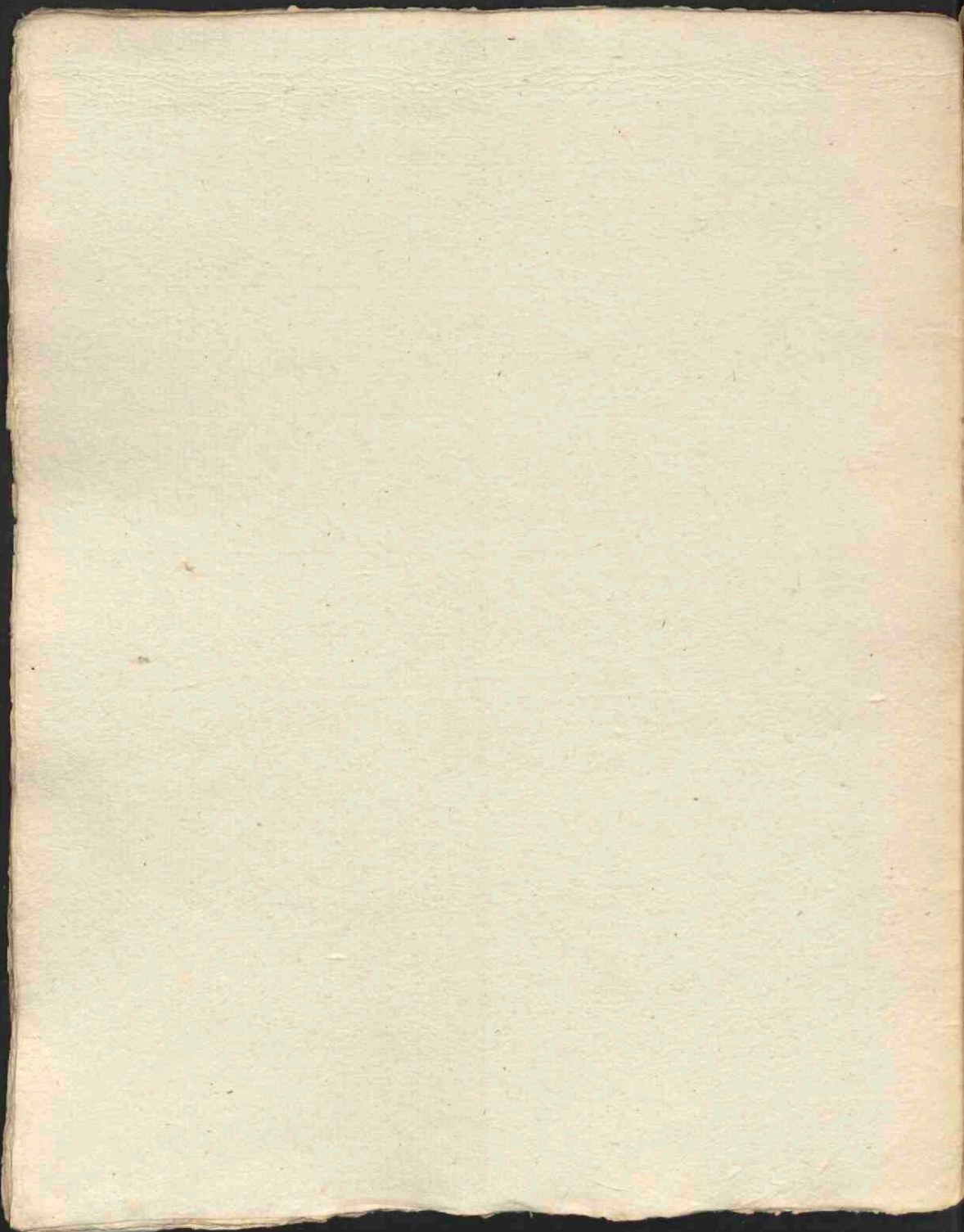

VICTORIA.

399

De palma signo victoria.

Agon. 3. 6.

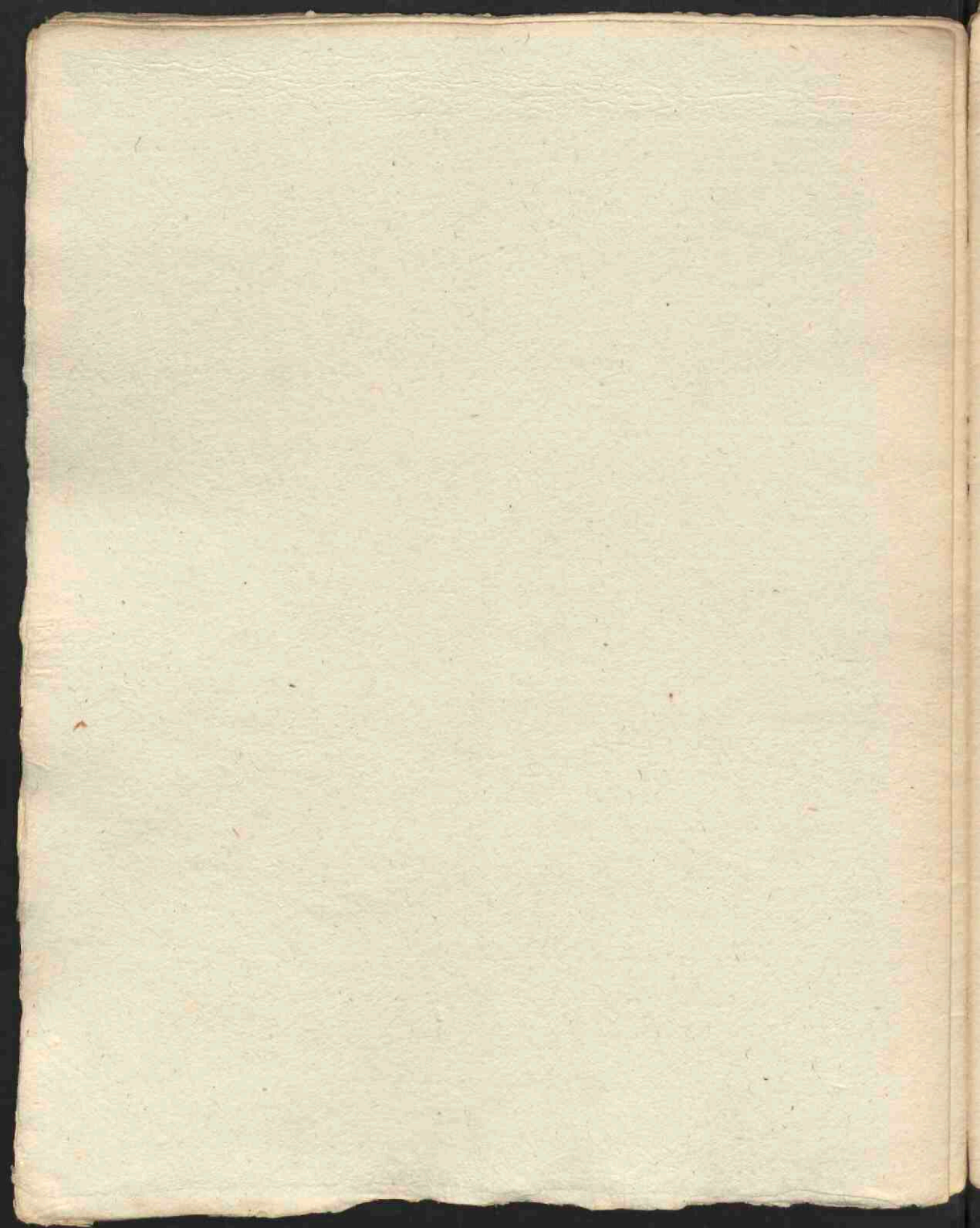

ATHENIENSES dūcō MILTIADĒ in cāpo
MARATHONĒ cūm exercitū X millium
capitūm, C millia PERSARUM pō-
ditūm, et X, millia peditūm dēvi-
cōrō; Am. Prob. in miltiud.

PALMA in cōtaminibūs signūm vī. fūciō
Et, pīoniam ingēniūm ejūsmōdi
signū est, ut argentibūs, oppri-
mentibūsq; nō cedat. Phitares.
apud Agell. 1. 3. c. 6.

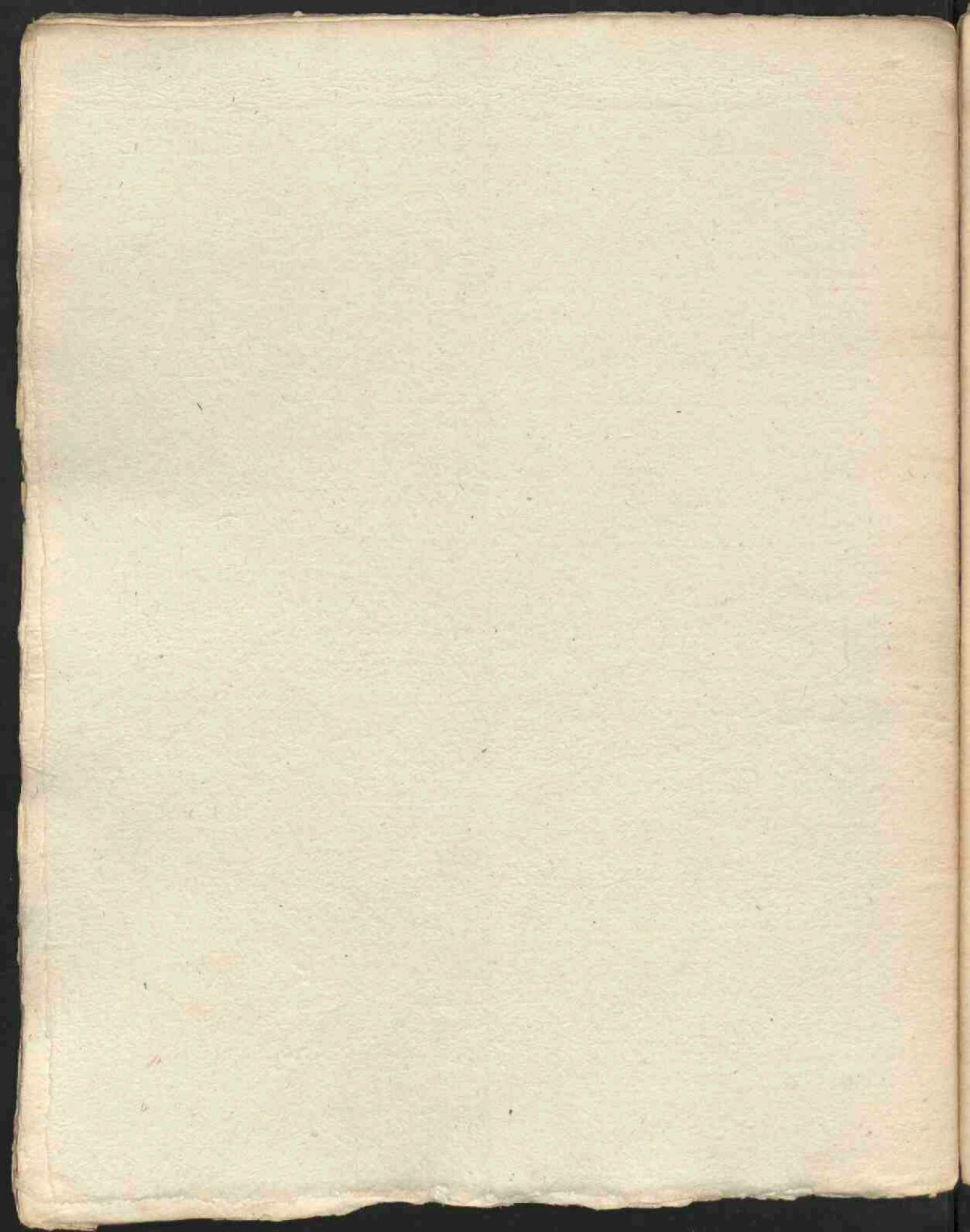

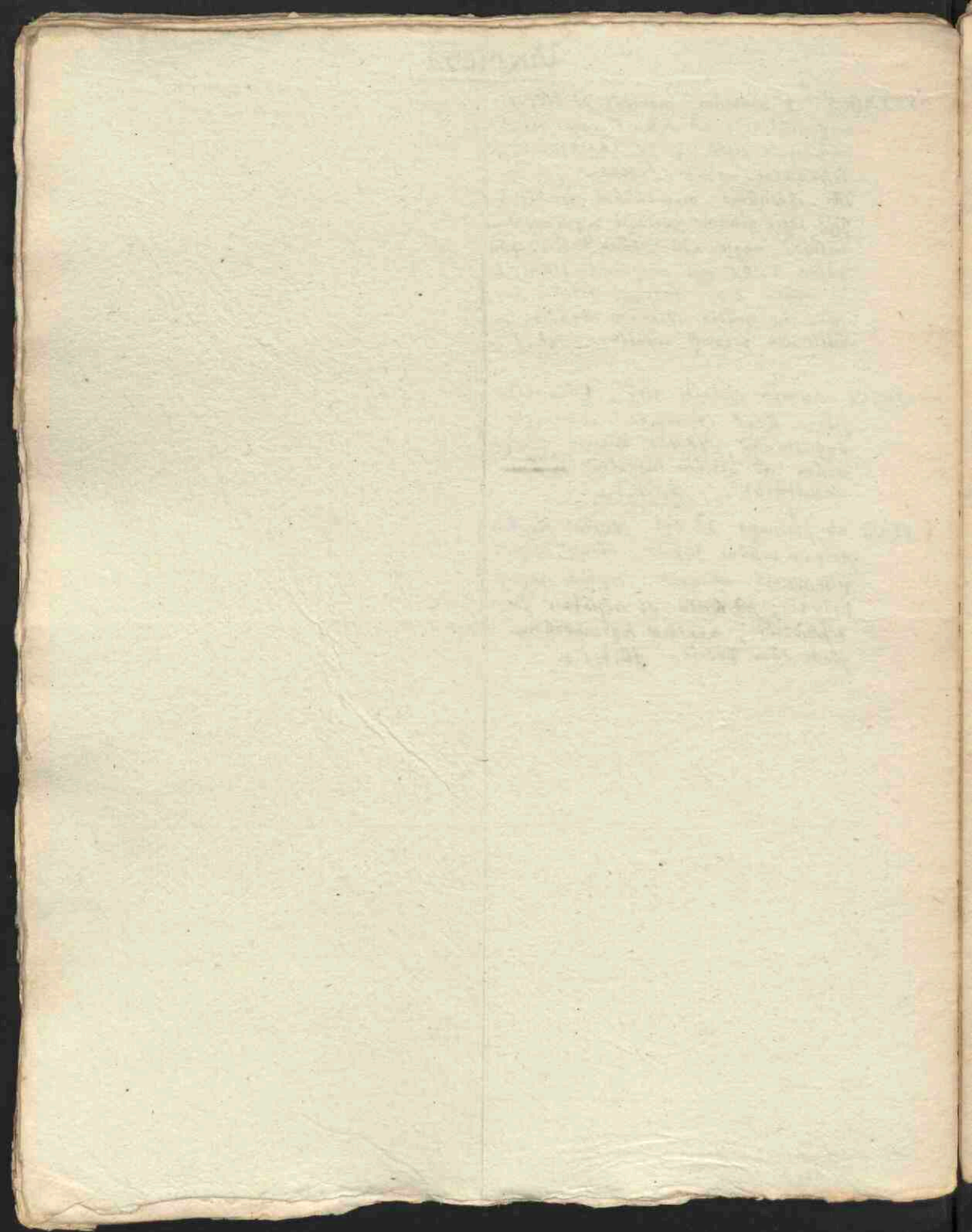

ASTYAGES & somnium monitis de Nepotis
 magnitudine, & infelici regni fine,
 eum — ex filia, quam Cambyxi Peſa
 deſponſerat, natum Harpago ꝑfecto
 ſibi cariſſimo occidendum tradit,
 ipſe regis filiam heredem regni melius
 paſtori regio educandam tradit, apud
 quem CYRO ipſi nomen inditum; eo
 .a. cogito, rex Harpago filium occi-
 ſum in epulis edendum tradit, in
 ultionem ſervati nepotis. hiſt. l. 1.

HARPAGUS memor entecati filij, cum toto
 ſibi, a Rege immemor, commiſſo
 exercitu ad CYRUM deſicit, cuius
 animo ad bellum inferendum, ~~avis~~
 concitatur. hiſt. l. 1.

CYRUS ab Harpago de avi ſervitio edoctus,
 Artaxerxi bellum inferit, eumq; acipiti
 plio vincit & capit: captum regno
 privat; ſed tamen, ut nepotem ſe
 ostendit, maximæ Hyrcanorum
 genti eum ꝑſcit. hiſt. l. 1.

VINDICTA.

402

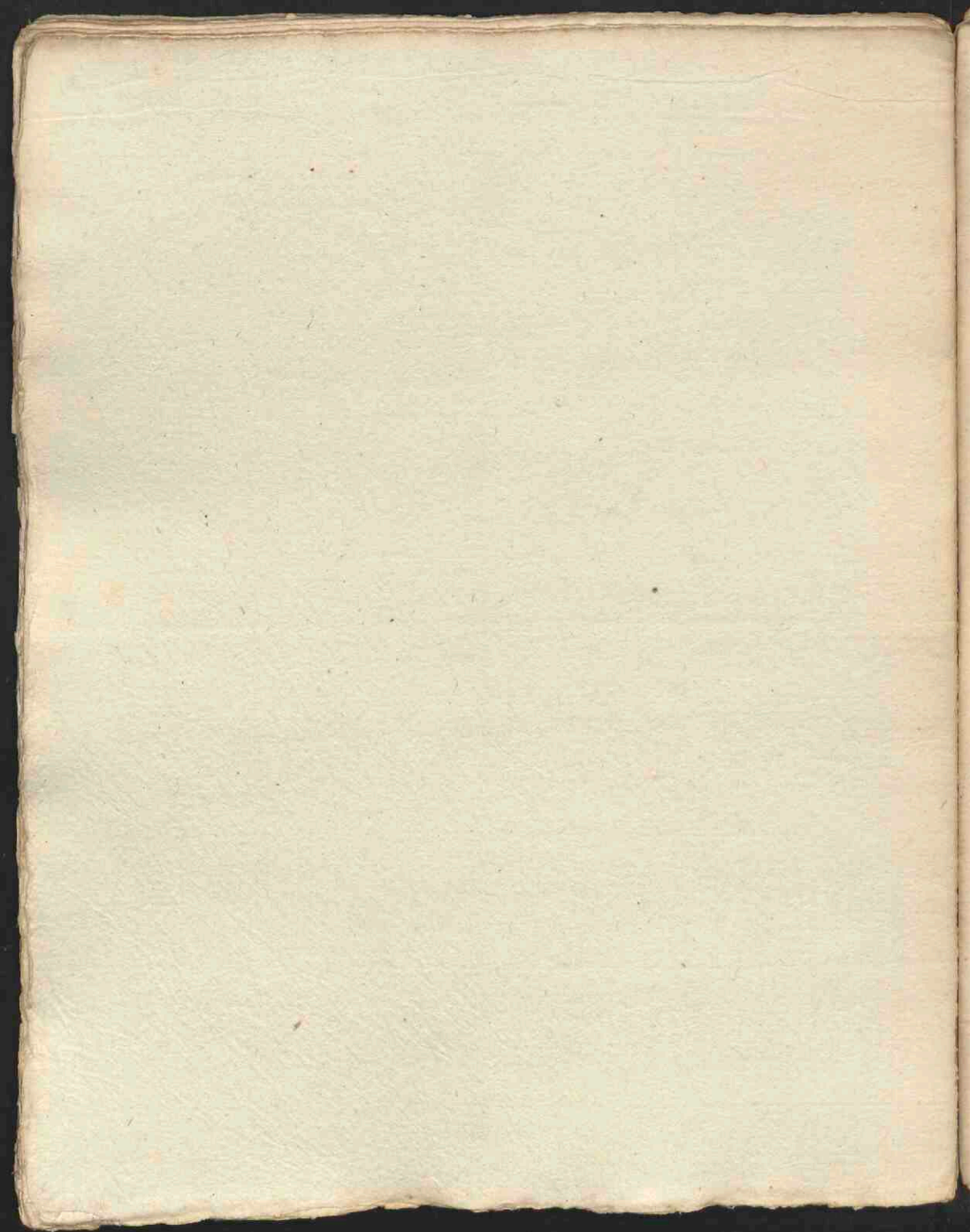
ART. 101. 14

*

Virtutis ois laus in actione consistit.
cic. offic. p. abb. 2.

1771

Account of the ...

VIRTUS.

Divitia sine virtute nunquam
horem efferunt; at vero virtus
sine divitijs parum admodum
eum illustrat. Callimachus.

Senec. Hier. Sar. act. 1. sc. 2.

proporat cursu

Vita citata, etc. quæ vide.

Perfius Sat. 5.

Viva memor loti, fugit hora etc.

Ea quædam (Cato) dicit æstivam vitam,
tandem pecunia, nulla p̄stituta dicit.
cic. 1. Tuscul. q̄st.

Lact. 1. 3.

Vitaq̄ mancipio nulli dat, vobis æstivam.
- videt in s̄no lucius Lamb. 6. 2. 8.

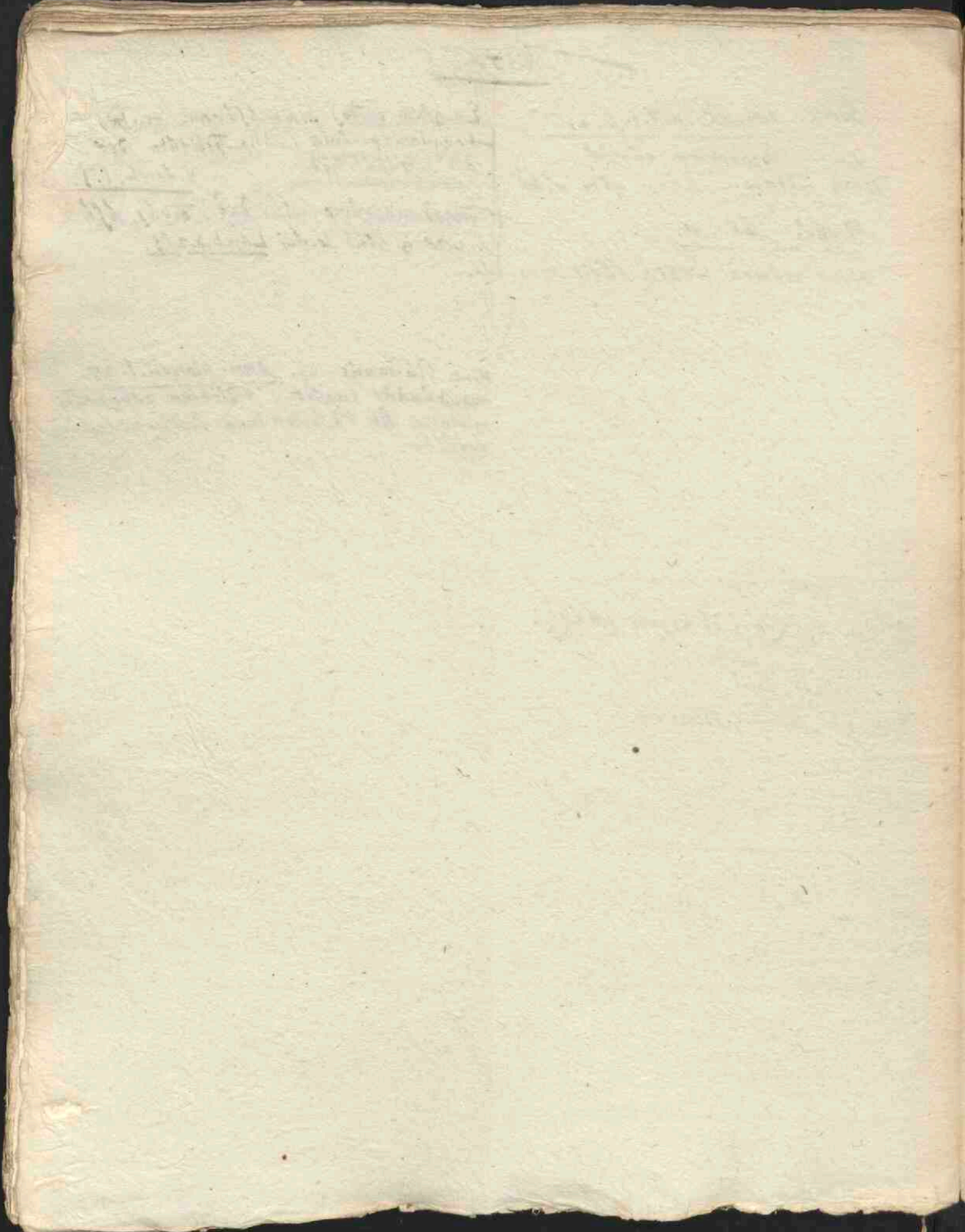
Hinc Julianus ap. Ann. Marcell. 1. 29.
moribundus iugit, Vitam respicienti
natura sit debitor bonæ fidei additurq̄
exultat.

Hippoc. 1. aph. 5.

Ὁ βίος βραχὺς ἢ δὲ τὸ γῆ γὰρ αἰσχρὸν.

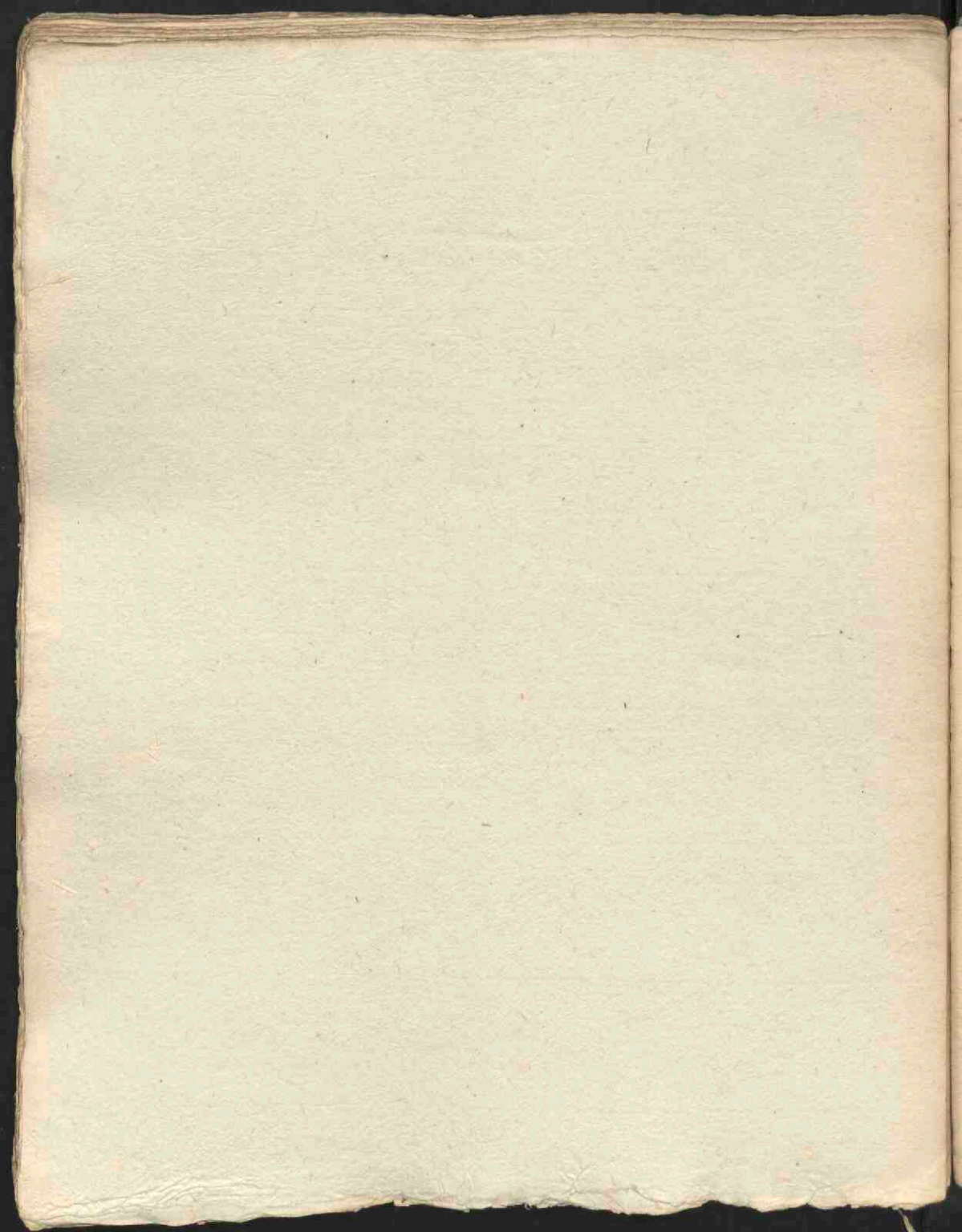
Sallust. Catil.

Vita quæ felicitas, brevis est.

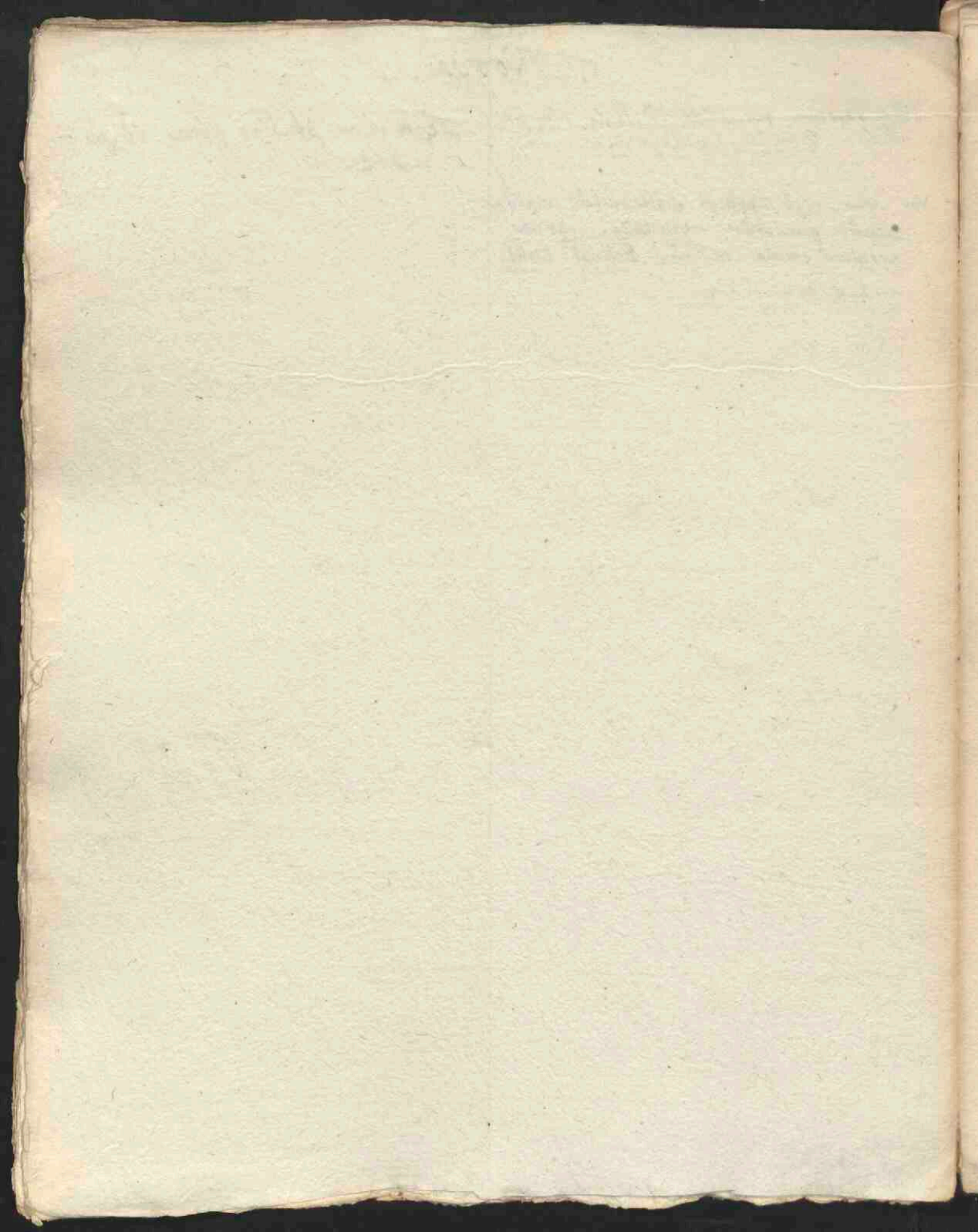

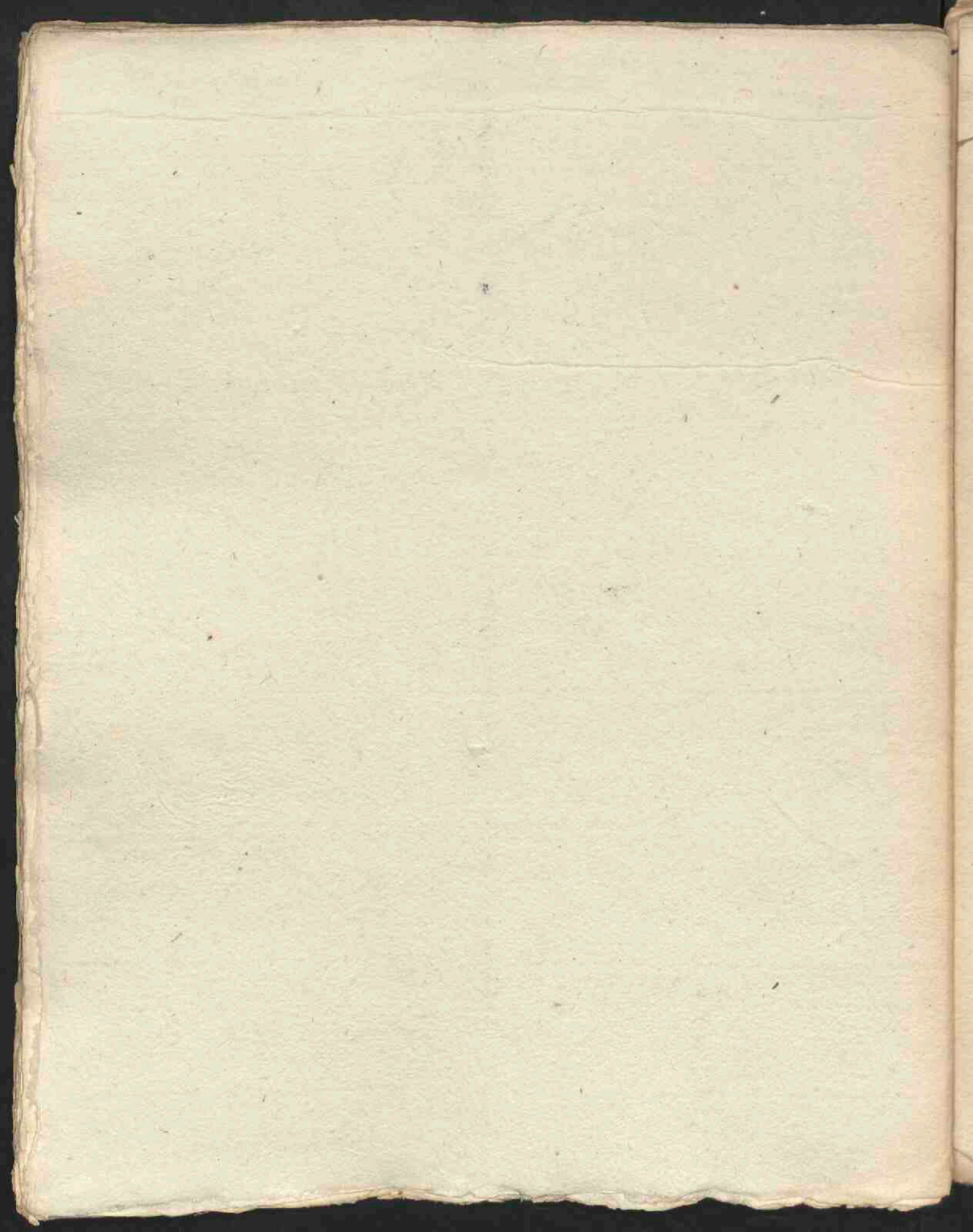
Sicut votorum precipitis a locis, cum sociis
nullis. Plinius. v. Lips. ep. q. 1. c. 1.

Εἴη τῶν, πάντα μέσων, εὐχαί τε
ἡρώων.

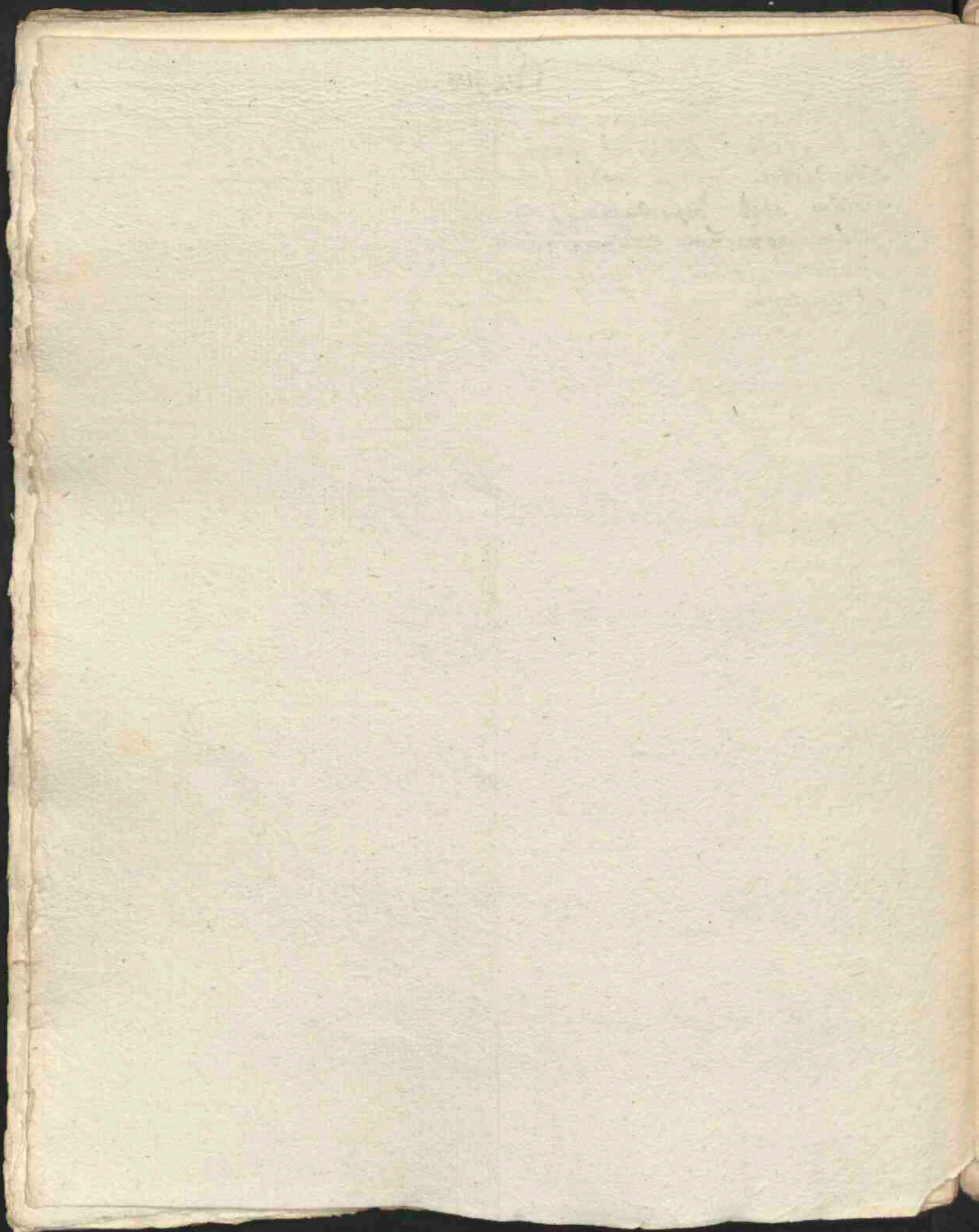
Non votis, neq3 supplicis muliebribus anxilia
Deorum parantur. vigilando, agendo
prosperi omnia cedunt. Gallust. Catil.
v. Lips. polit. 1. c. 4.

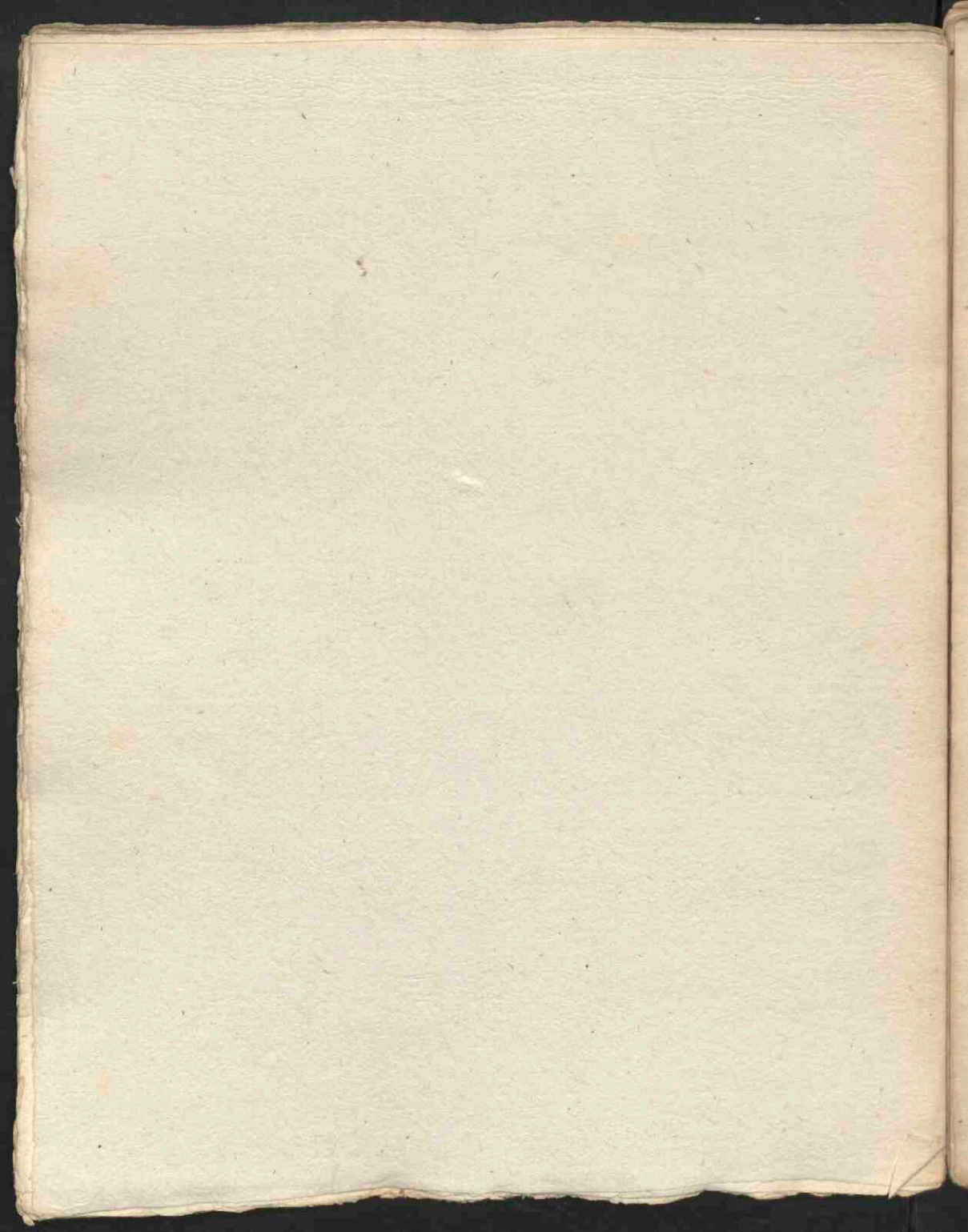

Vulgus, uti plerumq̄ solet, et maxime
Nimidarum, ingenio mobili, sedi-
tiosum atq̄ discordiosum, cu-
pidum novarum rerum, quieti
et otio adversum. Sallust. Jugurt.
di. Vacatibus.

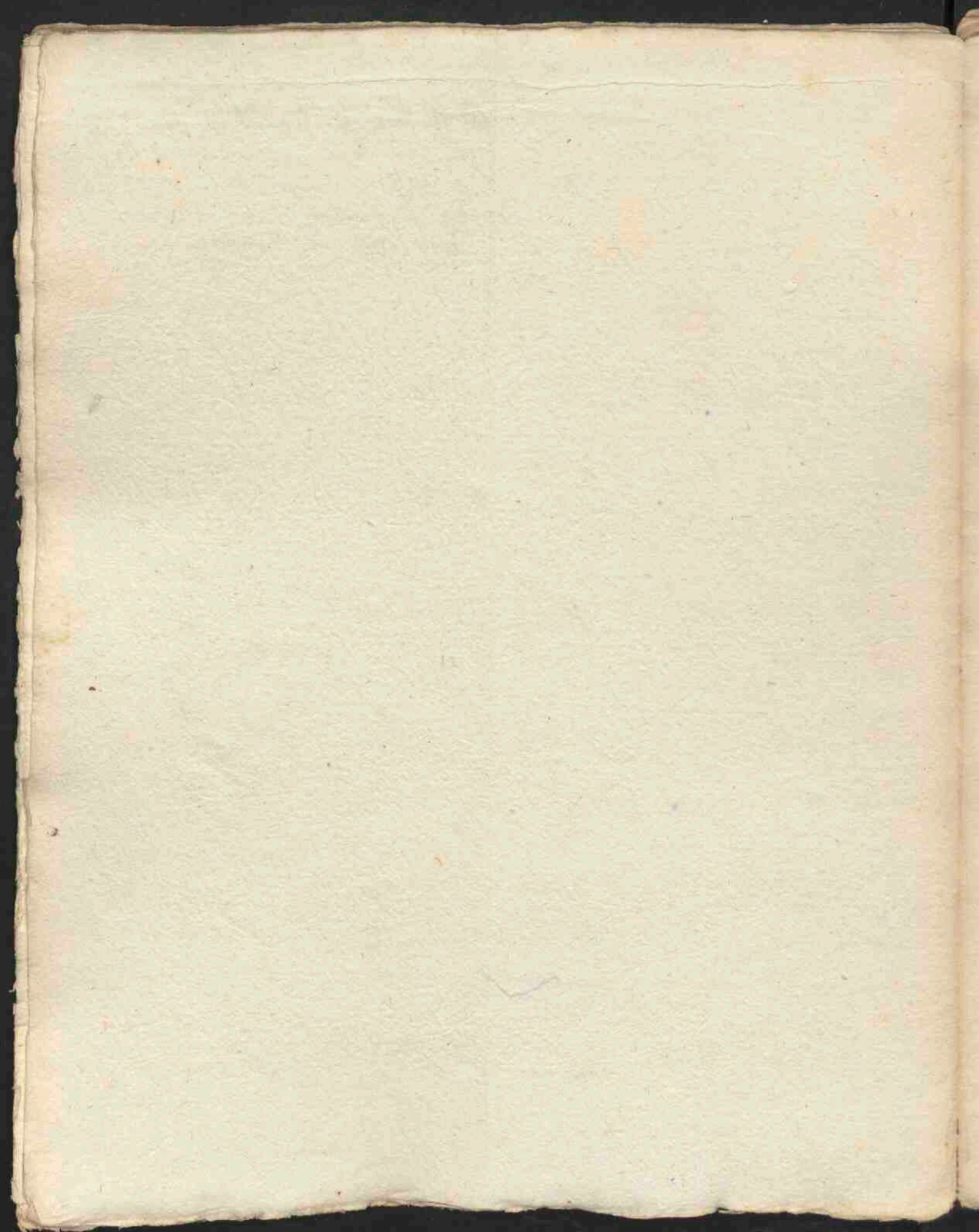

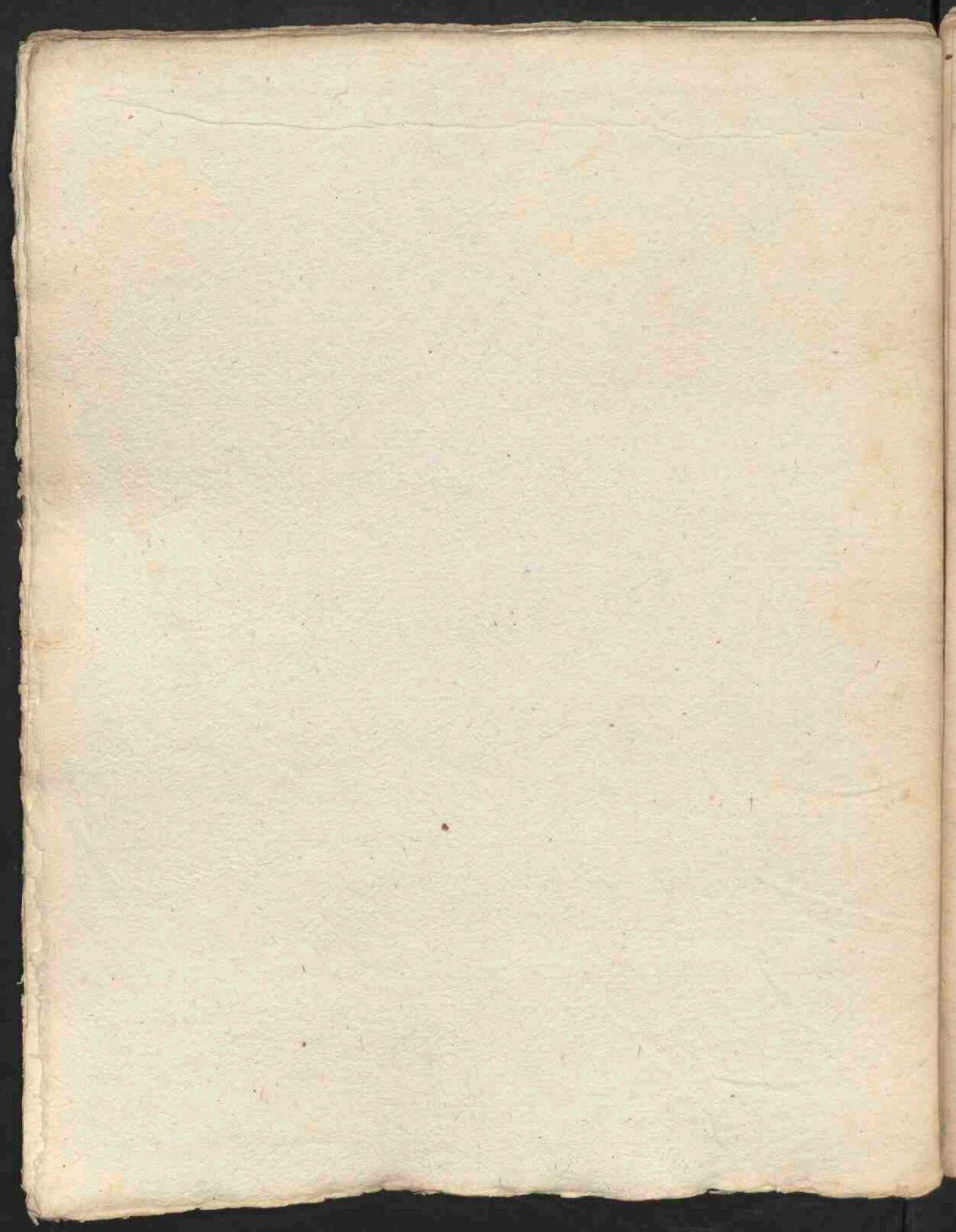

Η ἐν πολέμῳ βραδυτὴς ἴσον ἔχει
 τῷ ἐνδ' ὄλιγος γενναίῃ τὸ ἀπράχθον.
 q̄ servius in bello fiant, aq̄id imiti-
 lia sunt, quam si non fierent.
Virg. epist. ad Myrsines.

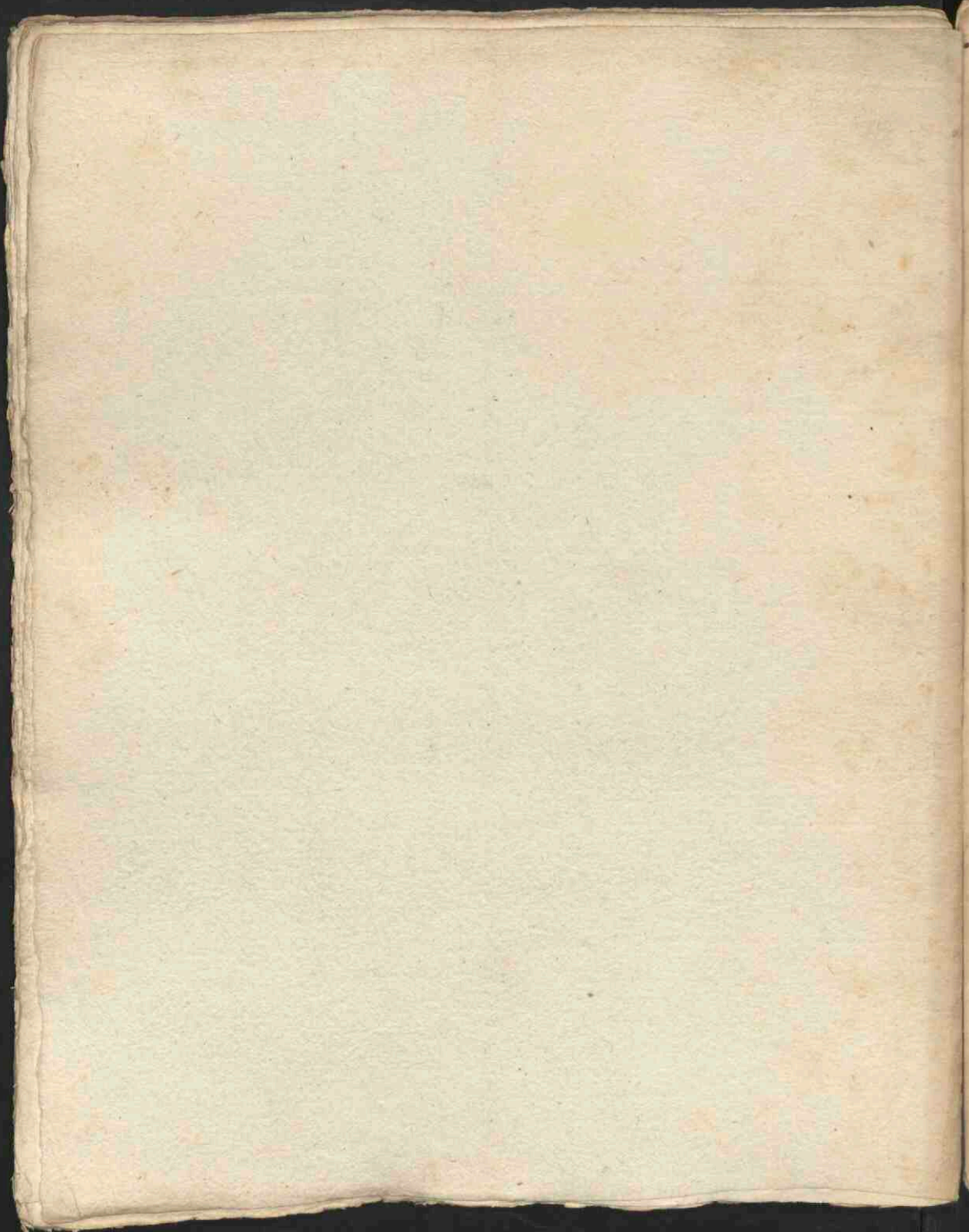

C. FABRICIUS, cor. R. regem Pyrrhoni
 Italiani iam instantes q̄ epis-
 tolam monuit ut sibi a proxi-
 mis carcat, et p̄ n. q̄ ipsi
 infidas stultarent; n. tū
 prudens Timocletem, vel ut
 alij, Niciam: q̄ Romanis ob-
 tulerat, se de t̄ho convenissent,
 ut uno p̄ occidendum reges,
 idq̄ facile factū ē dicit, p̄-
 nam filij filij p̄culla in convictis
 regi mitterent. Agell. 3. v

A. M. 1905.

anno C. N. 2043.

Dixus

Asyrioz. Rex succedit Belo 58.º
regiminis sui anno extincto.

hic primis finitimis populis arma
intulit, quos resistendi rudes ad
Libya terminos usque, simulque totius
Orientis populos sibi subiecit. Iust. l. 1.

A. M. 1998.

anno C. N. 2000.

ABRAHAM patriarcha nascitur anno
etatis THAR. 70. — Semi. 390. —
Noa. 897. — post diluv. 292 —
Vixit annis 175.

A. M. 1954.

NINUS ^{cum} regē Baſſinor. Loro =
^{de quo Plin. 5. 1. 20. c. 11.}
ASTRE^a cecidit, eumq; occidit. Juſt.

l. 1.

quod bellum n̄ tam armis quam
magicis artibus geſtum fuit
Senob. l. primo. v. Scallig. in Eufeb. p. 15.

A. M. 1957.

SEMIRAMIS uxor Nini ſexum mentita,
Nino tuo ſc. regi extincto, annos
42, urbem petita eſt. Juſt. l. 1.

Babylonem condidit, Aethiopiae regno
ſuo adiecit, Judaeq; bellum intulit.
Juſt. l. 1.

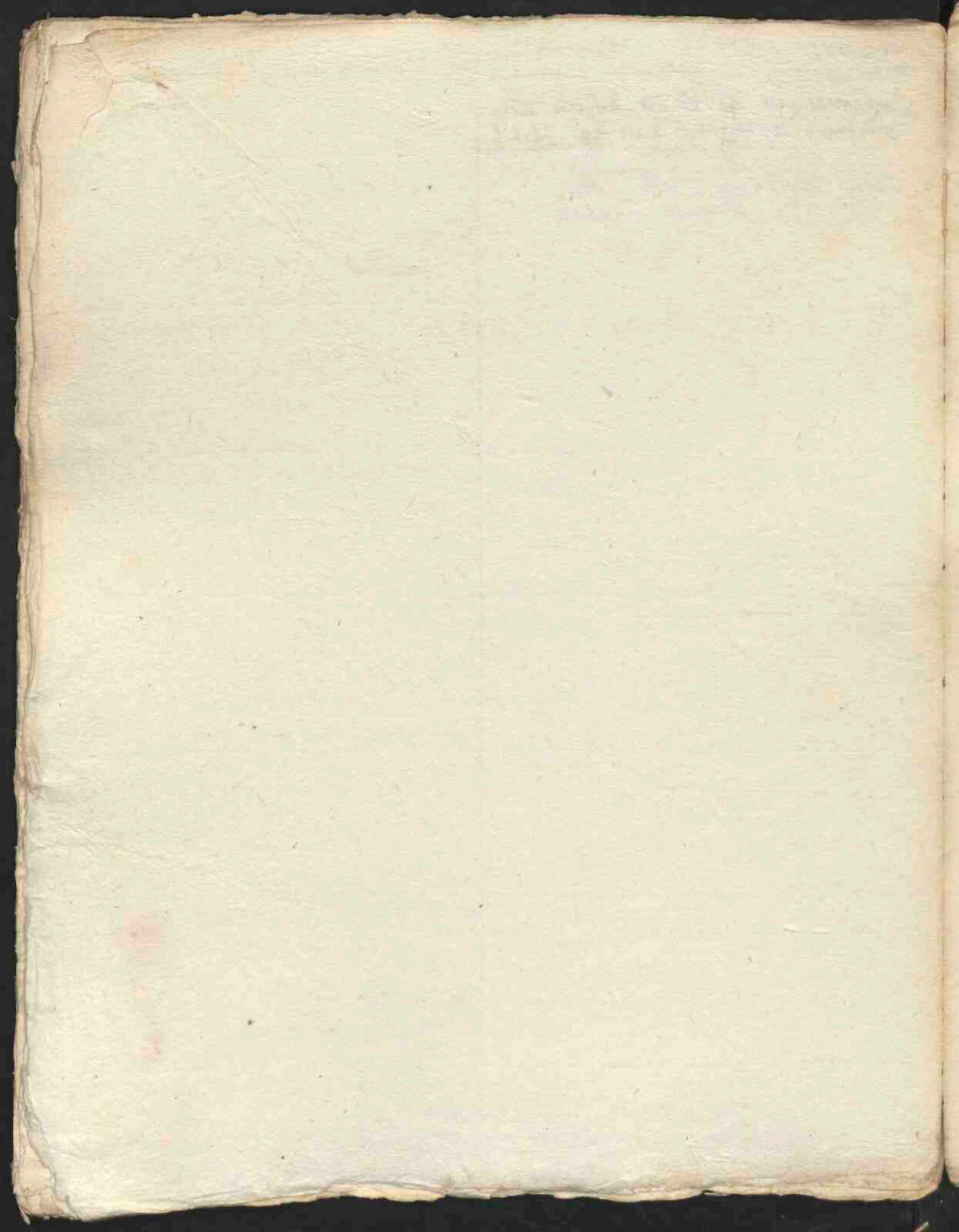
21,
03
-
110
.

A.M. 1999.

SEMIRAMIS concubitu filij potens, ab
eo occiditur. Summaq; impij ad
NINYA EVM transijt. Fast. l. 1.
pita. regnabit annos 30
Ipsa. a. zero a viis visus inter
faminas censetur. Fast. l. 1.

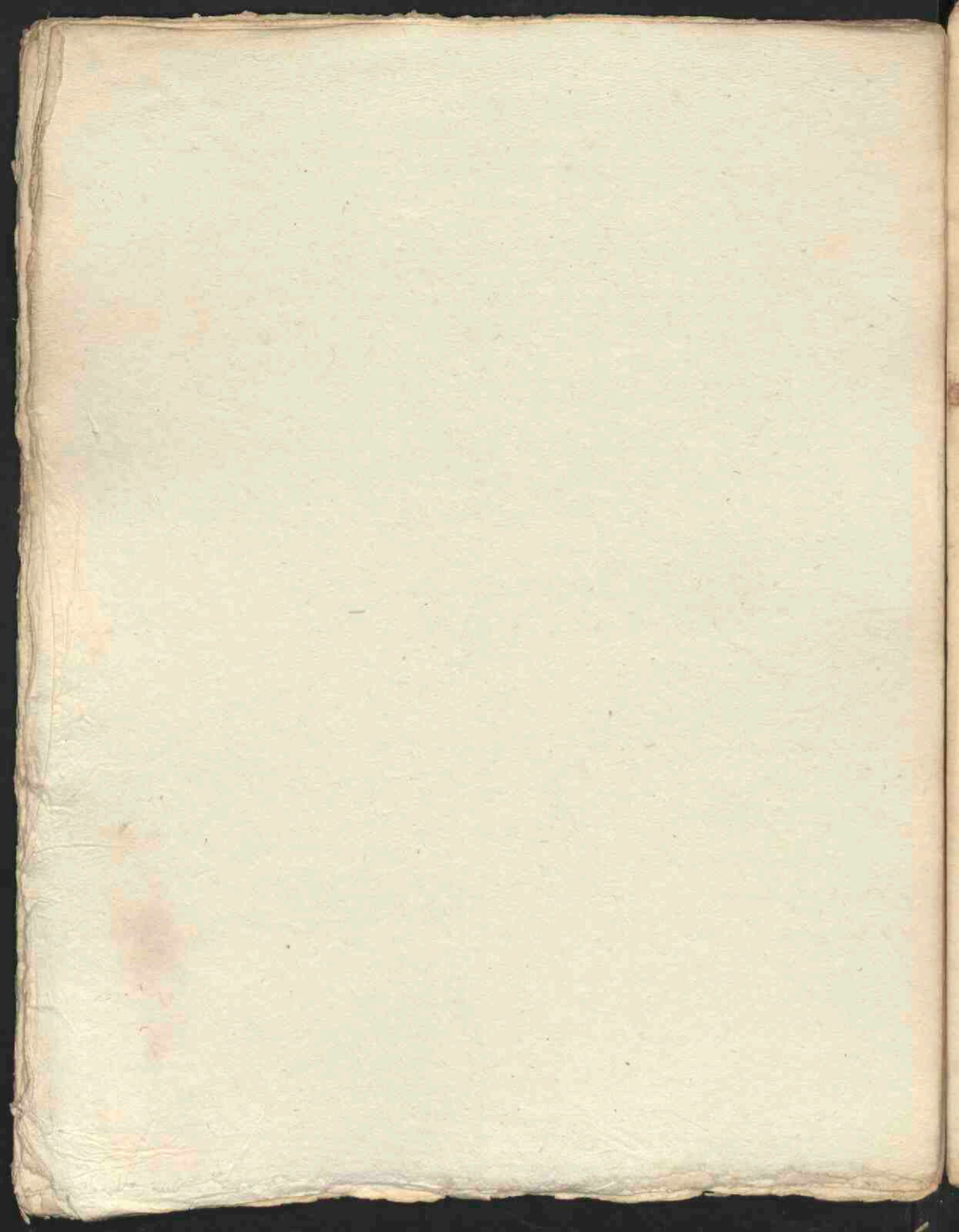
A.M. 3057.

SARONABALLUS 41. D. ult. Asfyzior REX
proclamatus, impetabit a. nis 20. fast. l. i.

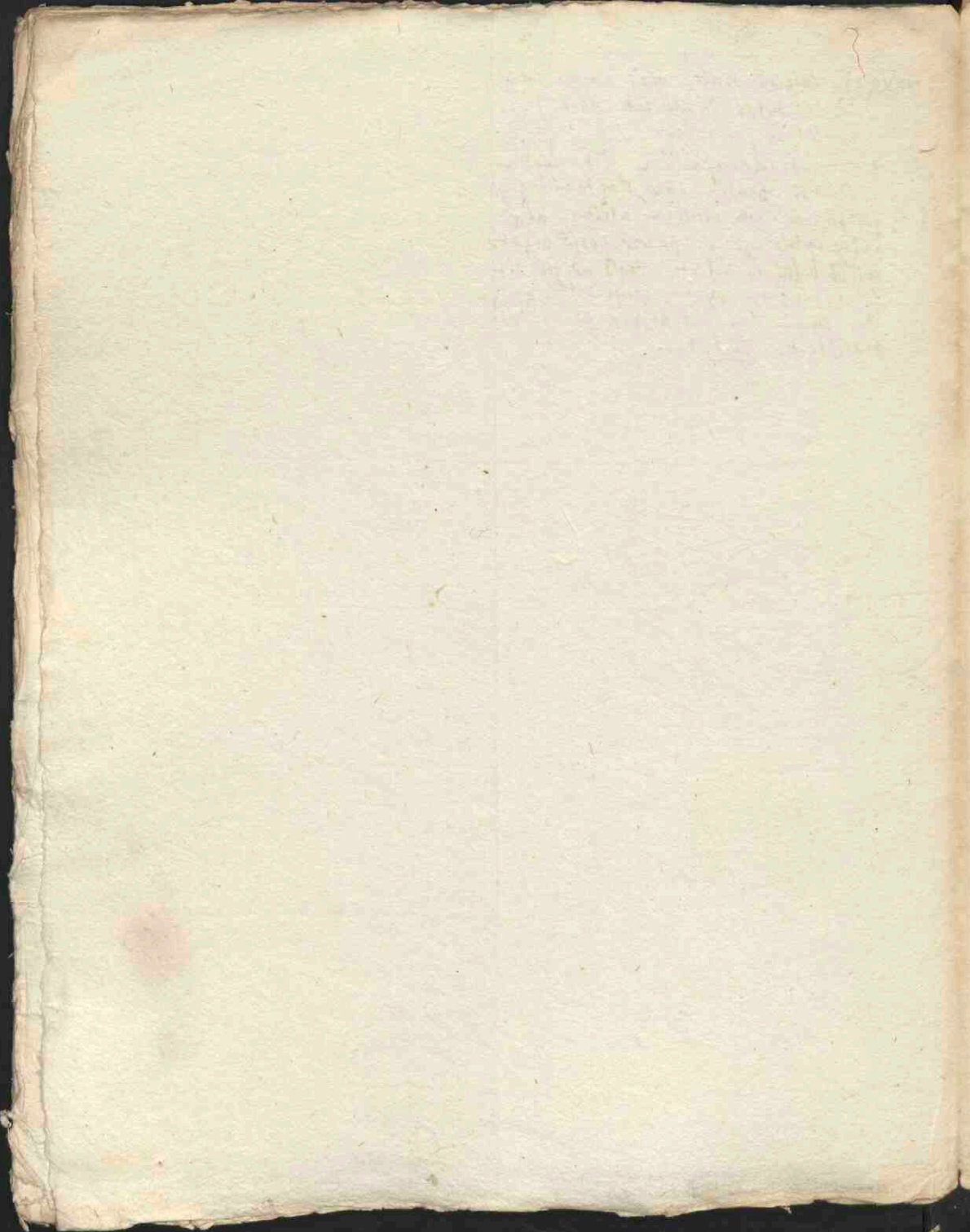

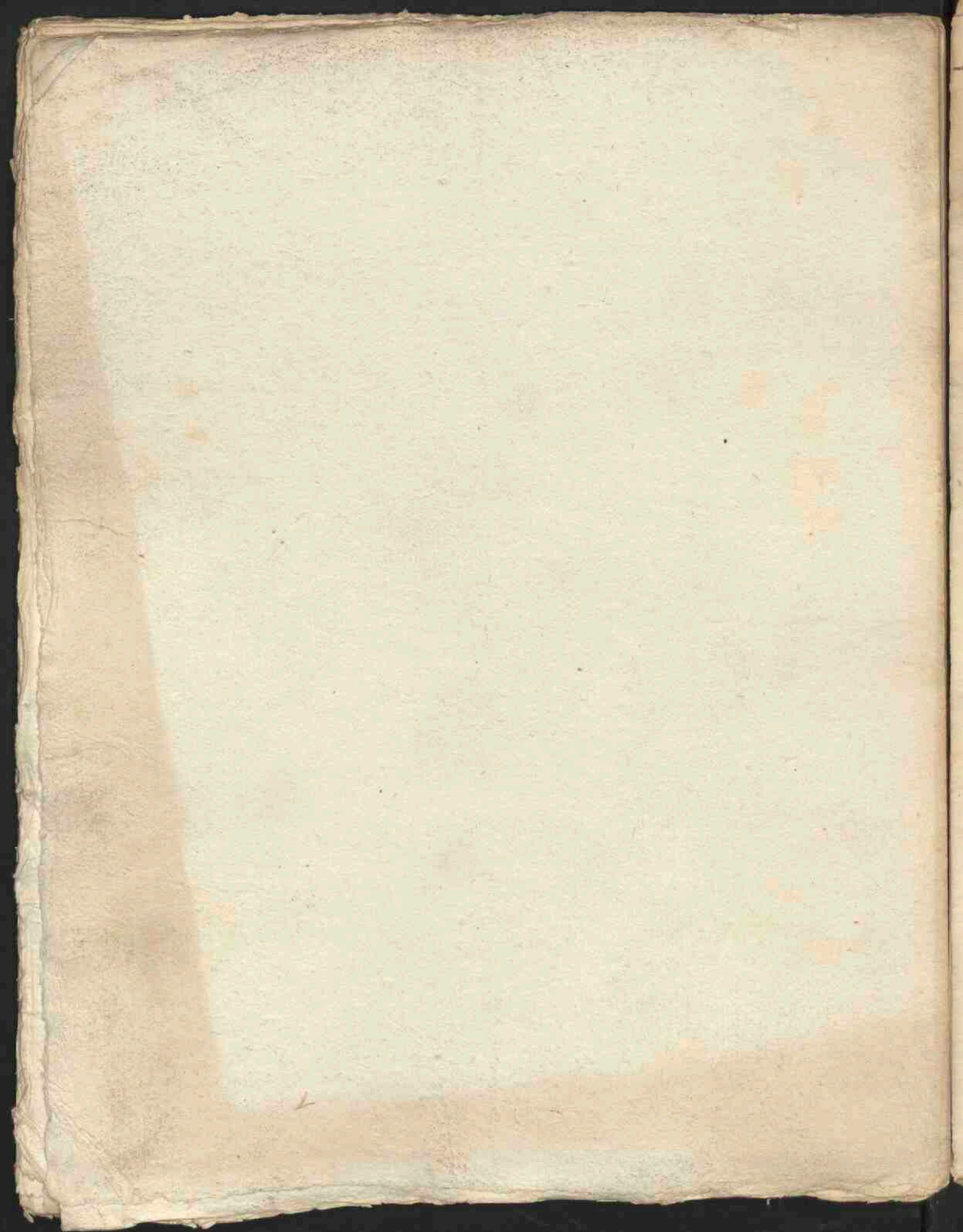

Assyria. imperii finis, quod annos mille
et trescentos duraverat. Just. l. 1.
transfertur ad Medos

ARBACUS Sardauapalum ult. regem
milibus habitum inter scotorum gentes
patriam colorem videns, atque
indignatus, se ei parere posse negat:
ipsius bellum infert, eosque adigit, ut
se inclusam pyram confecerit. atque
ita imperium ab Assyris ad Medos
transfert. Just. l. 1.

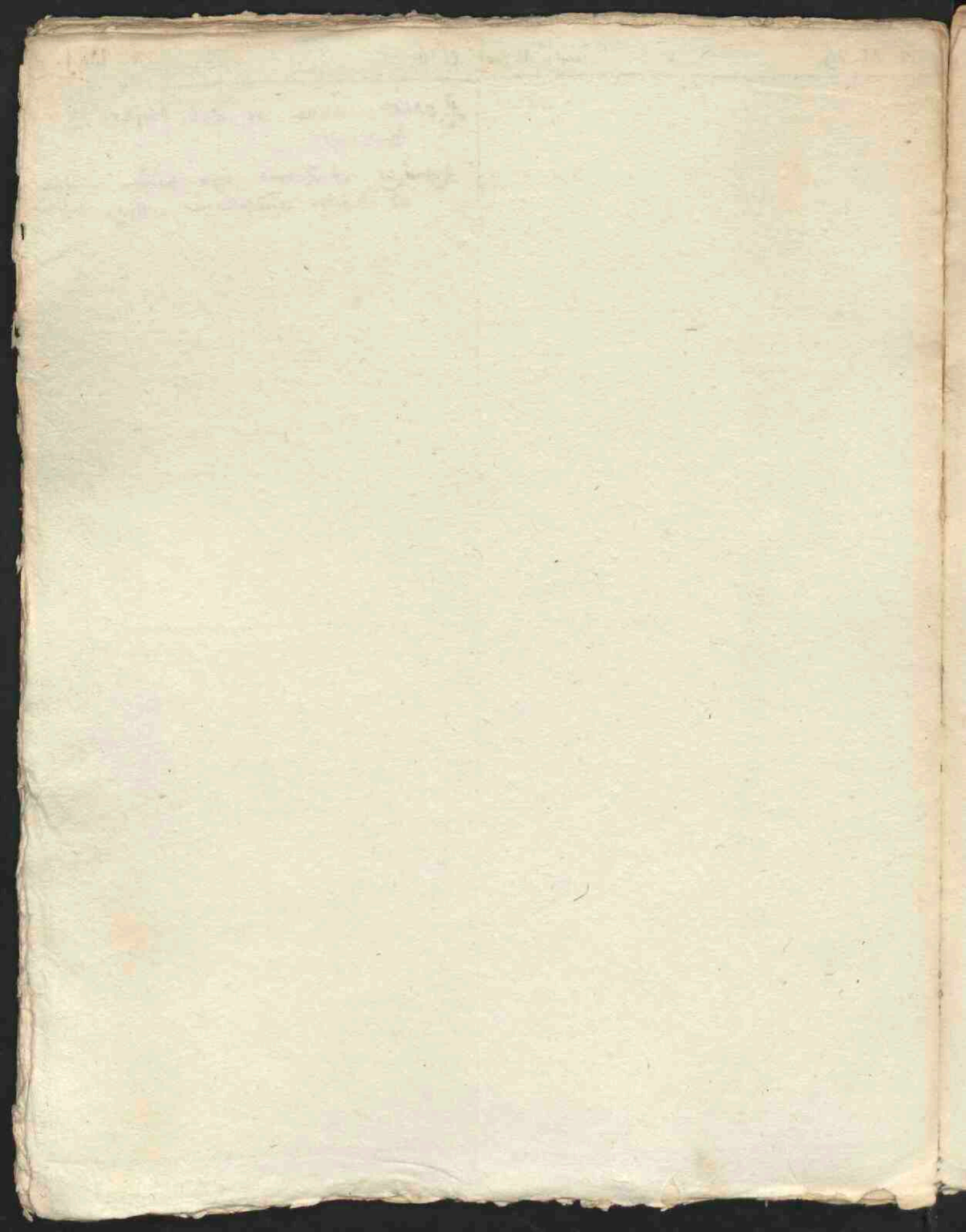

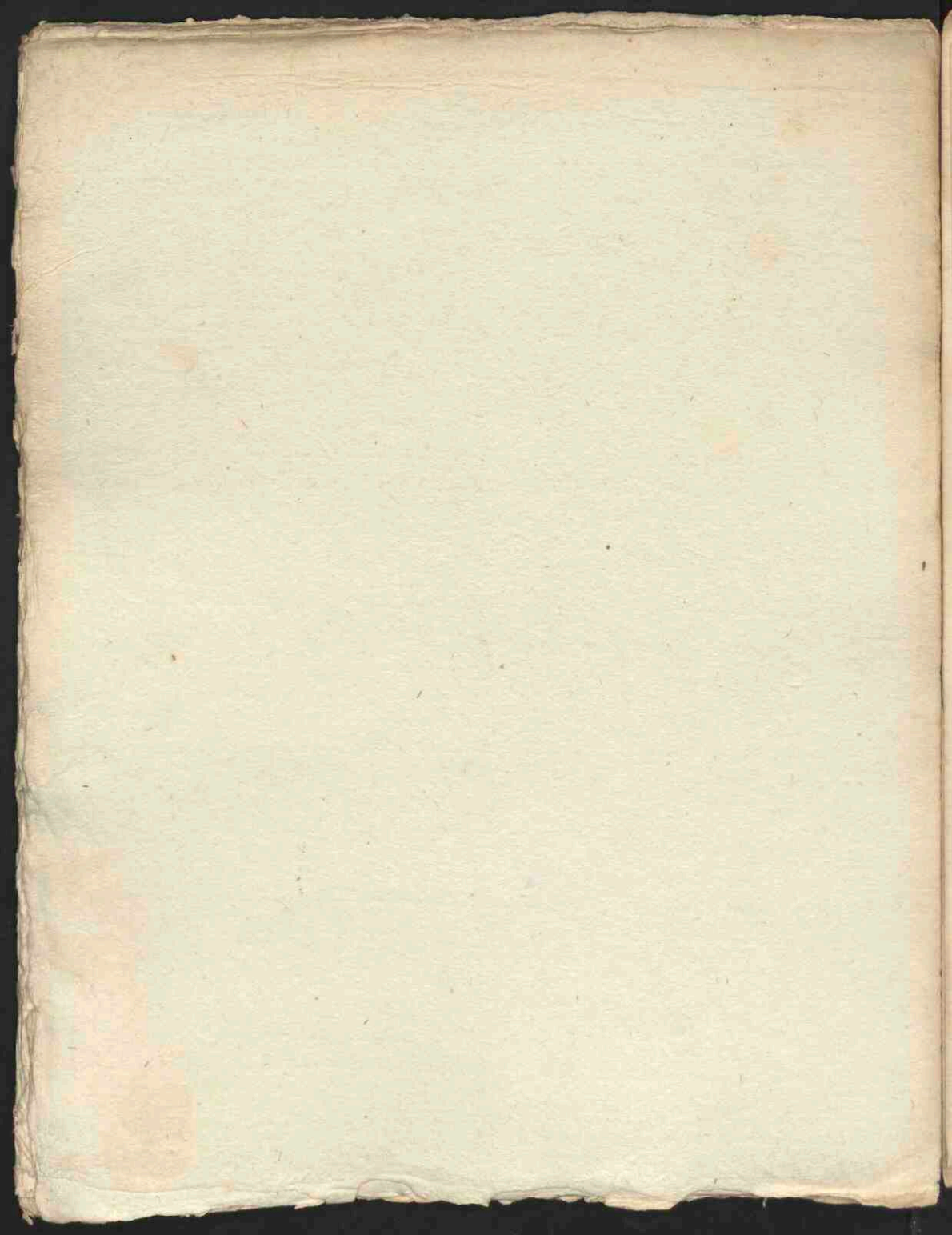
ROMÆ initium xi Kal. Majas. Phitæes
in Romul.

Romulus et Remus tria hominum millia
ad urbem condendam colligunt.

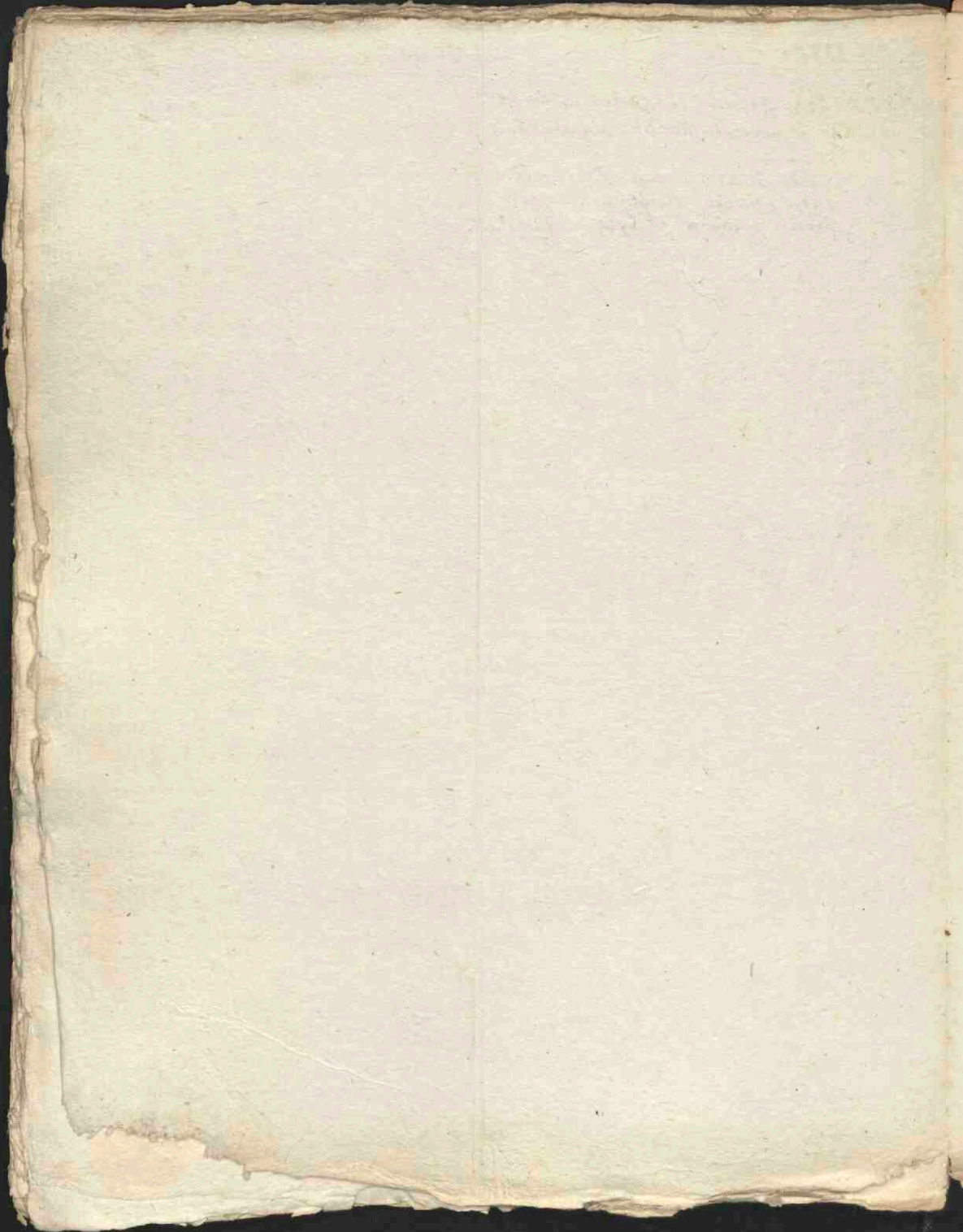

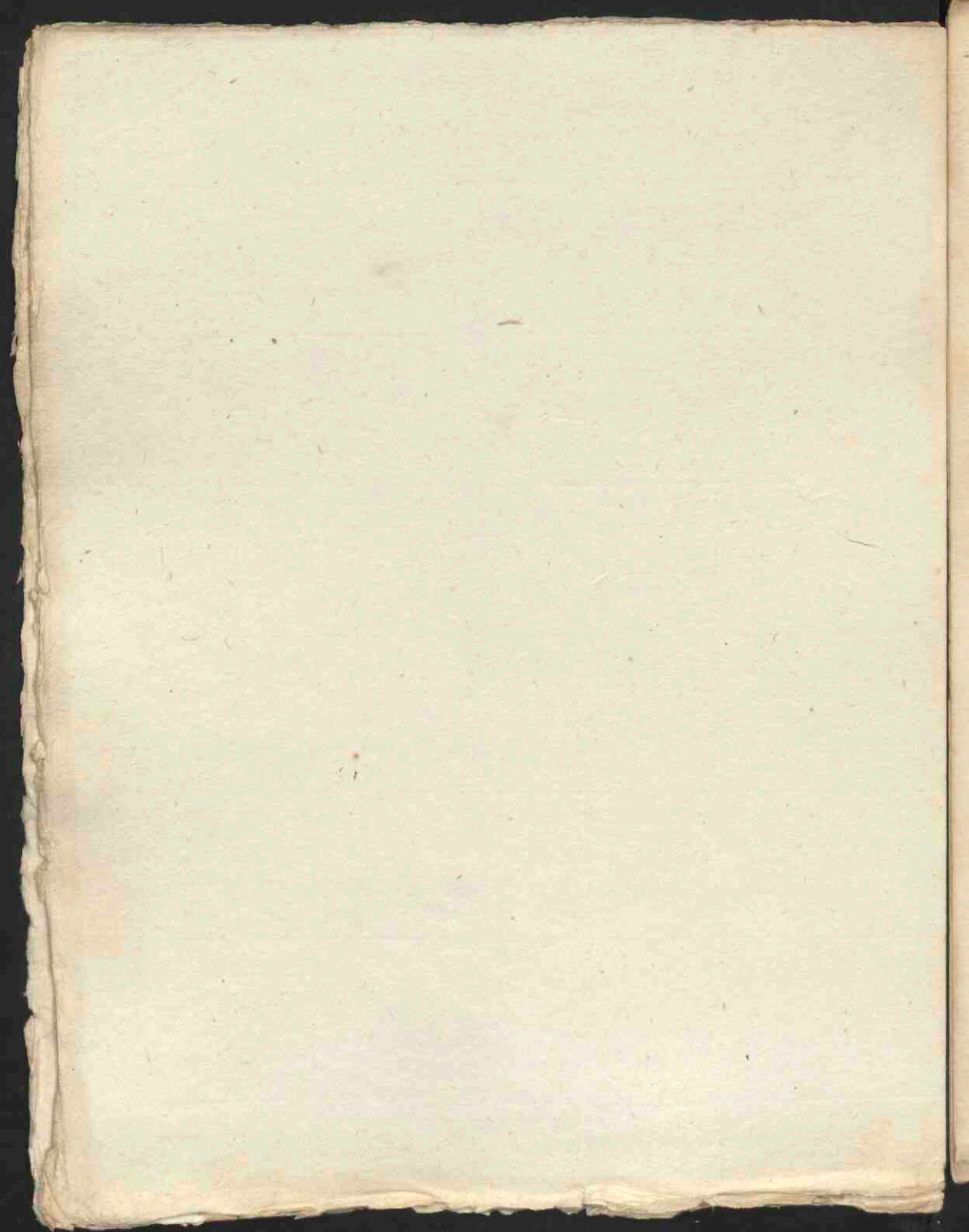

ASTYAGES pateri CYRARI, 4 annos
 40 regnaverat succedit. regnatq[ue] annis
 35. ———
 huius filia Cambysi Persæ media
 stirpi omnino elocatur, propter
 patris somnium de Cyro. Just. l. i.

423
426

MEDORUM impediunt, quod ~~330~~ 350 annos
 ut Justinus videtur, sed si aschra
 supplicatio fiat 313 annos duraverat,
 ad PERSAS transferitur, Just. l. 1. Nā

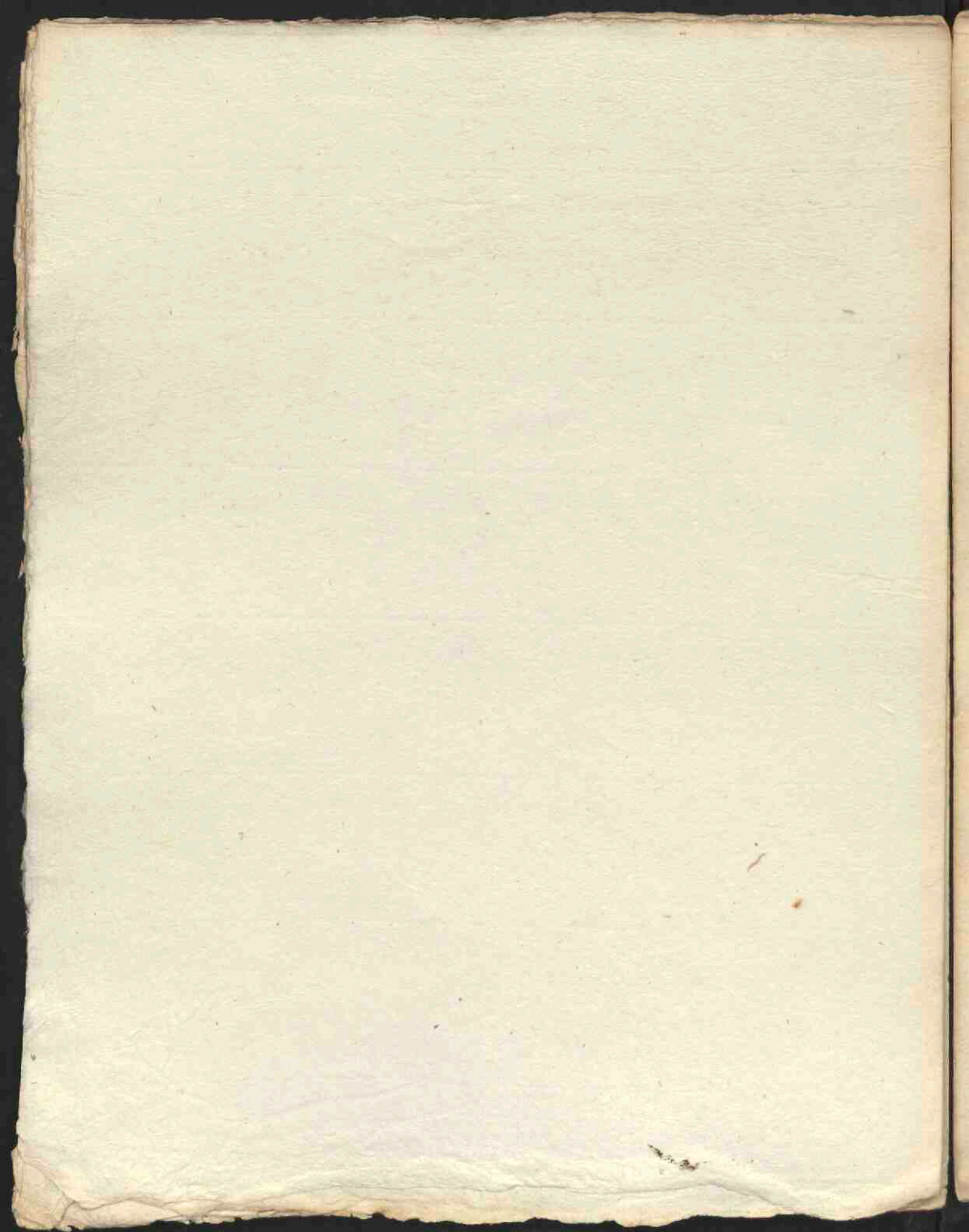
CYRUS ꝑ Harpagum incitatus, ꝑ doctis
 ꝑ Astyagis in sed, matrisq;
 contra avum bella movet, cumq;
 filio ancipiti vincit ꝑ capit, captum
 ut victoris e, regno privat, at vero
 ut nepotem decet, maxime Hyer-
 nezium genti ꝑfecit. Justin. l. 1.

Imperavit. a. ipse Cyrus annis 30.

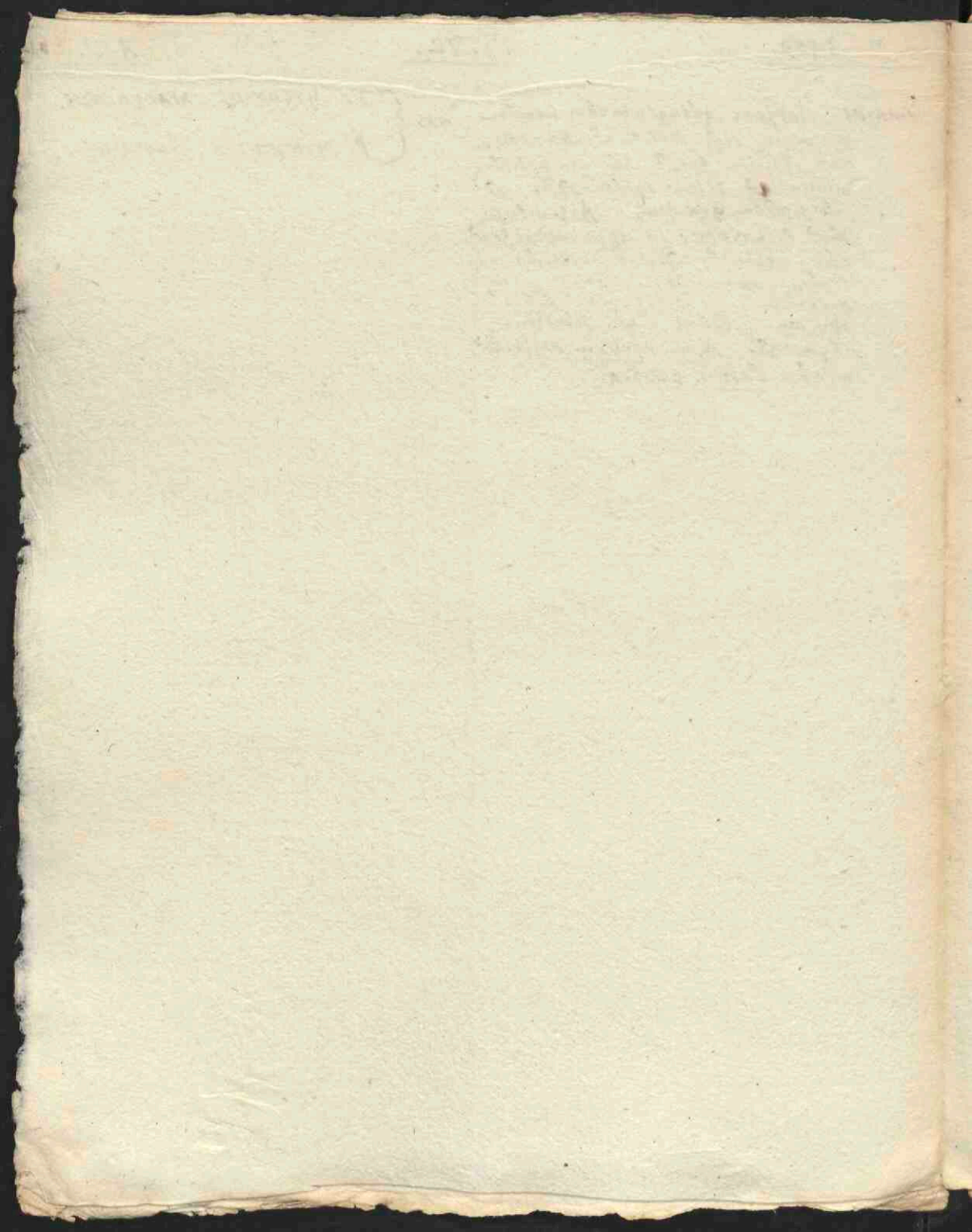

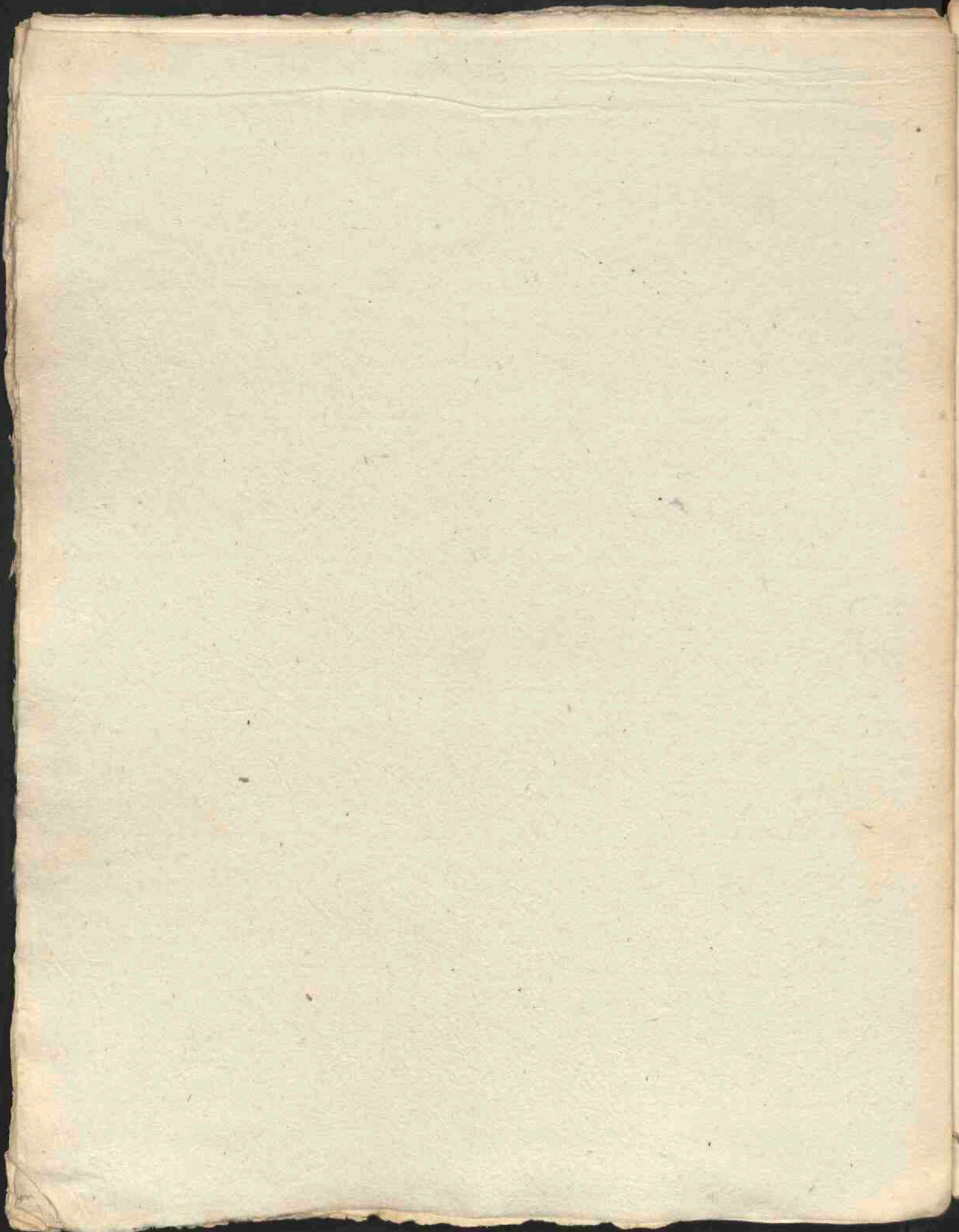

DARIUS classem quingentarum navium
comparat, sicut DATIA, et AARTHE-
NEM fficit. Sisq; ducenta peditum
millia et decem equum addit, ad
subigendam Graciam. Atgeminus,
duo MILTIADIS in agro maratono
cum exercitu decem millium mi-
litum, exercitui centies mille
peditum, et decies mille equum
obviam procedunt, et fundunt,
fugantq;. Am. Prob. in Miltiade.
v. et Calvis. p. 78. a.

Coss { T. Gegarius MACERINUS.
P. MINUTIUS, AUGURINUS.

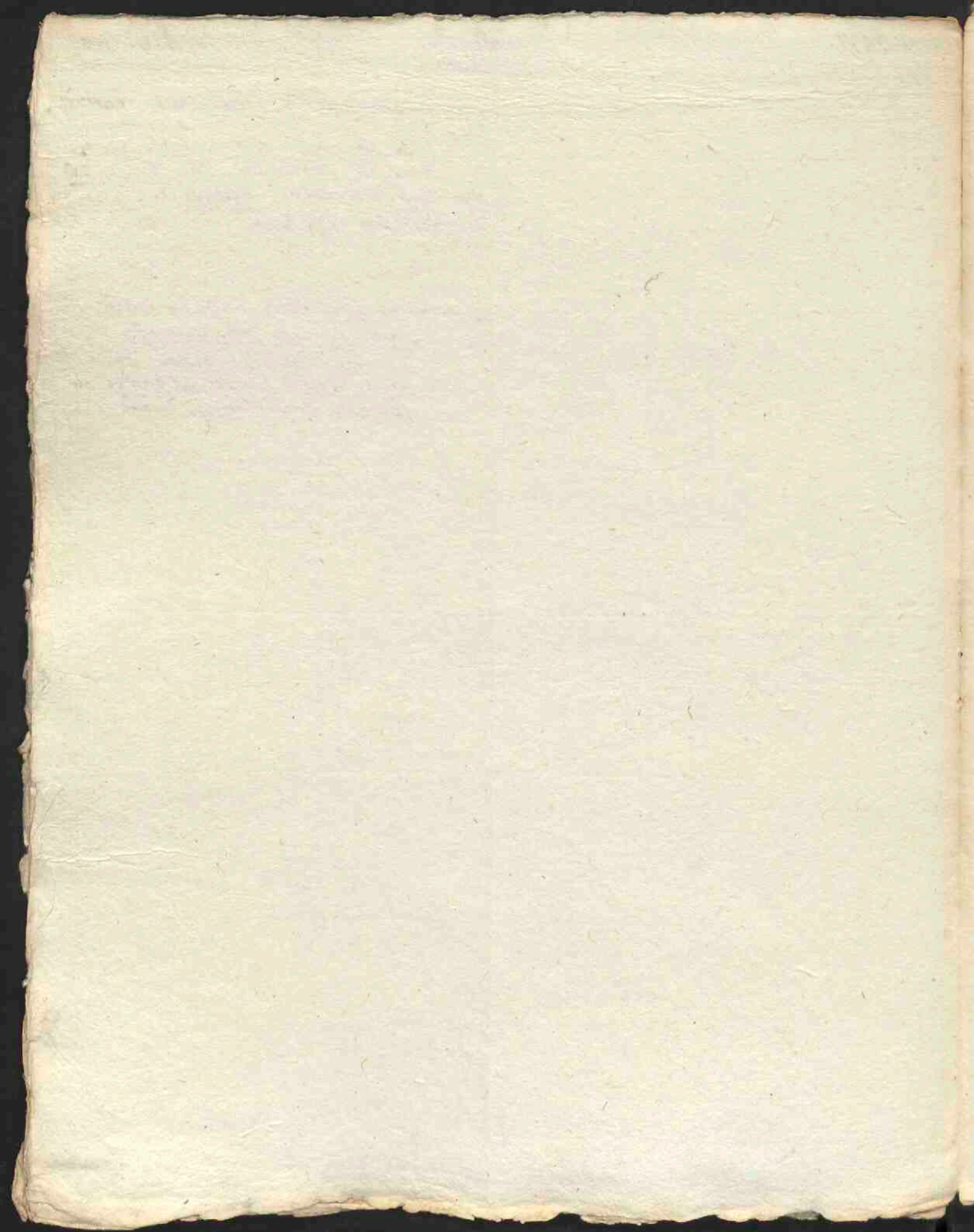

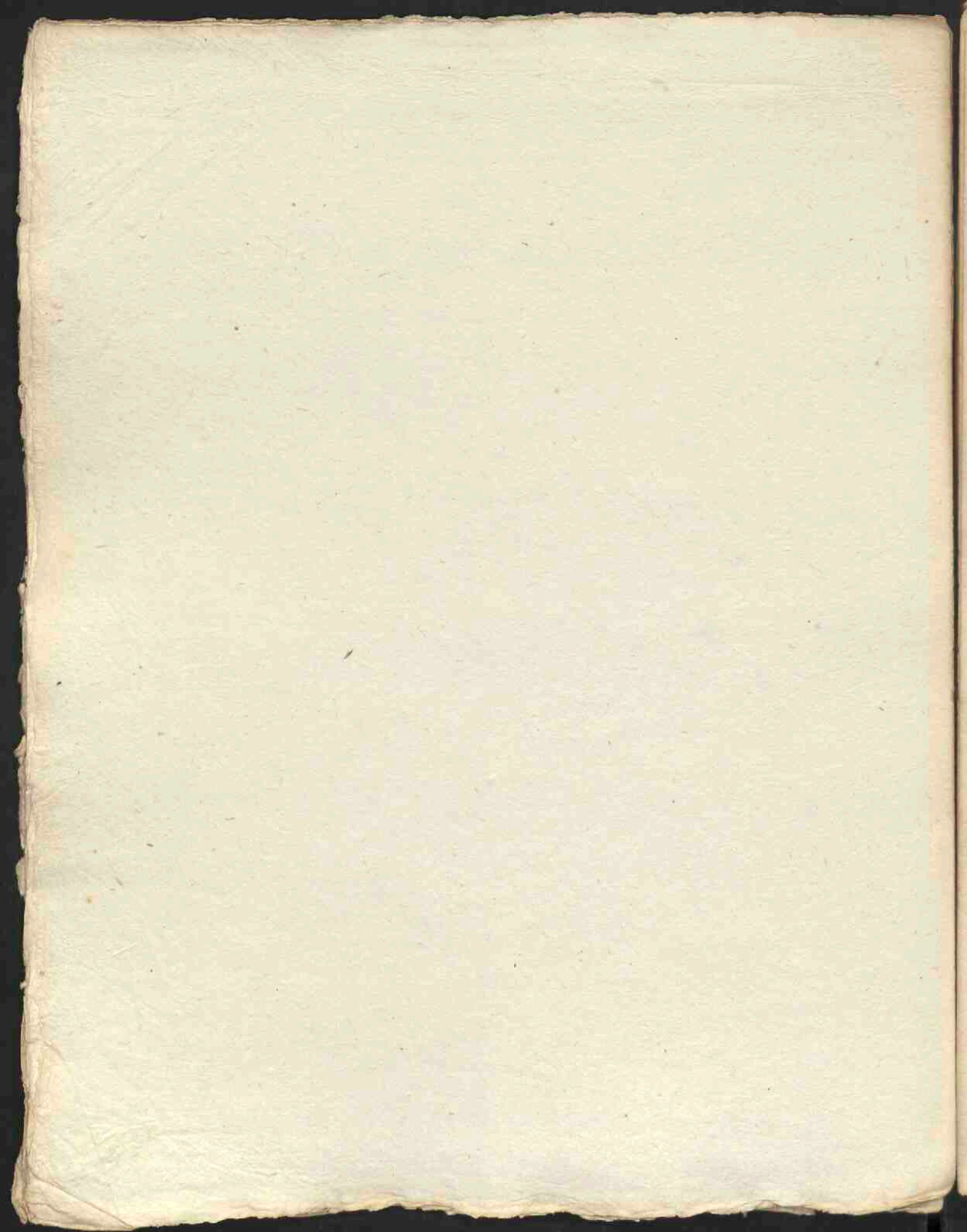
Coss { SP. TARPEIUS MONTANUS CAPITOL.
 A. ATERIUS FONTINALIS. quem
 al. A. Ateziūm. Plin. l. 7. c. 20
 idit Feob. Etreniūm. Agellius. l. 2. c. 11.
 A. Thezmiūm appellat.

L. sicinius DENTATUS L. D. quō missū
Agell. l. 2. c. 11. Plin. l. 7. c. 20.
 his Coss: tribūnis plebis fuit.
Agell. idē. Scipio ROMANUS ob
 summam fortitudinem dictus.

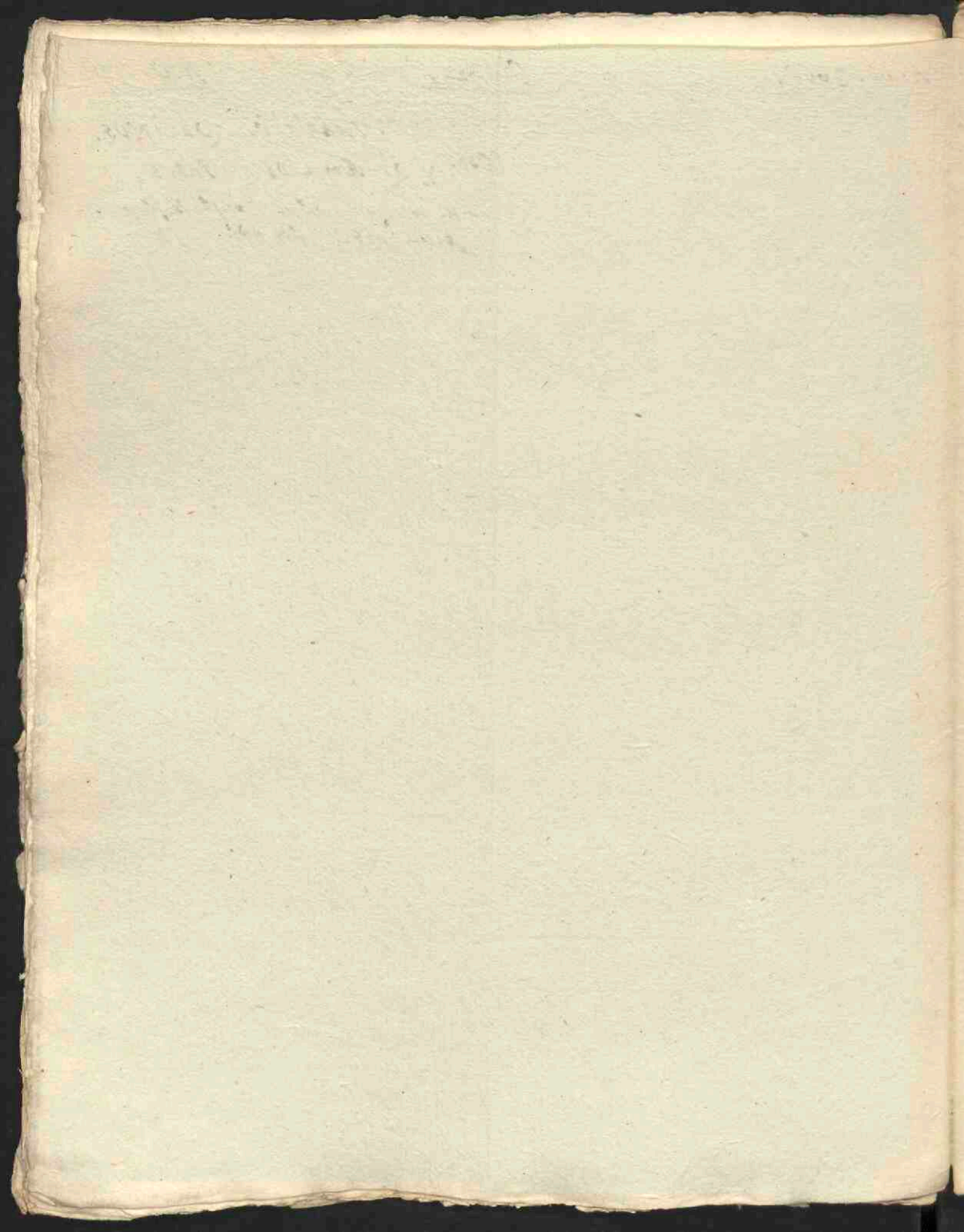
A.M. 3660.

Ol. 124.

A.V. 471.

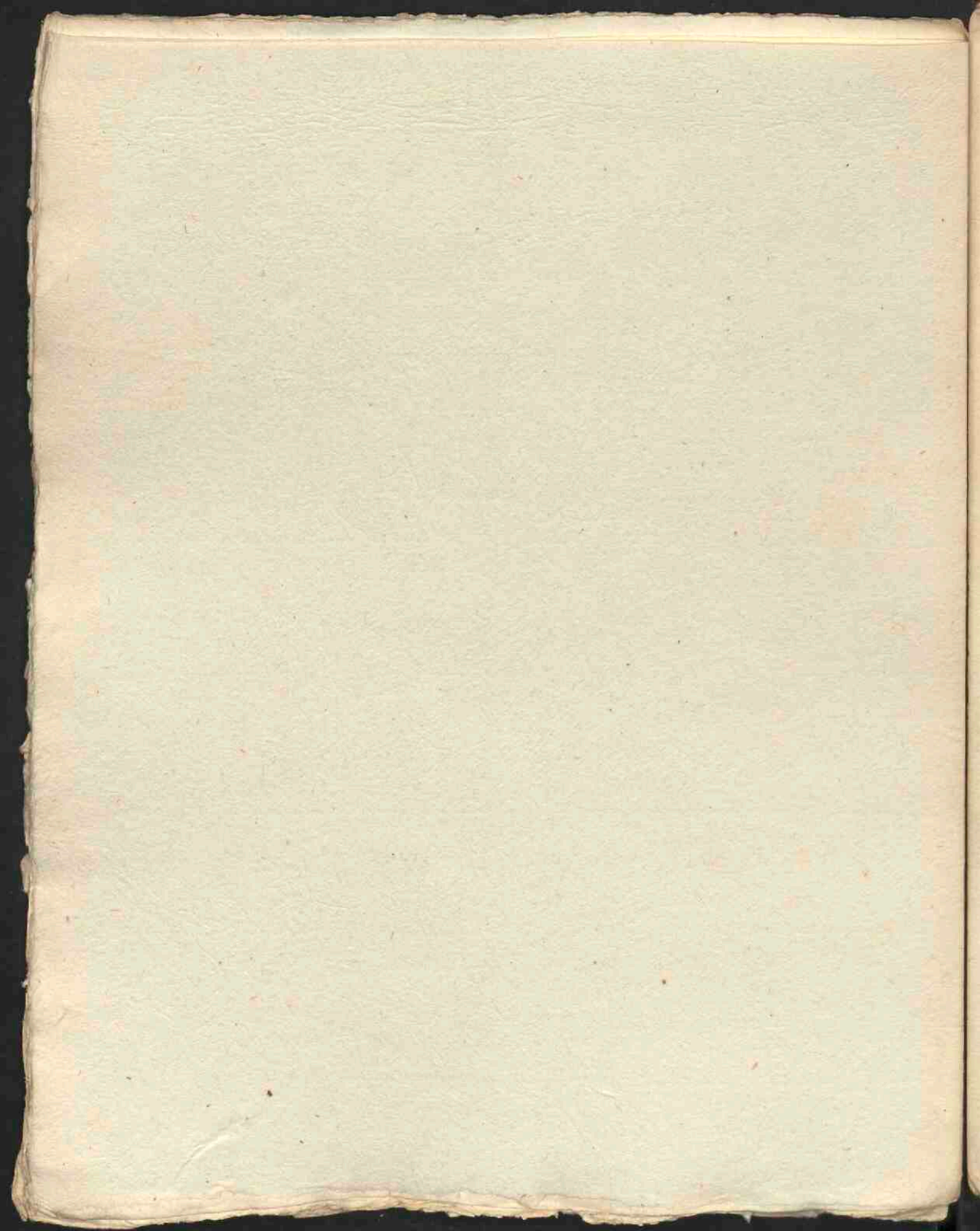
C. FABRICIUS TUSCIVS.
COSS: Q. EMILIUS PAPVS.

Hi collega utrum consulib' fuer.
A.V.C. 475. quib' videt'.

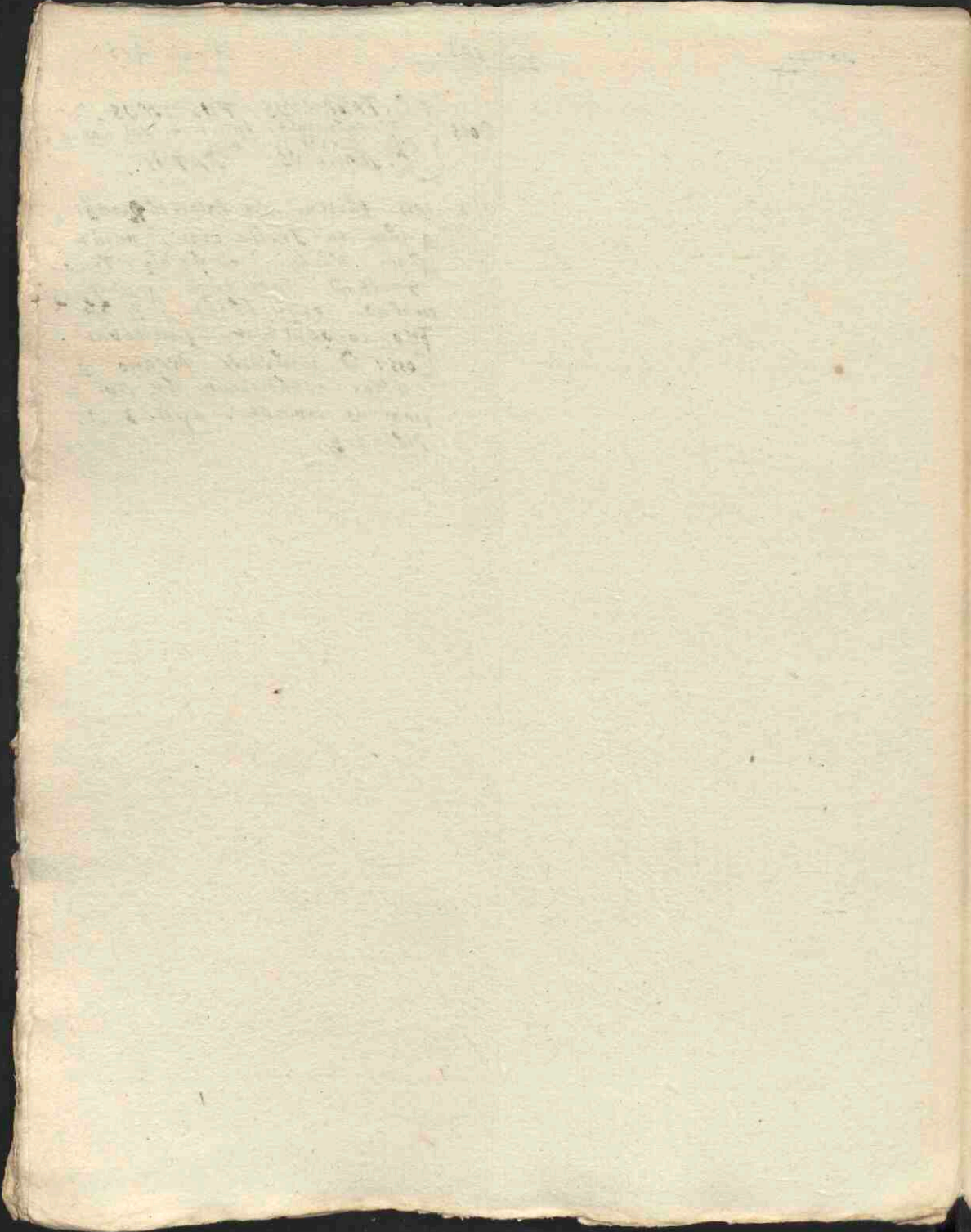
435

434

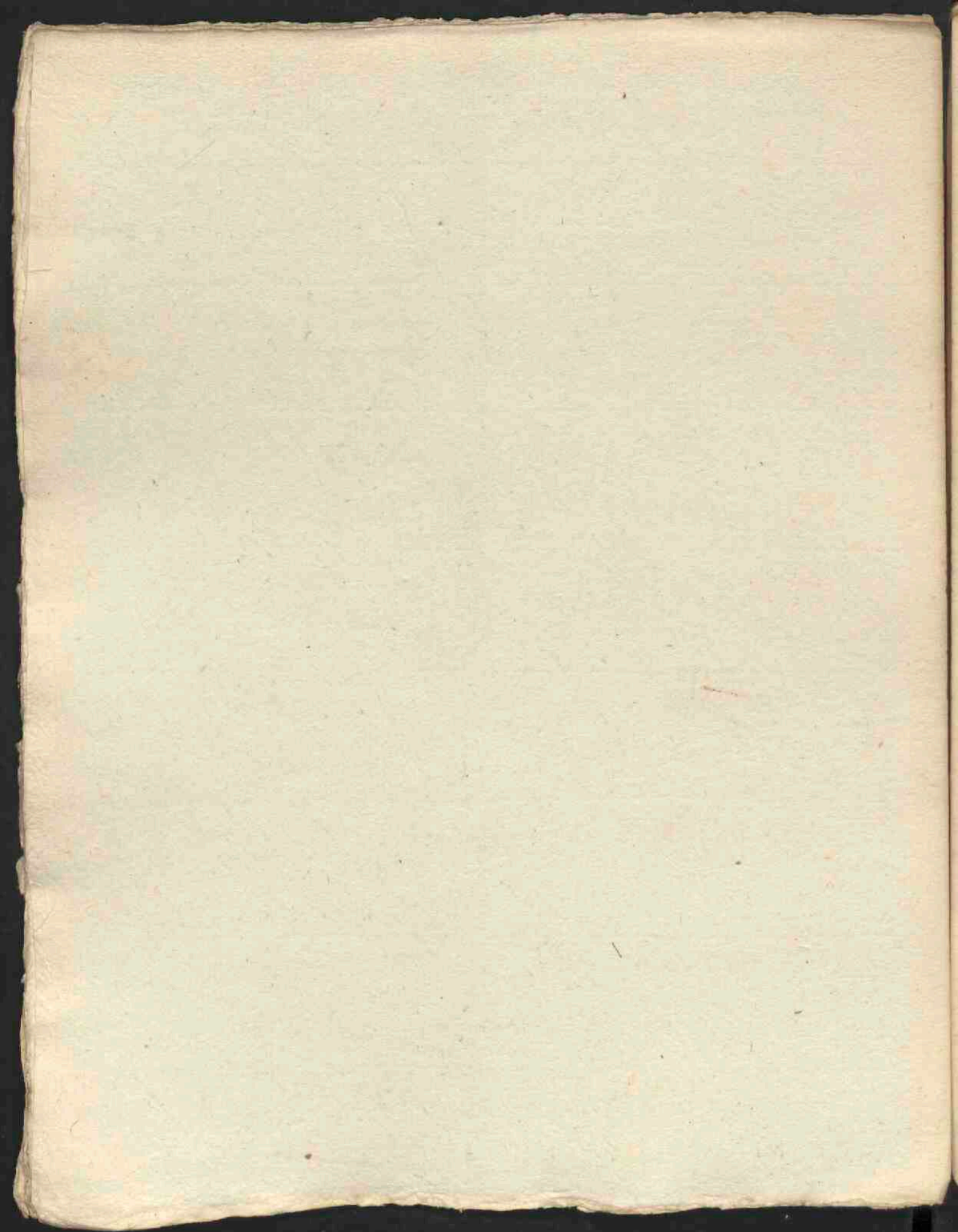
Coss. { C. FABRICIUS FUSCIVS. ^{de}
 ceteris Pontificibus, Agell. 1. 14. Val. max. 9. 9.
 Pont. Ann. 39. 12. ^{ed.}
 Q. EMILIUS PAPUS.

His coss. factum ex latrocinio Pyrrhi,
 quod tunc in Italia erat, venit
 quidam Niclas, vel et alij, Timo-
 charis ad Fabricium & sed Pyrrhus
 veneno confectum, si de
 Pto convenirent, permittebat,
 Coss: id remittentes Pyrrho &
 litteras remittunt, ut sibi a
 proximis careret. Agell. 3. D.
Plutarco.

A.M. 3677.

Ol. 126.

⁴³⁹
A.V.C. 480.

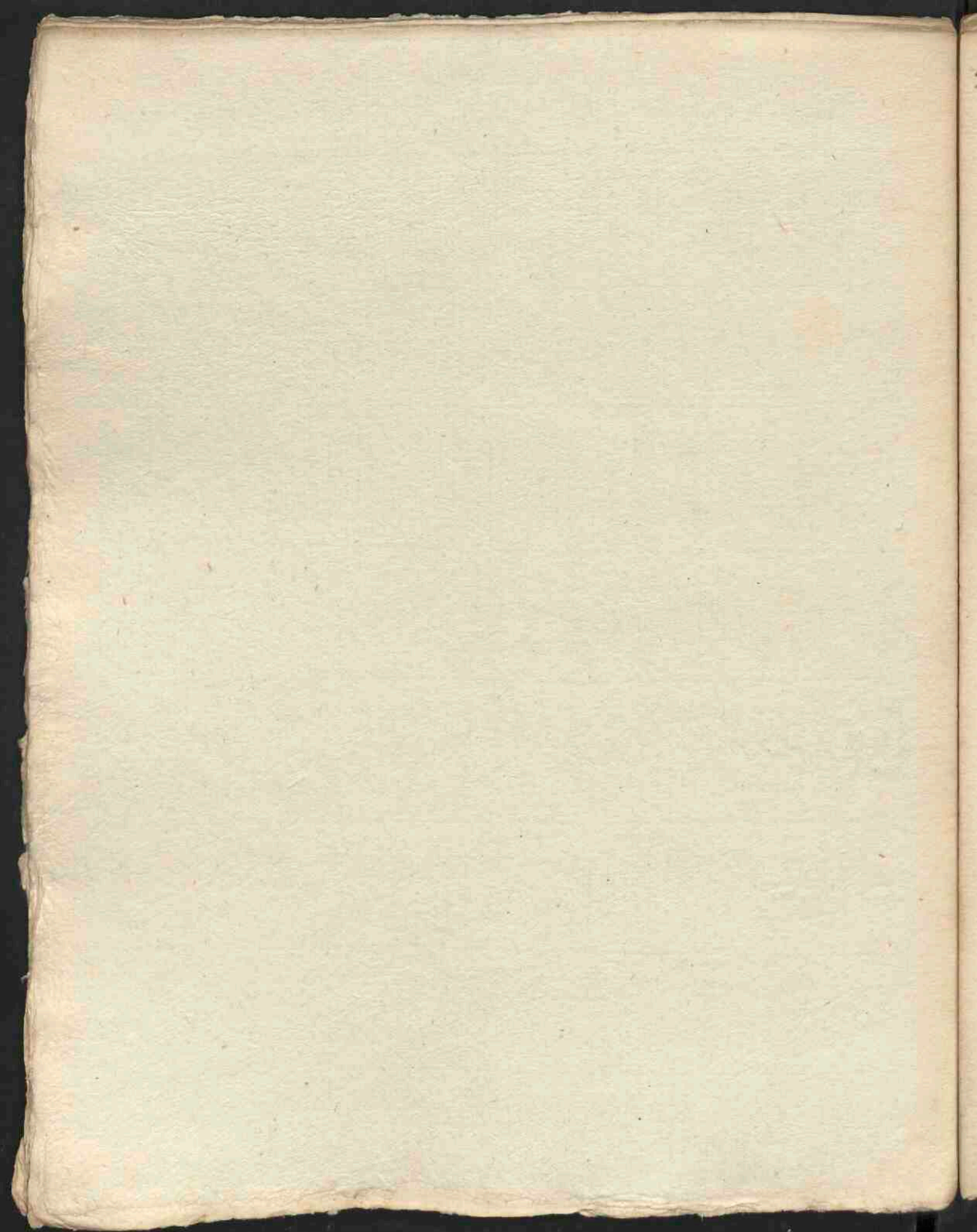
COSS. { Q. FABIVS DVRSO LICINVS.
C. CLAVDIVS CANINA. II.

Hic coss. argentum signatum est.
Plin. 33. 3. ubi mali^o dit. Manib.
St. d. lxxx. 26. cccc. lxxx.

1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850

Bell. Punicum. I. incipit. secund. Calvis. Coss.
p. 108.

Agell. l. 17. c. 25. post

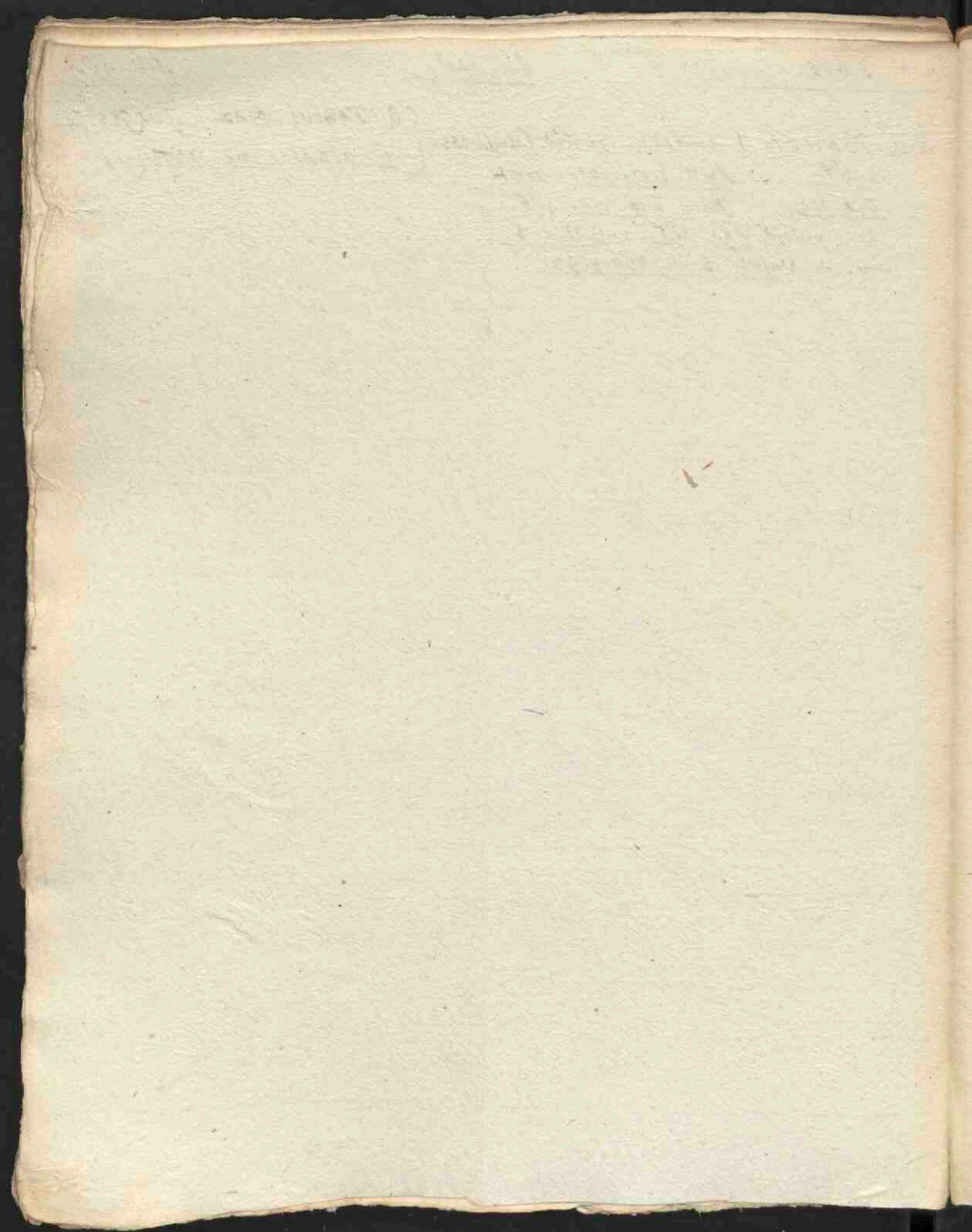
ano seq.

Plin. Ind. v. c. 408.

ubi vithose leg. 508. v. l. 33. c. 3.

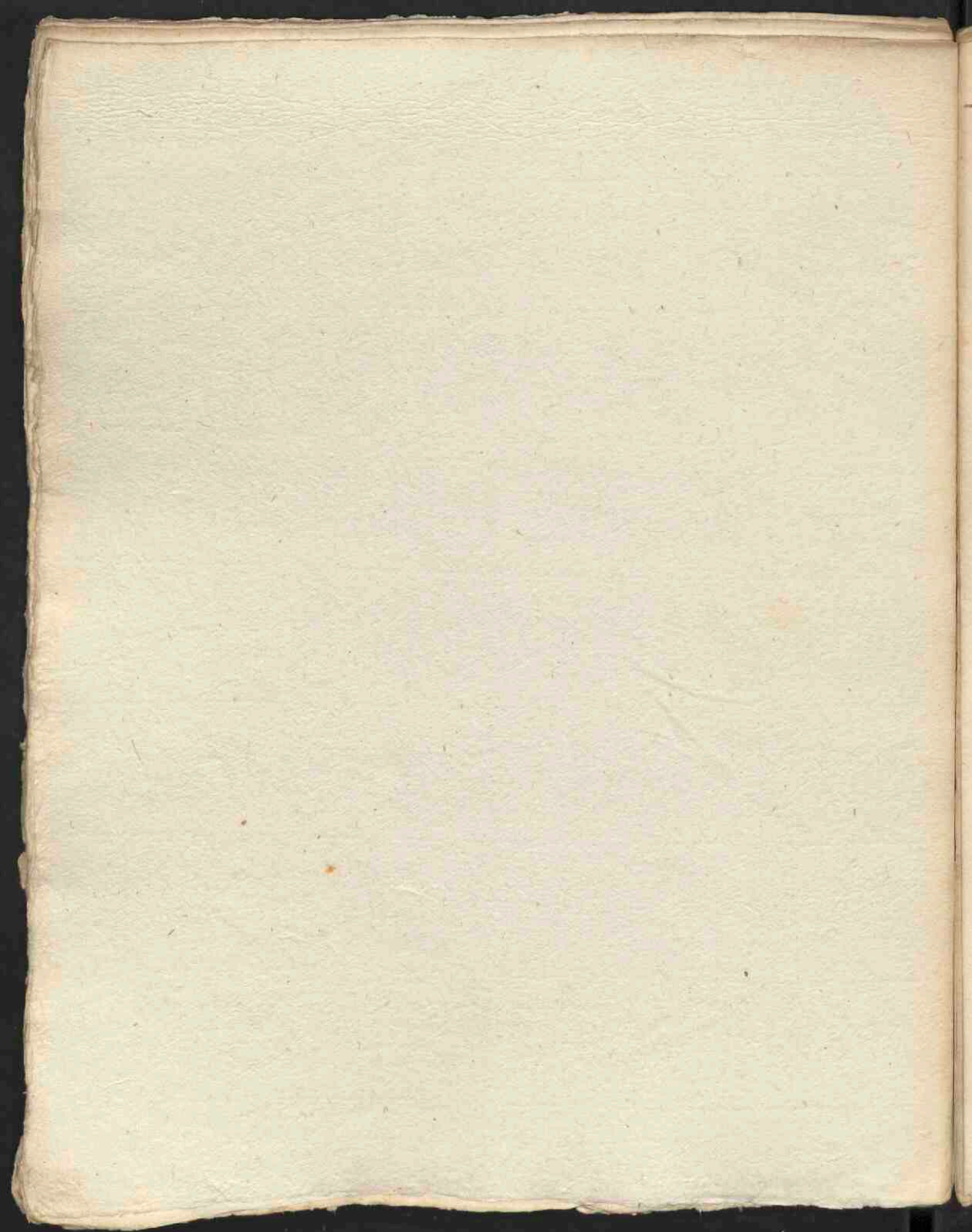
v. et Vasai Gron. Hsp. p. 97.

{ Q. FABIVS MAX. GORGES. III.
L. MAMILIIVS VITIVS.

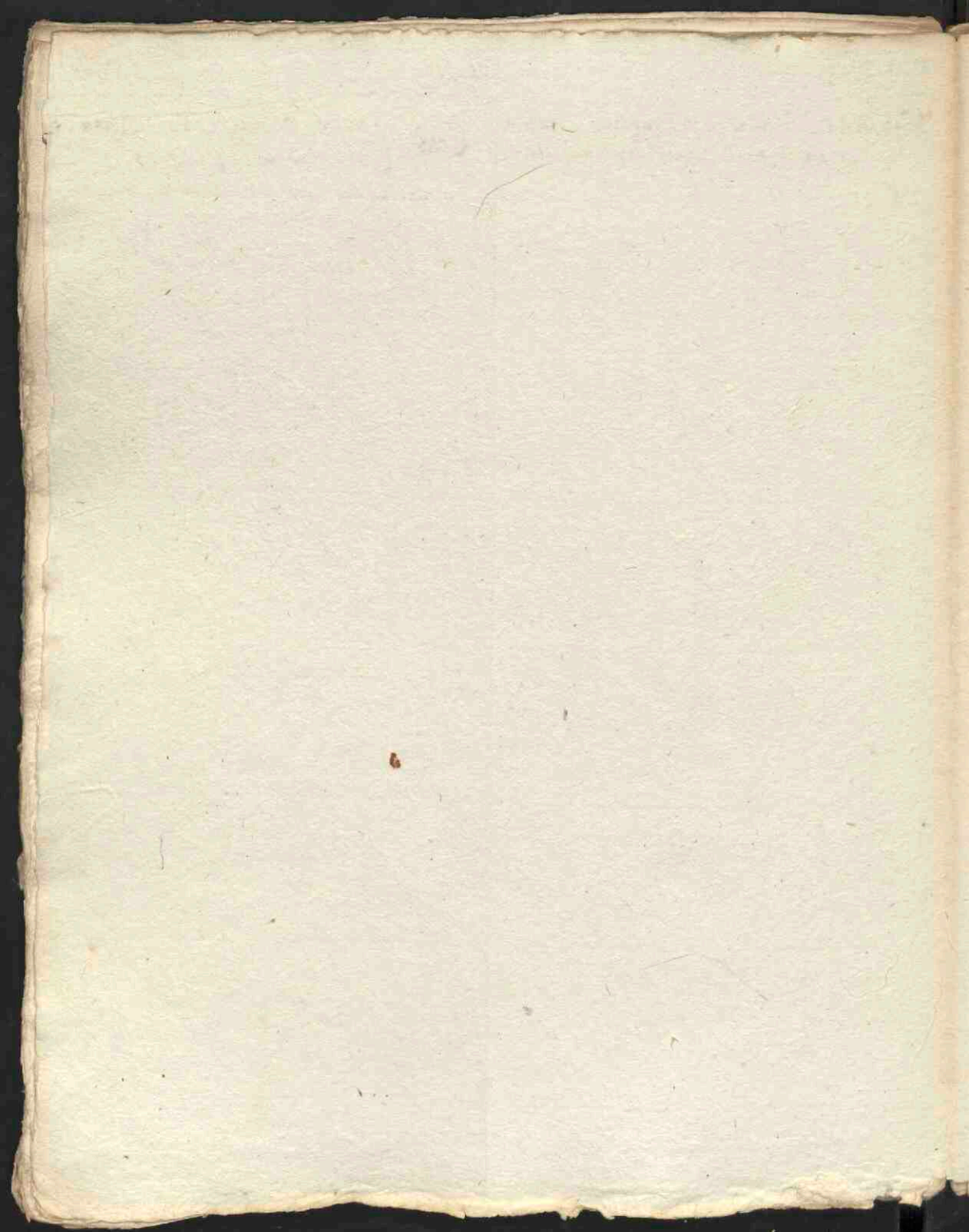

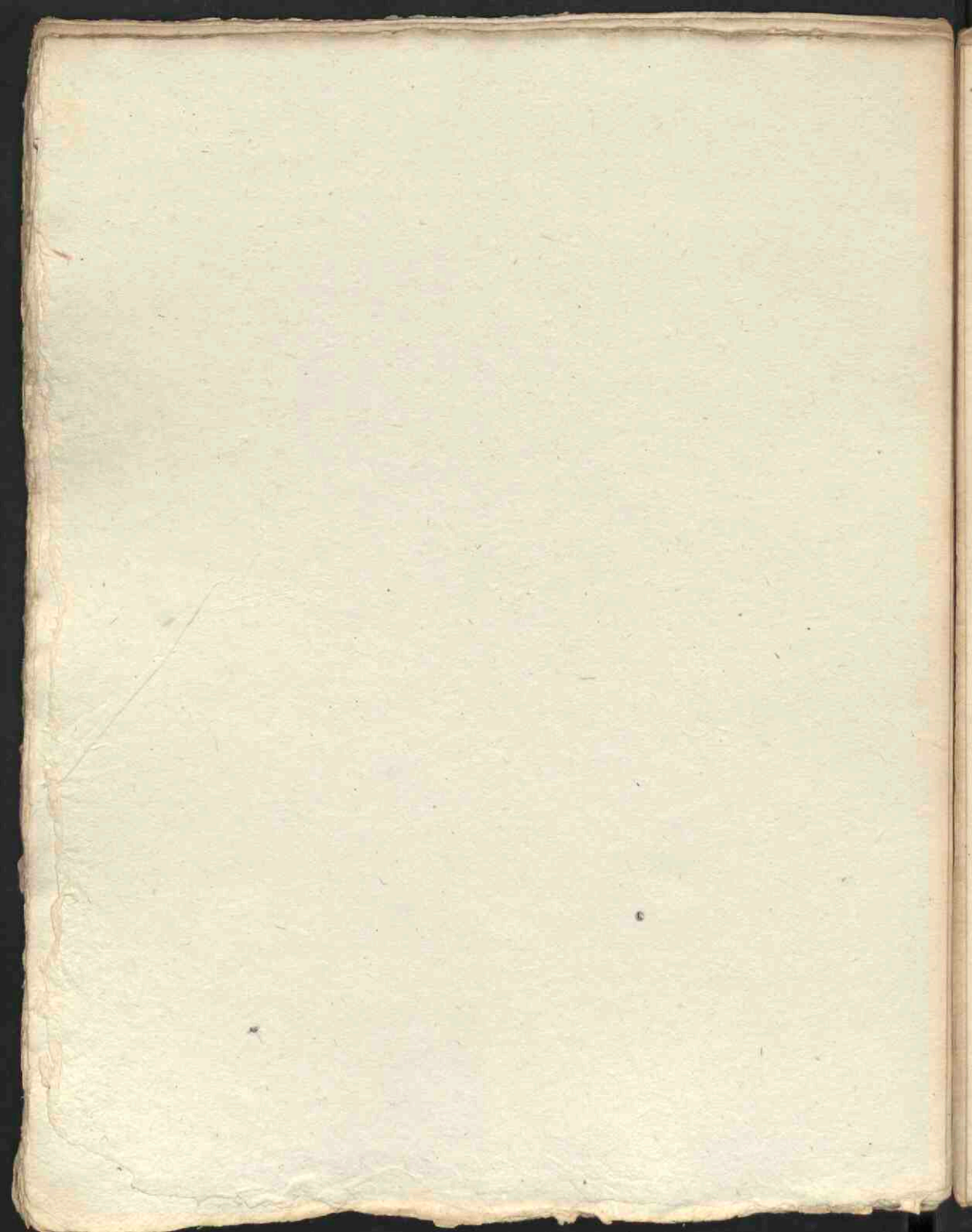
HANNIBAL dux Carthagin. filia
terroꝝ patri Hamilcari nascitur.

Coss. } M. OCTACILIUS, CRASSUS,
          } ^{Messala II.}
          } M. FABIVS LICIVS.

M. OCTACILIVM, cogn. MESSALAM. vitioso
Agellij exemplaria. l. 10. c. 6. J.
Accivm vocant. ubi Agell. 90 =
annu Coss. anni nuncunt.

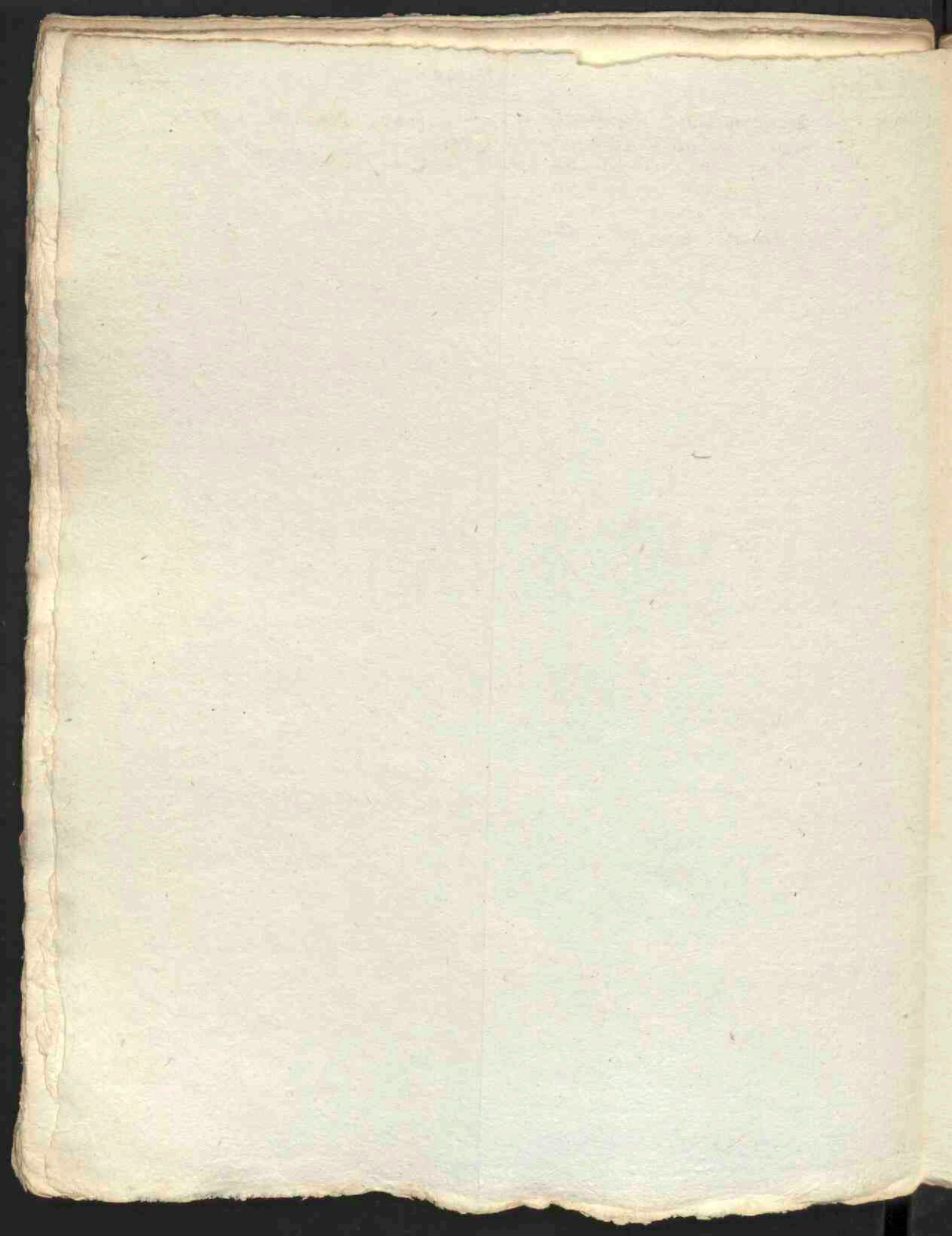

HANNIBAL ad ANTIOCHUM magnū Syriæ
regem fugit, cum sibi a Romanis sibi
parari intelligeret. Just. 1.31. Liv. 1.33.
quem adeo Romanis insensum reddidit,
usq̄ ad a Rētro mari arma conatus sit
inferre Italiae. Amil. Prob. in Hannib.

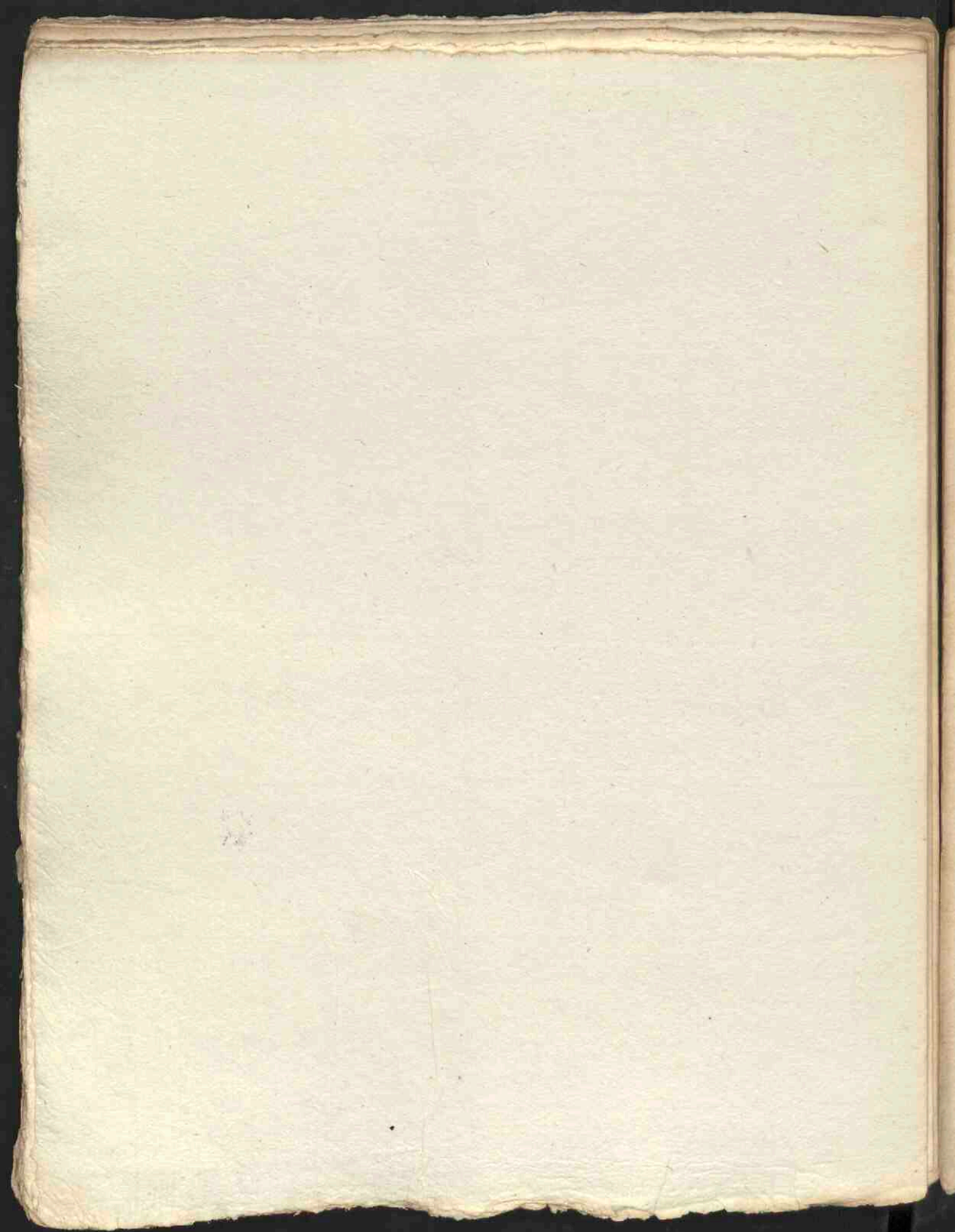
COSS

M. PORCIUS CATO.
L. VALERIUS FLACCUS.

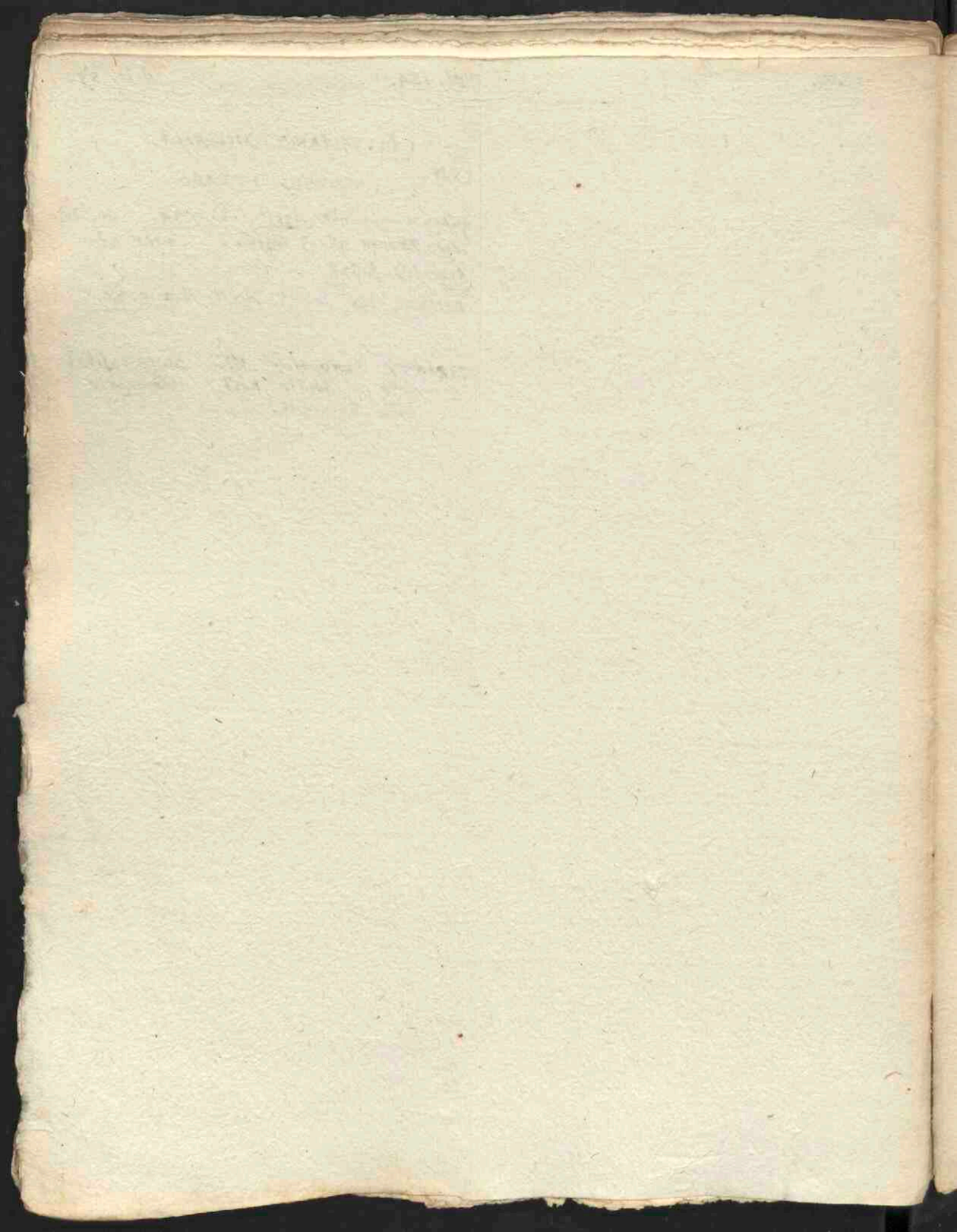

Coss. { M. VALERIUS MESSALLA.
C. FANNIUS STRABO.

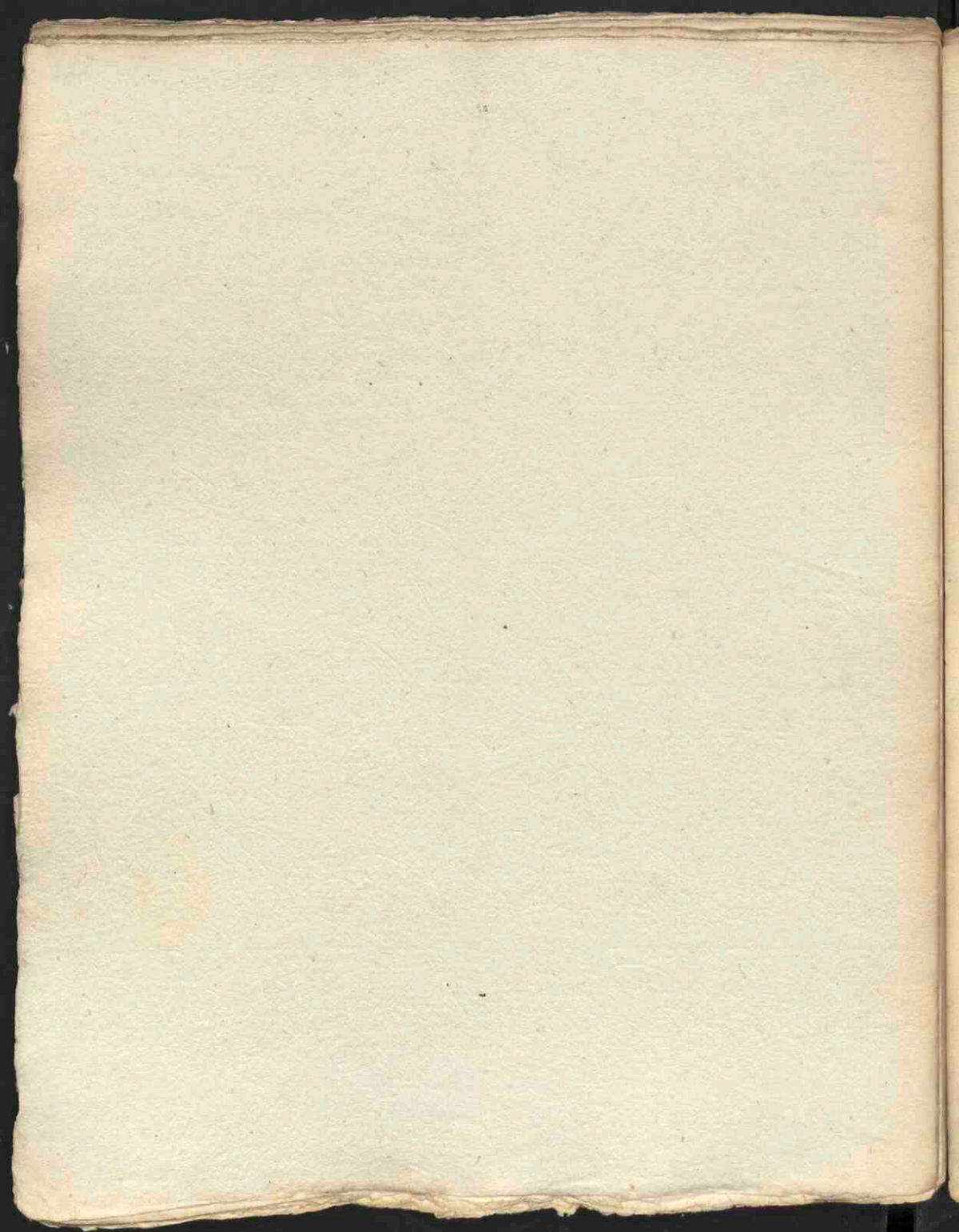
quosum meminit Agell. l. 2. c. 24. cum de
lege Fannia quos loquitur. vido &
Sigonius. p. 323.

FANNIA lex lata. Agell. l. 2. c. 24.

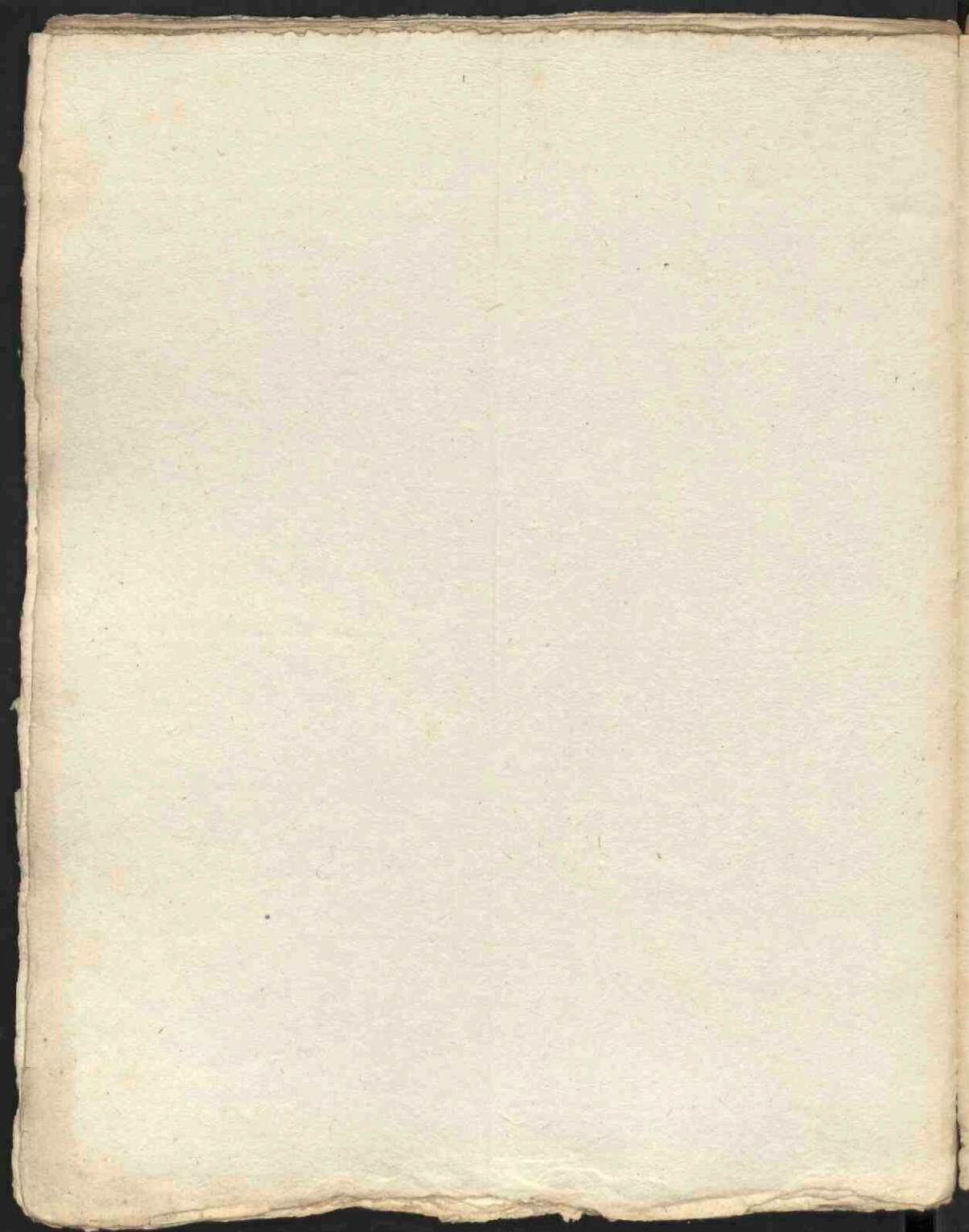
TERENTII Evocatus iudis neapolitanis
acta. paulo post Pistorio
iudis Romanis.

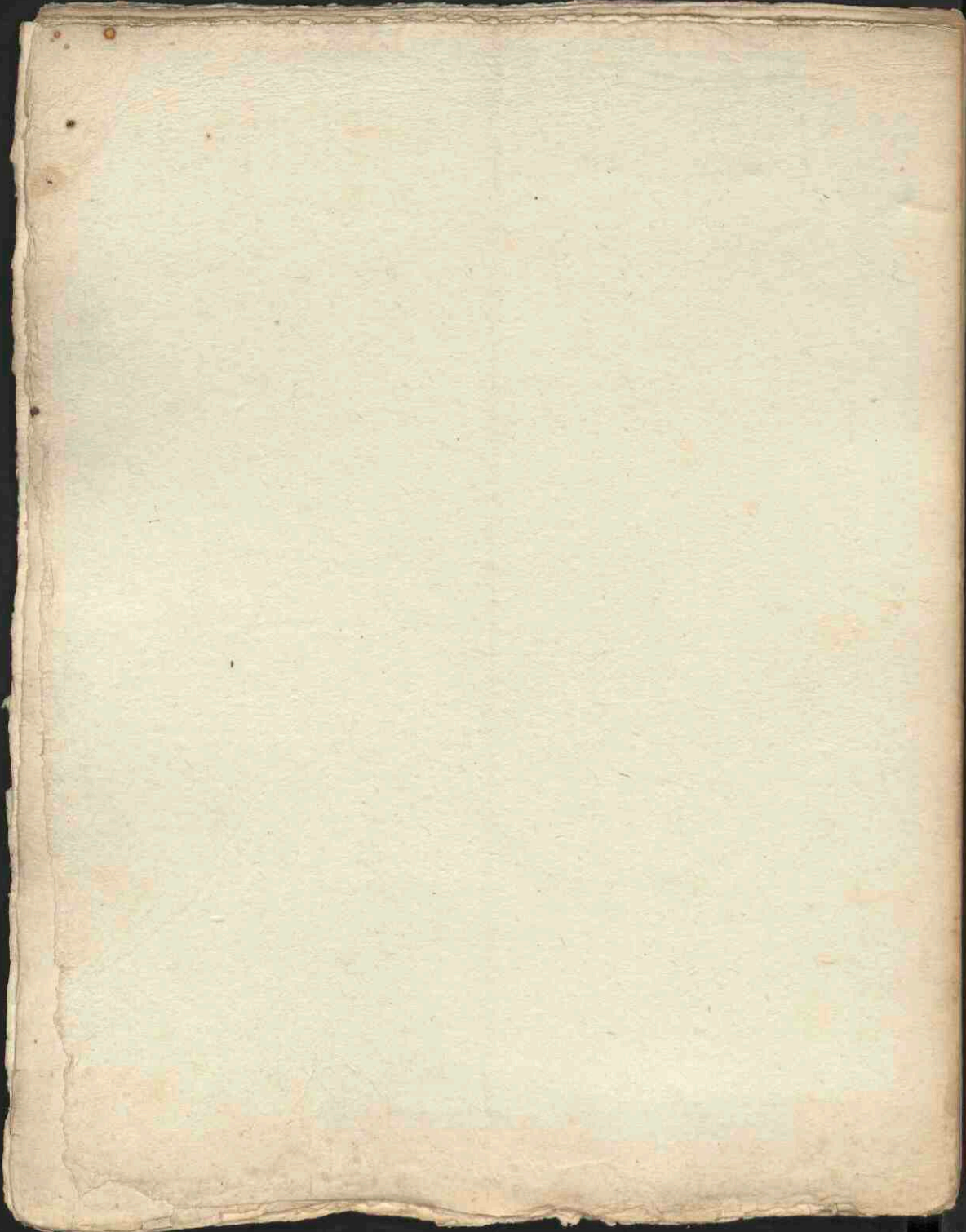

Callist.

Quoniam dictū est. p. 156.

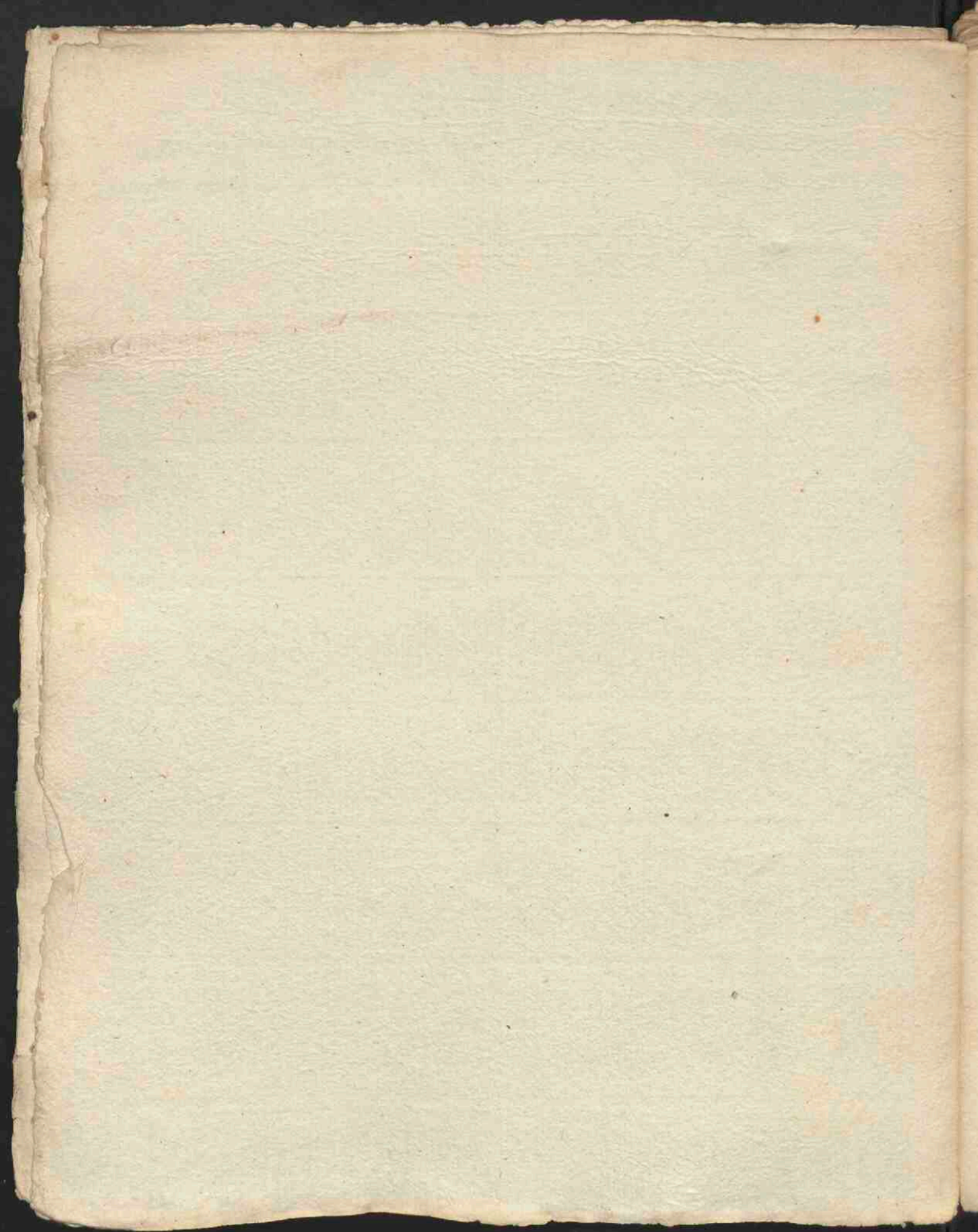
incredibile memoratū est. p. 7. d. 92.

Sapra galam cūq; credibile est. p. 7.

— Tacit.

— vix credibile memoratū est. Tacit.

Incredibile dictū. Cicero. orat. in aug. 3.

Callus F.

georis modo plebs R. confisja. p. 157.

leg. acb 223 2000 622723 .

^{1.}
 Οὐ πάντες ἀνδρῶς ἐς κοινὸν ἐὰν ὁ πᾶς.
Agell. 1. 0. —

5.
 Hoc profecto nemo ignoravit, et
 priusquam, ut Lucilius ait, Philo-
 quis nasceretur.
Agell. 1. 3.

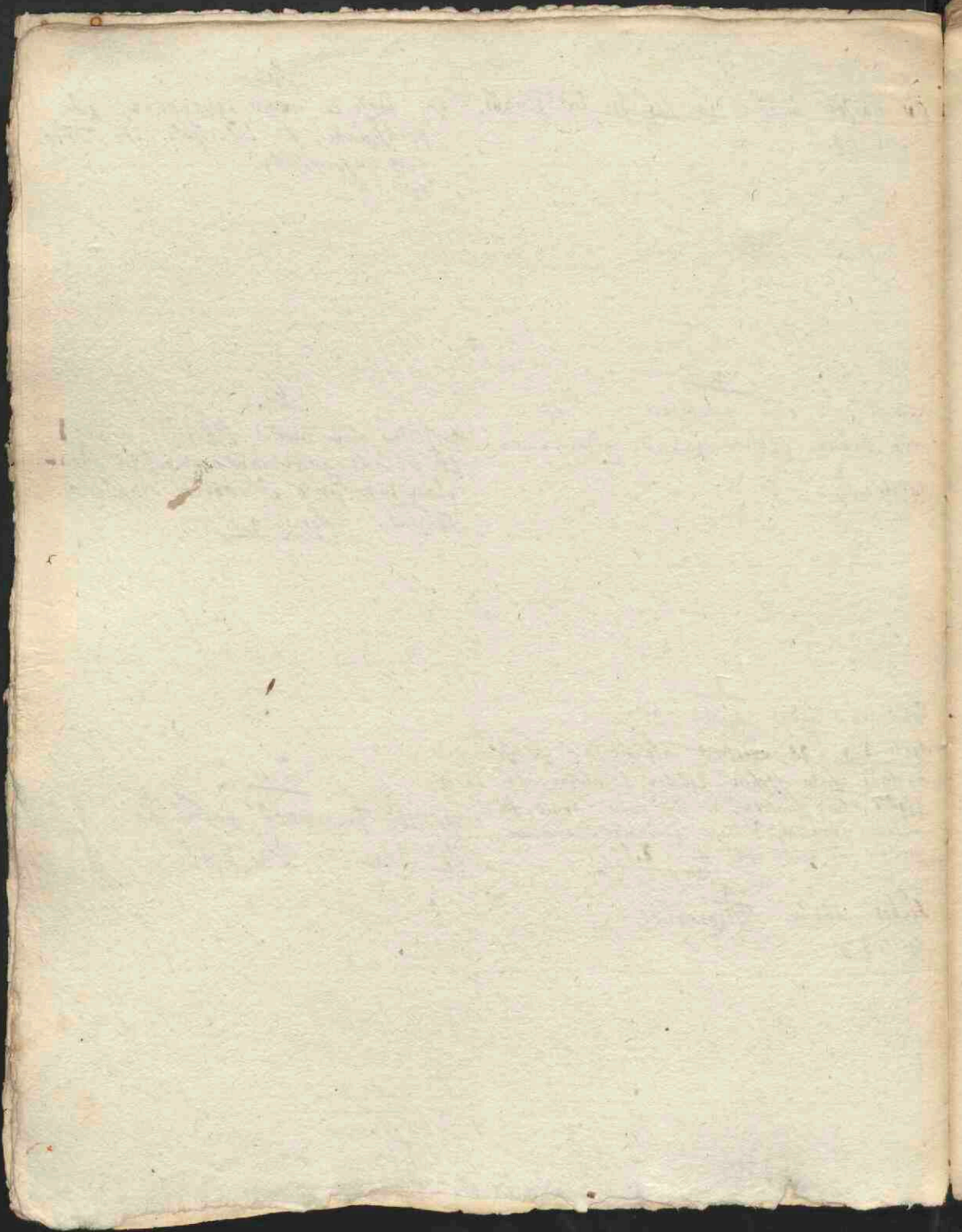
^{2.}
 Tanti non eruo pariter - et
 οὐκ ἀρῶμαι κοινῶν διακρίσεων.
Agell. 1. 0. —

6.
 differens cum vultis simplicis vocisq;
 et vultus gravitate composita, tan-
 quam interpres et arbiter orator.
 Sibylla. Agell. 4. 1.

^{3.}
 Ille homo habet equum Scianum -
Agell. 3. 9. — de extremo calamitose. Agell.
 u. tali fato seritur equum Scianum, ut
 quis eam haberet, is eam omni domo, fa-
 milia, fortissimè dicit ad interuentionem
 pueri. ut legitur apud Agell. 2. 1.

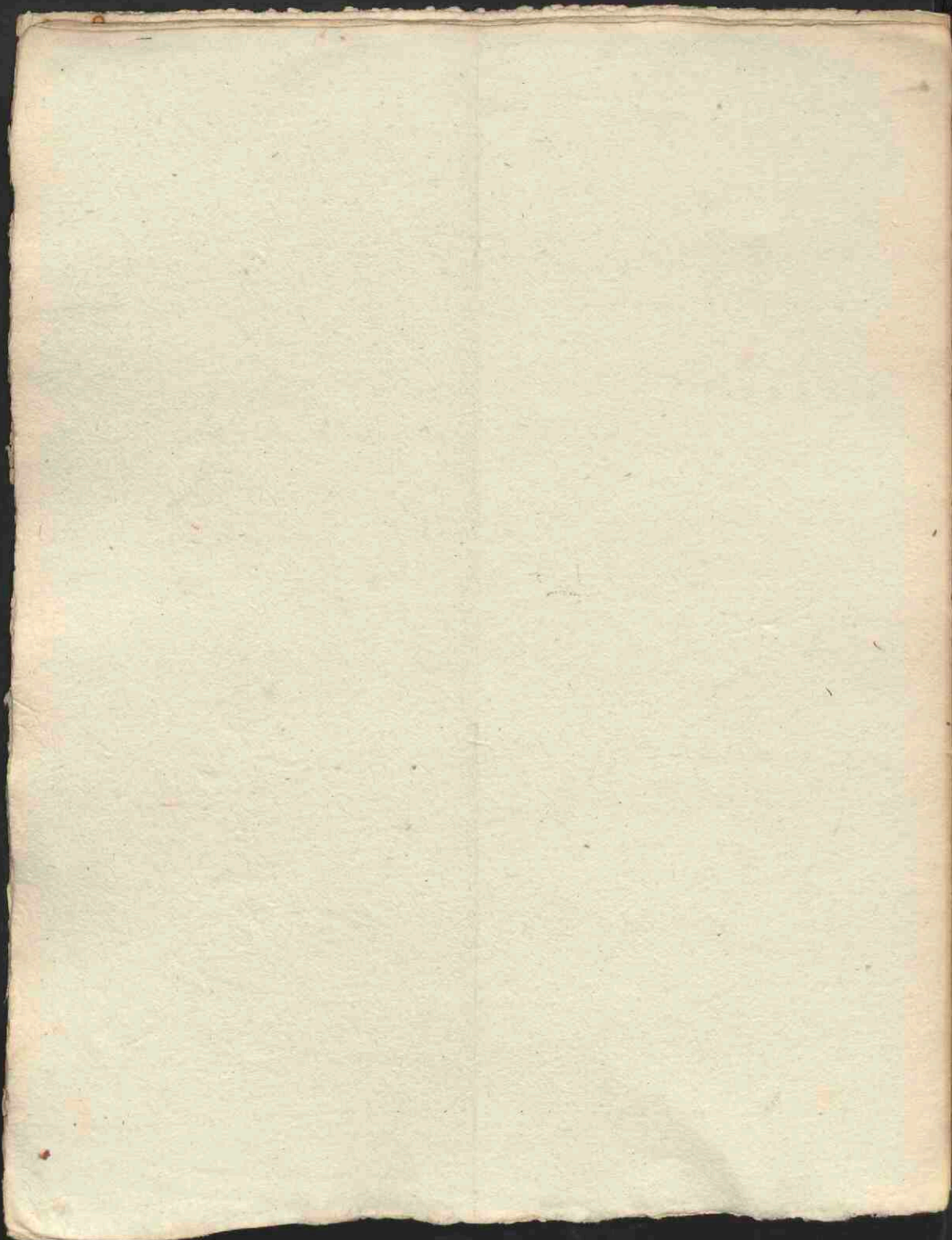
7.
 Me tibi finantem potestas.
Agell. 4. 1. v. Adag. Eras.

^{4.}
 Habet aurum Torosorum.
Agell. 3. 9. —

STARE MAGNO.

Pop. q. libertatem suam magno
stetisse. Val. Max. l. 8. c. 6.

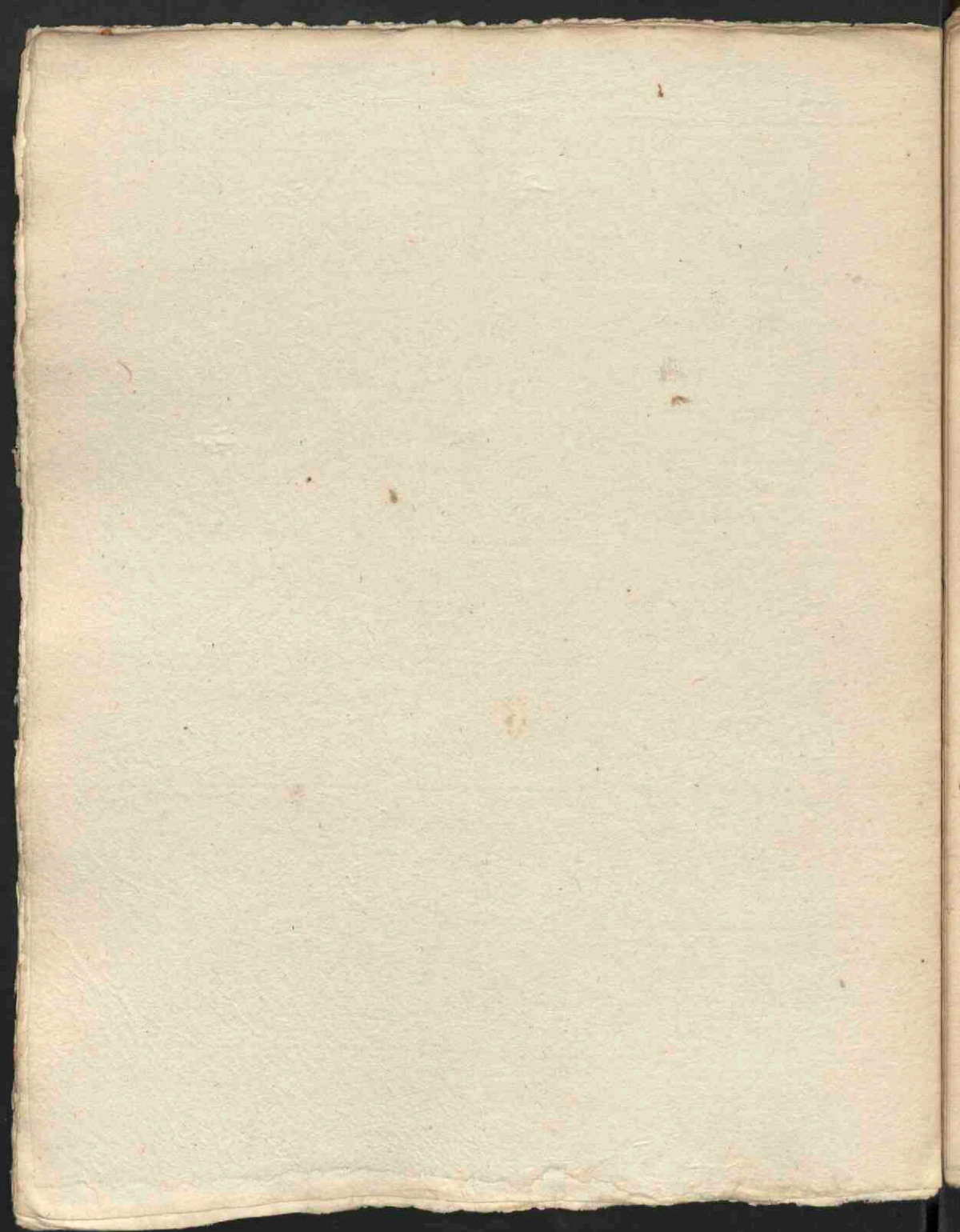
Sit cont. sem. die. te. stals,
bet. stant. 503. die.

perisli indicio suo
gdy hett a wir praet

C. I. Hyeme jam disciente.

An litteris vacentur.

Eaq̄ habet septē ea r̄ dicta.

Negotijs s̄ pleūm̄q̄ ambraicis, et
jellularijs q̄stibus intentos habent.

Corpore esse vegeto, et valenti, be-
n̄o habito et strenuo.

C. II. Quae littere noctem faciunt.

Non expasim̄ atq̄ aperte: sed r̄-
condita et quasi opta significatōe.
ad hoc obliquē.

C. III. Curiosū atq̄ contentū lectitantur.

Satis potuit fidei fecisse.

Opam pistori Lucas.

C. V. Delicati hirtis vox infanta, capilla
arte compositis.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second line of faint, illegible text.

Third line of faint, illegible text.

Fourth line of faint, illegible text.

Fifth line of faint, illegible text.

Sixth line of faint, illegible text.

Seventh line of faint, illegible text.

Eighth line of faint, illegible text.

Ninth line of faint, illegible text.

Tenth line of faint, illegible text.

Eleventh line of faint, illegible text.

Twelfth line of faint, illegible text.

Thirteenth line of faint, illegible text.

Fourteenth line of faint, illegible text.

Fifteenth line of faint, illegible text.

Sixteenth line of faint, illegible text.

Seventeenth line of faint, illegible text.

c. XVIII. pedarii senatores

In veterum aetate. v. prietis
temporibus.

Sella P, supra quam confiderent

Pedibus itare.

Mis haugt alsoan de ^{meest} wis,
Als 't water wijl is ^{trouwe} medizins is.

Eederdom is groot verbrict,
Maer al ne wil is erficht sijn niet.
Met anderen sij alser, besaelt niemand eer.

Te pleert te rijcken meeyde groot
Te voert te gaen dat is de doot.

Den wolf gings tot Rome, en is weer sijn gecony,
Van sijn gaer sij daer liet, maer van sijn sieden niet.
Dit
sent een leet in Engeland, noeterom comende sal sij
miskens.

Den steekes geest den medecyn:
De hoochde gauses gheen curieren sijn.

Een ieder ouderdom vermaect,
Een ieder ouderdom verwaest, — wet sie

Een ieglick ouderdom verwaest,
Een in noestans ouderdom vermaect, — wet sie
Een ieder ouderdom begeert,
Noestans is ouderdom verwaest.

Ghy sit niet vast, wes coek gewis,
Die in de boecst gesommens is.

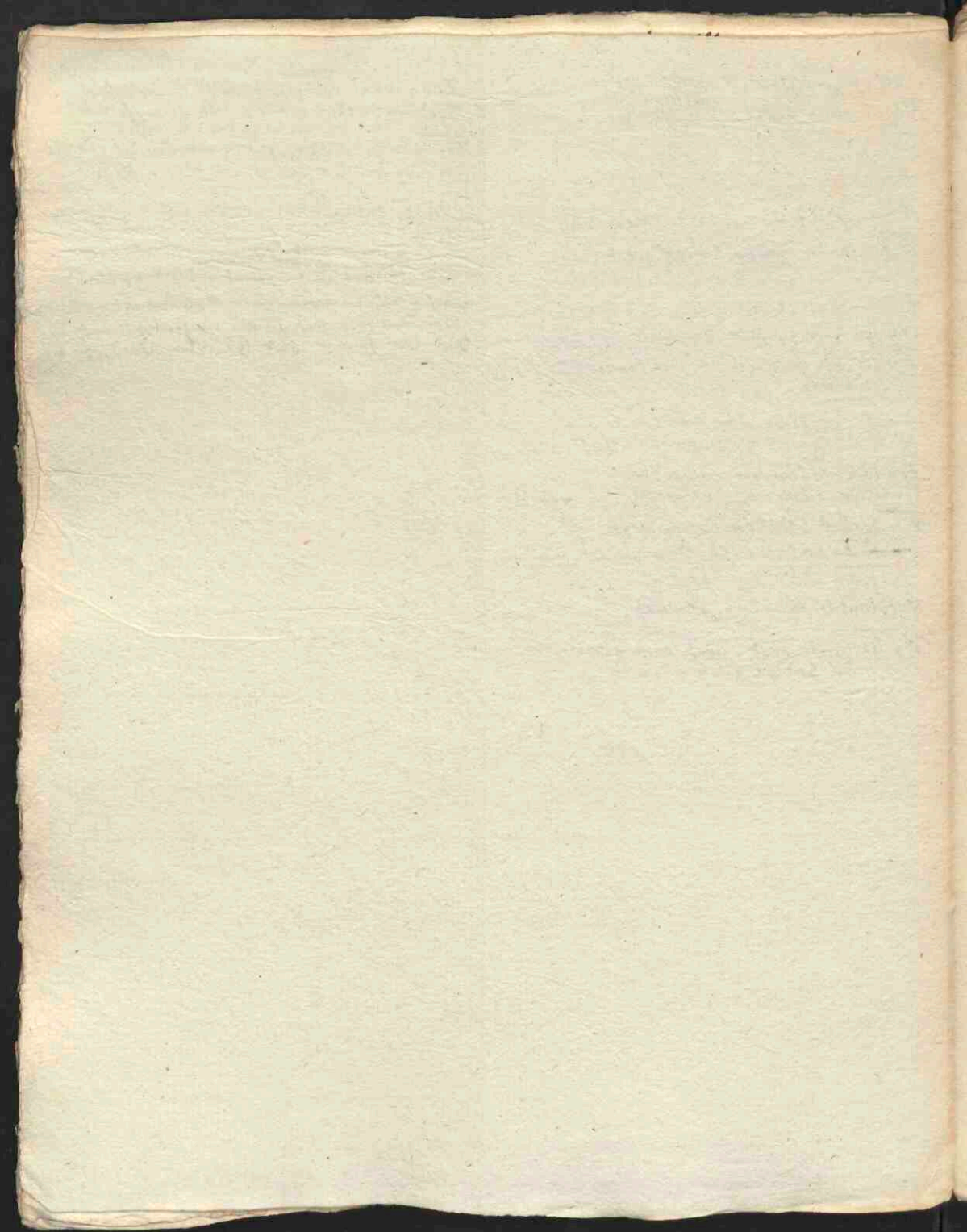
Een vrouw die leent, die is vercoest,
Een vrouw die geest, die on vercoest.

Een vrouw die droeft, een vrouw die staest,
Een vrouw die segest als 't saer besaest.

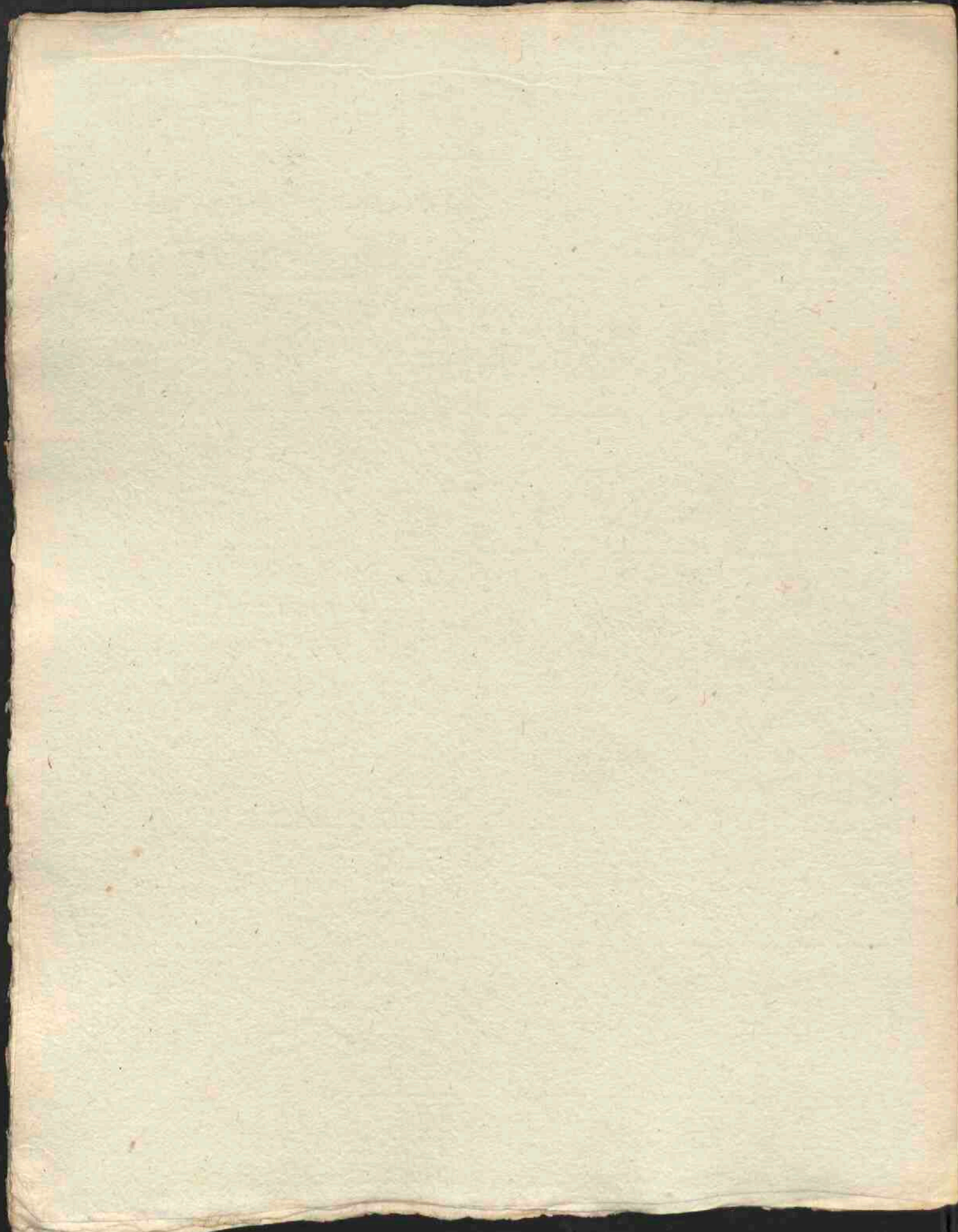
Eedighe palleyshous maekes malte meyskens.

Uitpild.

van alle dat den leet of groeyt op der siet,
Gauses niet in groot enbet de vroens oyt pasiert;
Door die, mis haer es na on groot gelt wylt moer,
Die seer sij van daer sijt es van haer sijnge gort.

Antezibi . Ag. 3. 7.

expositio . — 3. 2.

pōnsicālatō , et
imēclatō . — 1. 3.

intēmpōsitō , atq;
insūbitō . — 1. 2.

festiuitatē . — 1. 2.

Judicō . — 4. 1. —

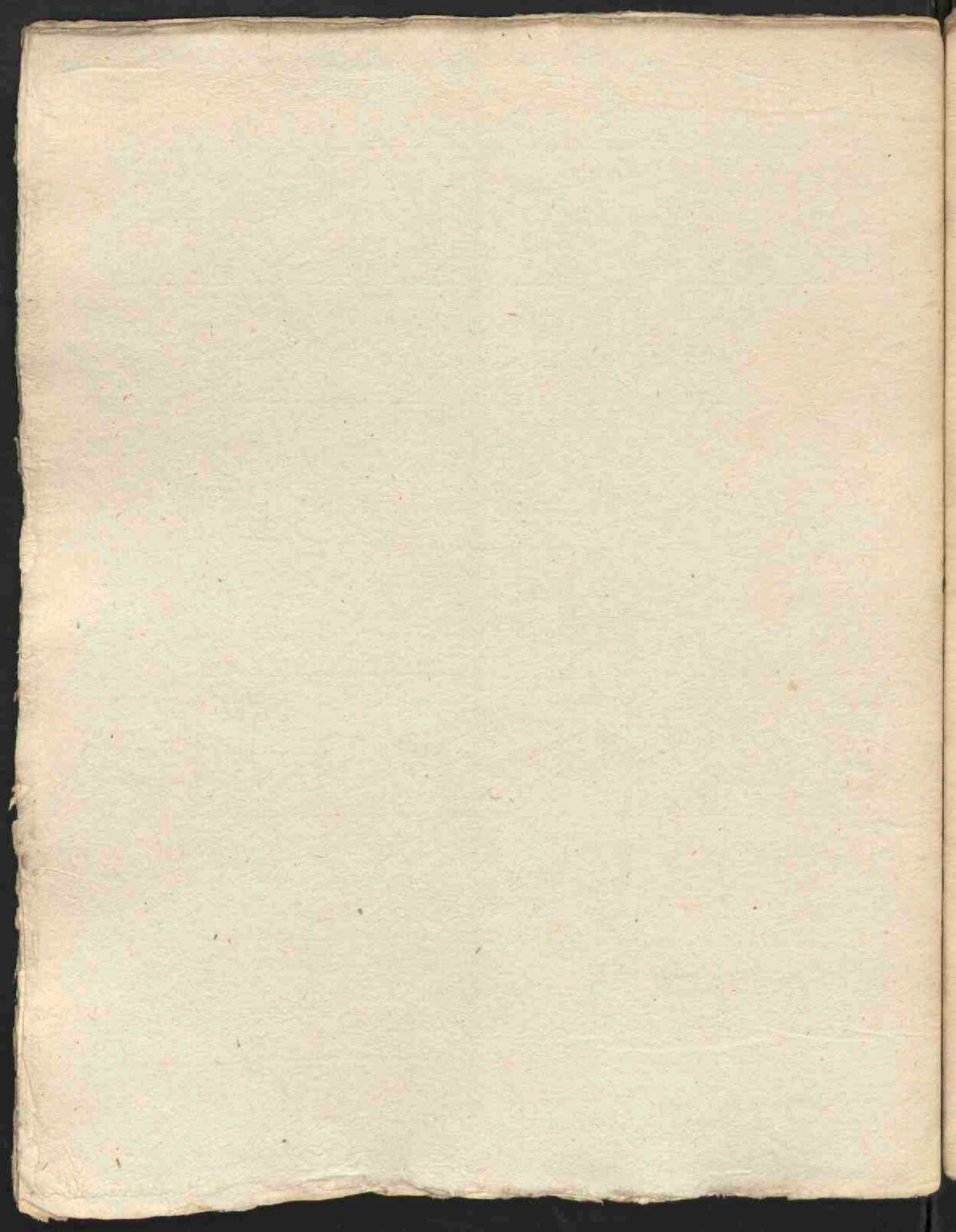
Officina armorū .

Æ. Prob. in Ag. 1. p. 25.

Faint, illegible handwritten text in the upper right corner, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

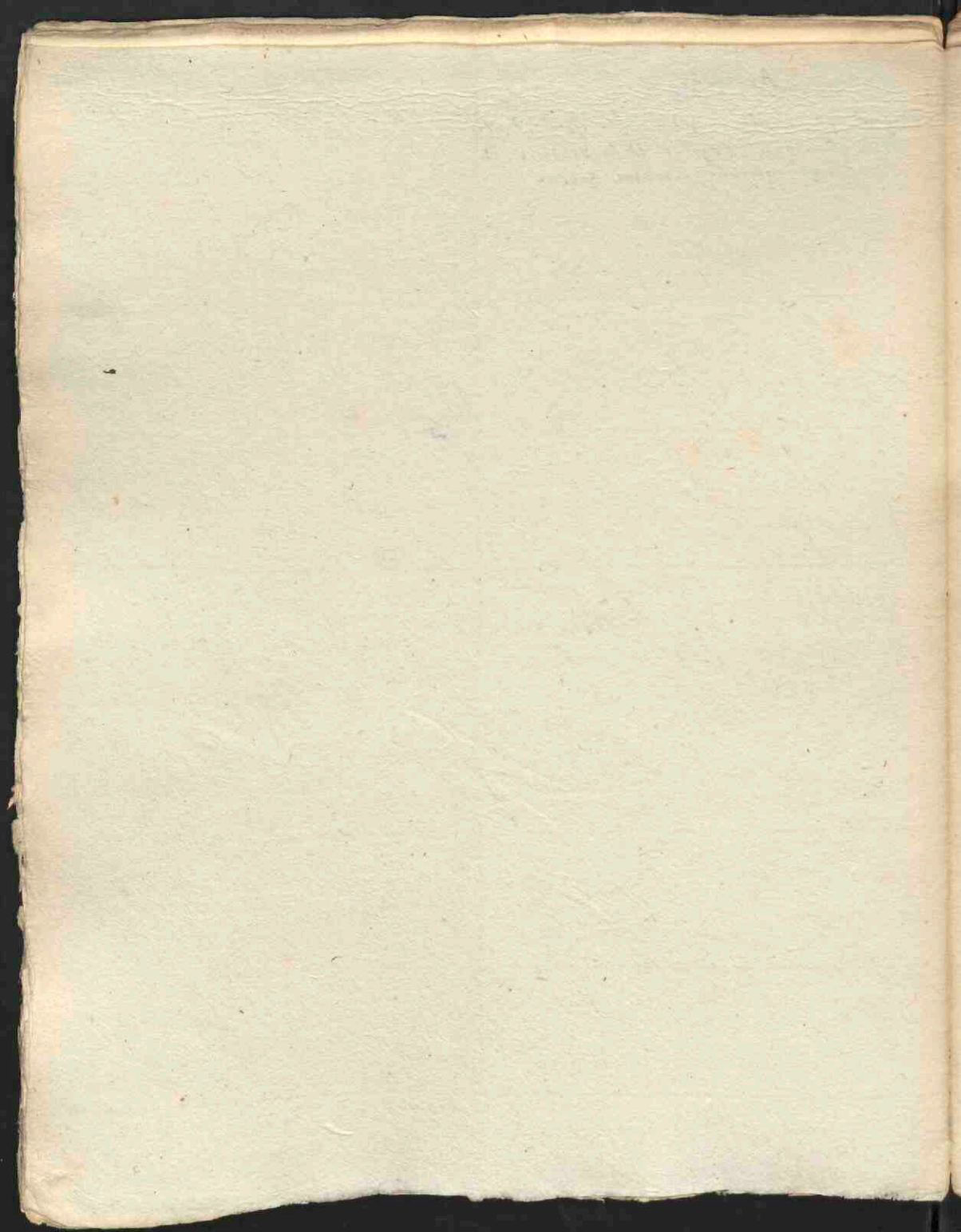

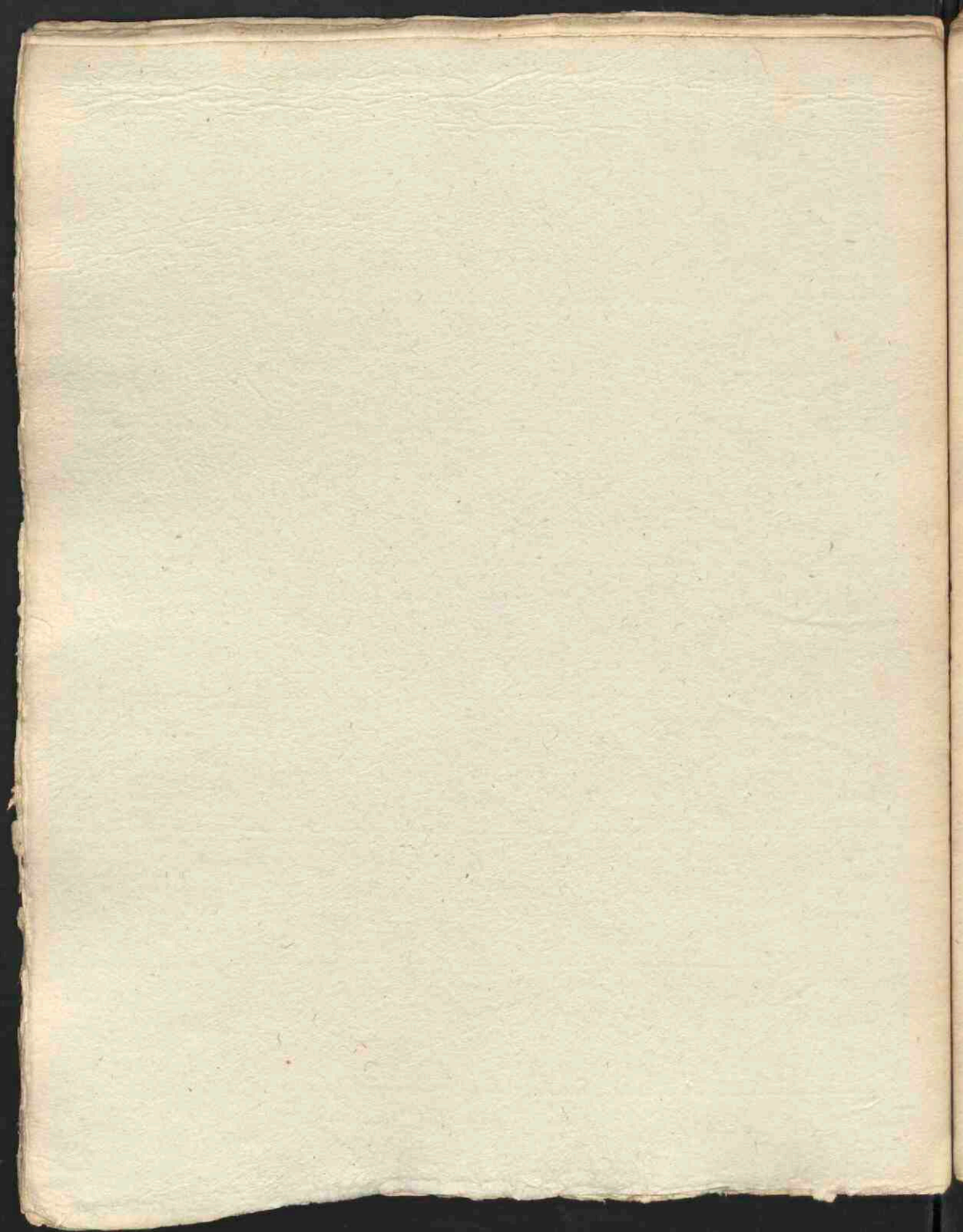
ALLIGARE.

461

Alligare se aliis negotio, si Agell, 3. 7.
pro quo, 3. 1. Negotijs se ambraicis, et
alligarijs testibus intentes habent.

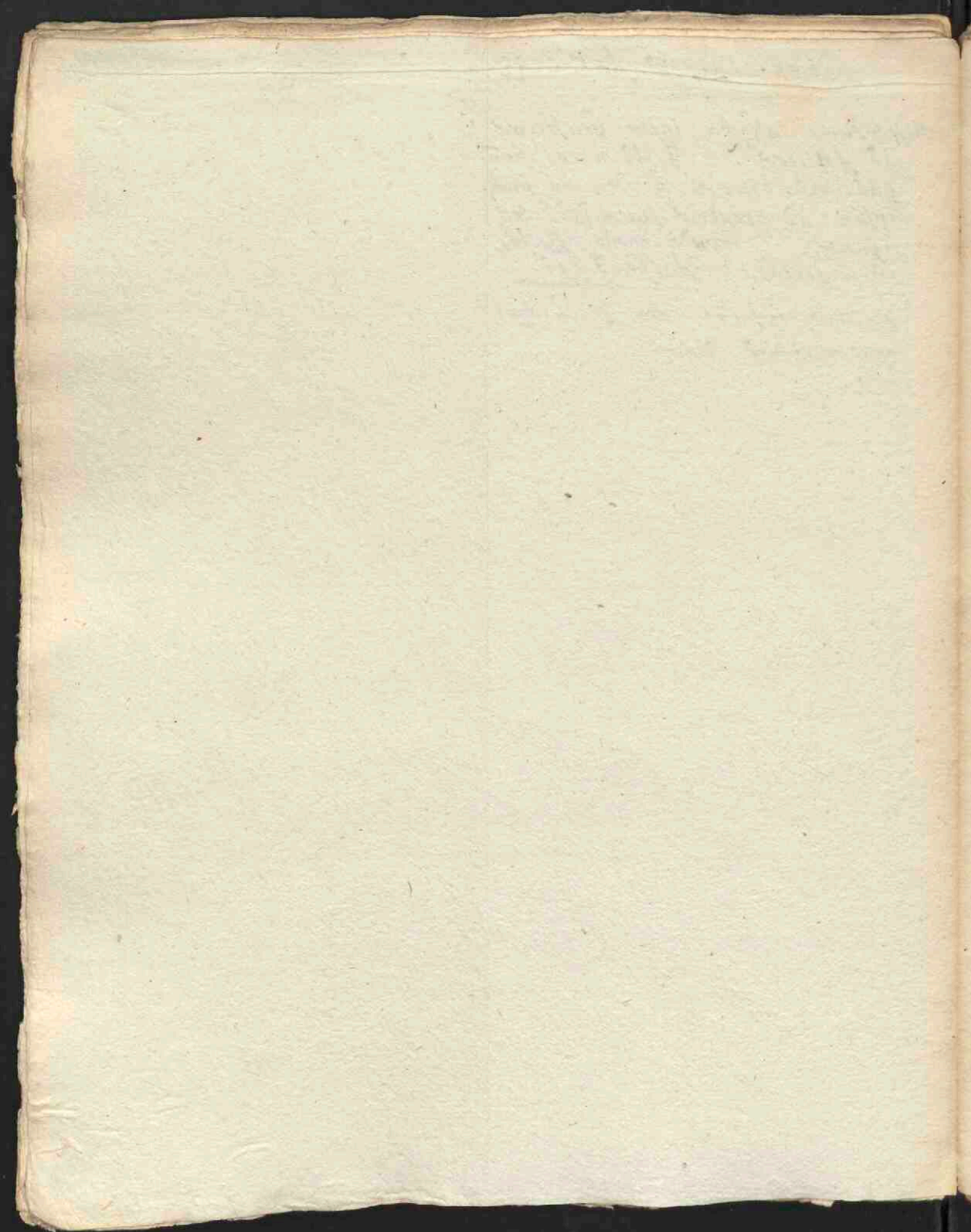

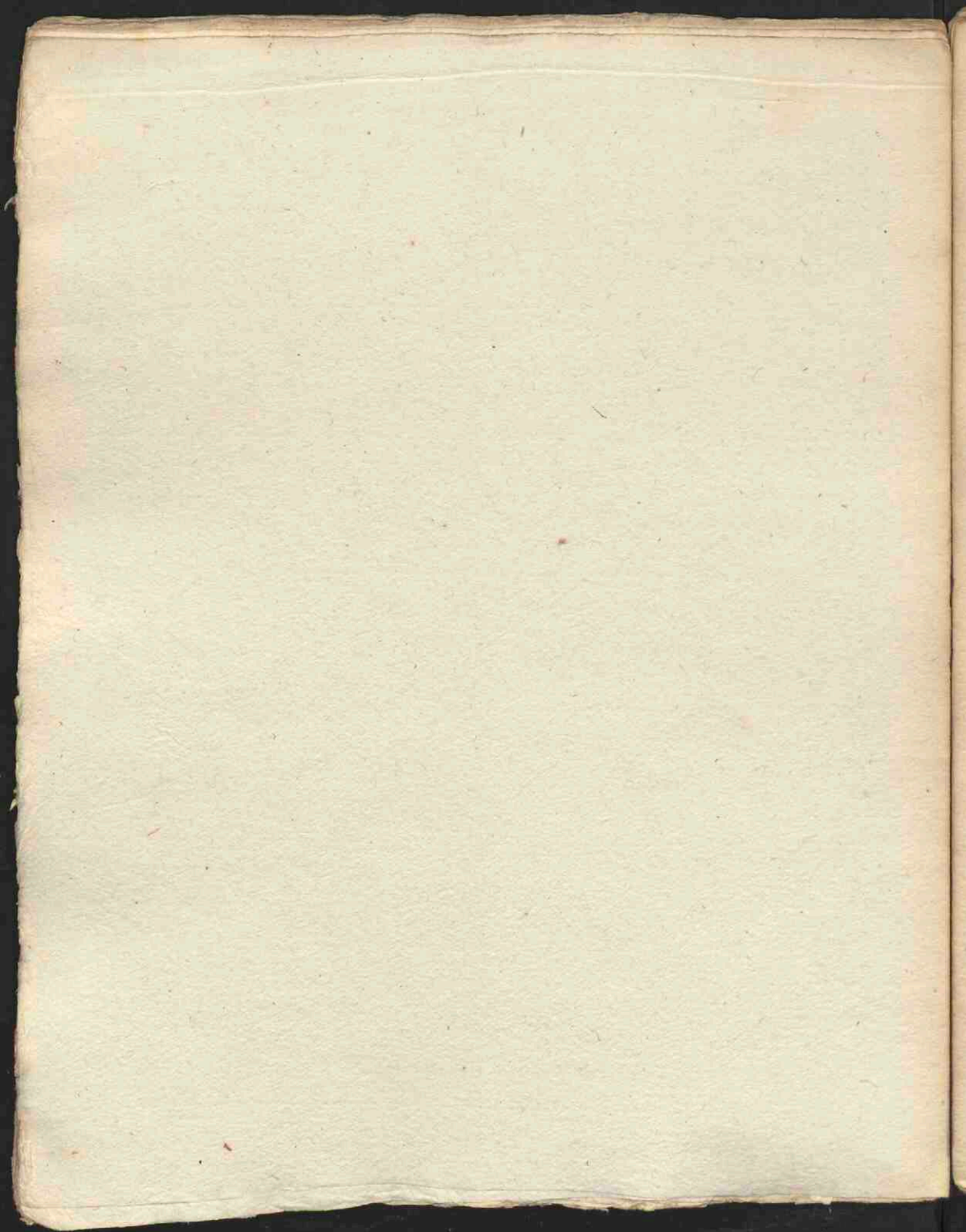
Differentia aliqua inter Conficere
& Afficere. Illud. n. ad finem
deducere: Hoc. v. n. quod ad finem
ipsam sed proxime finem deducere
signat. unde annis affectus,
& confectus, Agell. 3. 16.

pro, anno confecto, Am. Pr. in Agel.
anno virtute dicit.

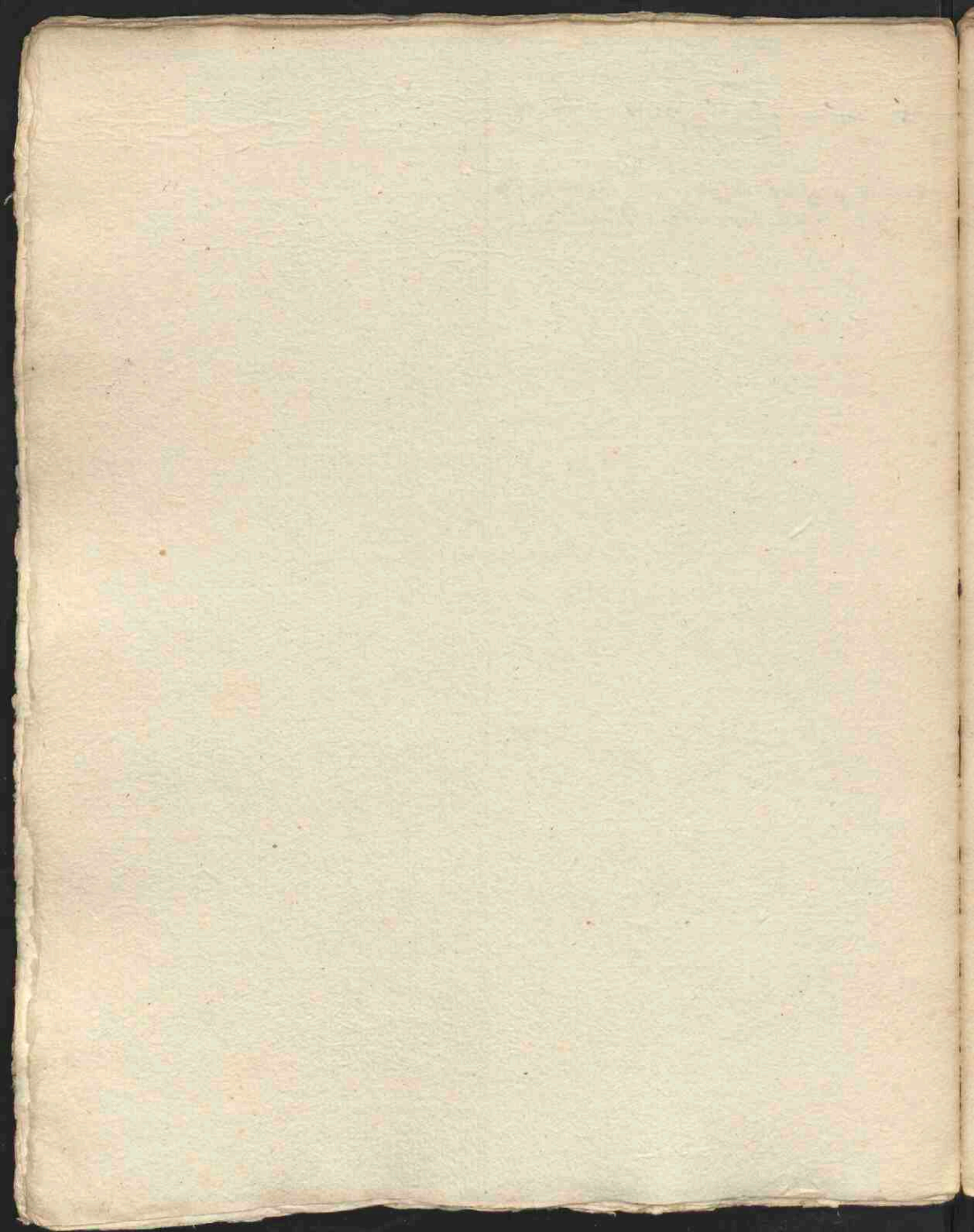

FESTINATIO.

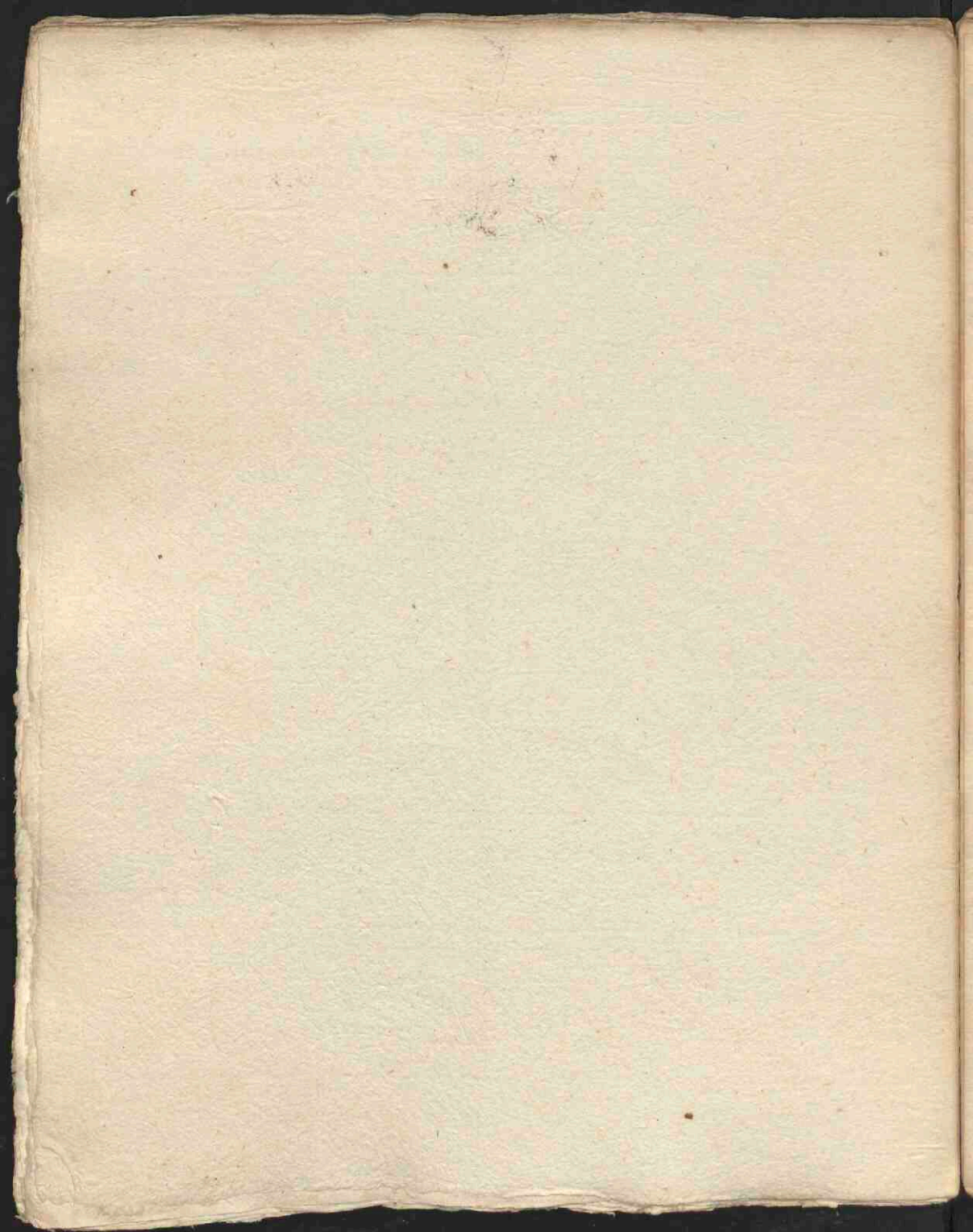
465

Meo donūm, quāntūm potero, tātūm reci-
—piam. Pl. aut. 1. 2.

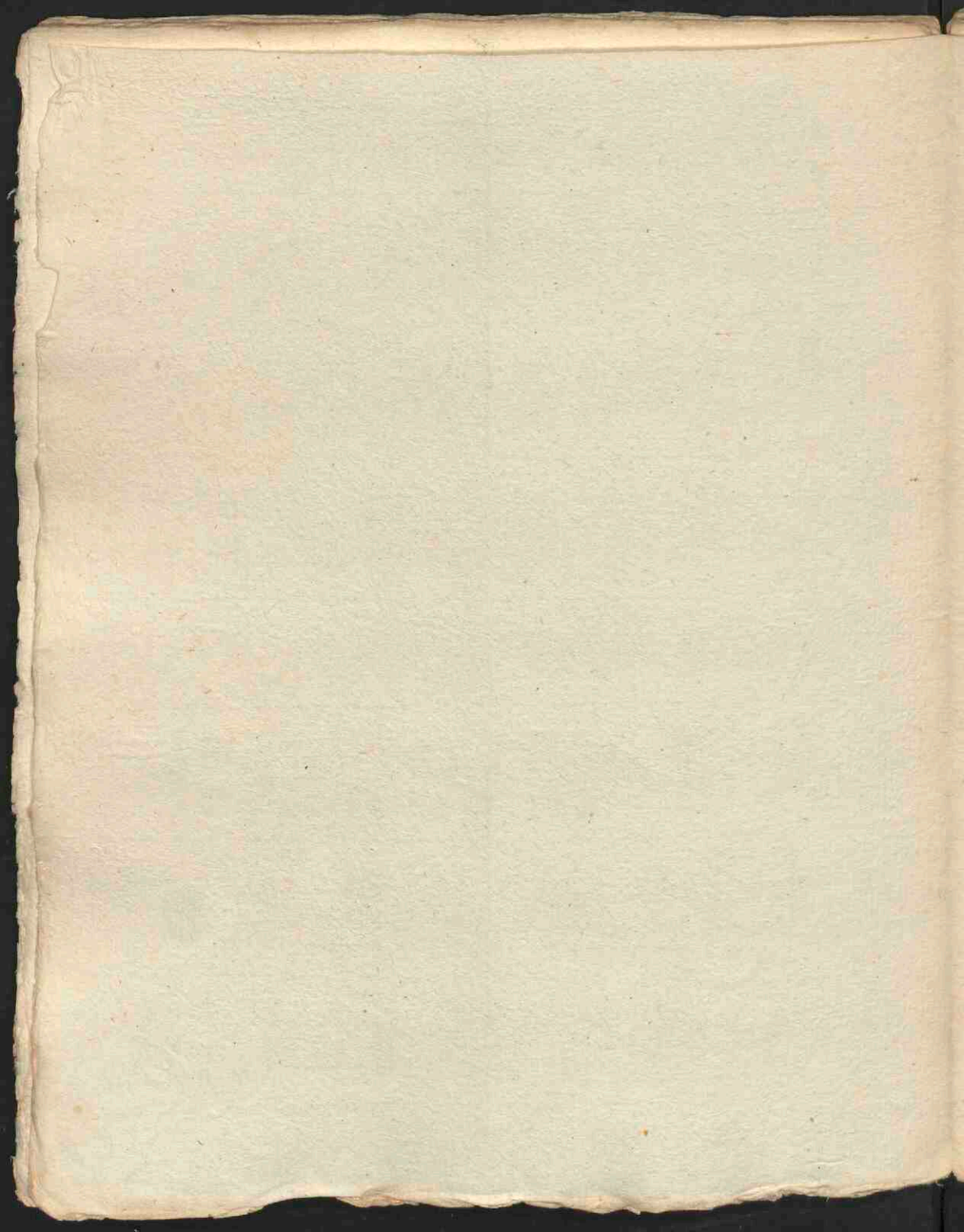
Donūm propavē propo, nam egomet sūm
—sic, autē dāmi est. Pl. aut. 2. 1.

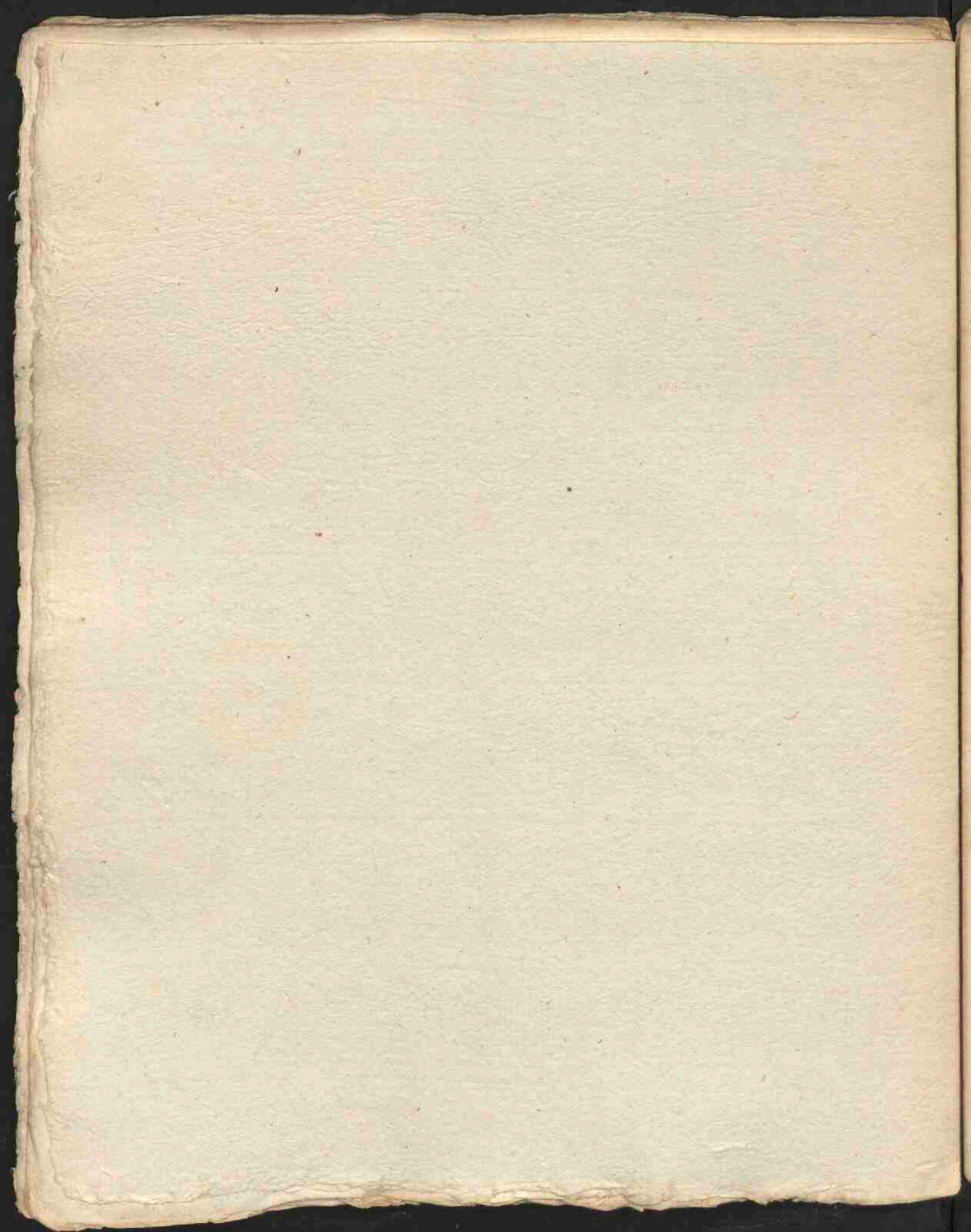

Grandis gradum latitudinum. Plant.
Art. art. lat.

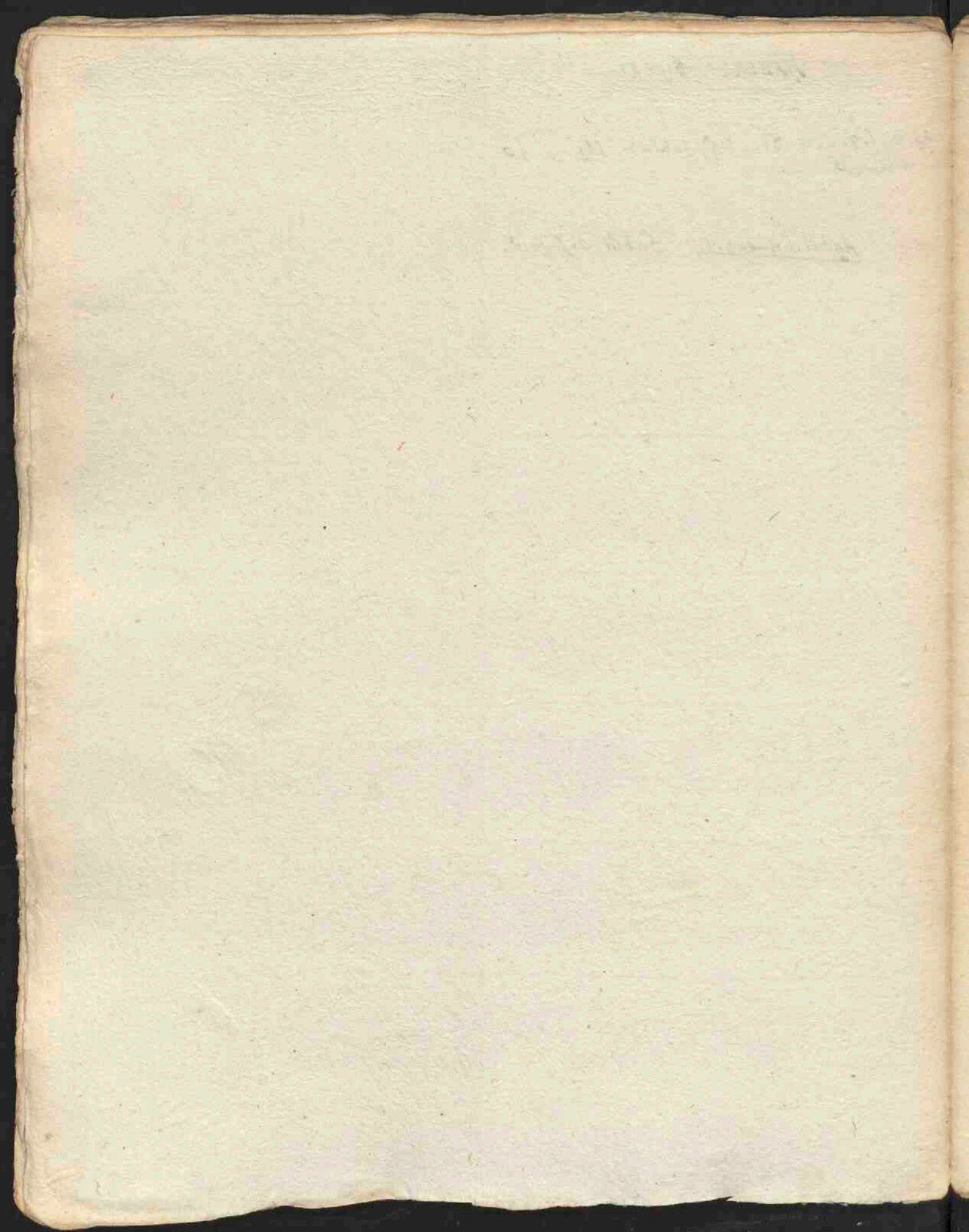

HABERE DICERE

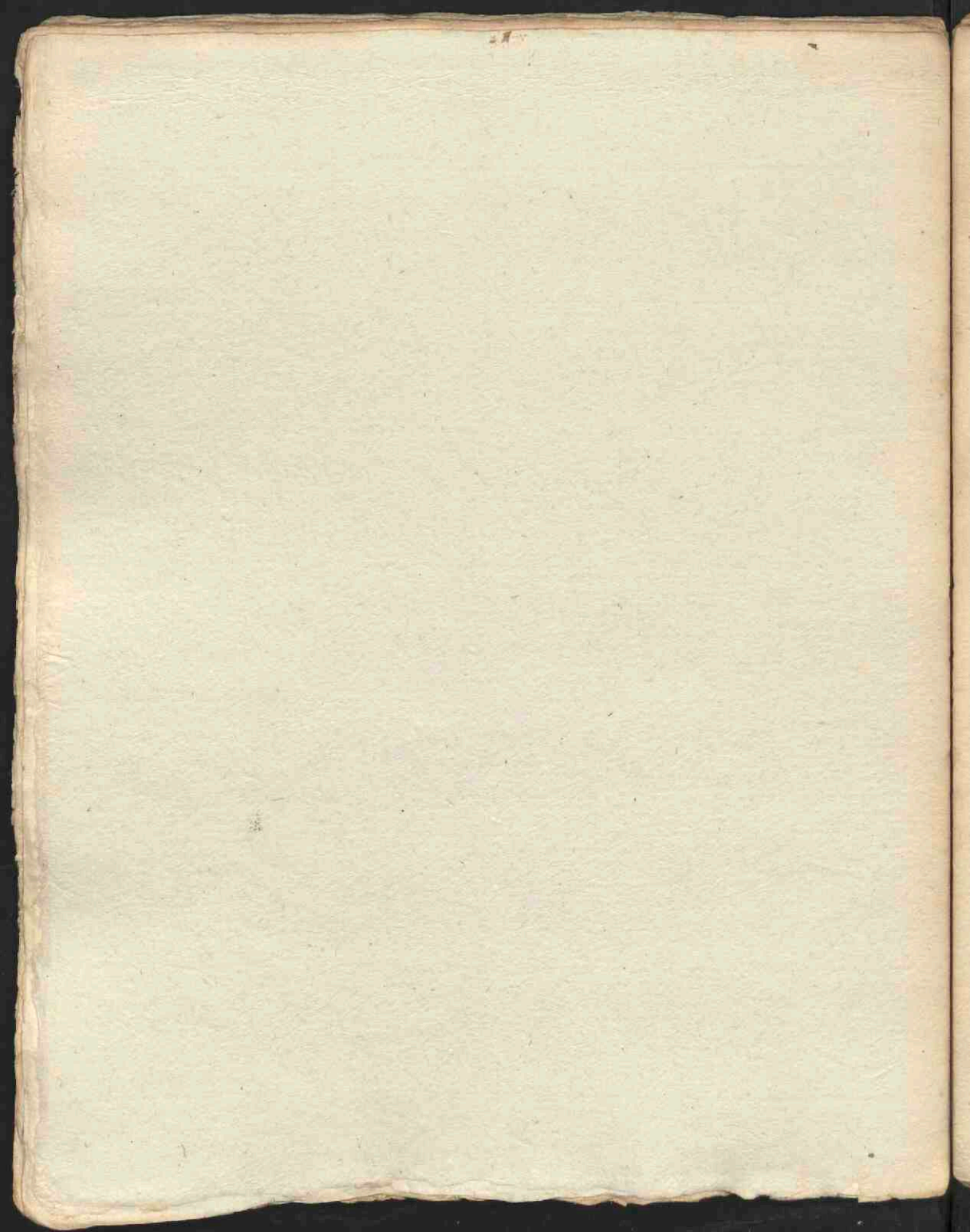
469

Agell. l. 2. c. 11. Dr. sup Sabitit lly ca 20
dicere

Sic. Agell. l. 4. cap. 1. Sabit di fere.

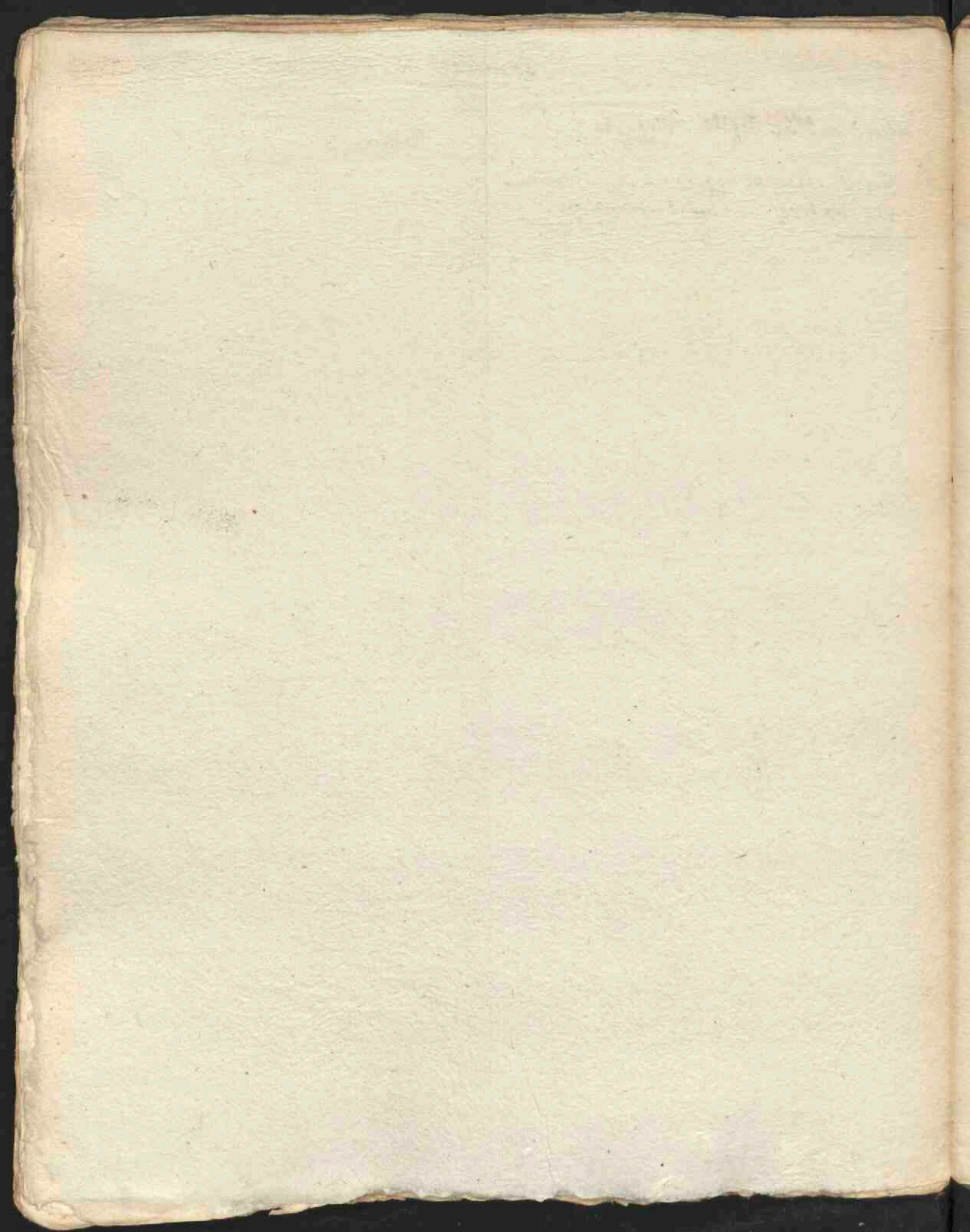

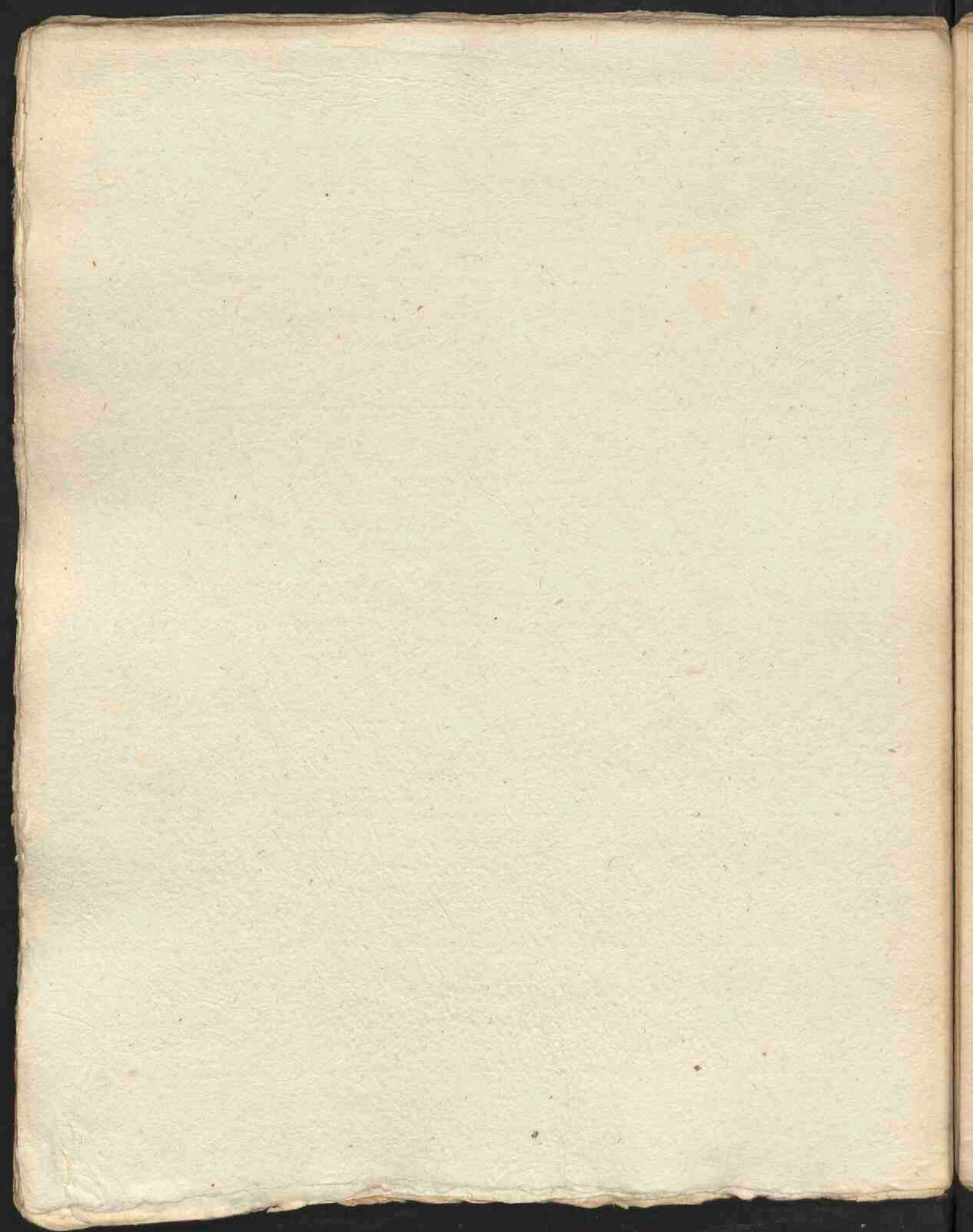
Indicorū annulū digito. Virg. An.

Indicorū calcenū pperam, sinistraū
pro dextera. ~~con~~ Sūcton. 2. gr.

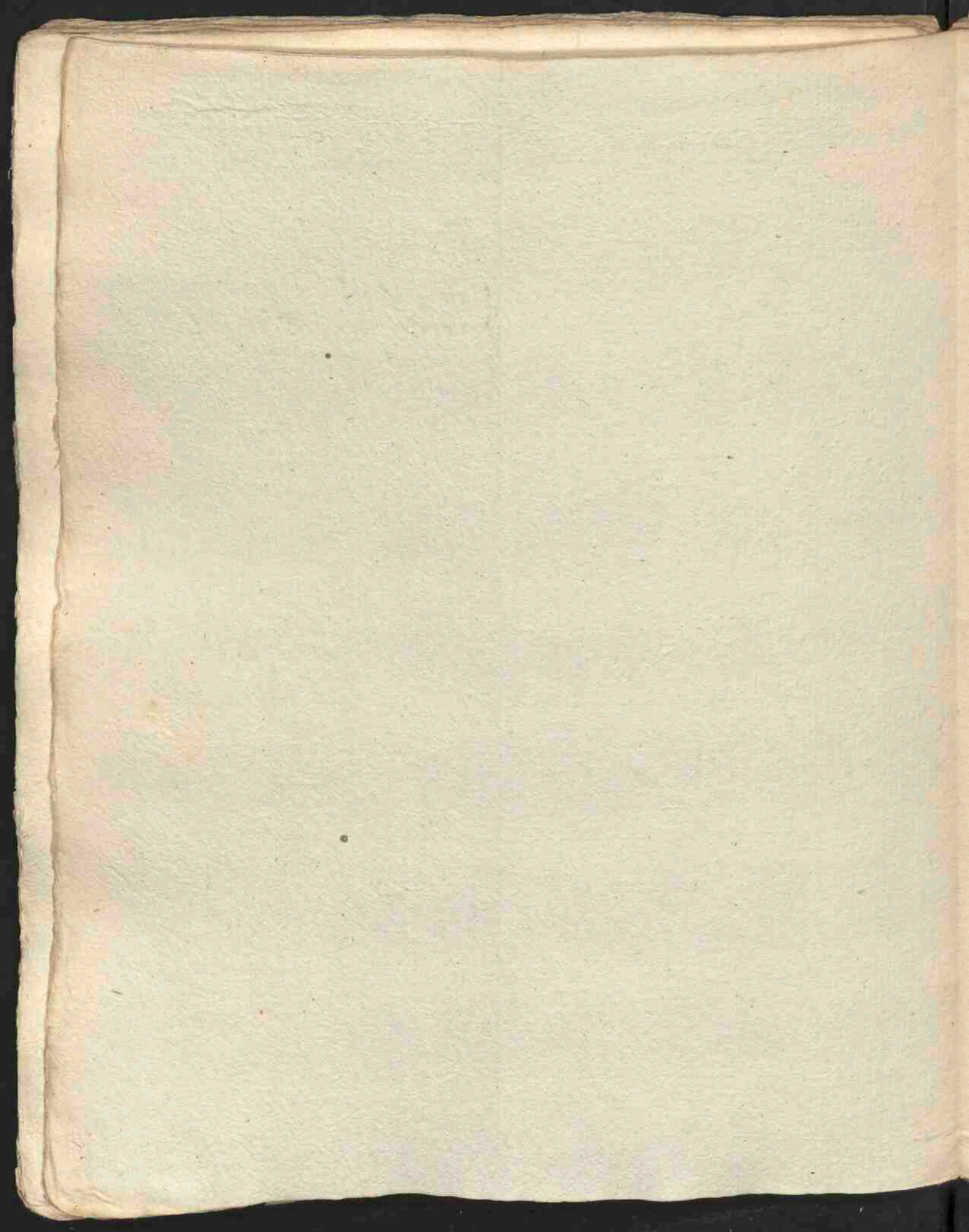

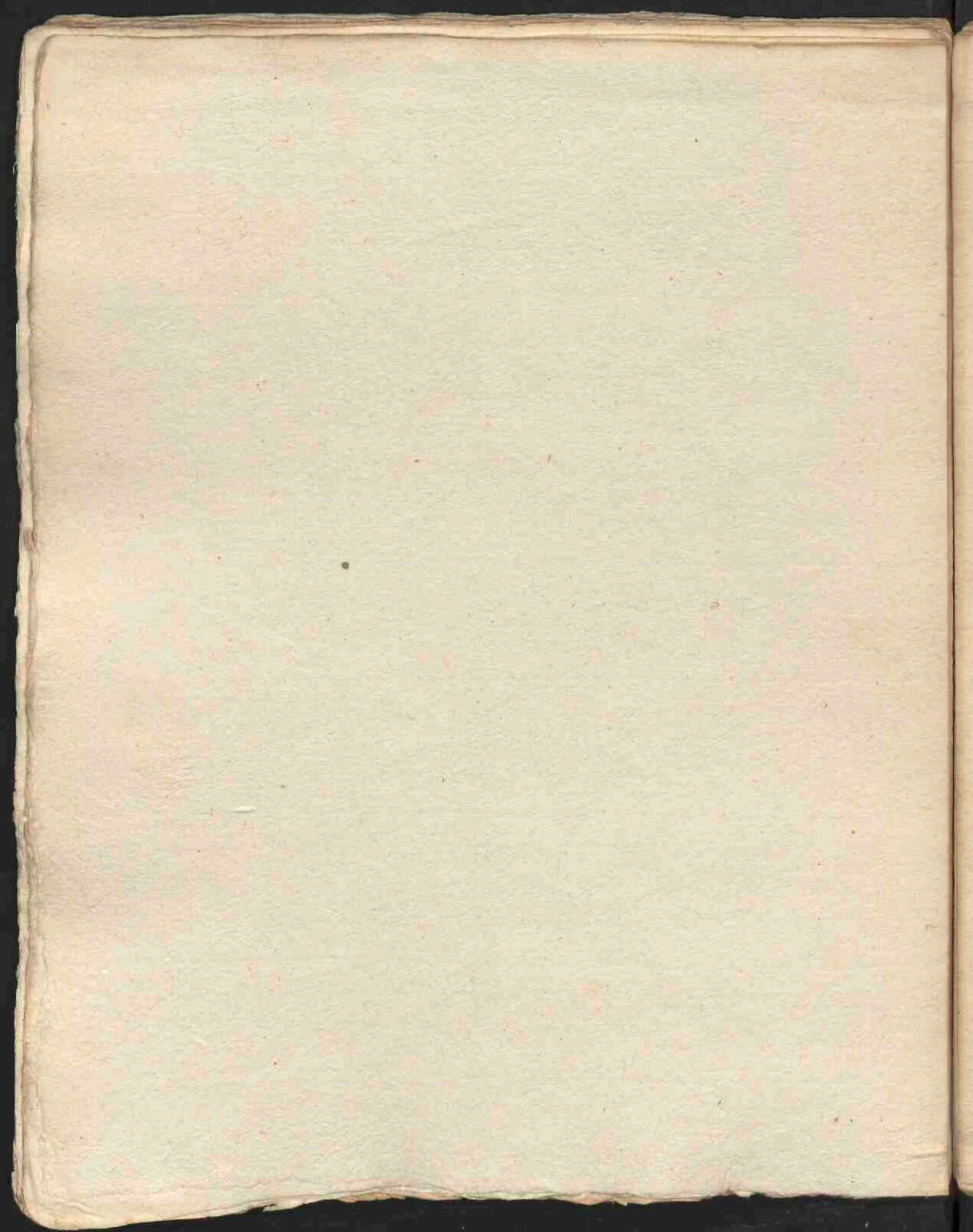
Probi loqui. Agell. 3. 14. in fine

Tria dicta et sobriū existitunt mi si
Lapides loquēris. Pl. nūl. 2. 1. 29.

Quæso q̄ te p̄cūc labor in id te pigeat
proloqui. - Sp. arūm q̄dē nō quid
p̄cūcteris, q̄ nū si non libeat loqui.
Pl. Aul. 2. 2.

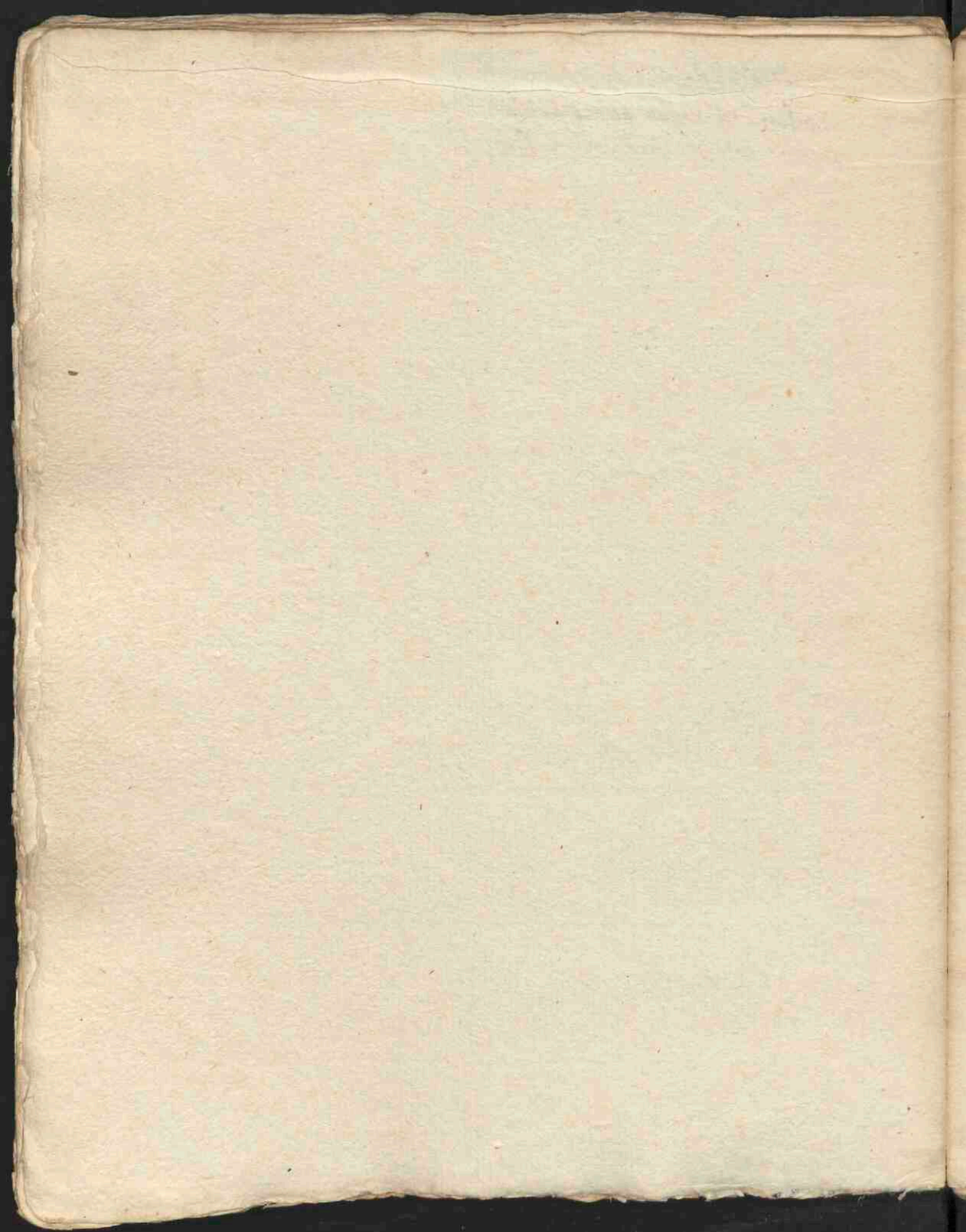

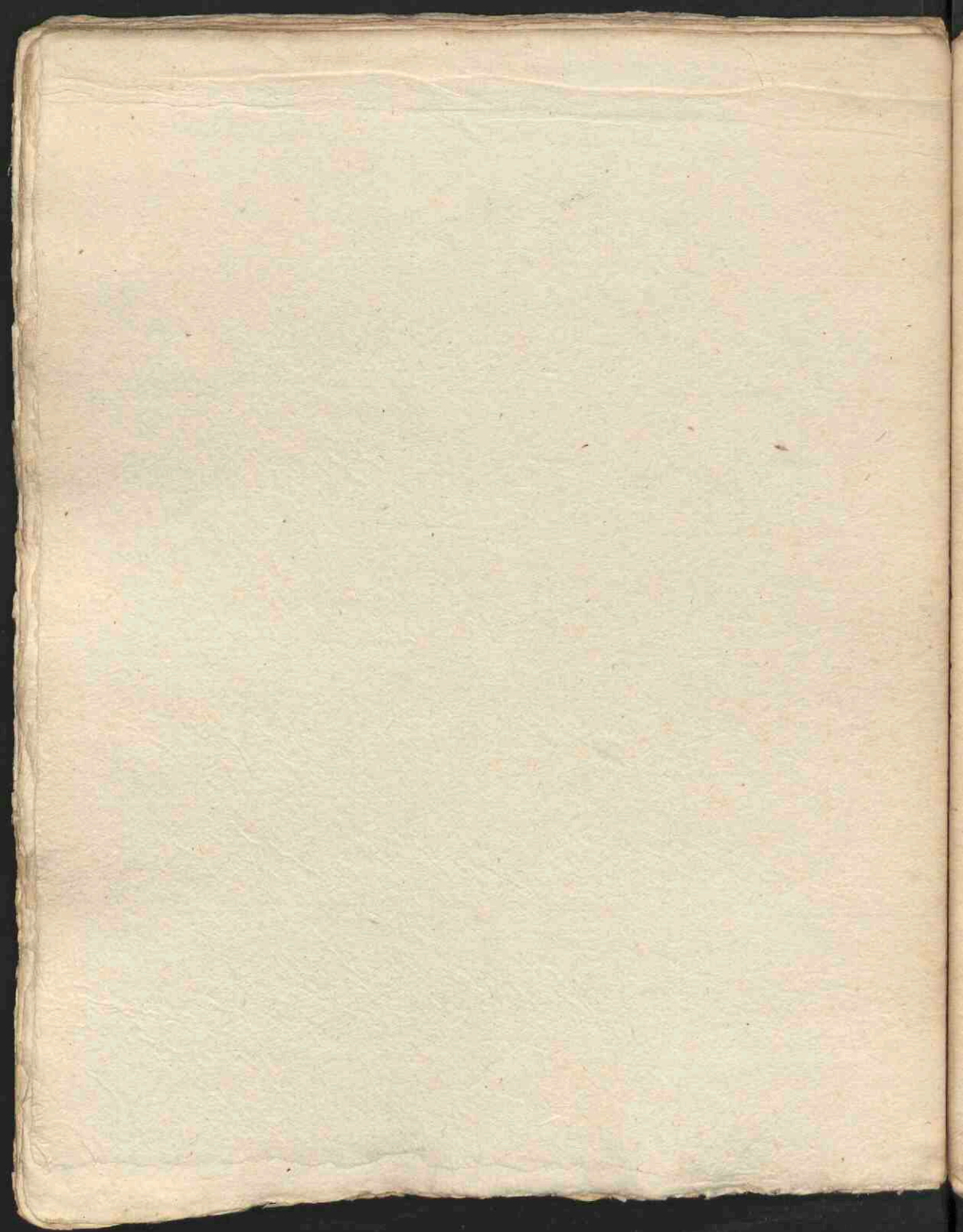
PETENDI

Ubi si qd pascas, ad ravinu pascas pascas
quam sequam dicitur. Plaut. aut. 2. 2. 10.

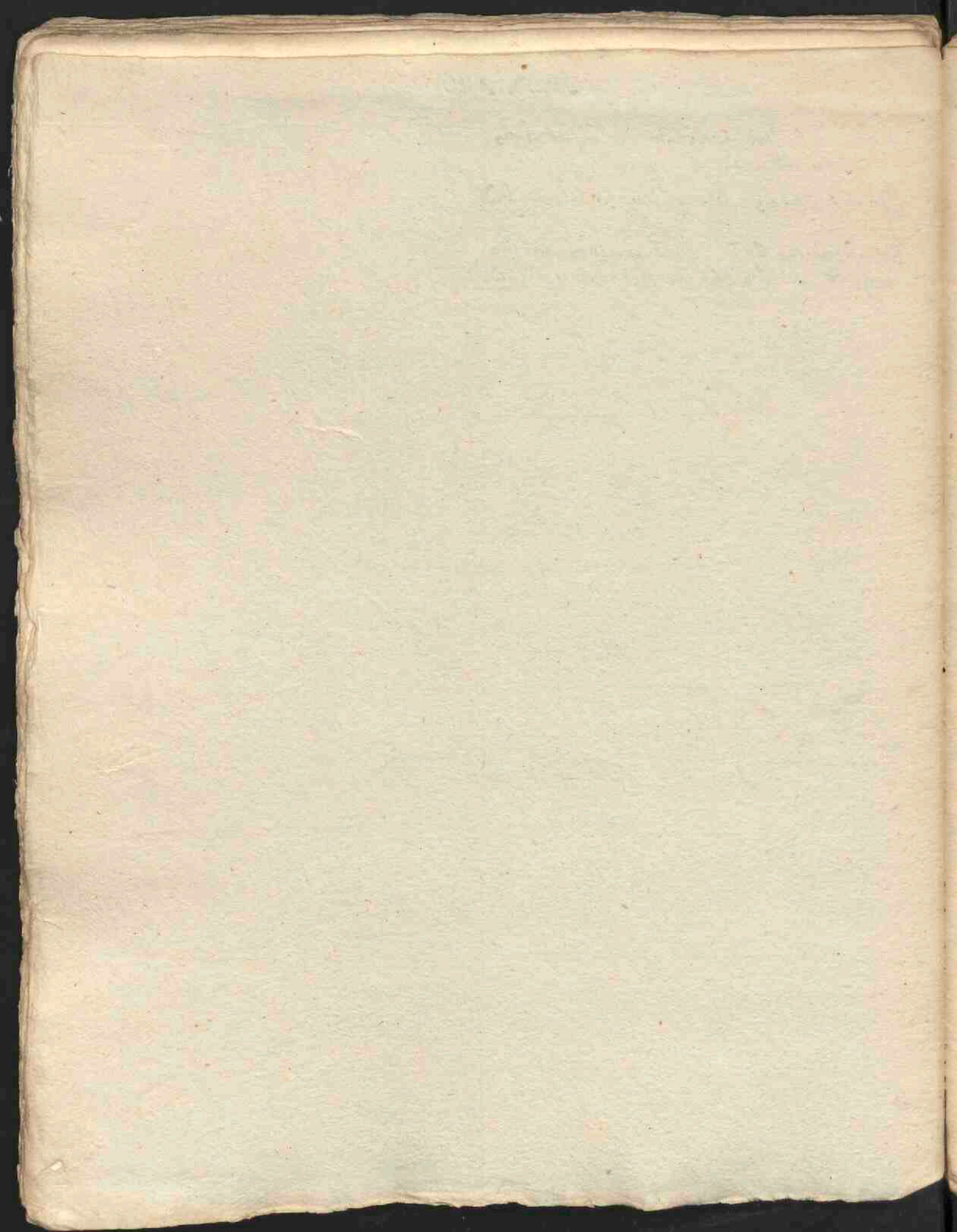

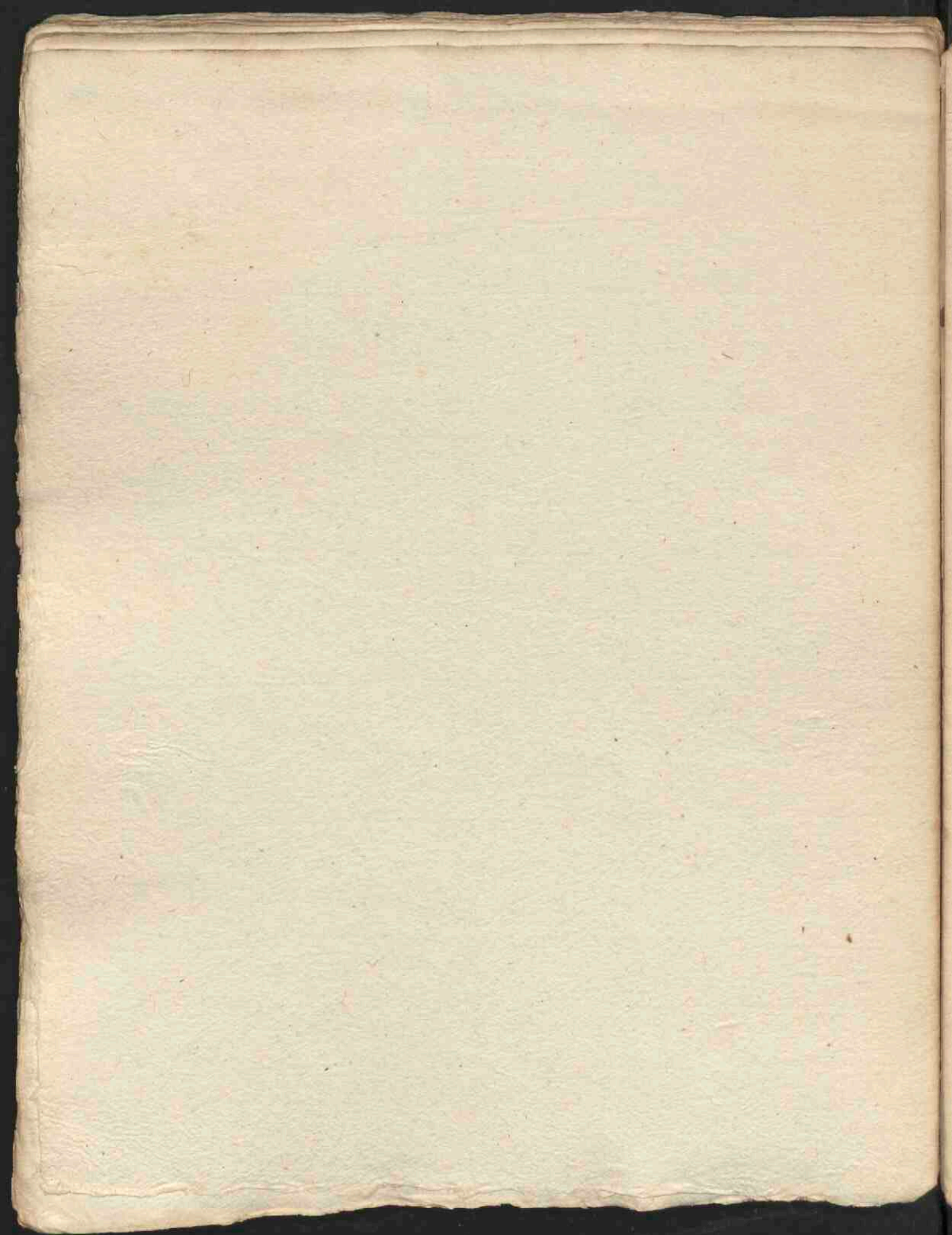
Utinam me divi adaxint ad suspendiū.
— Psalm. 111. 1. 1.

Ego te docui discipulam cruci. — ibid.

Ex me facias unā litterā longas, mēmn.
laqueos collis quando obtinxiro. — ibid.

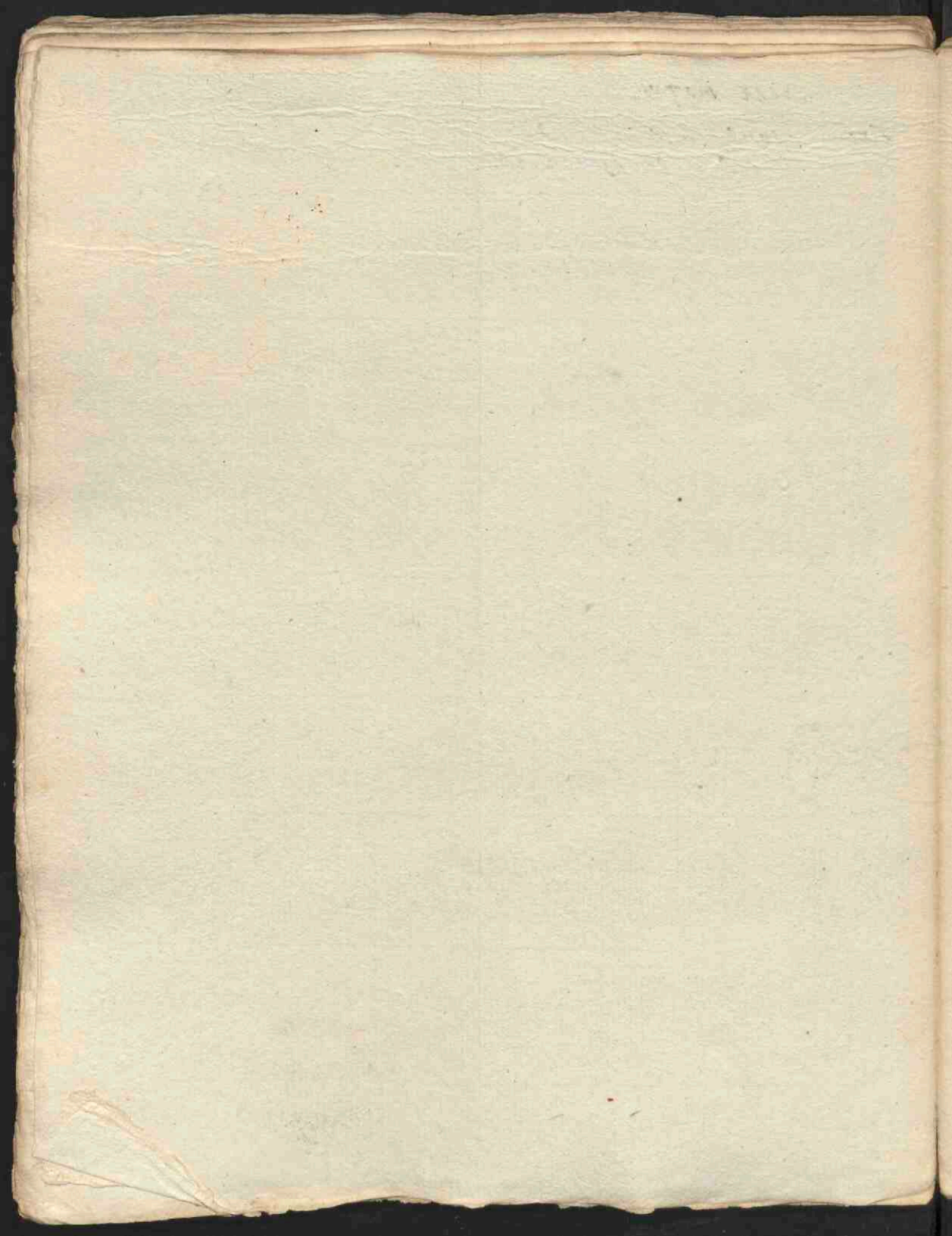

TERRAE MOTUS.

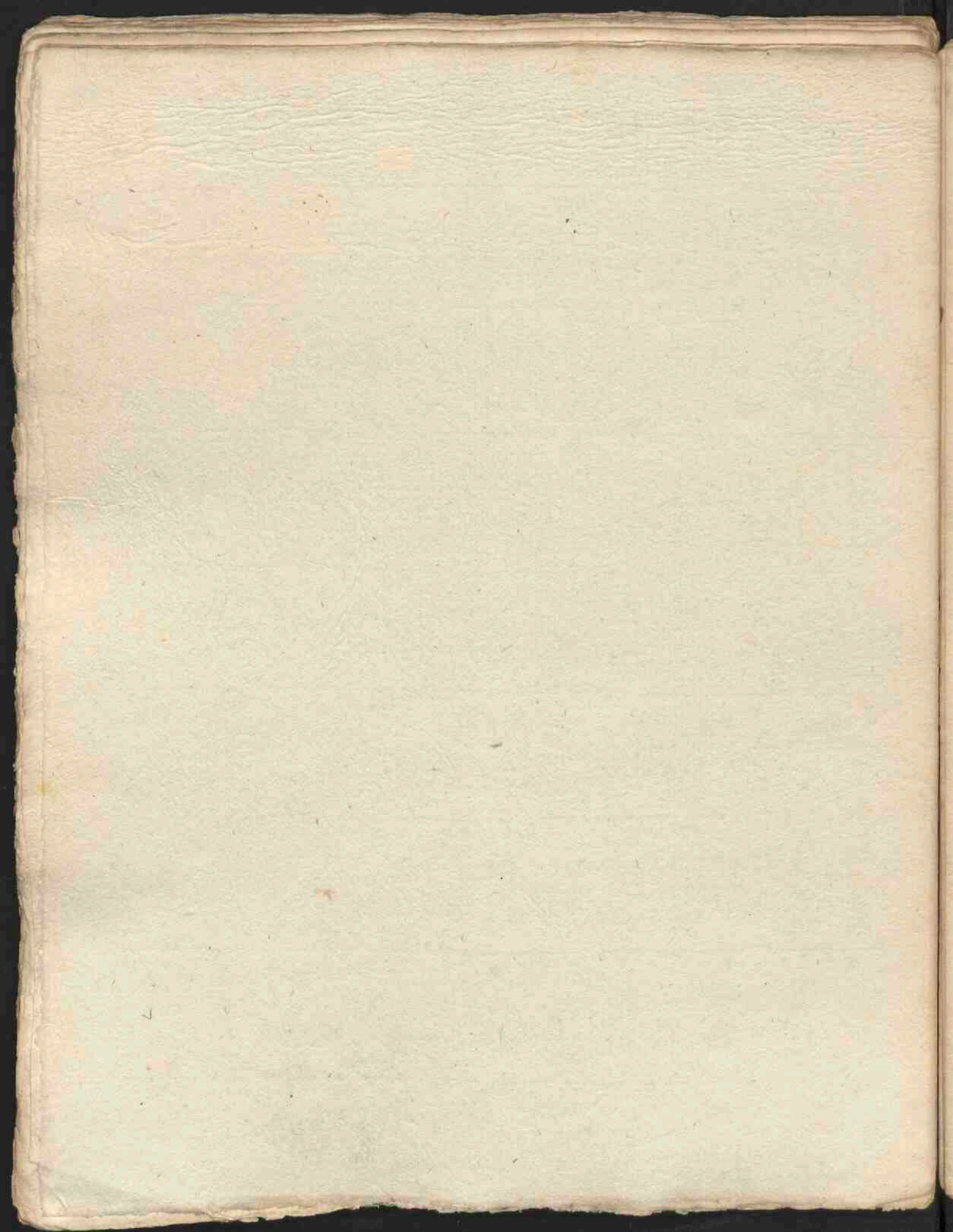
479

Terram motam, h. sp. 22
Terram tremulam, de Agell. 2. 28.

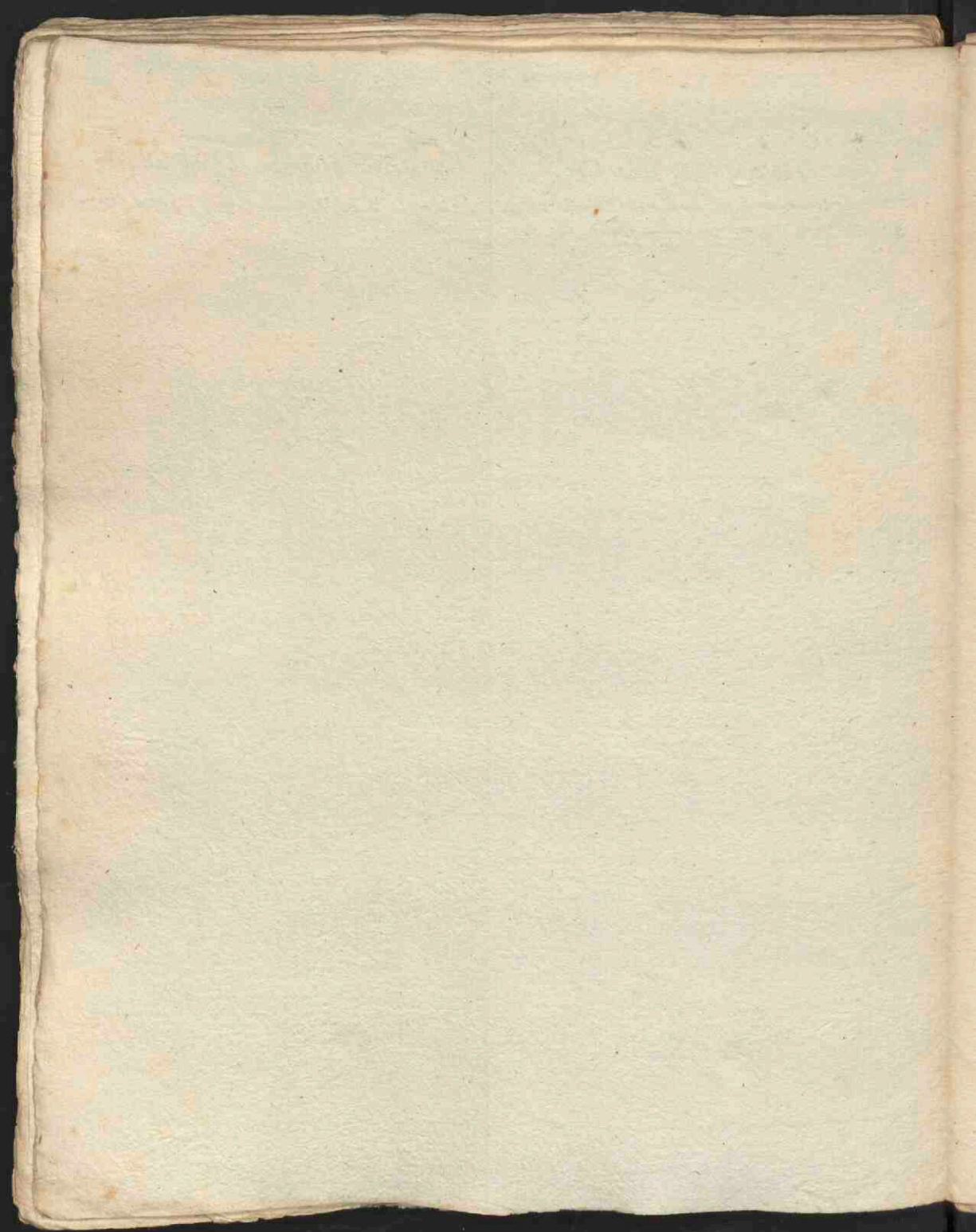

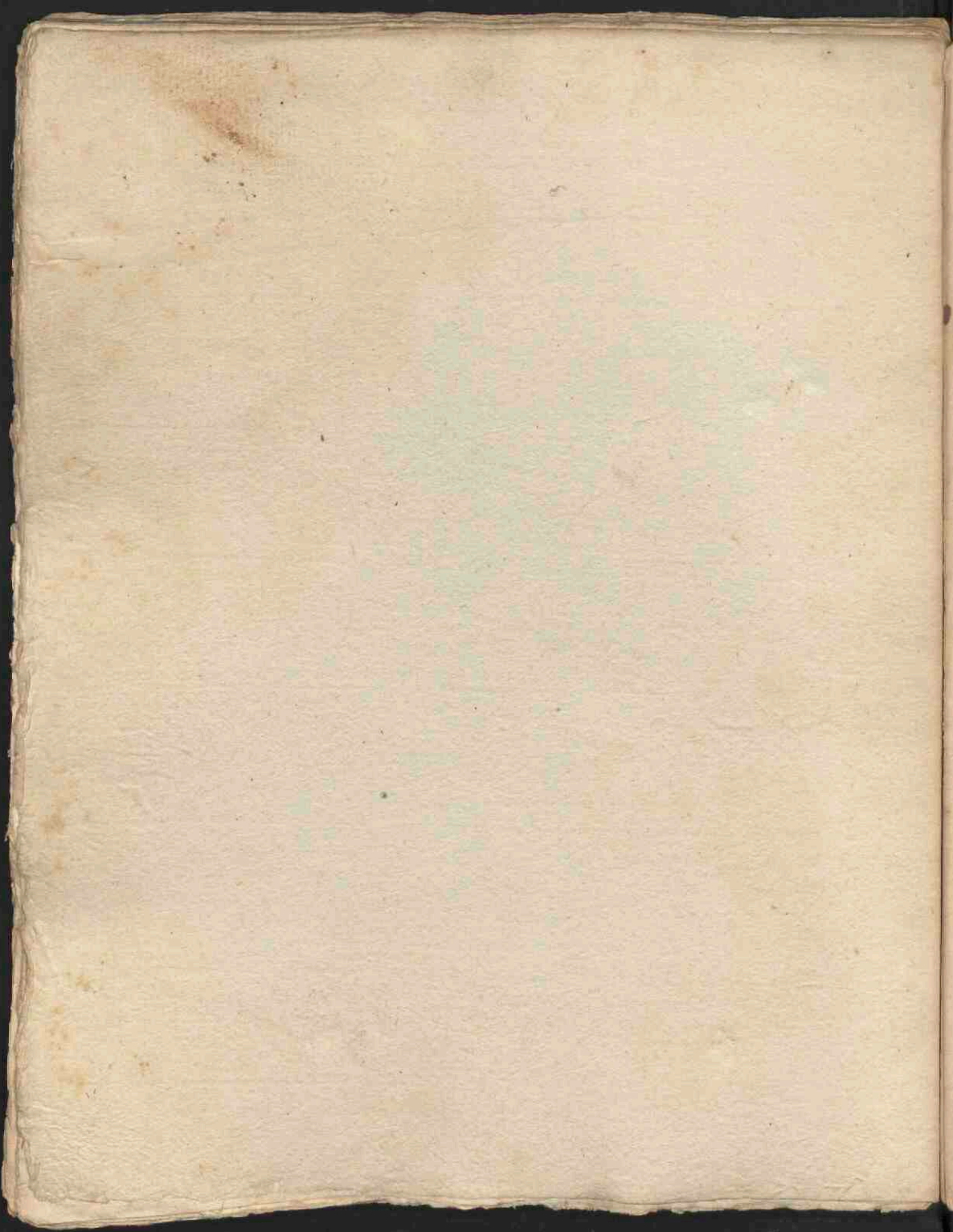

Circūspice Materiam cum oculis tuis —
 — q̄ in occipitio quōq̄ s̄t oculos, quos
 — tibi effodiam, n̄d̄ n̄c̄ observare posses,
 qd̄ verūm geram. — Psalm. lxxv. v. 1.

Att
 Aspicere aliquis, e² ad aliquis.
Agell. 4.1. aspiciens ad Pharosius

Annus aetate Romuli non xii, sed xiii
at x. mensium erat. Agell. 3. 16.

Affectus annis, $\bar{D}$ q. n. ad finem
ipsam sed primi finem de-
ductis $\bar{E}$, $\bar{V}$.

Confectus, q. ad finem deductis $\bar{D}$,
Agell. 3. 16. pro quo

Annus vertens. Sen. Prob. in Agel.

Annus vertens est $\bar{na}$, cum Sol
pertransit duodecim signa eodem, unde
perfectus est; redit. Censorin. cap. xix

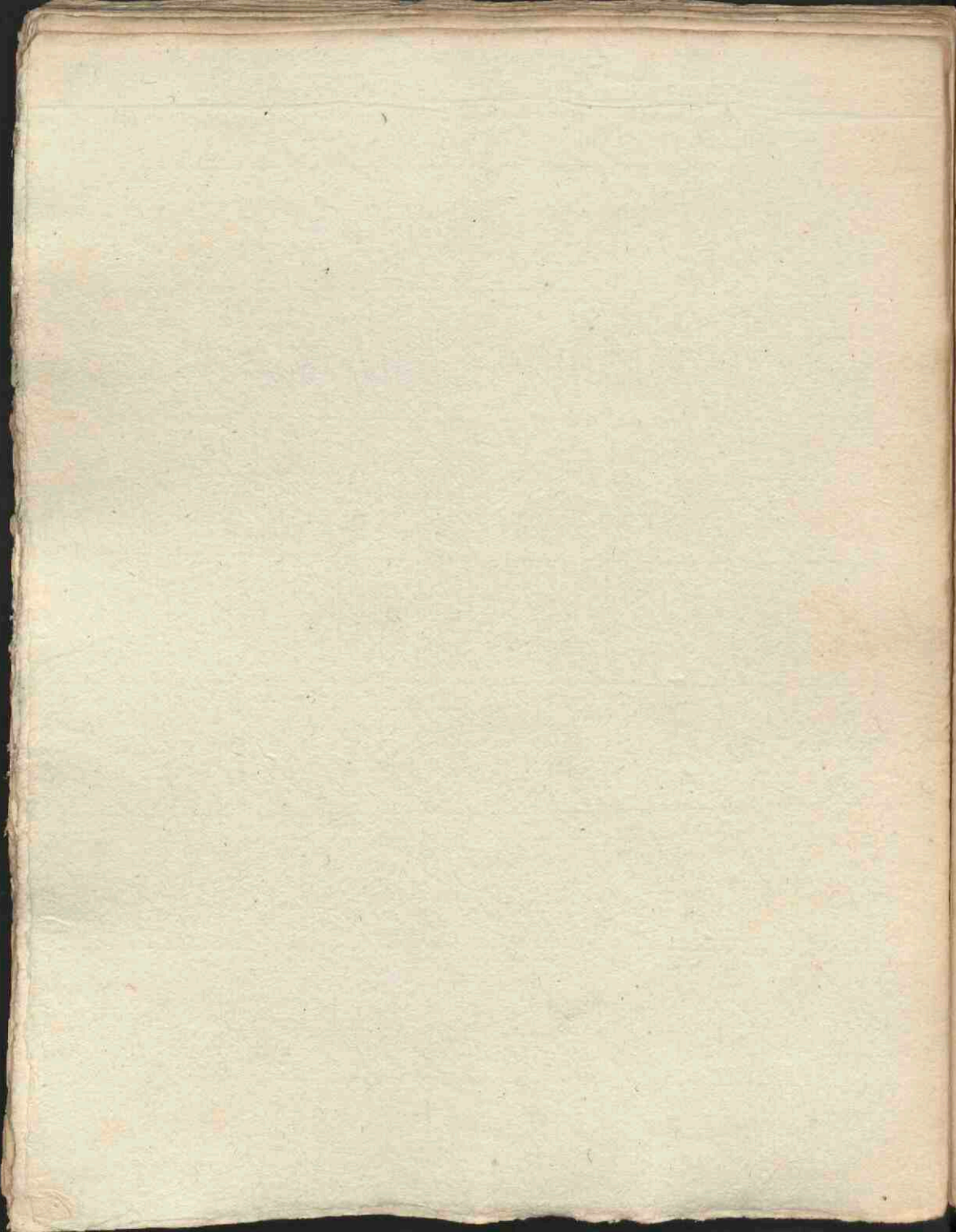
1771

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side]

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side]

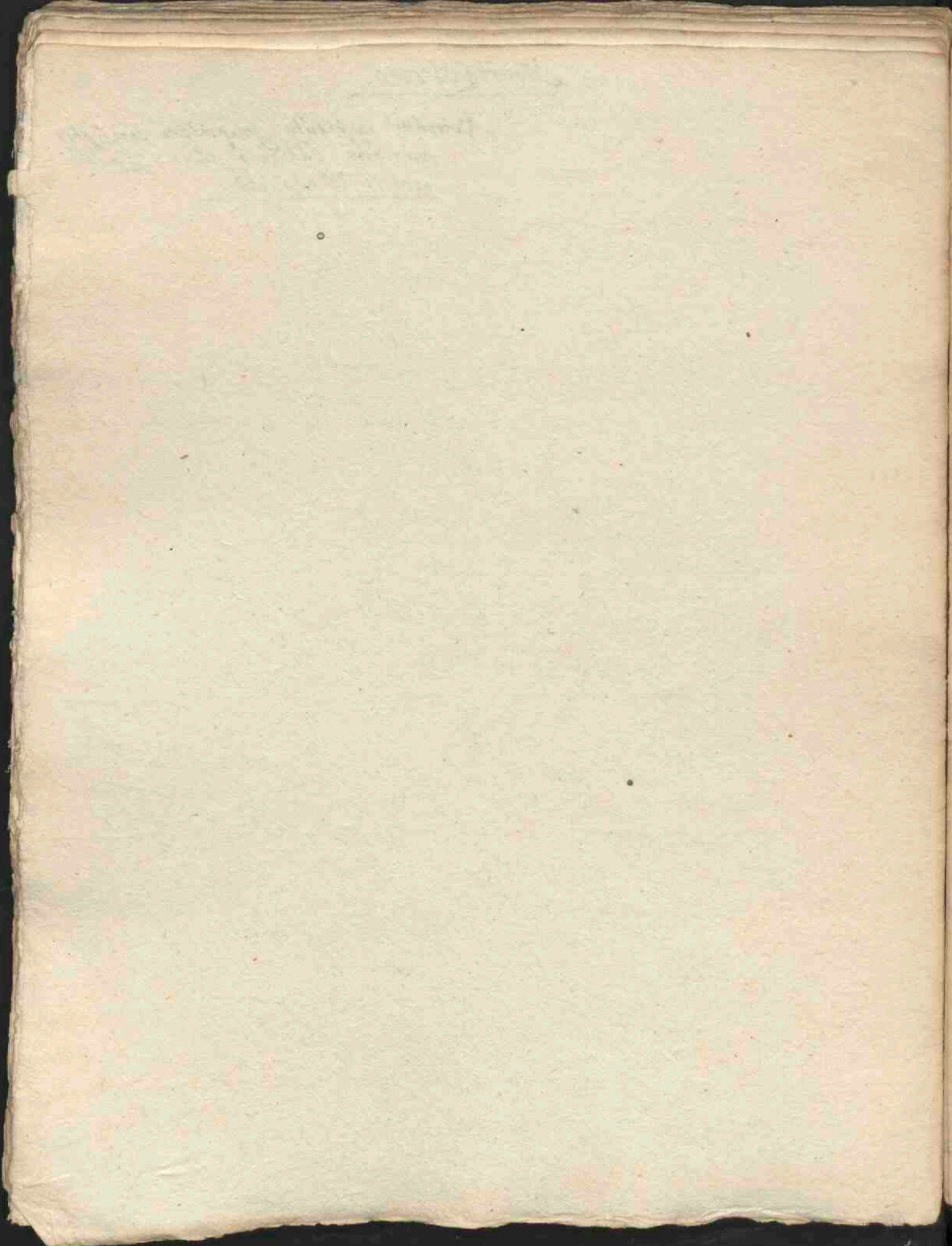

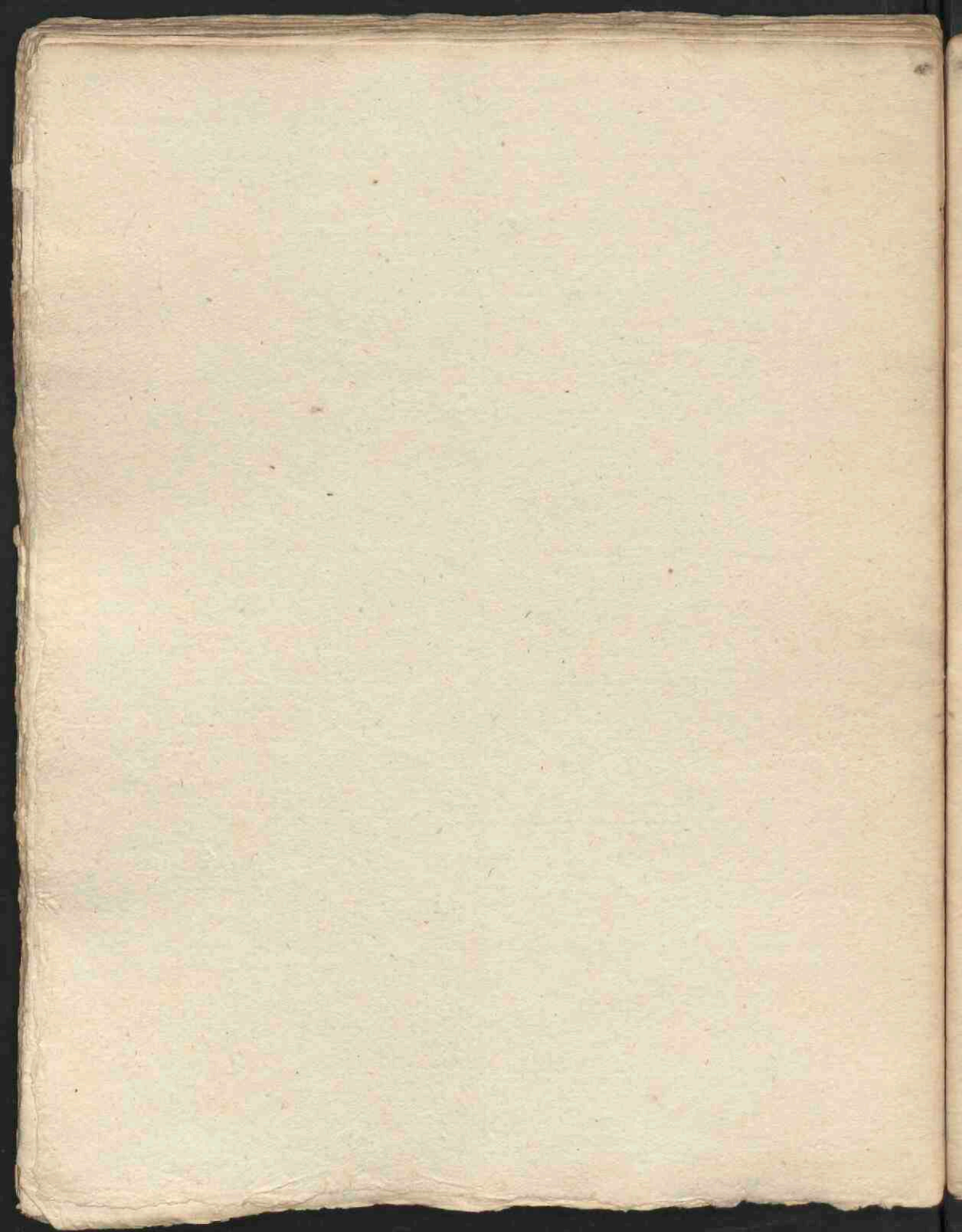
ANTIQUITAS.

485

Veterum instituta saepe idem corruptis
moribus luhis sunt. Sallust.
cat. i. de rep. ord.

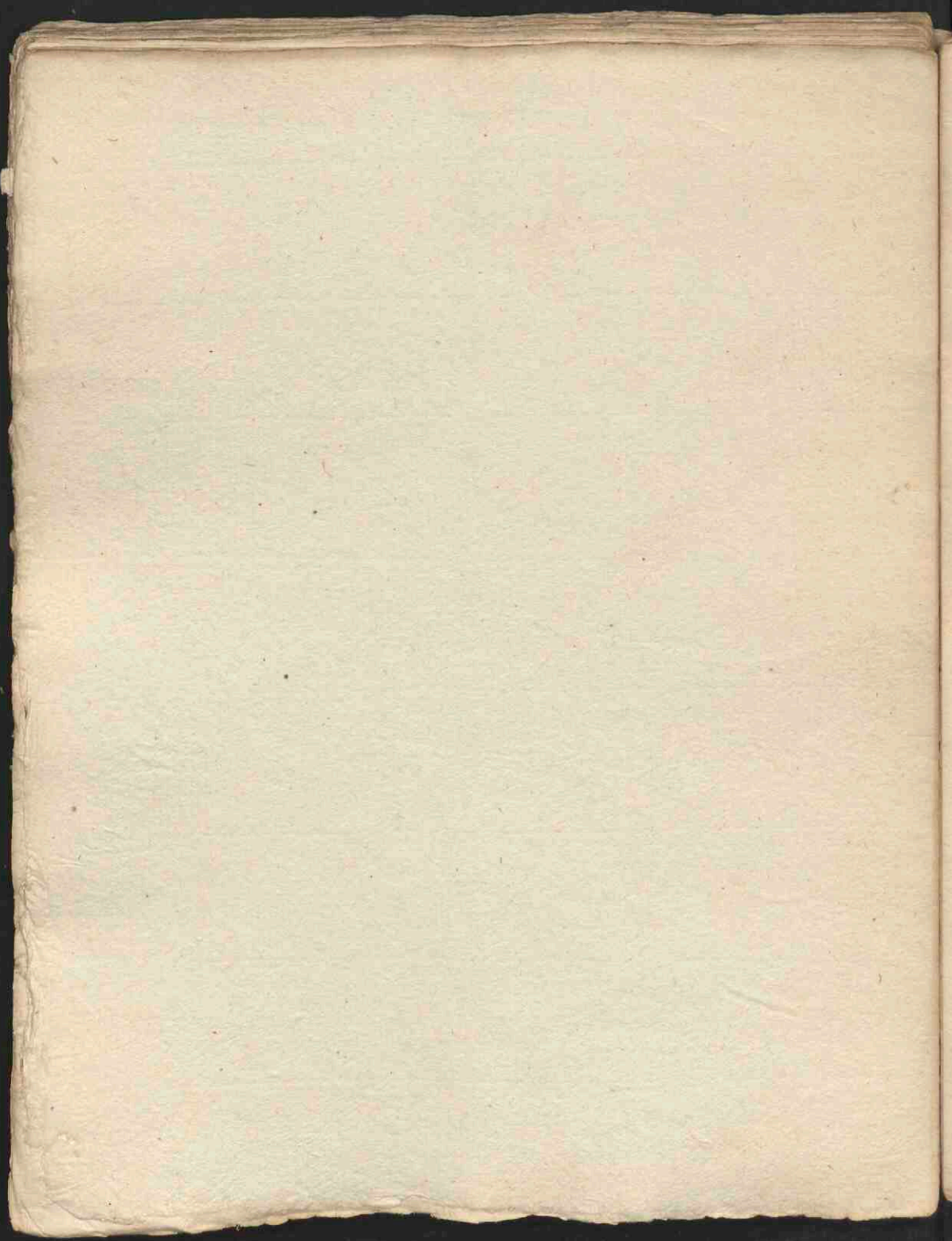
Cum arbitris supercilij vocisq; & cultus
gravitatis composita, tanquam interpretis
& arbitror Sibyllae oraculum in. Agell. 4. 1.

1773

Received of the Honble East India Company
the sum of one hundred and fifty pounds
for the purchase of the following goods
to wit

ASTROLOGIA. ASTRONOMIA.

489

C. SULPICIVM astrologiæ pitissimum
test. Cic. 1. offic. p. 966. D. 26.
vide annotat. marg.

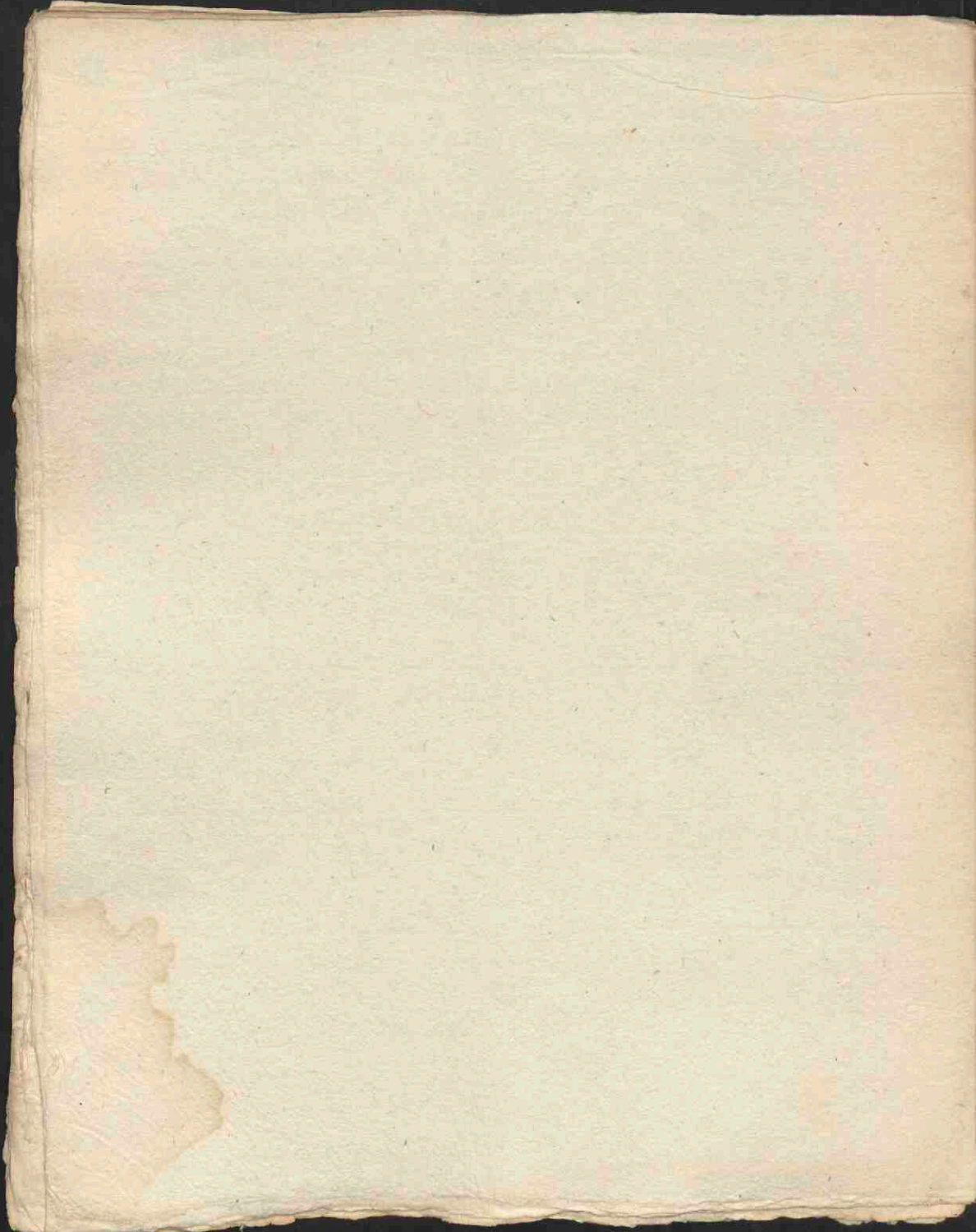
1770

1770

1770

AVARITIA.

49

De AVARITIA.

Juv. sat. xiv.

Horat. 1. epist. 2. — 3. carm. od. 23

Pers. sat. v.

Plaut. Aulular.

Agell. 10. 5. — 3. 1. —

AVARITIA.

Juvenal. Sat. xiv.

— Lucei bonus est odor ex re
Qualibet.

†
respicit ad sac. Vespasiani

† SITO VESPASIANUS, respicienti filio
Sito, quod etiam urine aetigal
commentis esset, pecuniam ex
prima pensione admovit ad naves,
suscipiens enim odore offenderetur.
Et illo negante, Atgri (inguit) e
lotio est. Caeton. in Vesp. fine.

Quotius epig. Lib. 1.

In Aulicos Urinae tributa petentes.

At ille pravi percat auctor exempli
Ductor Quiritum Flavia saty. gaudet,
Qui sub tributum iussit ire vesicas.

Quid hunc seq. res aulici, iuvat moeror?
Illam cupido sua recolentis argenti,
Vos movit odium trisp. dentis urinae.
Hoc ergo distat ius utrumq. q. nasus
Avarus illi, delicatus est vobis.

Axioma.

Aulla utrum donans, urinam iure recusat.
Nam reddi nemo vult sua dona sibi.

AVARUS. aptior vocabulo a Belgis insigniri
 n̄ potuit, quam sen gozter-teldre,
Traband, spijt-mijt, off waerclouz, * a Latinis, Cymini-
factor, a grecis κρυπτιστης, quod
 optimo enim monet Theocrit. Dyll. 10.
p. 55. nō manū laedat,

Μὴ πταίης τὰν χεῖρα καλῶταρον τὸ
 κρυπτον. dat a gibrigs no wylfz mit d
 Avarus unde dictus sit, n. Agell. 10. 10.

AVARITIA, inq̄t Sallust. Catil. pecunia stu-
p. 23. diam habet, quam nemo sapiens con-
 cupivit; ea quasi venenis malis
 imbata, corpus cuiusvis virilem
 effeminat; Et. in quem locum
 videndus Agell. 1. 3. c. 1.

Qui pecuniam hominum sic instituit, ut id
 suis commodis, n̄ sustentare metiat:
 fit ut neq̄ amissionem colere possit,
 nec pietatem, nec liberalitatem.
Cic. offic. 1. p. 463. E. F.

Ex corbus q̄ sibi plus appetet, quā obtigit,
 violabit ius humanæ societatis. Cic.
offic. 1. p. 466. G.

parco parus. Plaut. Aut. 2. 4. 35.
 pecunia sitiens. Agell. 12. 1.

A nimio prima Dorigo avaritia ex-
 cogitata, foenore phiosa sequita. Plin. 33. 3.
 Hæc paulatim exarsit rabie quatare,
 n̄ iam avaritia, sed famis alvi. ibid.

Avaritia fides, probitatem, ceterasq̄
 artes bonas subvertit. Sallust. Lat. p. 22.

semper infinita, insatiabilis est; neq̄
 copia, neq̄ inopia mimitur. ibid. 22.

Avaritia bellua fera, immanis, intole-
 randa est; quo intendit, oppida, agros,
 fona, atq̄ domos vastat, divina cum
 humanis p̄miset. Et. q̄ apud Sallust.
orat. ad Caesare de Rep. p. 220.

Cato. carm. de moribus apud Agell. 11. 2.
 Avaritiam oia vitia Sabulæ putabant.

AVARITIA.

Laberius, ap. Casaub. in Pers. p. 342.

Avaro qd mali optea, nisi ut vivat diu.
qa nō sibi qdēs ē amicus, sed genuū suū
miserū defraudans vitas p̄ pana 3t.

Hinc Horat. i. ep. 16. optimē monet
venderi cū possis captivū, occidere noli.
serviet utilitas. sui pascat dēris, arctas:
Naviget, at medys hiemet mercator, is rudis:
Annona p̄lit: potet frumenta, penūq̄.

Avaritia & injuriosa appetitio alienorum.
 At vero diligentia & accurata con-
 servatio suorum. Cic. 4. ad Horon: p. 80. E.

Avaritia & opinatio regentibus de pecunia,
 quasi valde expectanda sit, insanus, et
 penitus insana. Cic. Tull. 7. 4. p. 133. A.

Nullum est officium tam sanctum, atque
 solenne, quod non avaritia committitur,
 atque violari soleat. Cic. orat.
p. Quint. p. 8. D.

Cic. 1. offic. p. 467.

Maximas partes ad injurias faciendas
 aggrediuntur nonnulli, ut adipiscantur ea
 quae concupierunt, in quo vitio latissime
 patet avaritia. — et paulo post.

Neque vero rei familiaris amplificatio,
 cuiusmodi nocet, vituanda: sed fugienda
 semper injuria est.

AVARITIA.

Nihil est tam angusti animi, tamque parvi, quam
amare divitias: nihil honestius, magni-
ficentiusque quam pecuniam contemnere,
si non habeas: si habeas, ad beneficia-
tiam liberalitatemque convertere. Cic.
offic. 1. 476. b.

Hor. 1. ep. 5.

Quo mihi fortuna, si non conceditur, uti.

Plin. Sat. xiv.

Unde habeas quod nemo, sed oportet habere.
Hoc monstrant octulæ pueris pascuntibus assem.
Hoc discunt omnes ante alpsa, et beta puella.

— *misera est magni custodia celsis.*

Manil. Astz. 4.

— nullo utrorum sine beati
 victuros agimus semper, nec vivimus angustiam:
 Pauperiorque bonis quosque best, quo plura regit:
 Nec quod habet, numerat: tantum quod non habet, optat.
 — Id. in iult. 1. 4.

Horat. Sat. 1.

— congestis undique saccis
 Indormis insians, et tanquam parcere saccis
 Cogaris, aut pictis tanquam gaudere tabellis

Virg. Georg. 3.

Condit opes alius, desos quoque incubat aureo.
 Sic Cic. p. Cluent. quod illi pecunia,
 quam condiderat, spe atque auro incubabat

Juv. Sat. xiv.

Sed quo divitias hinc pro tormenta coactas;
 Cum furor sanus debet cum sit manifesta
 Ut locuples moriaris egenti vivere fato?
 Interea pleno cum turget sacculus ore,
 Crescit amor nimis quantum ipsa pecunia
 Et minus hanc optat, quam non habet. Crescit.

Horat. 1. epist. 2. Lamb. in Sane 1. p. 290.

— Semper avarus eget, certum voto pete finis.

Id. 1. Sat. 1.

— nempe sit finis petendi cumque habeas plus,
 Pauperem metuas minus.

Id. 3. od. 16.

Crescentem sequitur cura pecuniam,
 majorumque famas. — et postea
 magnas interopes inops.

Id. 3. carm. od. 23.

— scilicet improba
 Crescunt divitiarum famas
 Curta, nescio quod semper abest rei.

— Tam desit avaro quod sit, quam quod non habet.
 — ut Seneca. Her. Sat. act. 1. sc. 2.

Avarus in nullo sine beatis
 Componit opes, gressus insians,
 Et congesto pauper in aureo est.

Juv. Sat. xiv.

Nec Cresci fortuna angustiam, nec Persica regna,
 Sufficiens animo, nec divitiarum Narcisii.

ibid. Horat. 3. od. 16.

— multa petentibus
 desunt multa; bene est cui res obtulit
 Parca quod satis est mome.

AVARITIA.

Avartia idololatia caa.

Tanta gōis imaginū cupiditas tenet, ut
etiam vitiosa hūcant q̄ vera sūt:
aurō scilicet, gemmis & ebore delectantur.
Hōrū pūlsitudo ac nitor p̄stringit
oculos, nec illam religionem putant,
ubiq̄ illa n̄ fuisse. Itaq̄ sub
obscuro deozū avartia & cupiditas
colitur. etc. Lactant. l. 2. c. 7.

Avartia frangitur, cum habemus, quod satis est.
An. n. siver & in sis congerendis laborare,
q̄ aut latrocinio, aut furere, aut proscriti-
one, aut morte ad alios facile sit
preire. Lactant. ^{epit} liv. int. cap. 8.

AVARITIA.

495

Ἡ γριχολημοσύνη αὐτῆς κακότητος ἀπάσης.

Thucyd.

ut & Claud.

primam scelerum matrem vocat.

Ἡ Φιλαρρηγία μητροποις ἐστὶ

πάσης κακίας. v. Cat. Rhodig. 20. 23.

sic D. PAULUS

Avaritia radix omnium malorum.

Horat. 1. epist. 16.

Qui melior servus, q̄ liberior sit avarus,
— nam q̄ cūpicit, metūtr̄ quicq̄: porro
qui metūens vivit liber missi n̄ erit unq̄.
Perdidit arma: locūm victitūis deseruit, q̄si
Cūq̄ in aūgenda festinat, et obrūit, r̄o.

H. 1. epist. 2.

Qui capiti, aut metūit, j̄vat illū sic domū, aut us,
Ut lippūm picta tabūla, fomenta pedagra.

AVARITIA.

Chrysippus ap. Cel. Rhodig. atiq. lect. 20. 23.

refert quendam sub mortis tempore
aureos deglutisse non paucos, atque
ita fato hunc factum.

Alium vero tunica plurimos infu-
isse, atque ea indutum ~~se~~ citra ullius
alii honorem ~~se~~ tumulari man-
dasse. ibid.

Detrahere aliqd alteri, & sibi suis in-
commodo suum augere comodum,
magis e de nris q mors, q paupertas,
q dolor, q caetera, q punit aut corpori
accedere, aut rebus externis. Cic.
offic. 3. p. sig. 15. &c.

Omnis cupido accendi ex opinione inopia
venit; ut refert q magnū sit,
q tibi minimū est. L. Apul. 1. mittam.

De avarum, avidum, et pecunia
sitientem.

Quid. a. refert quantum habeas? multo
illud plus est, quod n habes. Seneca
ap. Agell. 12. 1.

AVARITIA.

Quod Apollo Pythiis oraculo edidit,
Spartam nulla re alia nisi avaritia
esse perituram, id videtur non solum
Lacedaemoniis, sed et omnibus opulentis
populis dixisse. Cic.

Avareus nisi cum moritur nihil recte
facit.

Juv. Sat. 1. Dicitur tatis plaudere finis omnis.

Siffert

Avareus ab avido; q ille semp in malis
accipiat partem, avidus vero etiam so-
nitarum rerum dicatur; dictus a non
videndo. Is. n. avidus 3, 4 ~~11~~ iniquis capi-
ditatem n videt q agat. Avareus q
avidus est. — Perotti cornic. p. 110. p 24.

AVARUS.

Avaritiam optime depingit

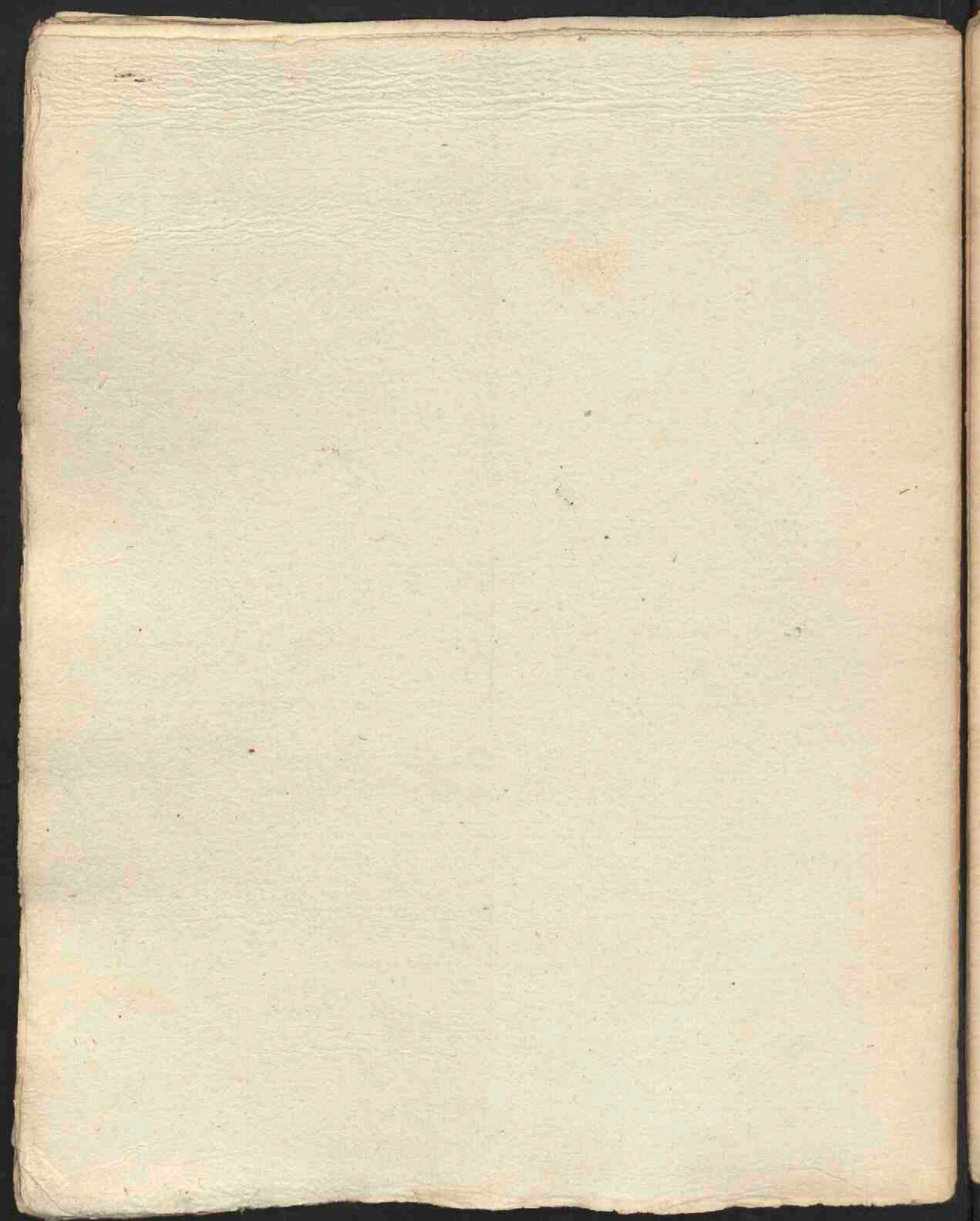
Plant. in Aulul.

Casab. in Persij Sat. 4. p. 341. & seqq.

Plumix n̄ aquo est aridus, atq; sic est
— senex. Plant. Aul. 2. 9. w.

ubi si qd pascas ad rariam pascas primo,
quam sequam dicitur. Pl. Aul. 2. 5. w.

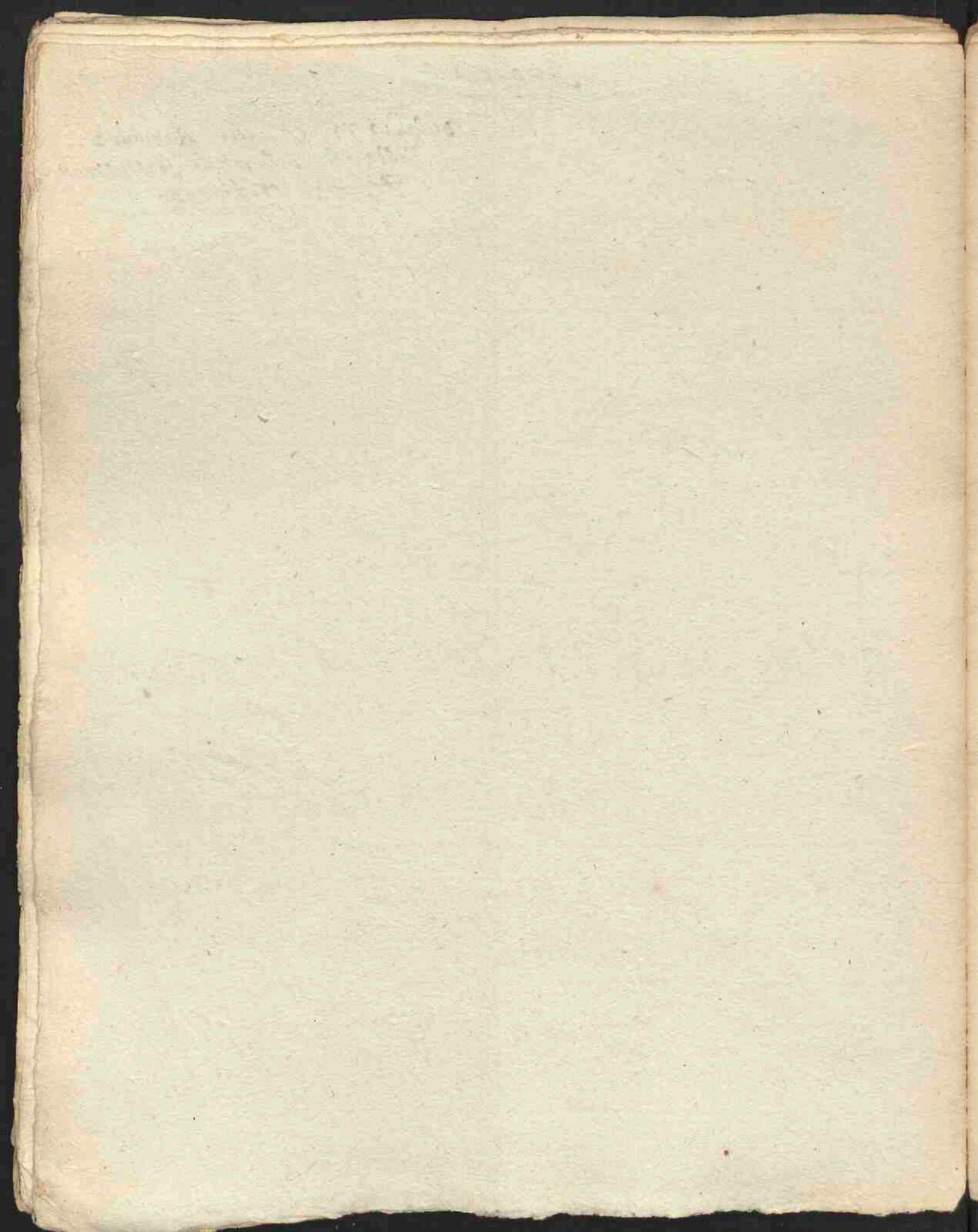

AUDACIA.

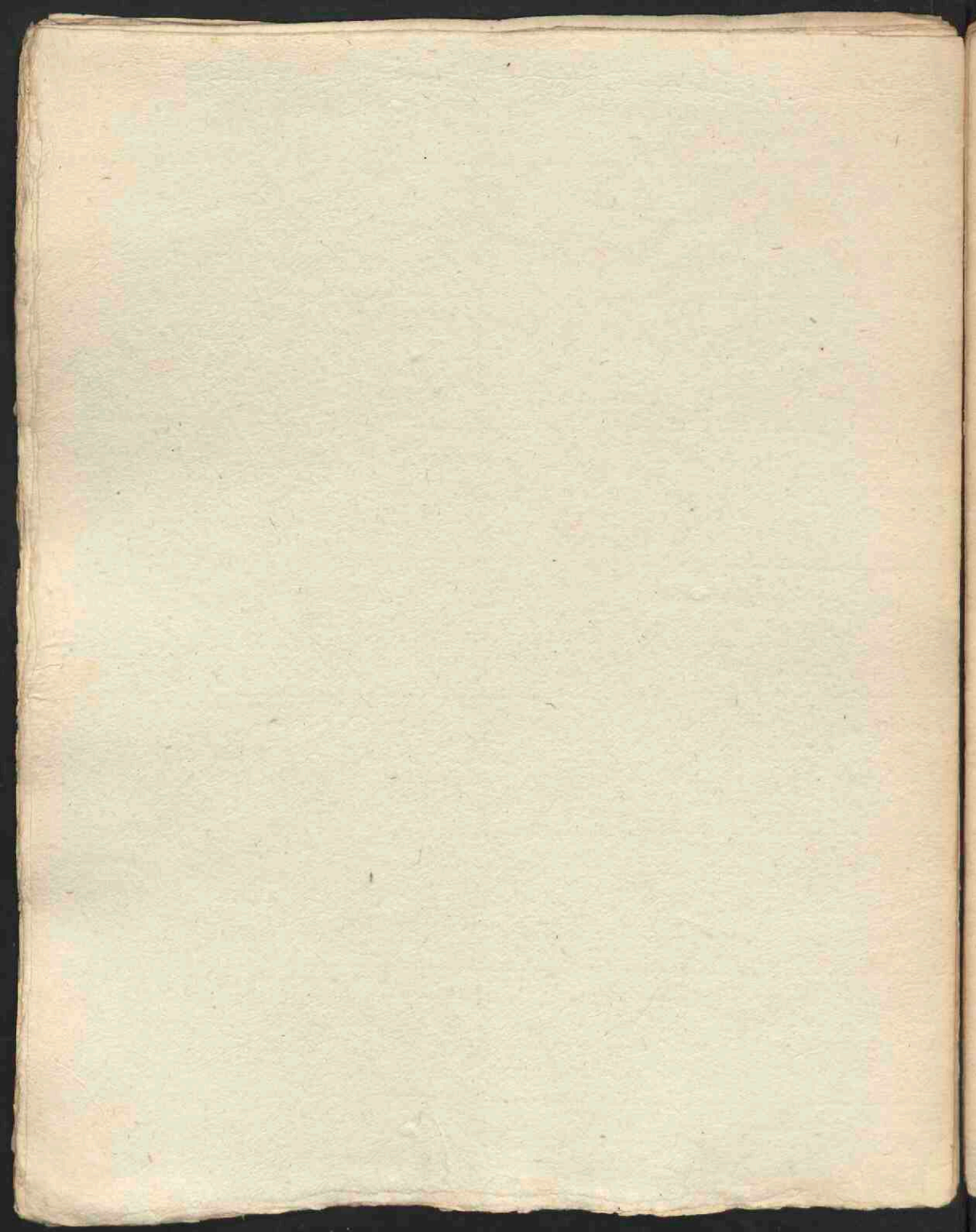
499

De Ceditz & cicc Romanoz.
audacia, seu potius fortitudine,
vdo tit. FORTITUDO.

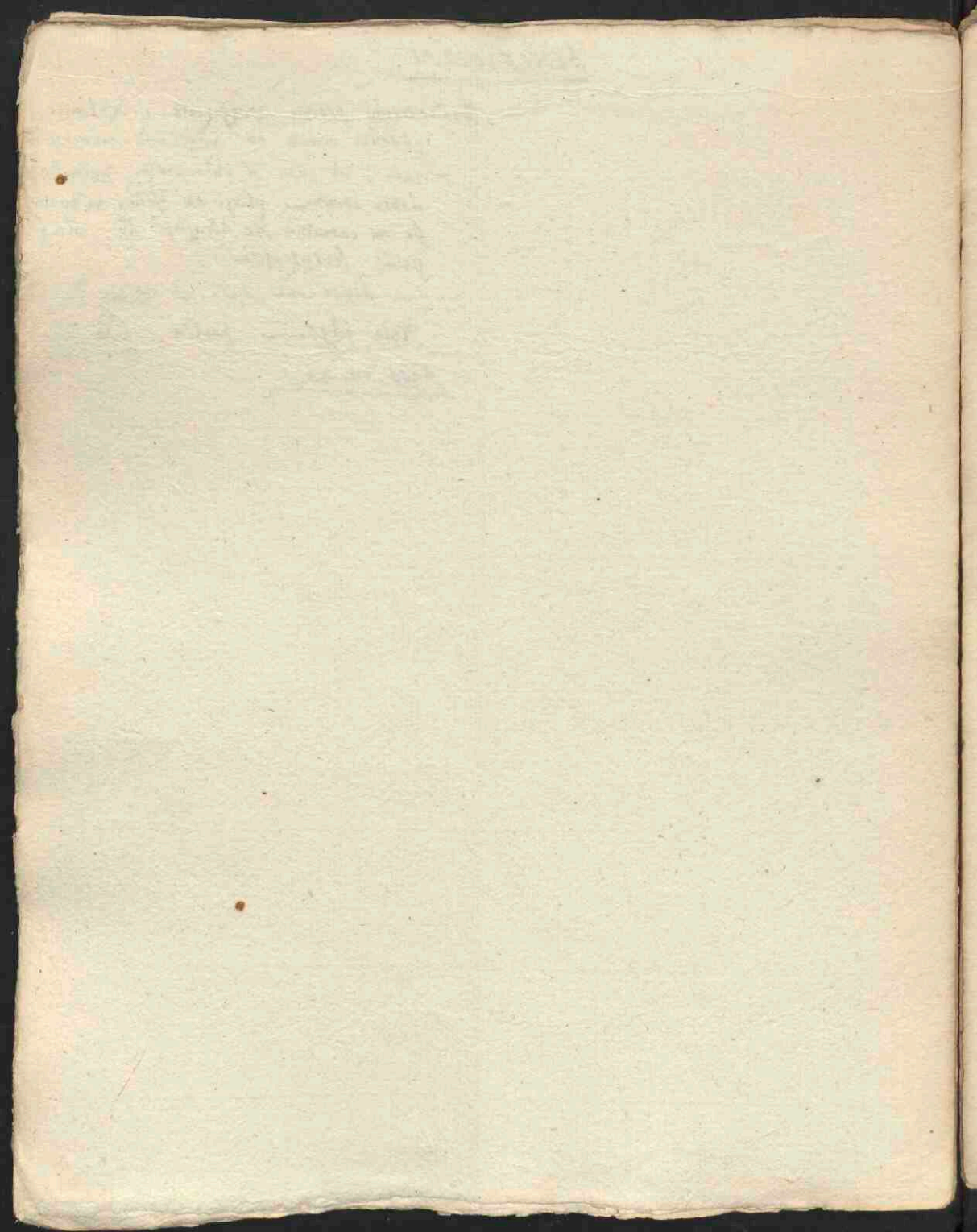

Beneficium petens Virgines a Nolans,
quorum antea in diversis locis memin-
erat, id cum non obtinere, nomine
urbis eorum, quasi ex homine ambrosia,
sic ex carmine suo derivasse ait, cumque
prius scripsisset

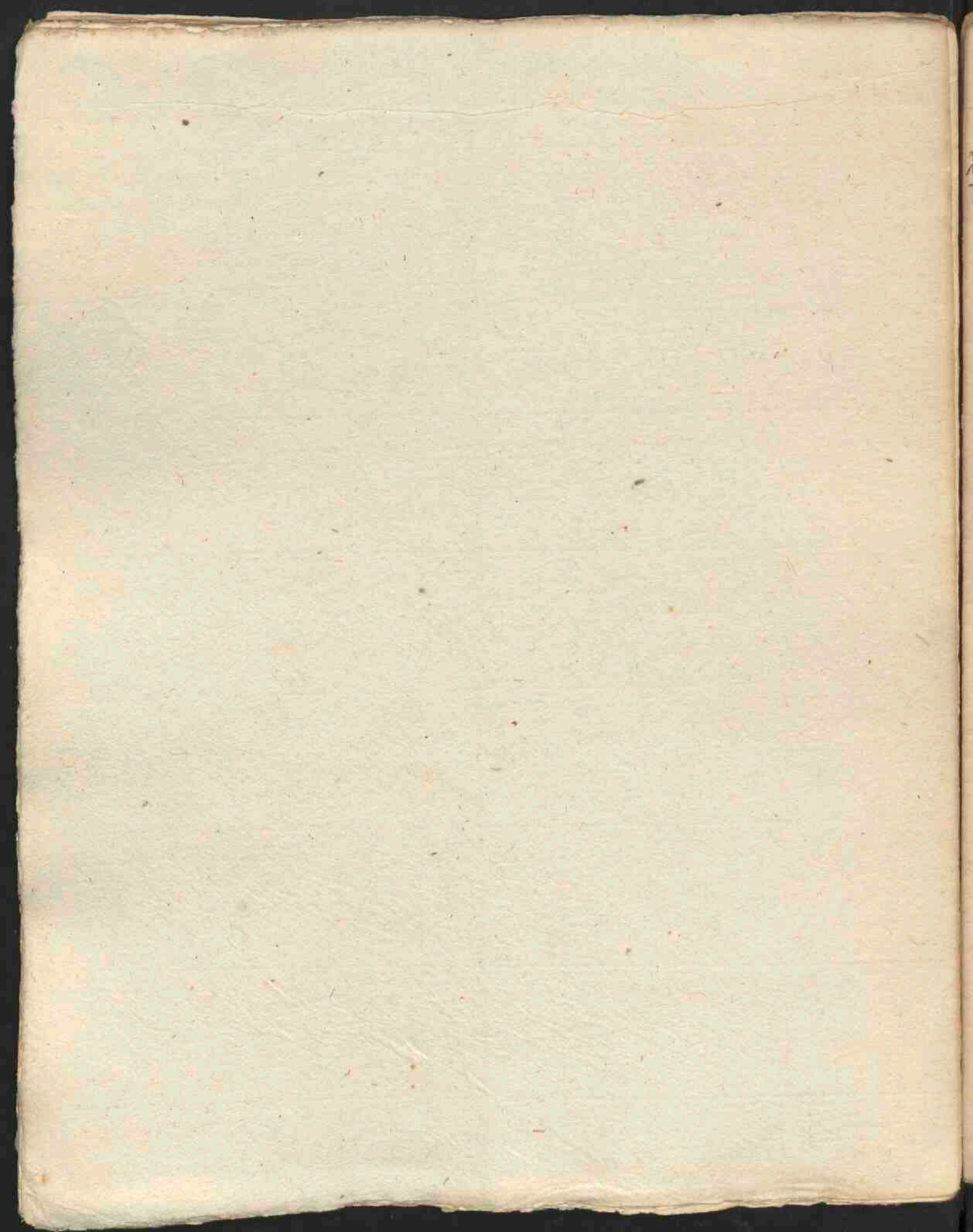
— dives erat Capua, & vicina Vesero

Nola iugo. — postea Ora iugo.

Agell. vii. xx,

† sed LACEDÆMONIUM non cornuum tibarumque
 signis in præliis usi sunt; ut
 tibarum modulis perniciter ac sensu mitioribus, nō
 immodice ferocient. ut ex Thucid.
 refert A. Geell. l. i. c. ii.

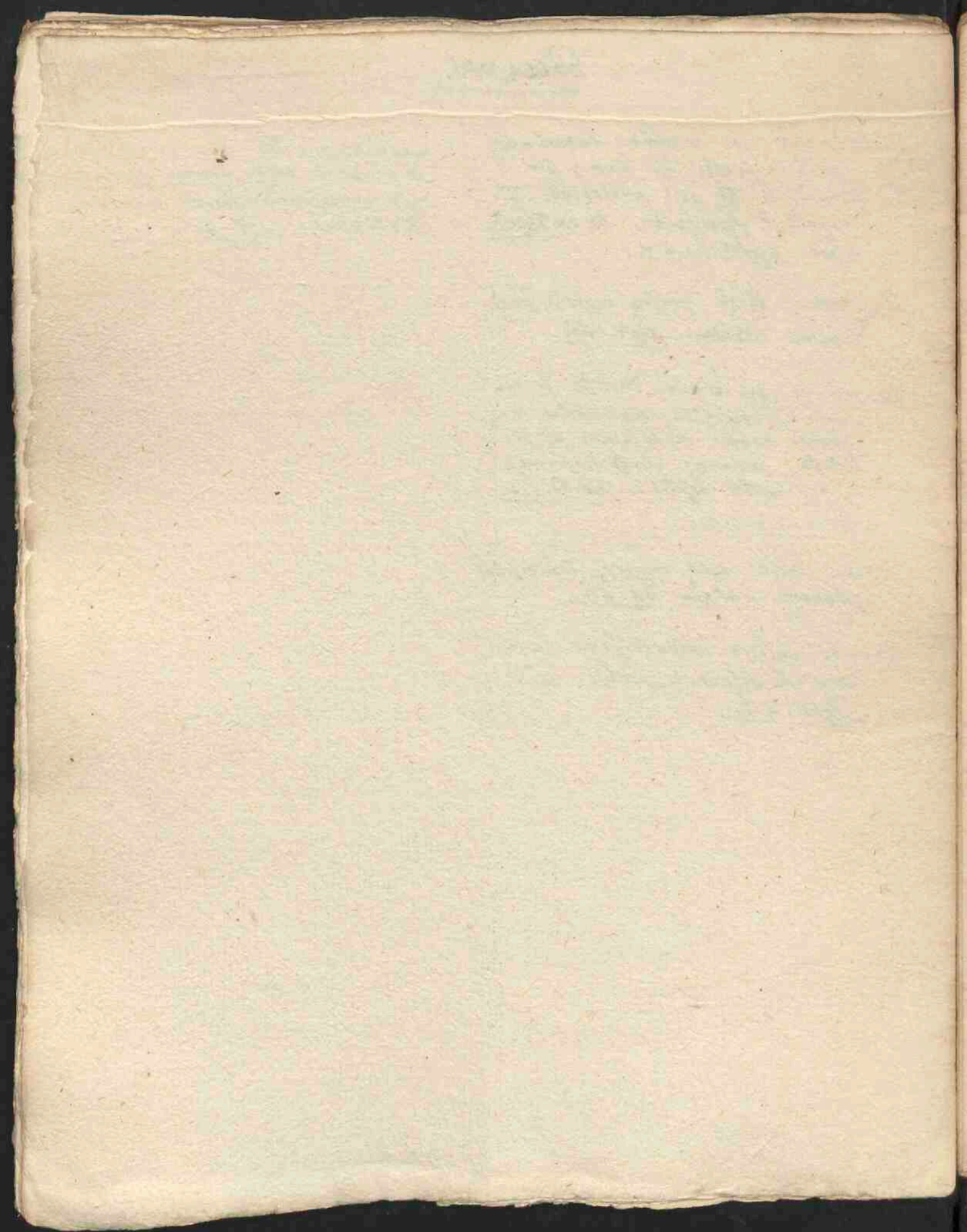
|| Lacedæmoniorum hoc institutum
 eo tendere vult Aristot. probl.
 quo manifestior fieret militum
 veritas. A. Geell. s. ii.

CRETENSES quoque prælia ingredi soliti
 pœnente citara. Agell. ibid.

HALYATTES cum bellum Milesijs faceret
 more lascivientium convivorum, co-
 vincutes habuit fistulatores et fi-
 dicius; feminas quoque fibicinas
 in præliis habuit. Herod. l. i.
Agell. l. i. c. ii.

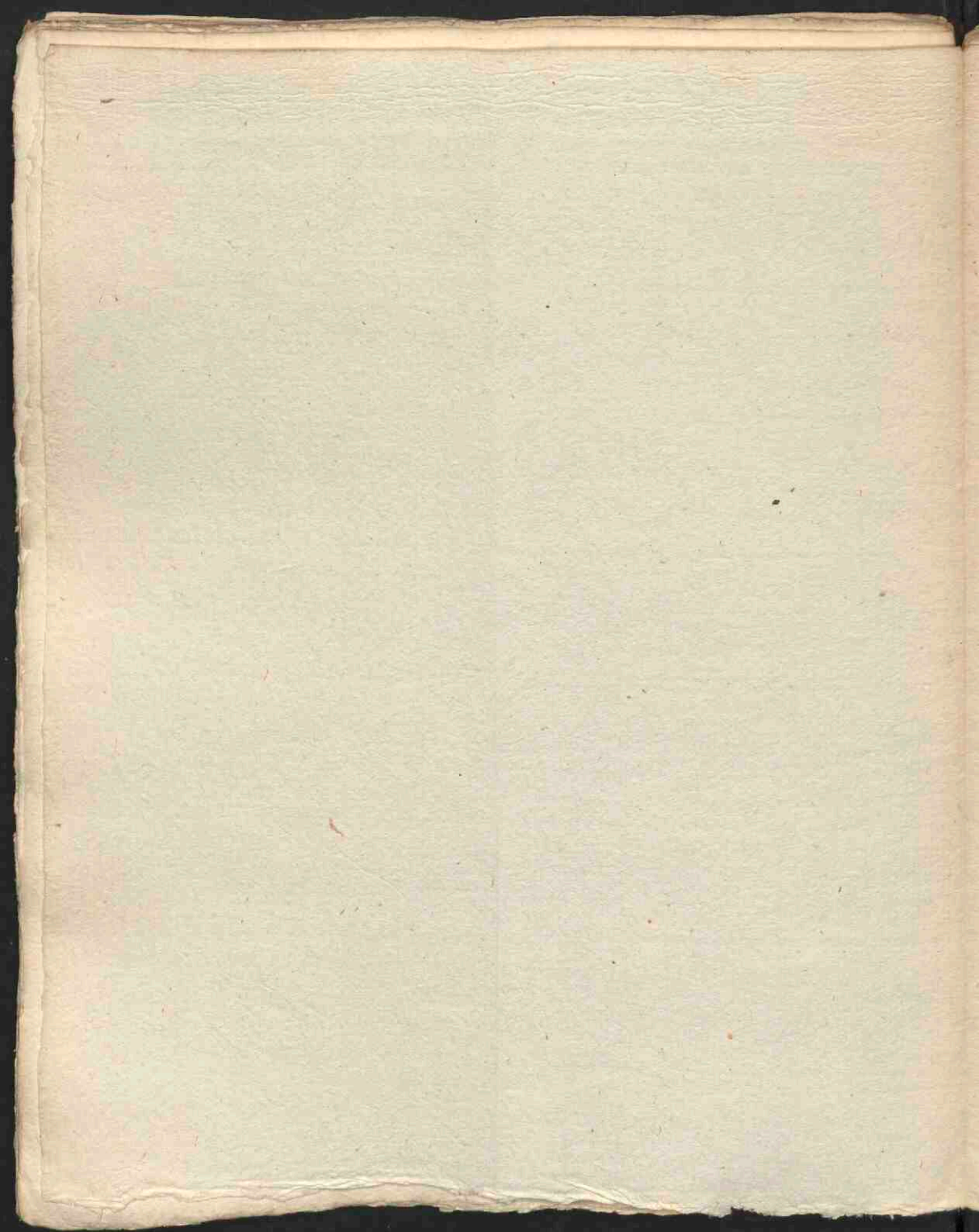
Aethiæ taciti apud Romer. indispiciunt
 pugnam. - ac quo Id. d. l.

Romani milites ardentis furore clamore
 congregati solent in præliis. vide
Agell. d. l.

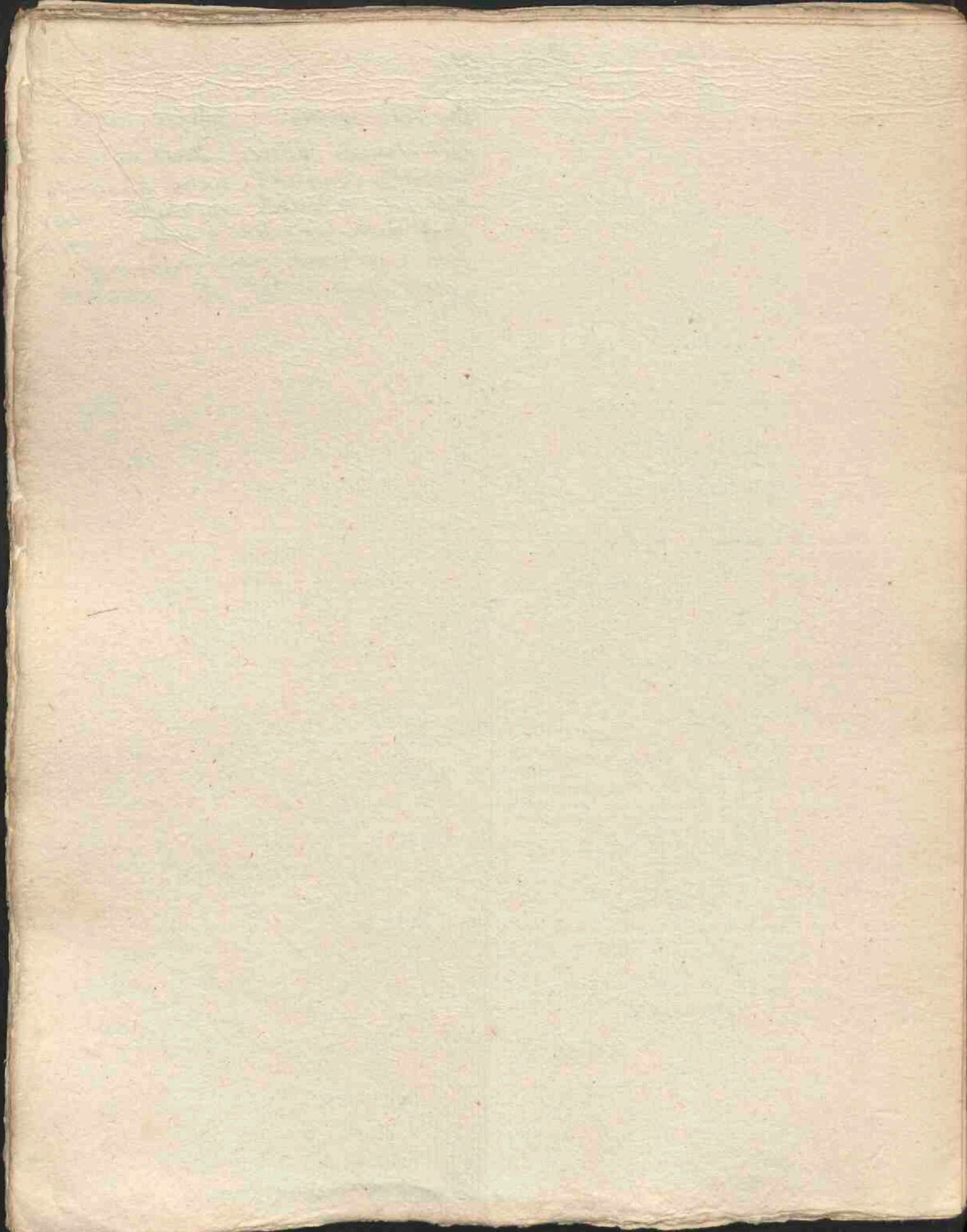

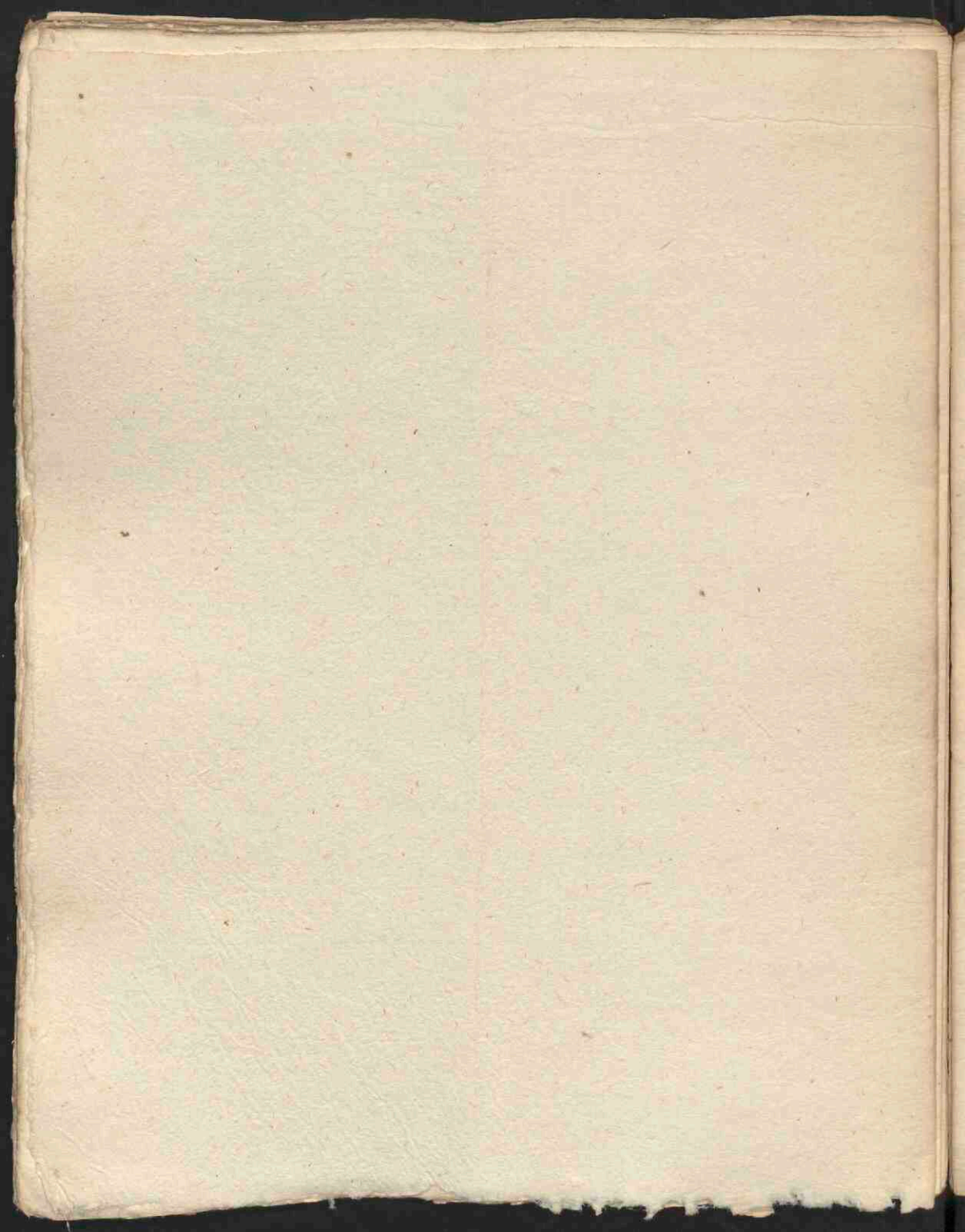

De belli scvitia Sallust. Catil.

Adi virgines, piteros, direlli liberos a
parentum complexit; matres familiarum
vati, q. in fortibus collibitissent; fona,
atq. domos expoliari s. castris, incendia
fitti; postremo armis, cadaveribz,
crucor, atq. luctu oia complezi.

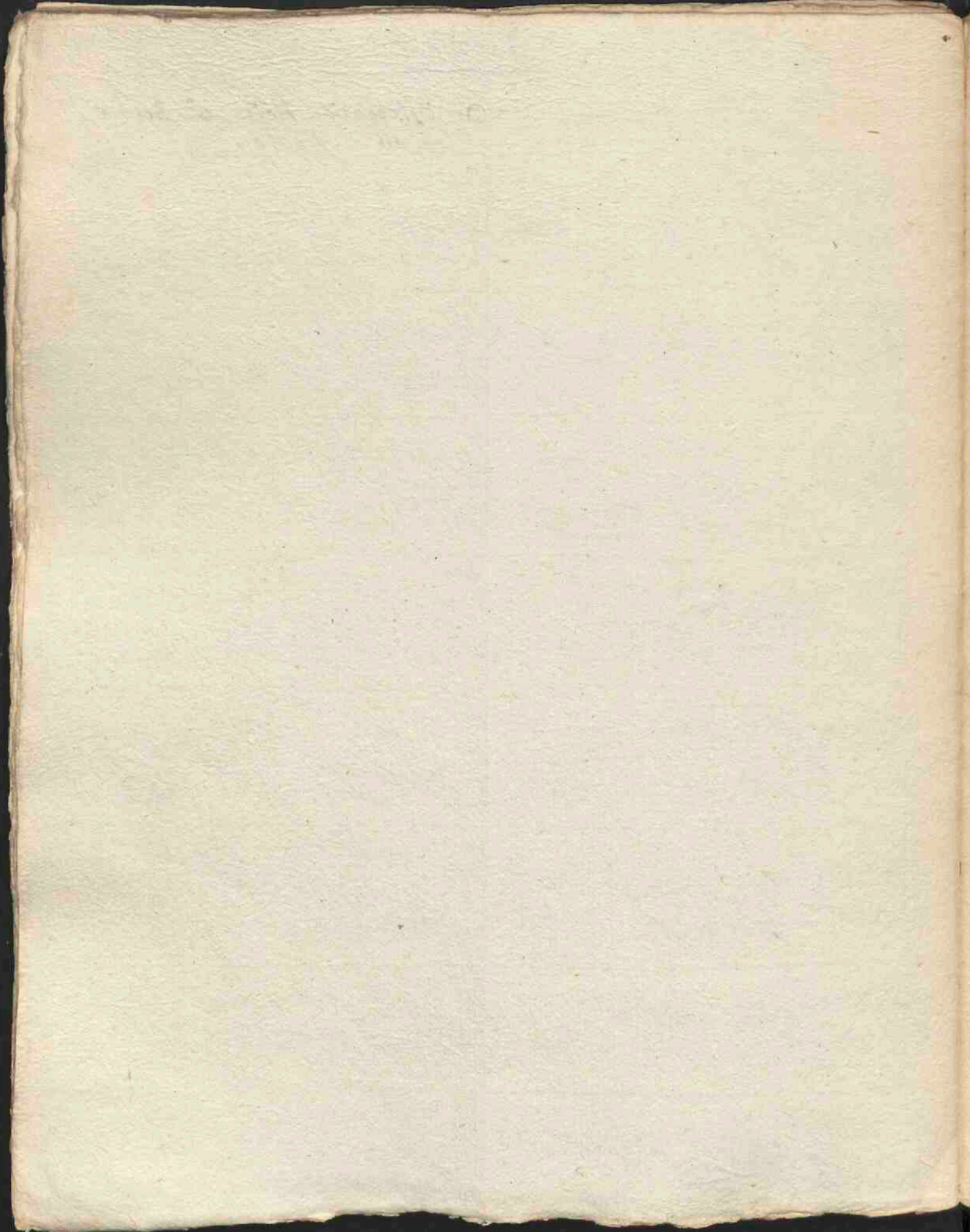

BESTIA.

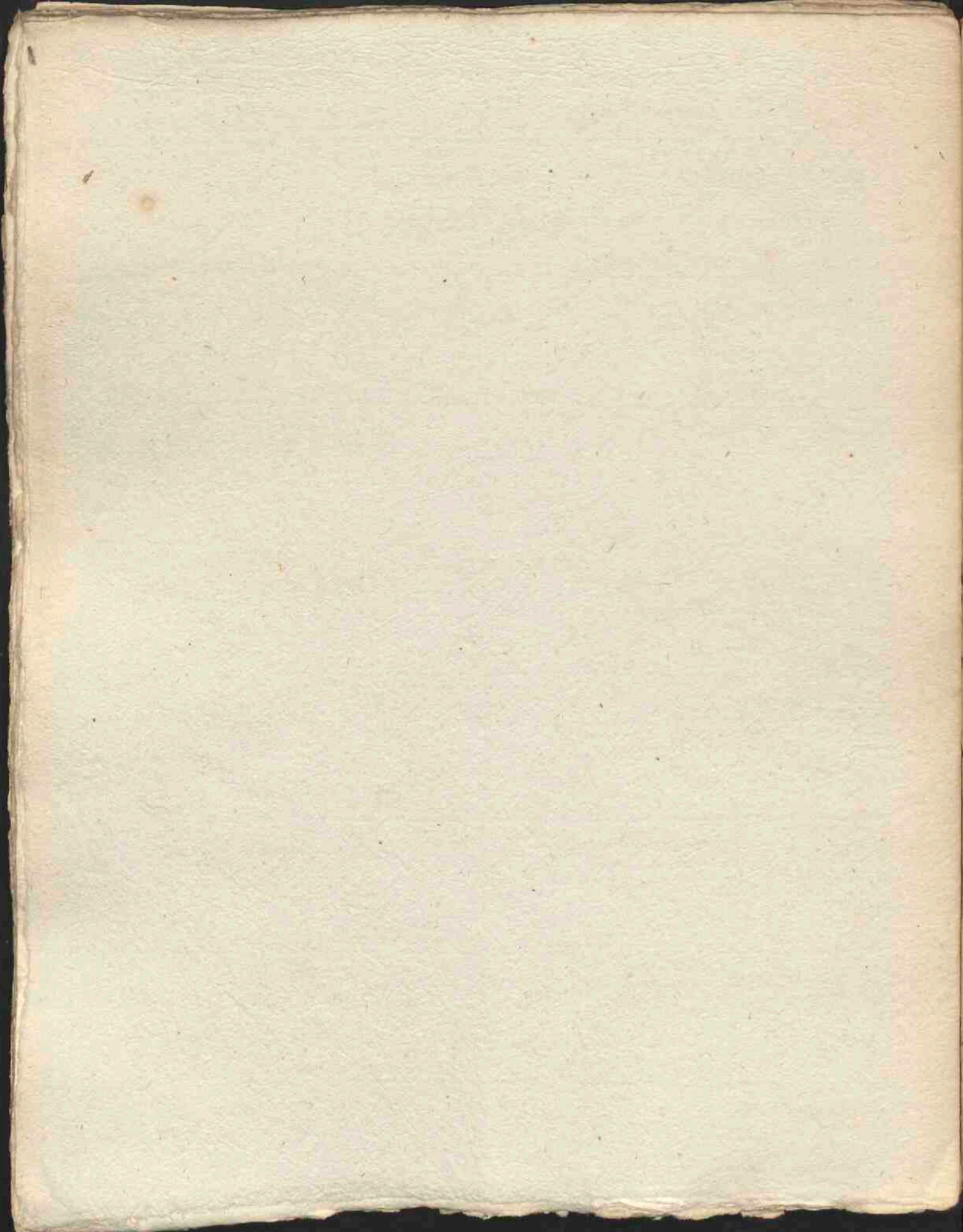
897

De differentia Hōis, & Bestie,
v. tit. Homo.

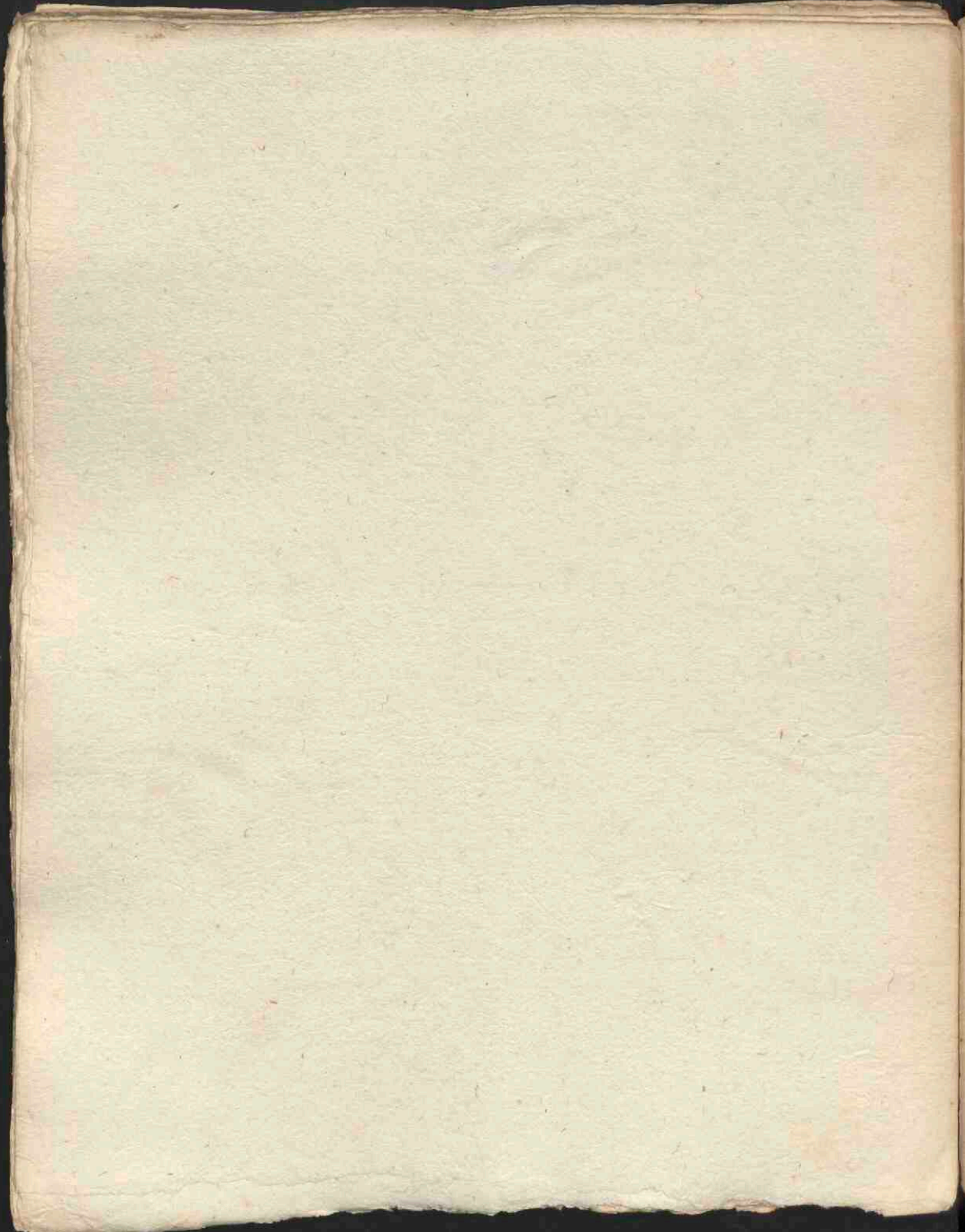

Summum Bonum q se consistit, ut ni-
sil habeat cum virtute confusum.
idq sibi comodis et honestate mixto,
q se sibi ipse consentiat, et se interdu-
nae honestate vincat, fit ut nulli
amicitiam colere possit, nisi ius-
titiam, nec liberalitatis. Cic. offic.
l. p. 963. E.T.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading. It appears to contain several lines of text, possibly including a date or a reference number.

Equus SEIANUS tali fuit fato: ut
 quisque sciret eam, is eam omni
 domo, familia, fortunisque orbis ad
 interuentionem periret. ad id ut
 proverbium inde sit ortum.

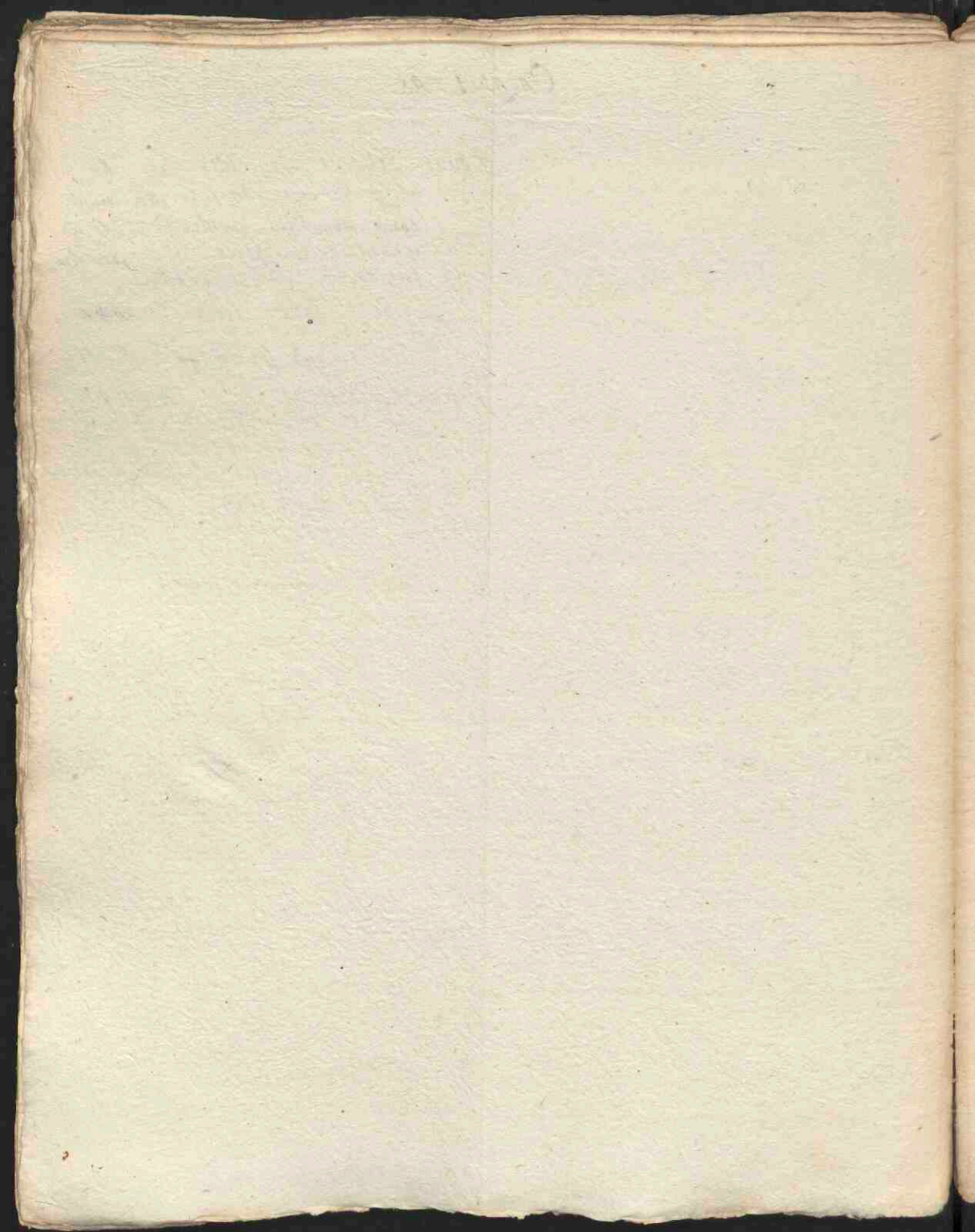
11 Ille homo sciet equum SEIANUM.

Agell. 3. 9.

causam quoque sentia quod illius,

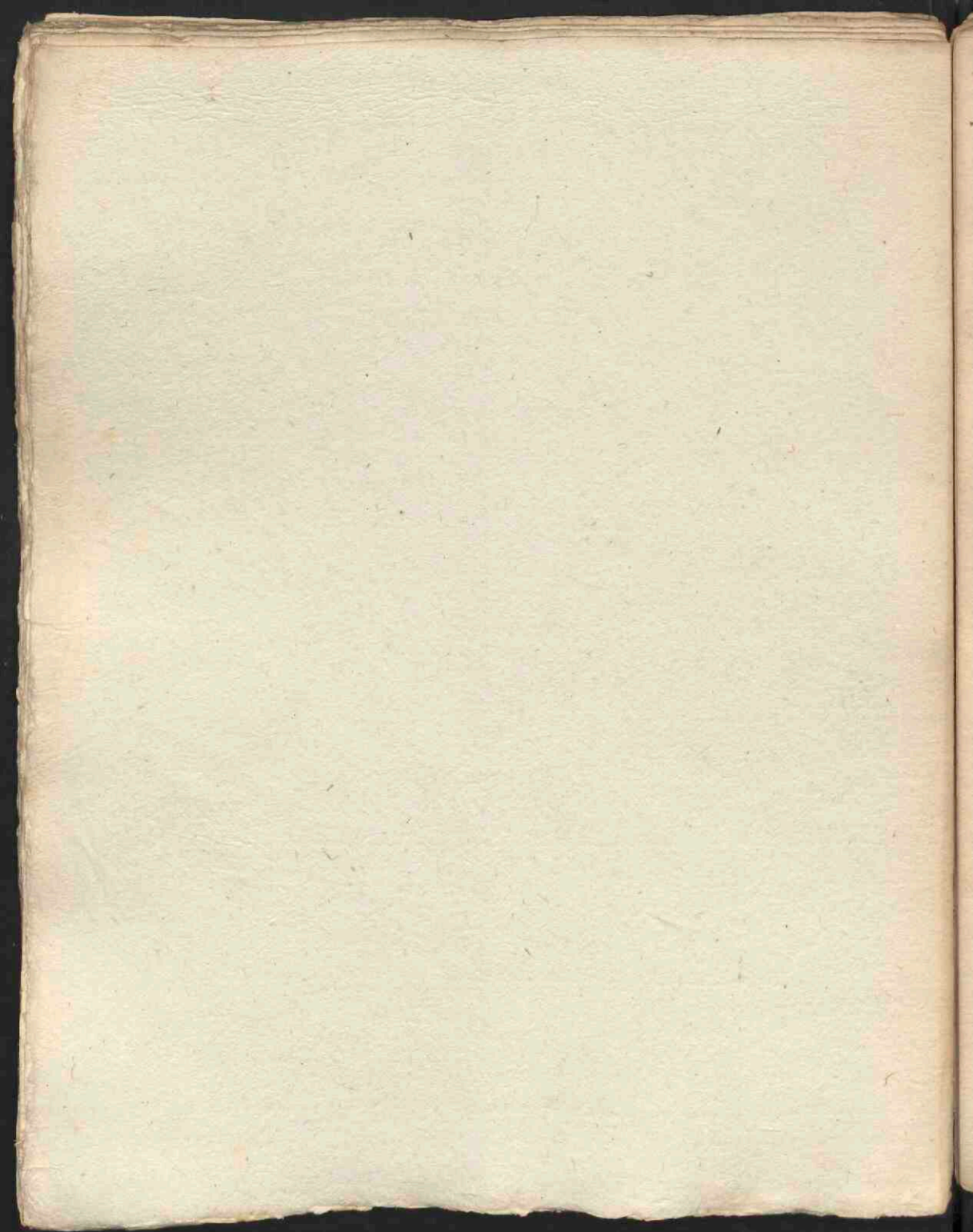
ANXUM TOLOSANUM, diripiens

appo. Q. Copto TOLOSAM, multum
 auri ex templo sustulit, quod qui
 contigerat, misere cruciabiturque interitum
 periret. Agell. 3. 9.

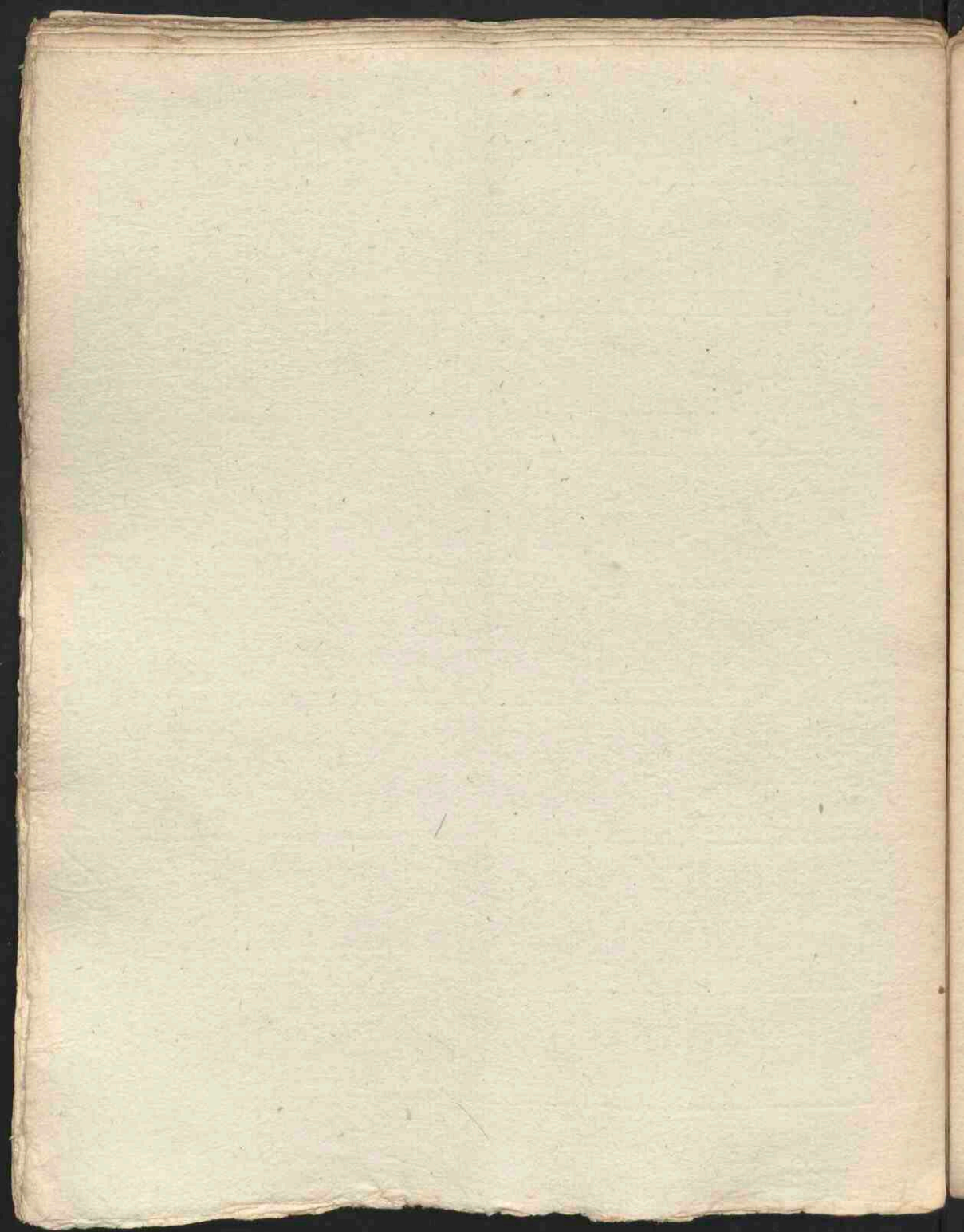

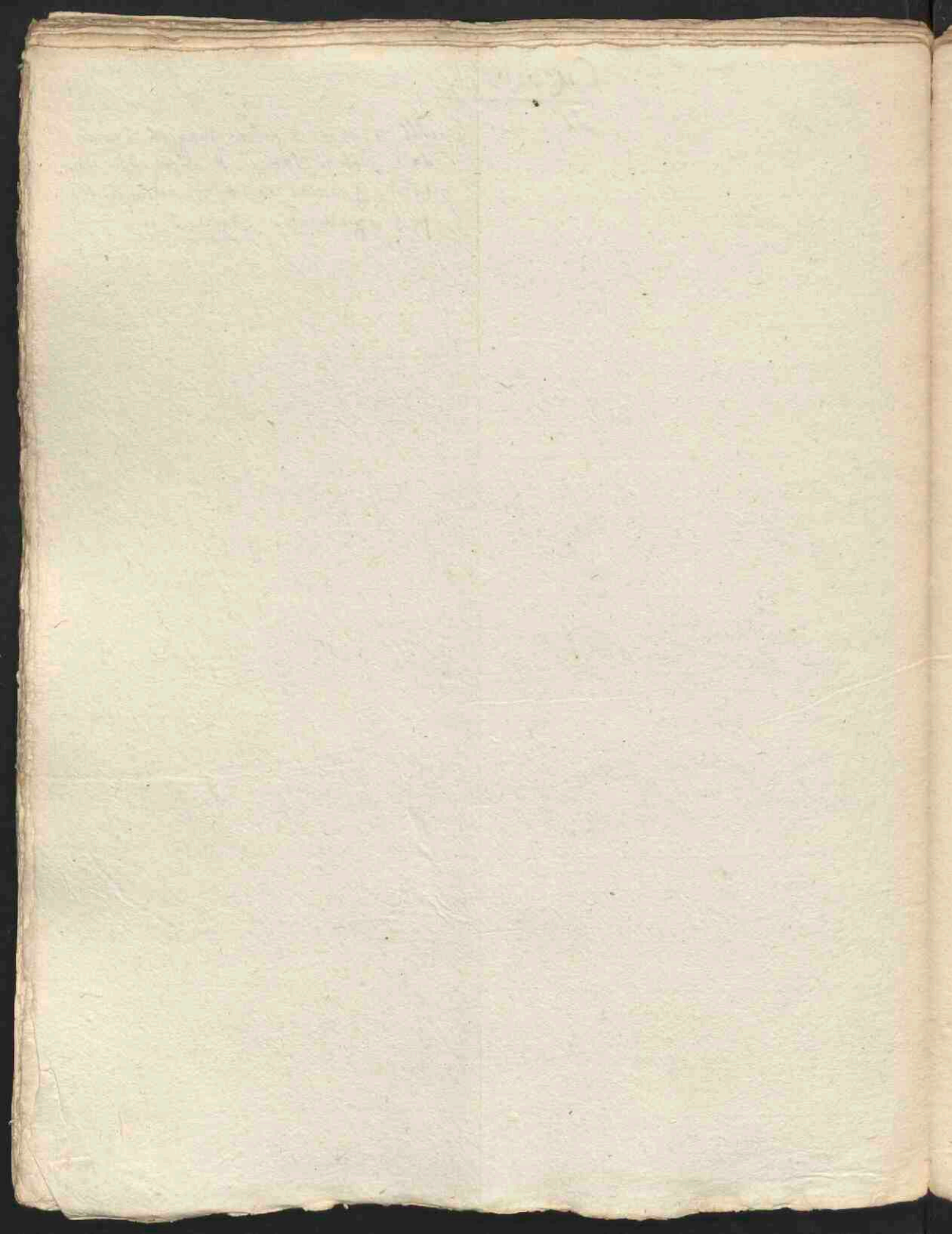
Miltiades Atheniensis Chersonesum colo-
 niam ducens, Lemnum sub potestate
 colligendū studeat. Illi irridentes tūc
 se tradituros inqunt, cum venisset
 navibus vento aglonē, domo Lem-
 num, q̄ ventis adversū tenuit
 eo navigantibus: at Miltiades do-
 cipietis Chersonesi incolis: Lemnum
 iudū vento Borea redit: Caris,
 q̄ tūc insulam incolabant, hanc re-
 athoniti alium in locū iudū mi-
 grant. Am. Prob. nitt.

Faint, illegible handwriting in the upper right corner of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

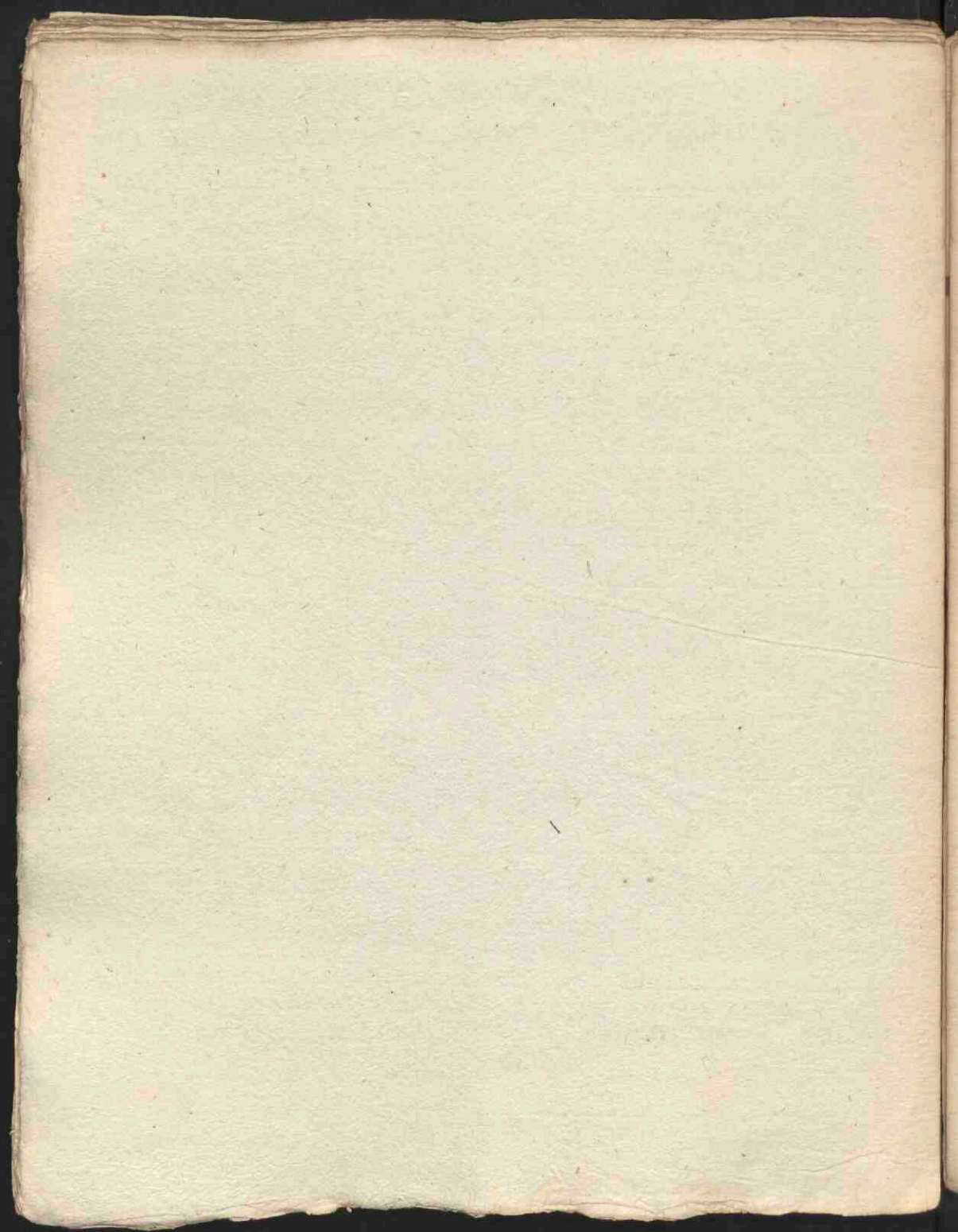

Circuli in caelo circum longitudinem
axis septem sunt; & quibus duo mi-
nimi, & axem extremum attingunt
poli appellantur. Agost. 3. 10.

Origine civis

Filius qui in alia civitate ortus est, quam pater, Germanæ patriæ civis dicitur, si ejus in qua natus est, domicilium vel contraxit.

Cic. de leg. duas patrias sibi esse testatur, alteram Germanam, ex qua oriundus, alteram sibi, in qua natus & educatus, & in civilem societatem accitus est.

Idemque usum venire M. Cato asserit, qui cum Tullianus esset, in civitatem Romanam susceptus, ortu Tullianus, jure civis Romanus habetur.

Patric. l. 5. inst. resp. tit. 1.

Mater in jure civitatis non respicitur, dummodo ingenua fuerit. Id. ibid.

Civis Privilegio.

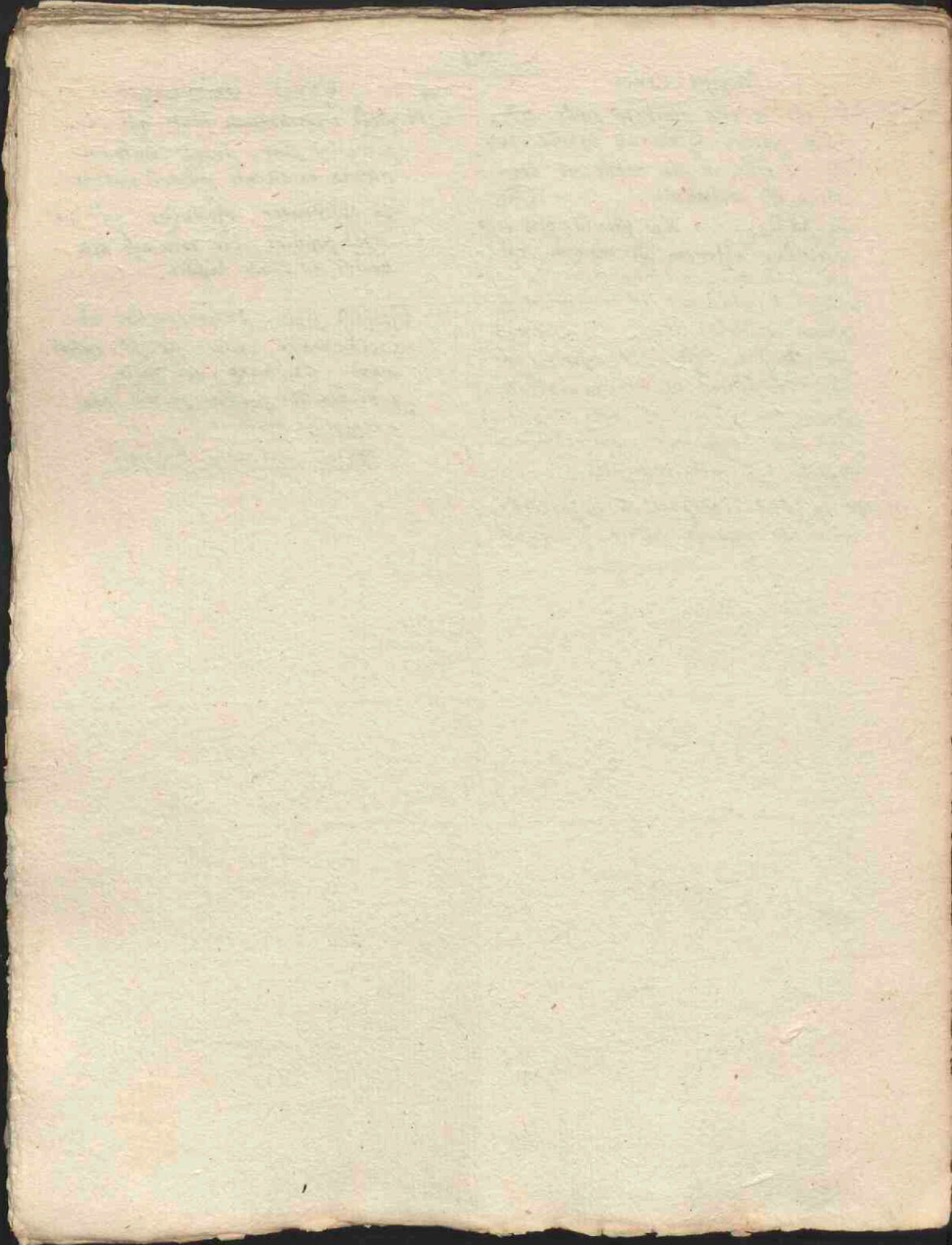
Illis quoque cives habendi sunt, qui cum peregrini sunt, urbem nostram aliquo excellenti munere affecerint.

Quæ observavit Romanos, qui pro rebus populos uno eodemque die hostes ac cives habuit.

Illudque solum Atheniensibus & Lacedæmonijs exitio fuisse, existimavit Cl. NERO, ap. Tacit.

¶ victos omnes populos pro alienigenis arceant

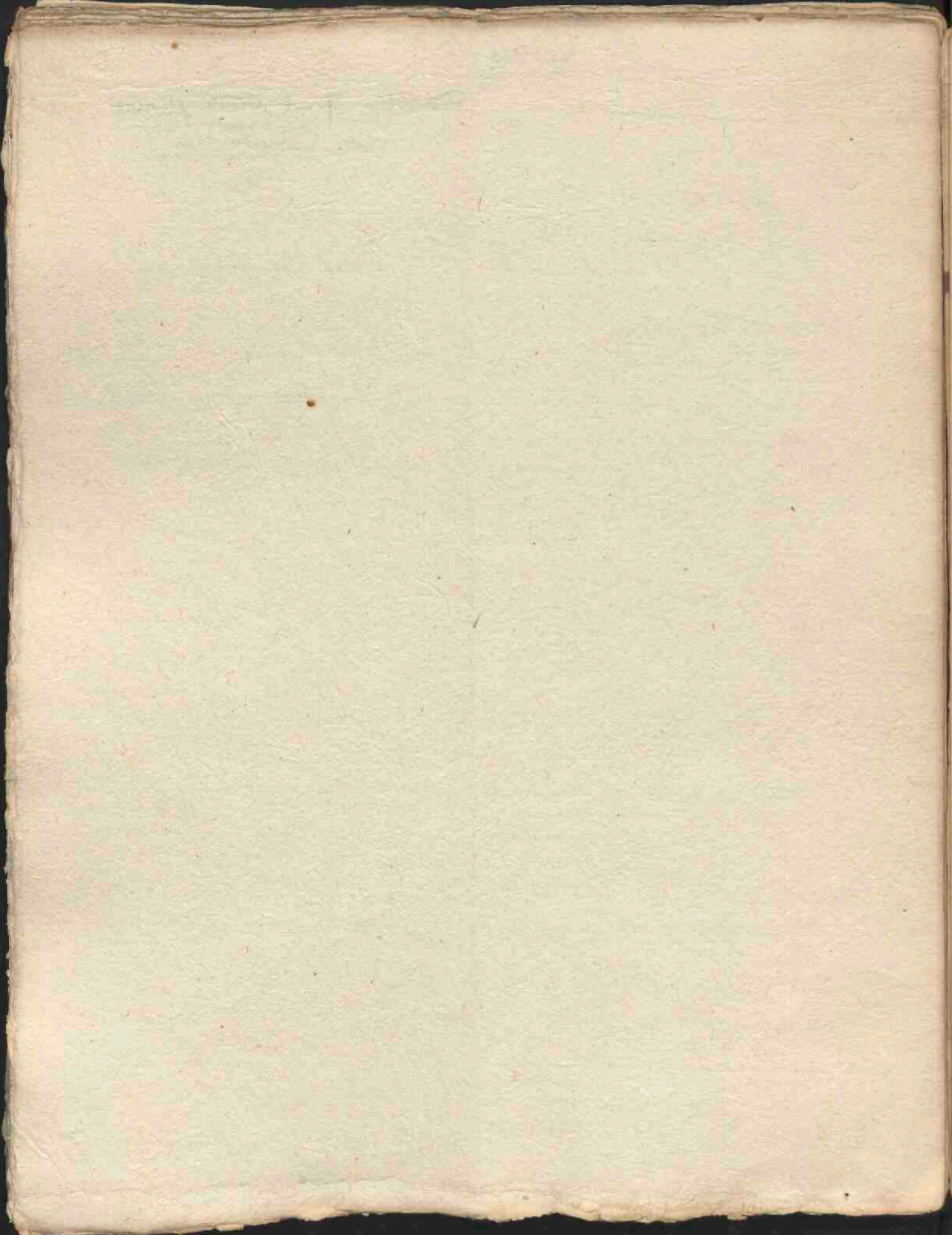
Patric. inst. resp. l. 5. tit. 1.

Civis

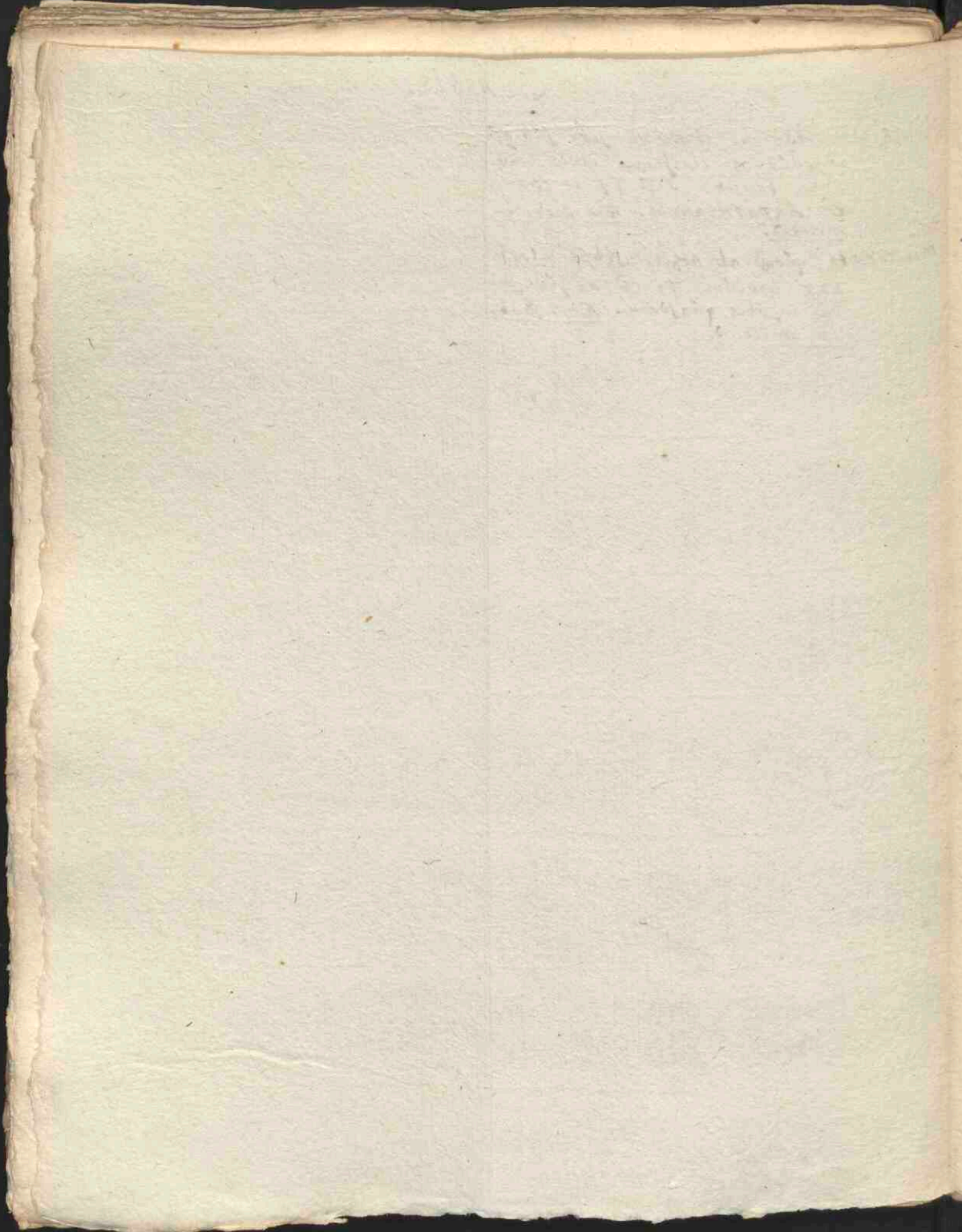
518

Multa q̄ ad Civis pleneur, vido
-ur Subditus

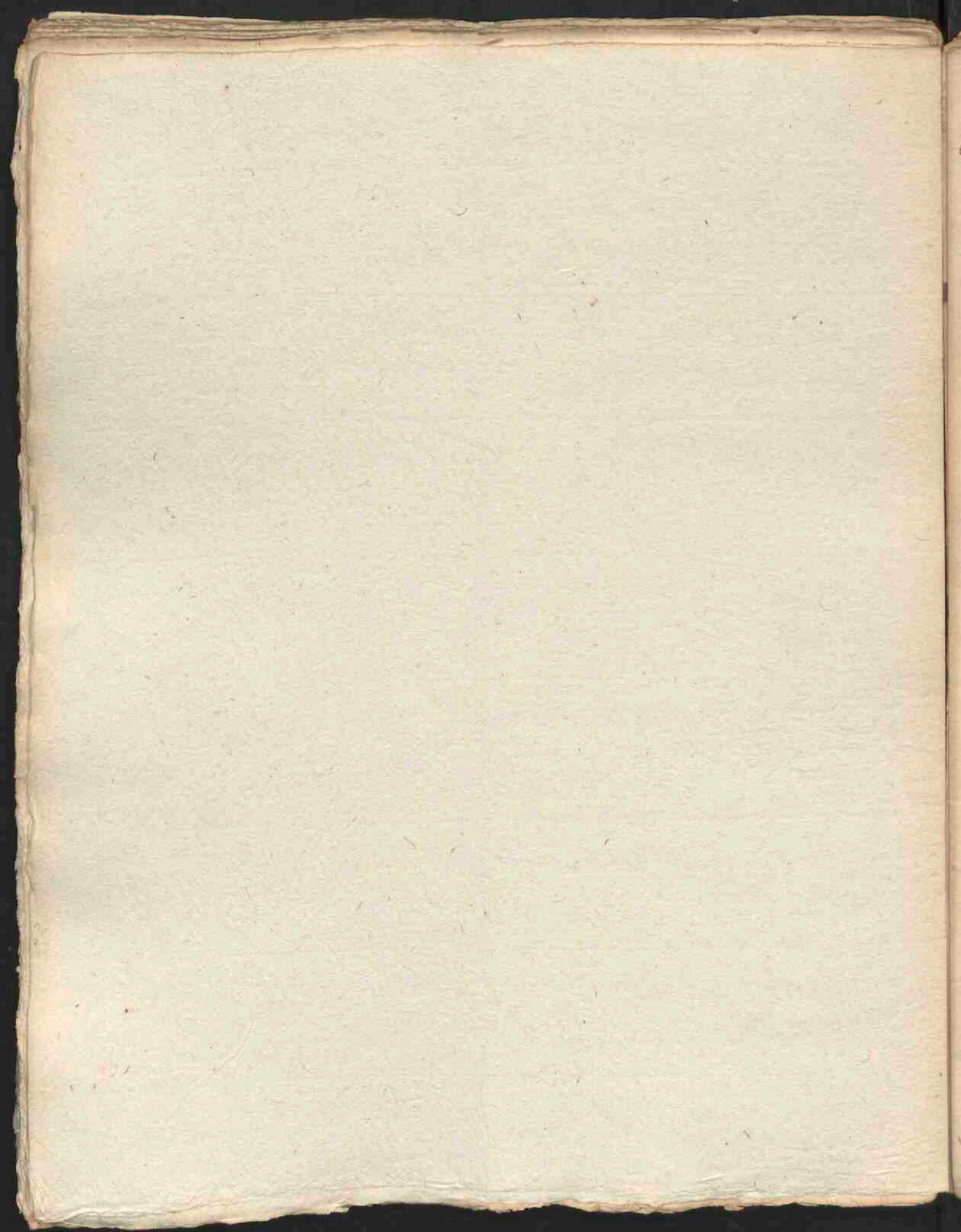
DARIUS totam Græciam sibi subige-
re studens classem cccc. navi-
um parat, siq̃ ꝑficit DATIN,
& ARTAPHEM. Em. prob. in
milliad.

MILTIADES quoad ab ARGIVENSIBUS classi
LXX navium ꝑficit, ad subigē-
das insulas quasdam. Em. prob.
in milliad.

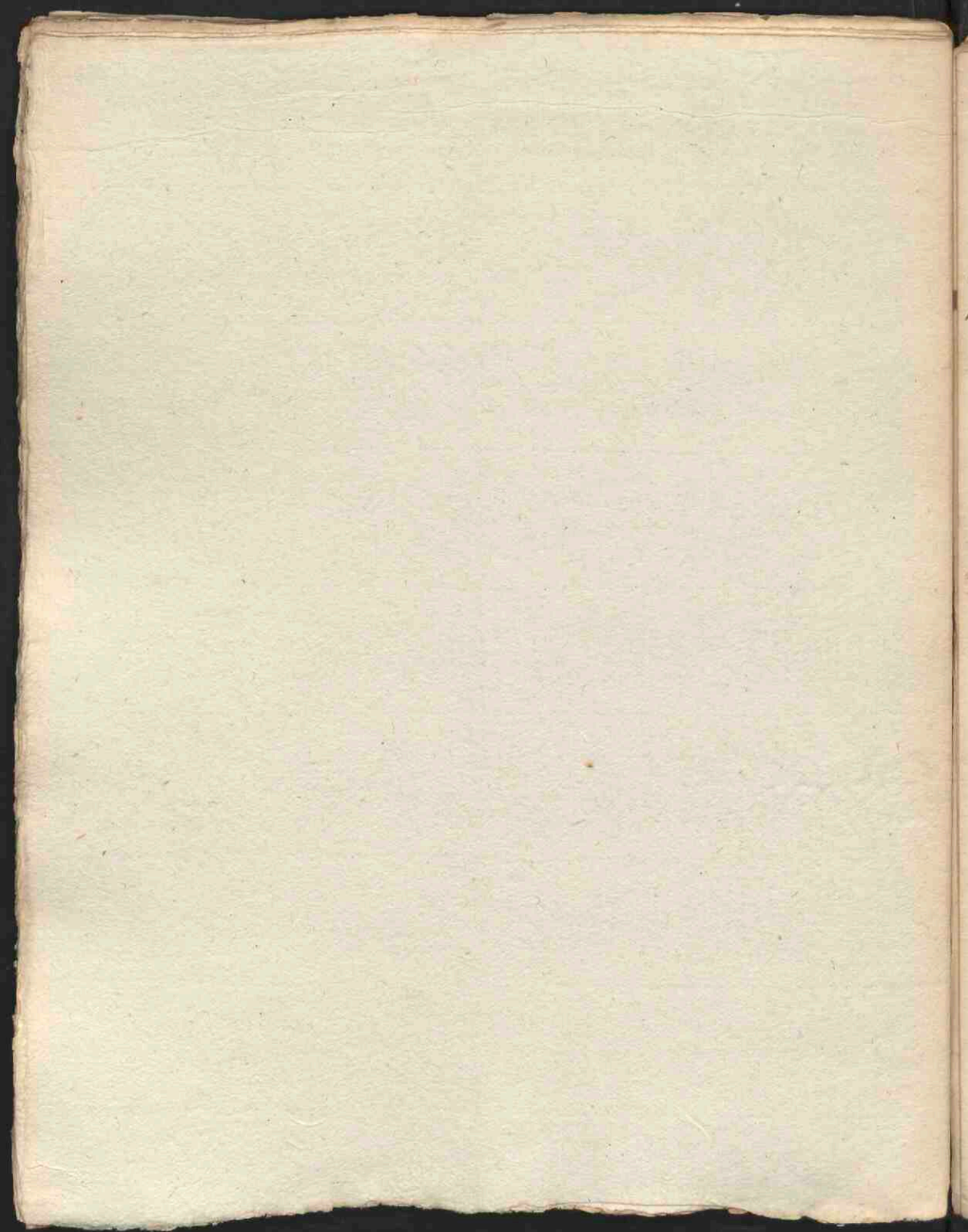

Omnis cogitatio metusq[ue] animi, aut in con-
silijs capitandis de rebus honestis &
pertinentibus ad bene beateq[ue] vivend[um];
aut in studijs scientia[rum] cognitio nisq[ue]
versat[ur]. Cic. off. p. 466. E.

IMITATION

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized into several lines.

Academici nihil sciri, nihil comprehendere posse, sensus esse fallaces, ac mendacibus contendunt. v. Lamb. in l. iv. Lucret. p. 340. ubi dicitur

— vide Cic. Acad. qst. partim.

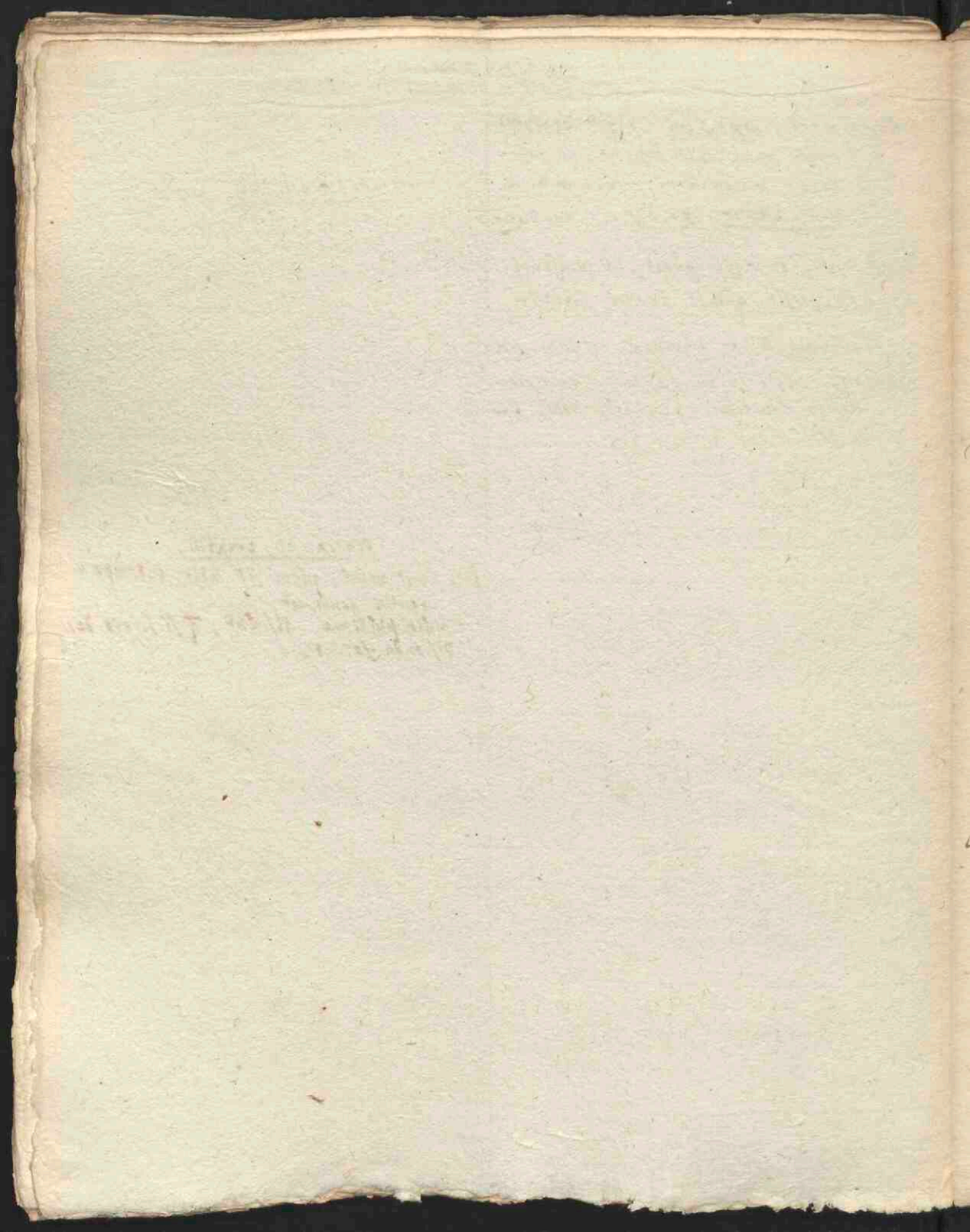
- // Denique, nil sciri si quis putat, id quoque nescit,
- // An sciri possit, quo se nil scire fatetur.

Subitari non potest quia et visum sit

Socrati nihil sciri posse, exiit enim tantum scire se, Nihil se scire: nihil aptius. Cic.

Seneca. ep. lxxxviii.

Plus scire velle, quam sit satis, intemperantiae genus est.
 Multi prima discunt; et si scire iam discenda forent.

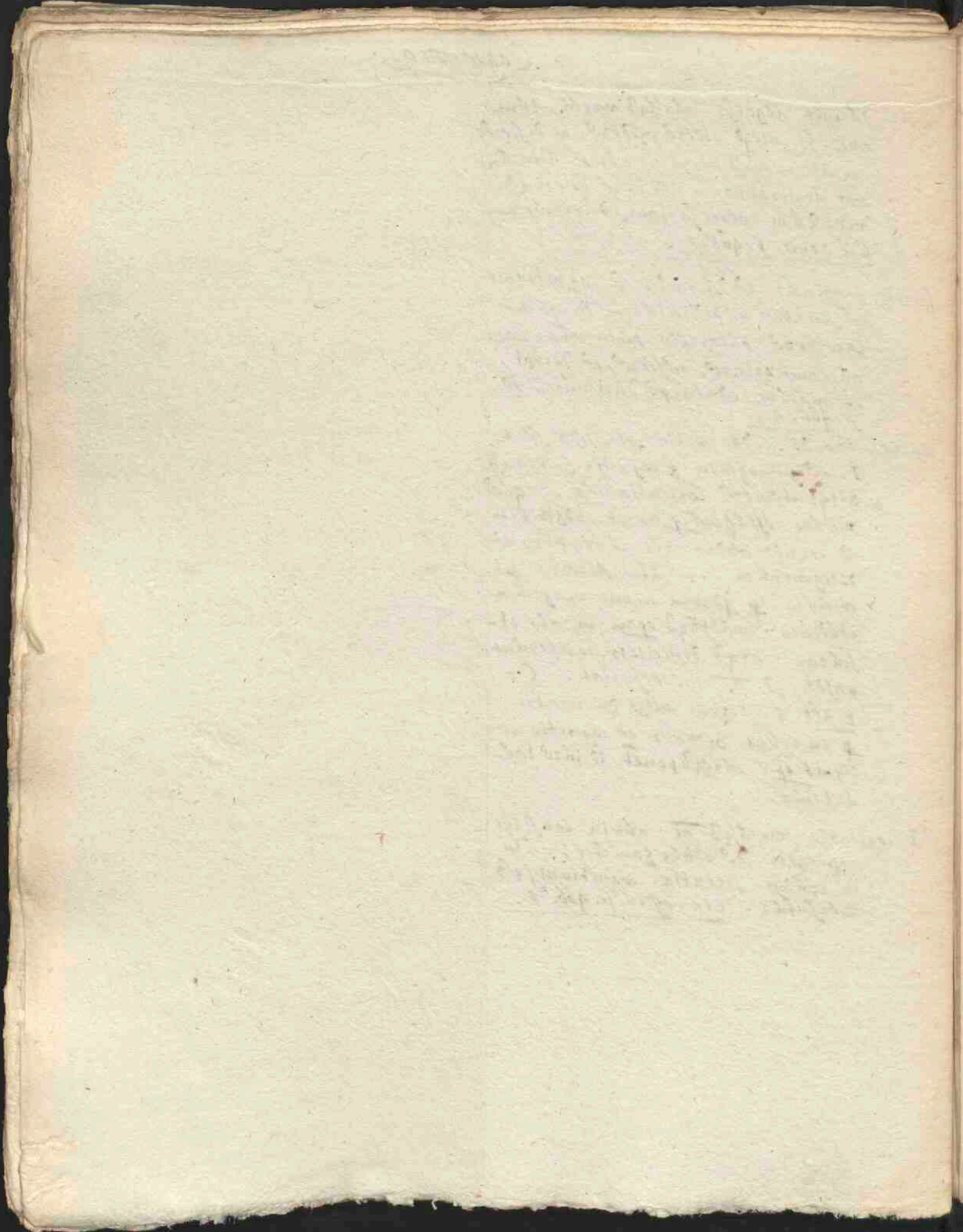
Cum solutus negotijs curisq; vacuus, tunc
 avocatus aliqd videre, audire, ac discere:
 cognitionemq; rerum aut occultarum,
 aut admirabilium, ad bene beateq;
 vivendum necessariam ducimus —
Cic. offic. p. 465. E.

Omnes trahimur et ducimur ad cognitionis
 et scientia cupiditatem: in qua
 excellere pulchrum putamus: Labi
 autem, errare, desipere, et decipi,
 et malum et turpe ducimus. Id.
p. 466. B. C.

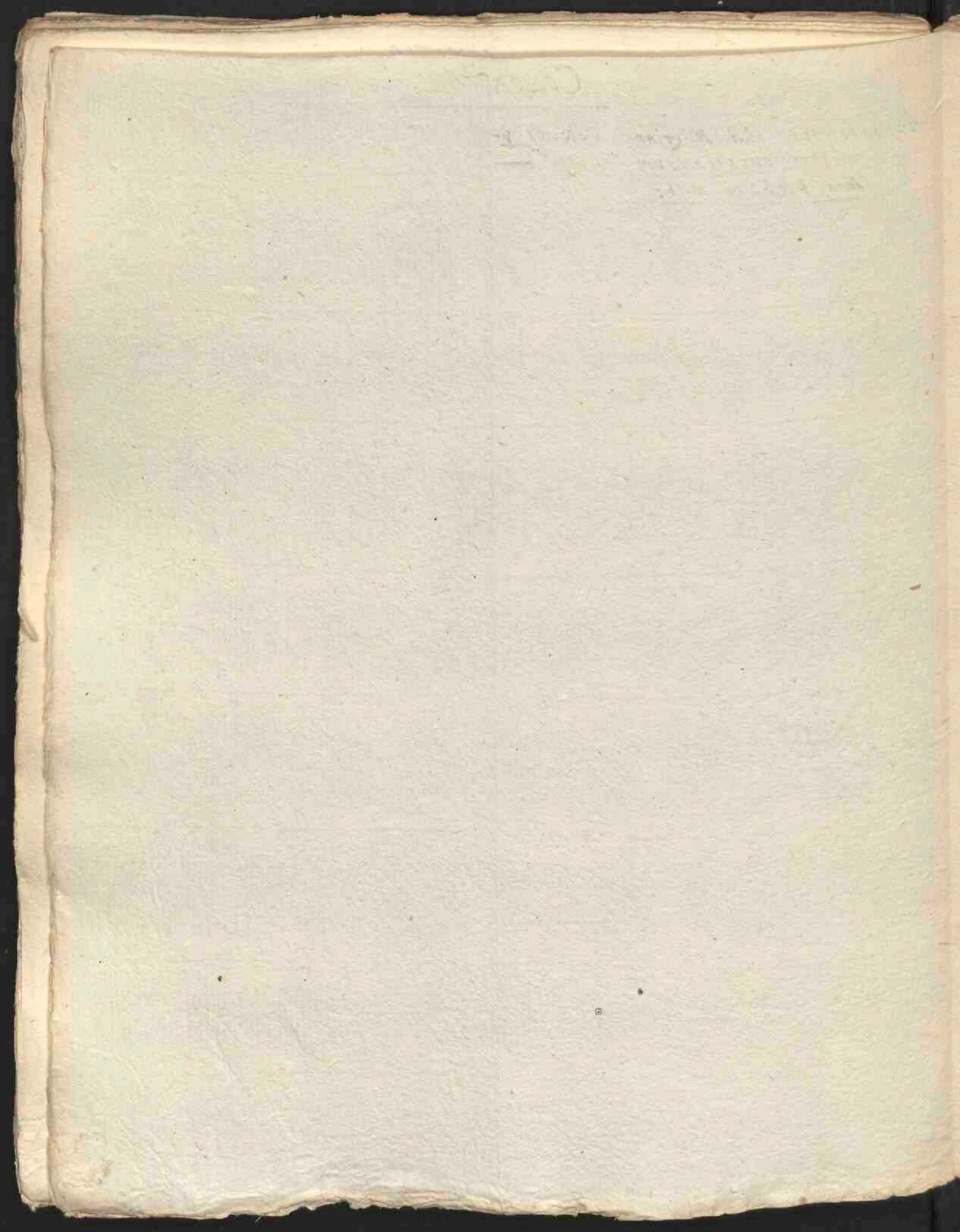
In Cognoscendo. a. duo vitia vitanda sunt:
 I. nimis incognita per cognitis habeamus,
 sicq; temere assentiamus, quod
 vitium effugere q; solet, adhibebit
 ad considerandas res, et tempus, et
 diligentiam. II. Alterum est
 vitium, q; quodam nimis magnum
 studium multaq; operam in res ob-
 scuras, atq; difficiles, conferunt,
 easdemq; ne necessarias. Cic.
p. 466. C. quibus vitis declinatis,
 q; in rebus honestis et cognitione
 dignis operam, curamq; ponet, id iudicium
 habebit.

Vis cogitatio motusq; in, aut in consilijs
 capiendis de rebus honestis, aut
 in studijs scientia cognitionesq;
 versatur. Cic. offic. p. 466. E.

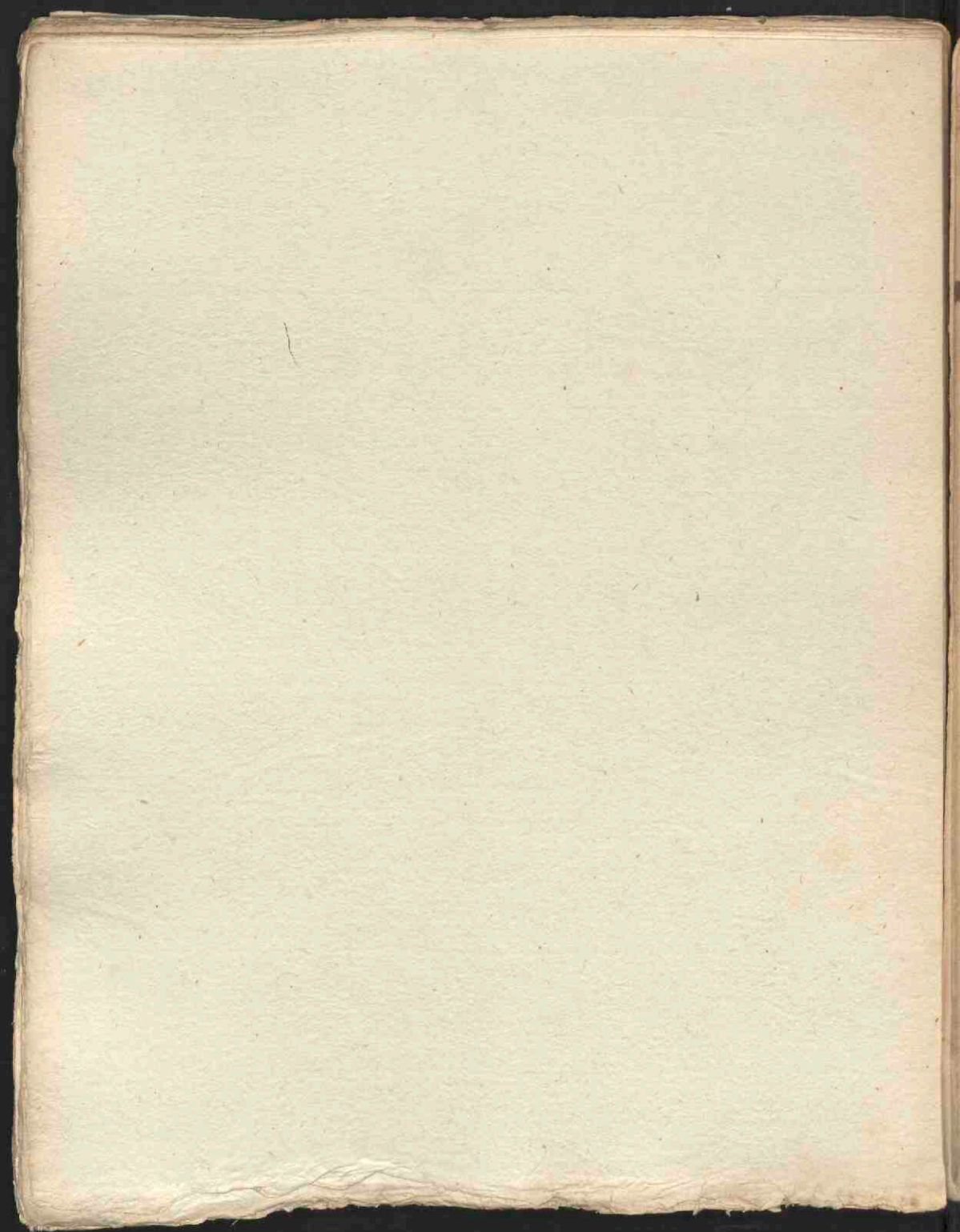

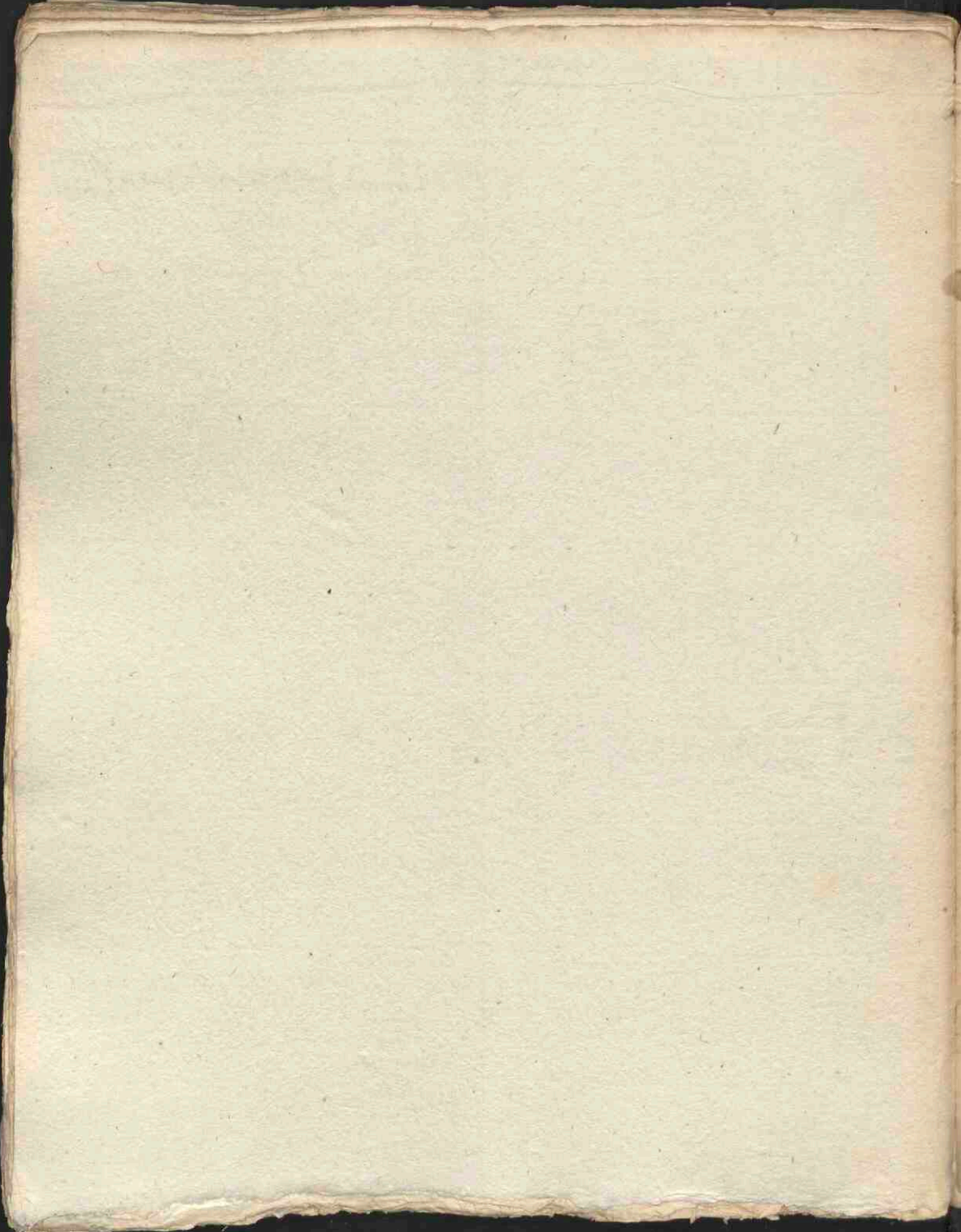
Athenienses sua Mithradate Columnas &
multos Chersonesum misere —
Am. Prob. in mitt.

colores & vici }
L'apparitions } oriuntur ex mixtione 7 fit in } ipse corpus
medis.

Colorum discrimina plura sunt in colorum
sensibus, quam in verbis vocibusq; n
a. tanta nomum, quanta specierum differe-
ntiam copia: quantumvis. a. lingua
graeca ferior prolixiorq; latina n tu
in his exprimendis pvalet, sed latina
felicitas eas tradit. Agell. l. 2. c. 26.

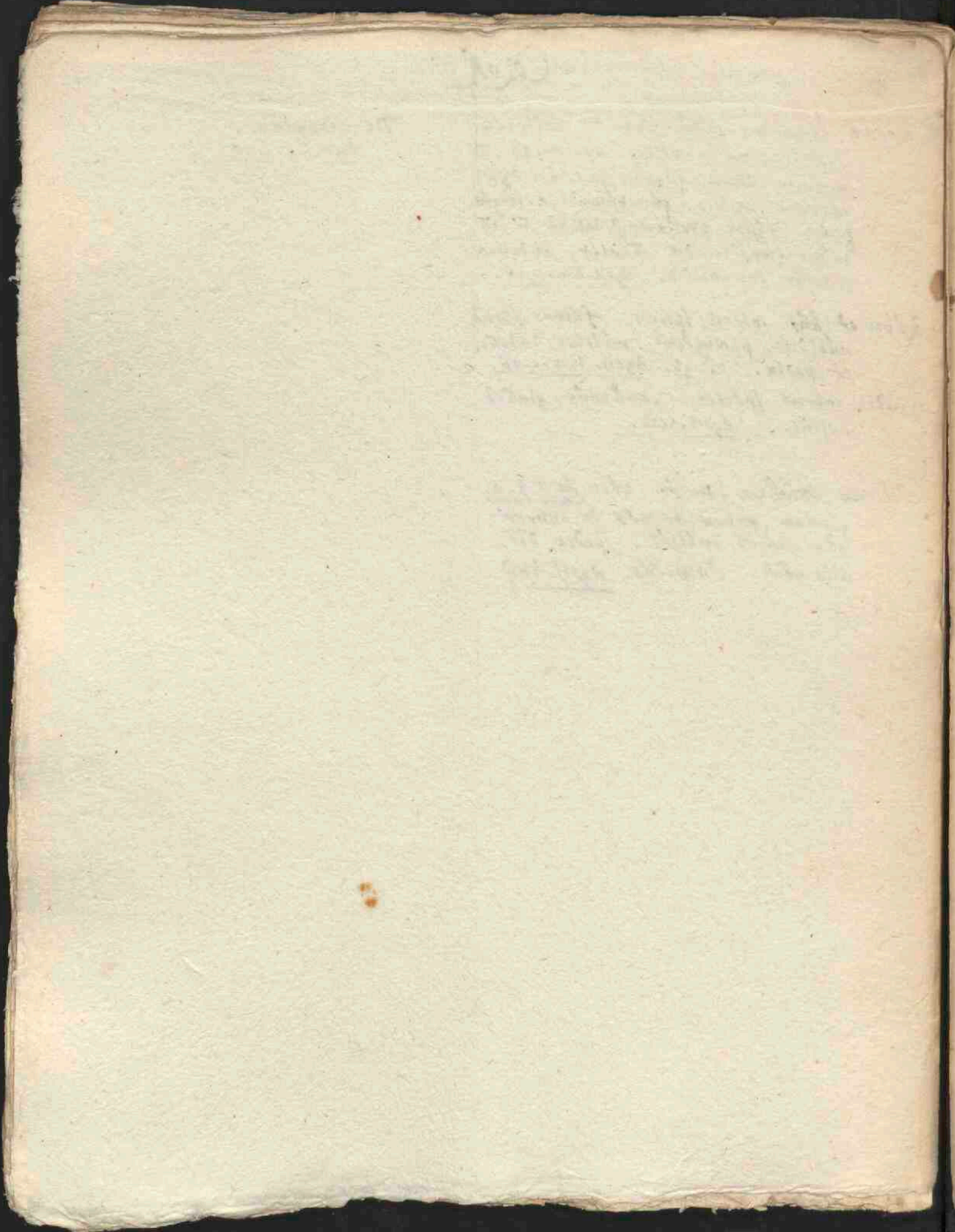
De coloribus.
Agell. l. 2. c. 26.

Rubri et rubri coloris species, fulvus, flavus,
rubidus, praeniger, rufus, luteus,
et spadix. de q. Agell. l. 2. c. 26.

Viridis coloris species, caeruleus, glaucus,
caeruleus. Agell. ibid.

Colorem caeruleum, dictum vult Agell. 3. 9.
quoniam palma firmis ex arbore
eum fructu caeruleus, spadix IV.
alio nomine Punicus. Agell. ibid.

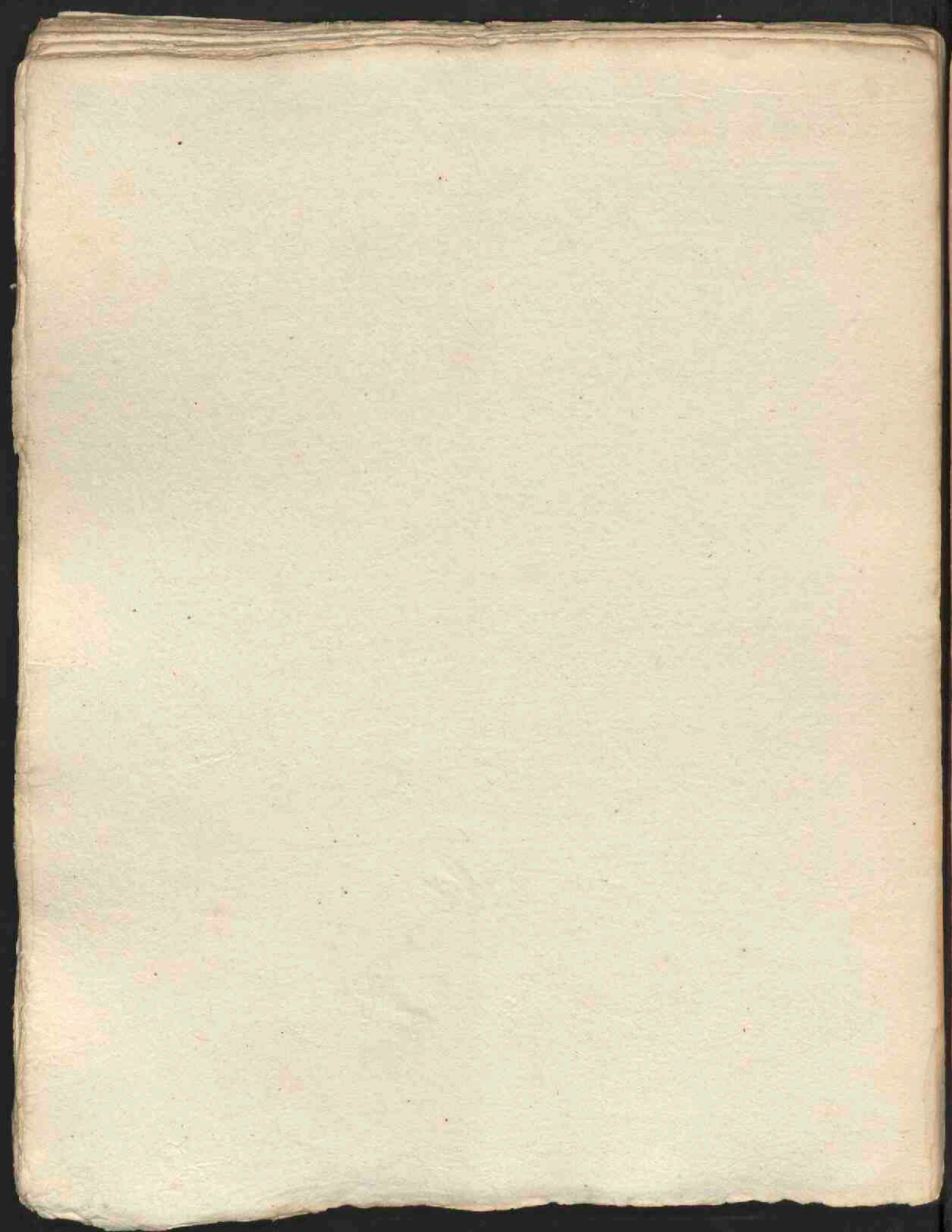

Tir. Gracchus, trib. pleb. q̄ in Capitolio
interfectus ē, domo eū proficiscētis,
minimam minus terra aut quatuor-
millia hominum sequēbant, Sompz.
Asellio. gīt. apud Agell. 1. 2. c. 13.

1771

The following is a list of the
names of the persons who
were present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
Company
held on
the
1st day of
January
1771.

Compositio

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

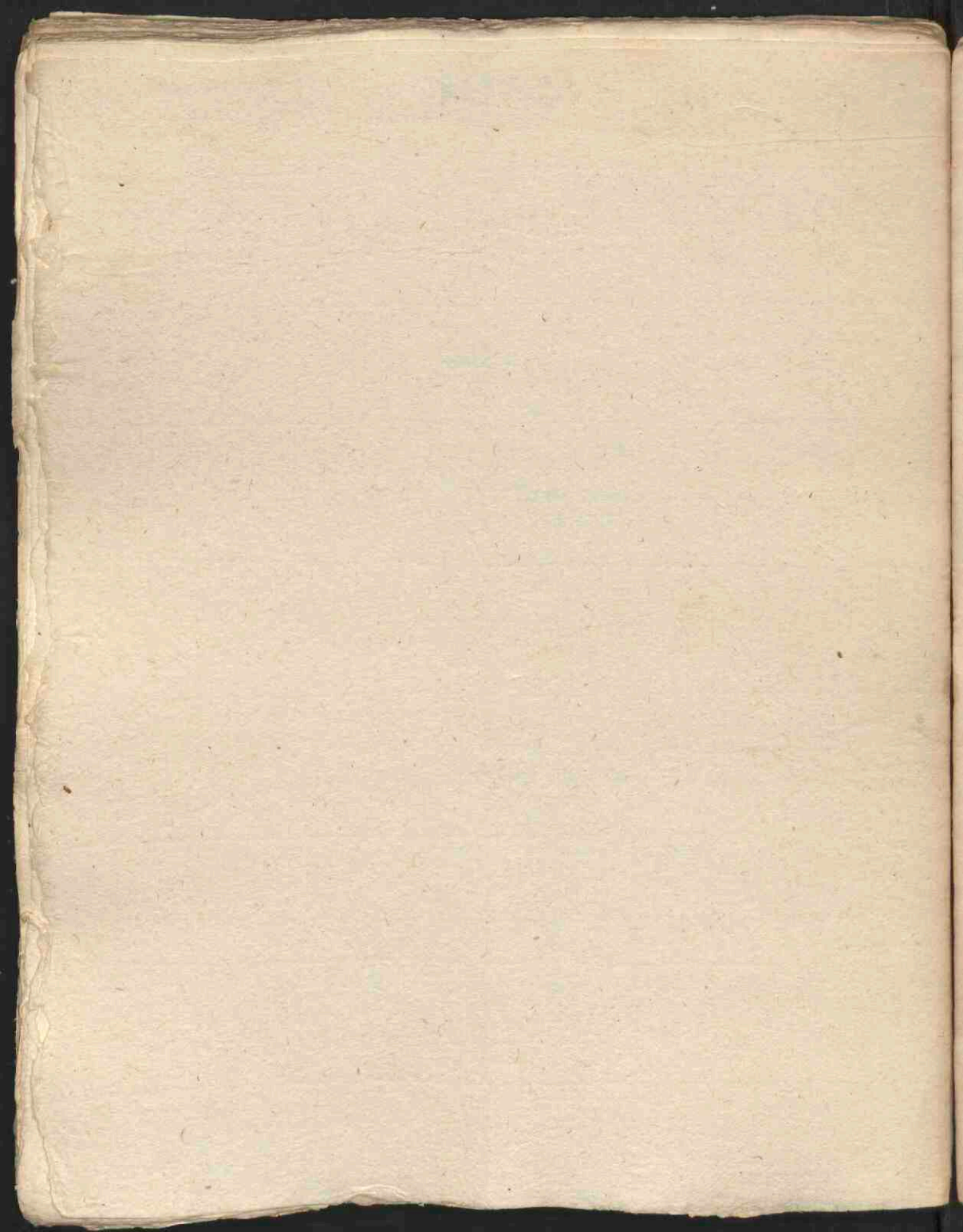
[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

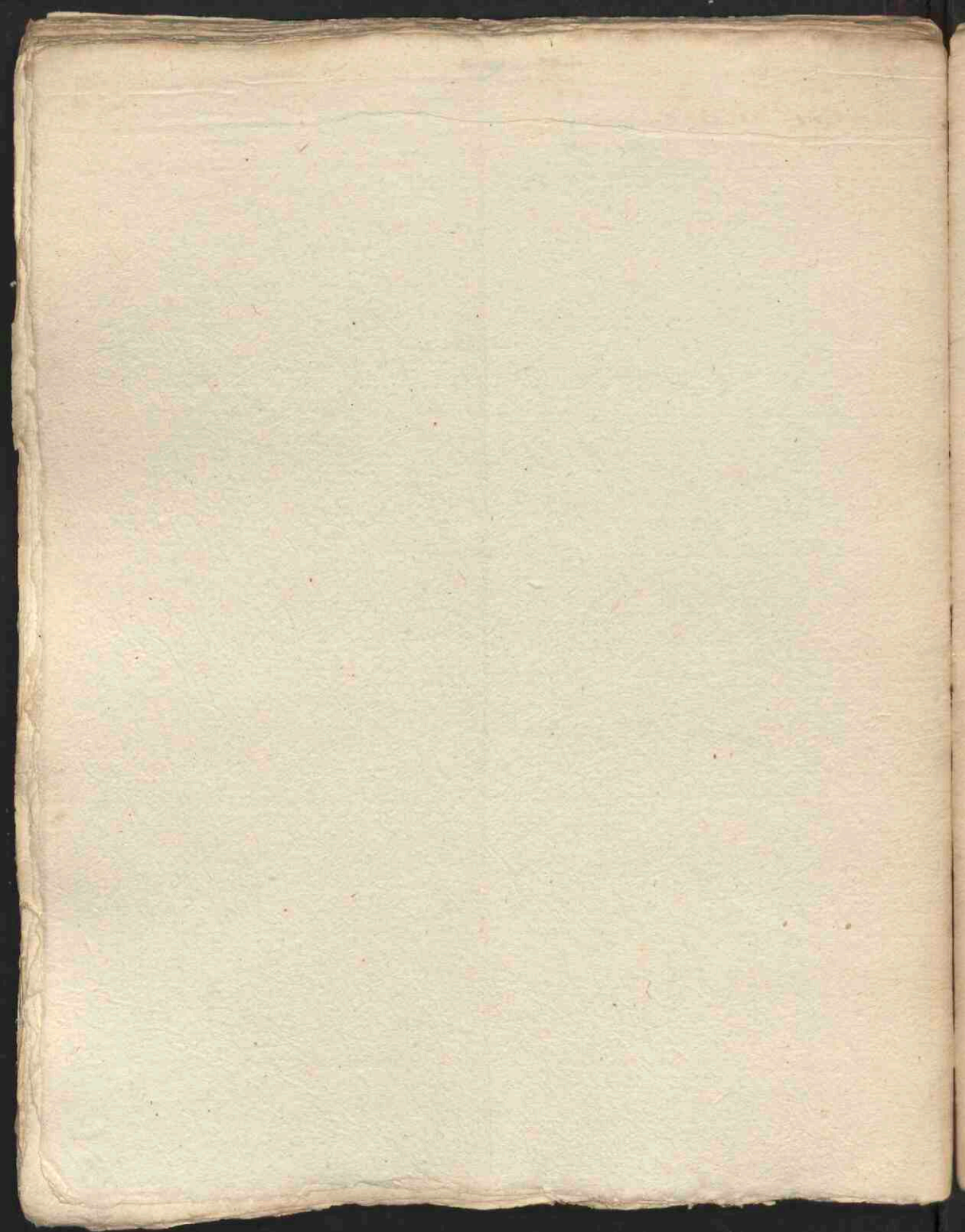

CONCORDIA RES TARQUE CRESCUNT,
DISCORDIA MAXIME DISSENTIUNT.

Callist. bell. Jug.

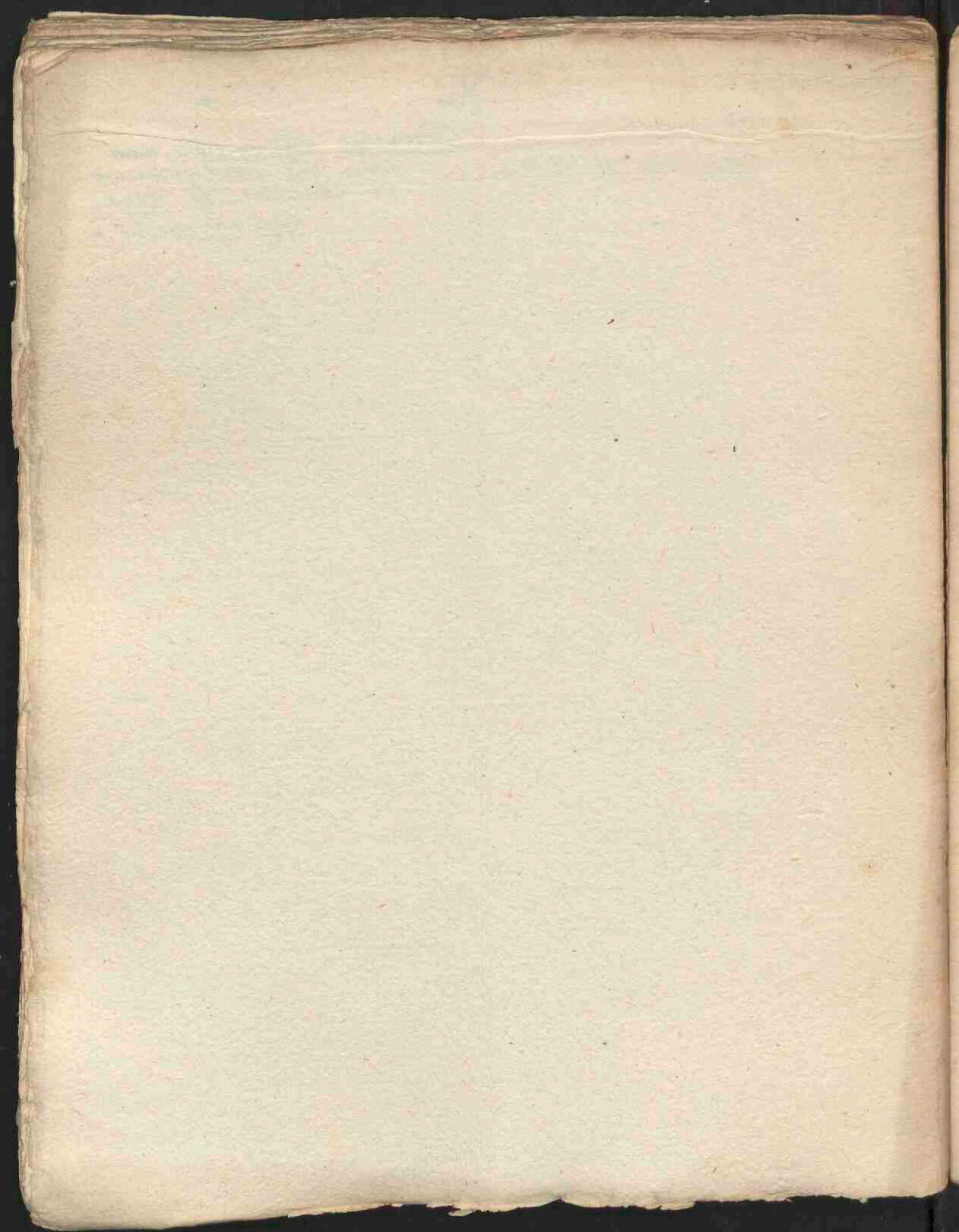

Concordia civium.

De ea vide Patric. inst. reip. l. 5. tit. 2.

Sciopus aloginta filios maris
habens, qua ratione eos ad concor-
diam ahortabit. St Plutarch.

Patric. inst. reip. l. 5. tit. 2.

Consilij capituli triplicem deliberationis
 de secundum PANETIUM tradit Cic.
offic. 1. p. 464. d. quib. vid. At ipse
Cic. in quibus deliberationis distribuit.

In consilijs ordinem in componendum a na
 homo novit. Cic. offic. 1. p. 465. d.

In cogitatione motusq; at aut in consilijs
 capiendis ad rebus honestis, et phi-
 mentibus ad bene beateq; vivendum,
 aut in studijs scientiae cogitationesq;
 versat. Cic. offic. 1. p. 466. § 2.

Ἐξα γὰρ ἑῶν, βραχὺ τε μέσων,
 εὐχάσι τε γερύσθων.

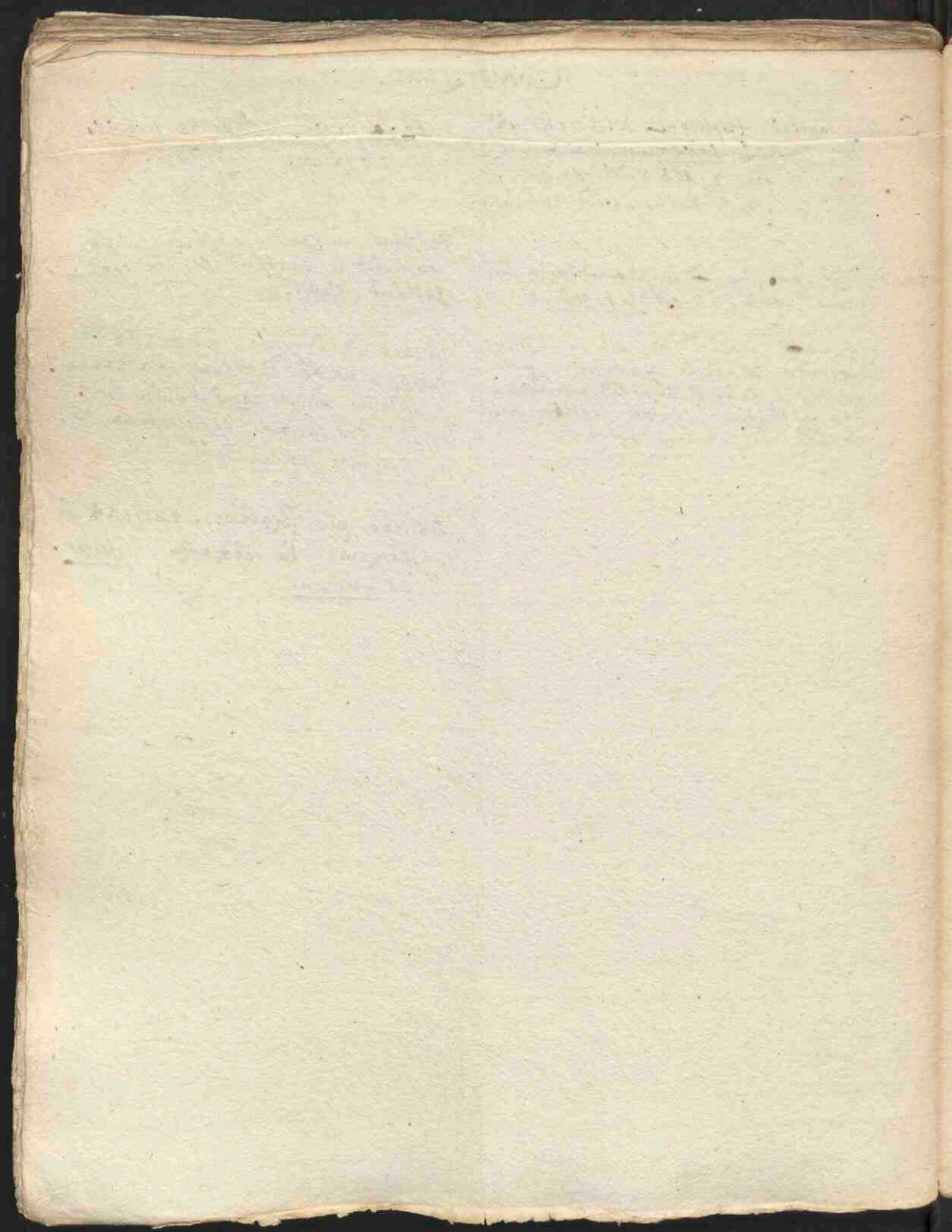
Consilia senum, haec te iuvenim. Plutarch.
Lips. 3. pollt. 4.

Primum incipias consilio, tibi
 consuleris nature facti spes est.
Sallust. Catil.

Βραδέως ἄρχησθε, ἀσφάλεια.
 Ἐπιρρεῖν δὲ βραδέως, ἀδύνατα.

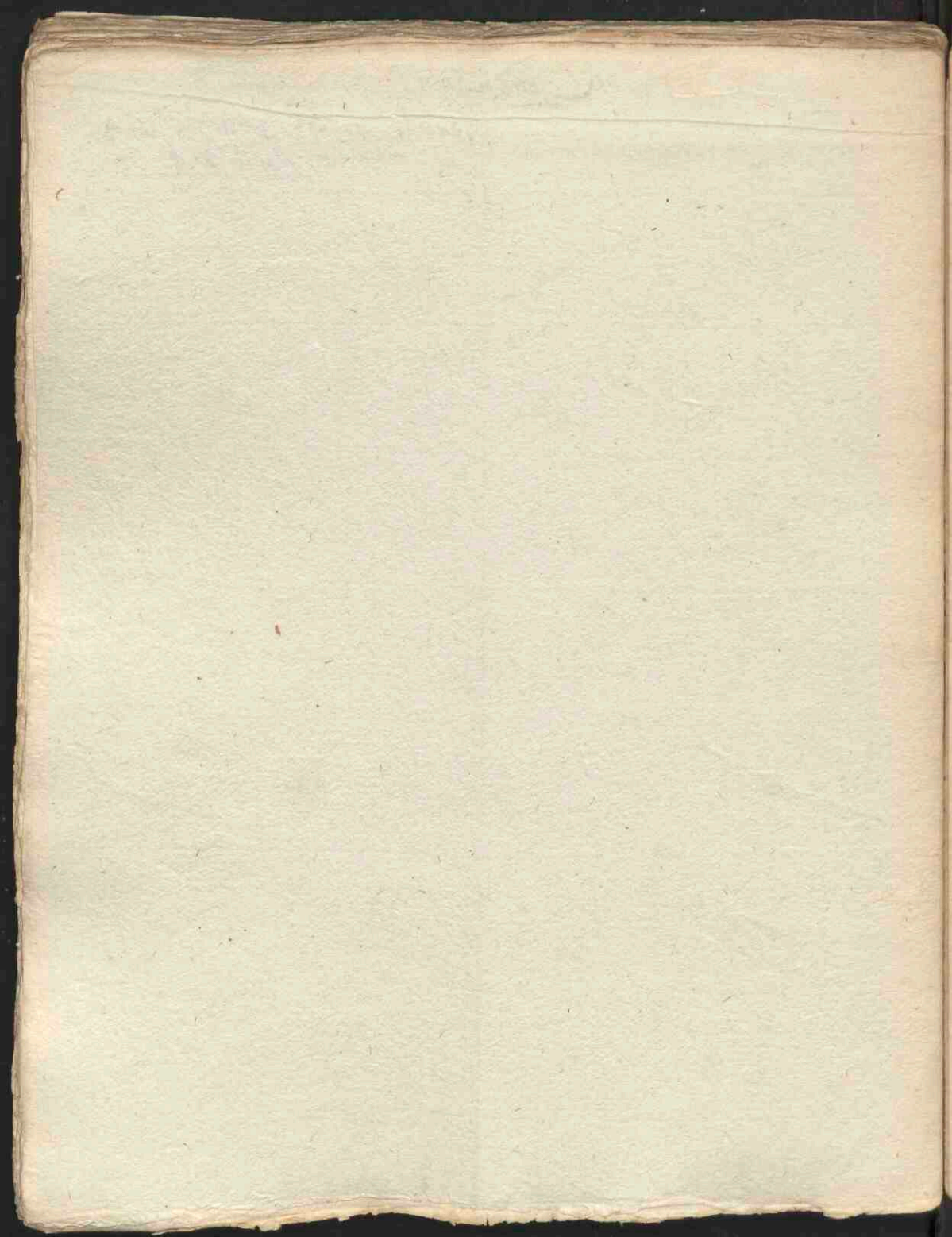
Consilium tardo caput tantum est.
 Tardo vero tacere deficientium ē.
Bitrynor. ep. ad Brut.

Βραχὺς μὲν βραδέως, ἐπιρρεῖς δὲ
 ταχέως καὶ ἀδύνατα, Plocrat.
ad Athenon.

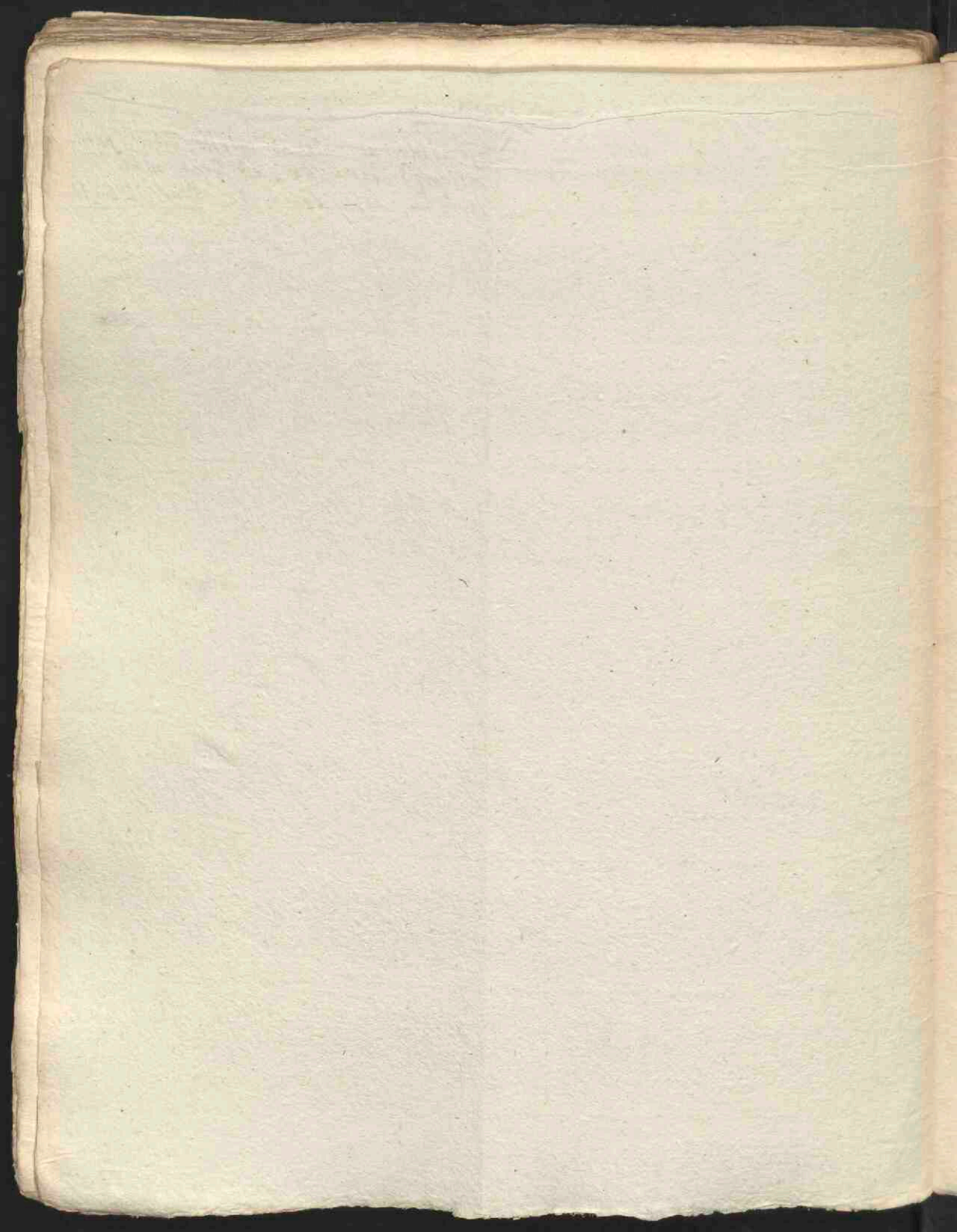

senatus constat. & discessione
mouit Agell. 3. d.

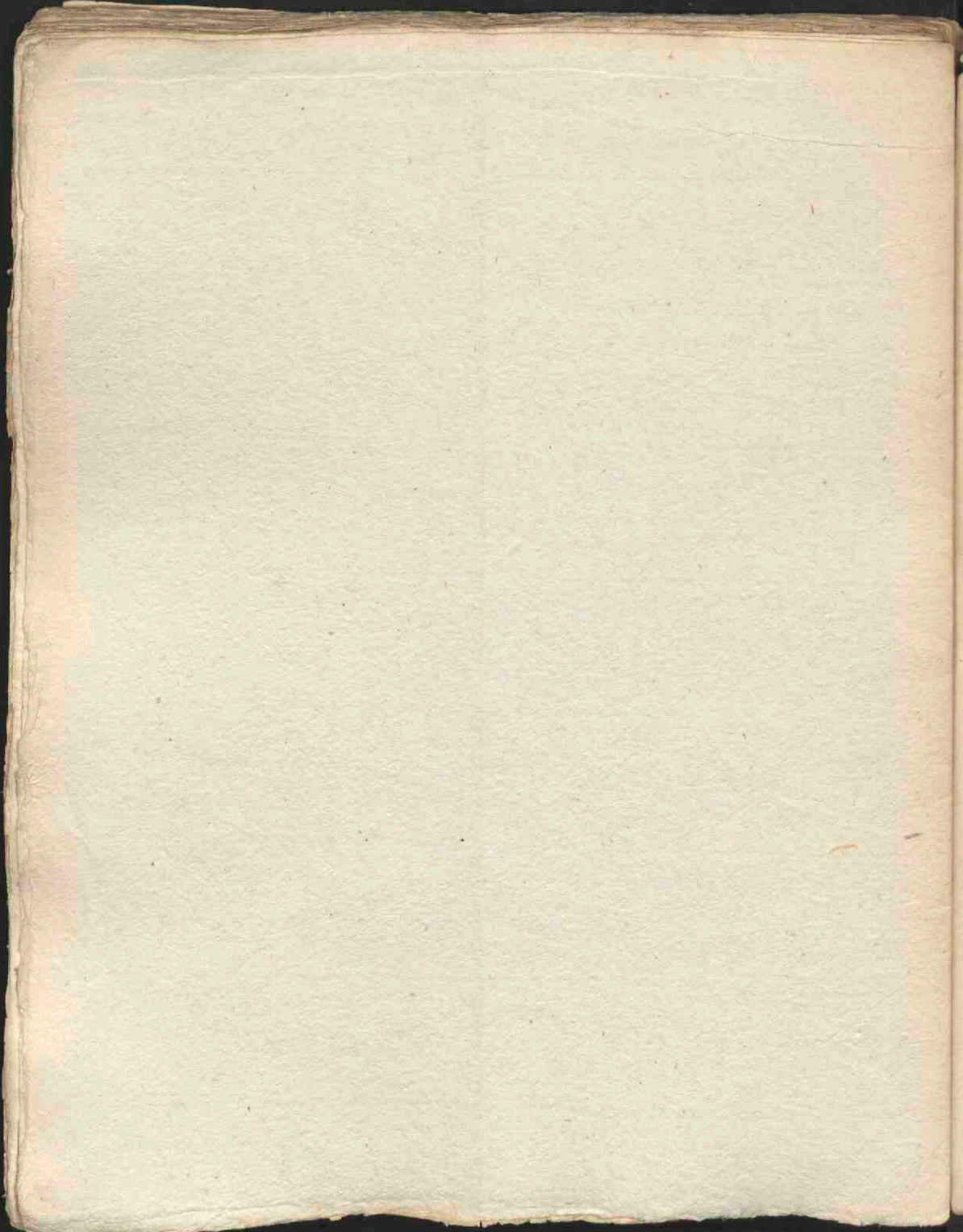

Firmetur animus ad intellectionem, patientiamque sortis suae, et sciat nihil inanis esse fortunam. Seneca. Ep. 91.

1777

Levato,

Potato,

Bibe, bibe modo,

Bibe totum extra,

Ut nihil maneat intra, intra, intra, &c.

Depono

Hoc est totum in visceribus matris,

Et iterum infundo,

Et dabitur amico proximo.

Deo Gratias,

Qui nos aliquando satias,

de bonis austicorum,

contra voluntatem eorum,

in nostrum restum,

per Christophorum Dominum nostrum.

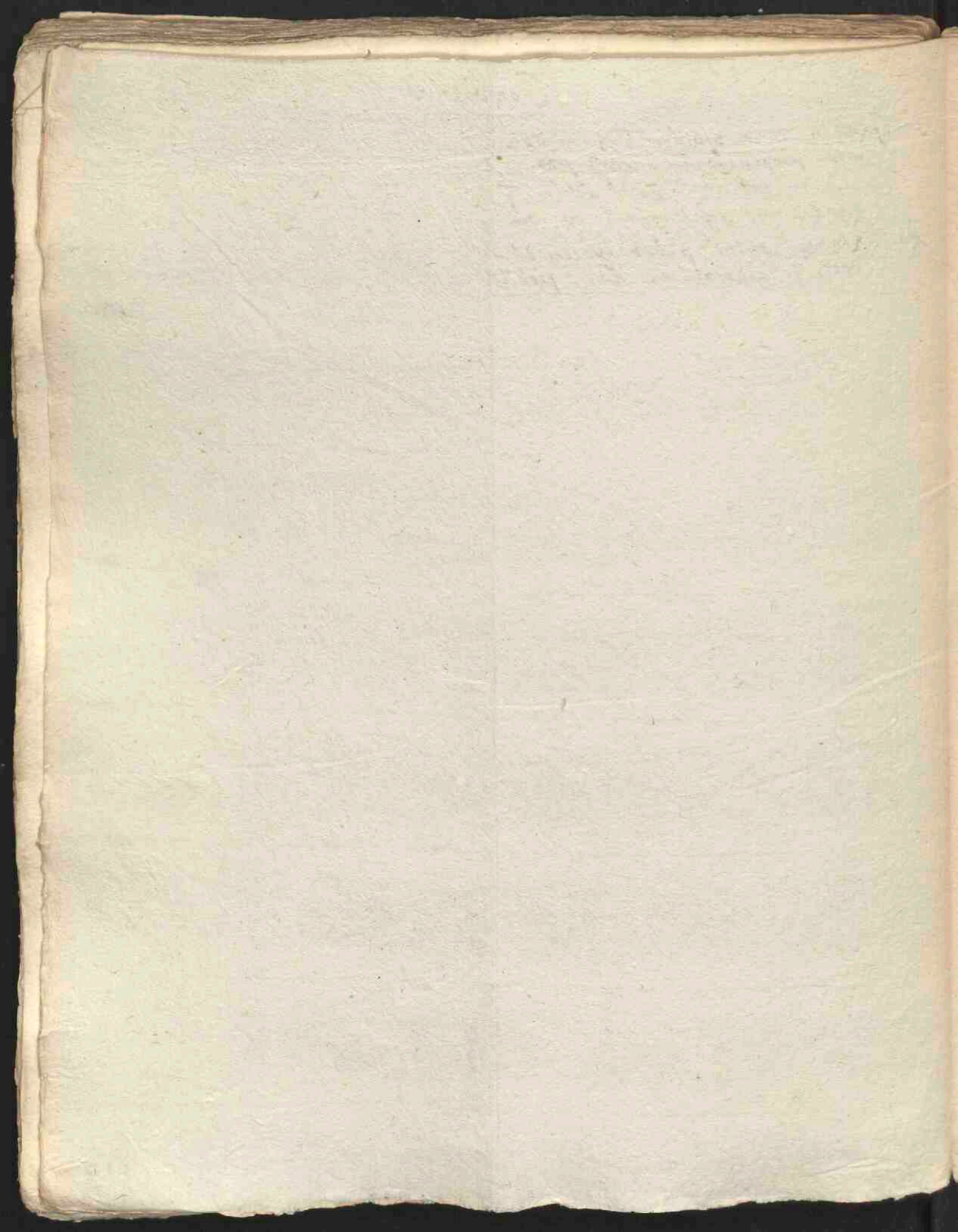
OXFORD

1784

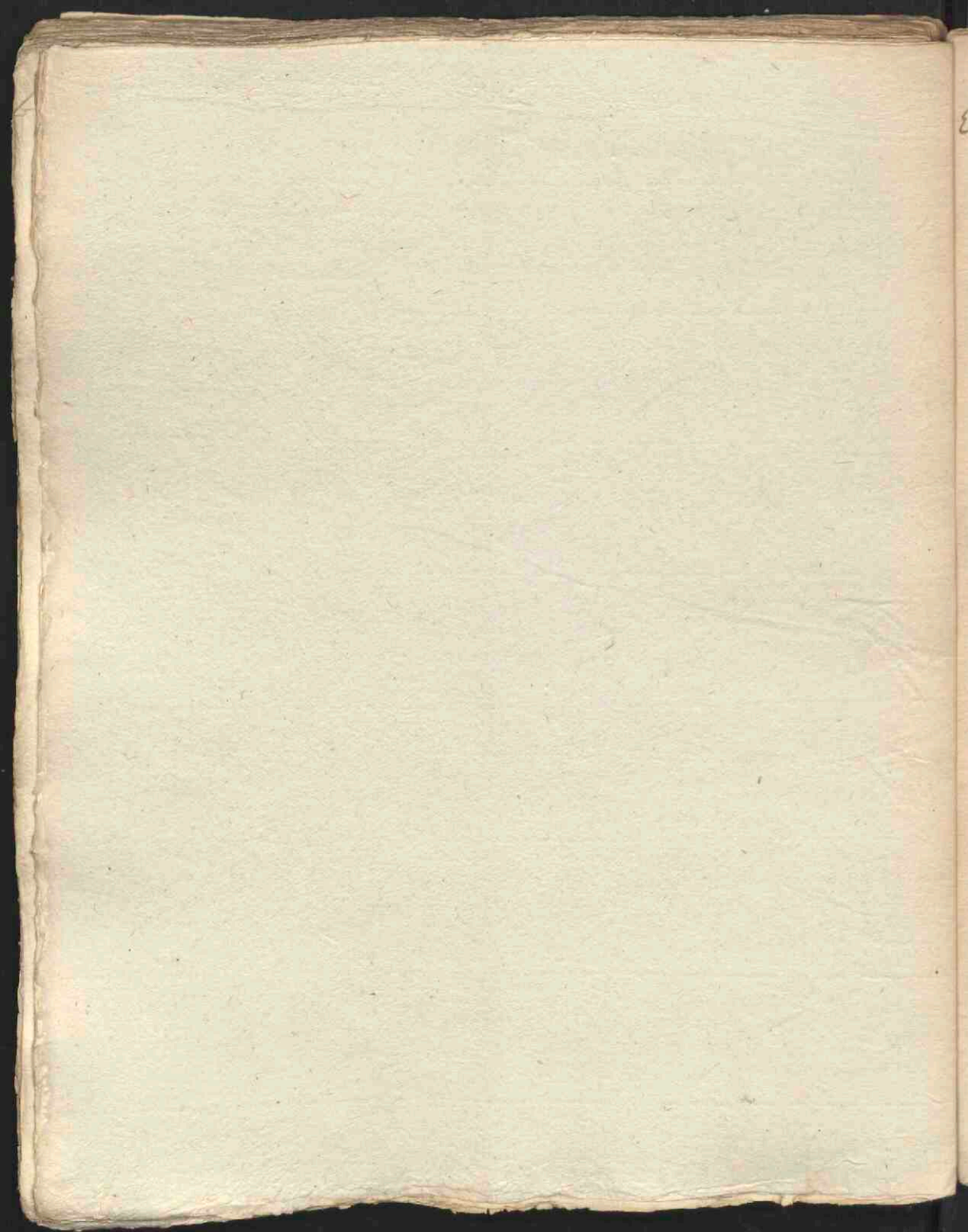
1785

1786

In GRÆCIA in convivium nudigibis hæret,
nisi propinquorum, neq; sedent,
nisi in interiori parte adium, q
Gynaiconitis appellatur. at vero
ROMANORUM nemine pudet hanc dū-
cere in convivium. Sen. prob. pt

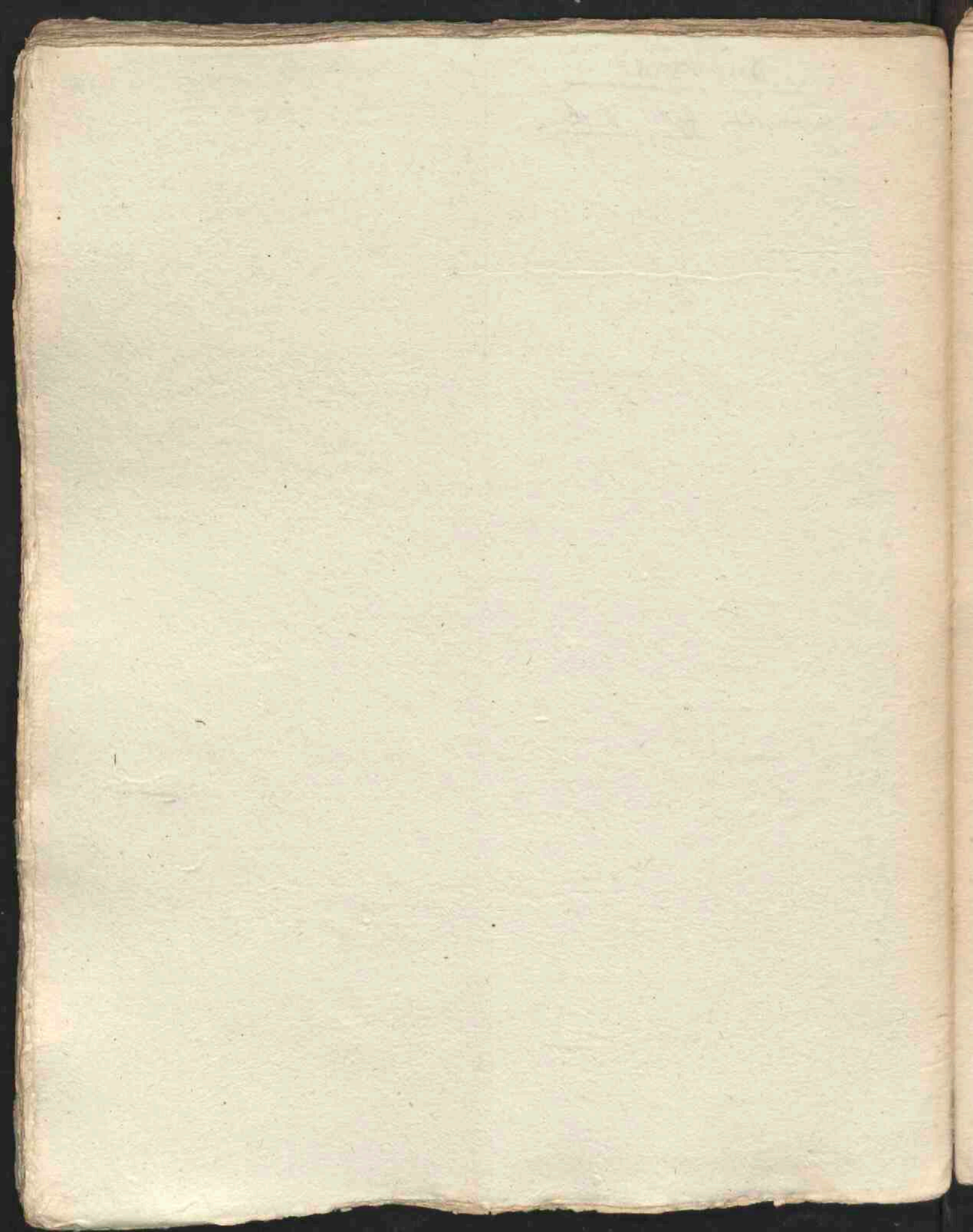

DECEMVIRI.

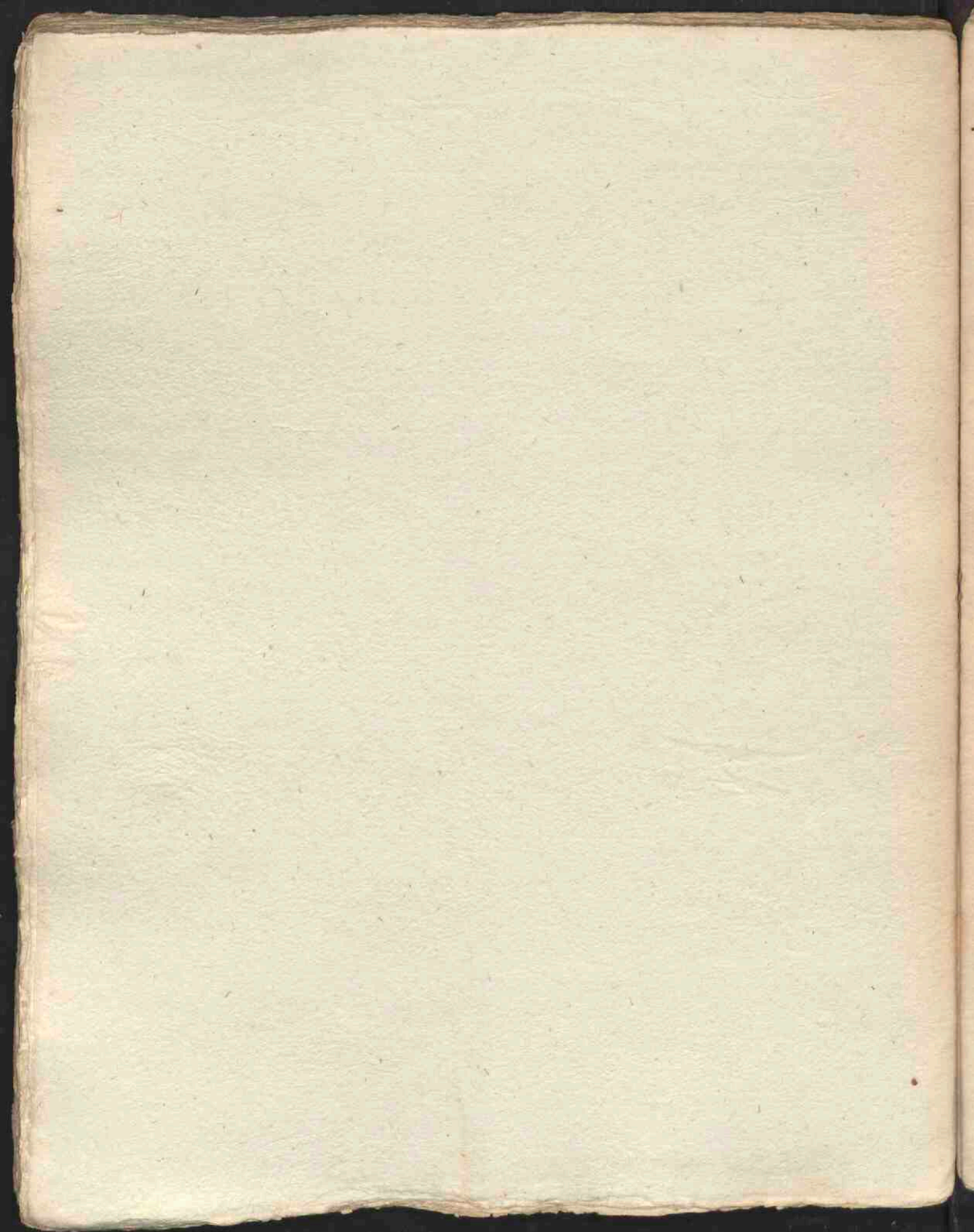
543

Eorum meminuit. Agost. 3. 16.

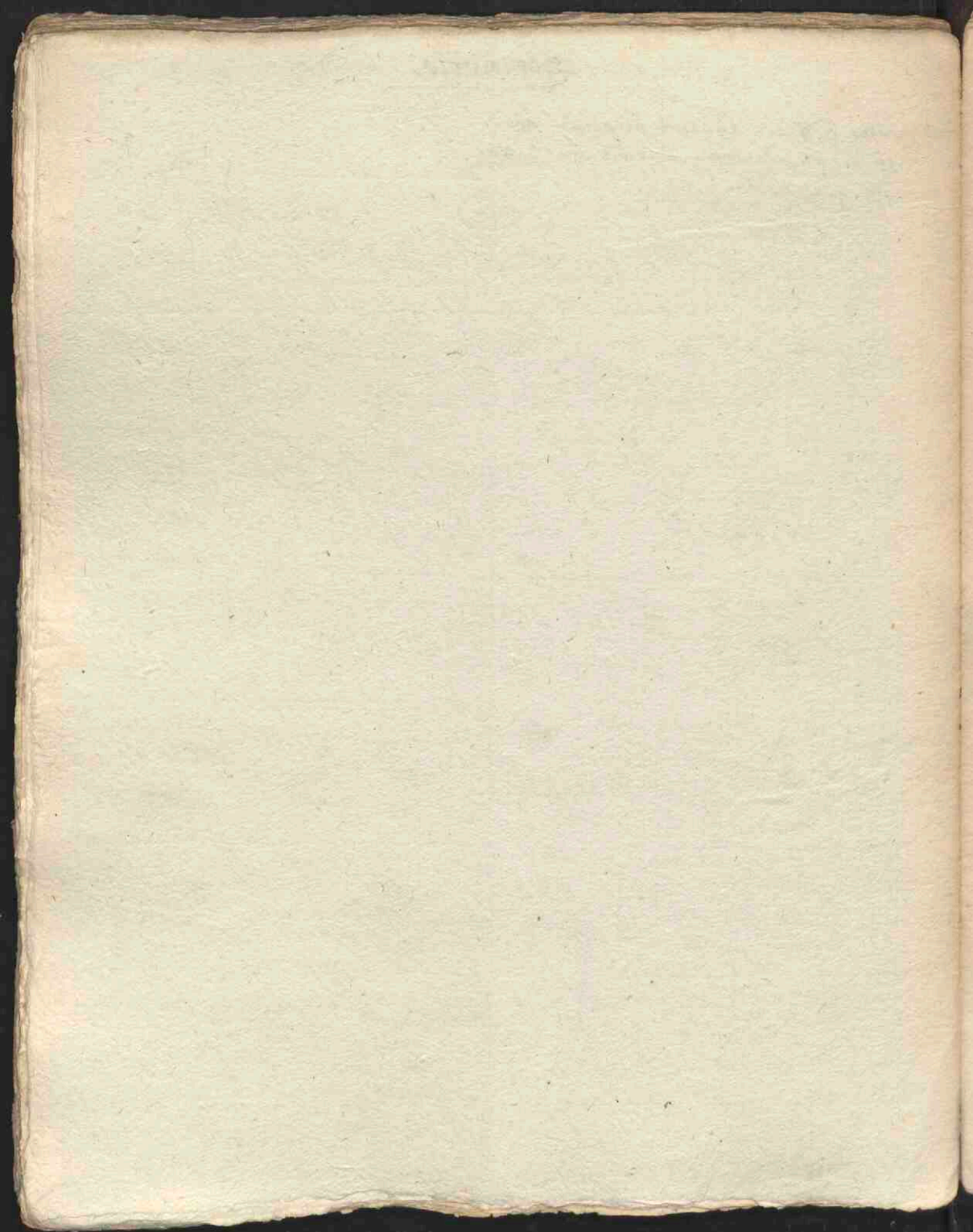

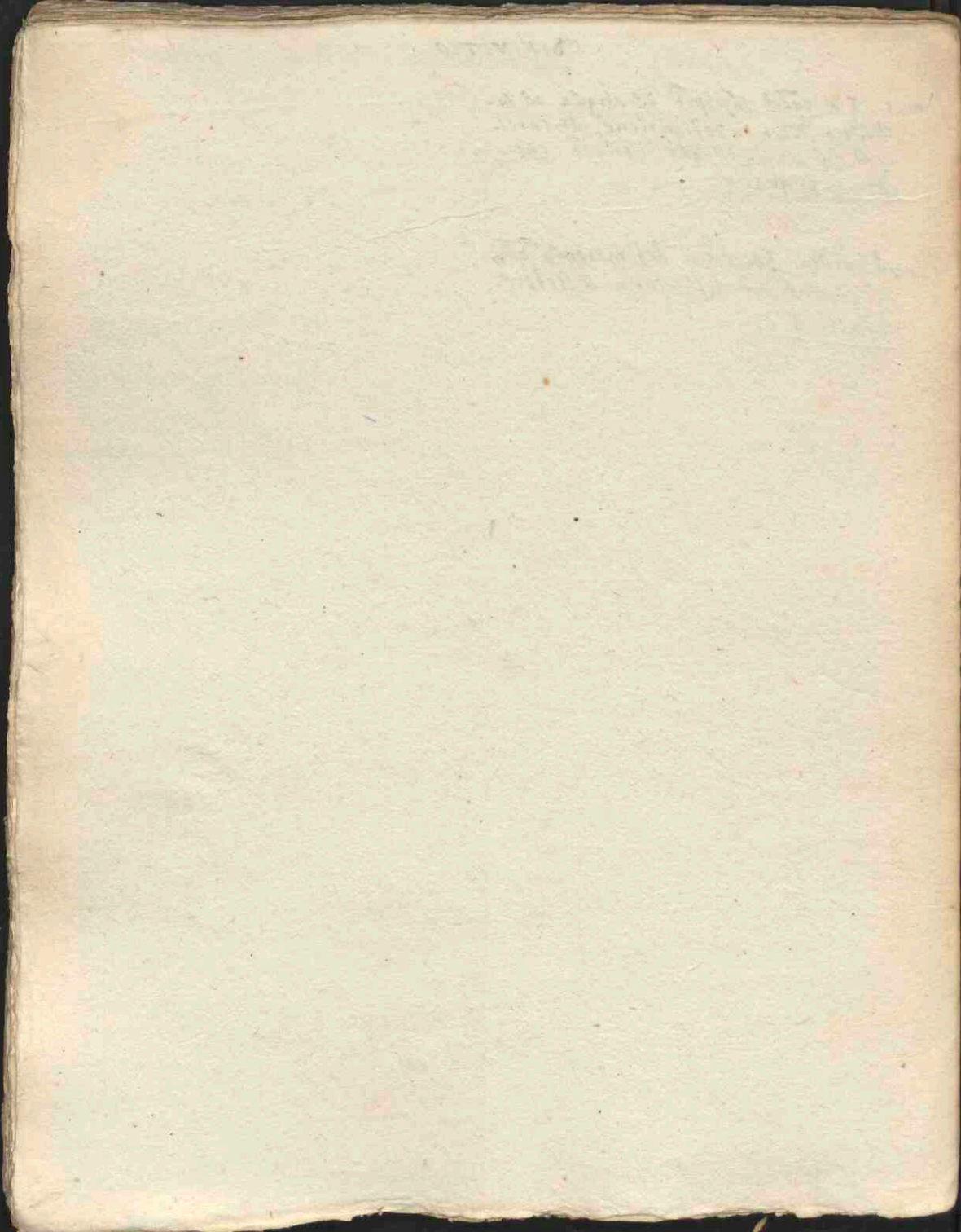
Definitio est, quae rei alicuius proprias am-
plectitur potestates, bonitates, et absolute.

Cic. 4. ad Heren. p. 50. E.

Omnis, q̄ a raōe suscipit de aliqua re in-
stitutio, debet a definitione, ut intel-
ligat. qd̄ sit id, de quo disputat. Cic.
offic. 1. p. 964. A.

Per vulgatum Soc est, definitionis obis
ex genere et differentia consistere.
Aguell. 4. 1.

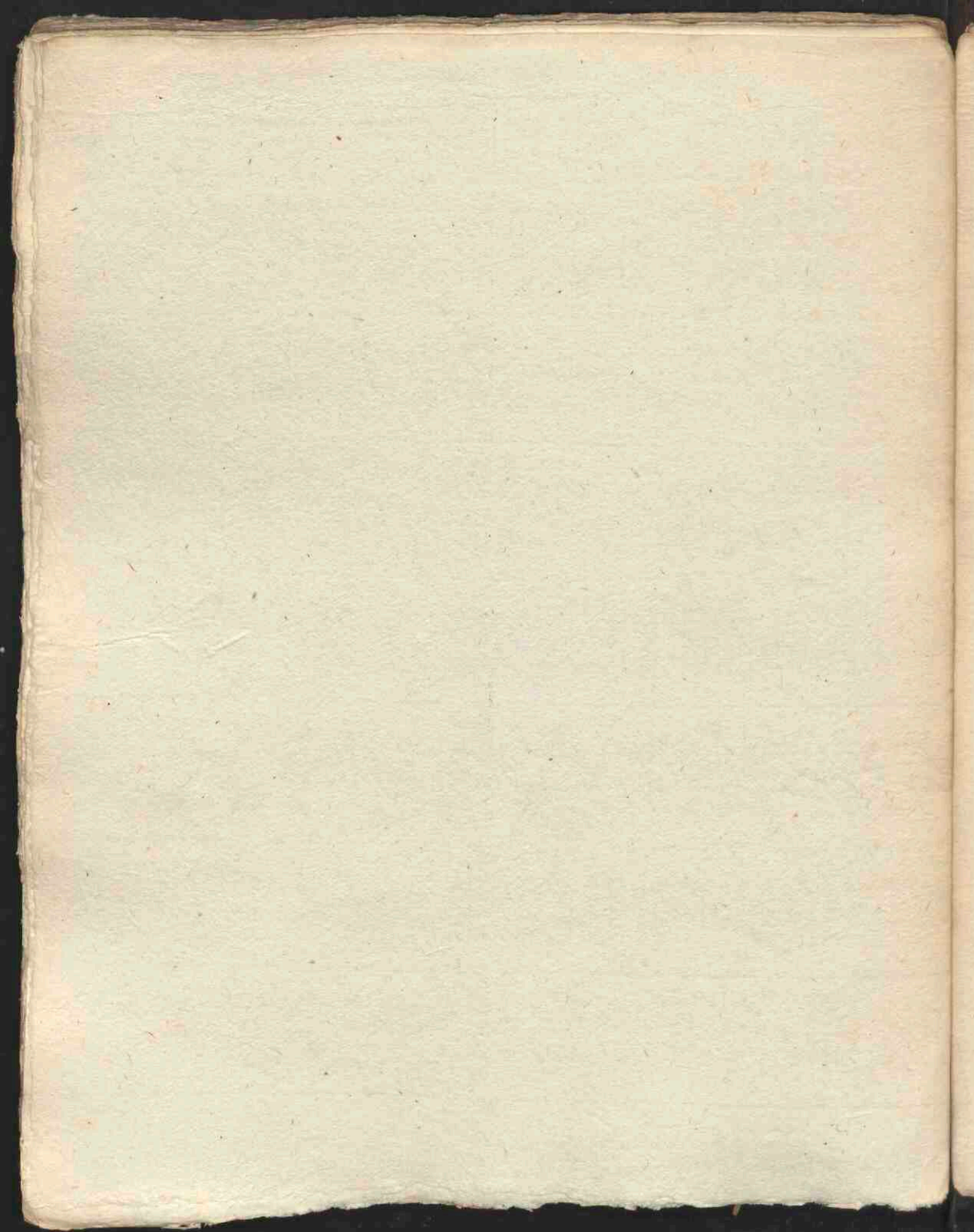
ARCHESILAVS, acerbis simul et festivis
delicatum dicitur insit-
a verbis. Nihil interest, quibus
a membri cinedi sitis, postero-
a ribus, an prioribus. Agell. 3. 5.

Page 10

Received of the Hon. the
Governor of the Province of
New York the sum of
Five hundred Dollars
for the purchase of
Land in the County of
Albany.

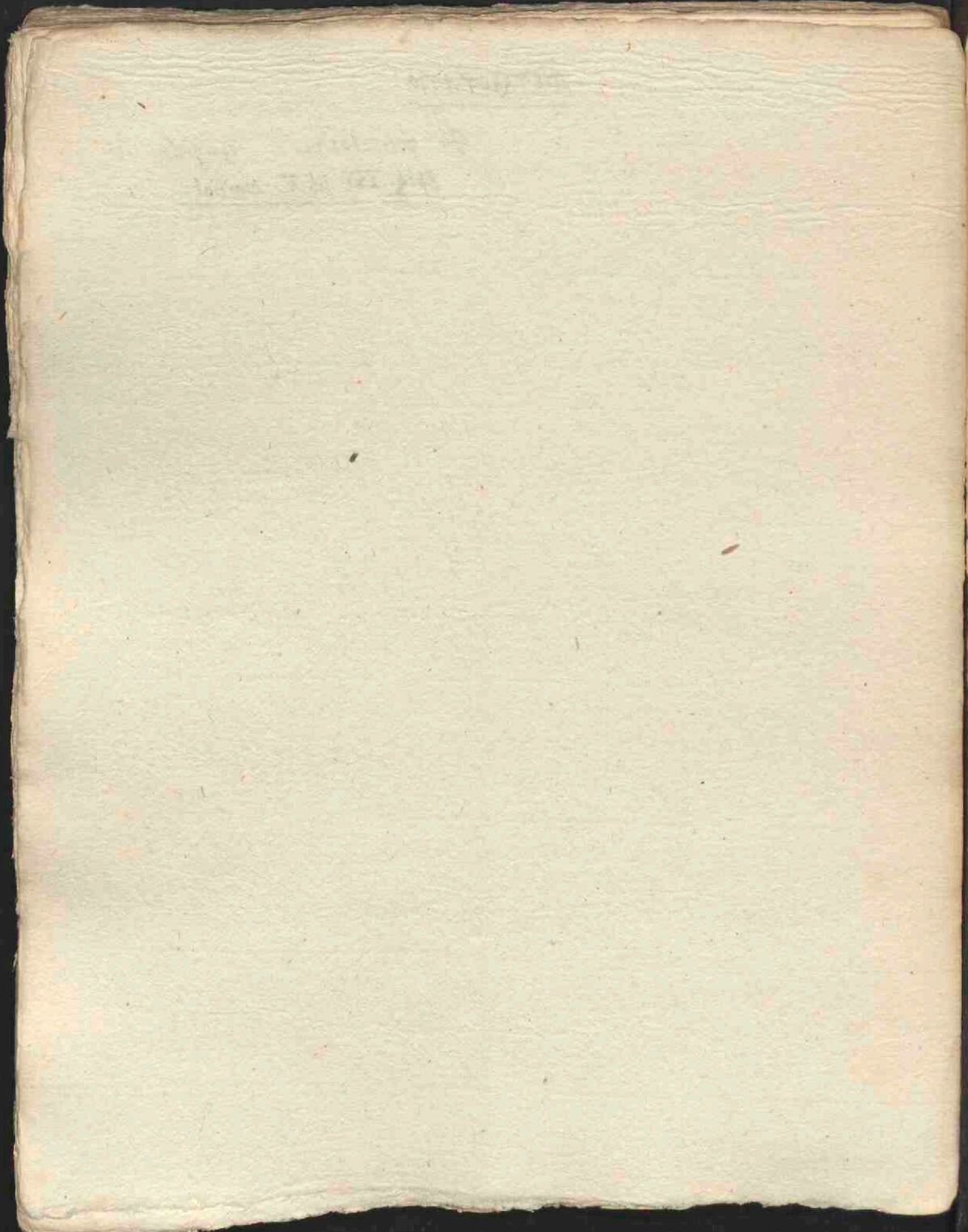

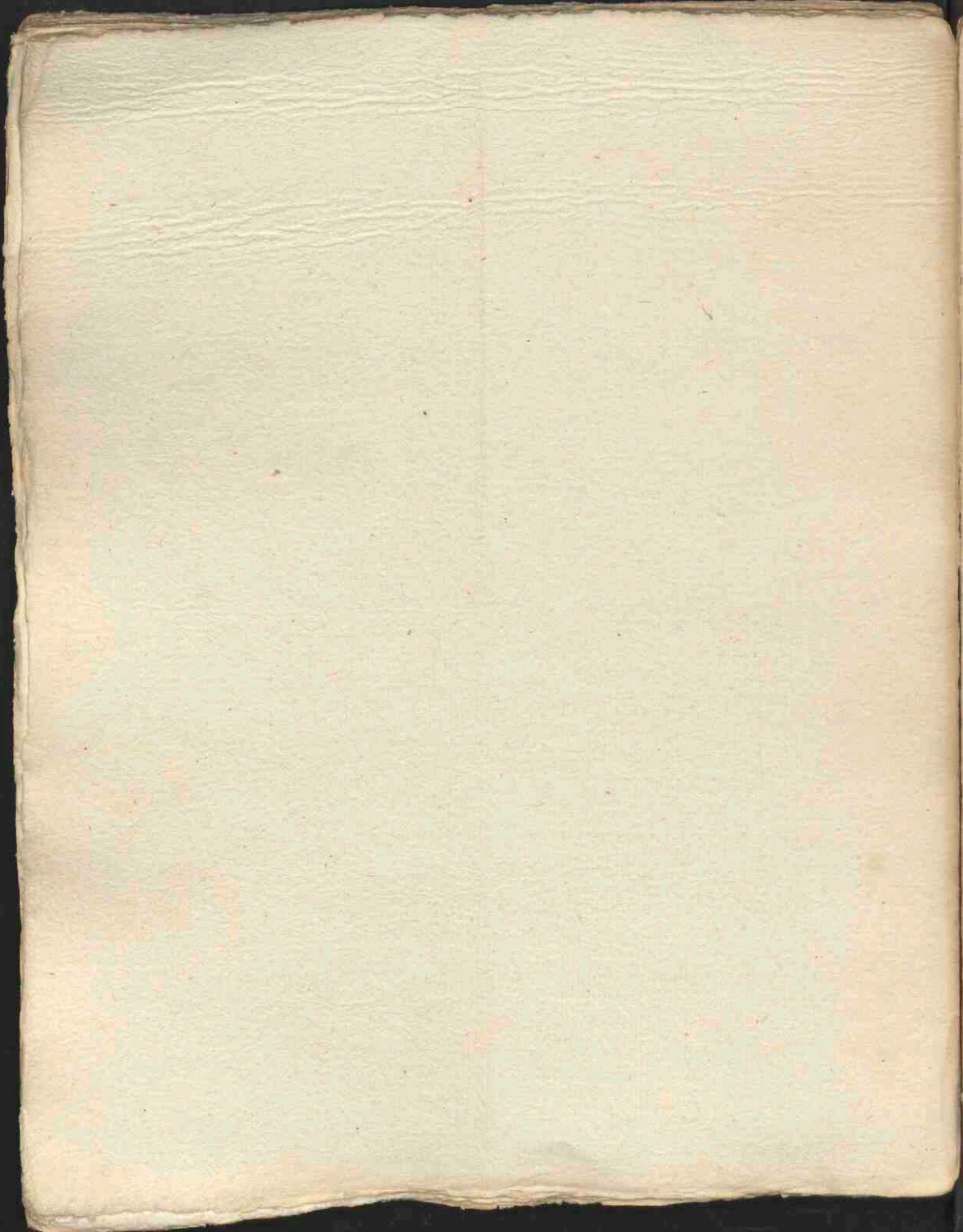
DETRACTATIO.

519

In Detractorum egrigium est
Epig: LXI lib. V. Martialis:

Ut. a. totius ita & partis nomen ambigere solentur, vel
communiter, vel proprie. Communiter pro quolibet in
corpore nostro existente, tam vivente, q̄ non vivente. &
sic Hippocrati. 6. Epidem. c. 7. non dividunt in *ignem*, *ignem*,
& *spiritum*.

Laure. anat.
libel. 36.

Partes dividuntur in

- Continentes, quas partes perfectae & propriae sig-
nificationis vocamus, tam semanticas q̄ carvasas.
- Contentas, v. humores, vasis proprijs tanq̄ *lymphi-*
ca, & *concoctis concilijs*.
- Impellentes, seu impetum facientes, v. *Spiritus*, *ar-*
terea, *tenelissimi*, & *quitate veloces*.

De quibus singulis singulatim agendum est. Ac primū
quidem de partibus continentibus, tanquam subiecto reliquam.
Sed solidas & ad numerum permanentibus.

Est. a. Pars, proprie & proprie sumpta, corpus toti cohaerens,
cō vitā conjunctionem, ad illius usum functionemve comparatum.

Fern. 2. phys. 2. l. 36.

vel dici potest,

1, q̄ vivit, nutritur, nec aliam nutrit. 2, q̄ propriae h̄t circū-
scriptionem. 3, q̄ toti continua. 4, comparata ad functionem
vel usum. Casp. Hartbol. Fern. Anat.

In omni sine q̄to, aut omnino non vivere, aut equè commode vi-
vere n̄ possumus, corporis viventis partem appellamus. R. 107.
q̄to sit, ut,

Necessitatis, ut: cor, hepax, p̄lvis, ventriculus.

Aut dicantur Commeditatis, ut: testes, & oculi.

Conatus, ut: coma, & barba.

Excluduntur ergo e numero partium n̄ solum q̄ praeter usum corpori
adhaerent, ut: *tophi*, *verruca*, & *similia*; ac quosq̄ contenta &
impetum facientia, ut *sepia* nonnumis, sed etiam *lingues* &
pili, quos teste Galeno, cap. 4. art. med. generatio q̄dā h̄t, at nut-
tam regimēt. Nam proprie n̄ nutriantur, nec accrescunt, sed maā
ad radices appositā in longum tantum proficiunt. Fern. 2. phys. 2.
excluditur & *estiam* medulla, q̄ partis alimentum ē, et n̄ pars.

Sic & *adept* e numero partium removetur, q̄ tempore *indicia* partes
nutrit atq̄ absumitur, ac certis terminis n̄ definitur. L. 36.

Partis homonymia &
definitio.

libel. 36.

q̄ ad constitutum
ac congruentiā q̄to
regitur, etiam in
quibus in corpore pars dei
n̄ nutritur, sed q̄ ad eius con-
stitutionis facit. L. 36.

Argumentarius hunc
definitionis dicit, contra
Laurent. de fide

Ungues inter partes
a Galeno numerant, q̄ faciunt
et ministerium q̄to carnis blandi
possunt. R. 107.

vagus inquam, p̄li & adept,
atq̄ ostium medulla, licet
improprie, eos tū vobis
partes tam a Galeno q̄ ab
Aristot. nominant. L. 36.

Partium divisio.

Partes hae, praestā significatiōe, quā continentur dicuntur, rāōe sēbitā in corpore hūmāno alia

Similares, q̄ & simplices & homogeneae, ac forma corporis elemēta dicuntur, q̄ in alias specie differentes resolvi nequeunt, quae vel parva tales sunt, & absolute homogeneae, nec in partes diuisa ratione diuisa, ut: — os — cartilago — ligamentum — fibra — tendo — membrana — caro simplex. Tales ad sensum videntur. ut: — Nervus — Vena — Arteria — cūctis.

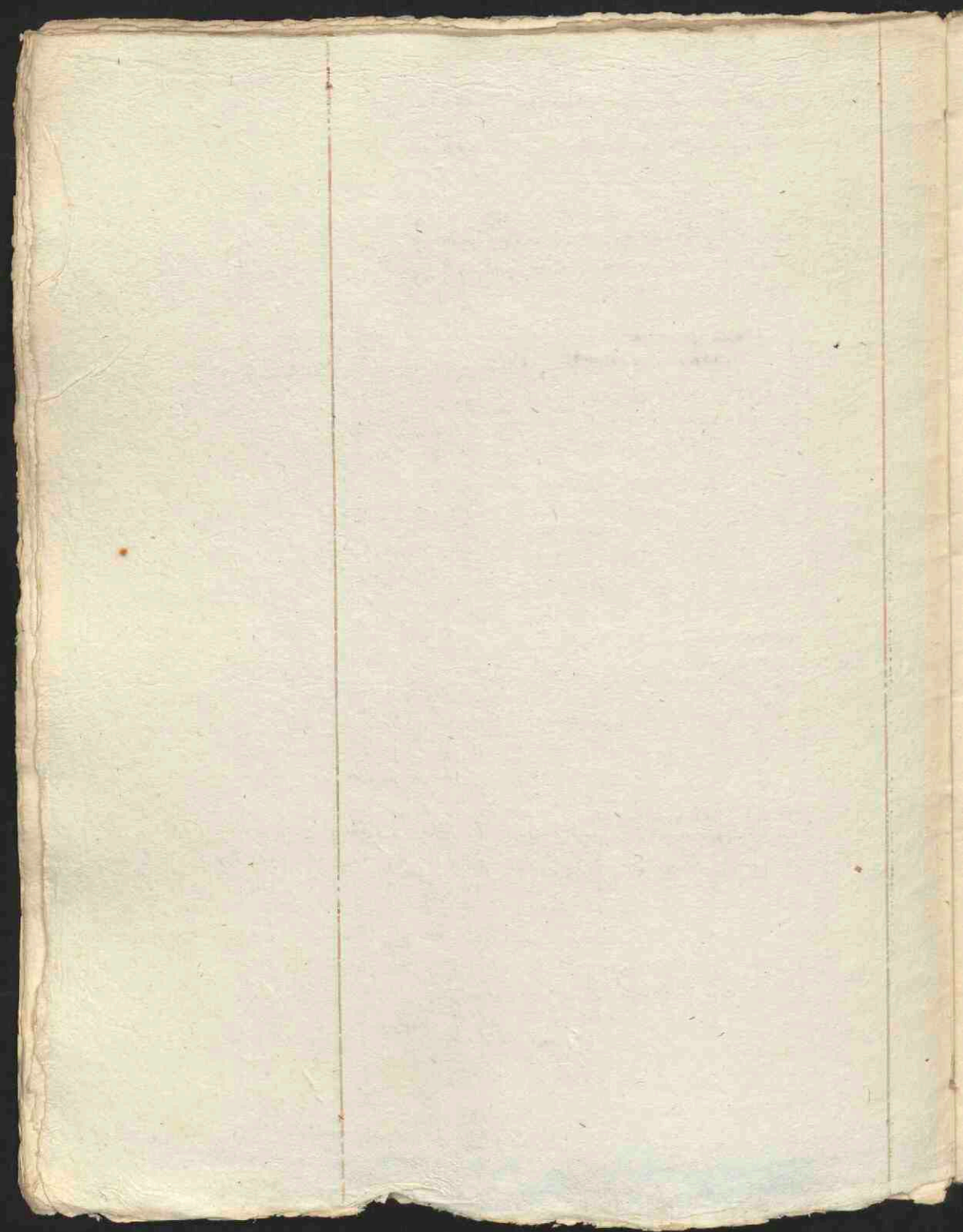
Non-similares, q̄ & heterogeneae atq̄ organicae; q̄ in partes diuersae rationis diuisantur. diuidētur. a. corpus hūmānū rāōe in

CAPUT, cuius pars alia
{ Capillata, & complexitudo } — Pericranium — Cranium — Meningem — Cerebrum.
{ Glabra, & contigua } — Oculos — Nasum — Aures — Genas — Os.

TRUNCUS, cuius pars alia
Anterior, q̄ vel
{ Thorax, cuius partes } — Musculi — Os sternum — Costae — Cor — Pulmo — Pleura — Oesophagus — Arteria aëria.
— Abdomen, cuius partes tūm
{ Involūta; ut: Tūm musculi abdominis, Peritonaeum — Mesenterium — omentum.
{ Viscera; seruiantq̄ } — Chylifera. ut: Ventriculus — Pancreas — Intestina.
{ Nutritioi tūm } — Chymifera. ut: Vena mesaraica — Vena porta — Vena cava cum trunco Sænis — Hepar — Fel — Lien — Biliis — Virescens — Vesica.
{ Generatōi, q̄ sexus } — Utriusq̄ communia. ut: Vasa spermatica — Testis — Parastate. — Vni peculiaria. ut: Penis — Uterus.
Posterior, q̄ vel
{ superior, s̄ } — Collum — Scapulas — Vertebrae.
{ inferior, s̄ } — Lumbos — Pedicem.

ARTUS, quī vel
{ superiores, ut: manus: ubi } — Brachium — Cubitus — Extrema manus.
{ inferiores, ut: pedes: ubi } — Femur — Crus — Pars pedis.

Ossa omnium partium maxime sunt terrena, proinde siccissima & durissima; quare fieri oportebat, ut essent totius operis fundamenta; sic etenim veluti columnis reliqua moles sustinetur. R. III. Galien. inst.

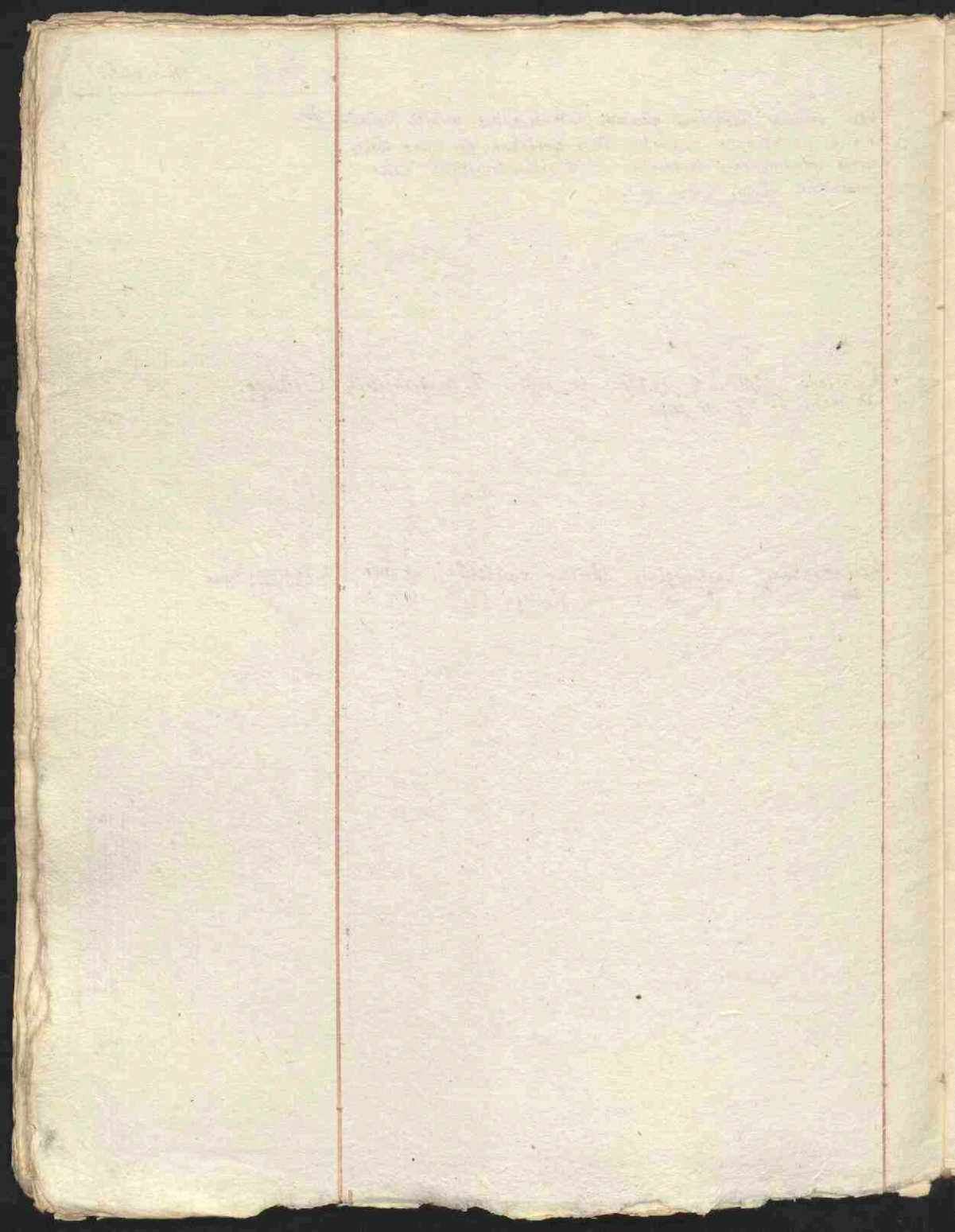
Os.

Cartilago quædam est substantia, cum osse, & si adcoherens
& molle ut inflecti possit.

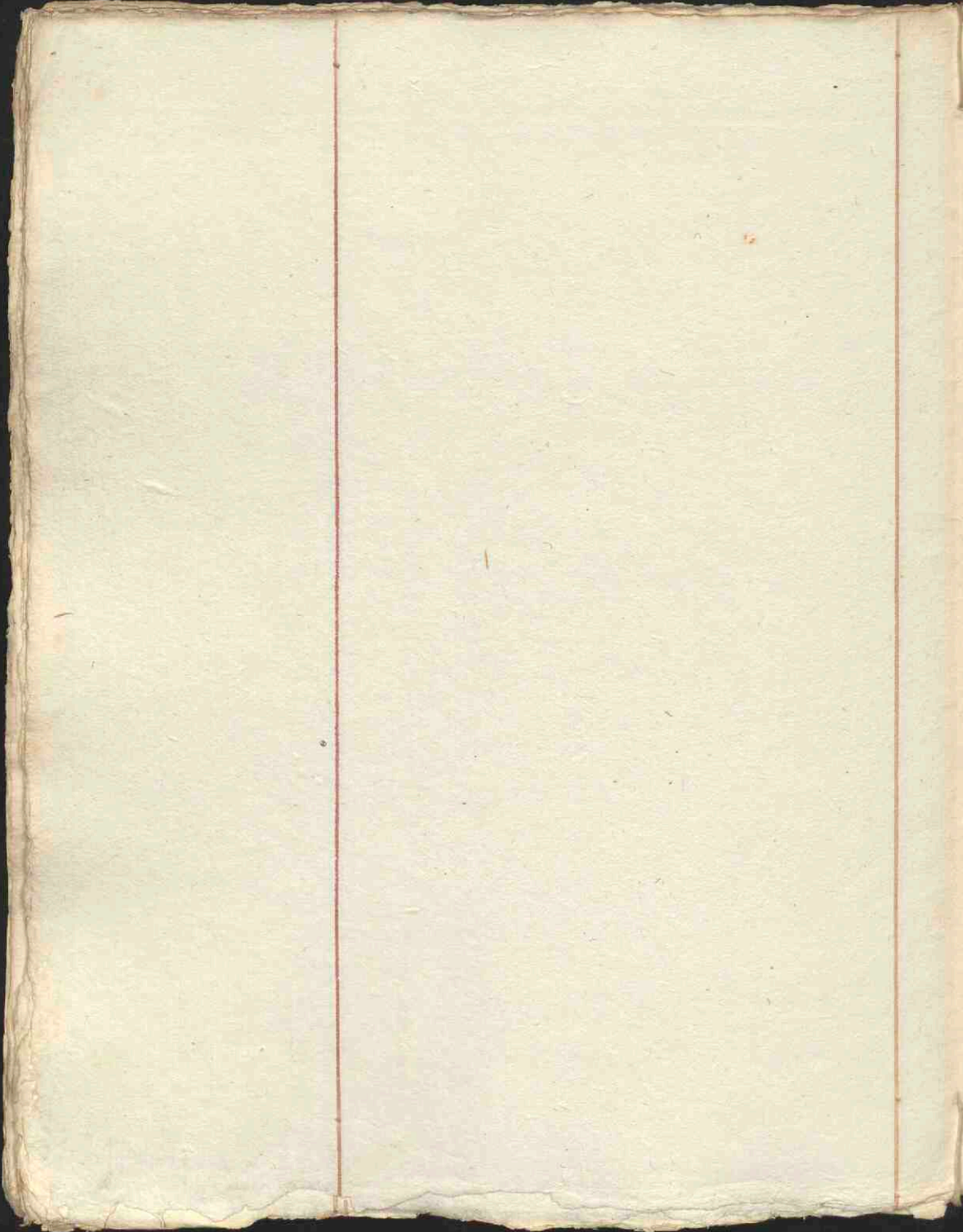
Cartilago.

Ligamentum Cartilaginis duritiem emulat, ut hæc
diffis, conjungit & continet ossa, q̄ alioq̄ dissiparent

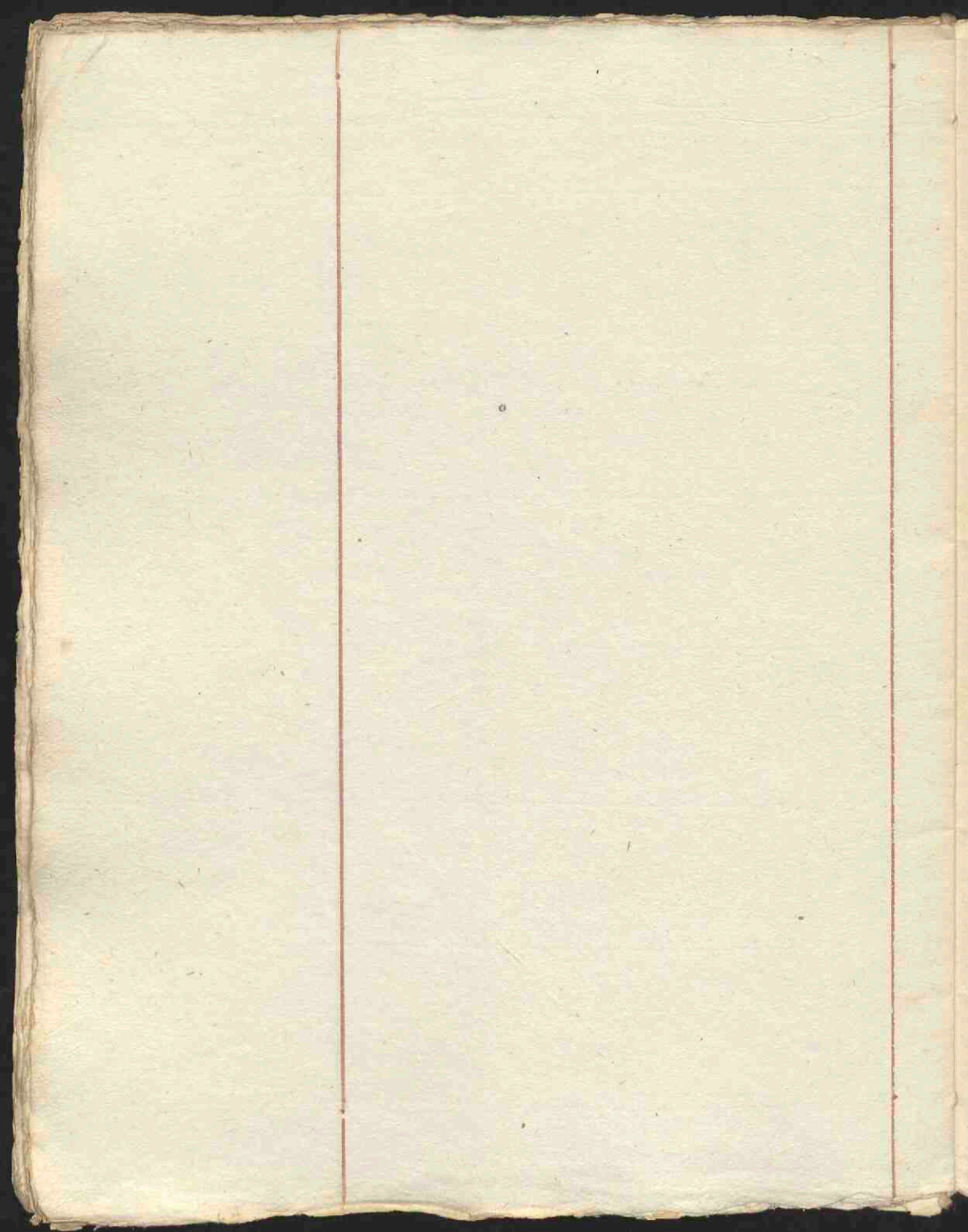
Ligamentum

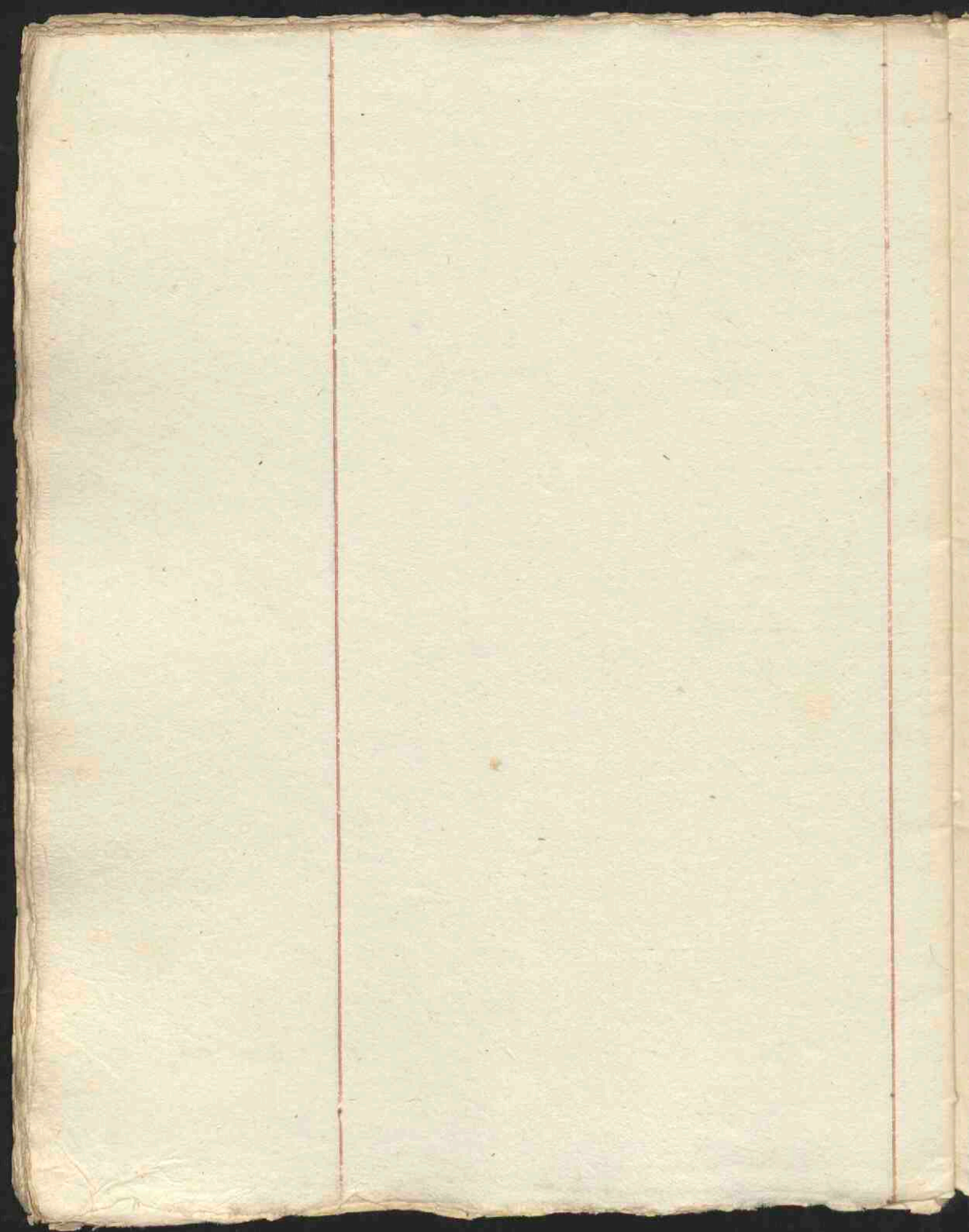

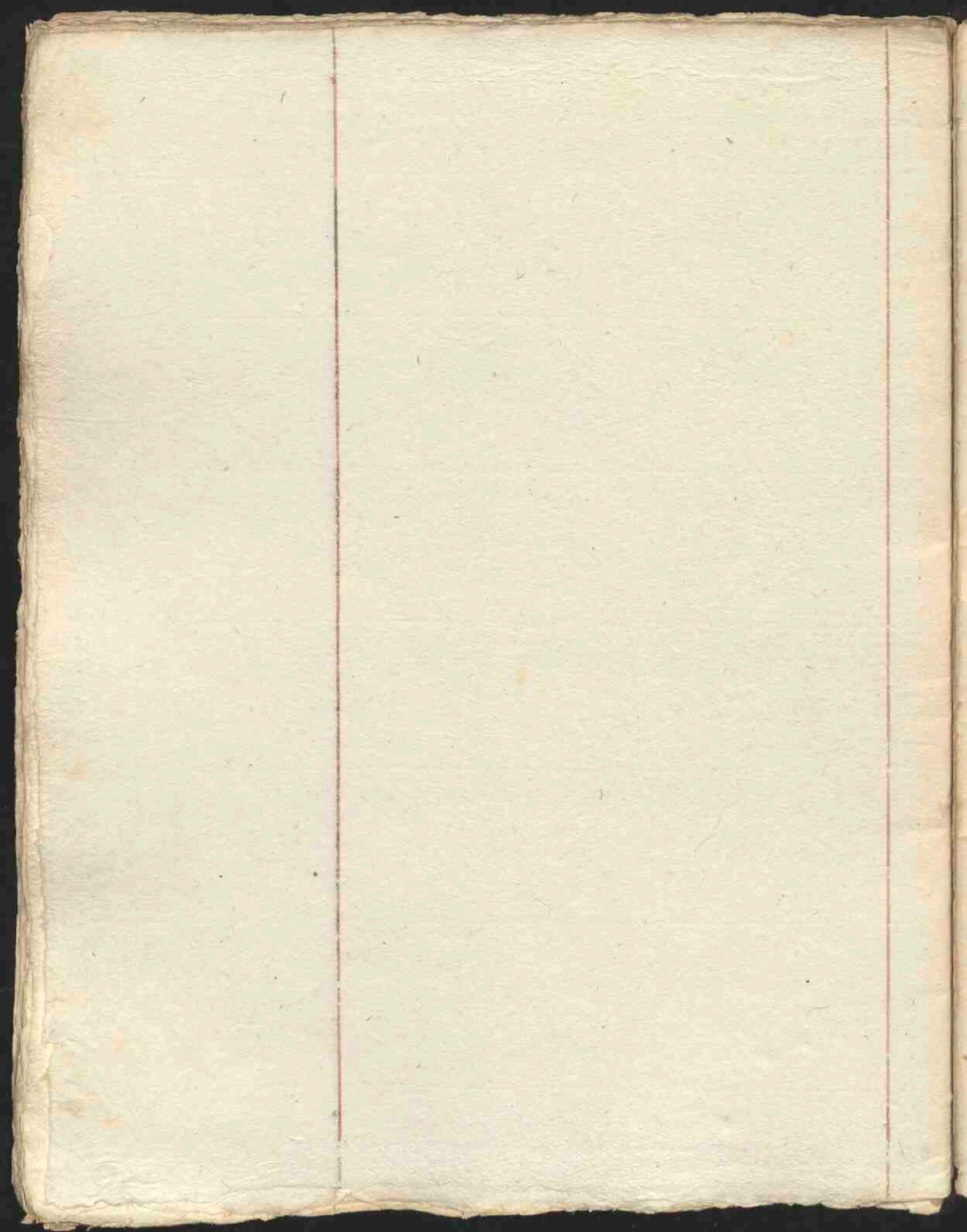

Amorpha fruticosa var. *glabra* (L.) S. Wats. *Amorpha fruticosa* L.

Στοιχείων.

ELEMENTUM.

589

Quomodo elementum differat a principio
vide Henr. 1. inst. 3.
Giolan. comp. phys. sect. 1. cap. 1.

VI. ELEMENTUM.

1772

Arist. 3. Met. 3. text. 31.

ἴσῳ δὲ στοιχείων ἔσῳ συμπλοῶν,
 οὐ δ' ἂν ἄλλα σέματα διαπέλλαι.
 ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀλλοίμων οὐδέ τι
 τῶν ἰσῶν. Si itaque elementum illud
corporatum, in quod alia corpora dividuntur,
ipsum a. Indivisibile in diversa species. #

Indivisible sc. actū, ratione enim
 dividi potest in diversa species,
 utam materiam et formam. Magir. 154. 155.

Minucius A Hippocr. l. de nat. hum.

Constat ex pluribus elementis totus constare

1. quia si ex uno constaret, non doleret, quia
 et dolent mutantur, ut a. alteratio fit a
 contrario. Unam elementum non potest sibi
 esse causa doloris, quia quicquid patitur,
 patitur ab alio.
  2. Unica etiam morbi ratio foret; et hunc
 hunc haberent sanitatem, iniquis etiam
 esset morbus, unica etiam ratio et via
 qua a morbo sanitas restitueretur. At
 quam caliditatis, quam refrigerationis,
 quam humiditatis, quam siccationis dicitur.
- Magir. p. 157. 158. — Heur. luct. p. 11.

ELEMENTUM.

lib. cap. p. 1. sect. 1. c. 2.

Elementa considerantur prout sunt partes

{ mundi, tanquam gravia et levia.

{ Mixti, tanquam calida, frigida, humida, sicc.

ELEMENTUM.

Quod quatuor constantis elementis
liquet ap. Arist.

Phil. comp. p. 27.

Metem. 1. inst. 4.

Quis constantis quibus mixturis, mixti-
onis a. quatuor Elementis. Arist. 1. de sens.

Phil. comp. p. 20.

ELEMENTUM.

562

ELEMENTUM.

De Igne

Phil. comp. phys. sect. 1. c. 4.

Liddell. inst. l. 1. c. 8.

Ignis

Noster hic ignis est vel

fūmis,

Flamma, nihil aliud ꝛ fūmis fingūor.

Carbo.

Liddet. physiol. 17.

Tres species ignis statuit Plato.

Lux, ignis lucens, non urens:

Prima, ignis urens non lucens:

Flamma lucens et urens.

Acot. comp. p. 12.

Timaeus apud Platonem dividit ignem
elementarem in

ῥῆ γαζοζα, v. flammam, a γαζοζω, ἕρσο,

ῥὸ γῶς, v. ἴσ pro γῶς, a γῶο
lūeo.

ῥῆ ἀυζῶν, ἀυζῆν,

differunt. a. lux & lūmen, ꝛ ἴσ
sit effectum illius.

Ignis elementaris ut levis firmis ita cali-
disfirmis non calefacit propter raritatem
materiae: nam calor quo densiori materiae
aut subiecto inhaeret, eo magis calefacit.

Acot. p. 13.

Genesis.

564

IGNIS.

Aër, Hër, Aër.Illa temperata

Illa medicamenta temperata sunt, quae
multum aëris in se habent, quales
OLEUM, quod imbibit omnes herbarum sibi
injectarum facultates, sive ea frigida
fuerint, sive calida. Heurn. 1. inst. 2.

AER.

Aëra sua naturâ calidam existimant Peripatetici. Arist. 2. de genit. et corr. 1. Met. 4.
Ocell. Luc. de univers. c. 2.

Frigidam sua naturâ existimant Stoici.

Sênec. nat. qst. 2. 10.

Lips. phys. Stoic. 2. 15.

Galenus

AER.

566

AER.

Aquæ Simples

Arsolom. de bieta. cap. 10.

Pluvia unum opta.

Fontana

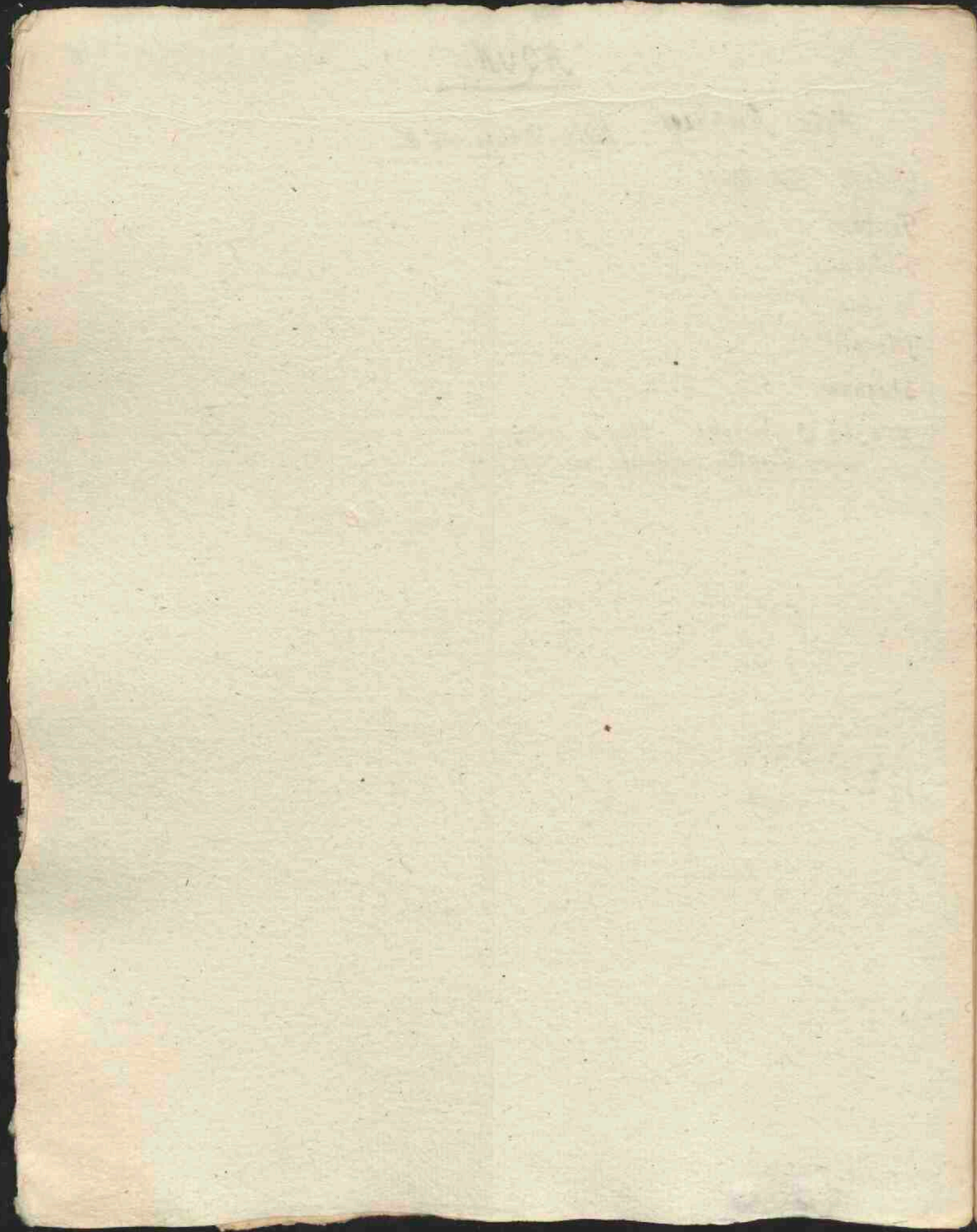
Fluvialis

Marina

Putealis

Stagnans

Nivalis & Glacialis, Utim in delictis,
nervis, articulis, visceribus externalis,

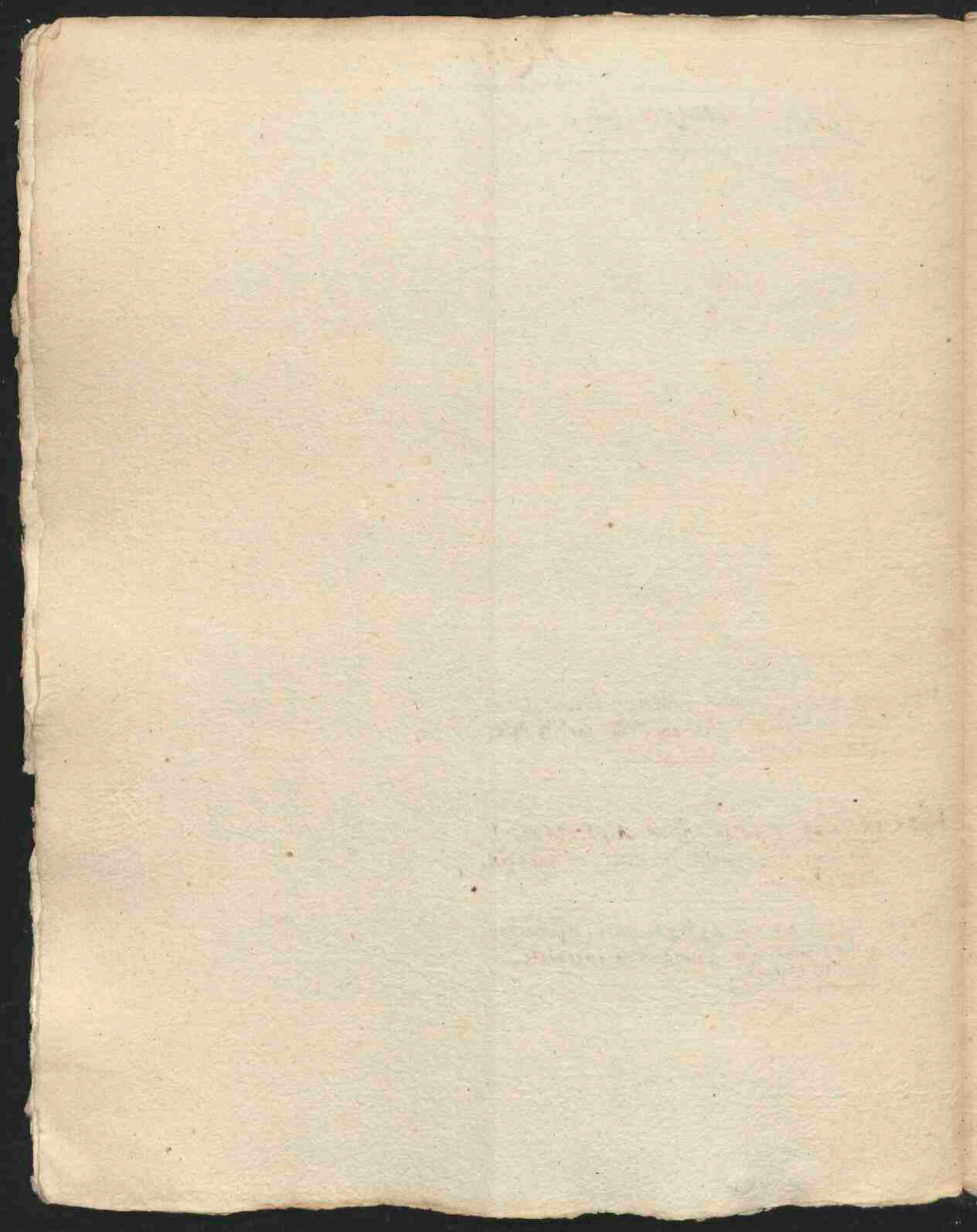
Aqua composita.

MELICRATUM (proximo mediam sequens, si son
tum exhibeat) fit ex VIII partibz Aqua
& una Mellis. Holl. 7. arb. s.

HYDROSACCHAR (vulgo Aqua NIPPOCRATIS)
fit ex una parte Sacchari, & VIII aqua.
Holl. 7. arb. s.

BOUCHETUM fit si hydrosacchari (Aq sacchar
cata) tantillum Cinnamomi incoquats.
Riel. ix de diata.

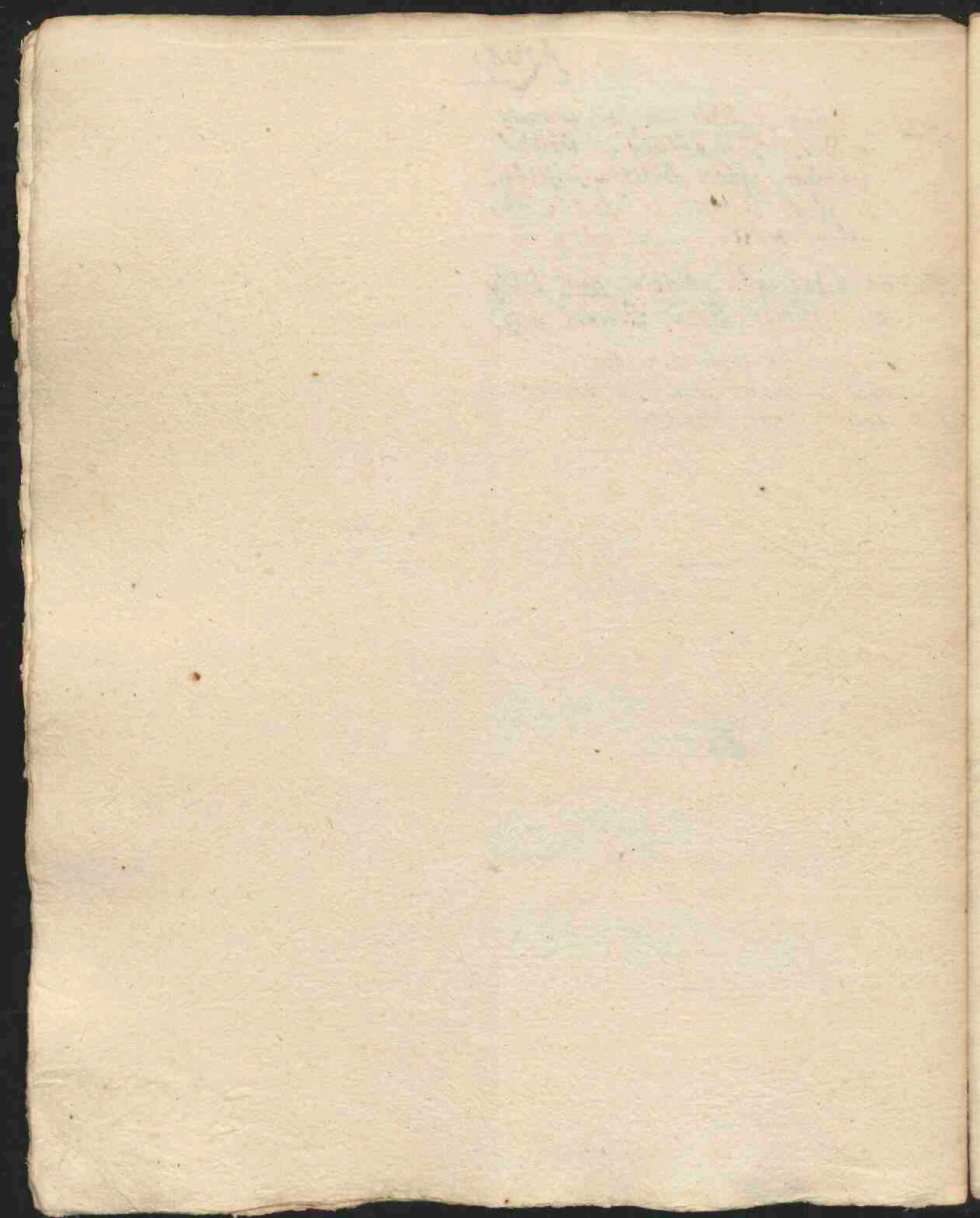

Aqua marina si quibus non sit, et tantis
 apud eos salina fuerint, adhibere
 poterunt aquam fontium salsoam.
 Si quosdam et illius sit defectus, suffici-
 ciatur Mithra. Coat. Cord. p. 266.

Fastitia. n. hanc aqua, Mithra, max. Salsigo
 vel Salsilago Plin. Peschel Belg.

An bona sit explorabitur pro
 quod si innatet bona, sin subsidat
 nonum satis salta erit.

AQUA.

Aquæ Composita. Kiol. cap. viii. de biat. Hollerius in T. aph. 50.

Qualitates elementorum vāi διαγογās
vocat Arist. 2, de part. anim. c. 1. c.

et Ocell. Luc. de univers. nā. c. 2.

causas sine causas idem Arist.

quomodo Phil. cop. p. 57. sect. 1. c. 3.

Primus medici labor debet esse in ip-
sarium causarum effectis dignoscendis.

QUALITAS.

Elementum	Ignis	{	Calidum	}	Qualitas	}	Caloris	}	} cōis ē.	
			Siccum				Aeri			
	Aeris	}	Calidum	}			Frigoris	}		Aqua
	Humidum		Humidum				Terra			
Aqua	}	Humidum	}	Humoris	}	Aeri				
Frigidum		Frigidum		Aqua						
Terra	}	Siccum	}	Siccitatis	}	Igni				
				Terra						

propria autem sunt ut Ocell. lib. c. 2.

ἡ πυρὸς μὲν τὸ θερμὸν, ἡ δὲ
 τὸ ἕρπον, αἰὲρ δὲ τὸ ὑγρὸν,
 ἡ γὰρ δὲ τὸ ψυχρὸν.

QUALITAS.

Grave et Leve. Arist. 1. Cat. 3.

βαρὺ γὰρ ἐστὶν ἔστω τὸ γέγραπτος ἡμῶν
ἐπι τὸ κέντρον.

καίτοι δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων.

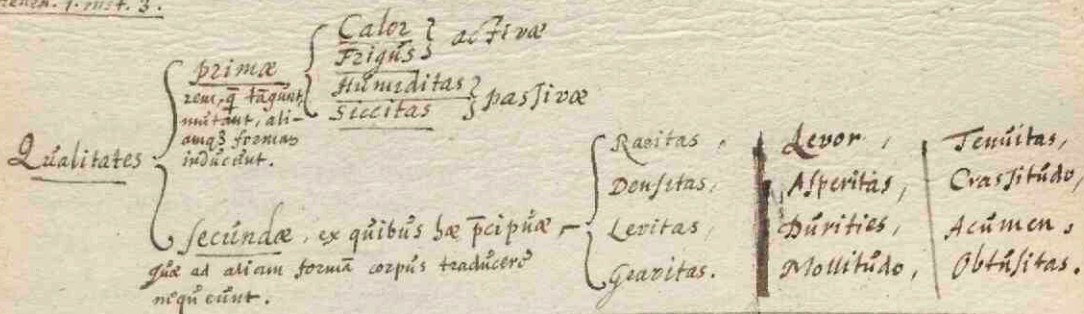
biol. comp. part. sect. 1. c. 2. Liddell. inst. 5.

Absolute gravit̄ ubiq̄ est gravit̄, et undiq̄ ad centrū
descendit. Absolute levit̄ ubiq̄ est levit̄,

et ex quacūq̄ mundi parte evolat in superiū.

Alterius vero respectu grave et levit̄, quod
cum aequā mole, quā aliq̄ positū sit, cele-
rit̄ superiū vel descendi incitat. Liddell. d. l.

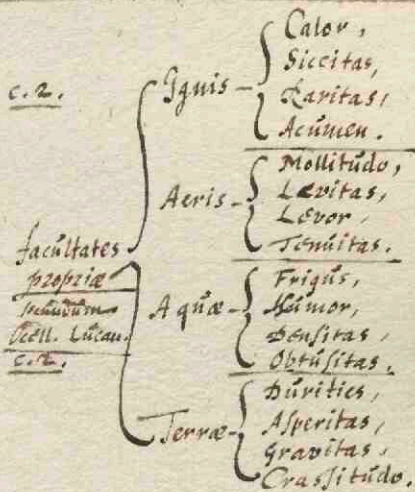
Heiten. 1. 1154. 3.

Decl. Lucan. regi r'is v' parlos quovos. c. 2.

vocat qualitates, corporum differentias,
 enumeratas XVI; primas IV. Calorem,
 Frigus, Rarorem, Siccitatem. XII secundas,

Gravitationem, et levitatem; raritatem,
 et densitatem; levorem et asperitatem;
 duritiem et mollitudinem; tenuita-
 tem et crassitudinem; acumen et obtu-
 sitatem. Quas quidem omnes actionis
 sensus cognoscit et iudicat. Decl. 2.

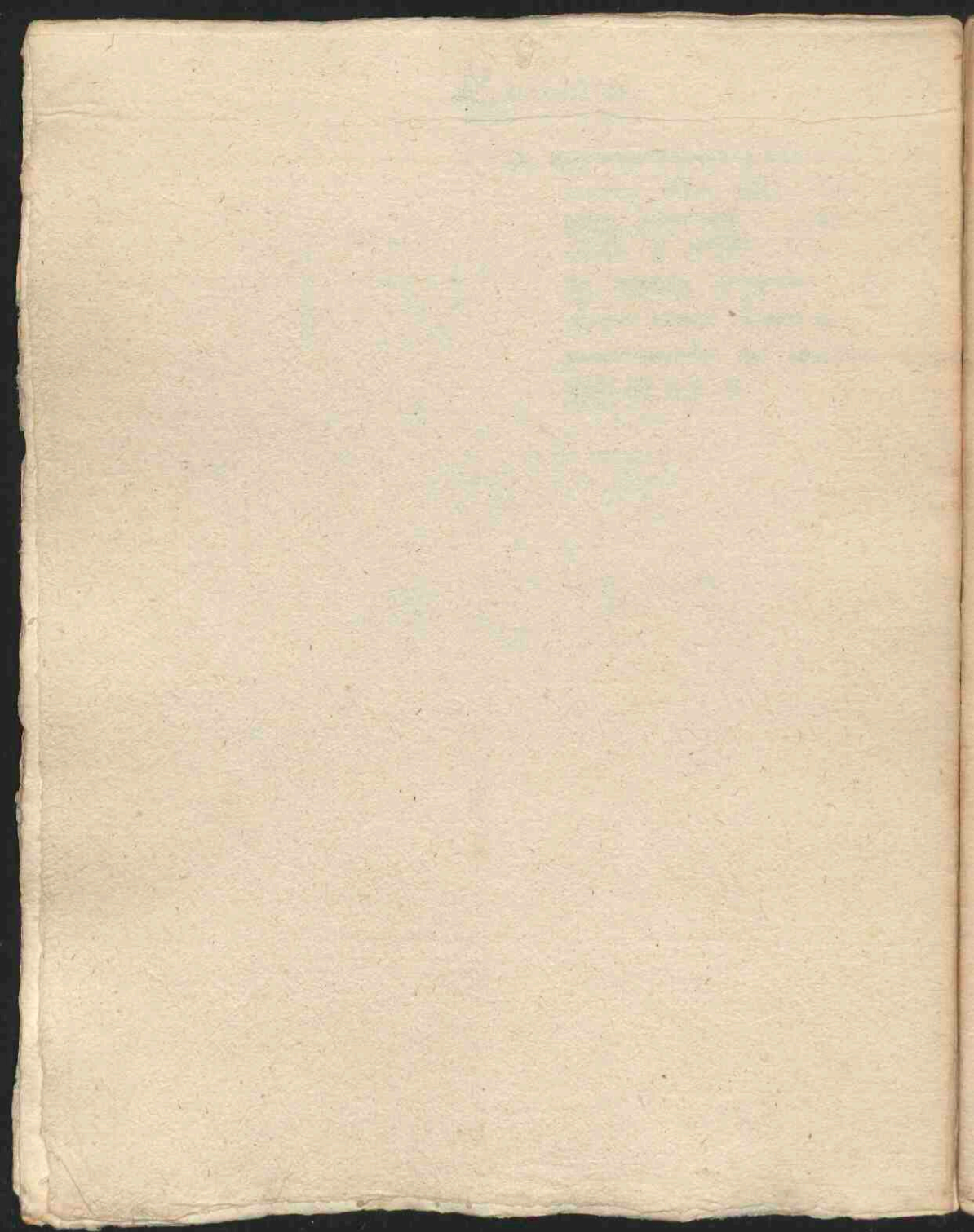
QUALITAS.

In oppositiōe duarū qualitatum extre-
marū, altera habet rationem habitus,
altera privationis. Imperfectior
instar privationis, altera forma.

sic ~~calidum~~ frigidum calidi
siccūm hūmīdi privatio est. Com-
paratō tantūm non absolutō.

Arel. cōp. p. 16. v2.

Μίξις, Κρᾶσις, Συμμεταμίξις.

HIPPOCRATES primis docuit Elementa
commisceri, Etenim

DEMOCRITUS & EMPEDOCLES mixta per
concretionem fieri existimabant.
quam opinionem multis resistavit
argumentis Aristotelis.

Riol. comp. p. 21.

Elementa mole minima seu minutissime
divisa, non apponuntur, ut cinis ci-
neri, sed individua specie tota
totis permiscuntur, secundum oes
partes sese penetrant. Riol. cōp. p. 21.

Mistio peragitur hunc in modum, I,
cognuntur Elementa unum in locum
a celo, id est iuxta proportionem, ne
unum elementum cetera in naturam
suam convetat. II, in minimas
particulas dissecta, mutuam actionem
& passionem se invicem debilitant,
& secundum oes partes immutant.
etc. q̄ Bürgersd. Phys. disp. 14. 15. 6. 7. 8.

Sic Riolani comp. 10. de Misceri elementa
precedente alteratione: alterari actionem
& passionem mutuam; agere & pati
calore, frigore, humore,
siccitate. vide et Riol. p. 20.
et 21.

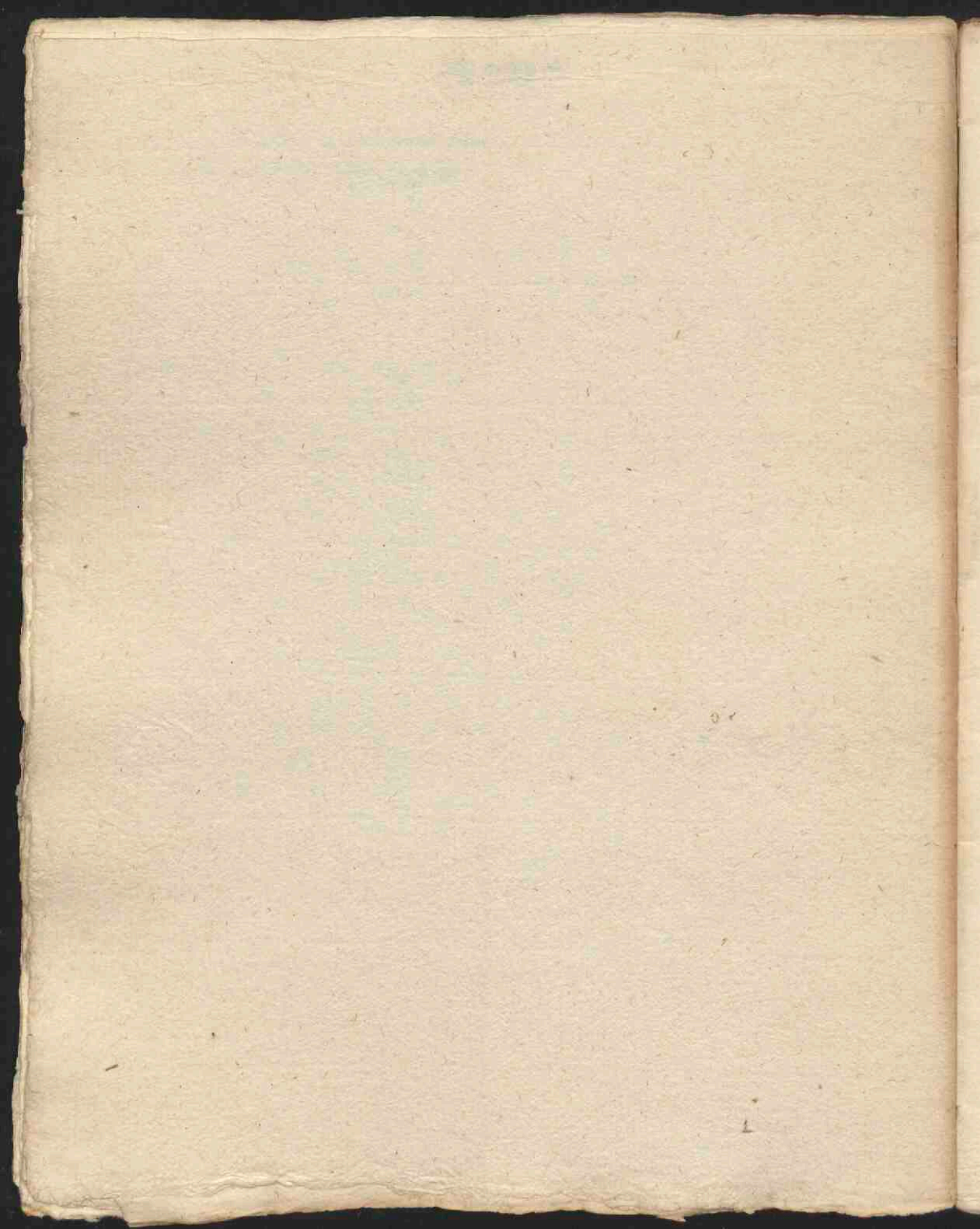
Mistio.

Mistio est eorum q̄ miscentur prius
alteratori similitudo. Phil. cap. p. 59.

MISTO.

596

Mistio, ad qua actus, in quamlibet rerum accumulatio, sed
potius confusio denotat; sed presso magis est propriis elementis
inter se esse formam unionem. Jacob. 111.

Estque species quoniam Generationis pro substantia productione simple,
Jacob. 111.
non in ipsa generatio aut corruptio, licet
sint mixtionis aut elementor. convexio et mixti effecti generatio et
sint elementor. Sicutque et naturalis mixti corruptio nulla fiat.
L. 19.

Generatio eorum est, quae in pura
sunt potentia. Mistio vero
mixtionem, quae aliquo modo
existere debeat. L. 19.

Ad mitionem. a. haec requiruntur. 1. ut cogatur Elementa in unum
locum a eodem, id est iusta proportione, ne unum elementum acta
in naturam suam convertat; tandem in minimas particulas* distracta
mutua et passiva et actione se invicem debilitent, et secundum
omnes partes immittant; quibus positus forma mixti consistat.

* quod sine humor fieri nequit.

Mistionis definitio.

Arist. Mistio e corū q̄ miscetur, prius alteratorū unio. h. 19-
l. 20- quā definitiōem explodit Scalig. Extr. 101. sect. 1.
Asportat hanc. — Mistio e unio corporū minimor. ad unitatiōem
contactū, ut fiat unio. quā viv.

Mistio & misti generatio rē non distinguuntur, sicutq̄ unio
idēq̄, sola rēo differē videntur: mistio. n. de elementis dicitur,
generatio de substantia genita. q̄ n̄ potest eo alia ab ea q̄ mistiōem
fit.

Finis mistionis est unio ad p̄tētam unitatem reducere.
l. 20- q̄ unio sine unione cor. q̄ miscetur & p̄ducunt, fieri
negat, ea. n. unio generatio & corruptio n̄ e, sed p̄cipue
alteratio. l. 20-

Mistio & misti generatio consistunt in productione ejusdem forme.
In utraq̄. n. tria ordines sicut consistenda. 1, Alteratio unio
om̄ū qualitatum contrariar. 2, Actio duarū activarū in
duas passivas. 3, Productio forme misti. Quā & mistio e
misti generatio simpliciter e dicenda. Jac. 9. 6. phys. 11.

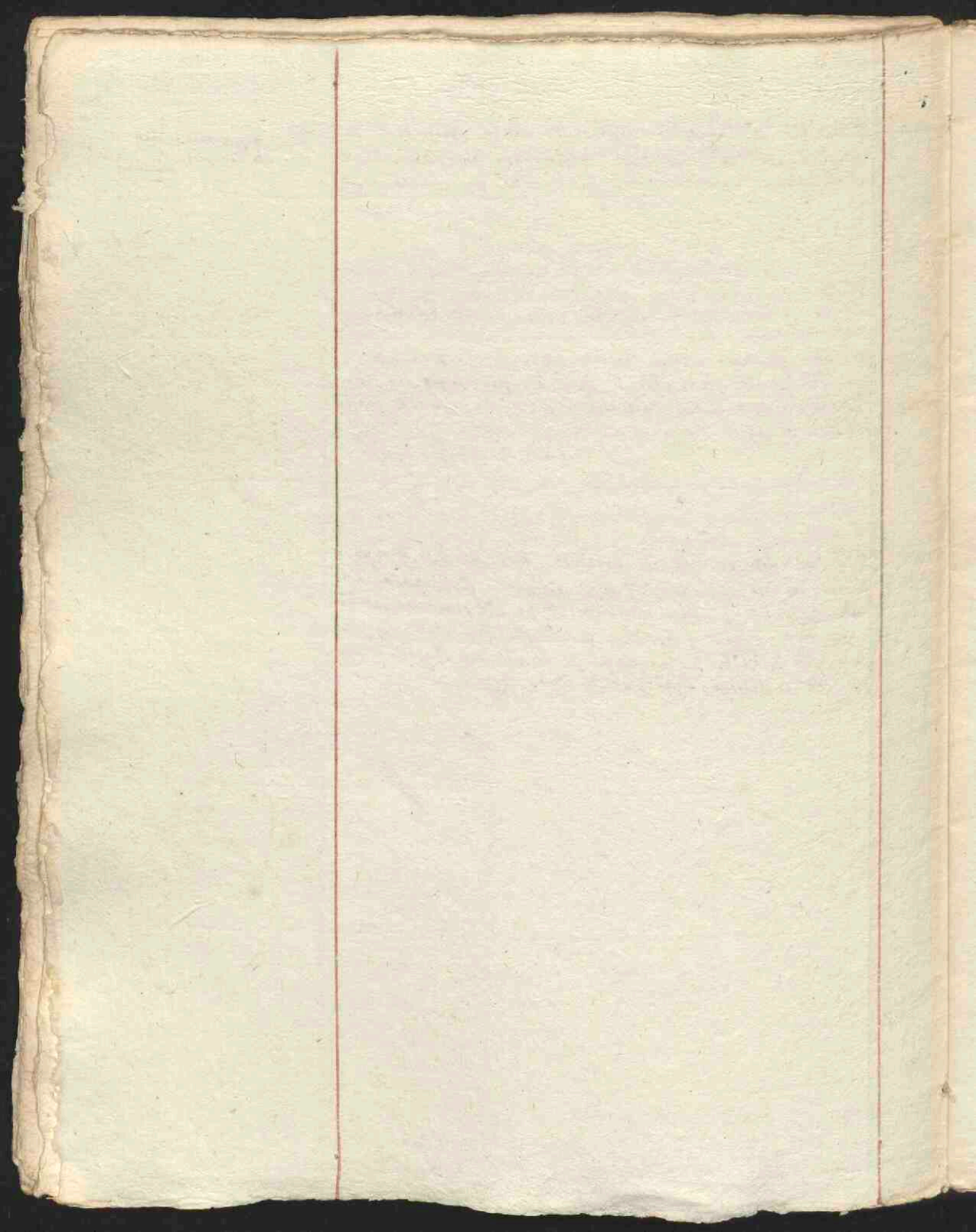
Democritus & Empedocles mixturem nullam agnoscebant, sicut
autem mixta per concretione[m] minimarum particular. contactu
& appositione existimabant. Quos multis arg. refutat Arist.

Primum Hippocratis docuit
elementa commisceri. f.

Quaritur. a. num elementa secundum formas, an vero secundum qua-
litates mutantur. 5

Secundum qualitates mutari statuit Arist. & cum eo
Galien. lib. de subst. facul. nat. Ratio 2, quia forma sunt sub-
stantia, substantia a. substantia non adverbiter, nisi rari quali-
tatem. f. 22.

Secundum formas mutari contendit Alex. Aphrod. l. de mixt.
quoniam ea sola mutantur, quae sunt existunt; qualitates. a. cum
sunt accidentia per aliam existant: Ac proinde elementa substantie
miscantur. f. 22. Deinde quod post dissolutionem mixti elementa
formis suis destituta non verisimile sit ad sua loca singula redire:
etiam tunc eo redeant, unde profecta sunt. f. 22.

Homo constat ex elementis.

Corpus nostrum quatuor constat elementis, hinc liquet. I.
 Quod humanae generationis principia sensibilia & conjuncta sunt, se-
 men & materialis sanguis; illud igneum & aerium, hic aqua
 & terrestris. Ergo manifeste ad nostram generationem concurr-
 runt quatuor elementa. Ad hoc sanguinem continentur in
 humores analogia respondentes in elementis; Itemini-
 bilis, calida sicca & ignea. Sanguis, calidus humidus & aereus.
 Pituita, frigida humida & aerea. Succus melancholicus frigidus siccus & terrestris.
Q. 27.

In fine spongia est aereus & oleosus hu-
 mor, generat spiritus, et sic spiritus
 spiritus, est igneus.
 Sanguis vero sua substantia est aqua,
 et sic siccus. Q. 27.

II. Nostri corporis partes quaedam sunt siccae & sicca, a terra
 dominatae; ut: ossa, quaedam humida ab aqua dominante, ut: hu-
 mor radicalis, quaedam frigida, ut cerebrum, aliae calidae, ut:
 cor, jecur, spiritus. Q. 28.

III. Quod si constemus quibus nutrimur, nutrimur a mixtis;
 nihil enim duo simplicibus elementis nutritur. Q. 29. F. 107.

DE TEMPERAMENTIS.

Temperamenti definitio.

gr. xcaors. lat. temperies,
temperatura & temperamentum,
a quibusd. complexio, q. plura in
se completatio. L. 22.

x. forma. n. & finis in opibz
nat. ut & mixto Ru-
scum, sola diffiant 200.
L. 29.

U. Compa. Semart. 1. 65. A. 4. Habet
est qualitatis ortum ex primis qua-
litatibus certa harmonia inter se
consonantibus.

* Simplicia corpora sunt
in elementa & rudj
mixta

Permixtionis prologo & loboles plani & temperamentum. R.
~~Fals. H. id~~ Estq. finis & perfectio quibusd. A. 20.

Ut igitur temperamentum nascatur cuiq. rei, in elementorum motu,
aut ponderis negativitate inspicenda est, sed ut viribus ipsa elementa
concurrant. H. 20. 19.

Est igitur temperamentum finis mixtionis, vel ut Averroës
forma mixti, vel principium naturalium facilitatum. Omnis. n.
auctore Galeno a temperamento procedunt. R. 30.

Terribilis. ub. Actum concentum mixtionis, seu harmoniam pri-
marum qualitatum. R. 30. L. 23.

Temperamentum in appropinquat praesentia, ut insita mixtis ad extrinsecas
has actiones resistens ex certa simplicitate corporum
inter se mixtionem

Alia est temperandi ratio in animatis, alia in inanimatis, ut: mix-
talis, geminis & alijs corporibus. Similari. totum & singulae partes
mixtae sunt temperantur: In animatis vero diversae sunt sin-
gularum partium temperamenta. L. 24.

Temperamenti divisio.

TEMPERAMENT.
dividitur inTemperatum
hinc in quatuor

Intemperatum

Simplex, q. & temperamentum ad
pondus vocant. (cogitatio magis q.
esse in existens) in quo paria ele-
menta aequalib. ponderib. mole, atq.
magnitudinib. conveniunt. n. 22. #
calidior & frigidiore.

In singulis generibus, q. & tempera-
mentum ad iustitiam vocant. q. u.
ponderis aut mole expleat elementu.
vim, sed quantum cuiq. rei ad pe-
chitatem sibi hanc convenit. n. 23.
a. 22.

Simplex, in quo una
tantum qualitas excedit
ceteras duab. contrariis.
estq. quadruplex —

Compositum
in quo binæ qua-
litates excedunt.
atq. quadruplex

calidum
frigidum
humidum
siccum.

calidum humidum
calidum siccum.
frigidum humidum
frigidum siccum.

Propt. a. majore minorib. proportionib.
conveniunt qualitates, innumerabiles
temperamentor. varietates statim ponunt. n. 24.

sunt q. temperamento iustitia divisionem hanc posthabentem tem-
peramenti pta intempati tribuant. Galen. a. primo de tempam.
ita temperamenta raso temperamenti ad pondus tempati in-
tempati vocat. a. 32, 33. Adq. illi q. similia crunt, temperati-
ora, q. dissimilia intempatiore iudicantur. Lenium
doctrinae gratia poni a medicis temperatum ad pondus videtur:
quo facilis intelligatur optimum in quatuor temperamentor. q. sit cele-
rius veluti exemplar. a. 32 = l. 28.

* tale ne cogitatio q. in fingi
potest, q. ignis terra absterget
siccitas levis ortus alteris in-
teritis. Constat ergo ex-
q. sit temperamentum aequali iv.
primar. qualitatum mistio. a. 31.

quod nunc sic, sicut dicit, chi def-
tinat, convenienter temperatum
est. a. 33.

Sunt & alie subdivisiones tempera-
menti into pati, q. ad patholo-
giam potius spectant. a. 34.

Idem. n. esse cum temperamento
iustitia temperatum hoc
intempatum. vv. l. 24, 25.
quo sit ut recte Galen.
ix temperamenta ponat.

Temperamentum simplex.

doctrina graeca ponit a medicis tem-
peramenta ad penitus videtur, quo
sacculus intelligat gnomonem in gnomone
temperamentum, quod sit ceterorum
veluti exemplar: ut quibus illi
videntur similia, temperata, et
distinctionem intertemperata videtur
L. 32. hoc pag. 100.

Dari temperamentum simplex sunt qui negent, ut & dari
mixtum quod sit calidum simul & humidum, vel frigidum
& siccum. hanc hanc habent, quod activa qualitates maxime
generent passivas, calor indicat siccitatem, frigus humiditatem.
Ap. 1. Calorem quod siccant, et frigus humidant, sed paulu-
tim et cum tempore. Phil. 35. S. 10.

11. Galen. 1. temp. iuste negat omni calorem siccantem, et frigus
humidantem; quia calor humidus humidat; frigidus siccantem
siccantem. L. 35. 36. S. 10.

Diagn. comp. phys. Sect. 2. c. 4.

Dicitur, a. calidum, frigidum, humidum, siccum, quod tunc modis

1. Per se, quod temperamento tale dicitur. Nā
per accidens magis proprie calidum, humiditatem, et frigi-
ditatem, et siccitatem dicitur.

2. Absolute, dicitur quod absolute adhibet modis,

1. In genere seu indefinite, quomodo homo est temperatus,
nomen temperatissimus

2. Magis proprie et definite, quomodo quod actus perfectus
habet inter bonis, temperatissimus dicitur

Comparato, Comparatio. a. instituitur inter eiusdem vel
diversi generis, vel speciei.

3. Actus, quod tale sentitur tactu et tacto; sive quod se
talo fuerit, sive ex accidenti. Calidi. a. et frigidus
iudex et tactus; humidus et siccus cum tactu tacto. p. 26.

Potentia, ut id quod etiam si actus non agat, potest tamen agere; ut quod duplex

1. quod antecedit actum.

2. quod consequitur actum.

* Omnia mixta comparantur
calida, aut frigida, aut siccum
aut siccum. Dicitur
sola elementa absolute talia
dicuntur. L. 35.

Criticismum Temperamentorum.

Homo a natura duo accepit instrumenta; rationem, qua verum a falso, & virtutem & virtutem a vitio diffingit; & tactum quo utilia a nocivis discernat, ut illa deligat ad usum, haec vero appetit evadant. n. 30.

Tactus a. d. sensus quoniam necessitatis est animanti ad vitam necessarios. Sub quo comprehendit & gustum, quod est veluti quoniam tactus: Tres a. reliqui sunt tantum comutativitatis. n. 30-223.

Agell. v. 6.

Tactus a. dignosimus sicut hoc calidum, frigidum, molle aut durum: quo ergo instrumenta tractabiles qualitates tam primas quam secundas dignosimus, eodem & temperamentorum differentias distinguimus. n. 26.

Calidi & frigidi solus tactus est sicut & humidus & siccus tactus tactus Galen. 2. temp. d. n. 30.
n. 26-

Calcificationes tunc, vel in frigidum sit dignoset tunc. n. 24.

Sensivum tactus Arist. 1. d. d. d. & 2. de part. animal. affirmat esse carum, 2. de Anima. nervum, Carnem vero esse tantum medium quod sit tactus.

Verum nervus & caro non divisi, sed conjuncti efficiunt sensorium tactus: Constat enim utroque interior tactus; nervo duro, frigido, siccus; carne molli, humida, calida; Ceterum ergo hanc interiorum sicuti physici tactus sensorium, ita Medici temperamentorum, sicuti & arbitrorum praesentis. n. 41. Maxima fides erit tunc tactus, quod est in acinis digitis; ea tunc cautione, ne vel callo ex laboribus obducta sit, vel frigore horreat. n. 26.

A quod cum hinc insit nervus hinc liquet, quod exacte sentit, quod insit tunc, quod longum quod hinc n. 26-

Nb. si quis sensibus stare velit, sed non probari rationibus velit, captolet, quod Plato docet in Civili dicit ut ipse loquens, sicuti indolem nobis affiant. Vel cum Anaxagora, quod rivem albas se negavit, ad Pyrrhonem dicit se convertat, quod nihil ratio est. n. 26.

Partium Temperies.

Quæcumq; sunt partes in corpore humano cetero duriores, in his frigidiores sunt humidiores. q. a. molliores in his humiditas vincit. Calidiores partes sunt, quanto magis sanguine abundant. exanguiam cetera frigida sunt. H. 27.
Ceteris partibus temperatissima est, galen. s. d. d. temp. cap. ult. — 526

Partes calide.

Spiritus vitæ q; in corpore sunt, calidissimus est, flatus sc. ille, non trahit; 2. Cor; 3. Decur; 4. sanguis; 5. caro, simplex; 6. lien; 7. renes; 8. ceteris, q; temperata est. H. 20.

frigida.
Hæc et pilis, & ea q; extra prominent. H. 27.

Purissima vitæ frigidissima est; 2. os; 3. cartilago; 4. ῥοδονόστρον — ῥοδονόστρον; 5. ligamentum; 6. tendo; 7. membrana; 8. tunica arteriarum, & venarum; 9. nervi duriores, & molliores; 10. spina medulla; 11. cerebrum; 12. adeps; 13. ceteris temperata. H. 20.

sicca.

et nervi duri sicut qd. sunt; et molles mediæ inter siccitatem atq; humiditatem, et alios q; ceteris. L. 27.

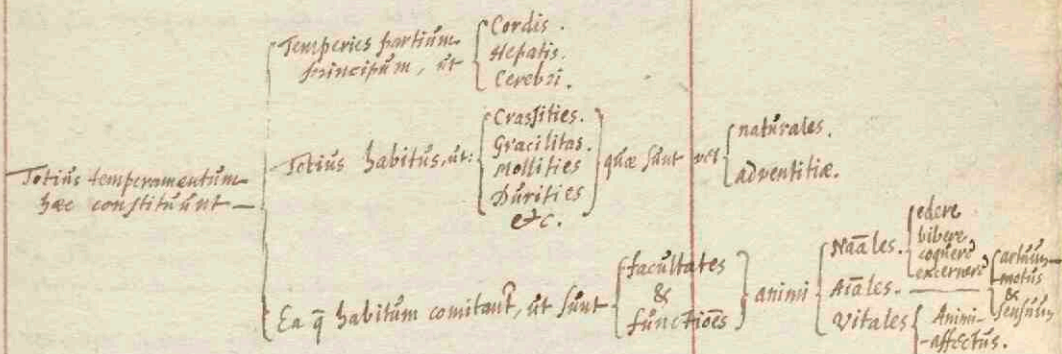
Pilis siccissimis, & ea q; extra prominent. 2. os; 3. cartilago; 4. ῥοδονόστρον; 5. tendo; 6. arteria; 7. renes; 8. ῥοδονόστρον molles siccitatis; 9. ceteris temperata. H. 20.

humida.

Purissima maxima, humidissima: 2. sanguis; 3. pulmō; 4. viscerum substantiarum ῥοδονόστρον; 5. jecur; 6. lien; 7. renes; 8. cor; 9. caro; 10. ceteris ceteris. — H. 20.

Partes corporis nostri aut sunt —
H. 44.
Johannß sunt — clava, ut: ossa, nervi, &c. sunt — sicca
cetero magis molles, ut: caro sunt — humida.

Alba, sunt	{ exangues spermatice } frigida.
	{ solida }
Rubra, sunt	{ sanguinea } calida.
	{ molles }

Totius temperamentum

Qua bono ergo temperato primum requiritur apta partium
 constitutio, imprimis vero trium principalem. Cordis,
 Hepatis, Cerebri. 2°, habitus mediis inter crassum et
 gracilem, mollem et durum, calidum et frigidum,
 humidum & glabrum: Pterea in corpore viridum ~~fit~~ apte
 perspirans, pili etate virili nec albi nec nigri, in pueritia
 magis ruffi, in senectute magis nigri. 3° Hinc nec audax
 nimium, nec timidus; sic & in cæteris affectibus mediis: pru-
 dens, perspicax, alacer, humanus: Pterea bona alimentorum
 concoctio et digestio, omnesque actiones tam animales quam naturales
 in eâ parte: nec nimis somnis, nec nimia vigilia. L. 24.

Hic si mediocri utatur exercitio, evocatur ~~et~~ superfluo fiet.
 At si a negotio ad otium sese conferat, non prorsus evocatur, sed
 carnosus atque corpulentus evadet. H. 30.

Homo temperatus.

Intemperati note.

Qui a dicta mediocritate discedunt intemperati iudicantur.

Calidi.

Calidi ob jecoris, cordisq; calorem lanas venas habent, pingues
n̄ sunt, abundantes pilis, capillosq; magis nigro, acri fatis ca-
lore animam magnam, iracundiam & audacem gerunt.

Calidi & sicci.

si sicci simul sunt, corpore erunt gracili, nigro, hirsuto &
duro; nō precipiti, fero & implacabili, cum actionum propri-
tudine, ad hoc perigiles.

Calidi & humid.

si humid. simul & calidi, corpore erunt carneso, molli, colo-
re partim albo partim rubro, putridis morbis obnoxio. nō
vero precipiti, sed nec fero nec implacabili. L. 20.

Frigidi.

Frigidi magistas arenas habent, ex qb. q in sanguine pinguis
est extra decidens coarcescit, & n̄ discutitur, unde pinguior
sunt magis q; carnesi, & n̄ desideres, corpore glabro, calore
miti, pilis magis albis, aere demissiori & timido. i.

Frigidi & humid.

Verum si simul humid. fuerint, corpus habebunt molle,
magis obesum & debile, segnitie multam, inguinem stupidum
cum maiore somnolentia.

Frigidi & sicci.

si frigid. simul & sicci, erunt corpore duriori & gencitiori,
animo constanti, sed tristi & timido. L. 20.

Præter ea q̄ iam dicta sunt in consideratione & hæc veniunt,
1. sexus, 2. ætas, 3. regio, 4. anni tempus.

Sexus & temperament.

Sexus utriusq̄ propria sua constitutio & temperamentum est.
nam Galen. 2. de semine, in alia ratione maris aut feminam
generari statuit, nisi ob caloris copiam aut inopiam: copia n.
caloris est, q̄ membra genitalia in maribus solis extrahit:
quæ illa languoris menstrui in feminis redundantia, in
ut qdam voluerit a caloris copia est sed ab ejus debilitate,
in p̄fecto digerentis et concoquentis suum alimentum. 2. 20.

Mares ergo naturali constitutione semper calidiores siccioresq̄ sunt
feminis: Argumenta sunt, pilorum multitudo, excre-
mentorum natura, actionum robur et celeritas, aliq̄q̄ plura. 1. 20.

Etatis temperamentum

Etas vita spatium est, quæ actione nativi calidi in solum humidum, corporis constitutio manifestè mutatur. L. 20. P. 10. A. 15.

mutatur. a. corporis constitutio statim a prima generatione, pro quæ mutatione alij aliter etates numerant; ac sicuti seip. mutationes alij tres potissimas, Adolescentiam, Florentem etatem, et declinantem seu senilem.

Hipp. i. de carn. VII etates ponit, easque sicuti annor. septimanas distinguit.

alij in IV quadrantes vitam à aliter etas annor. dividunt. L. 20. A. 15.

sc. Adolescentiam, quæ infantiam, pueritiam, pubertatem, et adolescentiam propriè dictam comprehendit; ad XXX aut XXXI etatis annor.

Juventutem sive florentem etatem, ad XXXVI. aut XL.

Consistentem ad XLV, aut I.

Senectutem, quæ ingravescentem, et decrepitem etatem continet, et ad finem usque vite extenditur.

L. 20. et ex eo facch. 10. 19.

Unicuique etati proprium est temperamentum

In medio extrema siccitatis et humiditatis fluctuans etas puerilis.

In medio extremi caloris et frigoris consistens etas,

etiam ab infantia ad ~~consistentiam~~ consistentiam æqualis quodammodo calor existit, differens a pueror. calore tantum qualitate.

Pueror. n. calor blandus, vaporosus, subtilis purus, et copiosus, et juven. a. acris, mordax, et ob alieni admixtionem impurus

L. 20.

Florentis Temperam
Consistentis.

Etas ergo illa, quæ ante florentem est, humore et calore abundat, eoque magis, quò propior est vita initio; In calidissimo. n. et humidissimo conformatio fieri debebat. L. 29.

Adolescentia.

Quæ etas consistentem sequitur, frigidior sicciorque fit indices, quare extremum seniam, tanquam via ad interitum, et nonnullis tabes in siccitate et frigiditate consistit, non ~~exacerbatur~~ exacerbatur ~~fluctu~~, sed secundum substantiam solidior. partium. L. 29.

Senilis.

Temperamentum rerum
non naturalium.

Considerat quoque temperies in rebus in naturalibus, a quibus
alteratur humanum corpus; Sic aer variatur anno tempor.
anni, vel regionum et locorum, L. 29.

Anni tempor.

Anni tempore in collatione mutua considerari debent, sed
ex vicinibus in inaequalibus qualitatibus.

Regionum.

Secundo regiones et loca terrae aerem et corpora contenta
quoque immutant et variant.
Differunt. a. anno climatum et positus caeli.

Motus humorum

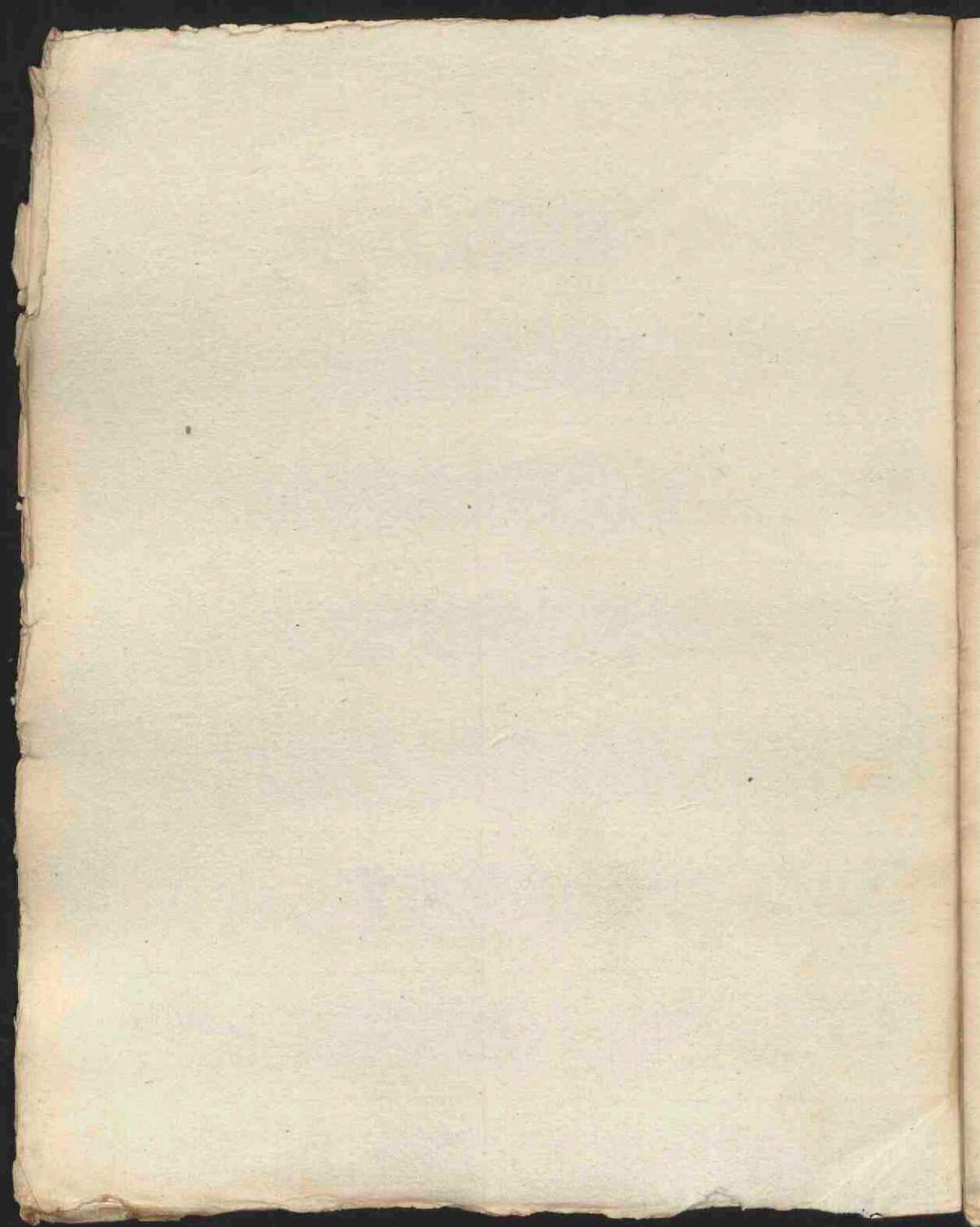
Sanguis	a	$\overline{vi}^a$	matutina	ad	$\overline{x}^{am}$	mat.	} Veri } Aestati } Autumnus } Hyemi } respondet.
Bilis	a	$\overline{x}^a$	matutina	ad	$\overline{ii}^{am}$	ponidid.	
Melancholia	a	$\overline{ii}^a$	ponidid.	ad	$\overline{vi}^{am}$	vesper.	
Pituita	a	$\overline{vi}^a$	vespertina	ad	$\overline{vi}^{am}$	mat.	

D. Heurn. in loc.

INDEX.

	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
--	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

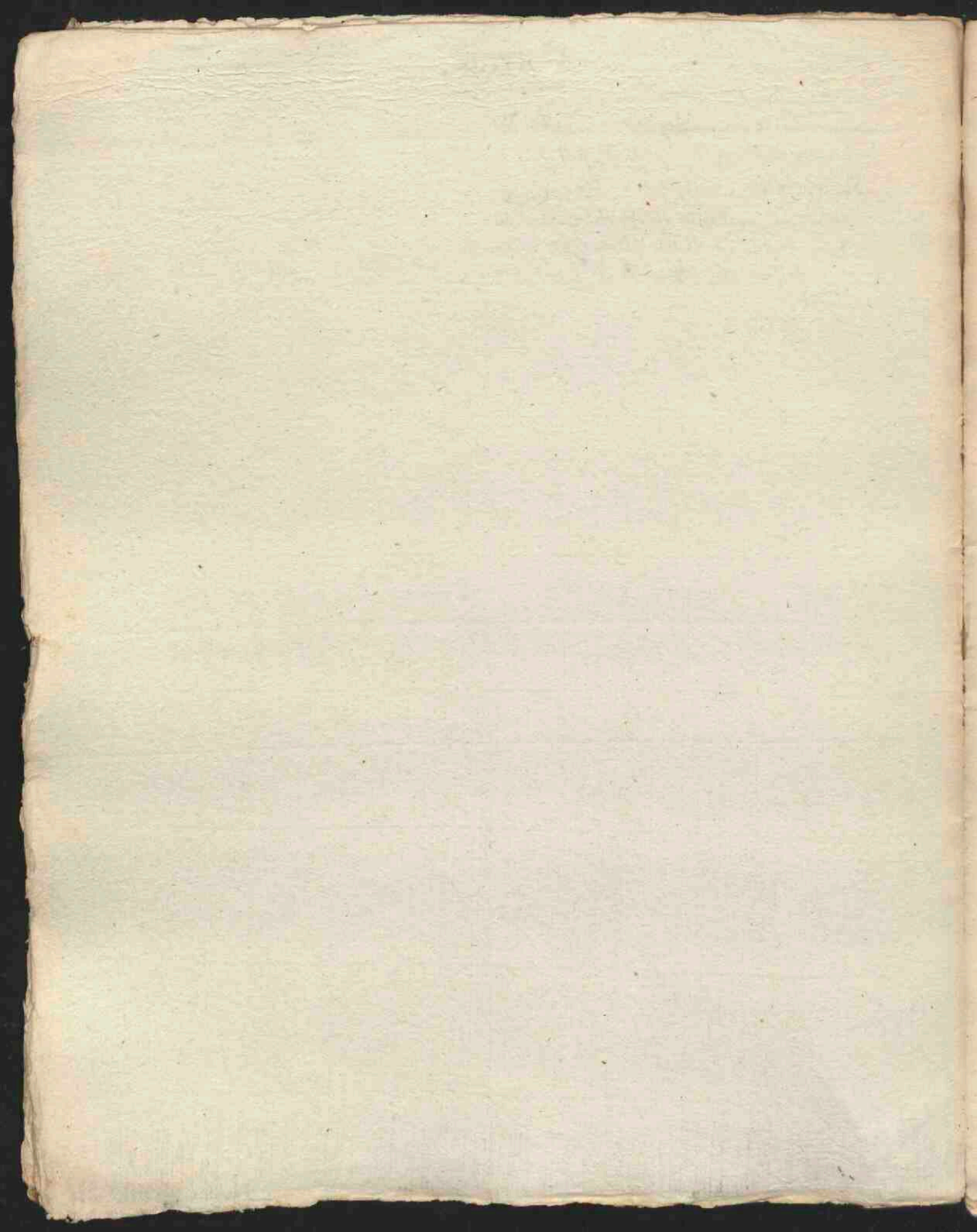

Crementum Cervisiae, Vegetio, Chylum dicit
existimavit Madr. Jhuists, p. 922.

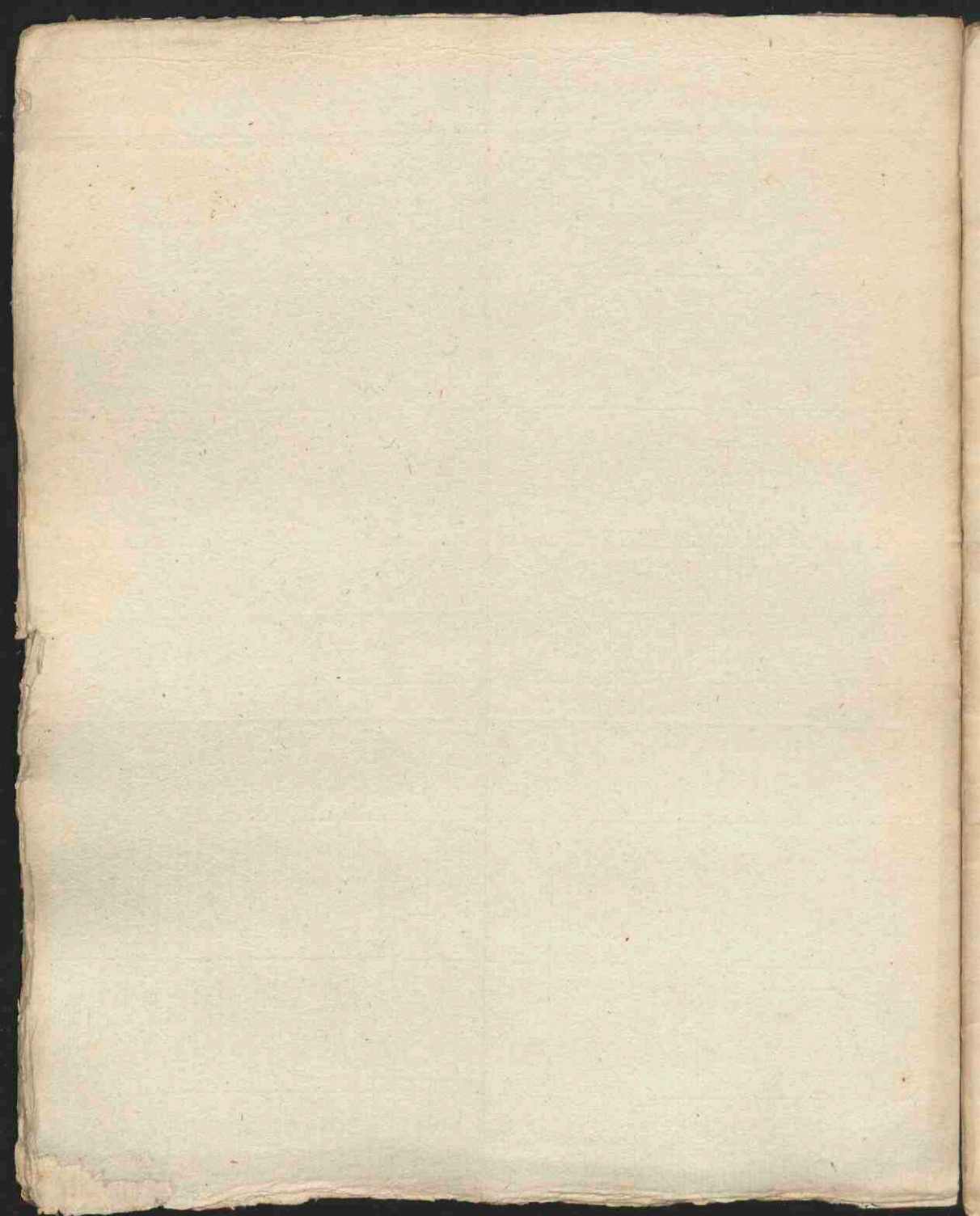
Sic Belgis vicissim, Chyle, q
Crementum cervisiae propriè notat, de
Chylo etiam (quod in stomacho cremor
ei cervisia non absimile sit) n̄ separand
licet.

* Galen. _____ recenti mixto comparat.

DE MEDICINA.

Medicina etymon ad medendo est a agris auxiliando: propria sepe nelexi, q morbos tollere docet, competit: quae ars, quod maxime urgeret, primum inventa fuit: tum adiecta quaeqz est ea pars, q pssentem sanitatem tu-ctur. S. 1. — H. 1.

Initium medicae arti dedit experientia. Experientia occasio-
nem praebuit quotidiana necessitas. H. 2.

Autbor libri q medicinae inscribitur triplicia Medicina principia
et dicit. 1, Institutionis experientia. 2, Redigendi in artis con-
stitutionem & perfectionem ratio cum experientia. 3, Interpretationis
& demonstrationis singulorum, naturalis speculatio. L. 2.

De Medicina definitione.

Medicina est ars, quantum possibile, sanitatem hominis
presentem conservandi, amissam vero restituendi. S. 1.

Ars dicenda est, quod non cognitionem solum, sed effe-
ctivam sanitatis sibi habeat propositam. S. 2.
et quidem nonnullam speciali acceptione, cum opus post se
relinquat, & sanitatem; & laboratam usque docet. H. P. 1.
vide Philos. p. 2. 3.

Scientia nomen Medicina non convenit, nisi latiori signifi-
catione, quatenus nempe complectitur artes & scientias.
S. 3. quomodo et Hierophilus eam definiit scientiam salu-
briam, insalubriam, & neutrorum. S. 3. - 6.

* Salubris, insalubris, & neutrum
dicuntur tribus modis: ut corpus,
ut causa, & ut signum. ad 16
R. 9.

Vulgaris medicinae definitio est theoriam magis quam praxim spectans,
Scientia rerum naturalium, non naturalium, et contra naturam. R. 6.

Res naturales, quae naturam nostram constituent,
sunt septem, 1, Elementa,
2, Temperamenta, 3, humores,
4, Spiritus, 5, partes,
6, facultates, 7, functiones.

Res non naturales, & medicae & indif-
ferentes sunt sex. 1, Aer,
2, cibi et potus, 3, excreta
et excrementa, 4, motus et quies,
5, somnus et vigilia, 6,
Animi pathemata.

Quae contra naturam sunt, naturam nostram destruant. R. 6.
sunt a. tria. 1, Morbus, 2, morbi causa, 3, Symptoma.

De medicina divisione.

Medicina partes dicitur, partes a

H. g. - S. b.

Materia, a qua principia ducimus, quae docentur a his partibus & theoreticis a quibusdam recantur. F.

Operandi modo sine quibus diverso hinc ducuntur haec partes quas practicas vocant.

6. statim hanc medicina partes in dividendo emittunt plurimi. F. - S. b. Eundem facientes cum hinc. L. 20.

Practica statim dicitur tres species F.

χρηστικῆ, διαλετικῆ, φαρμακευτικῆ.

Sub prioris medicina partes, quas theoreticas diximus, minus principales appellantur, quia per se ad opus non tendunt, sed potius cognitione sua tribus principalibus partibus inserviunt. Posterioribus. a. practica, propriissima et primaria dicuntur, ad quas cetera in medicina proponuntur tendunt omnia. L. 7. 2.

Levisus placet haec dicitur, quae medicina dividitur in L. 5.

ἐπιεικῆ, καὶ ὑπερκατασκευαστικῆ

προσωπολογικῆ, παθολογικῆ, σφραγιολογικῆ.

θεραπευτικῆ, καὶ τῶν σταθμῶν species

χρηστικῆ, διαλετικῆ, φαρμακευτικῆ.

προσωπολογικῆ, παθολογικῆ, σφραγιολογικῆ.

quibus integre sui natura, sed illis viis functionibus persequitur. quibus morbos et effectus indagat, quibus namque hinc potest impediri, et quibus sane efficiant, et signa demonstrant. quam et προσωπολογικῆ vocant, signa explicantem, quibus medici futura praesentant, et quibus morborum deservit, quibus exitus sit futurus. F. Ft.

ἐπιεικῆ, quae corpus docet conservare simili lib. alimentis.

θεραπευτικῆ, quae corpus docet mutare diversis remediis.

6. προσωπολογικῆ, quae partium mutare, partim conservare corpus humanum docet, est quae χρηστικῆ, alia

quae sensum corpora fovendo docet.

ἀνακατασκευαστικῆ, quae ex morbo languentis reficere docet.

Has omnes medicina partes qui explicavit, universam medicina absolvit. L. 5.

διαλετικῆ, proprie ἐπιεικῆ tri. bilitate, cum viis commoda ratione potissimum absolvitur. χρηστικῆ et θεραπευτικῆ proprie ad θεραπευτικῆ referunt, nihilominus ἐπιεικῆ et θεραπευτικῆ in his multis partem operas. L. 2.

De medicina Subjecto & fine.

Subiectum medicina in g^o operatur, est corpus humanum,
non absolute, sed quatenus sanabile. L. 2. H. 9. S. 8.

Finis Medici duplex est; & Ex Di'o. Scopus & finis
medii Medici est medicari, qui & dicitur. Finis verus
est ultimus, primusque motus, scilicet Sanitas. S. 2.

Finis e a quibusdam officium medici dicitur. L. 2.

Quamquam vero medicus finem ultimum non semper attingat,
cum omnes agros reddere sanos impossibile sit: nihilo-
minus officio suo satisficere dicitur, si eorum qua in
natura & artis potestate sunt, nihil ad sanandum evaserit.
S. 2.

* in a qua functione integritas,
quam Medicus constituit, aut
vel plene constituat, vel ab-
solutam restituit. L. 2.

Galen. contra
Igem.

Uteris, 7° Elementa dicuntur, incognitis, syllabas
aut voces uero perfecte cognoscet. Sic
neq; compositor corporum similitudinem habeat, q; pri-
mor. corporum, seu elementarium uoluntate neglexerit.
L. 12.

Elementum proprie ad aliq; tr, nimirum ad compositionem A.
q; ex elementis dicitur,

Compositi. a. aliq; ex aliq; tr dupliciter, vel nullis
alio modo immutatis, vel partibus & immutatis. Atq;
hinc Elementa duplicia dici possunt, alia compo-
sitionis, alia mixtionis. Compositionis. a. Elementa
n̄ absolute, sed compositi respectu dicuntur, atq; sunt
elementa ad partes. L. 12.

Elementa sunt partes ex q; res aliqua primo
componitur et in quas ultimo resolui potest.
Compositio a. illa dicitur compositio vel fit mixtura
vel 2° ipsa i. mixtura, ut q; fit in prima prin-
cipia: resalis q; uel mechanice seu mechanicis
operibus pagitis, uel physice sicut in mixtura resalis
sunt, sicut coloris. V. G. Necb. in phlegm
pharmacopolar. compositionibus. resolutionibus. a.
in dissectione corporis humani etc.

Elementum dupliciter ab Aristotele dicitur, scilicet resolutione, ut hic,
 Elementum est in quod reliqua corpora resolvuntur, ipsum
 a. est indivisibile in diversa specie, Arist. 3. 2. Cap. 3. text. 31.
 Est a. indivisibile a. f. ratiō enim dividi potest in
 diversa specie f. materiam nō modo et formam. Magis. 16A. 1
 hoc sensu a Galeno. definitiō minima pars est, cuius est
 elementum. L. 13. tit. 10. F. 103.

De Element. definitione. Et.

causā compositionis s. materia phys.
 id est quod aliq. componitur, quod non
 erat; specie indivisibile in alias
 species. L. 13.
 # sed cum hoc p. s. speciem nō habeant,
 scilicet ea q. complexa utriusq.
 ordinis corpora, ad q. elementa
 speciem simplicissimam habent dicit,
 nō suspicari discrepantiam dicitur. L. 13.

A. Considerantur elementa dupliciter, sicut sunt partes mundi,
 tanquam grava et levia; et sicut sunt partes mixti, tan-
 quam calida, frigida, humida, sicca. A. 8. 9.

Alia elementa compositionis
 alia mixtionis dicuntur. L. 13.

Quomodo dicitur a Medicis definitur, minima et simplicissima
 pars mixtionum - est - Corpus simplex ex quo primum
 mixta constituantur. A. 10.

Differunt a. elementa a principiis Universitatis, q. elementa ex
 se vicissim oriuntur, principia a. nullo modo. H. 10. Ad hoc
 elementa corporea sunt, principia incorporea. Tam principia
 sola ratione comprehensibilia, elementa sensibilia, quandoque sunt
 qualitate tactum afficiunt. Et. postremo principia sunt
 prima et immediata: Elementa ex primis composita: constant
 enim materia et forma. A. 7. F. 103.

Quia. videlicet neglectis primis
 nōa principis exordiat ab elementis,
 sic q. sensibilia sic physica, Elementa
 a. sunt sensibilia principia: Materiam
 et forma intellectibilia. A. 7.
 Ad q. nō eadem oporteat esse
 principia artis superioris et inferioris.

Falso a. q. semina genitale, et maternum sanguinem corporis
 Elementa affirmet: cum nō componant sed efficiant corpus;
 hic enim eā materies quādam est, illud tanquam eā efficiens. F. 104

De Elementor. numero.

Infinita a se probatz, q̄ differentia
q̄b. distinguunt corpora finita sunt;
et sic sensus cadant, infinitor. a.
nulla sit licentia. L. 10.

Non magnitudinis indivisibilia,
q̄a ea indivisibilia, nullam corpus
componit, aut in indivisibilia
resolvitur. L. 13.

Elementa multa esse, easq̄ contraria liquet, quod nulli
morbi diversis rationibus creverunt; Jam quod dolent cor-
pora, dolor a. u. est sine alteratione et mutatione rei
sensilis, ois porro alteratio fit a contrariis. H. 11 - Mag. 150
Hippoc. de nat. hum. F. 104.

Nullum. contrariis corat,
a. proinde in uno statu oia permanet. L. 13.

Neq̄ si plura sunt, ea immutabilia & incompatibilia esse oportet
hinc. a. nulla est mixtio, nec mixti generatio. L. 13.

Reliqua ergo plura esse elementa, magnitudinis indivisibilia, unum
finita, & oia sua partibilia. L. 13.

Aristot. duobus argumentis probat esse quatuor elementa
primo, q̄ sit unum corpus absolute grave, alterum absolute
leve, duo interjecta comparate gravia et levia; Deinde q̄ sint
quatuor qualitates primae, calor, frigus, humor, siccitas,
suis actionibus satis manifesta, q̄ cum sint accidentia
in primis subjectis existunt necesse est. L. 10 - H. 11 -

* Nesci ut quatuor qualitates, gravitas
et levitas, forma elementor. sui pos-
sint, sed interna principia oim formis
sunt conjuncta que magnitudinis
formis unum abolerent. L. 14.

† In Hippocratis in elementa medicor.
inhibito consistit accommodatis
appellare in primar. qualitates
concretis verbis, calidum,
frigidum, humidum, siccum. L. 11.

Cum autem Elementa sint corpora * formas substantiales ha-
beant necesse est, at propter earum ignoracionem, qualitates
ad definienda distinguendaq̄ elementa adhiberi solent. L. 11.
L. 15.

In quarum qualitatum effectis dignoscendis primis medici
labor esse debet. L. 11 - H. 12.

De Elementor. qualitatib.

ELEMENTUM	Ignis	} calidum,	} siccum.	Vocantur hae qualitates nunc formalia principia, nunc forma, nunc prin- cipia constitutiva elementor. et nunc in a. raro ad quatuor et sic de quibus per ipsos elementos. L. 11.
	Aqua	} humidum,	} frigidum,	

Qualitates las Diagonis, nrois
differentias, & rar seltas Graei
vocant. Arist. Deel. lib. 2.
ut et Latini rerum causas.

At enim quodq; Elementum unam ex his maxime proprie possidet:
Ignis. a. magis inter calor, & siccitas: Aeri magis competit humor & calor:
Aqua magis tribuitur frigus & humor: terra contrahit magis siccitas
& humor. Arist. 2. de gener. c. 3. text. 23.

Nota Elementorum qualitates
duplices, scilicet differentias, quon-
iam alia sunt motiva, alia attractiva.
motiva a. ut sunt, gravitas &
levitas, ea ut nunc et causas
elementorum explicant; hanc
facere in videtur, nisi q. ex his
esse in corpora locis distincta
patiat. L. 14.

Non sicut. a. ha qualitates elementor. forma substantiales, sed pprie
accidentia constitutiva formaz, cum q. similes respectu sit substantia,
alterius accidentis dici minus queat. L. 11.

QUALITATES	Prima, q. nem quam tenent autant aliomq; forma inducunt.	} Calor } activa.	} Frigus }	} Humor }	} Siccitas }	} passiva.		
							Secunda, ex qb. ha ppria q. ad alias formam corpus tra- ducere acquirit.	} raritas. } Levor.

Has omnes tam primas iv, tam secundas xii qualitates
factionis sensus cognoscit & iudicat. Deel. lib. 2. c. 2.
Cum. a. tactus sensus primas plurimumq; corporis sit
q. hunc sensum qualitates omnes primas sunt et maxime
corporis participes necesse est. F. 105. Alia. a. magis, alia
minus principes dicuntur, de quo supra.

Elementor. qualitates.

Calorem & frigus qualitates activas, hincorem & sic-
citatem passivas vocari diximus. Sed an absolute activas
& passivas dicenda sint, quibus quidam enim activas
quod magis agant; passivas quod minus agant dici volunt.

* Admittitur in specibus maam obedi-
entem actioni caloris & frigoris
faciunt. Calor & frigus effici-
untur in maam determinatis
rationem habent. L. 16 - sed in
propria aliqua actio ignis & siccitatis.

Contra Merc. in diluc. absolute activas & passivas dici existunt
Magis. p. 191. 194. 196. quia illa terminantur & non terminantur,
hae terminantur & non terminantur.

At vero in omni hancum ex qualitatibus licet contrariar. vel in agendo
vel in resistendo aequalis virtus & efficacia est. Nam validitas ad ag-
gendum potentissima & efficacissima, ad resistendum vero maximum
infirma est; secundo frigus virtus habet; postremo frigus in resistendo
firmissima, agendo maximum impotens. L. 17 -

* quod patet
supra ex tabul.

Cum igitur quatuor sint qualitates alternatives sex earum
combinationes enumerari poterunt, quarum duae in natura
locum non habent; calidum frigidum, humidum siccum; Nam
contrariae in uno simplici non coniunguntur, reliqua sunt
quatuor qualitatium conjunctiones; quae elementa, prima
qualitatem subiecta, distinguuntur. Nam agentes tantum
patientibus copulari debent. Lib. 2. R. 33. 34. Arist. 2. de gener. 3.

Gravitas & levitas, qualitates motivas, simpliciter considerantur,
simpliciter, vel comparate.

Simpliciter grave est, quod in unum mundi lumen pendens suo semper
decumbit. Arist. 1. Cat. 3 - L. 14 - H. 11 - 8. 9.

Simpliciter leve, quod a medio in aeternum lumen, ad concavum lumen
semper tendit. Arist. 2. de gener. 3. - L. 14 - H. 11 - 8. 9.

Comparate grave & leve, quod cum aequali mole, quae aliq. pondus
sit, eadem sursum vel deorsum iucitatis. L. 14.

Absolute grave & leve ubique sunt talia. Comparate leve aut
grave in illis. 8. 9.

Sed haec physica, agendum de alternatives.

Quaestio 2. valde agitata, nisi duae qualitates summe
sint in elementis, An una altera. Altera, altera remissa. — l. 17.
R. utramque in intensu gradu inesse dici potest, eo quod
non sint remissa a contrario; propterea ad mixtionem, se-
cundum agendi vires et efficaciam concurrunt ele-
menta, alteram in summo, alteram in remisso ha-
bere dicuntur. l. 17.

Aristotel. Calorem & frigoris qualitatis activas agendi
facultatibus potentissimum definit: Contra humorum
et siccitatis passivas patiendi. L. 16.

Calor omnium qualitatum non solum activissimus, sed etiam
potentissimus, omnia virtutes celestis, sive potentias
proximas ejus instrumentum. Ceteras quoque
respectu cetera qualitates vicem suam quodammodo ob-
tinent. L. 16.

Calor est qualitas prima activa, congregans homogena, et disgregans heterogena. Arist. 2. de part. c. 2. — 3. de calo. p. —
 mixtus per se, alterum ex accidenti. L. 16.

Calidum a. dupliciter consideratur, absolute secundum se, quomodo
 prima eius operatio est calefacere; vel respectu constitutionis mixti,
 et sic prima et principalis calidi actio, congregans homogena, et
 heterogena secundum; secundaria vero et accidentaria, calefacere,
 quae actio quovis origine prior sit secundum operationibus, respectu
 constitutionis mixti secundum actiois sunt principalioris illa
 quae haec ad secundam tanquam ad fines dirigitur. Mag. 197. 198.

Priore modo calor tantum calerem et nullam substantiam producit.
 Secunda acceptio omnino substantiam producere potest. Mercen. in dil.

Sunt et aliae actiones calidi, attenuare, dissolvere, digerere,
 maturare, incidere, apertum obstructos meatus, rarefacere.

Homogena dicitur si tantum
 ejusdem sunt species, sed si similes
 habeant qualitatem, et homogeneity non,
 et mixti sunt.

Heterogena, si distincte sunt naturae,
 qualitatis et temperatae, quae in una
 natura convolvi non possunt. Mercen. diluc.

quae nisi virtute propria agit actum propria
 operationem.

x haec acceptio calor ut aera infra
 mentem sanguinis generat et movet.

Frigus est qualitas primaria activa, cum homogena, tum
 heterogena congregans. Arist. 2. de gener. 2. — L. 1.

Lacrilla frigis segregare quod heterogena probat, quod tem-
 pore hybrino fiat omisio lacrymarum a frigore. Sp. id. accidens
 fieri, etiam frigido coepit contrahere et condensare.

Sunt et alij effectus frigoris, astringere, densare, obstru-
 ere, calores naturam obtundere, corpora gravia et crassa reddere.

Substant nonnulli frigis esse qualitatem positivam, quae Arist.
 passim appellat privationem Caloris. Sp. cum Arist. 2. metaph.
 In a oppositione duo recipi extrema, quorum unum alteri com-
 paratum habet naturam privationis, alterum habitus; sic malum
 boni, nigrum albi, frigidum calidis, sicum humidum privatio est. Sp. id.
 comparatur inquam a absolute. (Quam a. manifestas actiones frigoris
 habeat contra diximus.) L. 1.

Qualitates passiva.

Humor est qualitas ~~est~~ ~~qualitas~~ passiva suo termino
difficiliter, alieno facile se continens. Arist. 2. de gener. tex. 9.
Liddell.

Qualitas humiditatis natura est, primum calorem, deinde
frigus obtundens, ac siccitatem in mixtionem firmabilis reddit. L.

Siccitas est qualitas passiva, et suo facile, alieno termino
difficiliter elauditur. Arist. 2. de gener. tex. 9. L.

Siccitatis natura est calorem et frigus acciens, ac humiditatem
fluidam in unum egerens. L. —

Ignis, seu primum calidum.

Ignis est elementum calidissimum, siccatum, et levisimum. Arist.
2. gener. 9. eo parior quo arbi Luna vicinior. H. 12.

Multum formae, parvam materiae est, H. 12. proinde omnium elementorum ad agendum efficacissimus: sed resistentia minima: Nam, ut dixi, forma ignis actuosissima est, et qualitatibus actuosissimis sit praedita. Quod vero minus existat, ratio magis est: quae igni facilissima est ob raritatem dispersa est: hinc et levisimus est. L. 15. 12.

Non est hic ignis nostro similis, quo nihil est edacius, sed potius gelus ferror: qui uile comitur, ut noster ignis, quae rarissimus est: nec alimetro eget, cum sit simplex, alijsque rebus alimentum praebet potius quam accipiat. Valer. 25. c. 12. ad nostrum ignem eam ratio est, quia aqua ad glaciem.

Non calefacit propter raritatem magis, caloremque densiori inhaerit magis, eo magis calefacit: quia de caelo non videtur; sicuti et caelum per raritatem et spissitatem est inaspectabile; astra vero per densitatem sunt conspicua. R. 15.

Plato tres species ignis ponit, lucem, ignis lucens non uisibilis, Flammam, ignis lucens et urentem, Prunam, lucens non urentem, et

Noster hic ignis, qui vel flamma, fumus, aut carbo est, aliter semper inest magis. L. 17.

Ignis vis est in medicamentis, coquere, attenuare, incidere. H. 13. aqua etiam et terra frigoris temperat, et ita certam temperationis modum statuit, nam mixta praecant.

Non ignis propterea hinc terra habitabilis est, quia maxime deficiet, si non in se, sed in caloris temperata officit. De. F. 106. 106.

Facillime flamma cooperari potest, et sine habita in propria materia conservari; Est enim nihil aliud quam aeris vis intensissima, in materia tenuissima et rarissima; ac proinde nulli densiori materia accedente non videtur.

Aqua, primum frigidum.

Aqua Elementum grave, frigidum & humidum, terra nuda
ambiens & interfluens. Arist. 2. de gener. c. 3. usquam pura. n. 14.
Est. a. nae sua magis gravis q̄ levis, & frigidior q̄ humidior;
Hinc principium frigidiorum, quales aqua mente potius copiosius,
q̄ alicubi reperitur seorsim. L. 10.

Aqua officium est, cuncta delineare, nutrire atq̄ fecundare,
n. 14. Utiles concretis corporibus ad emolliendum & congruati-
nandum, atq̄ ad ignis aerisq̄ calorem frigore temperandum.

Terra 2 elementum siccissimum, frigidum, eoque densissimum,
solidum & gravissimum. Arist. 2. de gener. c. 3. L. 19.

An vero pura alicubi terra sit, & vel in centro & q̄dam vo-
lunt n. 18. J aditari n̄ injuria fit. L. 10.

Terra in natura officium, lineamenta atq̄ beneficio rebz inscripta
retinere; multum materiae ferre rebz creandis; fecunda rerum
semina genio suo sapor. n. 18.

NB. haec elementa terra &
aqua respectu ignis & aeris vicin-
max in mixtis quodammodo
obtinent. quo L. 10.

Terra, primum siccum.

est omnium mater, maximè visibilibz
sunt, q̄ hoc elementum frigidum
statuant, q̄ longissime abest a nobis
caeli, caloris fonte. 2, q̄ densior
graviorq̄ sit, q̄ quantitas ex
frigore oritur.

Humores conparat ex IV elementis probatur ex
ipsis generatione, nutritione, corruptione. Itaq;
ex qualitatib. elementor. binis ex pugna. q. fit
in corpore nostro.

De facultatibus.

Quid anima.

Notae de divina aëre particulâ, altera & nobilissimâ
corporis viventis facta, agendum restat, imprimis vero de
facultatibus quibus ac functionibus.

Definitur Anima, immediatum principium facultatum omnium
corporis viventis; vel breviter, forma corporis animati. A. 129.

Functio. a. facultas & forma ita se consequuntur, ut quæ
admodum a facultatibus functiones, ita facultates a formâ
tangam proximo principio procedant. — Semper. a. in caducis
actum potentia pcedit, & hæc a formâ tangam principio
immediato emanat. A. 129.

Forma. a. vel informat perfecti quibus corporis	[Simulare, & in- forme, sicut sit	] Simplex, ut: elementa, Compositum, ut: fossilia, lapides metalla.	} Et tunc forma vocatur NATURA.

Aristoteles Animam duobus modis definit; Primo,
perfectionem corporis organici potentia viventis. Secundo.
Principium vegetandi, sentiendi, & ratiocinandi.
Posterius hæc definitio eam prioris est. A. 130.

Anima Substantia.

Traditū generali Animæ definitione, præterea restat
singularis, & realis anima substantia; sic licet de eâ Galen.
n̄ multum sollicitum esse velit medicum, cum ad medicin-
dum eius scientia nihil conferat. R. 132.

Galen. multis passim in locis ingenie satetur se ignorare
realem anima substantiam
tamen, & de prædict. ex præf. affirmat nihil esse aliud quam
temperamentum. quod etiam si de vegetante et sentiente
probabiliter dici possit, de rationali tñ dici negt. R. 132.

1. Quod aīa utatur temperamento ut instrumento; In-
strumentum a. cum utentē sua aut artificē nemo confin-
dat prudens.
2. quod licet referatur ad vegetantis et sentientis anima
actiones legitima tempus, ad ratiocinandum tñ minime
necessaria sit.

3. temperamentum accidens est

Facultatum
alia est

Animalis, q̄ solis ani-
malibus obigit.
estq̄ triplex

Princeps, in solo cōsi-
dens cerebro, &
sensus triplex

Sentiens, q̄ ex cerebro p̄ nervos
sensum per universum corpus tran-
smittit, estq̄ duplex.

Movens, voluntatis impio motum
corpori miscet. op̄o p̄bens.

Vitalis, vitam in cordē

Spiritum generans, & inde
p̄ arterias quoquevegetum
diffundens ad vitæ con-
servandam. ubi inserviat

Respirans.

Pulsans.

Natalis, ex jecore per
vires ubi partibz corpori
alimoniam parat, cui
tres inserviant facultates

Altreix, appetitum alimen-
tium in corpore substantiam
concreta, etq̄ assimilans,
ubi manet in IV

Altreix, corpus ad substi-
tiam quoddam a nat̄a
p̄s quoquevegetum parat
& proferens.

Procreatrix, sibi similē
generans, atq̄ id diūbz
facultatibus

Imaginatrix, quædam, objecta rerum
imagines a sensibus acceptas concipiens
& apprehensivas

Ratiocinatrix, doctrix, mens, qua
animus homo p̄ditus ē, cujuscq̄ opera
et incooperas & ab illi forma ab-
stractas cognoscit.

Memoratrix, æquevegetum, formas
& imagines rer. a fantasia resp̄en-
tatas, & sub ratiōis iudicium revocatas
excipit & reconoscit.

Interior, singulor. sensum selecto-
rum, objecta discernens, sensus
cōis apprehari solet

Exterior est
quintuplex

Visus.
Auditus.
Oloratus.
Gustus.
Tactus.

Attrahens, convenientem ediq̄
particulæ succum attrahens

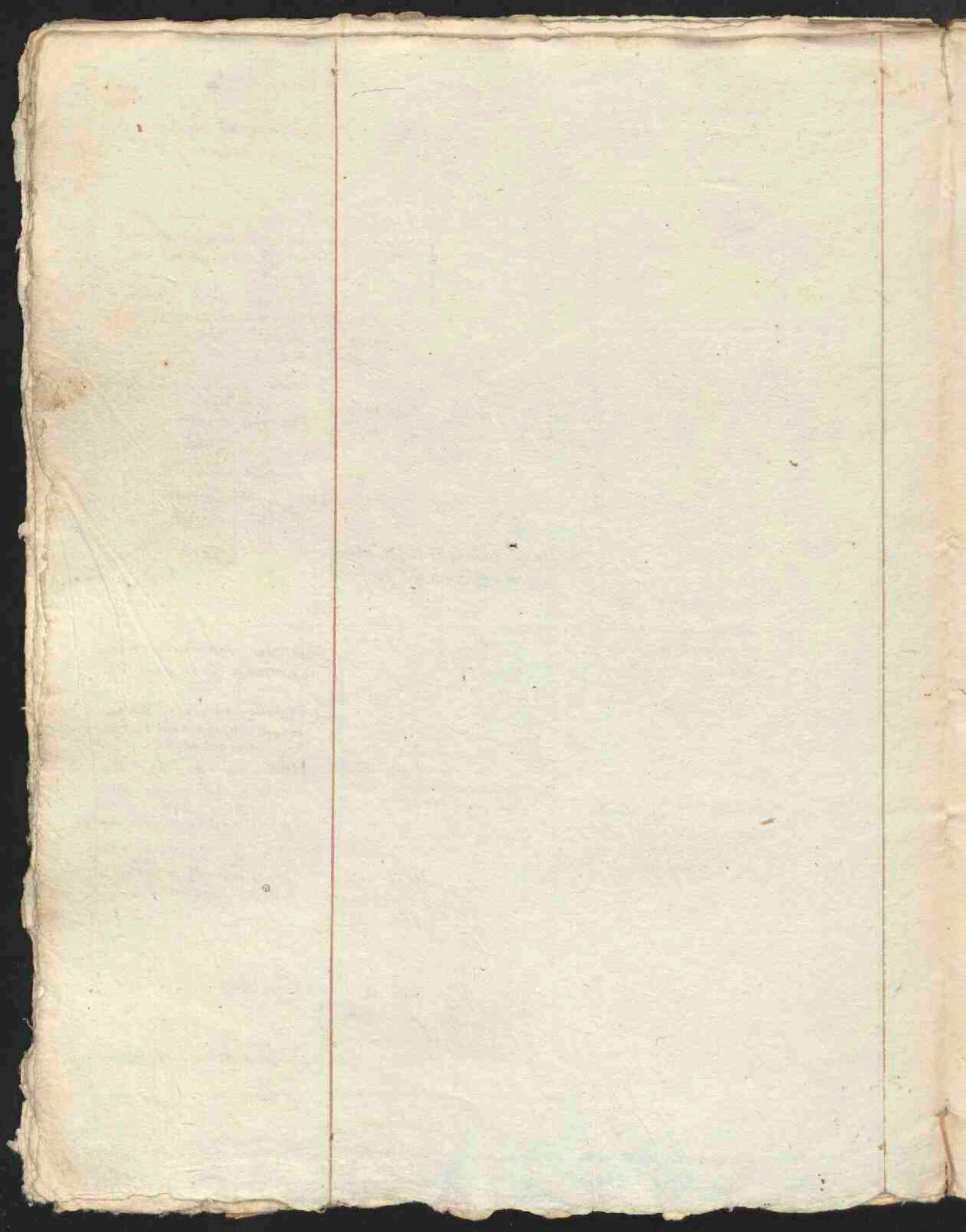
Retentrix, attractam succum
consp̄ retinens donec altera-
rix eam convertit

Assimilatrix, attractum, re-
tentumq̄ alterans, immutans,
et concoquens, parti, q̄ nutritis,
apposit, agglutinat, assimilatisq̄.

Expultrix, id quod sup̄vancus
est, alienumq̄ a partē mi-
trifone excernit.

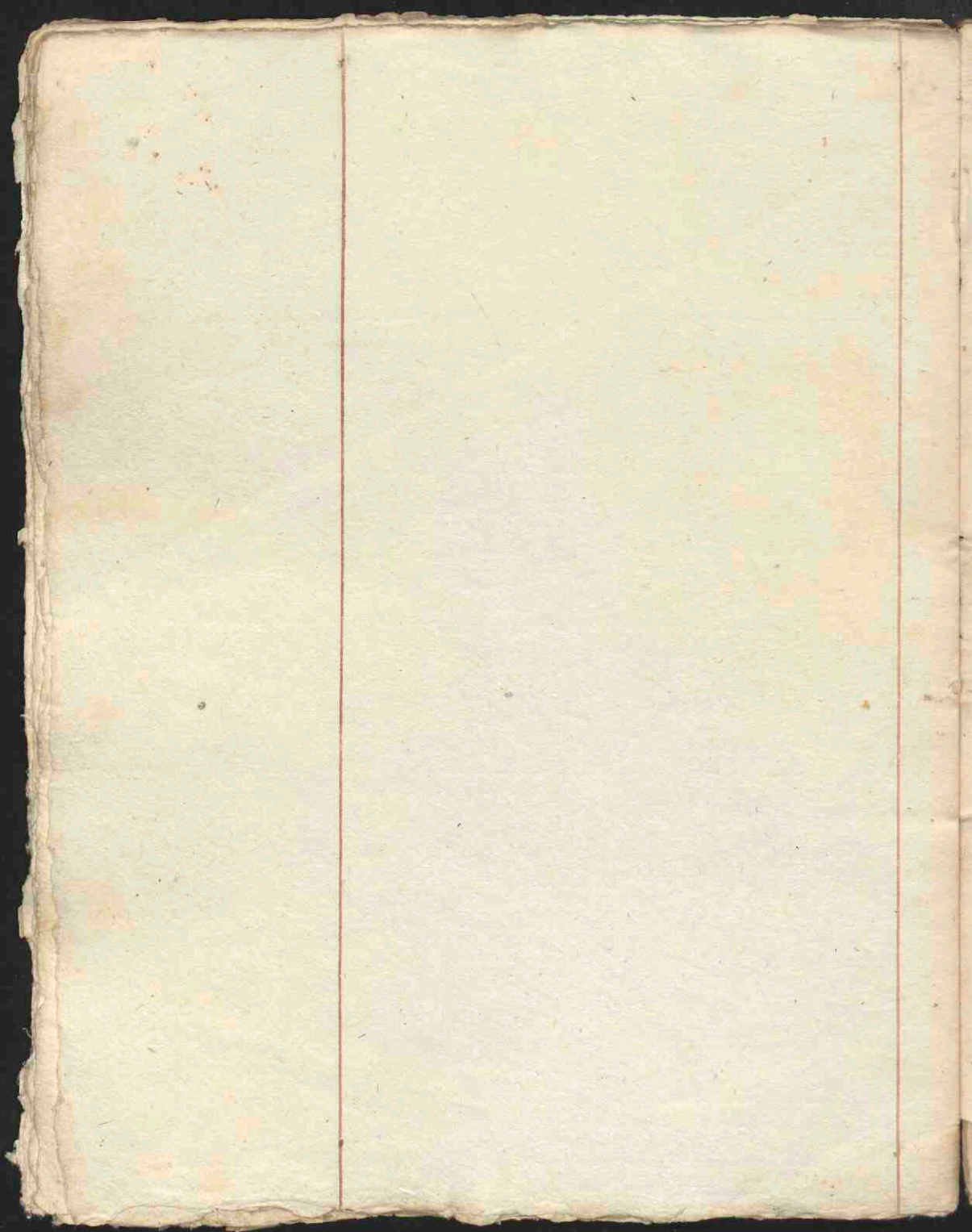
Alteratrice,

Conformatrice. Altreix.
Altreix, cui
inserviant — Altreix.

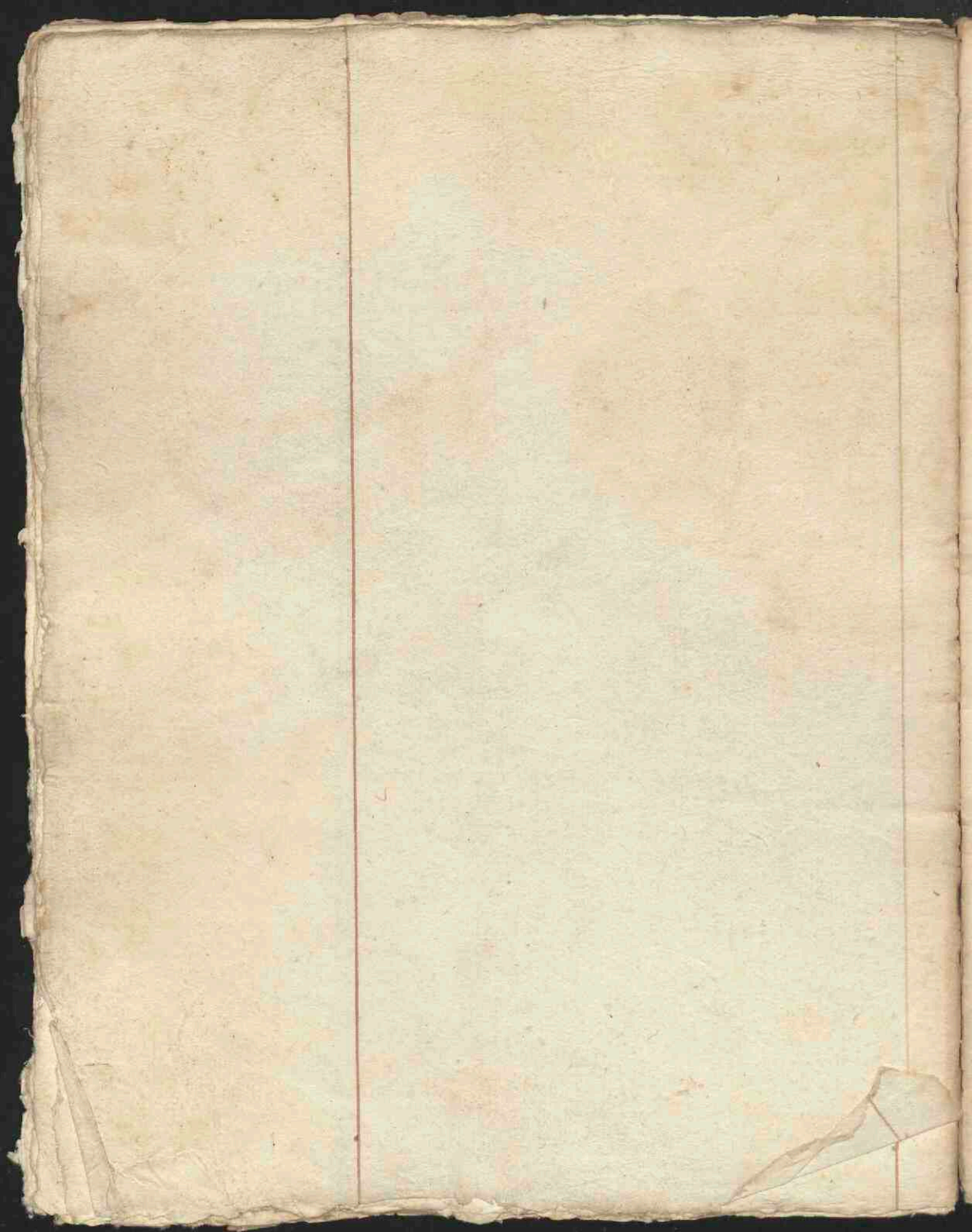

Spiritus definitio. 8.
us.

Ex prædictis argumentis non tantum quod sint, sed & quod sint spiritus, patet, & quomodo in nobis habeant usum; (Cum quodlibet, n. optimo definitur suo usu; quia usus est pro fine, finis forma est perfectio.) atque dati sunt spiritus ad eos usus ut ministrent animæ: A. 53. (omnes impetibus vehementibus motus excitat animæ spirituum ministerio. A. 51.) sit ergo primum animæ in obedientis functionibus instrumentum. A. 53.

Definitur— Substantia ætherea, calidissima, levisima, tenuissima, anima ministrans in ceteris motibus. A. 53.
Talem esse expediebat, ut facile et expedite quoquo versum excurreret, & imperanti animæ præsto ubique esset. A. 53.

Academici præ usus commemoratos hanc habere primam & principalem videtur, ut sit vinculum animæ cum corpore; incorporea. n. & immortalis animæ radice corpori per intermedium spiritum debet copulari in eoque a spiritu et calore retineri. Alex. in probl.
A. 63—E. 53—S. 40.

Spirituū divisio

Institus, fixus, & stabilis, & regulus, ovu-
gulus (& stricus & latus) & a primis naturalibus
singulis partibus affixus, cum naturalium fun-
ctionum minister & c. 54.

SPIRITUM aliū ē

Inflans, vagus, &
errans, & a principibus
partibus accedit fixo
in substantiam. R. 54.

estq̄ triplex

Animalis, q̄ a cerebro
per nervos tunc sensoris
quam motoris distribuunt
etq̄ corporis partes motus
ac sensus copulis addit.
& quamvis unus sit species
& varietate instrumentorum.
& functionum modo d̄r

Vitalis, qui a corde &
arteriis singulis partibus
distribuitur ad insensum
spiritum accendit naturam
calorem corroborandum vi-
vas instrumentas.

Naturalis, qui ab hepa-
te per venas in extrinsecas
corporis partes diffundit.
S. 32. estq̄ vel

Sicuti tres sunt animæ facultates,
Naturalis, Vitalis, & Animalis;
Tria principia, seu partes principales,
Cerebrum, Cor, & Hepar.
Tria organa his ministrantia,
Vena, Arteria, & nervi. Ita tres
spiritus specie ac forma distincti, cum principia
generantia specie differant, optime constituuntur.

Sensorius, & per
nervos molles ad
anteriorē cerebrum
influit ad sensu-
cium. estq̄ vel

Oculus, & quomodo sit
visus.

Auditivus, & quomodo
beneficium addit.

Gustatorius, & quomodo
lingua saporis dis-
cernit

Olfactorius, odores.

Tactorius, sine
quo cūctis tractabilium
qualitatibus differentiis
non discerneret.

Motorius, q̄ a posteriore parte
cerebri, & spinam descendit, &
inde per nervos duros ad motu-
m singulas partes transmittitur.

Genitor procreantia facultatis
primam instrumentum

Matrix, & servit altrici.

Spiritus naturalis.

Naturalis Spiritus, πνεῦμα φυσικόν, est corpus tenue ac mobile, genitum ex vapore sanguinis, sive ex optima tenuiorisq; ejus portione, quæ in jecur efficit sub parenchymate; ut sanguis efficiatur, meliusq; p. venas in universum corpus distribuatür.

Locus generationis sicut cavitates hepatis ac venarum: etad hepar ut sanguinis, ita quoq; Spiritus naturalis autor: inq; naturalem spiritum convertit sanguinem, insiti caloris & spiritus sui ministerio; quo facillor sit ejus distributio, aliquo contra naturam sensum invertitür, qd. gravis. Id. l.

Differt ab alijs Spiritibus, qd non sit adeo aëreus et purus: sed caliginosus & sanguineus. Vel potius vapor sanguinis jecori proportionatus.

Spiritus Vitalis.

Spiritus Vitalis, πνεῦμα ζωτικόν, est corpus aëreum, tenue, calidum, et maxime mobile, ex tenuissima & vaporosa sanguinis portione, q. Spiritus naturalis Ar. aëreusq; p. respirationem attracto, si in ista cordis genitum, in eum finem ut sit appropriatum caloris vitalis instrumentum. Gal. 12. metz. med. c. 9.

Fita. Spiritus hic hoc modo: est insignis ramis, q. a vena cava ad dextram sinum cordis fertur, p. quem sanguis et Spiritus hanc portio eo confluit, ubi excoctus et elaboratus p. artissimos meatus, sinistram ventriculorum ingreditur, atq; ibi a solido cordis corporis caloris & Spiritus fixi ministerio ex naturali fit vitalis. Id. l.

Spiritus Animalis.

Spiritus animalis, πνεῦμα ψυχῶν (inde dictus, quod solis
animantibus insit, n̄ plantis) Est corpus mobile in cerebro
genitum, ex spiritu vitali, propria vi cerebri: ut inde
diffusus ꝑ totum corpus motum, sensum, sensibiles actiones animales
creat.

Generatur hoc modo: Per arterias soporarias ad flexum retroflectens
ascendit n̄ parva portio spiritus vitalis, ubi ꝑ multos die antea. tū
excoquitur, inde ad ventriculos cerebri transmissus, vitatū illius
& substantia, caloris tū & spiritus fixi ministerio ex vitali fit animalis. R. 59.

Est. a. omnium actionum, ut sensum & arbitrarium motum,
imaginationis quęq; recordationis, & ratiocinationis instrumentum.
R. 60.

†. Non ē q̄ minus spiritus tenuem
hanc animam totam corporis melem
agitare: etenim quicquid formatio
eo efficacius, cum forma propria
sit agitur, ut sero magis patet:
nihil, a. incooperata forma tenui
cognitionem, atq; ē spiritus. R. 60

Num specie inter se
spiritus differant.

CALIDUM INNATUM.

Omni animantium generi concessus est a natura calor, cuius benefi-
cio vivunt, ceterisq. tam vita q. aia functiones obtinent, hic ut
ortus ita nutritio nobis e autor. Idem n. debet e servator,
q. fuit genitor. A. 61.

Nativus hic calor & spiritus tam arcte coherent, ut unum
sine altero esse non possit; quinimo re et substantia sunt unum,
sola differunt ratiō. A. 54. quare et a Galeno s. simpl. spiritus
vocatur. A. 61. et Scal. extr. 200. - S. 31.

Ut ergo spiritus, ita quoq. natus calor duplex est, unus
fixus, quo nutriuntur & perdurant vivencia. Alten

Insidens, qui illius dissipationem reparat. A. 61.

Sicut hic calor movet a corde ut foveat & conservet actum,

fixus insidens parti propriis e, q. actionum eam naturam causa
a Galeno passim prohibetur, residetq. potissimum in singularium
partium spiritibus/ substantia, & humorum primigenio. A. 61.

* humor is oleosus & aëreus e
n aquosus, q. malè convenit sa-
luri enim aqua frigidissima;
humorica quantitate calida ex-
tinguitur. A. 61. At humido pingui
ignis conservatur.

Quo a. animantium vita dicturnior eet, n sufficit calori aëre
tenuissima & levisima, sedes instabilis; at vero requiritur fan-
damentum permanentius, humor radicalis, pinguis sc. crassus, lentus
multisq. quo, veluti flamma sero, optime conservetur. A. 62. -
S. 32.

Tria hæc, calor nempe, spiritus, & humor substantialis, duo
calidi innati aor includuntur. A. 62.

Est. a. calidum innotatum humidum pingue, in quo veluti in proprio subiecto vita cum calore & spiritu radices agit. L. 62.

a Formis, 156. definitur, humor radicalis spiritus & calor fluitat. L. 62.

Hae tria quavis sint animi subiecto, ratio tamen manifeste differunt fieri. n. potest esse, et unum fieri, altero immanente. R. 62.

Facturam humidum pingue caloris & spiritus privatio semper consequitur; quia sublato fundamento quod superstruuntur ratione necesse est; non vero contra. R. 63.

Restaurantur hae tria calore & spiritu influente, humoribus, quae a cibus producuntur.

Sunt qui distinguunt inter *βασίον* *σέλας*, *ελάς* (2)
καρδίων: sed tenent. S. 30.

De natura calidi innati *τροπῶν* ambigitur, ut quō quis in in-
vestigazione illius plures auctores consulat, eō fieri videtur incertior.
S. 30.

Non a. existimandum. Puri calidum nationem dicimus nullam
intelligi qualitatem, sed notandum huius significationem tria
includi, calorem, spiritum, & humorem substantivum (C. 3. 3. 3.)

Et si. n. hec quod dicitur vox de calido innato subinde usurpatur: tu
sequentiis calidum innatum, hec per hec quod dicitur: calor innatus
vel caliditas innata appellatur: cum n. sit nulla qualitas, sed sub-
stantia calida, tenuissima, tenuissima. &c. 5. 31.

Calidum nativum u. e.
elementare, sed essentia,
ut vocant, quinta.

Quæritur. a. num calor hic sit elementaris, an vero celestis?
quæ qstio philosophor. propria magis e, q̄ medicor. cum epus
Leiontia nihil ad bene medendum conferat: manentibus eadem
precepta medendi, neq̄ ipsa mutantur remedia: utrumvis de-
tendas. l. 69.

Galenus

omnino elementare esse existimat.

Arist. 2. de gener. animal. 3. dicens negat esse natæ elementaris,
sed esse ἀνάλογον τῷ ὕδρι ἄσπρον σοιχέειν. Neq̄ Aristotel
hic disputat (ut objiciunt quædam) calidus ut instrumentum sit hoc
calidum, sed calidus natæ atq̄ originis; cum addit ἵτε πῦρ
εἶναι, ὅθεν τοιαύτη δύναμις. ἵτε ἀπὸ τοῦ ἐξενέειν ἄσπρον.
S. 31.

Fernelius, post. alijs præstantissimi tñm Medici tñm philosophi
hæc sententia subscribunt. Scelig. Extr. 101, Sect. 10. — ex. 208, Sect. 1. —
Valleriola. loc. cit. 1. c. 15. Schlegelius de cal. vi & offic. c. 9. Salub.
Sennart. inst. p. 34.

Posterior, saniorque illa medicor. philosophorumque opinio firmatur his argumentis

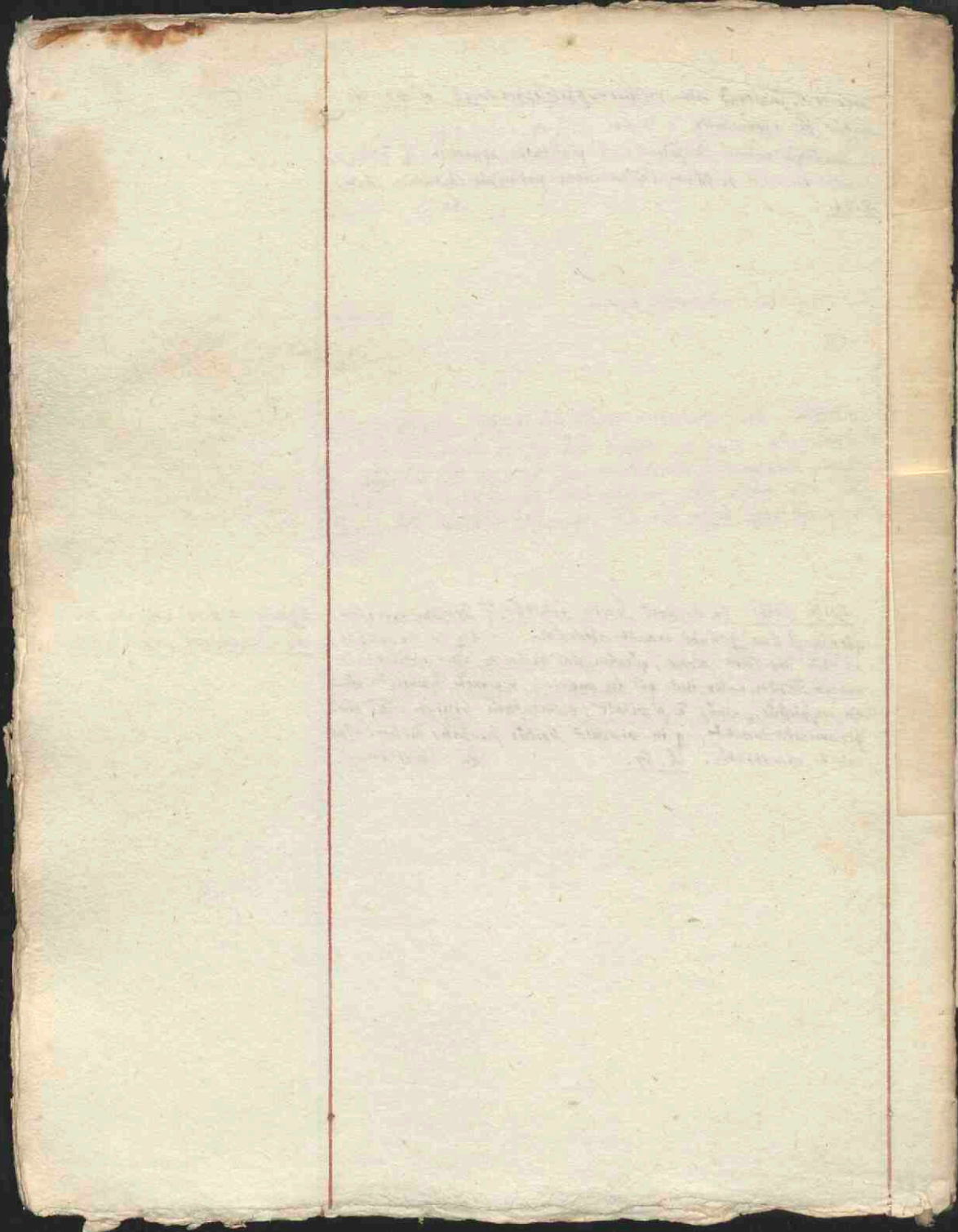
1. Ubiqueque nobilioris potentia & qualitates apparent, quae ab elementis proficisci possunt, ibi nobiliora principia statuerenda sunt.

S. 34.

Galien. fast. Ea differre specie fatetur, quae seorsim existunt, quorumque uno peritae manet alterum. Atque in viventibus omnibus duo sunt calores, quorum unus extincto alter nihilominus manet. Tam calor ille qui in mortuis remanet, manifestis effectibus conspicitur, alius est a vitali, elementaris scilicet cum temperamentate manet, quae in vivente seipsum faceret, meliori usque selecti mancipatis. L. 67.

Sed fallitur.

Specie differt calidum hoc ab elementari, secundum Galienum.

Spiritus, nō ex vāx plerūq; modo substantiam incōpō-
intelligentiā & sōm, ad q̄. Tōcolōi & Metaphysici; modo corpō-
substantiam, sēa tenuissimā et ōbilissimā significat: hęc signifi-
cā medicis dīspōtār.

In medicā. s. variā significatiōes habet. 1, aerem vel ventum. sq. ad 2
q. ad mūd. lib. 2, aerem, q̄ respiratiōe attrahitār et expellitār. 3, istā respi-
ratiōem, q̄ significatiō Hippocr. familiaris. 4, ap. Hippocr. difficultatem
spirandi. 5, flatūs in corpore. 6, exhalationes aut vapores a corpore
aliquo quōmolecūq; resolatās. S. 40.

Hęc loco sūt corpūs tenuissimū et subtilissimū, calidū & mobile,
ex tenuissima & maxime siccā largāris parte genitū. Atq; quasi cōm
corpore vincūlūm, actionūq; eadēdar. maxime necesse h̄. instrumentū.
S. 40.

608

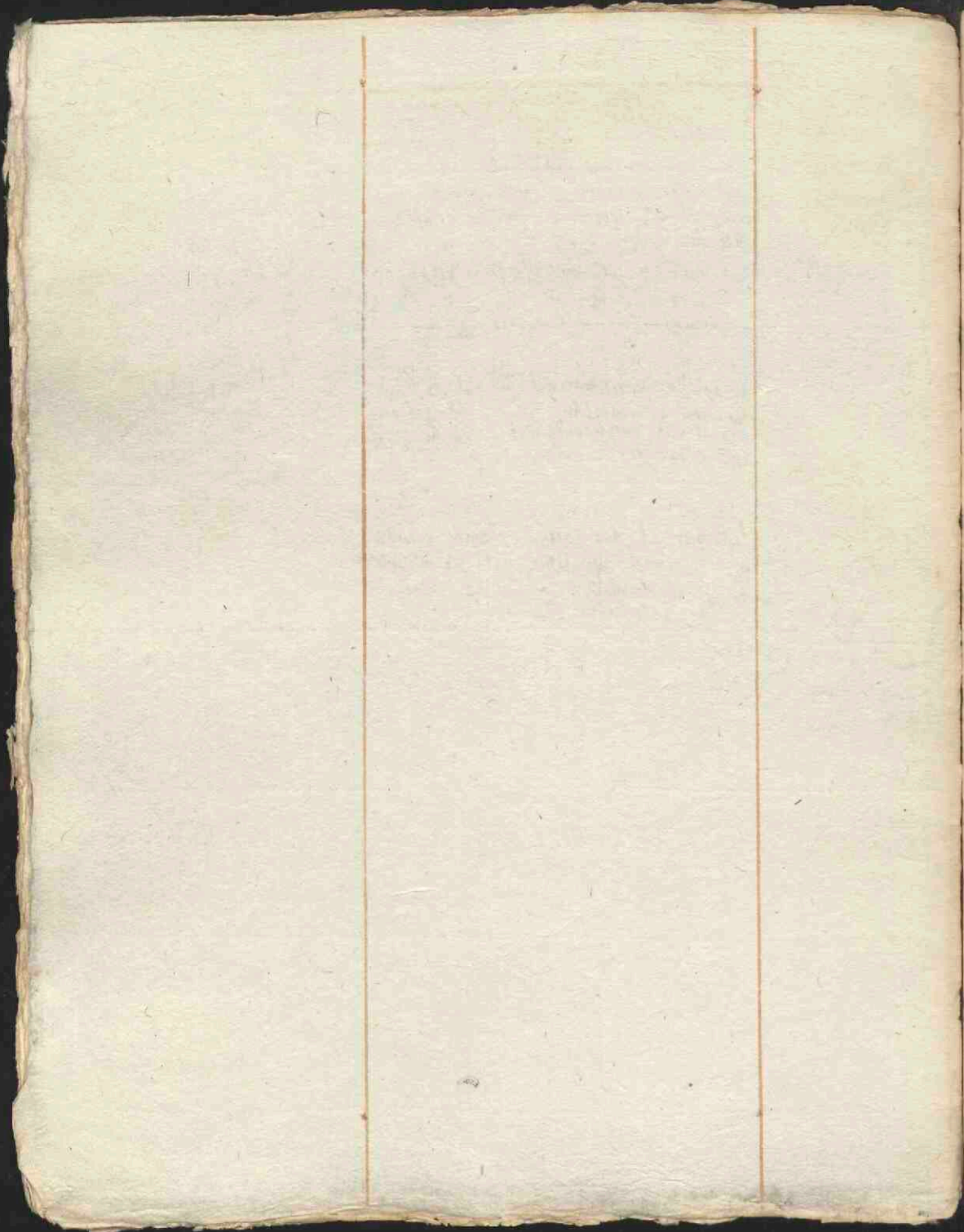
de TEMPERAMENTIS.

Est elementarium qualitatum mixta actio
omni videtur quaedam exaetis, quam Latini
temperariam, temperataram, & tempera-
mentum dicunt. L. 22.

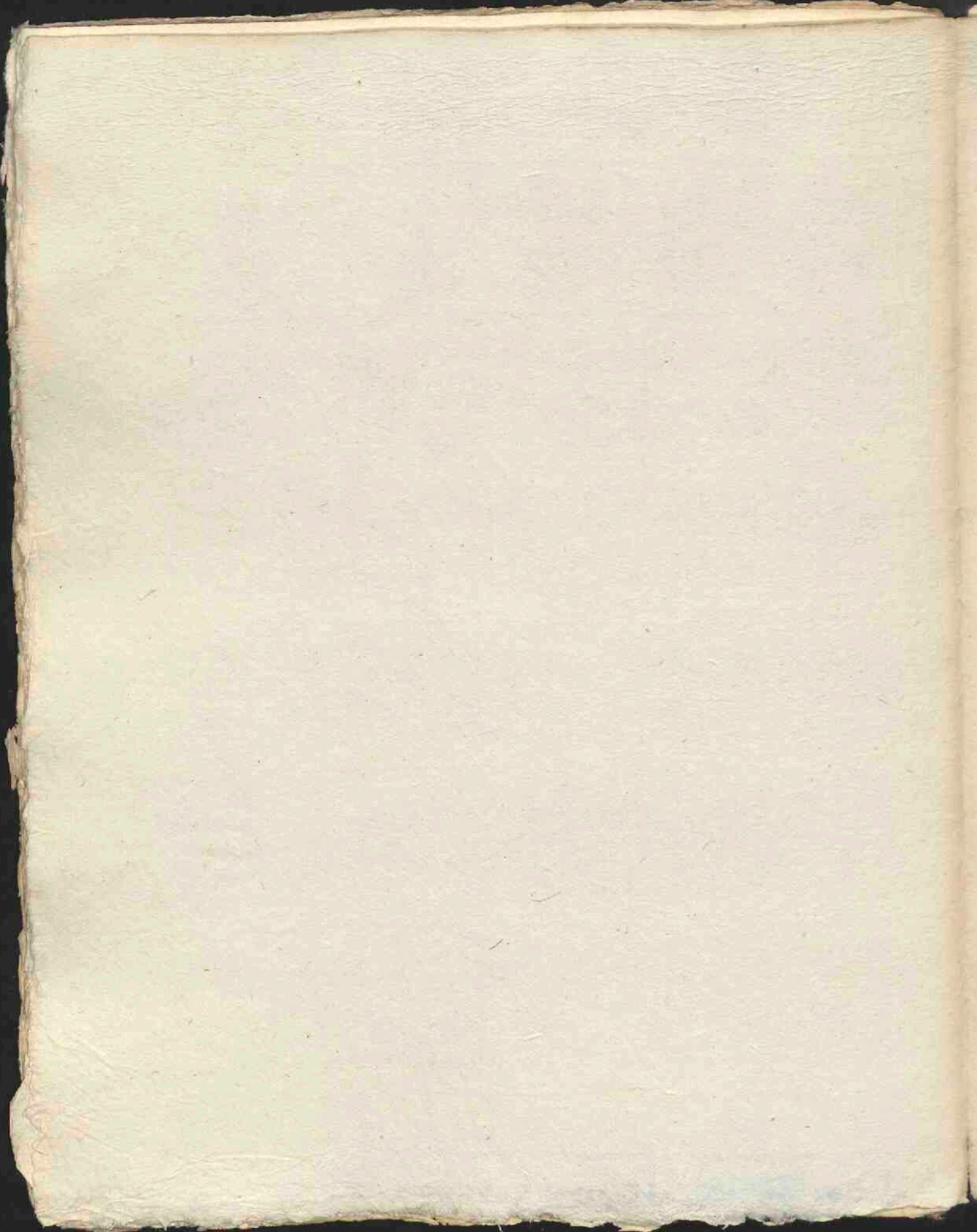
Est ergo hermistionis quaedam prologo,
sive sibilus. F. 60 - H. - R.
ejusdemque finis & perfectio. 2. 159 -

ut igitur temperamentum nascatur, cuiusque
rei, non elementorum moles, aut ponderis
magnitudo inspicienda est, sed ut vicibus
ipsa elementa concurrant. H. - F. 61 -

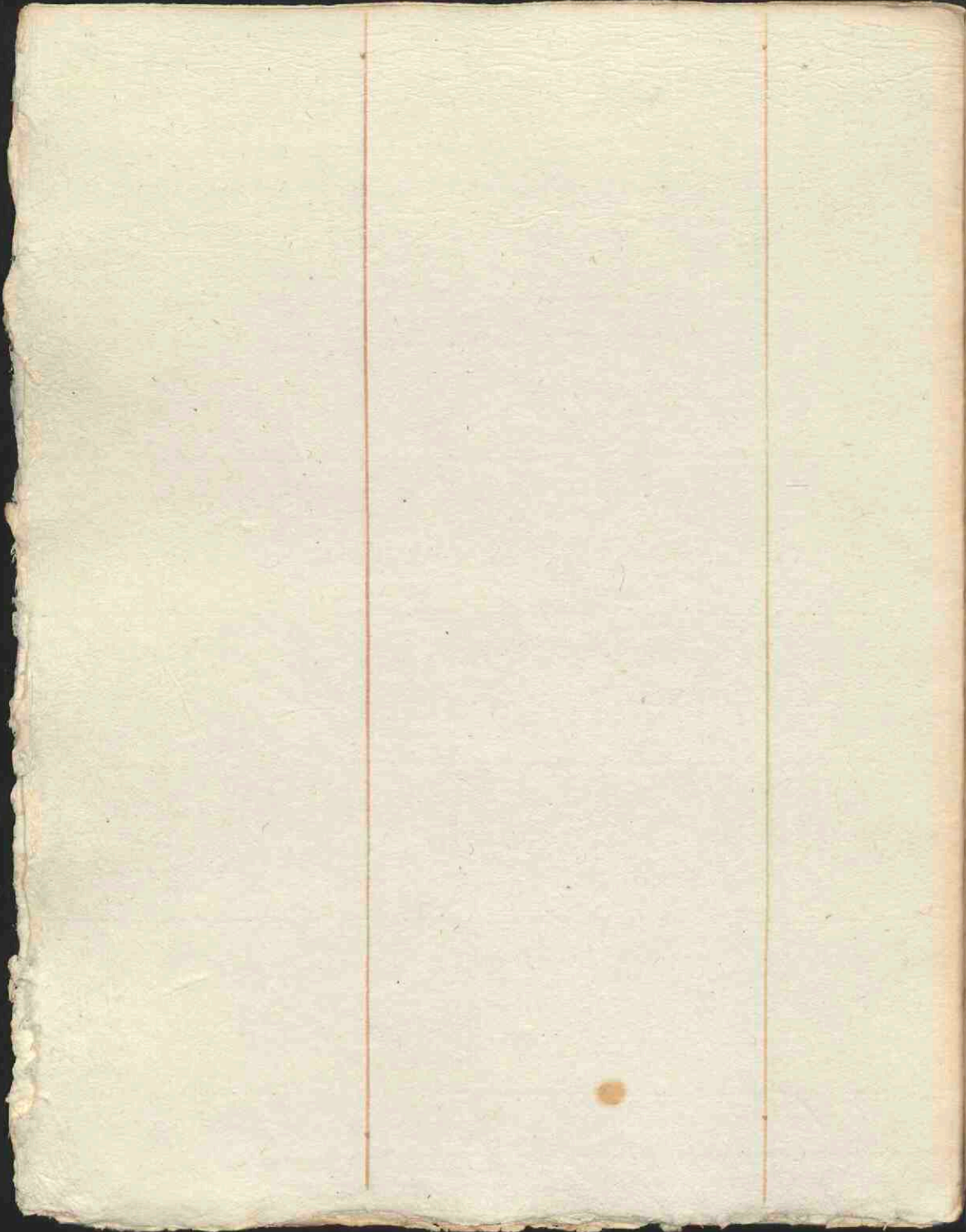
Definitur ab Avicenna Forma mixta,
at Avicenna Qualitas nata ex mixtione
primarum qualitatum. & Galeno. Princi-
pium naturalium Facultatium.

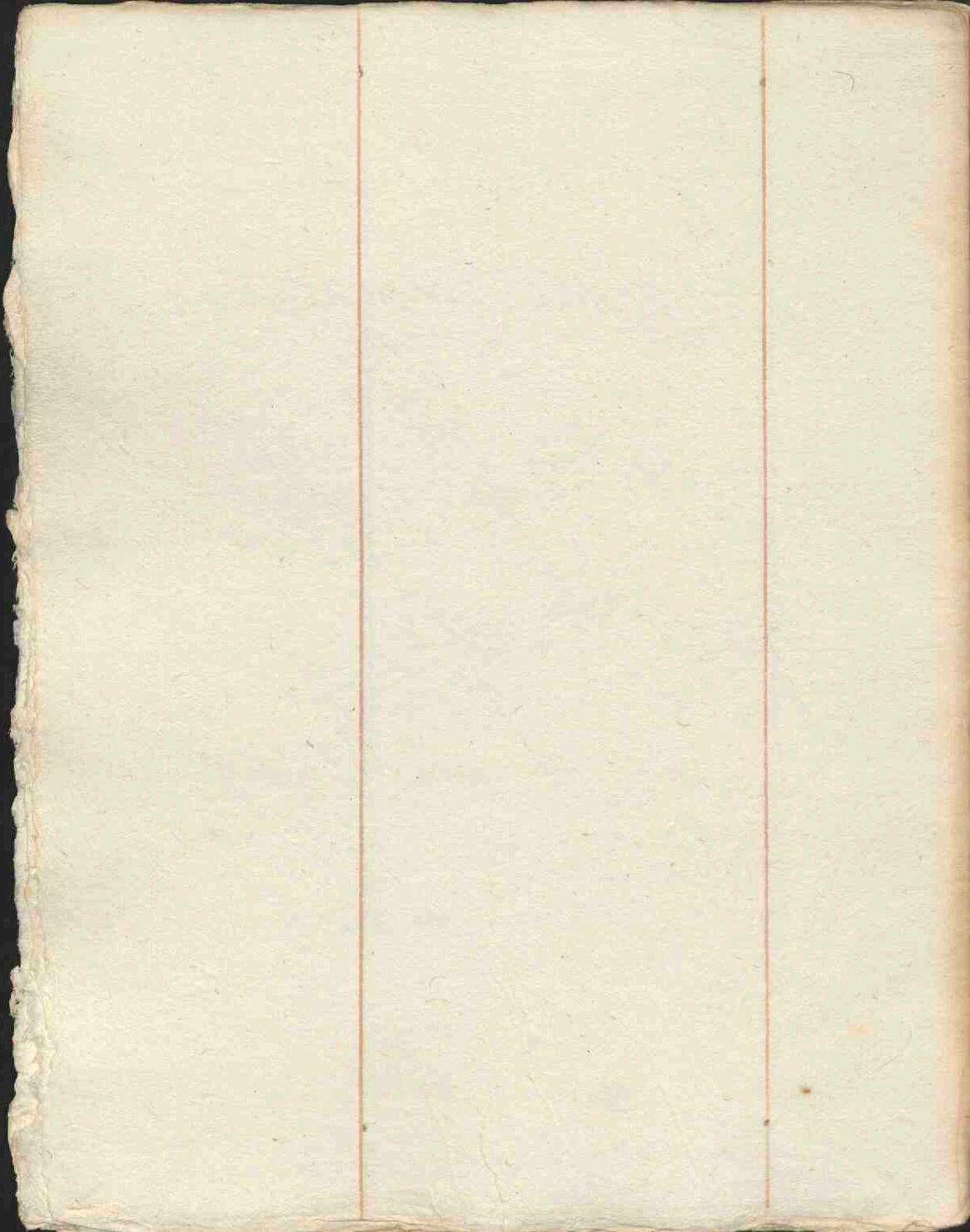

De MEDICINA.

Disciplinas
divisio

Disciplina illa, quibus anima humana potissimum perfectitur, sicut vel
 { Contemplatione, quae in vera veritatis cognitione consistit.

{ **Practica**, quae vitam moresque dirigunt
 & **Effectiva**, non laxa, quae corporis necessitatibus propriè servanda destinant, ut
 Artes propriè dictae, quarum aliae

{ Certis operationibus perstringunt, & eas non relinquant, ut: Ars Salutaris, de qua Gal. nimis proprie practica vocatur.

{ Operatione sua id, quod prius perditum fuit, acquirat, ut: Ars Piscatoria, Venatoria, et. quae alij dicitur deo dicitur.

{ Ex operatione sua certum opus post se relinquant (a Gal: non laxa spectari non dicitur) et vel aliquid integrum, quod prius non erat, efficiant, vitiatum ex parte corrigant.

namque effectivarum disciplinarum non eadem est perfectio, nec eadem ratio addiscuntur,

Alia enim { Sola exercitatione atque operatione.
 { Praeter exercitationem et demonstrationes et definitiones exigunt. Quae inter est

medicina
praestantia

MEDICINA virtutum pretantissima, cui esse
 (sicut Philosophia) omnis debet sapientia.

Lib. 1.

Elymon.

Sicilia. salutaris autem idem est, in et
 Medicina a medico nomen habet: Sola enim Hippocrati primum inventa fuit, quod ea maxime arguit. ∞

• Lib. 1. ab iis. n. nonis
 dei p. q. ipsum tantum
 idem autem idem dicitur
 Lib. 1. traditio
 signat pharmacum. ∞

Definitio Hippocr.

Hippocr. Medicinam ab effectis definit, μεγάλοισι αὐτῶν λόγων ἐπισημίωνων, ἀγαροῖσι δὲ τῶν ὑπερβαίνοντων. lib. de flatu. p. 296. 17.

² una quasi negat

Galenus

Galenus. lib. de const. vitæ. a fine definit. ὕλην ὑγιᾶν αὐτῶν ὅπου ποικιλίαν, διαγίγνηται δ' ἐπισημίωνων.

Herophilus

Herophilus a subjectis, ἐπισημίων ὑγιᾶν ὄντων, ποικιλίαν, καὶ ἐπισημίωνων.

Vulgaris

Vulgaris definitio est. Scientia verum naturalium, non artificialium, & contra naturam.

Res naturales, 7. nam nostra constituit. VII	Res artificialis, 6.	Res contra naturam, 3.
1. Elementa. 2. Temperamenta.	1. Aer. 2. Cibi potus.	1. eam de seipso.
3. Partes. 4. Humores.	3. Excessa Retenta.	2. morbi.
5. Spiritus. 6. Facultates.	4. Sonus Vigilia.	3. morbi etc.
7. Facultates.	5. Motus Liberos.	3. Symptomata.
	6. Animi perturbatio.	

Brevis

Brevis admod. est Archei definitio. Artes curandi naturalium corporis humani.

Optima

Optima definitur. Medicina est ars mixta, experimento & ratione sanitatem in corpore humano conservandi, & morbum omnium sanabilem removens.

Genus.

Accidenda est; quod non cognitionem solum sed effectivam sanitatis sibi habeat propriam. Quod a. ab Hierophilo et alijs Sicutia definitur, intelligendam latiori significatione quatenus nemp Scientias et Artes complectitur. Gal. in arte medicinali. com.

non enim illa traditur in medicina et tantum cognoscitur, sed et hinc cognitis rebus potest procedere actio medici, ut temp. educatio.

Differentia Specifica.

Transire et quoniam speciali acceptione; cum sua operatione oris post se relinquit. et similitudinem quam laboratorem relinquit docet.

Experimento et ratione, edita in definitione quod haec instrumenta et principia sunt quod salubria eligimus et insalubria vitamus

Subiectum

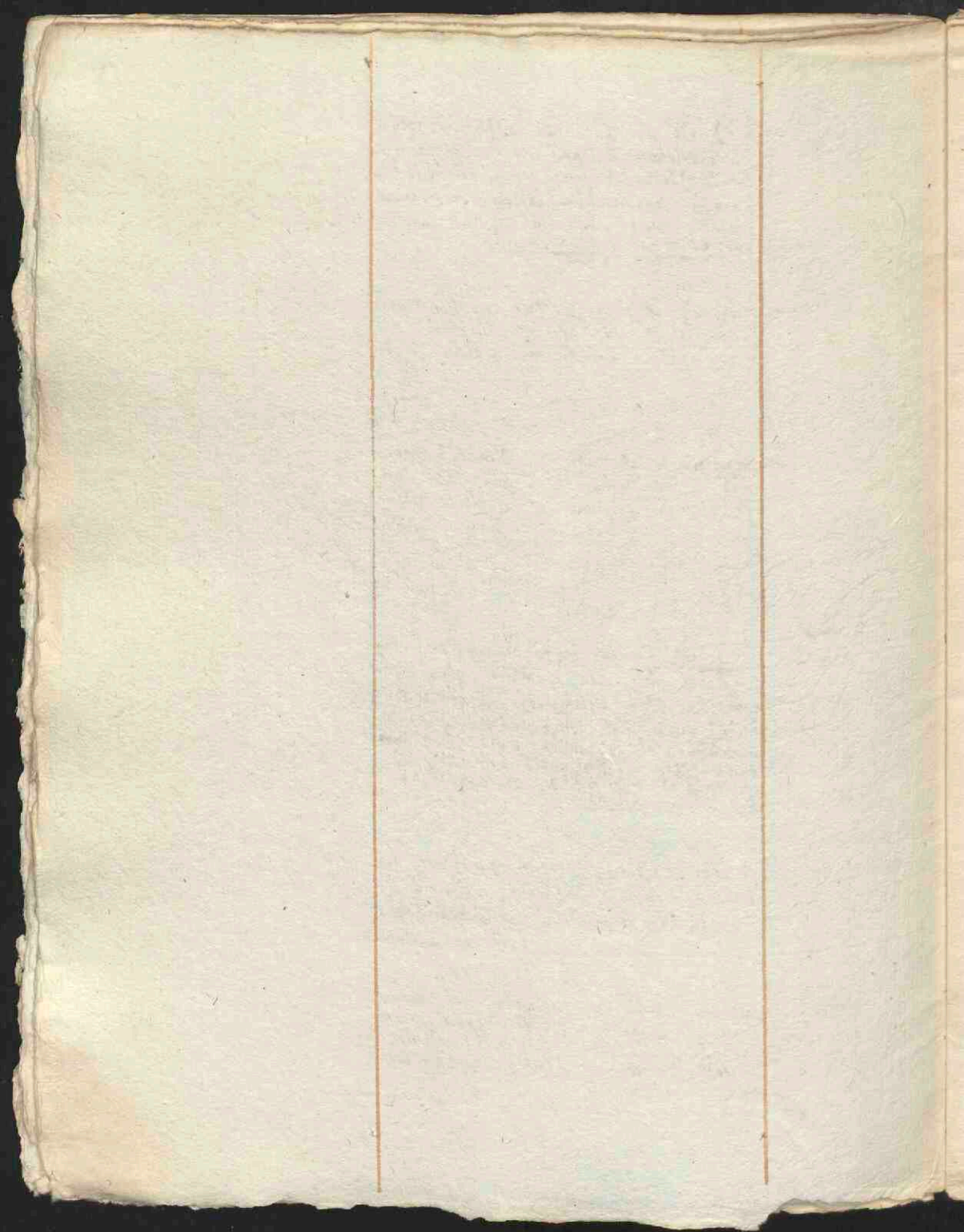
In corpore humano, quod Medicinae subiectum est; non autem alia animalia, quorum curam suscipiunt Veterinarii, et quae ab officio medici aliena sunt. Atque hoc ipsum etiam corpus humanum, et accidentia eius, ut de materia naturalia, quod physici considerant, sed quae pars ad morbos referendos, et instruitur.

Officium.

Morbam sanabilem removens, propter eos qui a morbo vixi sunt. Et enim quod est videtur. T. non. Non est in medico semper relevit et aegri. Intendum docta plus valet arte mation.

Finis.

Habet ergo Medicina propriam sibi finem, sanitatem, causam a qua sumptivum integritas. Quam, ut dicitur est, datus medicus considerat, quatenus vel finem conservat, vel amissum restituit.

DE PHYSIOLOGIA.

Med: partes
Practica,

Theorica.

Dua quidem ponuntur propriissima, et pri-
maria Medicinae partes, una Theorica, quae
sanitatem tuetur, ac ab imminenti malo conservat,
altera Therapeutica, quae appropinquanti admi-
nistratae dextroque usu humanum corpus
a morbis liberat, et sanitati restituit.
Cum tamen nec sanitas conservari, nec
morbus e corpore submoveri a Medico nisi
possit sicut corporis subiecti, morbi quoque,
et signorum cognitione, tunc aliae partes
gymnasticae, pharmaceuticae, chirurgicae,
acutius praesentari solent, Theoricae illae,
cum non per se ad opus tendant, sed cog-
nitione dantur principalibus inserviunt.

Physiologia.

per naturas.

Primum ergo locum sibi vendicant Physi-
ologia, non quidem omnis rei naturalis,
sed solius humanae naturae, et eorum quae
secundum naturam homini insunt, cognitio.
Qualia sunt in illa quae res naturales dicuntur,
Elementa — Temperamenta — Partes —
Humores — Spiritus — Facultates — et
Functiones.

DE ELEMENTIS.

Elementis notitia necesse. Liberis, quae vocis elementa dicuntur, incognitis syllabas aut voces minus profecto cognosceret. Sic quoque AEPH Galeno hanc in Lucam, neglecta primarum corporum seu elementorum notitia, nemo compositorum ad his veritatem scientiam habere poterit.

Elementum proprie ad aliquid dicitur, nimirum ad compositionem quod ex elementis coit. Compositum autem aliquid ex aliquibus dicitur dupliciter, vel nullo modo immutatis, vel permutatis atque immutatis.

Elementa 2. Atque hinc elementa duplicia dici possunt, alia compositionis, alia mixtionis.

Compositionis. Compositionis elementa non absolute, sed compositi illius respectu dicuntur, cuius sunt elementa 2 partes.

Mixtionis. Mixtionis vero elementa sunt corpora simplicia, prima et communia, a natura condita gratia generationis mixtionum. Talia corpora videntur esse propria elementa dicuntur.

Elementa:
Definitio.

Definitur autem ab Aristotele dupliciter.
1. Respectu compositionis, 2. metaphys. D ex
quo componitur aliquid inexistens, specie
indivisibile in aliam speciem. 2. respectu
resolutionis 3. de Caelo. Corpus simplex,
in quod, cum iust, corpora resolvuntur,
diffinitur a. in alia quae specie differunt
dividi nequit. F. 54.

Definitio a
principijs.

In quibus cogitatione sunt resolutum,
ita ut ipsa: autem sunt indivisibilia,
tandem in naturam & formam dividuntur. F. 54.

Elementis quidem simpliciora sunt Prin-
cipia Materia & Forma. 1. Differunt
tamen ab Elementis.

I. Quod non sint corpora, ac proinde
singula separatim non consistunt; At
vero solo suo concursu Corpore efficiunt.
Elementa vero corpora sunt, ex princi-
pijs condita, quae per se sola consistunt,
& in totis sunt generis. F. 54.

II. Quod Principia sola ratione apprehen-
duntur; Elementa a. sentiuntur; atque sua
qualitate tantum efficiuntur. L. 193.

III. Quod Principia neque ab alijs, neque ex se
vicisim fiunt; Elementa vero ex alijs
prioribus, atque ex se invicem oriuntur. F. 54.

Spedius neglectis prin-
cipijs aut principijs ab
elementis videtur, Vel
quod simpliciter sit Physi-
ca; Materia a. et forma
intelliguntur. F. 54.
Vel quod non oportet
videtur de principijs
artis sciencis & insti-
tutionis. F. 54.
ubi ad eadem re-
ferendum faciunt.

quidem generis cum sit, quorum
sunt Elementa. F. 54.

II.

III.

Falso a. quibus Semen & Sanguinem ma-
turum corporis sentientis elementa &
affirmetis cum non componant corpus,
nec in eo fiunt, sed tantum efficiunt,
atque sunt causa & Principia, illud tanquam
efficiens, sic ut materia. F. 54.

II. $\bar{n}$ infinita Talia elementa infinita numero $\bar{n}$ sunt
cum differentia, quibus distinguuntur corpora
finita sunt, & sibi sensus cadunt; infinitos
autem nulla sit sententia.

non indivisibilia Nec magnitudine indivisibilia, ut quidem
prolatentur, cum ex indivisibilibus nullum
corpus componatur, aut in indivisibilia re-
solvat.

neque unum. Nec unum aliquid, alioquin omnia, quae
eo uno constarent, unam naturam, unumque
motum haberent, & quia unum contra-
dictio caret, in eodem statu semper perma-
nerent. Aug. cum a se ipso pati non pos-
sit. F. 11. 6.

neque incompatibilia. Nec plura incompatibilia, & penitus imper-
mixtibilis, alioquin mixtio & mixti
generatio nulla foret.

Resinguntur plura elementa esse finita,
divisibilia, & patibilia. — Ea quoque quatuor
sunt Ignis, Aer, Aqua, Terra.

His autem potissimum argumentis quaternarij
elementi numerus probatur.

Aug. 1. Quod sit unum corpus absolute grave, al-
terum absolute leve, duo inter se comparata
gravaria & levia. Aug. 11 de celo. T. 1. 26.

11. Quod sunt IV qualitates primae sibi acti-
onibus satis manifeste (Arist. 11 de generat.
& corrupt. T. 1. 6. — 2. 189 — 4. —) ac totidem
inter se combinationis. Quae cum accidentia
sunt in primis subjectis inbareant necesse est.

11. & 11. Quod ad mixti constitutionem IV
elementa concurrant: In 7 postea resol-
vatur. F. 19.

Philosophi a. corpora qd n̄ movit,
dicitur a. sine alteratione & mi-
tatione rei sensus n̄ est, qd
mixto alteratio fit a contraccio,
n̄.
Philosophi quoque
causa movet corpus. Et conti-
nuitas n̄ simpliciter aliquid & habitus
aequum in se in corpore. F. 11. 6.

Si n̄ unum corpus sunt, se
mutuo se contrahunt, sicut
sunt in se. Et si factus
contraccio, illis tamis
solutis, nihil sibi dicitur
nullo corpore sibi oppositum.

Elementori: Cuius a. elementa corpora sunt natura,
Materia, et formas substantiales habere necesse est.
Illa quidem in confesso est esse elementori
formis, et primum generationis subjectum.
Forma
Incognita
At vero propter hanc ignorationem
qualitates illa primum ad definienda di-
stinguendaque elementa adhiberi solent.
L. II. R. 159.

Qualitates ad hanc
etiam differentias, et
has illas Graeci vocant.
Arist. De Gen. a.
et Latini eorum causas.

Talis autem sunt Principia tactiles qualita-
tes, et quidem illa, quae prima alterativa
videtur: Calor, Frigus, Humor, Siccitas. L. II.

Qualitates
motivae,

Detundum enim qualitates duplices statui,
differens quod alia sint motiva, alia altera-
tiva.

Motiva, ut sunt gravitas et levitas, quia
non naturam et causas elementorum explicant,
sede facere non videtur, nisi quod ex se
esse in corpora locale distincta evidenter pa-
teat.

Propriam autem nonnulli has
motivas qualitates formas elementorum
dici posse asserunt; Quamvis interea prin-
cipia sunt cum formis conjuncta, ita ut
momentibus formis nunquam aboleantur. L. II.

alterative.

Sed neque alterativa illa, prima qualita-
tes dicta, elementorum formae substantiales
sunt, sed tantum accidentia ad eam con-
sequentia formas dici possunt, cum
quod unius respectu sit substantia, alterius
respectu accidens esse non queat. L. II.

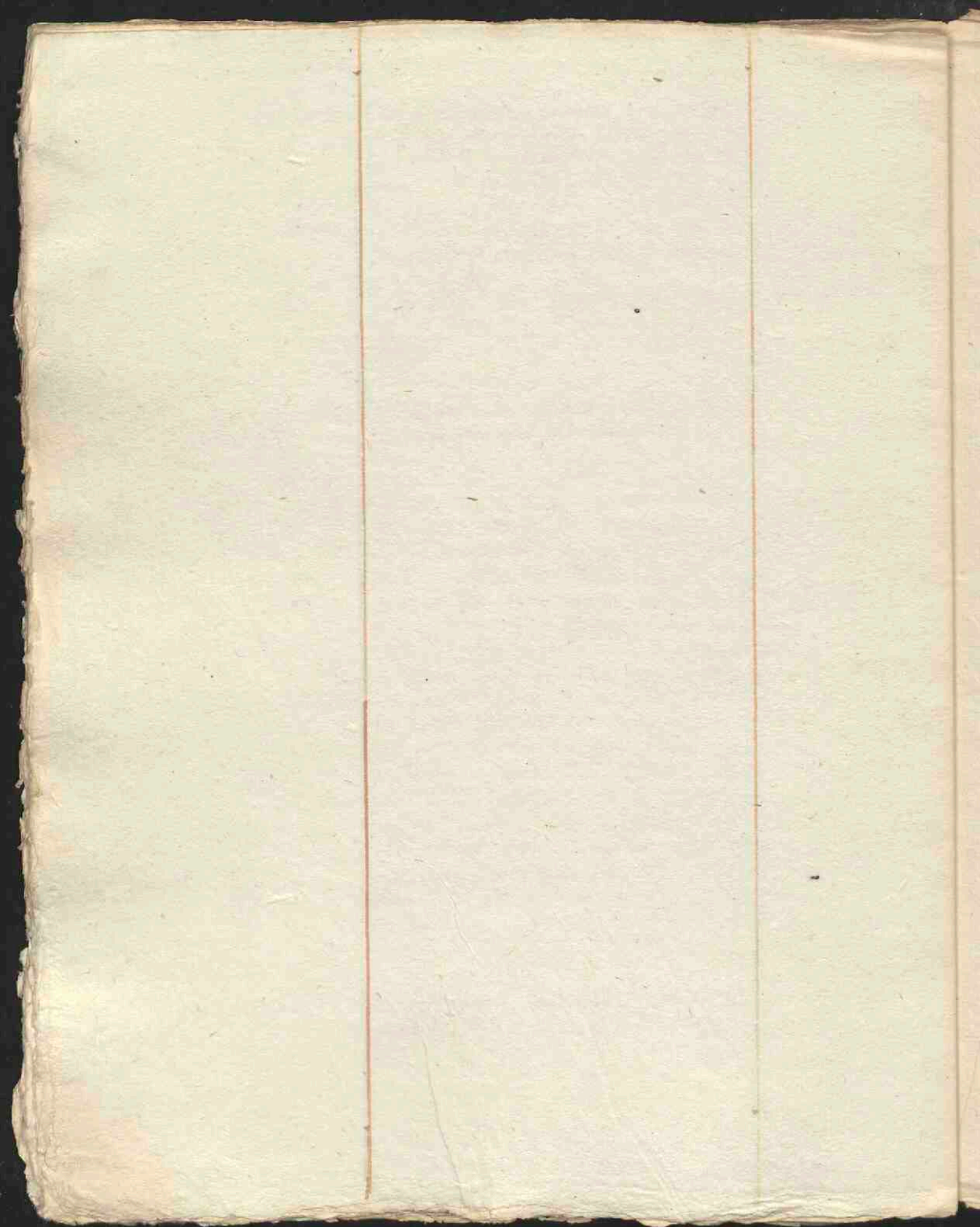
Ut autem maxime nunc formalia, nunc con-
stitutiva elementorum principia, nunc a
formis, et non raro ab Arist. et
Galeno.

pro ipsis elementis sumuntur.

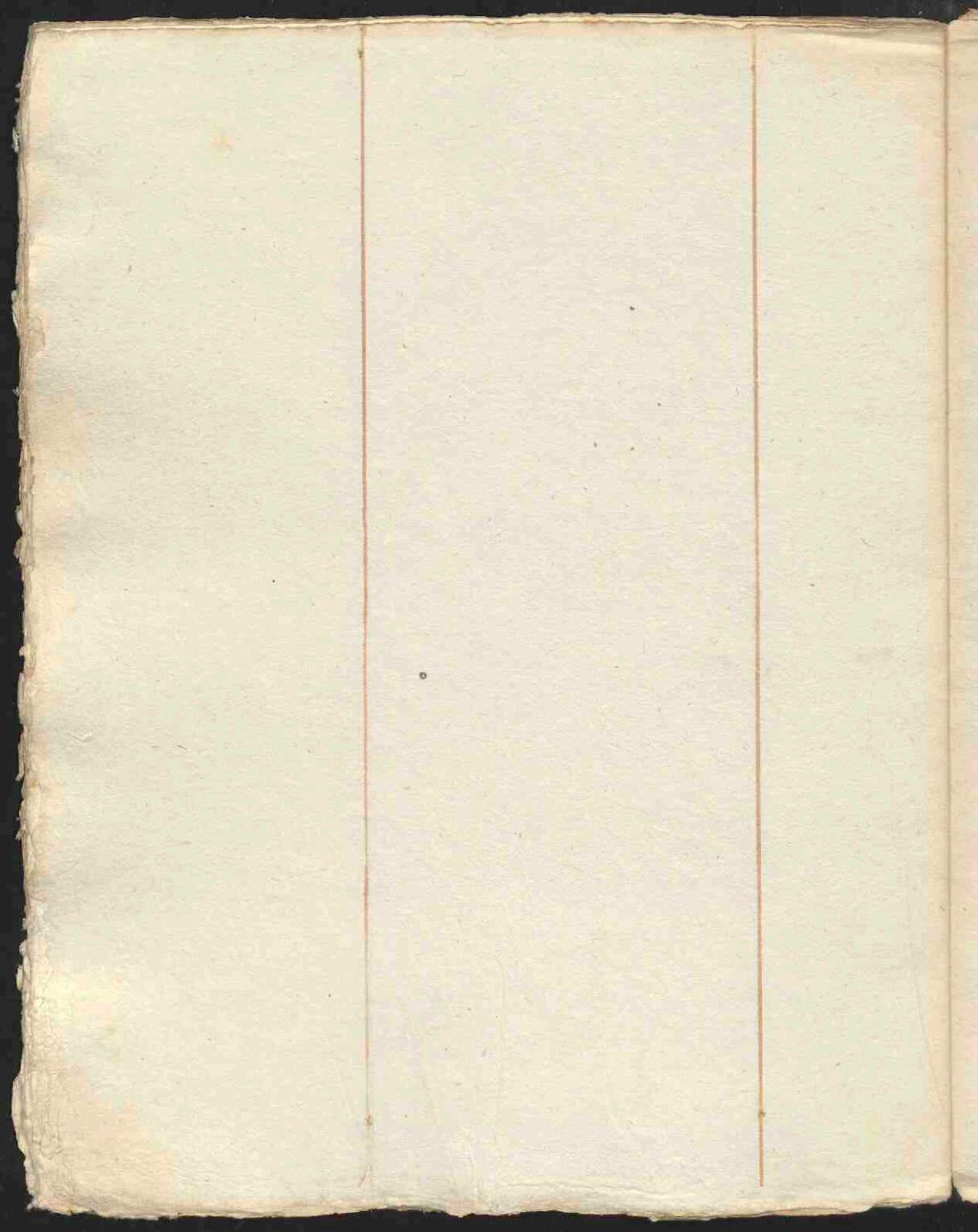
qualit. usque.

In hac enim ergo qualitatum effectus di-
gnoscentis primum Medici labor esse debet. L. II.

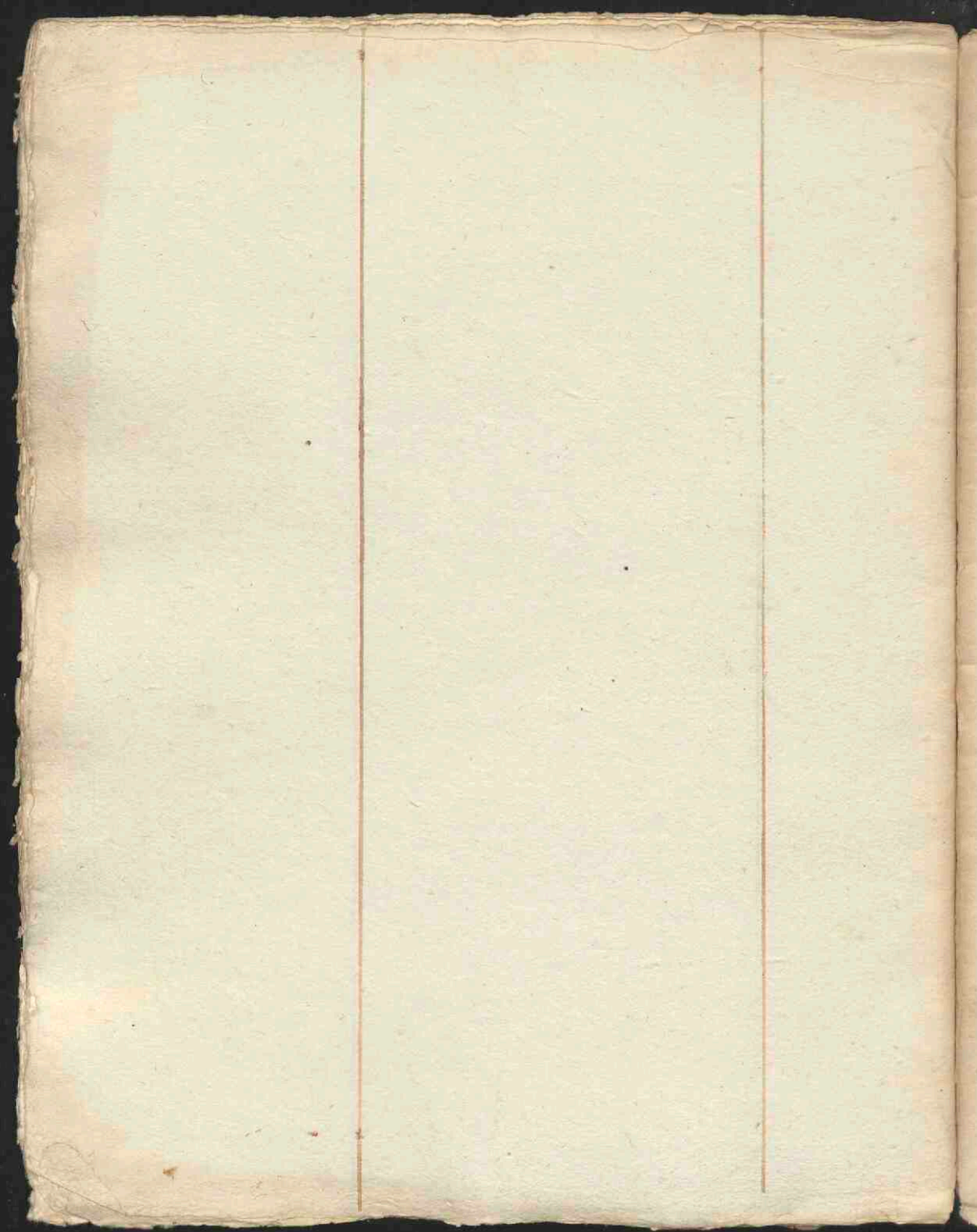

DE HUMORIBUS.

Humoris Signi.

- I. Humor Philosophis nomen qualitatis est non sua sed aliena superficie contenta. At vero Medicis nomen substantiae est. Riol.
- II. Significatq; communiter omne corpus liquidum et perspicuum non sua sed ali. signi: contingit. Hae ratione omnes succi et liquores: et in humano corpore sicut continentur et emittuntur in pellentes partes sua liquida cavitatibus contenta humores dici poterunt. L. 84.
- III. Specialius vero et definitius corpora liquida in secunda concoctione ex chylo, in tertia a sanguine orta.

Quadruplex in corpore humiditas est, primigenia, elementaris, alimentaria et excrementitia. Haller. in ops. LIX lib. VII.

IV. Propriissime .a. nomen humoris in succis alimentariis maxime sanguinis constitutionibus competit. Secundario succis ex primis ortis, quae in partium nutritione participari solent sunt: Humiditates verius quam humores. Tertio excrementitius nomen habent. Quarto excrementitius nomen habent. L. d. l.

A. Plurimum .a. puri sanguinis, q. coloris est ruber, sapor dulcis, consistitua mediocri, in massa sanguinea replet. L. 56. ^{judicium}
autem est, quod plurima sunt partes crassae, q. ut ex eo genita sunt, ita et mitriunt. R.

Deinde plus dulcis et alimentaria pituita, q. bilis aut melancholia. Est .n. ex dimidio coctus sanguis, q. in eandem mituit facilitate q. ^{ff} qualitatis symbolum in sanguine mitatur. R.

De bilis et melanchol. humoris proportionem non conveniunt. Aphrodis. 2. probl. et Mesies. 2. aph. plus bilis, minimum melanchol. esse affirmat.

Aviceenna .a. interpretis minimum bilis, plus humoris melanchol. inter se probant IV arg.
1. a similitudine mishi, in quo plus facis subsidet, quam eminet floris. 2. q. potestissima partes bilis, sanguine mitriant, plurima melancholica, v.g. Dila. q. plura etiam, CC, sunt. 3. quod hinc expurgando majus conceptaculum, librum mishi, illi vire minus, illi minus xlvij dico fellis, nra destinavit. 4. q. amara nra ingrata sunt. Ac potius pro- videri nra minimum bilis inter se volubit. R.

Proportio huius
in
humore
plurimum sang.

minus pituita

minimum bilis
et melanchol.

Galien. n. mureo Cyro-
sim comparat, ea quo
ut ex mureo IV ostendit
sic Sanguis plus bilis,
melancholia fecit.
Bilis floribiles et
pituita crassus et ex-
cunctis in vino partibus
L. 56.

Oriente .a. si in humore in ferec manetur
ab uno eodemq3 calore, pro max dispositione.
L. 50.

An IV In noz. mltitud.

Controversia etiam est inter philosophos & Medicos: An corpus nostrum IV humorib. an vtro solo sanguine nutriatur. Hec philosophi Aristoteles lem vicem suam fecuti, Illud vero medici ad ducti auctoritate Hippocri. s. de nat. hum.

Affirm.

et Gal. 2. de elem. et alibi postea. descendunt.

Negat.

pro medicis facit, qd corpus nostrum constans diversis se nate partibus etiam dissimulat alimentum ceperit, pro philosophis, qd omne alimentum et succulentum suum conceptum habere debeat, ut usq. quasi vasa sint sanguinis: utiq. sanguis animalibus uttinum alimentum sit, ut fr. Avet. 2. de part. anim. cap. 3. utraq. igit. opinio probabilis

conclusio.

Neg. distidium tantum e, ut componi in postea: om. ambiguitas in eo sita est, qd Philosophi Sanguinis vocabulo utunt, pro massa sanguinis qd constat heterogeneis et in nihil diversis partibus, medici vtro dnm negant nos solo sanguine nutri, in specie sanguinem accipiunt pro tempatisima masse sanguinea parte. Non enim quam ad barda inveniunt, qd excrementitios humores nutrire nostrum corpus dicat; sed solium Sanguinem IV dulos humores in se continentem pro corporis alimento habent. S. 66. 67.

Sanguine nutritio

qdam mediata.

Notandum tamen si non proxime, saltem media nutritio: partes. n. spermatica semine dealbato sanguine per coctionis et alteratricem partem facultatem nutritiunt. Ossa interiora sua medulla, ex sanguine facta, nutritiunt. R.

Ventriculus non nutrit Chyle.

Quod qdam Ventriculum Chyle nutrire dixit Galen. 3. de facult. nat. lib. improprie accipiendum est: non enim naturalem appetitum ventriculi sua substantia, sed animalium sua adlectione sicut aut qualitate. R.

Natura subitas mutationes non solet variè alterari sanguinem voluit, priusq[ue] acta nutriti[at] at. & in nostram substantiam mittit. R.

Tertia actio

Is. n. iam elaboratis & defecatis per actus primos in tres corporis partes fundit: ubi pro singularum nutritione nutriti[at] elaborat, q[ue] tertia concoctio dicit[ur]. Et quomvis sub una essentia ingredi[at] substantiam partium: t[ame]n donec eis assimilatus,

Humores secund[um] Jary IV.

aliquas externas dispositiones subit, & propria in IV humores secundarios dividit, specie non differentes, sed tantum secundum magis & minus. Ex primis enim immediate orti, sed nutritio consequunt[ur], & tanq[ua]m magis perfecti, ex im a defectis transiunt. Nam dum venis arteriis,

Immunis.

in capillaribus continet[ur] sanguis, a facultate partium q[ui]b[us] illa acta insunt, levem aliquam mutationem suscipit in dispositione externa seu sibi, etsi secundum p[ar]tes conditiones san[us] g[ra]tis maneat. Dicit[ur] a. humor immunis, eo q[uo]d proprio more caveat. (q[ui]sdam Insitis. Biol. alijs sanguinib[us] humor dicit[ur] id.)

Ros.

in spermaticis partibus albescens, in can[al]ibus subit[ur] p[ar]tibus. S. G. v. D[omi]n[us] autem e venularum officio escludat, & in

Gluten.

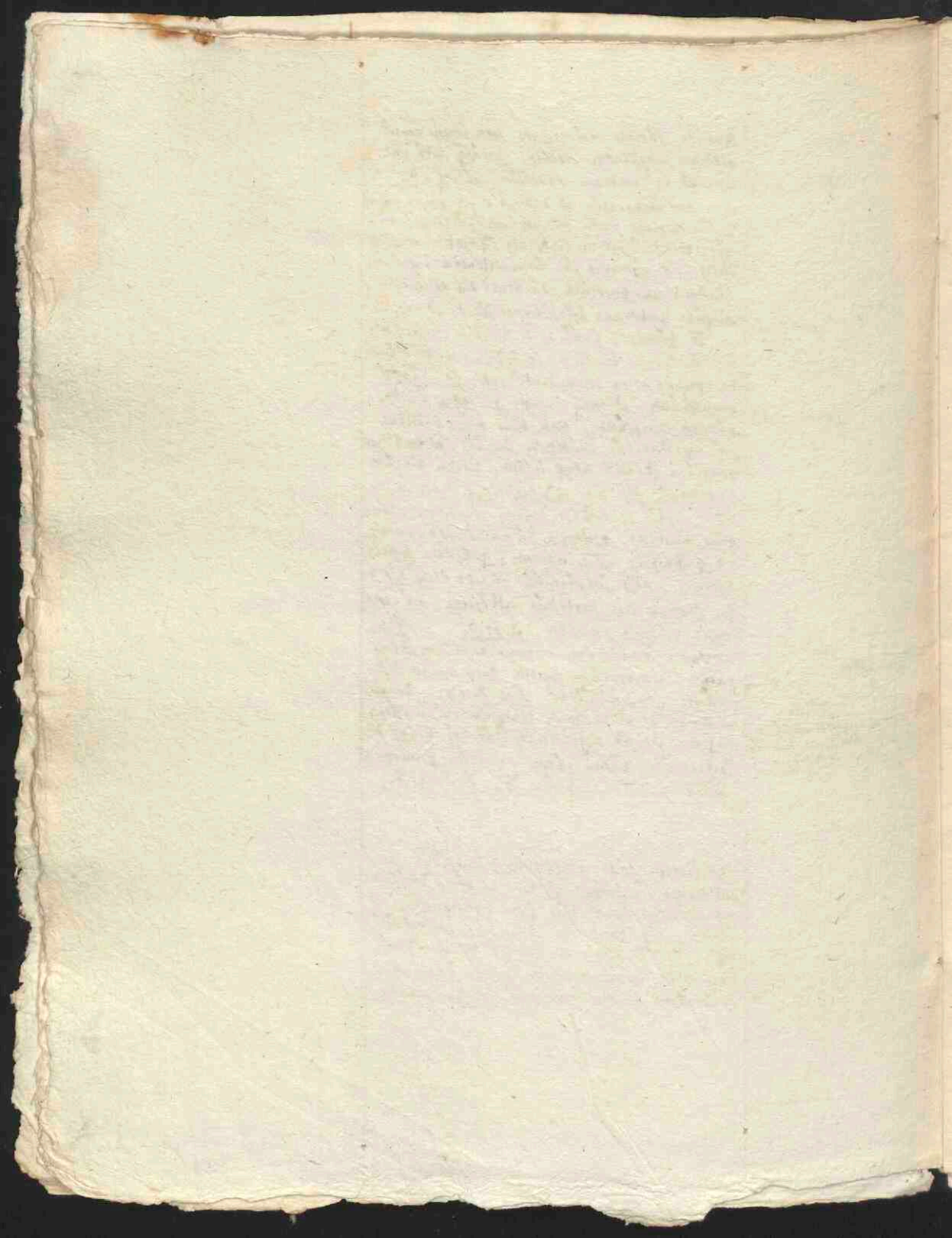
vacua membrorum spacia foris modo dif[er]t[ur] fundit, a similitudine Ros dicit[ur]. Longior aut[em] a coctione majoris lentore ac consistit[ur] aegrius partib[us] agglutinata, adeoq[ue] Gluten d[icitur].

Arctone in q[ui]bus tertium humorum Cambium, quatenus abre Juch[ur] vocat[ur] Cambium. L. 87.

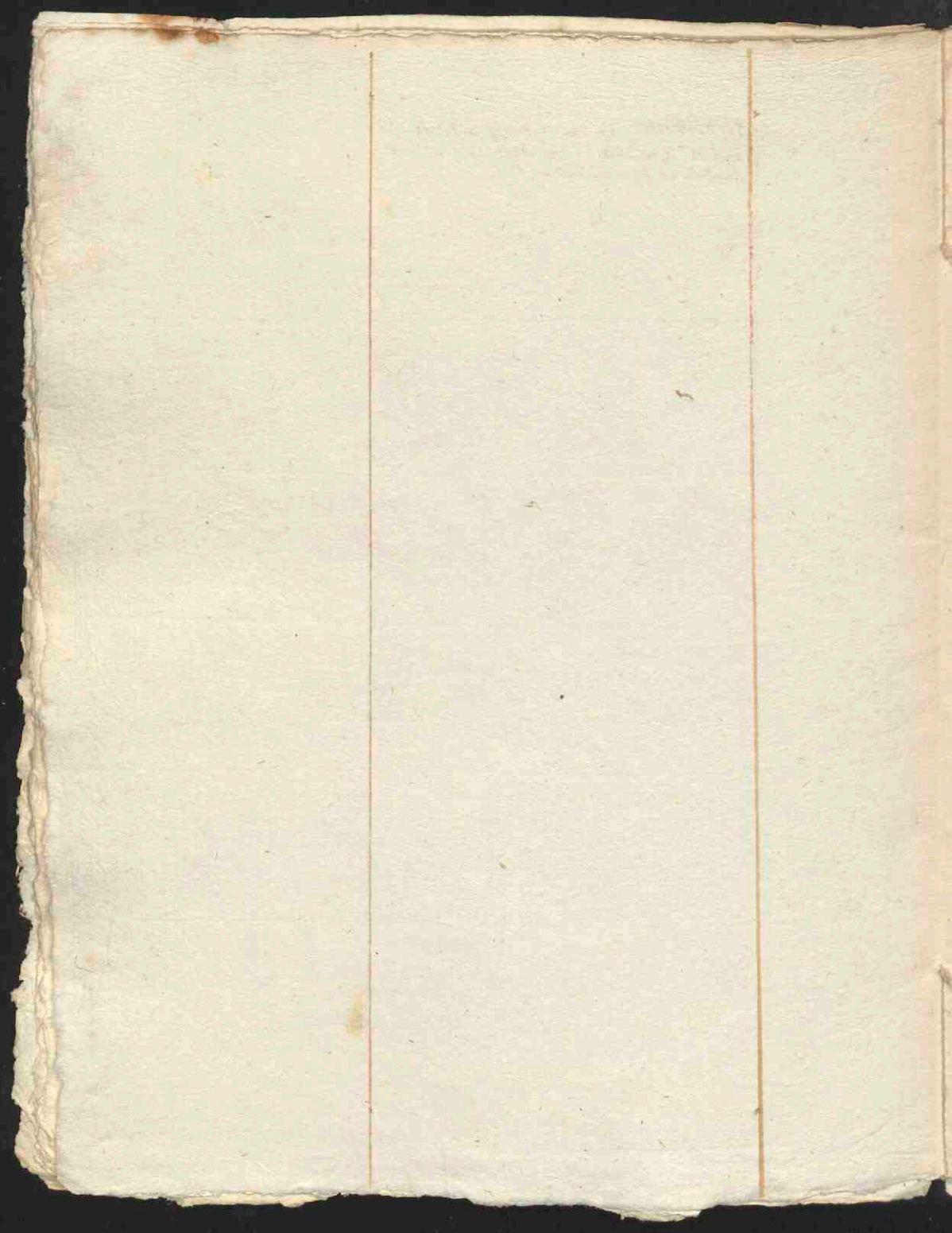
Postremum nam suam cambium p[ar]tibus subita partib[us] Cambium d[icitur]. S. G. a. R. F.

Posteriores duos p[ar]tibus humoribus con[stit]uuntur partib[us] statunt q[ui]dam, eo quod de subita partium sint. Tertius q[ui]dem (q[ui]dem p[ar]tibus Gluten, alijs Cambium d[icitur]) carnosu[m] & ad[er]osa subita, fibris circumfusa, tot vita p[ar]tibus. Postremu[m] a membranosu[m], partes spermaticas continet, itidem animata. Jacch. ex L. 87.

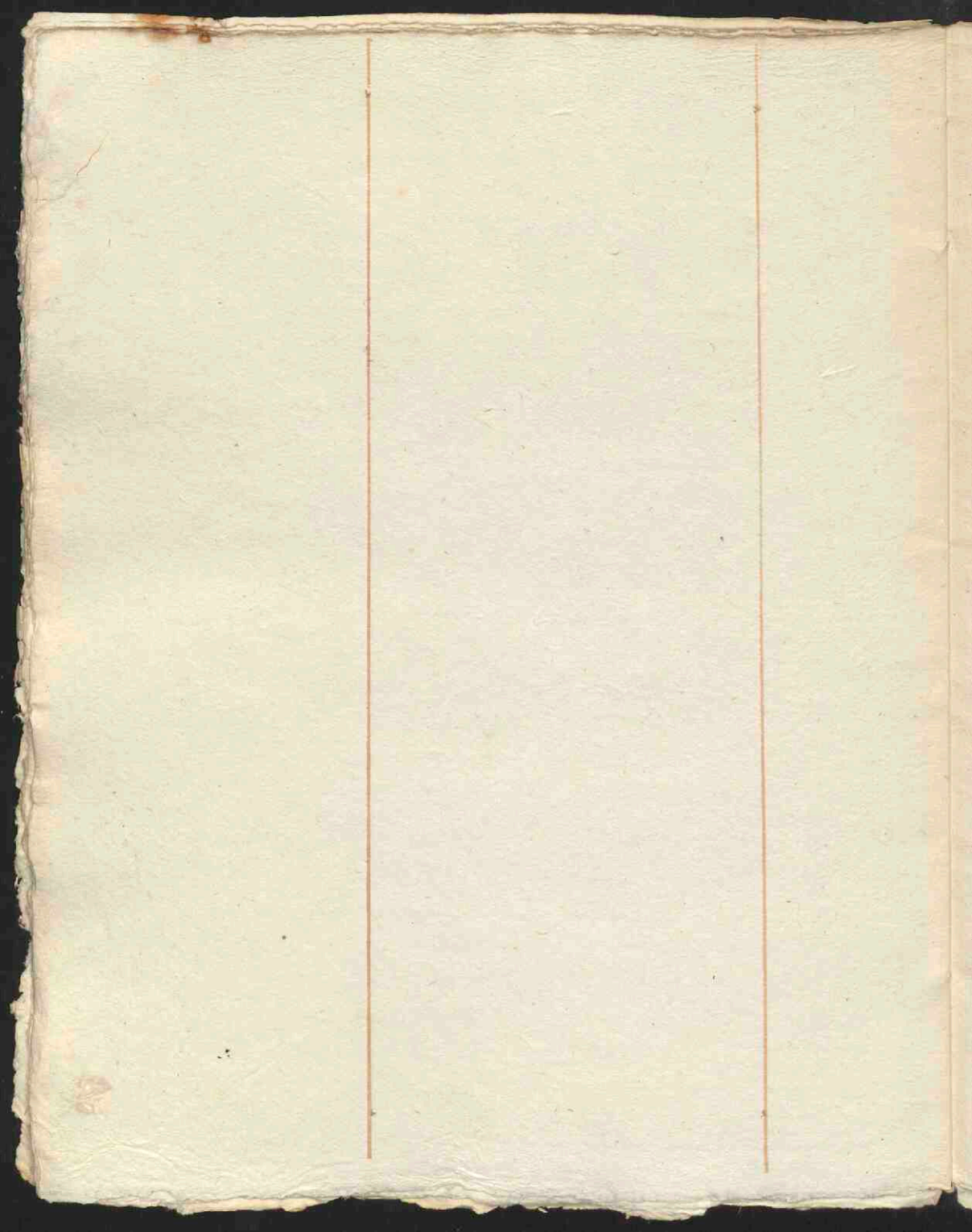

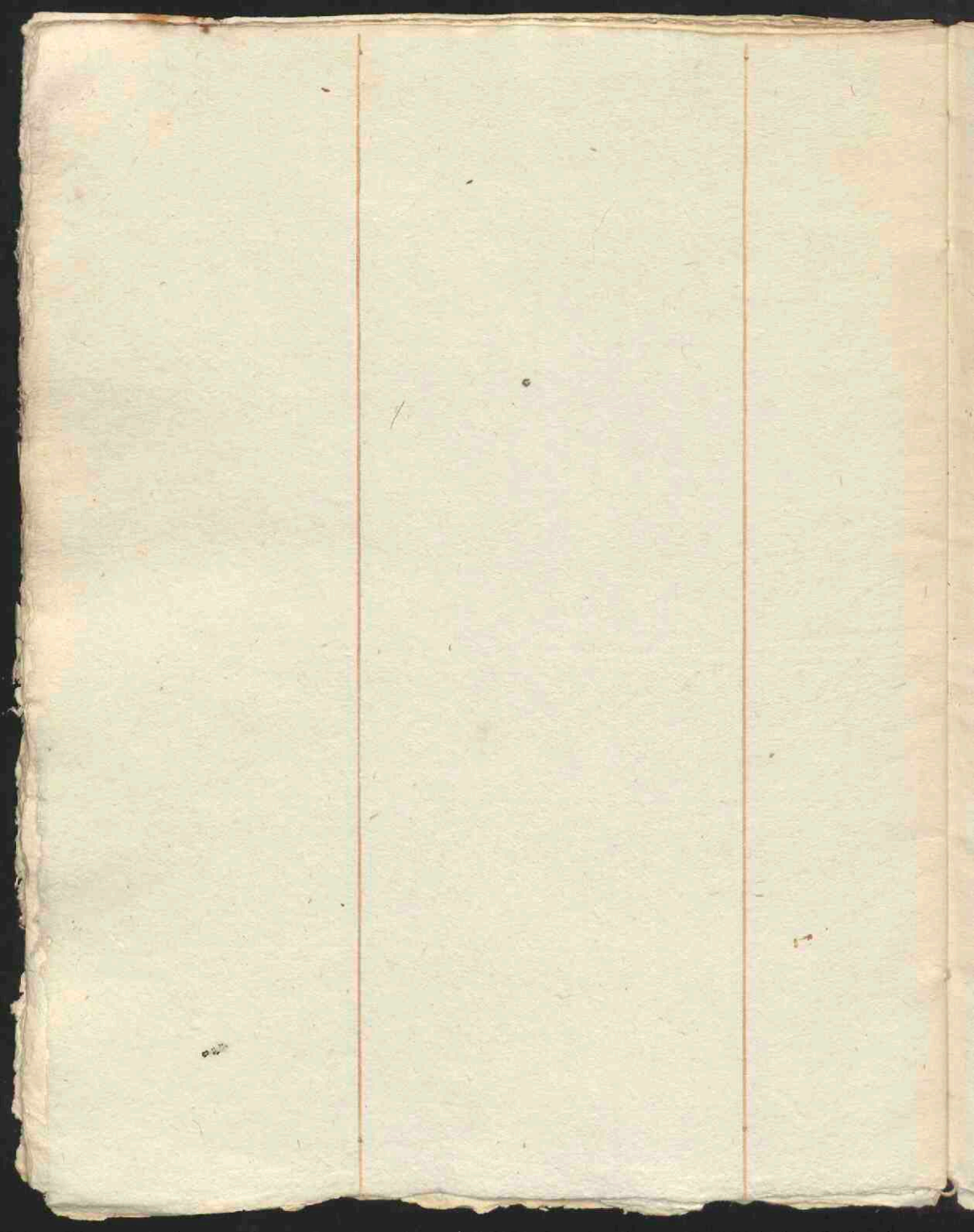
Superfluitates et excrementitij humores, illi
dicuntur, & in corpore abundant, et a corpore
expelli & separari solent.

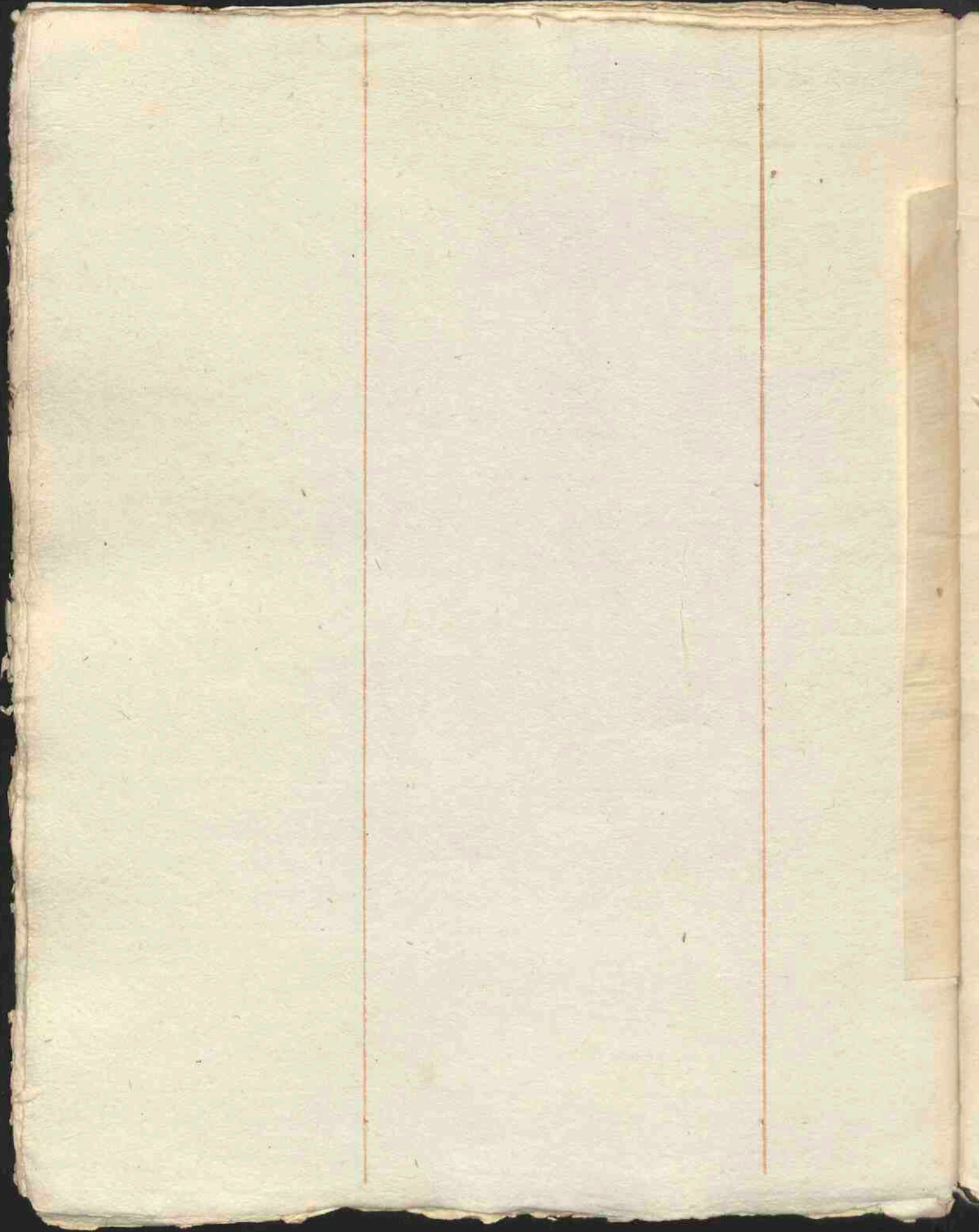

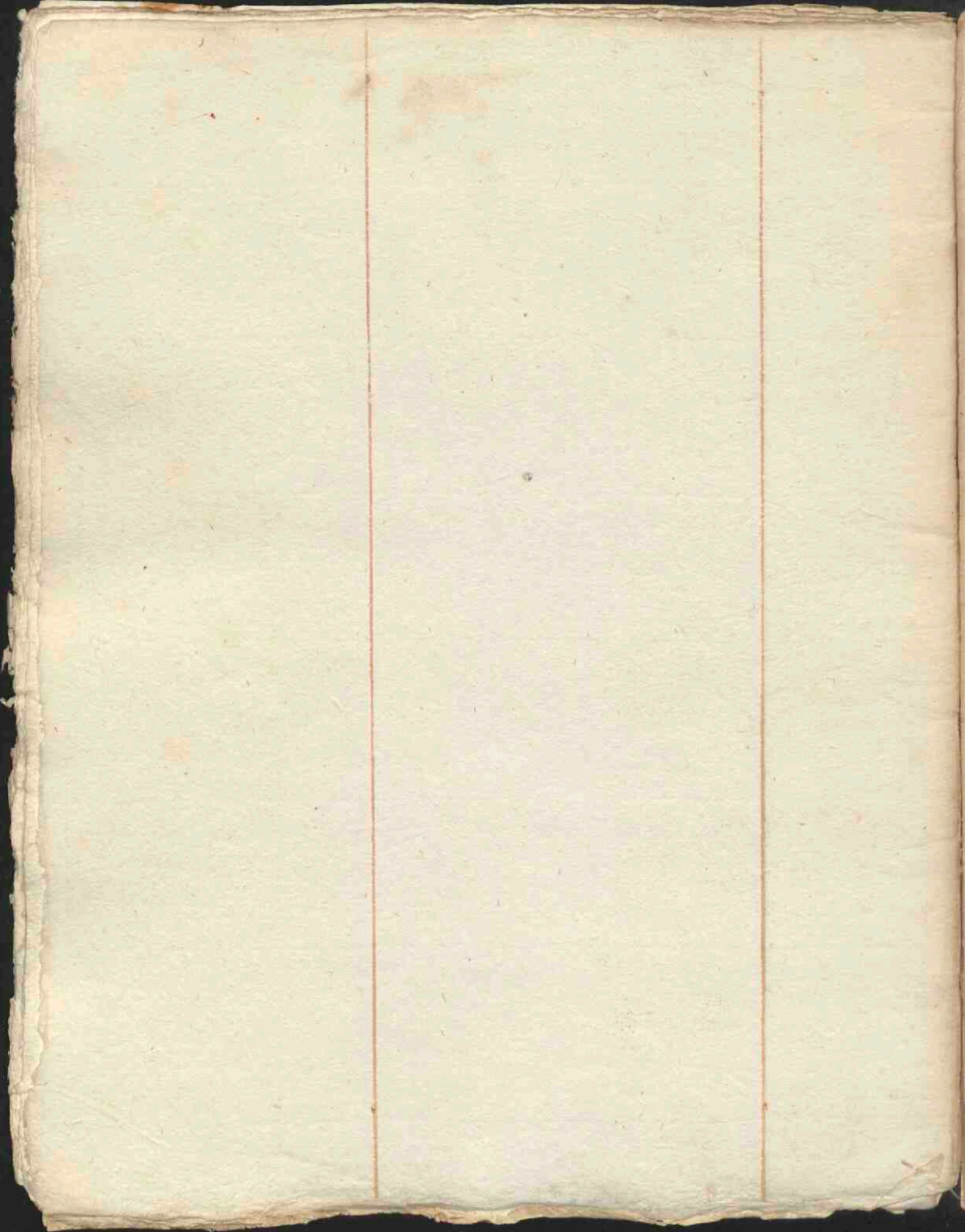

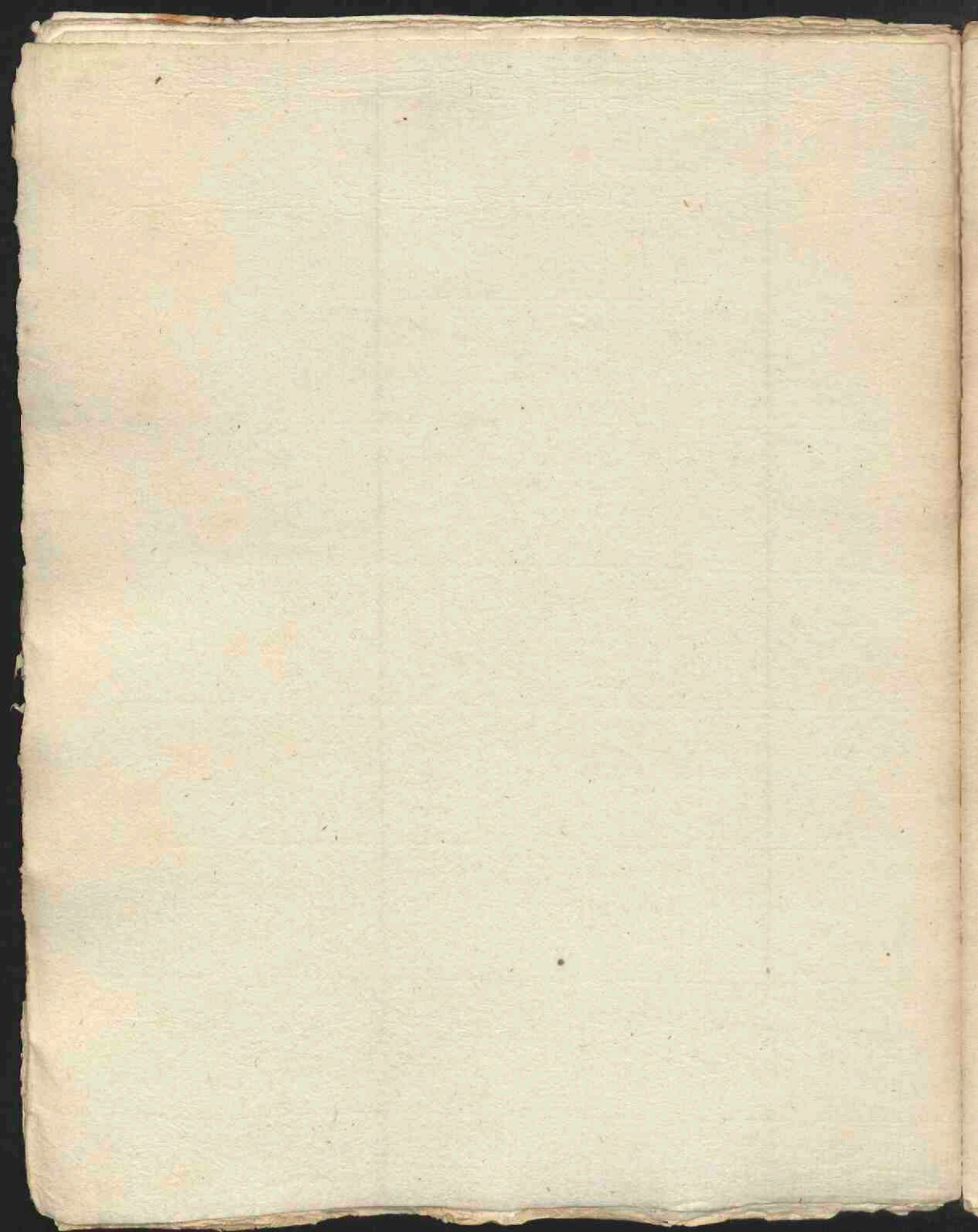

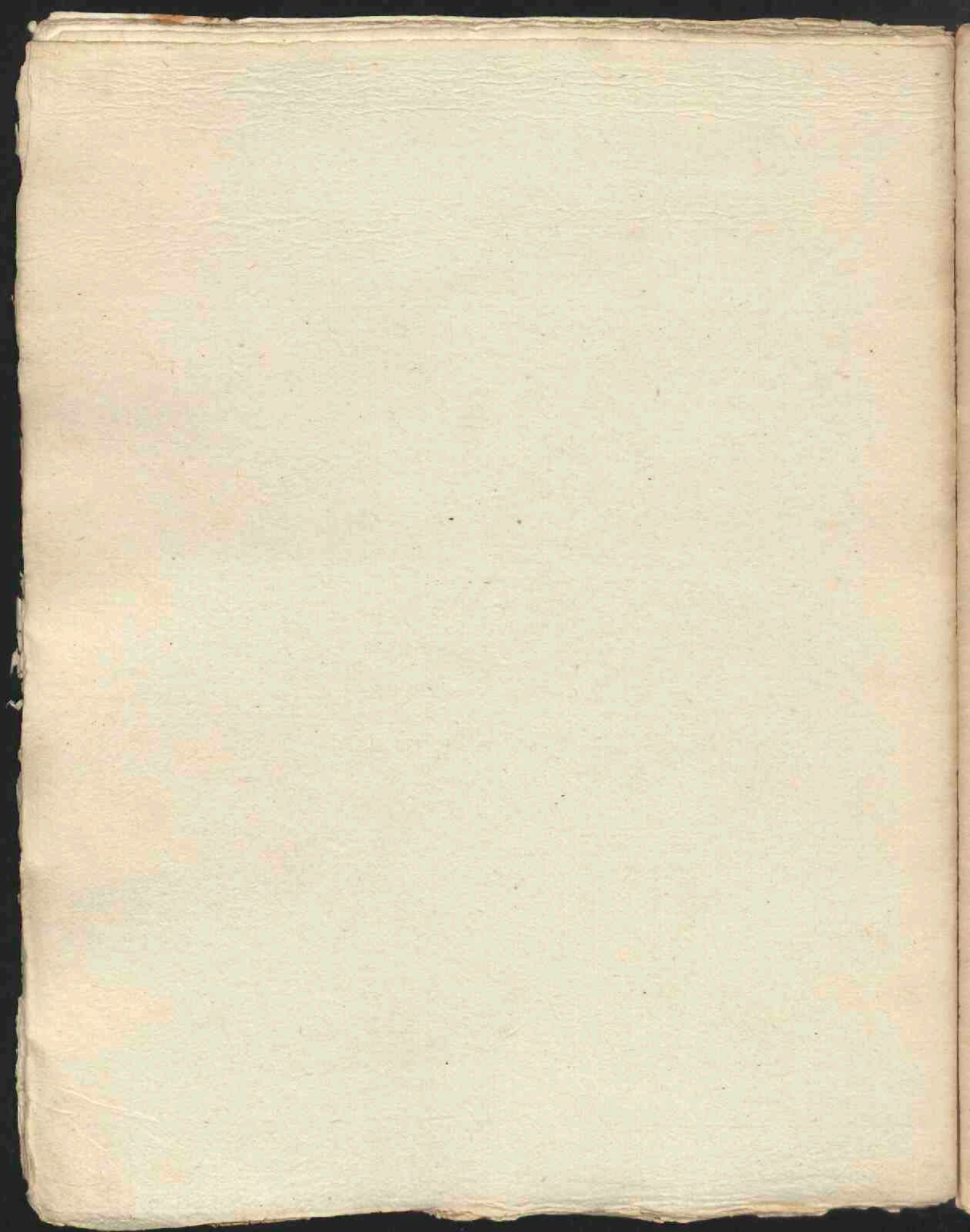

MVIIER.

Hesiod. 2. ἔργων καὶ ἡμετέων.

Ὁ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ἀνέστη // τῆς ἀγαθῆς, ἧς δ' ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἔστιν ἔστω.	ἔστω ἔστω
---	-----------

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

CUNMANVS qdam intervalla sic cōputat.

480. anni ab exitū ad aedi-
ficatioem templi.

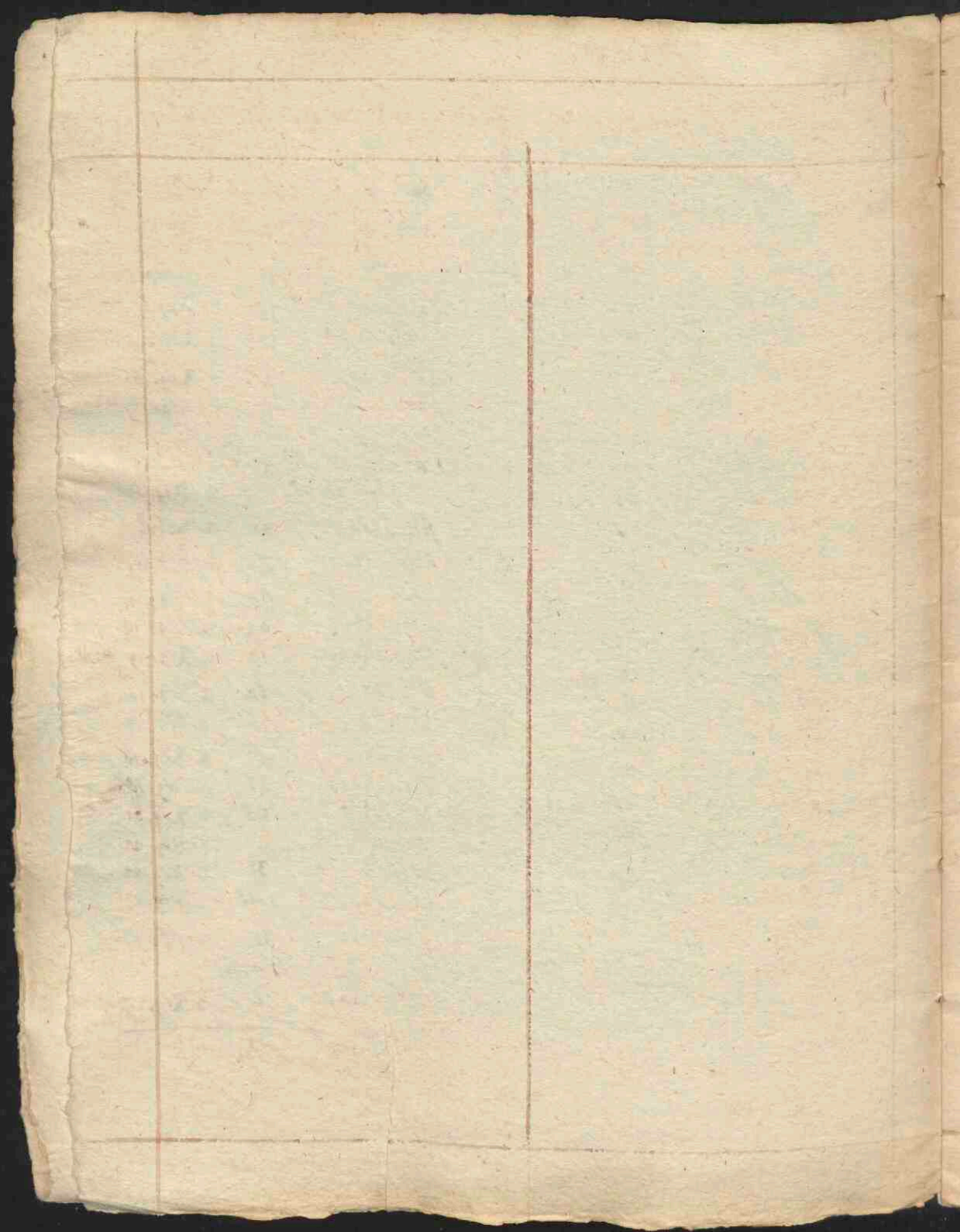
Moses .	40	28. 29.
Iosua .	32	1. 2.
Athniel .	8	C. 3.
Eliad	80	C. 3.
Debora Barak	40	C. 4.
Geddon	40	C. 5.
Abimelech	3	C. 9.
Thola	23	
Jair	22	
Interregnum	10	
Iephte	6	C. 11.
Abesam	7	C. 12.
Elon	10	
Abdon	8	
Samson	20	
Eli	40	
Samuel	40	
Saul		
David .	40	
Salomon .	3	
adificatioem		

Summa 480.

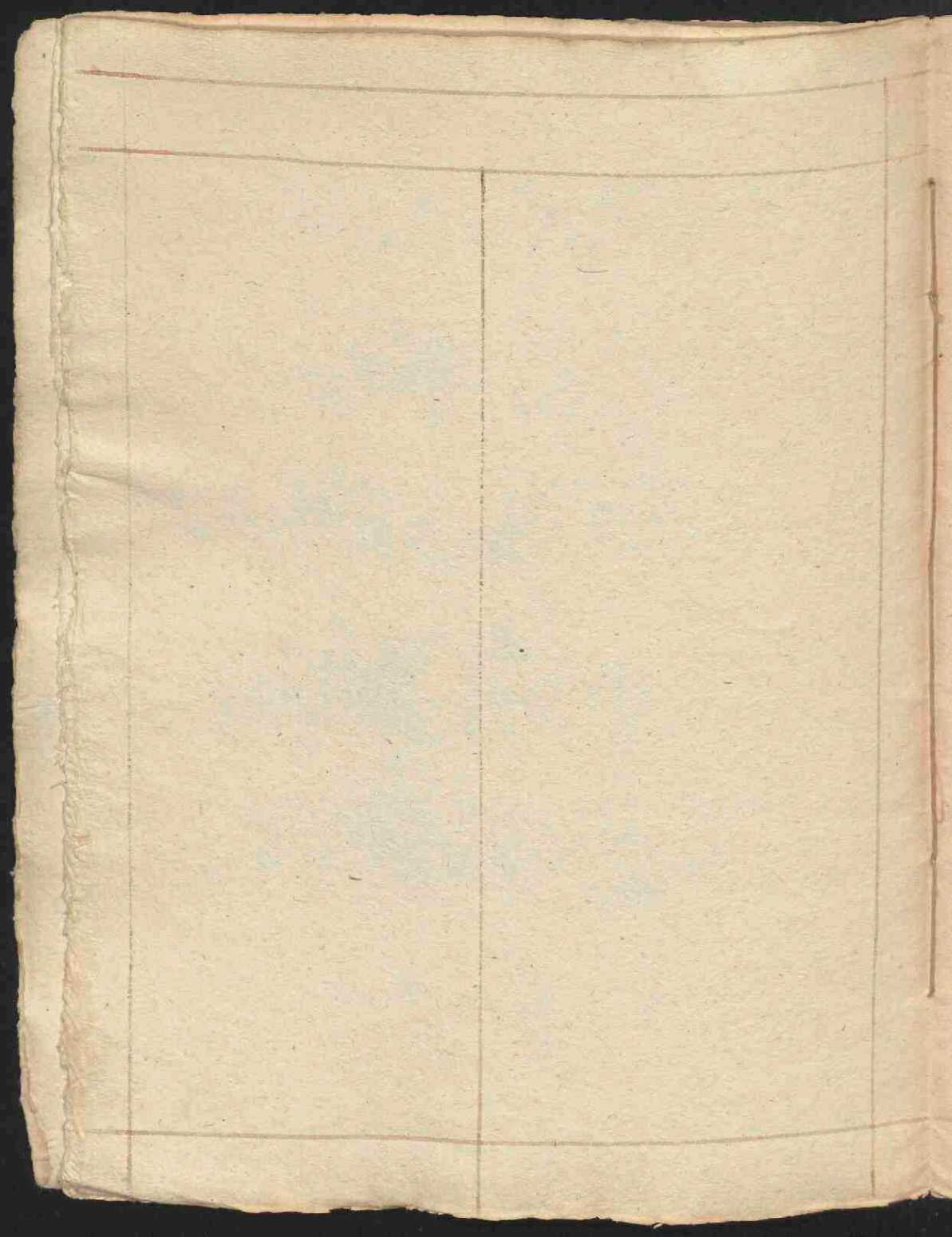
501 anni regum Iude
usq; ad desolatioem templi.

David	40	1. Paralip. 3.
Salomon	40	1. Reg. 1.
Roboam	17	1. Reg. 12.
Abia	3	1. Reg. 15.
Asa	41	1. Reg. 15.
Iosaphat	25	
Ioram . d. sed cum patre	4	solus reliqu. 2. Reg. 8.
Ahasias	21	2. Reg. 8.
Athalia	7	2. Reg. 11.
Ioas	40	2. Reg. 13.
Amasias	29	2. Reg. 14.
Interregnum	10	2. Reg. 15. al. 11.
Ozias	52	2. Reg. 15.
Ioathan	16	2. Reg. 15.
Achas	16	2. Reg. 16.
Ezechias	29	2. Reg. 18.
Manasse	55	2. Reg. 21.
Amon	2	2. Reg. 21.
Iosias	31	2. Reg. 22.
Ioachas	3 menses.	2. Reg. 23.
Eliakim	11	2. Reg. 23.
Iechonias	3 menses.	
Sedechias	11	2. Reg. 24.

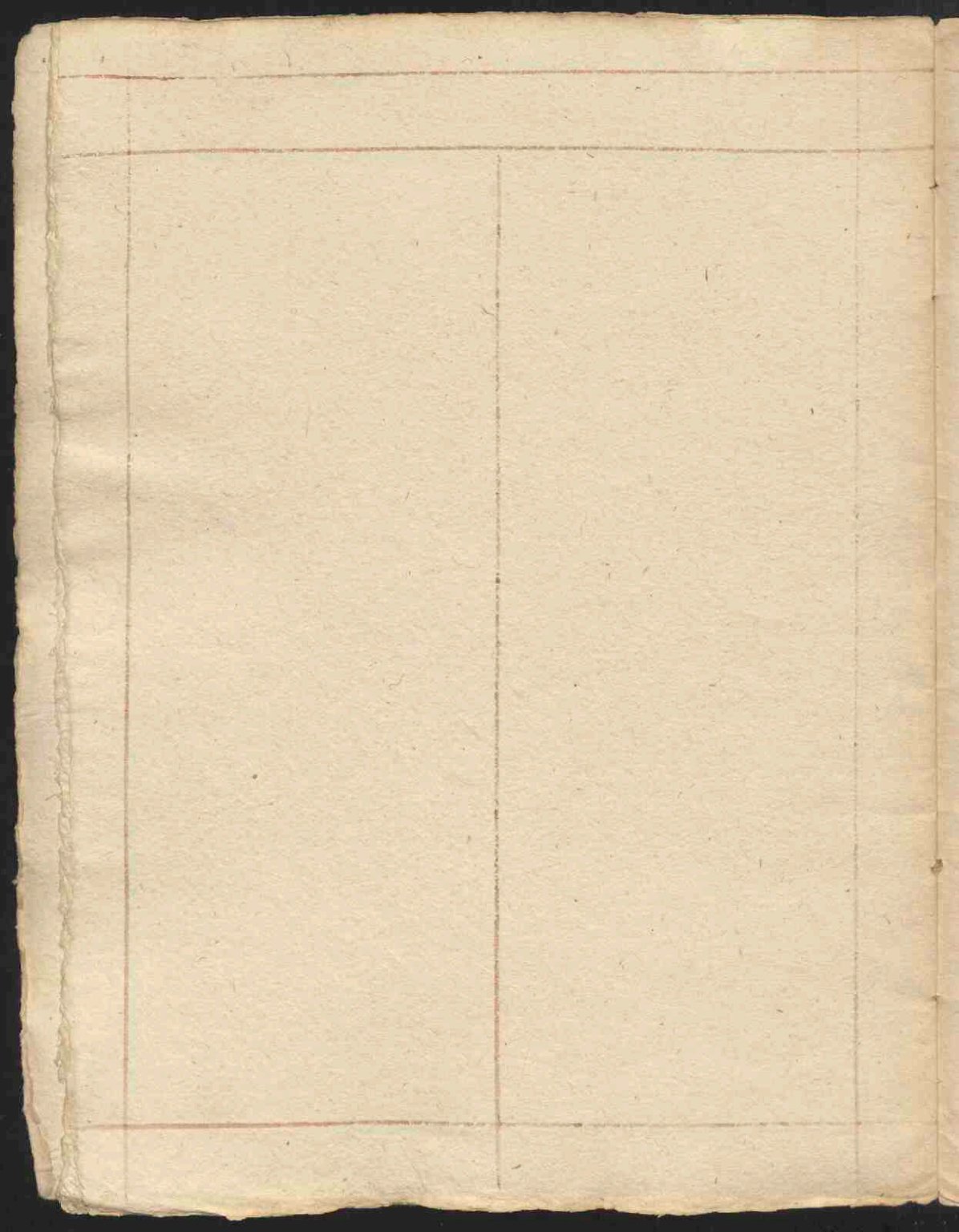
Summa 501.

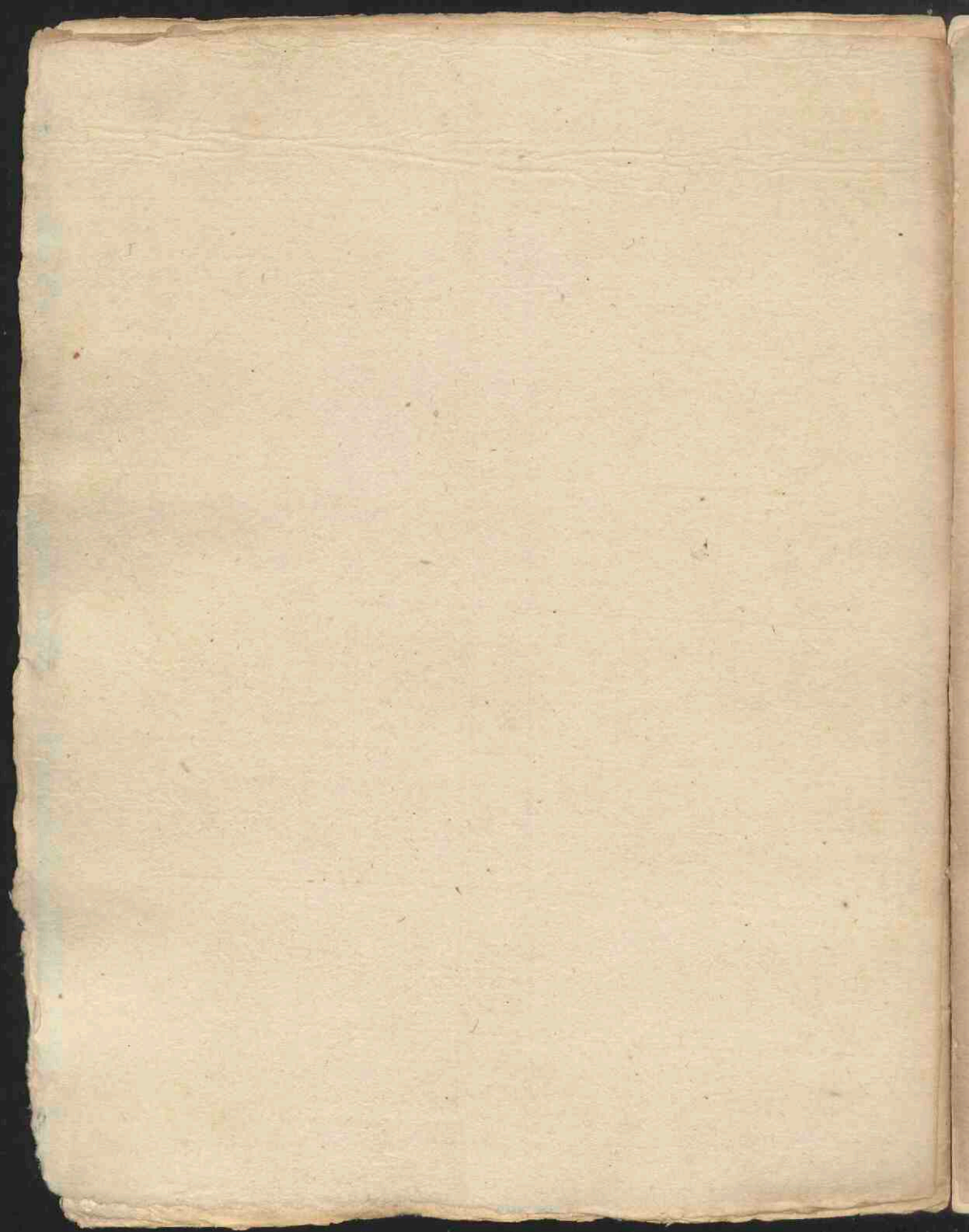

De Virili Sexu.

De Muliebri Sexu.

~~Utinam~~

De Animo. — D

Nuptijs. — Dote.

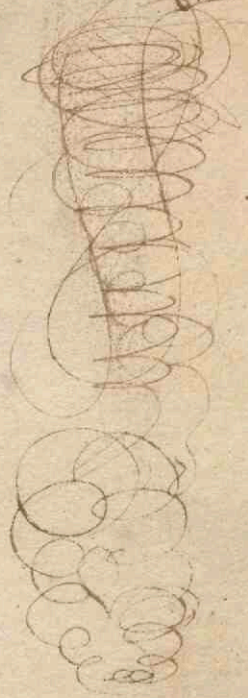
Concubitu. — mariti Offic.
Vxoriz

Conceptione.

Partu.

Liberis.

De Virilis Sexu ^{staude} ~~Viru~~

1702
1703
1704

Handwritten signature or scribble at the bottom right of the page.

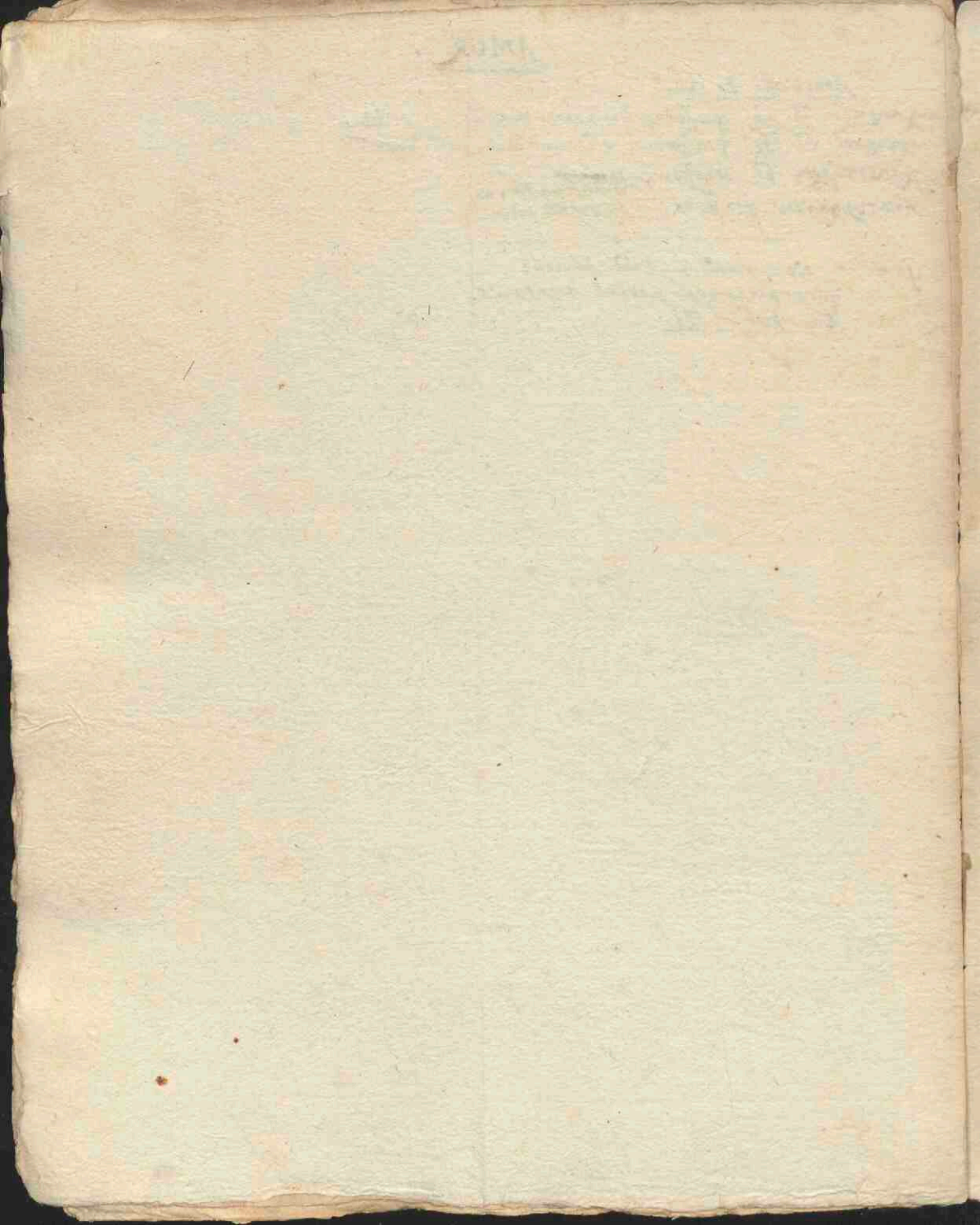

Anaceon. p. 126.

χαλεπὸν τὸ ἐν γιγῆσιν.	Et n̄ amare dicitur ē:
χαλεπὸν δὲ ἔστι γιγῆσαι.	Et ē amare dicitur:
χαλεπώτερον δὲ πάντων,	~~ἡδίστην~~
ἀποτυγχάνειν γιγῆντα.	Dulcissima dicitur esse, Amare nō poteri.

32.

in GRÆCIA adolescentulis laudi dicitur
quàm plurimos sapere amatores.
Em. Prob. in Et.

Qualitates Regionum in amore.

Gaudis amat celerem pede non aemulante puellam,
 Quae lenis est, certis & magis apta modis.

Hispano magis illa placet, cui forma benigna est,
 Cui Venus ex oculis semper amica videt.

Ast Italus timida letatur amore puella,
 Dulcia quae Venereis praemia saepe fugit.

Virgo sed audaci quae provocat ore magistrum,
 Illa est Germano dulcis amica viro.

Het sterf-huys van Cupido

Giffren des avonts laet,
Eer de Son te bedde gaet,
Eer sy gaet, end' ons berooft
Van haer schoon vergulden hoofd,
Eer de swarte nacht begint
Is gestorven Venus kindt:
Venus kindt dat soete dier
Is ghevalen in zijn vier.

Nu licht Venus ar. ne vrou,
Iammerlick in grooten rou,
Wie sal blusschen dese pijn?
Wie sal Venus trooster zijn?
Morghen voor den dagheraet
Eer de Son haer bedd' verlaet,
Dachtvaert Venus altemael
Iupiters volck in haer sael.

Alghy Goden overhoop,
Die wilt koopen goede koop,
Morghen voor het Sonne-schijn
Salder eenen kooldach zijn.

Eenen booch, en neven dien
Eenen koker wel voor sien:
Pijlen zijnder ses of acht,
Alle van verscheyden kracht.
D'een heeft honich, d'ander gal,
D'ander liefslick ongheval:
D'een brengt groote blyschap aen,
D'ander doet die weer vergaen,
Een van hoop, van vreefe twee,
Een van vreucht, end' d'ry van wee,
Twee doen haten goeden raet,
Twee doen haten middelmaet,
Dits den huysfraet meen ick al,
Diemen daer verkoopen sal,
Dits den huys-raet allegaet,
Die hy heeft ghelaten naer.
Komt ghy Goden altemae!
Morghen vroech in Venus sael:
Die best biedt van Venus moet
Vinden noch twee soentens goet.

midde is een fael van onbekende bloemen,
bloemen opgebouvt, die vvy niet konnen noemen:
er is Cupidoos stoel, die spreeckt daer ende seght
in yeder zijn misdaet een yeder na zijn recht,
neven is een perck, daer loopen tvvee Goddinnen
proef heynt en de Vreucht, de susters van het minnen,
de garen in een kruyck ons tranen altemael,
in setten die ten toon int midden vande fael:
suchten altemael die staen om hooch geschreven
enus tafelboeck tot t'eynde van ons leven:
at midden is een schael, daer vveeghtmen al ons quaet,
in die meest heeft gheleen, die krijght den besten staet.
sal ick boven aen die beste plaets beerven,
dat ick ben ghevveest volstandich tot het sterven:
de eerste plaets is mijn. daer sal ick staen tot spijt
van die u heeft behaecht en die my heeft benijt.
ickvrou, vvel aen, ick gae, en laet u hier tot panden
in tranen voor de deur, die bitter offerhanden:

